

yžarství

ROČNÍK 57 LEDEN 1971 Kčs 2,50 1

K povinnostem reprezentačních skokanů patří úprava můstku — v popředí prvního obrázku se jí zúčastňují Raška a Doležal. Dvakrát nám obrázky ukazují, jak se kráčí na věž. Mezi interprety poznáme Balcara, sledovaného ostře trenérem Jáchymem Bulínem, a na dalším obrázku Doležal s Hubáčem. A na posledním se představuje Ruda Höhnl při letu vzduchem. Záběry jsou ze skokanské kvalifikace ve Špindlerově mlýně v prosinci.

FOTO: ČTK

Problematika politicko-výchovné práce

... významnou oblastí, která vystupuje v současné době do popředí, je politicko-výchovná práce. Klademe ji na první místo a na ni musíme především soustředit své úsilí. Situace je o to složitější a těžší, že tato oblast byla nejvíce zasažena různými zápornými jevy, vystavena soustředěným útokům pravice a dostala se tak, obrazně řečeno, do havarijního stavu. Promítlo se to v apolitičnosti, komercializaci, popírání proletářského internacionalismu.

(Výňatek z referátu na X. plenárním zasedání ÚV ČSTV 1970)

Také předsednictvo Čs. svazu lyžování otázky politicko-výchovné práce projednávalo a rozhodlo, že bude ustavena politicko-výchovná komise při předsednictvu Čs. svazu lyžování, na jejíž práci se budou podílet oba národní svazy lyžování. Jejím úkolem bude zabezpečení politicko-výchovné práce z hlediska koncepčního směrem k nižším složkám a přímé metodické vedení odborných komisí předsednictva Čs. svazu lyžování.

O jakou činnost půjde? Tuto otázku si musíme položit v souvislosti s poznatky, ke kterým orgány Čs. svazu tělesné výchovy dospěly na základě analýz v různých oblastech činnosti.

Známe z praxe, jak různé byla tato činnost vykládána a uplatňována před rokem 1968. Mluvili jsme o výchovně-propagační práci, výchovné práci, ideově výchovné práci, propagační práci apod. Tato terminologická neujasněnost a tápání v pojetí (obsahu) práce se projevily i tím, že jsme se spokojili a nakonec redukovali celou tuto oblast činnosti na propagaci našeho sportovního odvětví. Činnost tak důležitá se živelně rozvíjela a nebyla nikým řízena. Tak se stala okrajovou záležitostí práce Čs. svazu lyžování a jeho složek.

V souvislosti s poznatky, ke kterým jsme dospěli na základě analýzy práce Čs. svazu lyžování, je nutno si otevřeně říci, že jí musíme dát v programu práce našeho svazu takovou důležitost, jakou si zaslouží. Jednoznačně nutno si říci, o jakou činnost nám jde, o jaké základy se opírá a jaké očekáváme výsledky.

Politicko-výchovná práce v Čs. svazu tělesné výchovy je cílevědomá společenská činnost (teoretická, výchovná, propagandistická, agitační a kulturně společenská), která z hlediska specifických podmínek, funkce, úkolů a možnosti tělovýchovné organizace působí na vědomí lidí, zejména mládeže tak, aby se její názory, postoje, vlastnosti, potřeby a zájmy, způsob myšlení, život a praktická činnost vytvářely podle socialistických zásad, na principech socialistického vlastnictví a proletářského internacionalismu.

Z definice vysvítá, že nám jde tedy o pět oblastí činnosti, tj. teoretické, výchovné, propagandistické, agitační a kulturně-společenské. Je nutné, abychom politicko-výchovnou práci chápali jako činnost kom-

plexní, v níž jednotlivé oblasti budou v některých úsecích práce, ale i v období, převažovat. Proto při zpracování plánu politicko-výchovné práce budeme diferencovat problematiku jak z hlediska působnosti a časového vymezení, tak i z pohledu směru působení na funkcionářský aktiv, tělovýchovné pedagogy, reprezentanty, mládež apod.

Při diferenciaci práce nemůžeme vynechat a zanedbat velikou oblast společenských a státních institucí a orgánů. Významnost působení v této oblasti vystupuje do popředí proto, že v ČSSR dnes lyžuje asi tři a půl miliónu občanů. Z tohoto pohledu vidíme, jak velkou důležitost má naše práce v této oblasti z hlediska uplatnění zásad socialistického systému tělesné výchovy.

Politicko-výchovná práce není jen záležitostí politicko-výchovných komisí jednotlivých orgánů Čs. svazu lyžování, je to činnost, na které se musí významně podílet a pomáhat všichni pracovníci, kteří stojí v čele orgánů Čs. svazu lyžování.

Významně se musí projevit při jejím rozvíjení angažovanost a odpovídající podíl těch pracovníků, kteří jsou bezprostředně v denním styku se svými svěřenci, tj. cvičitelé a trenéři. Měli by si uvědomit, že výsledky politicko-výchovné práce bezprostředně souvisí s hodnocením jejich práce. Jestliže uplatníme požadavek, aby práce trenéra a cvičitele byla hodnocena jako činnost vysoce společensky důležitá a tento požadavek budeme z hlediska společenské formace i nadále uplatňovat, pak si musíme otevřeně říci, že je to možné jen za podmínek důsledného politicko-výchovného působení trenéra a cvičitele jako jednotlivce a jeho prokazatelných výsledků v této oblasti. Ne tedy jen dosažený výsledek v soutěžích, byť založený na vysoké odborné práci, ale i výsledek postojů jeho svěřenců k našemu socialistickému státu a socialistické společnosti je jejím měřítkem. Mnoho našich trenérů, cvičitelů a funkcionářů se ke své práci staví důsledně apoliticky. Tak se pod odbornými problémy mohly skrývat tendence, které se socialistickým pojetím tělesné výchovy v naší společnosti neměly nic společného. Nechci zde uvádět vysloveně politicky nesprávné názory, které se projevily v roce 1968—69 na různých „mítincích“ a dalších akcích. K těm se vrátíme až po dokončení analýzy práce Čs. svazu lyžování. Byly to především otázky komercializace naší činnosti, dávání přednosti sportovní výkonosti a to za každou cenu před komplexní výchovou člověka, neustále narůstající požadavky ekonomického charakteru bez přihlídnutí k možnostem naší organizace, ale i dosaženým výsledkům v naší práci, využívání možnosti reprezentace státu k různým „turistickým“ zájezdům a podobně, které vidíme jako výsledek těchto apolitických postojů.

Pokusili jsme se v hrubých rysech načrtnout problémy, se kterými se setkáváme a budeme se setkávat i nadále při aplikaci zásad politicko-výchovné práce, jejíž důležitost vyniká zvláště v období, kdy naše organizace vstupuje do předsjezdové volební kampaně, v jejímž průběhu by se měla již projevit. Máme zde na mysli ustavování orgánů Čs. svazu lyžování,

Pokračování na str. 11.

Príspevok k 50. výročiu KSČ a FRTJ

V Dubnici nad Váhom už niekoľko rokov žije veľmi aktívne oddiel lyžiarov. Maju v svojom strede niekoľko zapálených funkcionárov a tak nečudo, že o ich činnosti je čoraz viac počut. Teraz pred sezónou 1970/71 sa zišli na členskej schôdzi, na ktorej – okrem príprav na sezónu – prijali aj celý rad pekných záväzkov pri príležitosti osláv 50. výročia založenia KSČ a FRTJ. Niektoré z nich:

△ Budeme vychovávať našich členov k oddanosti zásadám socialistického internacionalizmu, morálne a politicky vyspelých, ktorí budú hrdý na svoju vlasť, mesto a zázvod, v ktorom pracujú a zaslúžia sa o jeho vzornú reprezentáciu. Pre nastávajúcu sa sezónu sa zaväzujeme urobiť všetko, aby zo strany lyžiarov nedošlo k priestupku v súťažných pravidlách, morálke a v celkovom vystupovaní. Medzi potrebnými športovcami našej TJ nebude ani jeden z lyžiarskeho oddielu.

△ V súťažiach – II. liga dospelých a liga dorastu – sa vynasnažíme i v nastávajúcej sezóne obstáť nie horšie ako na 2. mieste a tak naviažeme na úspechy z minulého roku.

△ V zimnej sezóne 1971 usporiadame pre mládež dubnických škôl dva náborové lyžiarske preteky priamo v meste Dubnica.

△ V záujme zlepšenia finančnej situácie našej jednoty získame na rôznych brigádach 25 000 Kčs. Na úprave okolia športového areálu v Dubnici odpracujeme 200 brigádnických hodín.

Rozvoj telovýchovného hnutia

△ Rozšírime členskú základňu o 10 %.

△ Z radov mládeže získame 200 nových nositeľov odznaku „Lyžiar ČSSR“.

△ Zvýšenie výkonnosti v sezóne 1970/71 docielime získaním štyroch I. VTM, šiestich II. VTM a dvoch III. VTM. U dospelých dve I. VT, šesť II. VT a osem III. VT. △ V rámci letnej prípravy získame 30 nositeľov odznaku „Plavec ČSSR“.

Spolupráca s mládežníckou organizáciou

△ V návaznosti na zmluvu uzavretú medzi výborom SZM a výborom TJ Spartak zabezpečíme, aby všetci členovia nášho oddielu po dovŕšení vekovej hranice boli členmi SZM a plnili si na svojich pracoviskách vzorne povinnosti.

△ V záujme zlepšenia spolupráce so SZM poskytneme bezplatne cvičiteľov lyžovania a plávania pre zimné lyžiarske a letné plavecké výcviky.

△ Poskytneme členom SZM výstroj a pomôžeme pri organizovaní zimných lyžiarskych súťaží poriadaných výborom SZM.

△ Pomôžeme mládežníkom pri oprave a údržbe športového inventáru potrebného pre zimné športy.

Spolupráca s ROH

△ Poskytneme bezplatne cvičiteľov lyžovania pre zimné pionierske rekreácie a lyžiarske výcviky poriadané závodným výborom odborového zväzu pre mládež zamestnancov nášho závodu.

△ Po vzájomnej dohode zabezpečíme v rekreačnej oblasti Vršatec pre zimné obdobie záchrannú službu. Rovnako zabezpečíme v tejto oblasti vyznačenie turistických ciest a zvlášť nebezpečných úsekov.

△ V záujme spríjemnenia zimnej rekreácie zamestnancov SZM zabezpečíme v čase voľných sobôt a nediel pravidelnú účasť cvičiteľov lyžovania, ktorí budú k dispozícii rekreatantom pre základný lyžiarsky výcvik.

Dubnickí lyžiari očakávajú od príslušníkov ostatných oddielov, že pochopia ich záväzky ako výzvu k nasledovaniu.

**Výbor lyžiarskeho oddielu,
TJ Spartak SMZ,
Dubnica nad Váhom**

MIKINOVY ŠEDESÁTINY

Tak milý Mikínek je už šedesátník. Ten čas letí. Kedy to bolo, čo jsem s ním hovořil naposled. Pár roků to je, a tenkrát měl v sobě elánu, že jsem se za sebe najednou styděl. Na tuáři se už přec jen usadila nějaká ta vráska, ale v srdci byl pořád mladý. Stejný jako v oněch bujných poválečných letech na Medlově nebo na Tanečnici. Tomu moravskému sokolu čas nepřistihl křídla. Je stejný. Vždycky jsem se strašně rád začleňoval do okruhu uln, plných pohody, jež kolem sebe šířil. A teď, když Brněňští po-

dali našemu časopisu – byť trochu opožděně – hlášení, že Miki Skorkovský, lyžařský a vůbec sportovní bard Brna a Moravěnký, ustoupil koncem minulého roku do sedmé dekády svého bohatého života, přicházíme dodatečně s kyticí a blahopřáním. Mikínku, ještě dlouhá léta ve zdraví a pohodě, ještě dlouhá léta s lyžováním, jež máme tak rádi!

Narodil se 26. XI. 1910 v Terstu v Itálii. Za svého desetiletého pobytu v Itálii J. Skorkovský, známý ve sportovních kruzích jako „Miki“, byl po dobu studií aktivně činný v řadě sportů, jako kopaná, plavání a vodní pólo, horolezectví, jeskyněářství (v rámci Clubu alpino italiano – Italský alpinistický klub), hlavně pak v lyžařství turistickém i závodním (běhy, skoky).

V roce 1930 se vrátil do Československa (do Brna), kde působil nadále aktivně v rámci Vysokéškolského sportu Brno v lyžařství, plavání, ragby a horolezectví. Věnoval se intenzivně nejen aktivní sportovní činnosti, ale již od začátku svého působení v Brně organizační a výchovné práci a zastával řadu funkcí: dlouhá léta byl předsedou lyžařského odboru

Svatý Mořic ve znamení

V minulých dnech se vrátila ze Svatého Mořice výprava našich sjezdářů z tréninku na prvním letošním sněhu. Na několik otázek naší redakce odpověděl hlavní trenér našich sjezdářů Jan VEDRAL.

● *Nedávno jste se vrátili z tréninku ve Svatém Mořici. Jak dlouho jste zde trénovali a jak byl zájezd zajištěn?*

„Dík pochopení Čedoku jsme mimo rámec mezinárodních styků zajištěni 14denní trénink v mezinárodním tréninkovém táboře alpských disciplín. Z těchto 14 dní jsme trénovali a závodili plných 11

svého znaku – slunce

dni, přičemž jeden den nám umožnilo trénink počasí, které nedovolilo provoz lanovky na Corvatic. Zájezdy i pobyt v místě byl ze strany cestovní kanceláře i pořadatele Sci Clubu St. Moritz výbor-

ně zajištěn a dovolil nám skutečně maximální využití dní v místě.“

● *Říkáte mezinárodní tréninkový tábor. Které země se zúčastnily a jaký charakter mají tyto tréninkové tábory?*

„Letošní tréninkový tábor byl uskutečněn v Mořici již popáté. Byl poprvé organizován jen pro muže a zúčastnili se jej kromě kompletního družstva Švýcarska, i závodníci Kanady, Japonska, Lichtenštejnska, Norska a ČSSR. Škoda, že se nemohla zúčastnit část členů našeho družstva — závodníci Dukly. Podobné tábory se dnes již pořádají na více místech. Průkopníkem v tomto směru je francouzské zimní středisko Val d'Isère. Tyto akce jsou velmi účelné, protože úprava tratí včetně lanovek, vše je zaměřeno na maximální trénink pro závodníky. V neposlední řadě je to možnost vzájemného srovnání výkonnosti.“

● *Jak jste spokojen s průběhem tréninku v Mořici?*

„Skutečně to bylo výborné. První dva dny jsme sice jezdili za doslova psího počasí — mlha, špatná viditelnost, sněh, vítr. Snad právě tyto podmínky v úvodu způsobily, že další týden modrého nebe

Tak jezdí sjezd Bernard Russi, mistr světa

VS Brno, trvalým členem tehdejší Brněnské župy Svazu lyžařů ČSR a po osvobození zastával čelné funkce v krajských tělovýchovných organizacích (Sokol, ČSTV, DSO atd.), přičemž byl organizátorem všech tehdejších lyžařských soutěží brněnské oblasti, jak pro mládež, tak pro vyspělé závodníky, včetně Sokolovského závodu branné zdatnosti atd. Jako lyžařský cvičitel (od r. 1932) organizoval řadu výcvikových kursů pro mládež, začátečníky i pokročilé lyžaře a závodníky a kandidáty na cvičitele. Pracoval jako ústřední rozhodčí. Byl též aktivním členem Horské služby v oblasti Jeseníků, kde působil na výstavbě lyžařského sportovního areálu v oblasti Pradědu — Velký Kotel a turistických ubytovacích objektů (Barborka, Kursovní chata) jako manuální brigádník v rámci vlastní dovolené a jako organizátor v zastoupení brněnské oblasti, dále pak při stavbě výtahů a vleků, ve značkování horských hřebenů Hrubého Jeseníku, v budování lyžařských tratí a konečně jako přímý účastník řady záchranných akcí HS. V roce 1950 byl jedním ze zakladatelů Tělovýchovné jednoty Mosilana (jeho pracoviště) v Brně, kde

působil řadu let jako její předseda a jako předseda lyžařského oddílu. Pro rozsáhlé jazykové a odborné znalosti byl povolán jako člen Ústředního výboru ČSTV — mezinárodní komise lyžařské sekce. Stal se pak po dobu jednoho volebního období předsedou této komise. Na základně dlouholeté úzké osobní spolupráce s Mezinárodní komisí na Slovensku byl delegován ve funkci péče o zahraniční hosty na mistrovství světa v klasických disciplínách 1970 ve Vysokých Tatrách a za tuto jeho činnost mu bylo OV vysloveno zvláštní uznání. Za jeho více než třicetiletou sportovní, organizační a výchovnou činnost mu bylo Ústředním výborem ČSTV uděleno podle § 5, odst. 1 zák. č. 68/1956 Sb. o organizaci tělesné výchovy „Veřejně uznání za zásluhy o rozvoj československé tělesné výchovy II. stupně“. Mimoto je držitelem dvou čestných odznaků ČSTV, PPOV a dalších uznání vydaných během jeho činnosti různými organizačními složkami čs. tělesné výchovy a sportu, v rámci výročních schůzí jednotlivých sportovních sekcí. (nj)

SVITORKA ve salomové braně

Běžecká příprava na severu Evropy

Rozježdění na prvním sněhu před zahájením sezóny v zahraničí se stalo již pravidelnou součástí přípravy i čs. reprezentačních družstev mužů a žen. Výjimkou nebyl ani letošní rok. Prakticky celý listopad strávila obě reprezentační družstva na sněhu na severu Evropy. Muži se společně s juniory připravovali v Murmansku v SSSR a ženy trénovaly v severošvédské Kiruně.

Podmínky k tréninku měli čs. reprezentanti dobré. O tom však nám již více řekne trenér reprezentační osmičky mužů Jaroslav HONCŮ.

● Co bylo smyslem přípravy?

„Otázka přípravy na prvním sněhu v zahraničí je zcela jasná. Ještě před několika léty jsme trénink na sněhu v zahraničí podceňovali. V současné době snad není země, která chce hrát v běžeckém lyžování trochu roli, aby jejich reprezentanti nejezdili za prvním sněhem na sever Evropy. Příprava na prvním sněhu je důležitou součástí tréninkového cyklu. Před prvními závody se reprezentanti řádně rozjezdí a mají čas v klidu odstranit technické nedostatky. A právě z tohoto hlediska se domnívám, že náš pobyt svůj úkol splnil v každém případě.“

● Jaké jste měli podmínky pro přípravu?

„Ty základní — sníh, vyhovující terén i jídlo — byly v optimální míře zabezpečeny. V našich, domácích podmínkách bychom takové prostředí nikde nenašli. Ve srovnání s předcházejícími léty, kdy jsme se připravovali ve švédské Kiruně, jsme měli jedinou nevýhodu v dojíždění na okraj města, kde jsme trénovali. Byla to denně ztráta více než hodiny na úkor odpočinku. Nejhuř byl na tom ten, který skončil s tréninkem dřívě. Musel totiž čekat na ostatní. Jinak terén a počasí se od Kiruny příliš nelišil. Jídlo bylo dokonce lepší a vydatnější a ubytování bylo rovněž dobré.“

● Na co jste kladli v tréninku největší důraz?

„První dny na seznámení se sněhem a rozježdění. Junioři, které vedl Ilja Matouš, se v další části zaměřili hlavně na nácvik techni-

ky a my na místní detaily a odstraňování technických nedostatků.“

● Jak zapadli do kolektivu dva noví členové — Řezáč a Henych?

„Myslím, že velmi dobře. Neberu to jen z hlediska lidského, ale i výkonnostně. O fyzické připravenosti obou se již vědělo z domácích testů, zde se hodně zlepšili i po technické stránce. Přesto mají ještě co zlepšovat. Ukazují však, že by mohli být dobrými členy reprezentačního družstva.“

● Jak jste trénovali?

„Převážně dvoufázově. Dopoledne asi od 9.30 hod. do 12 a odpoledne od 14.50 hod. do 16.30 hod. První dny se začínalo ještě za světla a končilo se soumraku. Poslední týden se již začínalo prakticky za šera a končilo za tmy. Junioři trénovali většinou na malých kolečkách, my asi na 6 až 10 km trati. S úkolem každého tréninku jsem závodníky seznámil ještě před zahájením a pak jsem vyžadoval samostatné plnění. Reprezentační osmička najezdila v průměru přes 500 km, Fajstavr přes 600 km. Junioři asi 450 km.“

● Byl mezi místními lyžaři zájem o vaši přípravu?

„Řekl bych, že ano. Podle slova místních závodníků pracuje přímo v Murmansku na 40 placených trenérů jen pro běh. Nejsou však — alespoň podle toho, co jsem viděl — zdaleka výtíženi. Nedosahují ani nejlepších výsledků. Svědčí o tom i skutečnost, že prakticky nedokázali vychovat žádného vrcholného závodníka. Na naši přípravu se přijel do Murmanska podívat i pozorovatel moskevského výzkumného ústavu pro tělovýchovu. Strávil s námi asi 10 dnů. Řadu večerů jsme spolu prodiskutovali o tréninkovém systému našich i sovětských

a slunce nalil nezměrnou chuť všem klukům a objem branek je největší, jaký jsme snad kdy natrénovali. Jen pro orientaci — za odpoledne např. 600 slalomových bran, nebo 1000 branek obíhlo slalomu za den. Přitom trénink v nadmořské výšce 2500 m, což samozřejmě jen umocňuje fyziologický účinek tréninku.“

● O výsledcích proběhly jen kusé zprávy. Mohl byste je doplnit, případně upřesnit?

„V původním plánu byl zprvu závod o Bílou stuhu Sv. Mořice ve slalomu a obřím slalomu. Výborné sněhové podmínky však umožnily uskutečnit i závod ve sjezdu. Pro nás tato situace nebyla právě příznivá pro malý počet sjezdových kilometrů. Celkový odstup za vítězným družstvem i kontrolní časy však nejsou pro mne zklamáním. Nesmíme zapomínat, že Švýcaři mají ve svých družstvech dva mistry světa ve sjezdu. Slalom skončil za domácími závodníky ve druhé desítkě s odstupem pěti vteřin za vítězem na trati dlouhé necelé dvě minuty. Z dalších byl nejlepší loňský mistr ve sjezdu nováček družstva Dudev. V obřím slalomu skončil Pažout na 6. místě, hlavně vinou ztráty z I. kola.“

● Jaký je další plán přípravy?

„V současné době je družstvo mužů v Peci pod Sněžkou. Je to sice proti našemu původnímu plánu, ale musíme trénovat co se dá a kde se dá. Není to pro nás pochopitelně příjemné, hlavně z hlediska latky, která byla pro nás zvednuta pro příští rok. Vždyť bez sněhu jsou i kouzelné tréninkové metody bezmocné. Uděláme však vše jako ostatně již mnohokrát v minulosti, abychom obstáli.“

běžců. Velmi mne překvapil svými znalostmi o našich výsledcích, tréninku i podmínkách. Náš tréninkový systém i výkonnost hodnotil velmi vysoko. Rekl, že nás velmi pečlivě sledují, protože nás považují za své budoucí soupeře. Nemohl pochopit, že v přípravě na OH v Sapporu máme jen tři běžce, když jsme měli na MS závodníky, kteří skončili v první patnáctce.

● *Společně s vámi se v Murmansku připravovali i junioři a juniorky NDR. Jaké jste získal poznatky z jejich přípravy?*

„Mohl jsem si ověřit to, co jsem viděl v předcházejících letech v Kiruně a srovnat s tím, co nám říkali na nedávné schůzce socialistických zemí v Oberhofu v NDR. Rada věcí se navzájem lišila. V každém případě kvalita a kvantita nabíhaných kilometrů byla značná. Aplikovat však jejich způsob tréninku na naše poměry by byla velká chyba. Jejich junioři mají takovou přípravu, jakou nemají u nás závodníci o 5 let starší. Trénink juniorek by u nás prakticky až na reprezentantky nezvládla žádná jiná závodnice. Je nesmírně tvrdý a náročný. Každý trénink mají měřený, je v něm nácvik tempa. Trénuje se intervalově.“

● *Jaké jsou vaše další plány přípravy?*

JAN FAJSTAVR

„Počítal jsem, že po návratu domů bude u nás již sníh. Bohužel nebyl a tak týdenní trénink závodníků doma trochu narušil koncepci. Své vykonala i menší průdušková onemocnění u některých závodníků. Proto jsem musel trochu změnit začátek další společné přípravy na Výrovce v Krkonoších. Kromě tréninku na Výrovce se čtveřice — Ilavský, Fajstavr, Peřina a Sacký zúčastní mezinárodního tréninkového tábora ve Sv. Mořici ve Švýcarsku. Zbytek zůstane až do vánoc na Výrovce. Začátkem ledna bychom měli odjet do Itálie na Trentinský běžecký týden, který bude zřejmě letos největším závodem v Evropě. V šesti dnech se tam jdou čtyři těžké závody.“

A trenér žen Zdeněk Ciller...

„Příprava byla tentokrát snad nejhodnotnější ze všech. Ovlivnily to mimořádně dobré sněhové podmínky při teplotě v průměru — 10 °C. Proti loňsku se zlepšila i strava, které bylo tentokrát dostatek a velmi kvalitní. Po technické stránce jsou na tom všechny členky družstva snad nejlíp, jak kdy byly. Převážnou část tréninkového objemu jsme totiž zaměřili na technický výcvik. Spokojen jsem zejména s Chlumovou, Šikolovou a Cillerovou. Největší pokrok však udělala Bartošová. Ta své velmi dobré funkční výsledky dokázala konečně přenést i do lyžování.“

Velkým přínosem pro všechny závodnice i pro mne byla skutečnost, že společně s námi se v Ki-

Cillerova děvčata — zleva Šikolová, Labašková, Škopová, Gajancová, Šuleková, Bartošová, Cillerová a nakonec jejich trenér. Do komplotu chybí Chlumová a Weishäutlová
Foto: J. Kotland

runě připravovalo i 35 nejlepších závodníků a závodnic NDR, které doprovázel celý štáb trenérů a lékařů. Dále reprezentační celky Polska, Bulharska, trénovaly zde i finské běžkyně v čele s Kajosmou, část švédských reprezentantů a reprezentantek. Zajímavý byl především trénink družstva NDR, které trénovalo některý den až třířazově. Jejich tréninková zátěž byla obrovská. Velké zlepšení je vidět u polských běžkyň, které trénuje bývalá úspěšná závodnice Biegunová.“

V Kiruně absolvovalo naše reprezentační družstvo žen i dva kontrolní závody na 5 km. První vyhrála Bartošová za 16.05 min. před Chlumovou 16.08 min., Šikolovou 16.16 min., Cillerovou, Labaškovou, Šulekovou a Weishäutlovou. Ve druhém byla nejrychlejší Chlumová za 14.44 min. před Cillerovou 15.03 min., Bartošovou 15.05 min., Šikolovou, Weishäutlovou, Šulekovou a Labaškovou.

Přípravu na sněhu doma po návratu z Kiruny zahájily reprezentantky na Královce u Jablonce n. N. Od 27. prosince budou pokračovat až do 7. ledna v přípravě na Štrbském Plese ve Vysokých Tatrách, odkud odjedou do Jablonce n. N., na šestidenní večerní závody.

Francie zbrojila na zimu

Francouzi dosáhli v přípravě už 10 000 branek, těch slalomových ovšem, nikoli fotbalových! Družstvo mužů skončilo listopadovou přípravu v Tignes, přičemž si přišel na své sněh dopoledne a odpoledne to byla fyzická příprava.

Gaston Perrot, který je vedoucím francouzských lyžařů-mužů, o tom řekl:

„Dík překrásnému počasí, které trvalo plných osm dní, jsme mohli dodržet plánovaný program přípravy za neoptimálnějších podmínek. A tak naši sjezdaři „projeli“ před konečnou fází přípravy víc jak 6000 slalomových branek ve speciálu a 3500 branek v obřím slalomu. Celkem vše prošlo zcela v pořádku. Měli jsme jen jedinou nehodu: zranil se Jean-Luc Pinel, není to však nic vážného. Osm dnů odpočinku to spravi.“

V posledních dnech soustředění byly provedeny testy a ty umožnily zjistit, že ve velké formě jsou už dnes ve speciálním slalomu Pat-

rick Russel, Duvillard a Jean-Noël Augert, za nimi hned následuje Alain Penz...

„V této disciplíně je především třeba si všimnout,“ pokračuje Gaston Perrot, „daleko důležitější a závažnější homogenity. Víte, celé družstvo se podstatně zlepšilo ve srovnání s nejlepším závodníkem.“

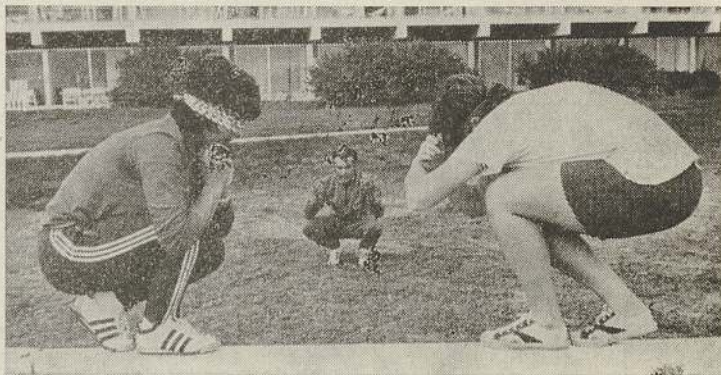
Nejzávažnější skutečností tohoto soustředění byla však vynikající kondice Henri Duvillarda. Jeho pokroky ve slalomu, tedy nejlepšího francouzského sjezdaře, kterým bezesporu Duvillard je, jsou takového rázu, že „Dudu“ (jak Duvillardovi všeobecně říkají) může dokonce doufat, že získá v příštím ročníku „Světový pohár“.

Se zavázanýma očima na kladině

Francouzské lyžařky připravují

svá alpská vítězství ve společnosti Louison Bobeta na plážích Quiberonu.

Družstvo žen si vybralo pro přípravu fyzické kondice divoké pobřeží na poloostrově Quiberon v místě, kde si vybudoval slavný Louison Bobet svůj institut thalasso-thérapie (léčba mořskou vodou a koupelemi). A tady se tedy sešlo 16 „horalek“, a to na 10 dnů, aby si tu zvýšily odolnost a fyzickou kondici vůbec. Už po dva roky jsou francouzské lyžařky hosty bývalého mistra světa a našly u něho vždy ty nejdokonalejší podmínky, aby mohly pracovat co nejnintenzivněji. A trojnásobný vítěz Tour de France za vydatné podpory svého bratra Jeana (dnes sportovního novináře) by se doslova roztrhal, aby děvčatům nechybělo ani to nejmenší. Ba dokonce ani

slunce! Od 20. do 30. října tu měly Annie Farnoseová a její družky báječnou pohodu a počasí, jaké si jen mohly pro takovou příležitost přát.

Nikdo z přítomných pozorovatelů, jak tvrdili, už dlouho neviděl tak intenzivní přípravu šampiónek. Nechceme dělat jejich přípravě reklamu a způsobit, aby byly považovány za trpitelky. To zdaleka ne! Program přípravy nakonec odpovídal přesně plánu a nikterak nebyl pro svoje cíle přehnaný.

V průběhu rozhovorů s Ingrid Lafforgueovou, Isabellou Mirovou či Michèle Jacotovou, abych uvedl jen některé, si žádné z děvčat na tvrdou přípravu nestěžovalo. Všechny přiznávají nutnost takové námahy, aby byly s to udržet svoji převahu v příští zimě. A přitom toho bylo moc i na ty nejodvážnější. Jen se sami podívejte! Každý den věnovalo 16 děvčat plných pět hodin na různá cvičení. Kapaná, cyklistika, plavání, odbíjená — to pro ně už není naprosto žádné tajemství. A každá z těchto sportovních disciplín je určena k zlepšení toho či onoho svalu. Protože však lyžování vyžaduje i něco jiného než je svalová příprava, uznal profesor tělesné výchovy, který je detašován u družstva francouzských žen, za užitečné přidat řadu cviků, jež jsou nezbytné pro vývoj smyslu rovnováhy. A tak si děvčata zacvičila i na trampolíně, na bradlech a dokonce i na kladině se zavázanýma očima. A také jezdila na koních.

Nezapůsobí však taková přemíra úsilí opačně? Nebudou děvčata unavena v době velkých soutěží? Všichni přítomní měli tuto otázku na rtech. Ale Jean Béranger, který teď řídí celé francouzské lyžařství, jako kdysi „Napoleon“ Bonnet, odpovídá v tomto směru záporně:

„Jsme na vrcholu práce, přípravy. Zdá se být namáhavá, ba co dím, bolestná, a ona ve skutečnosti také taková je. Postupovali jsme však pomalu a postupně. Tak, aby děvčata vše snášela snadněji. A cílem této práce je, to je zřejmé, aby naše šampiónky snesly únavu právě v závodění, v soutěžích. Šampión, který je v dobré fyzické kondici, snáší pochopitelně lépe a snáze, trpí tedy méně v okamžiku námahy. Ostatně po tomto soustředění začneme s prací na sněhu, a to s ještě silnějšími a vyššími dávkami. A ujišťuji vás, že nám taková příprava náramně pomůže.“

A tak když toto všechno vez-

meme v úvahu, je nám naprosto jasné, že ani muži ani ženy (ženy vede Jacques Fournu a muže Gaston Perrot, šéftrenérem tedy je Jean Béranger) neměli dlouhou chvíli. Tak do konce října projely např. ženy už na 5000 slalomových brankách a chlapi dokonce 6000. A pro děvčata vlastně dosud vážná práce na sněhu ani nezačala. Annie Farnoseová, „veteránka“ družstva, přiznává, že 5000 branek představuje celkový počet let 1965 či 1966. A v letošní zimě dne 10. prosince 1970, tedy v době první soutěže

v Sestrières, jich právě Annie bude mít za sebou už... 10 000! Není také opominutelné, že fyzická příprava z podzimu umožní rychlý přechod ke speciální přípravě ve sjezdu. Francouzky chtějí získat „Světový pohár“ a budou proto potřebovat, aby už zpočátku sbíraly patřičné body. Tedy něco jako raketový start do závodního období. Rakušanky se dávají do pohybu pomaleji, trvá jim to déle, než se rozjedou... Galky cítí příležitost.

JAN CHMELAR,
(podle zahraničních pramenů)

Olympijská vesnice s plným komfortem

Olympijská vesnice je zbudována na místě, kde stávala stará škola hokajské policie, jejíž budovy vidíte ještě na obrázku. V popředí jsou staveniště rychlobruslařského stadiónu a kryté haly pro soutěže v krasobruslení a ledním hokeji.

Pořadatelům to dalo zpočátku hodně práce a přemýšlení, kam vlastně by měli olympijskou vesnici umístit. Ne snad, že by neměli pro ni místo, ale proto, že hlavním aspektem, kterým byli příslušní činitelé vedeni, byl požadavek, postavit ji na místě nejen od všech sportovišť a města nejvhodnějším, ale také nejkrásnějším.

Olympijská vesnice sapperské olympiády leží v nádherném prostředí a každý, kdo v ní bude při těch největších svátcích zimních sportů bydlet, si z ní odnese ten nejlepší dojem. A to je pro japonské přátele stejně cenné, jako úspěšná organizace na samých sporto-

vištích. Poznal jsem to při rozhovoru s některými členy širšího přípravného výboru zimních olympijských her, jak velký důraz kládou na estetickou složku olympijského prostředí.

V olympijské vesnici ubytují celkem 2300 lidí — 2000 mužů a 300 žen. Už před rokem k ní vedly prvotřídní silnice ze Sappora, které je vzdáleno pouhých devět kilometrů. Končíly u staveniště, kde se pracovalo na pětiposchodových moderních budovách, kde má být 700 bytových jednotek, anebo u jedenáctiposchodového domu, kde bude po jeho dokončení k dispozici 100 bytových jednotek. V jižní čás-

ti vesnice se budovalo nádraží, kam se bude sbíhat síť linek podzemní dráhy, které budou spojovat olympijskou vesnici se Sapporem za pouhých 13 minut.

V těsné blízkosti vesnice se staví „panelák“ pro zahraniční novináře, kteří v něm také budou ubytováni a budou prý mít k úspěšnému vykonávání své profese k dispozici vše potřebné. Mimo to zde budou stát ještě další budovy pro personál olympijské vesnice.

Pamatuje se i na prostorná parkoviště vozidel, při čemž mají pořadatelé v plánu dát závodníkům a funkcionářům k dispozici maximálně dopravních prostředků, které by parkovaly na speciálních parkovištích poblíž hlavních silnic, které budou olympijskou vesnici protínat.

Výstavba celého komplexu vesnice zimních olympijských her v Sapporu roku 1972 měla být dokončena koncem minulého roku, aby bylo možno všechna její zařízení vyzkoušet v průběhu generálky na zimní hry od 7. do 14. února tohoto roku, jíž se zúčastní také tři naši reprezentanti. Ale podle poslední zprávy termín výstavby nebylo možné z technických důvodů dodržet, takže účastníci „Zimních her“ budou ještě ubytováni v hotelích.

Se všemi vymoženostmi a komfortem olympijské vesnice v Mako-manai se tedy seznámí až přímí účastníci ZOH 1972. Budou tu ob-

divovat nejen prostorné a architektonicky působivě řešené jídelny nebo účelně zařízené administrativní budovy, bankovní dům, permanentně pracující poštovní úřad s možností kdykoliv použít telefonu či telegrafu do celého světa, ale i perfektně medicínsky vybavenou kliniku, jakož i společenský klub a obchodní dům, sauny, divadlo, ba i salón krásy. Tedy komfort, jak se patří.

GUSTAV BÜRGERMEISTER

LYŽE s plastickým jádrom

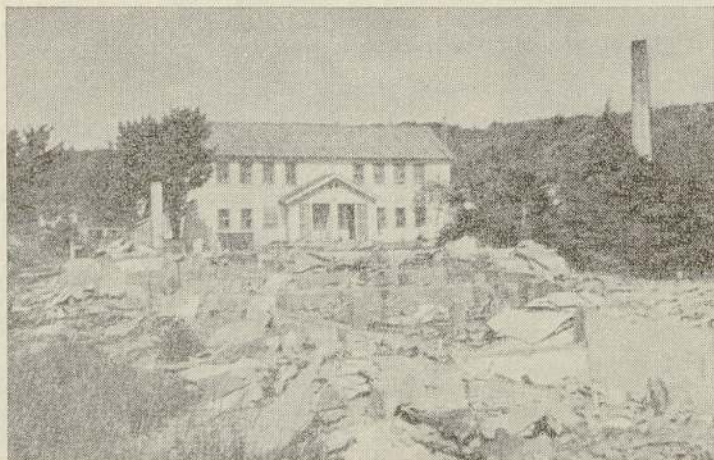
Švýcarská firma Olin—Authier právě uvedla do obchodu lyže, u kterých místo dřeva je použito porézní pěnové hmoty pro jádro. Tento materiál ze sklolaminátové pryskyřice s malými dutinami je tak pružný, že se daleko lépe přizpůsobí nerovnomernému terénu než obvyklý materiál, tj. dřevo. Spolyká nerovnosti terénu a je odolný vlhkosti. Při zkouškách byli jezci vybaveni krátkovlnnými vysílačkami, které změřily veškeré deformace nového modelu a ty byly zaznamenány computorem. (hor)

Zima se zeptá...

Na toto téma jsme hovořili s vedoucím lyžařského oddílu Lokomotiva Olomouc Janem Leitnerem.

„Perspektiva na rok 1971 se jeví po stránce výkonnosti příznivě. Máme dostatek dobrých trenérů a cvičitelů. U žactva jsou tři závodní družstva v župních soutěžích – první z nich se stalo přeborníkem Jesenické župy a postoupilo do zemské soutěže v roce 1971. Tyto úspěchy jsou dilem odborně vedené trenérské práce Dušana Kříže, odborného asistenta UP a jeho dalších spolupracovníků. Družstvo dorostu skončilo v I. dorostenecké lize ze 16 družstev na sedmém místě. V kategorii dospělých závodní družstvo soutěžilo ve II. lize. Kromě závodní činnosti stará se o náš oddíl i o žactvo, dorost a dospělé, kteří jsou zařazeni do nezávodního lyžování a kteří sportují pro své zdraví a odpočinek. Pro tyto členy jsou pořádány autobusové zájezdy spojené s lyžařským výcvikem a lyžařskou turistikou. Členové oddílu významnou měrou byli zapojeni do výstavby lyžařského stadiónu v Karlově, kde byla provedena úprava slalomového svahu, výstavba vleků, dále to byla výstavba a údržba chat v Karlově, zajištění jejich provozu – stejně tak provozu vleků. Veškeré tyto práce dělají brigádnicky členové lyžařského oddílu a jeho příznivci. Tak například byl v loňském roce proveden odstřel pařezů na slalomovém svahu, zdokonalení závěsů na velkém vleku, údržba obou vleků, instalace osvětlení svahu, zavedení telefonu a zabezpečovacího zařízení. Dále to byla přístavba sociálního zařízení u horní chaty. Kromě běžné údržby si tyto práce vyžádaly od dobrovolných pracovníků celkem 556 pracovních dnů v době dovolených, o volných sobotách a nedělích. Tímto dílem vznikla hodnota 60 000 Kčs. Brigádníkům bylo propláceno jen cestovné a byl jim poskytnut nocleh – bylo tak ušetřeno oddílu na 45 000 Kčs. Je třeba poděkovat především ing. J. Ráclavskému, na němž spočívá celá tíha výstavby. Největší počet dnů odpracoval Al. Podal – 53, Dvořáček 40, Al. Kaláb 39, ing. Freudl 36, P. Podal 27, atp.“

(ošť)

Domky policejní školy musely udělat místo novým budovám olympijské vesnice. Po zimní olympiádě zde budou bydlet japonské rodiny.

Všetchni za jeden provaz, pardón — za jeden kmen — a pomalu, ale jistě sjezdovka bude připravena přijmout první pokrývku sněhu

Foto: J. Mejstřík

DÍLO ZA 80 MILIÓŇŮ KORUN POD JEŠTĚDEM

Na skokanské turné tři můstků v ČSSR (Tanvald, Liberec, Spindlerův Mlýn) se TJ Ještěd Liberec připravoval svědomitě. Letošní ročník byl poprvé oficiálně zařazen do mezinárodního kalendáře FIS.

Tento sportovní galapodnik na Ještědu je vedle Závodu míru největší sportovní akcí letošního roku. Svým rámcem přesáhl možnosti TJ, a proto není divu, že nabídnutá pomoc ONV, MěstNV a OV KSC byla velmi vítána. Samotný závod si vyžádá nákladu kolem 100 000 Kčs, přičemž v rozpočtu se počítalo, že na stravné a ubytování se vynaloží částka 35 000 Kčs. Také položka za dopravu nebyla zanedbatelná. Jedná se o částku 25 000 Kčs.

Od roku 1951 lyžařský oddíl TJ Ještěd Liberec neviděl a nevidí dodnes jen špičkové závodníky. Z jeho členské základny (600 hlav) jsou dvě třetiny mládeže. Pod patronací 27 cvičitelů naučí se holdovat lyžařskému sportu každý rok na půl tisícovky dětí.

Zimní středisko Ještěd (byť by ještě nemělo takovou podobu, jak hovoří plány) s kabinovou lanovkou, pěti lyžařskými vleky, závodními a turistickými sjezdovými a běžeckými tratěmi, dále pak sánkařskou dráhou a dvěma skokanskými můstky si získává oblibu nejen u Liberečanů, ale dnes již převážně u Pražanů. Není se čemu divit. Liberec je od Prahy blíž takřka o 100 km. Vlastně — které město v ČSSR i v zahraničí se může pochlubit tak pěknými horami přímo u bran města?

Prozatím se na stránkách Ještědu válí mlhy. Ale nebude dlouho trvat a vše dostane bílý kabát. Do té doby vedoucí výstavby tělovýchovného střediska Ještěd ing. Klein musel se svými pracovníky a desítkami brigádníků a dvěma buldozery zajistit úpravu sjezdovky zvané liberecké, vyspárovat a odvodnit nájezd můstků, vlastní buben a dojezdovou plochu. Pro rozhodčí bylo třeba zajistit spojovací techniku a rozvod elektrického proudu, pro diváky pak vybudovat přístupové komunikace.

Je toho — jak se lidově říká — plné zuby, ale dostali jsme ubezpečení, že bude k závodům vše v naprostém pořádku. Stejně tak věříme, že se podaří dokončit výstavbu celého areálu střediska Ještěd. V konečné fázi bude představovat hodnotu osmdesáti miliónů Kčs.

JIRÍ KOTLAND

HOVORÍ Dr. Dionýz Ferenci

Z Paříže sa vrátil dr. Dionýz Ferenci, predseda medzinárodnej komisie SLZ z Košíc. Zúčastnil sa na rokovaní zjazdárskej a slalomovej komisie medzinárodnej organizácie FIS. Opýtali sme sa na niektoré novinky, ktoré v komisii „uvarili“ v spojení s nami:

● Medzi zjazdármi vo FIS nemáme dosiaľ to postavenie, ktoré by oprávňovalo k nádeji na to, že budú vehementne podporovať naše snaženie. Niektorí delegáti FIS, ktorých k nám vyslali na preteky zaradené do kalendára FIS, sa vo svojich správach vyslovovali o ich organizácii a úrovni — jemne hovorené — zdržanlivo. Posledný takýto „raport“ podal Juhoslovan Senčar z tohoročných pretekov „Veľká cena Demänovských jaskýň“. Zmenilo sa niečo?

— Správa pána Senčara bola naozaj zdržanlivá. Referoval o Veľkej cene Demänovských jaskýň ako o pretekoch, ktoré „neprevyšujú národný priemer“. Preto som považoval za potrebné, aby v zastúpení FIS do Jasnej prišiel na budúci ročník „Veľkej ceny Demänovských jaskýň“ človek, ktorý má v tomto orgáne potrebnú autoritu a znalosti.

● Kto bude tým delegátom?

— Po mojich predbežných pohovoroch prijal funkciu sám predseda subkomisie FIS pre stavbu zjazdových tratí ing. Hubert Spiess z Rakúska.

● To je dobrá správa a nádejná pre možnosti našich lyžiarov v budúcnosti. Myslím, že jeho prítomnosť v ČSSR by sme mali využiť nielen v Jasnej, ale aj pre predbežné konzultovanie možnosti na usporiadanie zimných olympijských hier.

— Ak uvážime, že menovaný je technickým delegátom FIS a generálnym technickým poradcom pre ZOH v Sapporo, iste sa v tomto smere možnosti núkajú.

● Je teraz na organizátoroch z Liptovského Mikuláša, ako zorganizujú „Veľkú cenu Demänovských jaskýň“, aby spoločne s vedením čs. lyžiarov presvedčili ing. Spiessa o tom, že vieme usporiadať preteky v zjazdových disciplínach na

vysokej úrovni. Ako dlho sa zdrží v Jasnej?

— Predbežne prisľúbil asi týždeň zo svojho času. Medzitým chce, okrem funkcie na pretekoch, urobiť homologizáciu tratí vo Vysokých Tatrách a prešetriť navrhovanú trasu budúcej „olympijskej“ zjazdovky na Podbansku.

● Podbansko bude iste prekvapením pre mnohých ľudí, najmä zo zahraničia. Veríte, že skvelé teré-

ny a dosiaľ neznáma krása tohto kúta našej vlasti zapôsobi aj na ing. Spiessa. Veď tento človek už čosi v živote videl?

— Som presvedčený, že z psychologickéj stránky bude prvý dojem vynikajúci. Najmä za pekného počasia. Pri pomerne slabo vyhovujúcich olympijských tratiach Sappora tu zohrá svoju úlohu aj tento rozdiel. Účasť uznávaného svetového odborníka v našej vlasti priam núka využiť možnosti. Ak

budú preteky v Jasnej na úrovni, potom iste pôjde na FIS hlásenie, ktoré bude mať svoju váhu, čo vo svojich dôsledkoch ovplyvní záujem o účasť na pretekoch. Pre budúce ročníky bude možné pre Jasnú žiadať preteky v najvyšších svetových kategóriách a čo hlavne, snaženie čs. lyžiarov o zverenie organizovania ZOH v budúcnosti dostanú vo FIS konkrétnejšiu podobu a to v dostatočnom časovom predstihu.

— es —

PRIEREZ OKRESU

s padesátiročnou lyžiarskou tradíciou

Turistické i závodné lyžovanie v Žiarskom okrese má viac ako 50-ročnú tradíciu. Strediskami nášho športu sú Baník Kremnica, Baník Vyhne, Sitno, Banská Štiavnica a ZSNP Žiar nad Hronom.

KREMNICA

Najstarší oddiel s najbohatšou lyžiarskou tradíciou je Baník Kremnica. Vo svojej viac ako 50-ročnej histórii sa môže popýšiť úspechmi, ktorých dosiahli odchovanci oddielu na domácich i medzinárodných pretekoch. Medzi iným sú to mená Párička, ing. Fusko, majster športu R. Čilik a veľa ďalších výborných pretekárov. Oddiel má dostatok obetavých a skúsených funkcionárov. V blízkom okolí sú mimoriadne priaznivé lyžiarske terény s veľmi dobrými klimatickými podmienkami pre zimné športy. V bezprostrednej blízkosti mesta sú vybudované bežecké trate, ktoré svojou úrovňou zodpovedajú najvyšším požiadavkám. Lyžiarska základňa v Kremnici, vedená trénerom M. Šlosiarikom vlastní umelú bežeckú stopu pre letné tréningy, lyžiarsky mostík strednej veľkosti a chatu na Hostinci.

V Kremnici sú dve stredné školy a dostatok pracovných možností pre mladých ľudí. Zdalo by sa teda, že je všetko v poriadku. No, chýbá to hlavne: finančné prostriedky na materiálové zabezpečenie a činnosť oddielu. Ich nedostatok núti k obmedzovaniu prijímania mladých záujemcov o pretekové lyžovanie do oddielu. Len vďaka dobrej spolupráci s riaditeľmi miestnych škôl, ZRPŠ ako i priamo rodičov, je možné aspoň v minimálnom rozsahu zabezpečovať tréning a účasť na súťažiach. OV STO v období roku 1969—70 poskytol TJ Kremnica dotáciu 10 000 Kčs a na sezónu 1970—71 počítá s dotáciou len 1000 Kčs. Ostatné prostriedky si musia zabezpečovať v miestnych závodoch a školách. Finančná situácia oddielu je v súčasnej dobe kritická a stala sa predmetom rokovania straníckych a hospodárskych orgánov mesta, ktoré sa snažia nájsť východisko z tejto situácie.

Osobitne sa treba zaoberať skokanským družstvom Baníka Kremnica. Výkonnosť pravidelne stúpa. Finančné a materiálové nedostatky sú príčinou utlmo-

vania záujmov tej mládeže, ktorá si skoky obľúbila.

Ešte nedokončený skokanský mostík a nutné príslušenstvá sú v súčasnej dobe jediným miestom tréningu skokanov v zimnom období. Letnú prípravu absolvujú spoločne so skokanmi z Banskej Bystrice. Náklady na tréningy si väčšinou hradia sami.

VYHNE

Druhým lyžiarskym strediskom v okrese sú Vyhne. Táto dedina má dobré terény priamo v mieste. Umele osvetlený slalomový svah s dvoma vlekmí poskytuje dostatočné možnosti a to nielen pre domácich. Problémom lyžiarskeho oddielu TJ Baník Vyhne je prechod pretekárov zo žiackej do dorasteneckej kategórie. Prevažná časť pretekárov po dokončení ZDŠ musí odísť za vzdelaním mimo obec a v novom prostredí sa strácajú vyslovené talenty.

Oddiel, okrem dotácií z okresného výboru STO, je závislý na obmedzených finančných možnostiach TJ, ktorá sa snaží uspokojiť požiadavky lyžiarov z príjmov na turistických zariadeniach.

BANSKÁ ŠTIAVNICA

Tretím strediskom lyžiarskeho športu v Žiarskom okrese je Ban. Štiavnica. Lyžiarsky oddiel Sitno Ban. Štiavnica má všetky podmienky pre rozvoj lyžiarskeho športu až na jednu: nedostatok obetavých pracovníkov v tomto športe. Skutočnosť, vedúca k dlhoročnej stagnácii oddielu. Lyžiarske terény, v Ban. Štiavnici položené priamo v mieste, sú ideálne. Veď stred mesta leží vo výške 700 m nad morom a okolité kopce dosahujú 1000 m. Poloha zabezpečujúca mimoriadne priaznivé snehové podmienky. V Banskej Štiavnici je päť stredných škôl a dva veľké závody ľahkého priemyslu, v ktorých sú zamestnaní väčšinou mladí ľudia. Žiaľ, tieto možnosti zostávajú nevyužitú.

ŽIAR NAD HRONOM

Najmladším lyžiarskym oddielom s 15-ročnou tradíciou je lyžiarsky oddiel pri TJ ZSNP Žiar nad

Hronom. Jeho história, ako aj rozvoj športu v Žiari nad Hronom sa datuje súčasne s výstavbou nového závodu na výrobu hliníka. Prišlo veľa mladých ľudí, ktorých záujmy sa sústreďovali najprv v rekreačnom lyžovaní a neskôr aj na rozvoji lyžovania pretekárskeho. Prítom majú výbornú podporu závodu.

Aj keď priamo v mieste nemajú lyžiarske terény, vybudovali si ich svojpomocne na okolí. Vo vzdialenosti 10 km od Žiaru sa dnes pýšia lyžiarskym strediskom na Borovici. Je vybavené 250 m dlhým vlekom, 400 m dokonale osvetlenou lúkou, 1000 m zjazdovou traťou, s výškovým rozdielom 200 m. Ubytovacia kapacita na chate strediska je 80 lôžok. Ďalší lyžiarsky vlek má oddiel v Sklenných Tepliaciach. Dobré snehové podmienky v blízkosti moderného sanatória závodu ZSNP s termálnou vodou a krytým bazénom poskytuje mimoriadne priaznivé možnosti tréningové a posilovacie. Svedčí o tom aj fakt, že tréner Zacharides pre 4-týždenné letné sústredenie reprezentantiek ČSSR si vybral práve toto stredisko. Ubytovacia kapacita je 100 osôb.

Ďalším objektom oddielu je zrubová chata s kapacitou 20 lôžok a lyžiarsky vlek 1000 m na Krahuliach.

DOSTÁVAJÚ DOSŤ

Dotácie lyžiarskemu oddielu postačujú ako na materiálové zabezpečenie pretekárov, tak aj na vlastnú činnosť. Oddiel má 200 členov, z čoho je 39 výkonných pretekárov, dvaja tréneri II. triedy, štyria cvičitelia a 16 rozhodcov. Bohatú činnosť oddielu riadi 12členný výbor. Tiež výkonnosť pretekárov je na zodpovedajúcej úrovni. Družstvo dorastencov skončilo v sezóne 1969—70 na 6. mieste z 21 hodnotených družstiev, zúčastnených v slovenskej lige.

Juraj Pavúk — najúspešnejší pretekár oddielu je majstrom Slovenska v kategórii dorastencov v obrovskom slalome pre rok 1970. Ďalej je držiteľom pohárov „Štít Lysca“, „Veľkej ceny Liptovských Holí“, „Zjazdovej ceny Podkončie“ a „Pohára Hornej Nitry“. V sezóne 1969—70 dosiahol na medzinárodných pretekoch v Špindlerovom Mlyne najlepšie výsledky zo všetkých slovenských zjazdárov. Skončil na 8. mieste v silnej medzinárodnej konkurencii piatich krajín.

Ďalším pretekárom I. výkonnostnej triedy je Vladimír Žvak, ktorý na kvalifikačných pretekoch v zjazde sa umiestnil štvrtý a v obrovskom slalome na Husáriku siedmy. Súčasne je držiteľom Putovného kahanca Baníka Handlová. Okrem uvedených sú v oddiele ešte traja dorastenci I. VTM a v kategórii žiakov niekoľko nádejných jedincov ako Rudinský, ktorý sa umiestnil na majstrovstvách Slovenska na 6. mieste v trojkombinácii, Ledvák, Veselý a iní.

ČO VŠETKO MAJÚ

Na záver chcem uviesť v súhrne prehľad vybudovaných lyžiarskych zariadení a vybavenosti zimných stredísk v okrese Žiar nad Hronom:

1. Zimné stredisko ZSNP Žiar — Borovica, lyžiarsky vlek 200, osvetlený terén, 1000 m dlhá zjazdová trať, 80 osôb ubytovacia kapacita.

2. Sklenné Teplice — lyžiarsky vlek, 200 m, rekreačné stredisko s termálnou vodou a krytým bazénom, ubytovacia kapacita 100 osôb.

3. Krahule nad Kremnicou — chata s ubytovacou kapacitou 20 osôb, lyžiarsky vlek 1000 m.

4. Jarabica Kremnica — lyžiarsky vlek 1000 m,

ubytovacia kapacita 50 osôb, umelá bežecká stopa, nedokončený skokanský mostík.

5. Sitno — Banská Štiavnica — vlek 200 m, ubytovacia kapacita 50 osôb, nadmorská výška 1000 m.

6. Počúvadlo — vlek 200 m, ubytovacie možnosti neobmedzené.

7. Rychňava pri Banskej Štiavnici — 2 lyžiarske vleky 200 m.

8. Banská Štiavnica mesto — vlek 1000 m — nedokončený.

9. Vyhne — 2 lyžiarske vleky 200 m, osvetlený terén v dĺžke 500 m, dostatočná ubytovacia kapacita.

Ako vidieť lyžovanie v okrese Žiar nad Hronom dostáva konkrétne perspektívy a už to nie je len Kremnica, kde náš šport pevne zakorenil.

KAROL EIDLPEŠ

PROBLEMATIKA politicko-výchovné práce

Dokončení z 1. str.

počínajúc oddielom až po Ústredný výbor ČSTV z hľadiska kádrového obsadení. Do jejích čela by mali byť volení funkcionári, ktorí sú zárukou a majú schopnosť politicky a odborné pracovať. Nechceme si dávať ilúzie, že sa nám tato práca plne podarí. Je zapotrebi predvším prekonať predsudky voči týmto práci, ktoré jsou pozústatkom minulosti a deformáci, ktorých jsme se na ní dopouštěli.

Její důležitost vyniká také proto, že rok 1971 je jubilejním rokem 50. výročí založení KSČ a FDTJ. Musíme se proto v předsednictvu zabývat ideově politickou orientací účasti Čs. svazu lyžování na oslavách těchto výročí. Uplatníme zde především ty otázky, zkušenosti a poučení, které vyplývají z hodnocení uplynulých 50 let. Jde nám o to, aby byla správně vysvětlena vedoucí úloha KSČ v revolučním dělnickém tělovýchovném hnutí a její boj za zneužívání tělovýchovného a sportovního hnutí v předmnichovské republice a při výstavbě socialistického systému tělesné výchovy v naší vlasti. K těmto otázkám budeme přistupovat z hlediska třídních zájmů naší společnosti. Boj KSČ proti různým formám buržoazní a reformistické ideologie v oblasti tělovýchovného hnutí a poznatky, které jsme získali, je nutno uplatnit i v současné situaci konsolidačního procesu naší společnosti. V tomto smyslu chceme dokumentovat, jak KSČ usilovala o správný leninský vztah ke kulturnímu tělovýchovnému dědictví, že vyzvedávala význam i těch pokrokových tradic, které nevycházely přímo z činnosti revoluční dělnické tělovýchovy.

Orientujeme se v oslavách na otázky důležité pro růst politické aktivity a iniciativy příslušníků ČSTV při zabezpečování vrcholných úloh tělovýchovné organizace. Nejde nám o historicko-vzpomínkovou účast, chceme podíl na oslavách plně spojit s denní činností celé organizace a s celou předsjezdovou přípravou, jak řekl v referátu na X. plenárním zasedání ÚV ČSTV s. ing. Chvalný, místopředseda ÚV ČSTV.

K této činnosti se i my hlásíme a budeme ji ve své práci uplatňovat.

MILOSLAV BERAN,
předseda politicko-výchovné komise
předsednictva ČSL

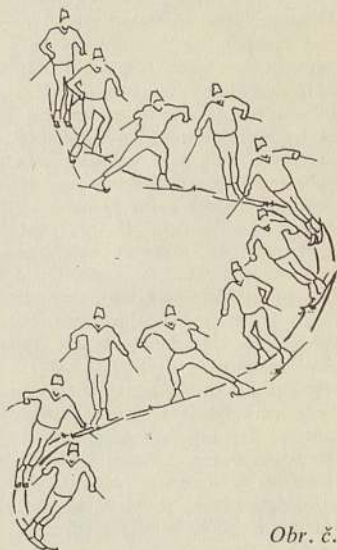
Oblouk z odšlapu

V posledním příspěvku jsme naznačili souvislosti přívratů a možnosti dalšího rozvíjení techniky oblouků s výrazným přenášením váhy těla. Tyto formy oblouků s přestoupením nacházejí největší uplatnění ve sportovním a hlavně závodním sjíždění.

Jejich přednosti lze spatřovat v tom, že brzdění při nich je minimální, hlavně oblouk z odšlapu umožňuje dokonce nejen nadjetí branky, ale i žádoucí zrychlení po odrazu z jedné lyže. Další jejich předností je střídavé zatěžování dolních končetin, tj. fáze zatížení se střídá s odpočinkovou uvolňovací fází po od-

vého předklonu, aby tím usnadnilo následné stáčení lyží do spádnice. Z vysokého postoje, když lyžař chce již zahájit otáčení do následujícího oblouku, začíná se naklánět dovnitř oblouku a nechává působit spolu s předklonem i rotační impuls vnějšího boku, ev. vnější paže. Obě lyže jsou již zatíženy a začínají fázi vedení.

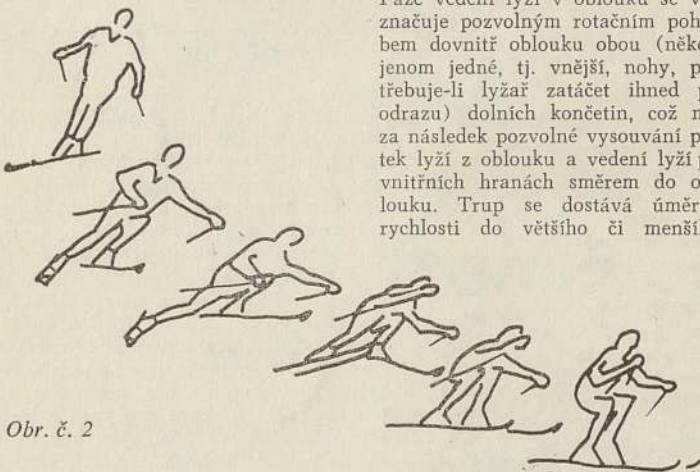
Fáze vedení lyží v oblouku se vyznačuje pozvolným rotačním pohybem dovnitř oblouku obou (někdy jenom jedné, tj. vnější, nohy, potřebuje-li lyžař zatáčet ihned po odrazu) dolních končetin, což má za následek pozvolné vysouvání patky lyží z oblouku a vedení lyží po vnitřních hranách směrem do oblouku. Trup se dostává úměrně rychlosti do většího či menšího

Obr. č. 1

hnout se sněhu a přejít vzduchem od odšlapu, po kterém teprve nasazuje oblouk na druhou stranu. To je ovšem extrémní provedení, z kterého je odvozen i název oblouku. Toto extrémní provedení ve větší rychlosti vyžaduje značnou sílu dolních končetin, hlavně v okamžiku překonávání odstředivé síly spojené ještě se změnou směru odšlapem.

Speciálním druhem oblouku, který je tomuto podoben, ale fáze odrazu z vnější lyže je značně posunuta zpět k začátku oblouku, to znamená ještě před přjetím spádnice, je oblouk z odšlapu, jehož fáze vedení lyží v oblouku je výrazně vyjiždě-

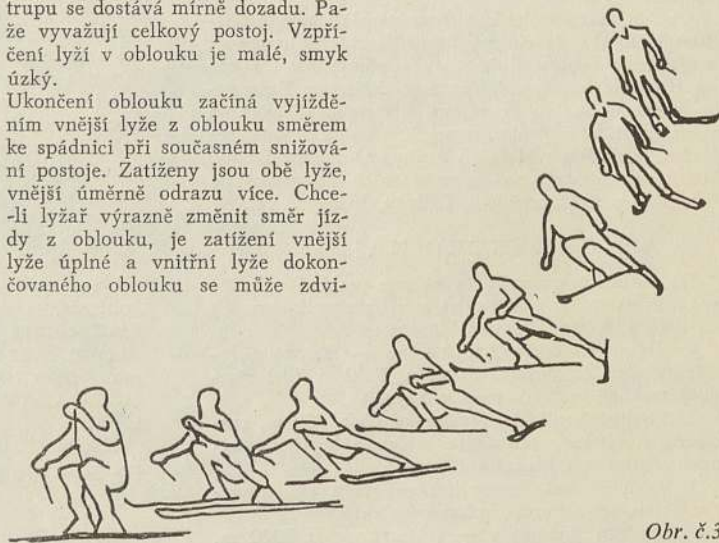
Obr. č. 2

šlapu. Je třeba zdůraznit, že provedení těchto oblouků ve větší rychlosti vyžaduje dosti značnou sílu dolních končetin a určitou vyježděnost.

Na kresleném kinogramu (č. 1) uvádíme jednu z forem oblouku z odšlapu. Nasazení oblouku vychází z mohutného odrazu vnější lyže předcházejícího oblouku. Vnější lyže vyjíždí za spádnici z oblouku směrem ke spádnici výrazně po vnitřní hraně. Vnitřní lyže vede oblouk. Vnější noha se pokrčuje, aby ve zvoleném okamžiku provedla odraz ve směru jízdy vnitřní lyže dokončovaného oblouku. Odraz nohy usměrní ještě paže do směru jízdy pohybem vpřed, po kterém může lyžař dle potřeby zrychlit jízdu ještě současným odpičem obou holí. Tělo se po odrazu narovná směrem dopředu nahoru. Vnější lyže následujícího oblouku jede stále po sněhu, a to podle potřeby buď po své vyšší hraně nebo po ploše. Tělo se dostává do celko-

odklonu a kompenzuje rotační pohyb dolních končetin mírným přinatáčením, takže vnější strana trupu se dostává mírně dozadu. Paže vyvažují celkový postoj. Vzpříčení lyží v oblouku je malé, smyk úzký.

Ukončení oblouku začíná vyjižděním vnější lyže z oblouku směrem ke spádnici při současném snižování postoje. Zatíženy jsou obě lyže, vnější úměrně odrazu více. Chce-li lyžař výrazně změnit směr jízdy z oblouku, je zatížení vnější lyže úplné a vnitřní lyže dokončovaného oblouku se může zdvi-

Obr. č. 3

na na vnútrnú lyžu. Táto forma oblouku je však již značně obtížná a náročná. Kinogram uvádí dvě formy tohoto oblouku. První forma (obr. č. 2) je s výrazným předklonem trupu. Na třetí figuře je patrné úplné zatížení vnútrní lyže, vnější nezatížena vyjíždí ven z oblouku. Obě paže jsou vedeny ve směru vnútrní lyže dopředu, horní část trupu je výrazně nachýlena vpřed. Vnější lyže se na konci oblouku spojí nezatížena s vnútrní lyží a lyžař může zahájit některým z vhodných impulsů otáčení na druhou stranu.

Druhá forma je patrná z druhého kinogramu (obr. č. 3). Fáze vedení oblouku je provedena ve výrazném záklonu až přisednutí. Odšlap je rovněž zahájen před přejezdem spádnic, ve fázi vedení oblouku je zcela zatížena vnútrní lyže. Vnější vyjíždí nezatížena po spádnicí a otáčí se později spolu s vnútrní lyží, která vede oblouk. Paže jsou vedeny bočně před tělem. Horní část trupu zůstává vzpřímena, v důsledku výrazného ohnutí vnútrní nohy v kolenním kloubu se dostává pánev značně dozadu, lyžař je ve výrazném záklonu. Otáčení lyže je způsobeno jejím prohnutím a zvětšeným sesouváním patky vnútrní lyže v důsledku jejího značného přetížení. Vnější nezatížená lyže se sjede postupně po vnútrní hraně s vnútrní lyží. Lyžař může zahájit podle potřeby otáčení na druhou stranu.

Obě posledně uvedené formy oblouků jsou však již zcela speciální. Uvádíme je proto, abychom naznačili souvislosti a možnosti rozvíjení pohybu od základního provedení až po speciální oblouky určené zřejmě výhradně špičkovým sportovcům.

Ing. MIROSLAV CHLOUBA

PAŽOUT při tréninku obřího slalomu ve Sv. Mořici

50 ROKOV KROMPAŠSKEJ VZBURY a majstrovstvá ČSSR dorostencov

Veľkým podnetom k maximálnej činnosti TJ Pokrok Kropachy je 50. výročie Kropašskej vzbury. Medzi rôzne podujatia, ktoré sa pod záštitou tohoto sviatku kropašanov poriadajú, patrí i prevzatie lyžiarskych pretekov o hrdé tituly majstrov dorastu ČSSR v zjazdových disciplinách. Bude to prvýkrát v histórii, kedy Plejsy ožijú najlepšimi juniormi našich národov. Nebude na škodu, aby naša mládež poznala miesto, kde pred 50 rokmi tiekla robotnícka krv pre väčšiu skývu chleba.

Pre úspešnú reprezentáciu tradícií ako politických, tak i športových pokladal som si za svoju povinnosť prešetriť pripravenosť tohto podujatia, aby dôstojne zapadlo do rámca osláv, ktoré to malé robotnícke mesto na letošný rok pripravuje.

Môžem povedať, že program, ktorý si lyžiari v Kropachoch naplánovali je skutočne veľkorysý, pričom je možné konštatovať, že plán nezostal plánom a že od úplnej realizácie nie je už ďaleko. Chaty, vleký a ostatné objekty dostali nový farebný šat a sú schopné pojať návštevníkov. Terénne úpravy prevádzajú buldozéry. Ostatné mechanizmy zaisťujú zlepšenie prístupovej cesty pre autá a autobusy až na parkovište, ktoré je umiestnené neďaleko údolnej stanice vleku.

Skutočne pracovníci tejto neveľkej TJ sa môžu hrdiť postavili na kopci a ukázať: „Pozrite sa, čo sme zase za minulý rok uskutočnili.“ Pre veľký úspech je však potrebné, aby ich pracovné úsilie bolo dovedené až do úplného konca, aby obrovské množstvo televíznych nadšencov mohlo celú atraktivnosť sledovať v priamom televíznom prenose. Preto verím, že dodávateľ štartovnej nájazdovej veže pre zjazd urobí všetko, aby ju načas dodal MestNV, že dokáže zabezpečiť dostatok dopravných prostriedkov na dovoz materiálu pre úpravu príjazdovej cesty. Že Bane Slovincy dokončia úpravu všetkých zjazdových tratí. Ďalej Kovohuty dokážu odvodniť upravený terén a energetici preložia vedenie na novo pripravenú trasu. Okrem toho je potrebné, aby TJ Pokrok previedla úplné vyčistenie zjazdoviek.

Schválne som vymenoval všetkých, ktorí sa na tomto gigantickom diele podieľajú, pretože iste dobre vedia, že málokto si vie oce-

niť prácu v týchto horských podmienkach tak ako ja. Je proste nemyšliteľné, aby bez celého kolektívu nadšencov zo všetkých závodov a MestNV mohlo sa toto dielo realizovať.

MIROSLAV PAŽOUT,
Žiar nad Hronom,
ul. SNP 98.

Jmenování trenérů

Dnem 1. 9. 1970 jmenovalo predsedníctvo Čs. svazu lyžařů Jaroslava Dvořáka z TJ Universita Brno po splnění všech podmínek trenérem I. třídy.

Knihy pro lyžaře

J. Vedral: *Lyžování mládeže*

(Sbírka příruček k jednotným osnovám tělesné výchovy mládeže). Příručka zachycuje současný stav metodiky a techniky lyžování i současnou tréninkovou praxi u vrcholových závodníků u nás i v cizině. (Váz. 14 Kčs).

V. Dohnal: *Učíme mládež lyžovat*

Podrobná příručka pro učitele a instruktory je zaměřena na základní výcvik v běhu, skoku a sjezdových disciplínách i na lyžařskou turistiku. (Váz. 19 Kčs).

Pravidla lyžařských závodů

(Brož. 6 Kčs)

Příručky jsou k dostání v prodejních n. p. Kniha, poštu je zasílá (jednotlivcům na dobírku, jednotlivým školám a podnikům na fakturu), obytné oddělení nakladatelství OLYMPIA, Klimentská 1, Praha 1.

Krajina kolem Nového města na Moravě má zvláštní půvab. Voní jako konvalinka a uctívá také její druh skromné krásy. Toulal jsem se kolem Medlova, pod Žákouvu horou, zastavil jsem se u Sikovce a odevšad se mi otevíral pohled na profil, jenž modelovala příroda, obdarovaná talentem geniálního sochaře. Co místo, to úchvatná scenérie. Divášli se zeshora dolů nebo z mravenčí perspektivy. Pochopil jsem, proč má pohled tak četné zástupce v nomenklatuře krajiny: Pohledy, Pohledec, Pohledští Dvořáci. Těch horáckých dějin, spojených se slovesem hledět, bude tady na Horácku jistě ještě víc. Je to zákonitě. Lidé je tak pokřtili z radosti a lásky a taky možná proto, že ten pohled představoval asi jedinou odměnu v jejich lopotivém životě, na kterou nemuseli dřít. Kraj to byl zvláštní, ale chudý. Taková byla celá Vysočina.

A přece se v tom kraji stal malý zázrak, lyžařský zázrak. Mají jej na svědomí ti, kdož s úžasnou vůlí a úmornou prací nutili půdu, aby rodila. Mám na mysli zemědělce a rolníky tam z Horácka. V zimě si natáhli lyže na boty a práce z nich udělala lyžaře. Lyžaře z povolání. Překonávali s nimi obrovské vzdálosti, sečteme-li položky dnů. Síla, živěná půdou, nekonečnými kroky za pluhem a prací v lese, dostávala v zimě čisté lyžařskou podobu, a když pak vběhli do útlé bílé stopy, stali se z nich obři a vyhrávali kam přišli. Začali psát slavnou kapitolu novoměstského Sokola. Jedinečnou historii čs. lyžařského sportu. Rozmach, hodný velikánů, v provedení docela prostých lidiček a malých, skoro vesnických poměrů. Česká Jilemnice nebo Vysoké nad Jizerou dostaly moravského lyžařského bratra. Znamenitého bratra.

Skandinávie vděčí dřevorubecké práci, že vyzbrojila své běžce silou,

kteřá se uměla rozmáchnout až k medailím. Tady v Novém Městě na Moravě byl rolník na počátku slávy. Rolník jménem Josef Němec-ký, Musilové, Zajíčková a Kosourové, abych byl stručný. A k nim kovář a podkovář Balvín.

Dvanáctkrát přivezli novoměstští lyžaři titul lyžařského mistra republiky domů na Horácko. K zemědělcům, co stáli na počátku slavné kapitoly, přistupovali pak další: Hlaváč, Gabriel, Fousek a nejnověji Karel Štefl. Spolu vytvořili galerii, v níž každé jméno znamenalo pojem.

To všechno si člověk zvlášť připomíná v době, v níž se léta zokrouhlují. I Novoměstští pocítili věk na svém těle: loni jim bylo šedesát. Ano, před šesti desítkami roků to začalo. Mám před sebou spoustu dokumentů z onoho výjimečného startu i ze skvělého vlast-

Jubilanti z Nového

ního závodu, který běželi. A není mu zdaleka konec. Novoměstští dobře vědí, že sebeslavnější minulost ještě nikomu nezaručila ani práva na současnou existenci, ani výhled do budoucna. Nespí na vavřínech, zato mají hlavu plnou starostí, jak zachovat lyžařský oddíl TJ Sokol Nové Město na Moravě při životě, aby dobře převzal štafetu minulých generací a aby se minulá tradice mohl zpřímá podívat do očí: že nic z ní neubral, že pokračuje s hrdým čelem. Starosti, to je synonymum současných dnů, to je doprovod každodenních problémů všech lyžařských oddílů, jež chtějí žít, dále žít.

„Chtěli bychom zhodnotit toto zemědělské dědictví Nového Města na Moravě pro současnost, ale je to těžké. Svět poskočil dopředu. Podívejte, ani rolník už nechodí za svým koníčkem. Snažíme se nějak nahradit tu těžkou práci, která byla vlastně základem. Franta Balvín bušil do kovařiny a měl paže jako lešetinský kovář, my zvedáme činky, břemena, kameny a pak hlavně běháme. Cítím však, že to není to tajemství receptu předepsovaného přírodou.“

To byla slova A. Honzla, trenéra

oddílu a národního družstva žen ČSR.

Hledají ten pravý styl. Ale dnešek diametrálně změnil své požadavky ve srovnání s tím, co bylo dříve. Tam stálo pár mecenásů a kolem nich nadšená práce obyčejných lidí vedená láskou k věci a živěná čistými amatérskými vztahy. Dnes už všechny tyto postoje neplatí beze zbytku.

„Náš dnešek komplikují velmi vážné existenční starosti. Na celoroční činnost základny jsme dostali od ČSTV asi jedenáct tisíc Kčs. To je zhruba pro padesát lidí. Oddílů věnovala jednota 30 000 Kčs. Pro porovnání: liberecký Ještěd poskytl sto dvacet tisíc Kčs jen svému ligovému družstvu běžců. Přitom má náš oddíl daleko nejúspěšnější žactvo a dorost z celé republiky, jímž by se měla věnovat maximální péče. To nemluví o tom, jak se pracuje v Duklách nebo Rudých hvězdách, kde se peníze zdají být samozřejmostí. Podívejte, jak umírají nebo chřádnou oddíly či kluby se stejnou tradicí, jako je ten náš. Zdá se mi, že přežíváme jen my a v Jilemnici. Z těch všech velkých a slavných. To je zarážející bilance. Ale neházíme flintu do žita.“

Ale stejně základní podmínkou existence každého společenství jsou jeho funkcionáři. Když dělají v No-

Na Novoměstsku se lidé rodí s lyžemi na nohou

vém Městě párkové závody, sejde se jich skoro padesátka. To bývá na startu téměř čtyři sta dětí. Dostávají párek, housku a čaj jako odměnu, že doběhly. Odtud párkový závod. To je novoměstská specialita stejně jako předháňky bafuňářů. V obou přežívá tradice z minulosti do dneška a zřejmě potrvá i do budoucna. Ale i dobří funkcionáři přijdou ještě jednou nebo dvakrát, když se něco děje v bílé stopě, a pak o nich nikdo neví. Jsou mezi nimi i ti, kdož odvedli lyžařské oáze na Vysočině nejvíc vavřínů. Pišta Zajiček oslavuje skvělý návrat v Radňovicích, kde založil lyžařský oddíl a své zkušenosti odevzdává deseti mladíkům na běžkách, které kolem sebe soustřeďuje. Jemu se podobají mnozí jiní. Ale většinou chybí těm lyžařským pracovníkům dar soustavnosti, prostě aby si přivykli pra-

ke tradici — se zcela vytratil rekreační sport, základní lyžování.

Mústek u Škrobárny

Jaroslav Boháč, ředitel n. p. Sport: „V první republice k nám jezdily celé ulaky lyžařů z Brna. To byl zlatý věk turistické lyžařiny. Na nádraží čekali tuhle brněn-

to jednata hodlá shromážďovat finanční prostředky tím, že uvede v život opravu lyžařského náčiní. Přidružená výroba, jež jinde podporává hospodářskou rovnováhu oddílu, v Novém Městě nezapustila kořeny. Výnosy z noclehárny jsou chudé, ples jen jednou za rok, a sokolovna navíc vůči hledně chátrá. A toto je druhá strana účtu. Lyžaři plánují výstavbu mústku pro mládež, který by chtěli pokrýt umělou hmotou, a tam u jeho paty provozní budovu základny, která žije dosud prakticky pod širým nebem. Ochoť ruce, sahající po lopatě nebo krumpáči se tam vždycky najdou, ale kdo dá to druhé, bez něhož se nakonec stejně nic nepořídí.

Petr Peňáz, designovaný místopředseda oddílu: „Tak jsme se nakonec odhodlali k dost zoufalému činu. Obrátili jsme se na podniky a závody v městě s prosbou o pomoc. Nestydíme se za to. V Norsku sbírají dotace pro lyžařský sport po desetikorunách. Některé naše podniky jako Chirana, Rudné doly, JZD nebo Státní statek už nám přispěly. Moc jim děkujeme. Víme, že přijdou další. Pochopí, že nesmíme ustrnout, že musíme dál, že máme odpovědnost k minulosti i k dnešku. Nejde jen o lyžaře, ve hře je prestiž Nového Města a celého Horácka. To jsou spojené nádoby.“

Odjížděl jsem z toho drsného, ale spanilého kraje a bylo mi dobře u srdce. Víra, že lyžařský život v Novém Městě na Moravě bude věčný, se mi pozvolna změnila v jistotu.

JIRÍ NEJEDLO

Města na Moravě

covat bez delšího přerušení. To je dnes požadavek číslo jedna, ale zároveň věc neuskutečnitelná ze zdrojů pouhé čisté lásky a čistého amatérismu. Každý má sám starosti až nad hlavu.

„Pracuji jako trenér a pomáhají mi tři dobrovolníci. Nestáčíme udržet krok, látáme jednu díru za druhou. A zájemci rostou, běžky tady zůstávají hlavním lyžařským nástrojem. Teď jsme si ušili bič na sebe tím, že jsme otevřeli sportovní školu mládeže při základně. To všechno dohromady jsou dvaceti i třicetičlenná družstva a kolem nich pobíhá s jazykem na vestě jeden trenér. To je snad světová rarita.“

To je profil malého oddílu v roce 1970, novoměstském jubilejním roce. V zájmu, aby neustrnulo závodní lyžování — ukládá to úcta

skou invazi mladí kluci z města, kteří jim dělali průvodce. Proč bychom nemohli začít znova a moderně na tuhle notu. Dnes se svět vrací k běžkám. Poďtejte se, ten ideálně zvlněný terén! Jedna vyhlídka za druhou. Tak to dělají v cizině, že staví standardní tratě pro tenhle druh lidí. Zkusme to tady. Pro radost z pohybu a pro pastvu očí. Brňáci se k nám vrátí.“

V každém kroku tady cítíš ono manko doby: nedostatek času a peněz. Ale Nové Město se nevzdává, jde do boje o svou existenci. Nic jiného to dnes není než regulérně vyhlášená vlastenecká válka všem překážkám a potížím za hospodářskou stabilitu a sportovní prosperitu. Cítím, že základní zdroje musejí hledat mezi sebou. Proto dávají do provozu lyžařský vlek, pro-

Tak to vypadá na Medlově, když jsou závody „bafuňářů“

TRENÉŘI O MS V TATRÁCH

Začátkem prosince se uskutečnily v Krkonoších dva zajímavé trenéřské semináře, na kterých se trenéři seznámili s poznatky z letošního mistrovství světa ve Vysokých Tatrách a s dalšími novinkami v lyžařském sportu.

Trenéři běžeckého úseku jednali v Jilemnické sokolovně. Termín to sice nebyl zrovna nejvhodnější, jak většina trenérů při závěrečném hodnocení správně poznamenala, ale jinak náplň byla vcelku zajímavá a užitečná. Škoda jen, že někteří přednášející (Ilja Matouš, J. Terežčák) se nejen nedostavili, ale neposlali ani písemné podklady.

Součástí semináře nebyla jen zpráva trenérů J. Honců a Zd. Cílera o přípravě a nakonec i výsledcích čs. reprezentačních družstev, ale i poznatky z lékařských výzkumů prováděných v průběhu MS. Znovu se zde potvrdilo, že lékařský výzkum je nedílnou součástí dobré přípravy reprezentačních celků a proto aktiv jednomyslně doporučil v této práci i nadále pokračovat.

Zajímavé byly i přednášky Květy Lelkové o historii lyžování žen, běžeckých závodech a potom porovnání časů našich závodnic na vrcholných světových soutěžích s nejlepšími světovými běžkyněmi. Zaujala i přednáška předsedy běžecké komise FIS Vlad. Pácla o návrzích na změnu mezinárodních lyžařských pravidel a MUDr. Milana Jiráka o antidopingu.

Na semináři se hovořilo i o problémech, které brání dalšímu rozvoji běžeckého sportu. Je to nejen nedostatek kvalitních zahraničních vosků, holí, ale i lyží zahraničních i tuzemské výroby. Chybí i další materiál. Problém je i s vysokými cenami za jízdné, ubytování a stravování. Chybějí levná tělovýchovná zařízení a střediska.

V průběhu semináře, který navštívil i předseda Čs. svazu lyžařů Ján Mráz, se účastníci seznámili i s výsledky porady lyžařských svazů socialistických zemí a s některými poznatky zahraničních trenérů z tohoto setkání v Oberhofu v NDR.

Skokané ve Špindlerově Mlýně

Na padesát skokanských trenérů, mezi kterými bylo jen nepatrné množství zástupců ze Slovenska, se sešlo ve Špindlerově Mlýně. Jejich seminář byl doslova nabit přednáškami a stejně jako setkání běžeckých trenérů byl doplněn o promítání filmů z MS ve Vysokých Tatrách. O svých zkušenostech a poznatcích zde nehovořili jen trenéři, ale i lékaři a psycholog. Zajímavý byl především materiál o tréninkovém systému čs. skokanů. Na jeho zpracování se podíleli trenéři Remsa, Bělohožník, Bulín, Martiniák, Slička a dr. Novosad, ČSc.

Předseda skokanského úseku FIS Mil. Bělohožník seznámil přítomné trenéry s čs. návrhy na změnu pravidel FIS. Mezi nejzajímavější patří návrh na označování tzv. tabulkového bodu na můstku, který by se značil zeleně a při jeho překročení by se celé kolo závodu anulovalo. Pro závody sdruženářů by se měly opět zavést 3 skoky, z nichž dva nejlepší by se počítaly. Čs. skokané pořádají i návrh na pravidelné pořádání MS v letech na lyžích a na zavedení MS družstev na lyžích. (tl)

Běžcům na vědomí

V roce 1971 jsou vypsány 4. celostátní kvalifikační závody pro sestavení žebříčku závodníků-běžců, a to:

- 21.—23. 1. Bezroukův memoriál, Sliač, poř. Bučina Zvolen, ženy a juniorky 5 km, junioři 15 km.
- 6.—7. 2. Nové Město n. Moravě, poř. Sokol Nové Město n. Moravě, muži 15 a 30 km, junioři 15 km, ženy 5 a 10 km, juniorky 5 km.
- 11.—14. 2. Tatranský pohár, poř. Vys. Tatry, Štrb. Pleso, muži 15 a 30 km, junioři 15 km, ženy 5 a 10 km, juniorky 5 km.
- 18.—21. 2. Mistrovství ČSSR, poř. Ski Jilemnice, muži 15 a 30 km, junioři 10 km, ženy 5 a 10 km, juniorky 5 km.

Celostátní žebříček bude podkladem pro sestavení státního družstva, udělení mistrovské třídy a také podkladem pro celkové hodnocení lyžařských oddílů (spolu s výsledky z přeboru ČSSR dorostu).

U mužů budou počítány nejlepší výsledky závodníků ze tří závodů z šesti pořádaných, u žen nejlepší čtyři výsledky ze sedmi pořádaných, u juniorek dva nejlepší výsledky ze čtyř pořádaných závodů.

Je v zájmu závodníků a lyžařských oddílů, aby se zúčastnili alespoň minimálního počtu závodů (M-3, Ž-4, J-2), aby byli zařazeni do celostátního žebříčku 1971.

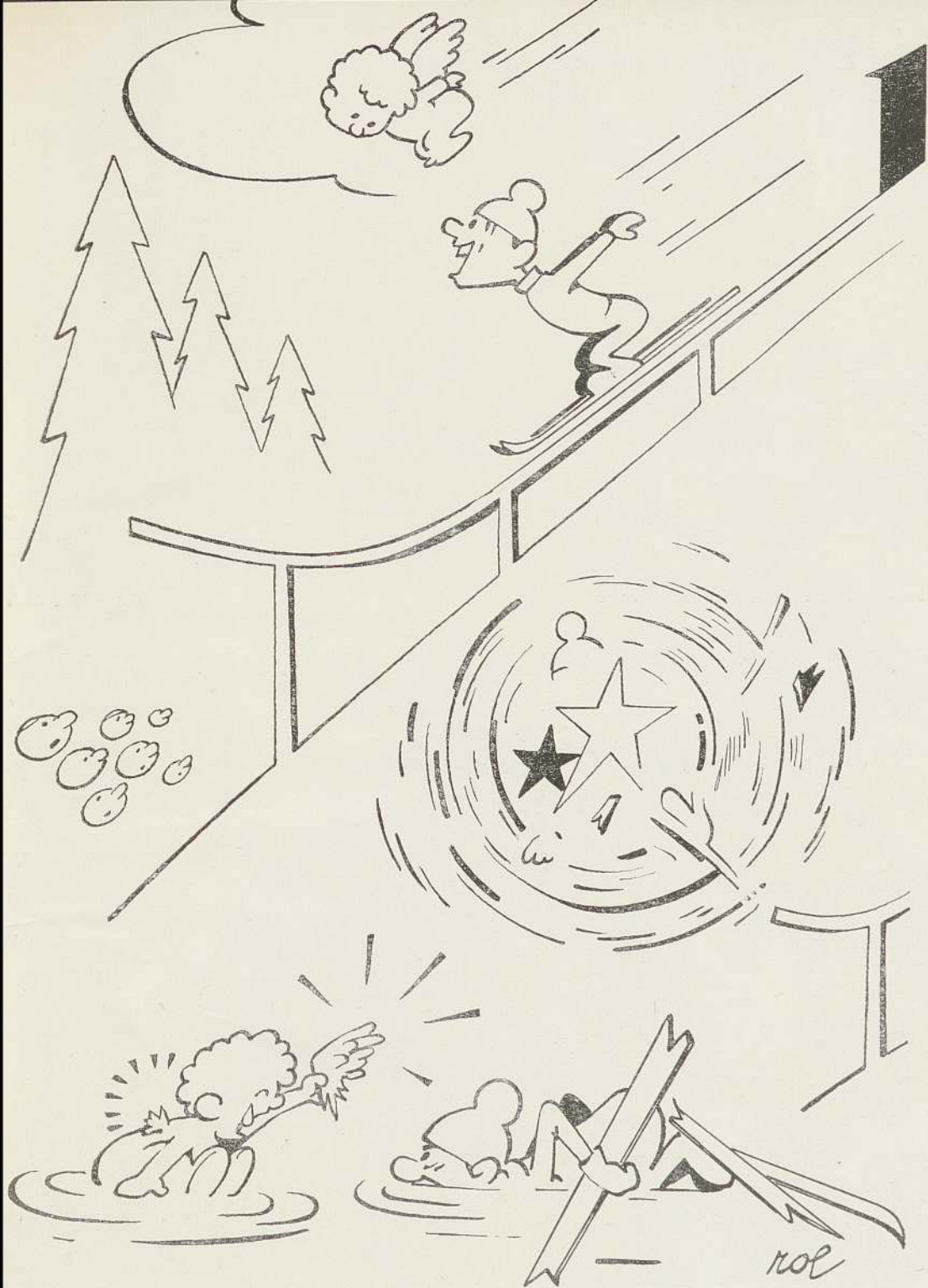
Junioři, kteří se zúčastní minimálního počtu závodů společně s dospělými, budou zařazeni i do žebříčku dospělých.

Za běžecký úsek ČSSL —
F. Táborský

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, Fr. Lauer, M. Chlouba, dr. Kulháněk, J. Leiss, B. Tvrzník a K. Eidlpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Vimperk. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 10. prosince 1970.

ROČNÍK 57
ČÍSLO 1

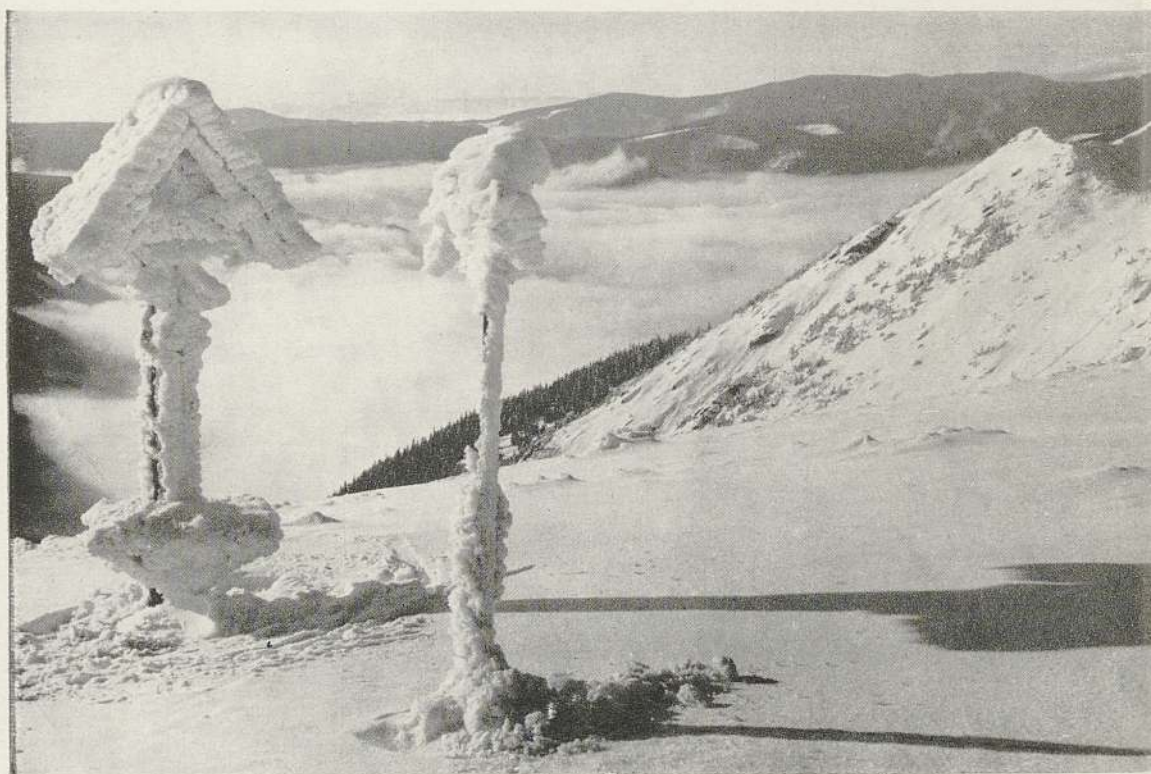

Tak to vypadá, když má skokanský anděl strážný přistřižená křídla

ZAČÁTEK KRKONOŠKÉ ZIMY

Foto: M. Hladík

185
Marek
195

Lyžařství

ROČNÍK 57 ÚNOR 1971 Kčs 2,50

2

Čs. skokanský triumf na Bergiselu v Innsbrucku

DVAKRÁT se podařilo švýcarskému skokanu H. Schmidovi stanout na nejvyšším stupni čs. skokanského turné. Obrázek ho zachycuje po závodu ve Špindlerově mlýně ve společnosti J. Rašky a R. Höhlnia. Celkově primát si však odnesl Jiří Raška, ačkoliv nevyhrál ani jednu ze tří soutěží.

HELENA ŠIKOLOVÁ

se postarala svými triumfy v Kavgolovu o světovou senzaci. To se všechny nejskvělejší běžecské dámy světa musely dívat na paty malé a statečné Heleně

NÁRODNÍ SVAZY ZA ZELENÝM STOLEM

Politicko-výchovnou práci spojit s výročím 50 let KSČ a FDTJ

Koncem minulého roku bilancovala činnost pléna obou národních lyžařských svazů — českého a slovenského. Jednání vrcholných orgánů měla společného jmenovatele ve zjištění, že proces konsolidace v obou národních svazech zdárně postupuje a že činnost v letošním roce bude poznamenána intenzivnější politicko-výchovnou prací na všech úsecích. Příležitost k jejímu uplatnění se spatřuje především v praktické aplikaci dvou významných jubilejí: 50 let KSČ a FDTJ.

Třetí plenární zasedání Svazu lyžařů ČSR v Praze, jemuž byli přítomni předseda ČTO dr. Miroslav Hlaváček a předseda Čs. svazu lyžařů Ján Mráz, otevřel ing. Miroslav Jedlička rozbořením práce od druhého pléna. V závěru požádal, aby byl ze zdravotních a pracovních důvodů uvolněn z funkce předsedy Svazu lyžařů ČSR. Se stejnou žádostí se obrátili na plénum člen předsednictva ing. Šandera a člen pléna J. Vojtěch. Plenární zasedání vyhovělo jejich žádosti.

V doplňovacích volbách byli zvoleni za členy ústředního výboru Bedřich Včeliš, doc. dr. Bohuslav Sýkora, CSc., Jan Maršík a Miroslav Uher. Novým předsedou svazu byl zvolen ing. Miloslav Fiala.

Dobrou činnost Svazu lyžařů ČSR a obětavou práci činovníků v tomto sportovním odvětví ocenil také předseda ČTO dr. Miroslav Hlaváček.

Cestným titulem Vzorný trenér byli vyznamenáni ing. Václav Klozar a Jiří Jirsa, veřejným uznáním Za zásluhy o rozvoj čs. tělesné výchovy I. stupně dr. Otto Kulhánek, Alois Strnad, Alexander Střízek a František Táborský, pamětními medailemi Za budování socialistické tělovýchovy k 25. výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou Jan Hendrych, Antonín Husák, Stanislav Kubín, dr. Jiří Novosad, CSc., dr. Jan Sýkora a Bohuslav Tvrzník.

V současné době český svaz sdružuje 131 lyžařských cvičitelů I. třídy, 850 II. třídy a 1250 III. třídy, 81 trenérů I. třídy, 378 II. třídy a 590 III. třídy a více než 2000 rozhodčích. Svaz lyžařů ČSR ústředně řídí 95 soutěží, má 16 národních družstev a v nich 190 sledovaných závodníků a závodnic. Veřejná lyžařská škola má být otevřena od Nového roku ve Špindlerově Mlýně s detašovaným pracovištěm v Pecí pod Sněžkou. Mezinárodní juniorské kritérium ve sjezdových disciplínách 4.—7. února ve Špindlerově Mlýně uspořádá Svaz lyžařů ČSR ve spolupráci se Socialistickým svazem mládeže.

(nj)

Z PLENÁRKY SLOVENSKÝCH LYŽIAROV

V banskobystrickom Národnom dome sa zišli členovia pléna Slovenského zväzu lyžiarov. Prišli aj predstavitelia Československého lyžiarskeho zväzu na čele s predsedom Jánom Mrázom a vedúcim skokanského úseku J. Skrbekom. Bratský Český lyžiarsky zväz zastupoval L. Petřík.

O činnosti SLZ v rokoch 1968—1969 a o práci od posledného plenárneho rokovania hovoril predseda SLZ dr. Ivan Schelling. Vyzdvihol skutočnosť, že slovenskí lyžiarci ani v ťažkých rokoch, keď sa pravícovo-oportunistické živly snažili rozbiť jednotu telovýchovnej organizácie, nepodľahli týmto snahám. Vždy sa veľmi pozitívne stavali za zachovanie jednoty na zásadách federatívneho usporiadania. Boli to práve lyžiarci, ktorí neprerušili športové styky s bratskými socialistickými krajinami.

Dr. I. Schelling zdôraznil, že majstrovstvá sveta v klasických disciplínach vo Vysokých Tatrách v ne-bývalej miere ovplyvnili záujem o lyžovanie v celej našej spoločnosti. To samozrejme prináša nielen radosť lyžiarskym funkcionárom, ale aj veľkú zodpovednosť za ďalší rozvoj tohto športu. Táto zodpovednosť sa musí odzrkadliť v celej činnosti SLZ a k tomu využijú najmä nastávajúce oslavy 50. výročia založenia KSČ a FRTJ. Už dnes sa lyžiarské odiedly lášia k účasti na týchto oslavách prijímaním hodnotných záväzkov, poriadanim rôznych kultúrnych a športových podujatí.

V ďalšej časti hovoril o úlohách spojených s nastávajúcou kampaňou volieb a výstavby telovýchovnej organizácie do IV. zjazdu ČSZTV, v ktorej sa pozornosť sústreďuje na otázky politicko-výchovné.

Vplyv MS 1970 badať nielen v rozvoji organizačnej základne a vo zvýšenej aktivite lyžiarov, ale aj na raste výkonnosti slovenských pretekárov, ktorí v značnom počte figurujú v menovkách reprezentačných družstiev ČSSR, čo v minulosti vždy nebývalo, ako aj na výsledkoch slovenských pretekárov v celoštátnych majstrovských súťažiach.

V bohatej diskusii sa odzrkadľovala snaha vypořiadat sa v čo najkratšom čase s tými problémami, ktoré brzdia rýchlejší postup v rozvoji lyžovania tak pretekárskeho ako aj masového. Je to v prvom rade otázka vysokých nákladov na činnosť (drahé lyžiarske vybavenie, poplatky za výťahy, vleky, ubytovanie, cestovné), potom je to uvoľňovanie funkcionárov aj pretekárov zo zamestnania, škôl, ktoré naráža na pochopiteľné komplikácie v spojení s plnením plánov závodov a podnikov a plnením učebných osnov. Diskutéri podčiarkli skutočnosť, že v posledných rokoch sa síce na Slovensku vybudovali mnohé lyžiarske zariadenia aj ubytovacie kapacity v lyžiarskych strediskách, ktoré však lyžiarci nemožu v plnom rozsahu využívať, lebo požadované poplatky za používanie sú vysoké a nad možnosti rozpočtov.

(es)

Muži FIS v Praze

FISmeni zvůných jmen si dali dostaveníčko v Praze při příležitosti jednání o revizi mezinárodních závodních pravidel, jež má být pozhánána na kongresu v Opatijí v květnu tohoto roku. V Parkhotelu jsme zastihli generálního tajemníka Mezinárodní lyžařské federace Sigge Bergmana, člena skokanské komise Putzi Pepeunigga, předsedu sjezdářské komise Roberta Faure, dále tu byli naši muži ve FIS: člen předsednictva Ján Mráz a předseda běžecké komise Vladimír Pácl. Tedy sestava na vysoké úrovni.

„Musím se ještě jednou vrátit k Vysokým Tatrám. Udělali jste obrovské propagační dílo — pro vaši zemi, pro vaše krásné hory a pro světový lyžařský sport. Nepovažujte má slova za gesto hosta vůči sympatickému hostiteli. Byla to opravdu výjimečná práce, kterou jste věnovali MS 1970.“

To byla úvodní slova generálního sekretáře FIS Sigge Bergmana. Po milém prologu se světlovlasý Švéd rozhovořil o otázce zaměstnávání v současné době předsednictvo FIS jako problém číslo jedna. Je to „Causa Brundage“. „A. Brundage považuje za historickou povinnost nejméně dvakrát za rok zaútočit proti sjezdařům. Myslí si, že vede nějakou svatou válku za olympijské ideály, ale FIS ho už zná a forěkuje. I tentokrát, kdy hrozí deseti světovým sjezdařům, že jim pro údajné opuštění amatérských pozic zavře brány Sappora, máme rozestavené baterie proti střelám útočnicka. Litujeme, že se naše spory stále obnovují, ale vina za to nepadá na FIS, nýbrž na MOV, který nemá dost síly nebo nechce sprodit ze světa amatérský statut, postavený na historizujících, dobou překonaných formulcích. Mohu ubezpečit, že si v rodině FIS zakládáme na vzájemné solidaritě jako na jedné z prvních ctností organizace. Zakáže-li A. Brundage japonské Sapporo jen jednomu z deseti obviněných sjezdařů, zůstane doma celý lyžařský tábor. To není výhružka, ale obrana. Sami domyslete, jaké obrovské škody by tím vznikly pořadatelům v Sapporu. Těm, jimž sám A. Brundage slavnostním způsobem svěřil organizaci ZOH s kompletním programem, tedy včetně alpských disciplín. S předsedou budeme několikrát jednat a věřím, že řešení je v dohledu. ZOH v Sapporu budou. Zůstávám olympijský optimista.“

Protože čs. sportovní tisk přebíral agenturní zprávy, podle nichž bude FIS distancovat oněch deset světových sjezdařů, obrátili jsme se

ihned na Sigge Bergmana s připomínkou, že jeho dnešní sdělení nekoresponduje s agenturní zprávou. Sigge Bergman: „Půjde zřejmě o nějaký omyl. FIS žádného sjezdaře nediskvalifikovala. Naopak. Všichni stojí pod přímou ochranou FIS. Ničím se neprovinili ani neporušili amatérský řád, i když za výuku dostali peníze. Pan A. Brundage asi zapomněl na dohodu, již jsme s ním uzavřeli. Stanoví se v ní, že i lyžařský učitel může startovat na ZOH, splní-li tři podmínky, v nichž se mimo jiné stanoví, že jeho plat nesmí překročit určenou honorářovou normu a že nesmí vyučovat tři měsíce před zahájením zimních her. Všechny podmínky byly splněny. Předseda A. Brundage rád zapomíná na věci, jež mu nejsou milé...“

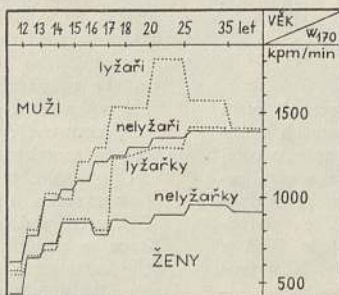
Pan Robert Faure vypadal v onom FISovém souboru bledých tváří jako muž, který si do Prahy odskočil z Col d'Iseranu, kde mu ultrafialové paprsky uložily bohaté zásoby bronzu do obličeje. Leč — jak se později ukázalo — nebylo to slunce Francie, nýbrž Nipponu, jež poznamenalo jeho tvář. Pan Robert Faure, pán kolem padesátky, plný vitality a galského espritu, byl na inspekční cestě v Sapporu, dějišti příštích ZOH, a

odtud přinesl některé zajímavé poznatky. ROBERT FAURE: „Sjezdaře čeká hotová pustina, krajina, kde lišky dávají dobrou noc. Cesty k horám s výškou kolem 1000 m pro nás dost neobvyklou jsou dlouhé a navíc dost úzké. Nejvzdálenější jsou sjezdové tratě na Monte Niwa (35 km od Sappora), k traťm slalomu je to asi 17 km. V některých místech se mi zdálo, že komunikace jsou navíc vystaveny možnému lavinovému nebezpečí. Největším problémem sapporských zimních her bude však sníh. Je zcela jiný, má odlišné vlastnosti. Souvisí to s mořem a vlnkým ovzduším. Největší počet odborníků, kteří pojedou na olympijskou generálku, se bude zabývat právě problémem sněhu a mazání. Ve Švédsku už prý dokonce vyvíjejí speciální vosky pro Sapporo.“

Ale vraťme se nakonec k jádru věci, pro niž se představitelé odborných komisí sjeli do Prahy: k úpravě závodního řádu. Zdá se, že důkladná revize postihne především skokanský úsek, kde se nově upravují podmínky pro zkracování nájezdu, a kde se znovu uvádí v pohyb kampaň, jejímž cílem je aprobace mistrovství světa v letech na lyžích. Sdruženářský úsek se má opět vrátit ke třem skokům, z nichž dva nejdleší se budou hodnotit. Úpravy běžeckých soutěží se zaměří na zvýšení kázně a pořádku při závodech. Sjezdaři pokročili v systému kvalifikace pro slalom na ZOH. Do finále se bude z větší části postupovat podle výsledků a budou ze Světového poháru, další místa mezi padesátkou startujících vykrystalizují z klasifikačních závodů.

JIŘÍ NEJEDLO

SROVNÁNÍ ZDATNOSTI

Oddělení tělovýchovného lékařství v Novém Městě na Moravě,

pečující mimo jiné i o frekventy Ústřední lyžařské základny (běh) v Novém Městě, zpracovává každoročně zjištěné hodnoty námahové adaptability (zdatnosti) lyžařů a jiných sportovců, a to v závislosti na věku. Připojený graf ukazuje věkové rozdělení (podle věku, uvedeného na horním okraji) hodnot zdatnosti lyžařů (tečkovaně) a jiných sportovců (plynule); horní pár křivek patří mužům, dolní — ženám. Graf vychází z celkového počtu 1264 vyšetření, z toho 113 lyžařů a lyžařek. Hodnoty jsou uvedeny

Pokračování na str. 4

Spravedlivý výběr reprezentantů

Ukolem československých lyžařských reprezentantů je svědomitě se připravovat a zdárně reprezentovat naši socialistickou republiku vysokým sportovním výkonem, vzorným chováním a vystupováním. To klade vysoké požadavky jak na sportovní, tak politickou i morální vyspělost závodníků. Jejich výběr musí být proto prováděn s největší péčí a zodpovědností. Proto jsou vydávány směrnice, jež upravují kritéria nominace.

Směrnice umožňují spravedlivý výběr nejlepších závodníků po stránce politické, výkonnostní a morální, dávají možnost uplatnění mladým závodníkům, stanoví konkrétní úkoly a cíle na cestě k světovým mistrovstvím. Pro trenéry jsou vodítkem a oporou při stavbě družstev.

Formy družstev

Ve čtyřletém olympijském cyklu jsou sestavována pro určitá období následující družstva:

a) *Širší státní družstvo* — v počtu 8 až 12 osob. Je sestavováno na dobu čtyř let, vždy do 31. května olympijského roku (příští v roce 1972).

b) *Širší družstvo pro MS* — v počtu 4 až 8 osob. Je sestavováno na dobu jednoho roku, vždy do

31. května lichého roku pro OH (příští v roce 1973).

c) *Užší družstvo pro MS (nominace)* — počet podle úrovně disciplíny a dohody s komisí pro OH a vrcholový sport. Je jmenováno do 15. ledna v roce mistrovství světa a trvá do jeho skončení (příští v roce 1974).

d) *Širší družstvo pro OH* — v počtu 4 až 8 osob. Počet podle výkonnostní úrovně disciplíny a dohody s komisí pro OH a vrcholový sport. Je jmenováno do 31. května v roce MS na dobu dvou let (příští v roce 1974).

e) *Užší družstvo pro OH (nominace)* — počet podle výkonnostní úrovně disciplíny a dohody s komisí pro OH a vrcholový sport. Je jmenováno do 15. ledna olympijského roku a trvá do skončení OH.

Podmínky pro zařazování

Podmínkou pro zařazení do státního družstva je

a) vysoká sportovní výkonnost, nebo její perspektiva, potvrzená výkonnostním žebříčkem,

b) vysoká politická a morální úroveň,

c) splnění věkových limitů tak, jak je shrnuté vyjadřuje následující tabulka:

Výkonnostní žebříčky

K zajištění spravedlivého vyhodnocení závodníků podle výkonnosti vypisuje se od závodního období 1970—71 ve všech disciplínách série domácích tzv. klasifikačních (dříve výběrových) závodů, pro sestavení „výkonnostních žebříčků“. Jsou mimo jiné hlavním kritériem pro zařazování do státních družstev.

Každoročně do 31. října stanoví úseky počty klasifikačních závodů, a to tak, aby byly v souladu s plánem přípravy a s kalendářem domácích i zahraničních závodů. Současně stanoví úseky počty závodů,

Družstvo	Počet členů	datum jmenování	zařazení			klasifikačních závodů 71	
			dle žebříčku bez ohledu na věk	běh a sduž. 7.—8. místo skok 9.—10. místo sjezd 6.—8. místo	běh, sduž. a sjezd 9.—10. místo skok 10.—12. místo	celkem	hodnoceno z toho
a) <i>širší státní</i>		31. 5. v r. OH					
1. běžci	8-10	"	1—6	do 28 let	do 22 let	6	3
2. běžkyně	8-10	"	1—6	do 26 let	do 22 let	7	4
3. skokani	8-12	"	1—8	do 26 let	do 20 let	8	5
4. sdruženáři	8-10	"	1—6	do 26 let	do 22 let	4	3
5. sjezdaři	8-10	"	1—5	do 20 let	nejlepší	15	15
6. sjezdařky	8-10	"	1—5	do 20 let	dorost	15	15
b) <i>širší pro MS</i>	4-8	31. 5. lichého roku po OH	1—8	—	—		
c) <i>užší pro MS</i>	1-6	15. 1. v r. MS	1—6	—	—		
d) <i>širší pro OH</i>	4-8	31. 5. v r. MS	1—8	—	—		
e) <i>užší pro OH</i>	1-6	15. 1. v r. OH	1—6	—	—		

ze kterých se budou závodníkům započítávat nejlepší výsledky pro nejlepší výsledek pro žebříček, vyjádřeně ve FIS bodech.

Ve sjezdových disciplínách je sestavován tzv. absolutní žebříček, na kterém se podílí mimo výkonnostní složky (výkonnostní žebříček) také složka věková. Je sestavován následovně:

a) Z pořadí závodníků v celostátních výkonnostních žebříčcích, a to odděleně ve slalomu, obřím slalomu a sjezdu. Všichni závodníci, kteří se vyskytují v kterémkoliv z uvedených disciplín do 20. místa, jsou zařazeni do žebříčku, sestaveného z průměru bodů ve slalomu, obřím slalomu a ve sjezdu. Body získávají všichni závodníci, kteří se umístili v jedné ze závodních disciplín, nebo v průměru těchto tří disciplín do 20. místa, a to od 20 bodů na místě prvním do jednoho bodu na místě dvacátém.

V případě rovnosti bodů FIS v kterémkoliv kritériu hodnocení uvedeném v prvním odstavci obdrží dva nebo více závodníků stejný počet bodů absolutního žebříčku, a to takový, který odpovídá

prvnímu místu tohoto shodného umístění.

V případě, že některý ze závodníků se umístí pouze ve dvou disciplínách celostátního výkonnostního žebříčku, bude mu pro výpočet průměru ze tří disciplín připočítána přírážka stanovená pro zařazení závodníka do CVŽ při jednom výsledku. Výše této přírážky je dána počtem bodů průměru dvou zbylých disciplín. V případě, že se závodník umístí pouze v jedné disciplíně mezi prvními dvaceti závodníky a v ostatních dvou disciplínách není uveden v CVŽ, nebude tato nová hodnota brána v úvahu pro další zařazení do absolutního žebříčku.

b) Z bodového ohodnocení ročníku narození všech závodníků, kteří dosáhli bodového ohodnocení absolutního žebříčku splněním podmínek v bodu a.

Toto bodové hodnocení bude provedeno na nejstaršího závodníka, který získá jeden bod do absolutního žebříčku, až po nejmladšího, vyskytujícího se mezi ohodnocenými závodníky bodu a, přičemž rozdíl jednotlivých ročníků je ohodnocen vždy jedním bodem od nej-

staršího k nejmladšímu. Bodový rozdíl ohodnocení nejstaršího a nejmladšího závodníka je roven rozdílu ročníku narození.

Součtem bodů, kterých závodník dosáhne podle kritérií a + b, vzniká pořadí absolutního žebříčku.

Srovnání zdatnosti

Dokončení ze str. 2

deny jako „W-170“, tj. tělesný výkon v kilopondmetrech za minutu, dosažený sportovcem při 170 tepch za minutu.

Skutečnost, že lyžaři-běžci mají mezi sportovci nejvýkonnější krevní oběh a tím také nejvyšší námaňovou adaptabilitu, je známá i z jiných tuzemských a zahraničních statistik. Bylo by ale zajímavé srovnat tyto dvě věkové křivky zdatnosti lyžařů mezi jednotlivými významnými lyžařskými oddily, respektive mezi jednotlivými lyžařskými základnami, a porovnat je eventuálně v závislosti na různém stylu tréninku a tréninkového terénu.

Dr. KAREL DANĚK, CSc.

Přestože jsou Jizerské hory v poslední době objevovány, jejich krása, jejich vynikající lyžařské a turistické terény ještě nebyly doceněny. V létě patří k turisticky vděčným a zajímavým partiím, v zimě pak k oblastem s největším množstvím sněhu v republice.

Albrechtice je malá vesnička nedaleko Tanvaldu, vklíněná v hlubokém údolí mezi pružce se zvedajícími svahy Špičáku (809 m) a Bukové hory (890 m). Sousedí těsně s Jiřetínem a dodnes vlastně nikdo neví kde jedna vesnice končí a druhá začíná. Toto určité rivalství však nebrání místním lyžařům v dobré spolupráci.

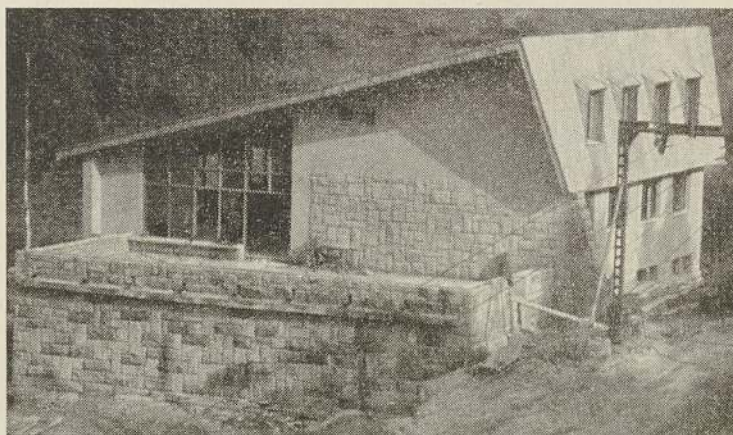
5. prosince 1965 tam slavnostně dávali do provozu lyžařský vlek na Špičák, dlouhý 1250 m. O pět

let později otvírali slavnostně novou chatu, která už v letošní zimě slouží lyžařům. Vyrostla během dvou-třech měsíců pod rukama dvou zedníků, dvou pomocných dělníků a řady místních brigádníků. Restaurace má kapacitu 90 návštěvníků, skromná ubytovna poskytuje přístřeší šestnácti nocležníkům — to všechno v bezprostřední blízkosti spodní stanice lyžařského vleku a necelých sto metrů od silnice Tanvald — Josefův Důl!

Byli jste už

Uznání a naše díky patří všem, kteří se na výstavbě chaty podíleli, zvláště zmínku však přesto zaslouží 72letý předseda TJ Tofa Jiřetín Petr Bártl a stavbyvedoucí Zdeněk Novák.

Sportovní středisko Špičák má všechny předpoklady stát se vyhledávaným lyžařským centrem. Se svahů Špičáku se dnes spouští dolů tři sjezdovky (černá, červená, modrá), je tu perfektní slalomový svah. Dokonalý pohyb lyžařů zajišťují kromě velkého vleku další tři vleky pomocné. Stabilně dobrou úpravu všech sjezdovek zaručuje ratrak.

Lyžařský ráj pro nejmenší

Pec pod Sněžkou lze právem nazvat lyžařským rájem. Na pěkných terénech začíná konečně utěšeně přibývat i lyžařských vleků a lanovek. Je jich už deset a jeden téměř hotový bude uveden do provozu v této sezóně.

Pec pod Sněžkou je také proslavena jako liheň našich reprezentantů. Někteří se jimi už stali, jiní jako Štanclová, Uhrová, Kolín, Kakeš do reprezentačního dresu dorůstají. Tihle jsou už v národním žakovském družstvu, které tvoří 11 záků a osm zákyň.

Jejich prvé soustředění na sněhu mělo v Peci pod Sněžkou mnoho novinek. Především se děti radovaly z krásných jednotných dresů, které věnovala našim nadějším firma Astrid. V historii našeho lyžařství to bylo zatím poprvé, co naši nejmenší lyžaři měli téměř dokonalé podmínky k tréninku. Dokonalou výstroj i výstroj, nádherné prostředí v podnikové chatě Feronu, téměř rodičovskou péči manželů Štanclových, kteří Feronu spravují.

Jsmo rádi, že se konečně začíná systematicky pečovat o naše nejmenší sjezdaře. Plně si to totiž zaslouží. Po loňských výsledcích na prvním mistrovství Evropy mládeže v Itálii můžeme konstatovat, že naši nejmenší lyžaři stačí svojí výkonností na elitu z alpských zemí. Jde nyní o to vytvořit pro děti takové podmínky, aby krok s nimi dokázali udržet za deset let, až se stanou hotovými závodníky. Druhý evropský šampionát mládeže, jehož dějištěm bude opět Itálie, má potvrdit důvěru v mladé československé sjezdařské talenty. (ach)

na Špičáku?

Jízda vlekem na vrchol trvá osm minut, stojí 2,50 Kčs. Zimní neděle přiláká na Špičák více než 200 lyžařů, bez dlouhého čekání stačí absolvovat deset, patnáct jízd.

Ale tohle není poslední slovo jřitinských a albrechtických lyžařů. Jejich zájem je nyní upřen na Bukovou horu. V minulých dvou letech tam rekonstruovali dva skokanské můstky pro mládež s kritickým bodem 20 a 45 m, vytyčili standardní běžecké tratě, jejichž část vede po nesjízdné silnici a místním běžcům je tak umožněn trénink i ve večerních hodinách. Dobrých podmínek místní lyžaři také patřičně využívají. Pod vedením trenéra Josefa Balatky dosáhli už mnoha úspěchů. Balatka mladší je prvním mužem dorosteneckého sdruženářského žebříčku, Petráš je členem dorosteneckého reprezentačního družstva skokanů, jména dorostenců a dorostenek Tofy Jřitín se většinou objevují na prvních místech výsledkových listin.

„Ideální by bylo dotáhnout náš zá-

měr do konce,“ říká P. Bártl. Jejich záměr — to je především vybudování lyžařského rychlovleku na Bukovou horu. Ten by umožnil zpřístupnění ideálních rekreačních sjezdařských terénů a prakticky i dokončení výstavby sportovního střediska Špičák.

Naše snímky představují celkový pohled na novou lyžařskou chatu, stanici lyžařského vleku na Špičák a okamžik slavnostního uvedení chaty do provozu. Páska je přestřižena a předseda oddílu Petr Bártl zve návštěvníky na malou rodinnou oslavu. (JK)

SLALOMOVÉ TRATĚ

Při řešení problémů souvisejících se stavbou slalomových tratí musíme od samého počátku rozlišovat mezi tratí, jak ji chápeme v soutěži, a tratí tréninkovou. V tréninku má trenér jako svůj hlavní cíl naučit, opravit nebo zdokonalit návaznost pohybů — tréninková trať má cíl výcvikový. V soutěžní (závodní) trati se jedná v rámci určitého počtu stanovených pravidel určených řády FIS o posouzení a stanovení hierarchie hodnot — závodní trať má účel výběrový. Právě rozdíl mezi sledovanými cíli opravňuje k rozdílu v metodě a technice vytyčování tratí na jedné straně pro trénink, na druhé straně pro soutěž.

Tréninková trať

Od samého začátku musíme řešit otázku, jak stavět trať pro trénink, na jednu nebo na dvě slalomové tyče? Prakticky to neznamená, že by výsledky byly lepší, když trenér vytyčuje trať pomocí jedné tyče, ale prostě to, že na stavbu tratě spotřebuje polovinu času. Přesto vzhledem k tomu, že v závodě je slalomář hodnocen za projetí tratě s brankami vyznačenými dvěma slalomovými tyčemi bude třeba také trénovat závodníka „na dvě tyče“.

S přihlédnutím k tomu můžeme říci jaké jsou požadavky na slalomovou trať. Všeobecně se bude jednat, podle vnějších podmínek (povrch, sníh a svah) a odpověď na tři požadavky:

1. vyhledání správné stopy
2. určení optimálního rytmu
3. spojení vhodných pohybů

Vedle sněhových podmínek a povrchu bereme v úvahu především podmínky svahu, na kterých závisí trať. Ve skutečnosti právě svah určí „vzdálenost“ mezi brankami. Tomuto pojmu vzdálenost, kterého používají pravidla FIS, se nedostává přesnosti. Pro pochopení toho, co bude následovat a pro upřesnění pojmu vzdálenost budeme mluvit o vzdálenosti svislé (spádnicové) a vzdálenosti vodorovné (vrstevnicové).

Jestliže se zdá nemožným probrat zde všechny odlišnosti svahů a celou pestrou škálu tratí, které je možno vytyčit, domníváme se, naopak, že je možné stanovit obecná pravidla vycházíme-li ze vztahu

$$R:R = \frac{\text{svislá vzdálenost}}{\text{vodorovná vzdálenost}} = \frac{SV}{VV}$$

Můžeme tedy nejdříve stanovit tato dvě základní pravidla:

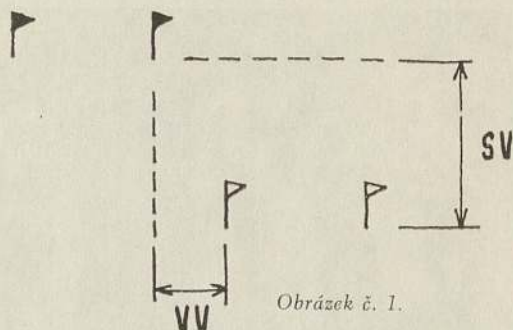
Pravidlo 1 — je-li dána svislá vzdálenost, pak se vodorovná vzdálenost zmenšuje se zmenšováním sklonu svahu

$$\text{Příklad: příkré svahy } R = \frac{SV}{VV} = \frac{300 \text{ cm}}{300 \text{ cm}} = 1$$

$$\text{střední svahy } R = \frac{SV}{VV} = \frac{300 \text{ cm}}{150 \text{ cm}} = 2$$

$$\text{mírné svahy } R = \frac{SV}{VV} = \frac{300 \text{ cm}}{75 \text{ cm}} = 4$$

Pravidlo 2 — jestliže se pro daný svah zvětšuje svislá vzdálenost, pak se zvětšuje i horizontální vzdálenost.

Příklad: je-li na strmém svahu $SV = 200 \text{ cm}$, pak

$VV = 200 \text{ cm}$, je-li $SV = 300 \text{ cm}$, pak se $VV = 300 \text{ cm}$ atd.

Je-li na středním svahu $SV = 200 \text{ cm}$, pak $VV = 100 \text{ cm}$, je-li $SV = 300 \text{ cm}$, pak se $VV = 150 \text{ cm}$ atd.

Je-li na mírném svahu $SV = 200 \text{ cm}$, pak se $VV = 50 \text{ cm}$, je-li $SV = 300 \text{ cm}$, pak se $VV = 75 \text{ cm}$ atd.

Tato pravidla nejsou universální. Přesto nám však již umožňují stanovit pro každý svah určitý počet typových situací, které odpovídají tréninkovým požadavkům.

Při tréninku nám půjde o to umět stavět slalomovou trať s cílem zlepšit úroveň závodníka jak po stránce technické (vypracování pohybu), tak po stránce tělesné (vypracování pohybových vlastností). Řekli jsme, že dobrá trať se vyznačuje správně zvolenou stopou, která nutí závodníka použít vhodného spojení pohybů v optimálním rytmu.

Správná stopa umožňuje dosáhnout co nejvyšší rychlosti při projetí sestavy branek při minimálním brzdění a riziku zachycení slalomových tyčí.

Je obecným pravidlem, že oblouk musí být skončen, když závodník podruhé přetne spádnici procházející slalomovou tyčí. Oblouk je většinou vyjžděn v první třetině křivky. Je tedy velmi důležité, aby se při volném lyžování i při práci na trati závodník naučil správnému vyjždění oblouků, které je první podmínkou pro nasazení následujícího oblouku. Vhodným prostředkem pro nácvik správného vedení lyží je umístění tyče tak, abychom přinutili závodníka jet správnou stopou, potom je odstranit a vyžadovat jízdu přesně podle stopy.

Nesouměrná práce nohou (zatížení vnější lyže, odlehčení lyže vnitřní) hraje významnou úlohu při

udržení správné stopy. Při výjezdu z oblouku ponechá zatížení vnější lyže úplnou volnost pohybu lyže vnitřní, která může být položena do nejlepších podmínek pro najetí do následujícího oblouku.

- předtočení (otáčivý pohyb trupu a osy ramenní)
- poloha paží
- udržení rovnováhy na vnější lyži

Rytmus

Spojení vhodných pohybů

Připomeňme si, že vhodný pohyb je pohyb dokonale přizpůsobený vnějším podmínkám, ve kterých je prováděn. Platí tedy, že soubor vnějších determinovaných podmínek musí vyvolat determinovaný pohyb, nebo spojení (kombinaci) pohybů. Tato myšlenka musí převládat, když trenér vytýčuje slalomovou trať pro trénink. Bude se tudíž jednat o vytvoření nebo inscenování (pomocí prostředků, které jsou k dispozici tj. povrchu, svahu, sněhu a slalomových tyčí) řady determinovaných situací, které se opakují. Takto trenér nutí závodníka opakovat několikrát týž pohyb nebo kombinaci, které přesně vybral k procvičení.

Například při nácvičku přemísťování tělesné hmoty ve dvou rovinách (laterální a předozadní) se bude jednat o to, sestavit kombinaci branek v níž by byl položen důkaz na fázi vedení oblouku. Bude tedy třeba postavit trať s brankami velmi přesazenými typu:

$$\frac{SV}{VV} = \frac{1}{.2}$$

Za těchto podmínek bude pozornost závodníka zaměřena na tyto technické prvky:

- příklonění kolen a odklon trupu od svahu

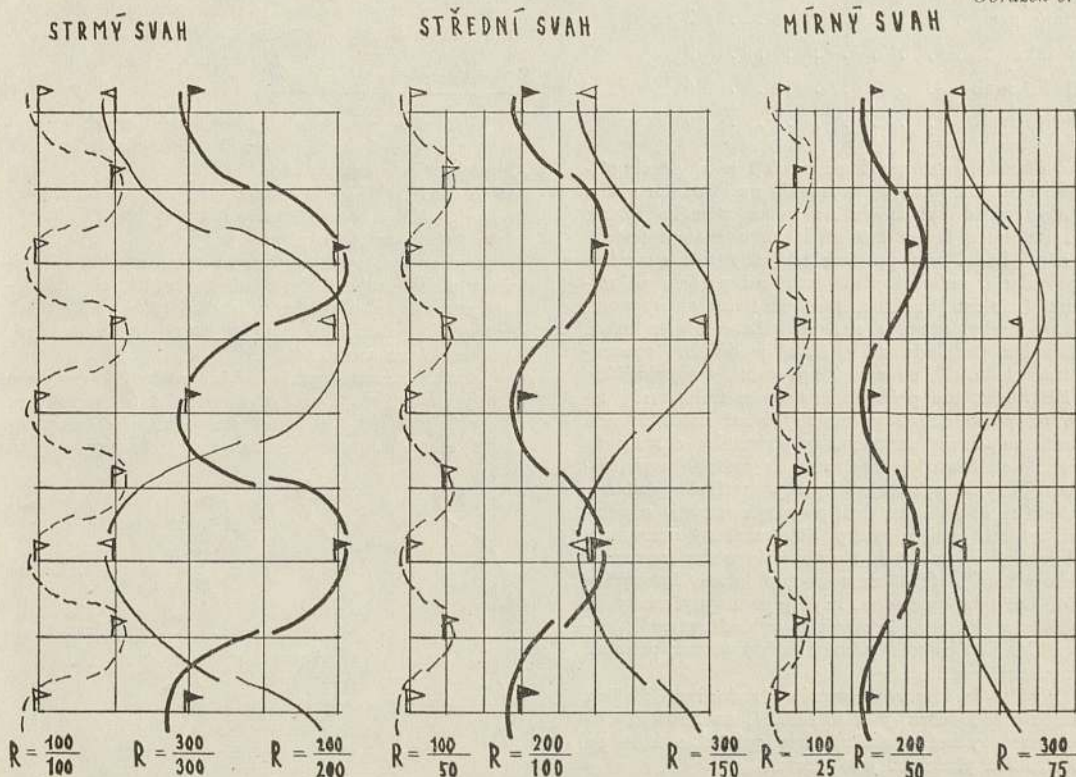
Rytmus slalomové trati má stejný význam, jako například při běhu. Při veškeré práci na trati, kde se bude jednat o nacvičení, opravení a zdokonalení pohybu se bude trenér snažit vytvářet tratě, ve kterých časy nasazování, časy a forma vedení oblouků se opakují se stejnou intenzitou a v pravidelných intervalech (pravidelná trať na uniformním svahu).

V průběhu téže tréninkové jednotky změnou trasy změni trenér rytmus (nácvičku pohybu v měnlivých rytmech). Obecně lze říci že se tréninková jednotka má vyvíjet od pomalého rytmu ke zrychlenému.

Změny rytmu na téže trati umožňují procvičit „přechody“ od jedné kombinace pohybů dané struktury ke kombinaci pohybů odlišné struktury. Pro nácvičku rychlosti je dobré ke konci tréninkové jednotky vytyčit krátké úseky (asi 10 vertikálních branek) ve stupňovaném rytmu, do kterých závodník vrhá stále rychleji (start stále z vyšší polohy). Má-li být tréninková jednotka úplná, měla by respektovat níže uvedených 5 fází:

1. uniformní, nebo málo zrychlený rytmus (nácvičku pohybu v obloucích o velkém poloměru)
2. uniformní rytmus nebo málo zrychlený (nácvičku v obloucích menšího poloměru)

Obrázek č. 2

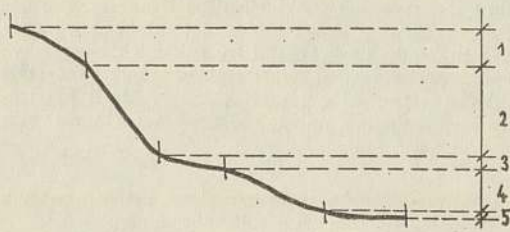

3. proměnný rytmus — nácvik přechodů
4. nácvik rychlosti — hledání hraniční rychlosti
5. trať na dvě tyče (podmínky závodu)

Závodní trať

V soutěži jde o stanovení hierarchie hodnot, závo-
dy mají účel výběrový. Autorovi tratě jde o to, aby
v rámci pravidel určil závodníka, který se dovede
nejlépe přizpůsobit sledu vnějších podmínek, tj. pro-
měnnosti svahu a povrchu a proměnnosti forem a
rytmů.

Vnější podmínky dobré tratě jsou tvořeny výběrem
profilu a přípravou terénu. Půjde o to, aby trať ob-
sahovala kombinace oblouků o proměnlivém polomě-
ru a pestrém rytmu. Takovouto trať je možno vytvo-
řit jen tehdy, stavíme-li ji ve střídavém terénu.
Zdá se, že ideální profil je tento:

Obrázek č. 3.

Střední svah	1
Strmý svah	2
Rovinka	3
Střední svah	4
Mírný svah	5

Z důvodů, které uvedeme později je ve všech pří-
padech důležité, aby se startovalo na středním svahu
a aby dojezd byl měřen na úseku mírného svahu.
Stavitel bude muset mít předběžnou znalost terénu,
v němž hodlá trať postavit tak, aby měl generální
myšlenku o nejlepší přijatelné linii předem přípra-
venou (znalost překážek, jímž je třeba se vyhnout,
ledové úseky, místa s tenkou sněhovou pokrývkou,
místa bez podkladu atd.). Také je důležité vyvarovat
se zledovatělých svahů pro soutěže nejmladších.

Ke správnému průběhu závodu je třeba tvrdý ter-
én na jedné straně proto, aby lyžař našel pevnou
oporu, na druhé straně, aby podmínky zůstaly co
možná nejjednodušší mezi startem prvního a posled-
ního. Obvykle vyžaduje příprava trati ušlapání no-
hama (lze dobře uskutečnit po vytyčení trati) a uhlaze-
ní lyžemi. Jestliže jsou příliš vyznačeny nerovnosti
(obzvláště na strmých svazích) je nutno vyrovnat
vrcholy boulí a příliš znatelně prohlubně. Tato práce
může být také vykonána, když je trať vytyčena, před
ušlapáním. Rozhodně nebudeme vyhledávat svah jed-
notně hladký, protože mírně zvlněný povrch přispívá
k pestrosti tratě.

Důležitá je startovní rovinka (vodorovná plošina
vyhloubená lopatou, je-li to nutné), na které závod-
ník musí vyčkat uvolněně, bez opírání o hole po
dobu, která předchází jeho startu.

Slalomové figury

Existuje značný počet slalomových figur, počínaje
jednoduchou vrstevnicovou brankou a konče kombi-
nací, kterou Francouzi nazývají „la virotte“ a kte-
rá se skládá z 11 branek umístěných přesně určeným
způsobem!

V současné době, kdy vycházíme ze zásady, že nej-
lepší závodník vyjádří stejně výrazně svou převahu
na trati jednoduché a jasné jako na složité trati
s četnými úskalími, je tendence ke zjednodušení.
Spokojíme se tedy s figurami uvedenými v pravidlech
FIS.

Je důležité, aby se autor se svým úkolem vypo-
řádal s určitou dávkou důvtipu. Nesmí zapomenat,
že v závodě vynakládá ze sebe lyžař maximum a
v důsledku toho mu neustále hrozí nebezpečí pádu,
nebo zachycení slalomové tyče. Trať musí být vyty-
čena s úmyslem „přivést do cíle“ co největší počet
závodníků. To je podstatné a s tímto přístupem se
vyhneme příliš obtížným tratím, jaké často vidáme.

V mezinárodním měřítku se figury užívá více nebo
méně, trať je především vytvářena jednoduchými
brankami. Samotné figury ještě užívané (jsou uvede-
ny některé příklady) dělíme na:

1. dvoubrankové (obrázek č. 4)
2. trojbrankové (obrázek č. 5)
3. čtyřbrankové (obrázek č. 6)

Šířka branek se zvětšuje, v současné době se vy-
týčují o šířce 3,7 až 4 m. Vyplývá to z těchto dů-
vodů: — tratě jsou jasnější a plynulejší, závodník si
již neklade otázky během jízdy; — poskytnutí co
největší volnosti jednání a možnosti vynaložit maxi-
mální úsilí bez přílišného rizika pádu.

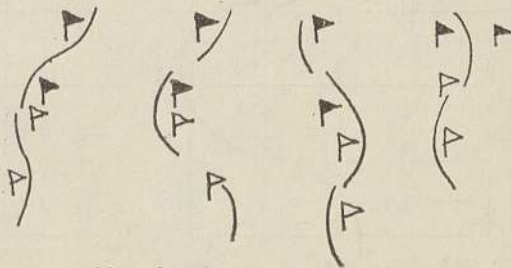
Několik poznatků z praxe

Je dobré v pravidelných intervalech umístit na tra-
ti vrstevnicové branky (např. každých 6 nebo 7
branek). Tyto branky slouží závodníkovi jako orien-
tační body. Má-li závodník při vjezdu do figury
nebo soustavy branek možnost volby, musí být vý-
jezd možný ve všech případech.

V případech vyšší obtížnosti musí stavitel přípra-
vit v předcházejících brankách terén tak, aby závod-
ník narazil na překážku v optimálních podmínkách
(nájezd do obtížných figur, výrazná boule na trati,
změna sklonu svahu, atd.).

Jakmile závodník přejede čáru změny sklonu nebo
hrany zlomu, musí už být naveden do další branky.

Rekli jsme již, na jakém svahu má v rámci mož-
ností stát startovní branka. První branky závodu

Obrázek č. 4

Anketa: SPÍ NEBO PODŘIMUJE

O čom sa za prvej republiky len snívalo, je skutočnosťou. Ľudia sa naučili oceňovať význam zimnej dovolenky. Samozrejme, ruka v ruke s tým sa natiska otázka rozvoja základného lyžovania, športu bez konkurencie, pokiaľ ide o zdravotný, rekreačný i estetický vplyv.

„Myslím si, že otázkám základného lyžovania sa nevenuje dostatok starostlivosti. Skutočnosť, že prakticky lyžujú státisíce ľudí nenašla pochopenie a podporu ani u samotných lyžiarskych funkcionárov. A po masovosti sa toľko volá“. Tak hovorí predseda komisie základného lyžovania SLZ Martin Vápeník.

● Reči o malej pozornosti venovanej masovosti športov sa už stali akosi moderné. Povedz konkrétne v čom vidíš tú malú starostlivosť?

„Niekoľkokrát som aj na samotnom predsedníctve Slovenského lyžiarskeho zväzu poukazoval na

Jak to vidí na Slovensku

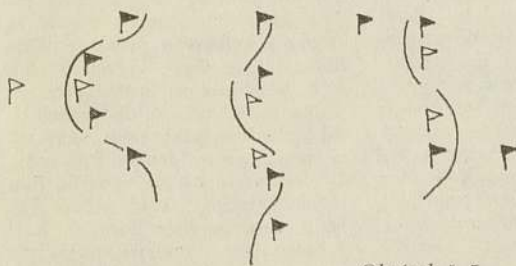
fakt, že rokovanie tohto orgánu je zamerané príliš na špičkový šport a na otázky hospodárskeho charakteru. To sa môže v budúcnosti vyjomstíť. Je to hádam tým, že sám nie som dostatočne agresívny a neviem si „vybojovať“ pozornosť predsedníctva pre tieto nepopulárne otázky. Teraz sa pripravuje plénume zasadnutie Slovenského lyžiarskeho zväzu na programe ktorého opäť nie je nič o základnom lyžovaní.“

● To určite nie je zámerné, skôr to vyplýva z tej malej agresivity?

„Pripúšťam, ale zostavovateľ programu plénaého rokovania by si mal uvedomiť, že otázky masového rozvoja lyžovania treba zaradiť a nečakať až si komisia niečo také „vyšabljuje“. Veď je dobre známy fakt, že ani okresy sa v dosta-

točnej miere masovému lyžovaniu nevenujú. Dokázala to súťaž lyžiarskych oddielov, ktorá nenašla odozvu v hnutí a sú to práve tzv. veľké oddiely, ktoré súťaž ignorovali: Zvolen, Banská Bystrica, Lipt. Mikuláš, Košice, Žilina. Neozvali sa ani po niekoľkých urgenciách a upozorneniach. A koľko len starostlivosti — pokiaľ ide o financie a špičkový šport — sa týmta oddielom venuje! Preto si myslím, že práve plénume rokovania lyžiarov na Slovensku by bolo vhodnou

Pokračovanie na str. 12

Obrázek č. 5

znamenajú pro závodníka zapojení do akce, většina z nich nachází svůj normální rytmus jízdy po projetí čtyř až pěti branek. Je proto správné v zájmu pomoci závodníkům a zamezení zbytečných pádů postavit prvních pět branek velmi snadných. Současně má být vzdálenost k první brance dosti velká, aby umožnila závodníkovi dosáhnout náležitého rozjezdu před prvním obloukem (min. 5 m).

Před cílem má být postavena dosti dlouhá sestava, v níž se může závodník úplně uvolnit (asi 10 jednoduchých branek). Výjezd z této série má závodník navést do středu cílové branky.

Navíc má tuto sérii oddělit od cíle vrstevnicová branka, umístěná asi 10 m před cílem.

Dva základní prvky tratě jsou forma a rytmus. Jsou úzce závislé na vztahu SV/VV. Forma je vázána na charakter oblouků, které mohou být velmi zavřené, otevřenější a úplně otevřené. Velmi zavřené oblouky stavíme na strmých svazích, abychom dostali relaci $R = 1$.

Otevřenější oblouky na středním svahu $R = 2$ a velmi otevřené oblouky na mírném svahu $R = 4$.

Rytmus má podstatný význam. Obtížnost tratě netvoří ani tak svah nebo tvar, ale její rytmus, tj.

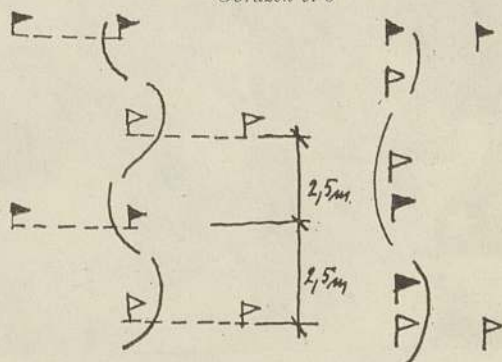
jednotlivé intervaly jak jsou rozloženy v čase. Jak je možné ovlivnit rytmus závodní trati? Můžeme měnit rytmus nejen tím, že budeme spoléhat na vztah SV/VV, který na daném svahu zůstává stálý, ale i na velikost svislé i vodorovné vzdálenosti. Násilná změna rytmu je nejhorší protiventství vůči závodníkovi. Proto ve všech případech, kdy se jedná o přechod od pomaleho rytmu k rychlejšímu musí jít o změnu postupnou, tedy o dodržení téměř pravidelných intervalů, nebo o změnu intervalů postupným způsobem. Závisle na těchto dvou prvních (forma a rytmus) jsme se také pokusili o stanovení nomenklatury tratí. (Viz obrázek č. 2).

Na závěr můžeme říci, že přes všechny skvělé teoretické úvahy, které můžeme napsat, je třeba mít na mysli především skutečnost, že nic nemůže nahradit praktickou práci v terénu.

(Podle časopisu Éducation physique et Sport, č. 102, str. 77—83).

JAN MARŠÍK,
metodik Svazu lyžařů ČSR

Obrázek č. 6

Kdo vlastně jste, MONSIEUR BÉRANGER?

Když odcházel „Napoleon francouzského lyžování“ Honoré Bonnet, přál si, aby jeho dva asistenti René Sulpice i Jean Béranger zaujímali stejnou pozici. Dlouho to však trvat nemohlo a nakonec došlo k násilnému rozdělení (připomeňme si ještě, že Sulpice vedl muže, Béranger ženy!), když muži požádali federaci, nejspíše spokojeni se Sulpicem, který neměl zdaleka Bonnetovu autoritu, aby Sulpice byl zbaven své funkce. To se stalo a ředitelem pro obě družstva byl jmenován Jean Béranger.

Béranger byl vynikající žák Bonnetův a taky to nikterak nezapírá, že právě Bonnetovi mnoho dluží! Vždyť se taky znají od roku 1958 z Chamonix, kde Bonnet vedl lyžařskou školu a Béranger tam kroutil vojnu. Bohužel Béranger utrpěl 2 nehody, celkem vážné, v průběhu pouhých 8 dnů a musel závodění zanechat a tak se pak stal trenérem. V roce 1965 se oženil s Christine Goitschelovou a pokračoval samozřejmě v trenérské kariéře, a náramně úspěšně, což jistě dobře z výsledků Francouzek na OH i na MS známe.

A výsledky v mužích, tedy obou družstev nejlépe posoudíme, až skončí soutěž „Světového poháru“

v měsíci březnu na švédských svazích ve Voos. To tedy bude už pátý ročník této významné soutěže. A samozřejmě také, že výsledky budou (jak už se stalo) hodnotit podle výsledků „éry Bonnetovy“. V létě dokonale připravil obě družstva na těžkou sezónu. Jak tedy se na tuto sezónu připravil a co o ní soudí:

„Už dávno jsem přesvědčen, že sport je především otázkou fyzické kondice. Technika rozhoduje z menší části, hlavně mezi elitou závodníků, kde se každý závodník dovede přizpůsobit svým kvalitám. A proto taky připravuji plán pro každého zvlášť, speciálně. Letos tedy jsme se především na tu fyzickou přípravu zaměřili, neboť jsme měli po našem boku stále profesora tělesné výchovy z Chambéry, René Mealleta, který si prostudoval gesta a pohyby závodníků do nejmenších detailů. A závěrem pak vyšly speciální cviky pro toho kterého závodníka. Umožnilo nám pracovat na vyrovnanosti ‚v prostoru‘ a vyřešili jsme tím řadu problémů. Měli jsme taky k dispozici speciální aparáty, ty také naučili závodníky patřičně se uvolňovat. Ostatně v tom směru tu byly zkušenosti se skokany do vody, jejichž problémy se od našich moc neliší! Věnovali jsme se lyžování taky v létě, abychom zvýšili efektivnost, dosáhli

zrychlení. Ostatně program byl pro závodníky už připraven, když jsem v červenci přebíral funkci, bylo jen třeba jen poněkud upravit. Podle mých přání a návrhů. První soustředění jsme měli už v září, tedy poprvé uviděli závodníci taky už slalomové branky. Předtím se více méně připravovali individuálně a s vážnou prací začali až v říjnu, listopadu. Letos měli za sebou už v září přes 5000 branek! V polovině listopadu byla příprava ve slalomu prakticky skončena. A hned jsme se tedy vrhli na sjezd, slabinu ‚trojbarevných.‘“

To tedy byla, ten sjezd, slabina Francouzů v minulé sezóně. Béranger pak dobře ví, že veřejné mínění dá víc na vítěze ve sjezdu než ve slalomu či v obřím slalomu. Nakonec právě ta rychlost strhává. Chce, aby francouzské lyžování už nekulhalo a dovedlo prokázat svoje kvality ve všech třech disciplínách se stejným úspěchem. Je třeba připomínat, že v minulé sezóně získali Francouzi 9 vítězství ve slalomu z 11 soutěží, v obřím slalomu pro „Světový pohár“ však jen 4 z 11 a jen jedno vítězství ve sjezdu z celkového počtu 6? Tato bilance tedy jasně vysvětluje starost Bérangerovu, který věří, že v této sezóně přiveze do Francie titul nejlepšího lyžaře roku, který má už po 2 sezóny domov Rakousku. Už loni se to málem podařilo Patricku Russelovi, když získal 145 bodů, zatímco vítěz Rakušan Karl Schranz 148. Russelovi stačilo, aby se umístil na 8. či 9. místě ve Wengen, Kitzbühelu či Megève. Letos se uvidí! Tedy správně v této nastávající sezóně.

V minulé sezóně doprovázel Jean Béranger svoje svěřence do USA sám (René Sulpice byl tehdy za posláním v Japonsku) a měl tam příležitost pořádně si prohlédnout soupeře pro příští sezónu. A jako nejnebezpečnější soupeře Francouzů určil: Švýcara Russiho, Rakušana Cordina a Itala Thoeniho. Nemluvě ovšem o nevyčerpatelném Karl Schranzovi. A podle dosavadních výsledků se zdá, že se moc nemýlil. Těch 5, jež uvádí, i když se kvalitami vyrovnají Francouzům, má svoje chybičky, nevýhody, jak říká: Nemají ještě tu zralost — samozřejmě mimo Schranze —, jež je nutná k tomu, aby získali stejné výsledky od prvního do posled-

Jean Béranger v příjemném soustředění Lafongueové a Jacotové

Zabraňte lyžařským úrazům!

Lyžování patří u nás bezesporu k nejrozšířenějším zimním sportům. Na zasněžených stráních našich hor tráví ročně hezké chvíle statisíce občanů – především mládeže.

Na všech školních lyžařských kursech je zařazena do programu řada teoretických přednášek, které by výborně doplňovaly instrukční lyžařské filmy; ty se bohužel většinou nepromítají z těchto dvou hlavních důvodů: 1. počet kopií vhodných instrukčních lyžařských filmů je zcela nedostačující; 2. není vždy k dispozici zvuková promítačka, nebo se naráží na její obtížnou dopravu na vzdálenou chatu s možností promítacího přístroje poskodit.

Obr. č. 2

ního dne sezóny. Jsouce si pak vědomi tohoto nedostatku, jsou v zásadě vlastně na vrcholu své formy od druhé poloviny ledna. „Vynasnažíme se využít této slabiny. Termínová listina je nám v tom směru příznivá v této zimě, protože dva sjezdy jsou v prosinci u nás a to v Sestrières a ve Val d'Isère“ (tady se poněkud přepočítal, viz úspěch Rakušana Cordina!).

Jak vidět, nelze předčasným závěrům moc důvěřovat, spolehat se na ně. Taky v té době, kdy Béranger „posuzoval“, neměl ještě s dostatek informací ani z Rakouska ani ze Švýcarska, méně než např. v sezóně minulé. Ovšem Jean Béranger, jako pravý Dauphiňan, pochází totiž ze

Savojských Alp, je opatrný, velmi opatrný, někdy se ta jeho opatrnost vysvětluje jako bázlivost!

Ti však, co ho znají a stýkají se s ním, dobře vědí, že o bázlivosti nelze u něho mluvit. A jistota a znalost člověka, který ovládá svoje řemeslo do nejmenších detailů, svědčí o tom, že netrpí žádným komplexem. Způsob, s jakým řešil problémy, jak se do nich „dal“, jsou jiné než u jeho učitele Honoré Bonneta, to je pravda; jeho prohlášení taky nejsou tak barvitá, pestrá. Jsou však frapantní stejně, ne-li víc. A sportovní veřejnost se o tom jistě brzy sama přesvědčí.

JAN CHMELÁŘ

Obr. č. 1

možno zakoupit nebo objednat v prodejně Služba amatérům, Praha 1, Na příkopě 24, nebo v Brně, Orlí 18, či v Ostravě, Jurečkova 2. Cena za jednotlivý díl se pohybuje kolem 10 Kčs.

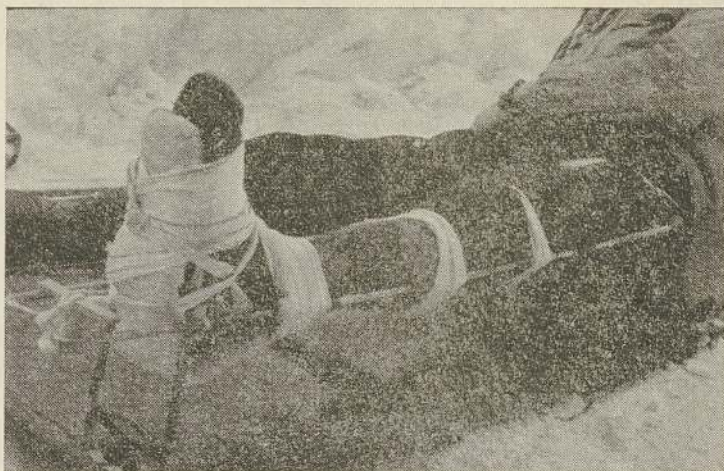
V prvním díle se pojednává o důležitosti všestranné tělesné výchovy. Snímky upozorňují na význam lehké atletiky, plavání, vodní i pěší turistiky, bruslení i vodního lyžování. Po všestranné tělesné přípravě lyžař daleko lépe snáší únavu lyžařského výcviku a díky dobré tělesné kondici předchází pádům a tím i možnému úrazu! Záleží především na vůli, vytrvalosti a snaze jednotlivce! Diafilm představuje sérii posilovacích cviků v telocvičně, přírodě i doma. Nohy jsou v popředí pozornosti (obr. č. 1).

Druhý díl diafilmu upozorňuje na důležitost lyžařské výstroje a výstroje. Oboje podstatně ovlivňuje procento úrazovosti. Kapitola o výstroji začíná správným výběrem lyže, zamýšlí se nad přínosem krátkých lyží a dostává se k vázání. Pevné čelisti a napínací lanka jsou příčiny častých úrazů – a mělo by se zakázat jejich používání! V historii lyžařských vázání je velkým přínosem MARKEROVA bezpečnostní špička! U nás byla nahrazena lyžařskou špičkou značky SKIMAT, kterou vyrábí LOVÉNA a stojí 98 Kčs. Tuto špičku v dohledné době doplní cenově přístupný patní zámeček.

Ve třetím díle je podána metodika a technika lyžování a vysvětlují se příčiny pádů, ve čtvrtém dílu

seznamuje diafilm s hlavnými úkoly Horské služby a s významem medzinárodných lyžařských značiek (obr. č. 2). Ta posledná se třemi šipkami směrem dolů upozorňuje na nebezpečí lavín nebo převisů. Podle statistiky úrazů, které se staly na lyžařských kursech lékařské fakulty z Prahy, vypracoval MUDr. Václav Čermák údaje, z nichž uvádíme: *Nejčastější lokalizace lyžařských zranění*: dolní končetiny 75,2 %, horní končetiny 20 %, hlava a obličej 3,6 %, hrudník 0,8 % a břicho 0,4 %. *Nejčastější poškození úrazem na dolních končetinách*: hlezenní kloub 43,7 %, koleno 36,2 %, bérce 5,9 %, Achillova šlacha 3,7 %, stehno, nárt a prsty dolní končetiny stejným procentem.

Poslední diapozitivy vysvětlují první pomoc a znehybnění končetiny před odsunem, funkci upevnění Kramerovy a Thomasovy dlahy (obr. č. 3), přepravu zraněného ly-

Obr. č. 3

žaře pomocí skluzu z jednoho páru lyží nebo smyku z lyží, přepravu

pomocí saní, kanadských saní a akia saní. Upozorňuje také na režim dne i chování na horách.

RUDOLF ŠTORKÁN

Jak to vidí na Slovensku

Dokončení ze str. 9
príležitosťou poukázať na tieto skutočnosti.“

● *Dovoliť si oponovať — starostlivosti o špičkových pretekárov si vyžaduje značné finančné prostriedky aj čas funkcionárov. Natiska sa otázka, či potom majú ešte rezervy pre základné lyžovanie. Pritom je nesporné, že špičkové lyžovanie je pre nich príťažlivejšie.*

„Treba zvážiť všetky okolnosti a pozornosť rozdeliť rovnomerne. Veď roky 1968—1969 ukázali na nutnosť zvýšenej starostlivosti o otázky politicko-výchovné. A to sú otázky, ktoré v komisii ventilujeme prednostne. Potom si myslím, že nie je správne od vzázu len pýtať, ale pritom nič nevracať. Zameriavať sa len na organizovanie jedného dvoch pretekov za rok a potom druhým je málo.“

● *Preteky sú ale motorom celej činnosti. Bez nich by nutne klesala výkonnosť.*

„Nie som proti pretekom, ale súčasne sa treba starať o masový rozvoj lyžovania. Platí to najmä o mládeži, kde tzv. „liga“ — súťaž ziačtva — dopomohla k tomu, že oddiely sa vyvíjajú v činnosti 10

až 12 pretekárov a ostatná výchova detí a mládeže zostáva strana.“

● *Vy ste dlhé roky bol predsedom lyžiarskeho oddielu a predsedom učebno-metodickej komisie v bývalom Žilinskom kraji a máte bohaté skúsenosti. Ako si predstavujete organizovať súťaže mládeže?*

„Možno by bolo lepšie vrátiť sa k osvedčeným formám pretekania z oddielov cez okresy a kraje, resp. oblasti.“

● *Ste iniciátorom myšlienky zkladania lyžiarskych škôl. Kde už sú tieto školy založené a ako vyvíjajú činnosť?*

„Lyžiarske školy sa plne osvedčujú. Dokazujú to poznatky z Považskej Bystrice, Dolného Smokovca, Rožňavy, Dobšinej, Tisovca, Stropkova, Bardejova a Starého Smokovca. Máme v nich 550 žiakov s 21 učiteľmi. Podarilo sa nám vyriešiť aspoň základné ekonomické problémy a záujem detí i rodičov je enormný.“

● *Počul som, že máte v pláne vytvorenie akéhosi zväzu učiteľov lyžiarskych škôl, podobne ako je tomu v Čechách?*

„Touto myšlienkou sa zaoberáme preto, aby sme zvýšili záujem lyžiarskych cvičiteľov o túto prácu a tak vytvorili podmienky pre objavovanie ďalších talentov pre pretekové lyžovanie.“

Martin Vápeník bojuje iste za vec spravodlivú. Má pravdu pokiaľ ide o starostlivosť predsedníctva SLZ? Kto iný by vedel povedať, ako predseda SLZ dr. Ivan Schelling:

„Súdrh Vápeník má pravdu, pokiaľ hovorí o nutnosti zvýšenej starostlivosti o masový rozvoj lyžovania. Tejto povinnosti sa v predsedníctve nechceme zbaviť a sme si plne vedomí významu úlohy. Pokiaľ ide o konkrétne zaradenie otázok základného lyžovania na program rokovania pléna SLZ, domnievam sa, že je vecou predsedu komisie základného lyžovania, ktorý je členom predsedníctva, aby svoje požiadavky presadzoval na zasadnutí tohto orgánu. Hlavnou úlohou budúceho plenárneho rokovania slovenských lyžiarov sú otázky hodnotenia činnosti za sezónu 1969—1970, analýza činnosti v rokoch 1968—1969 a prerokovanie rozpočtu na rok 1971.“

KAROL EIDLPEŠ

Okurayama čeká na skokany

Necelých 5 km od Sappora na západ v překrásném horském masivu v přirozeném amfiteátru je postaven 90metrový skokanský můstek pro zimní olympijské hry v roce 1972. V tomto opravdu pro skoky jako stvořeném prostředí se skákalo již v roce 1931, kdy tu dal baron Kishichiro Okura postavit za 50 000 jenů tehdy první skokanský můstek v Japonsku. A skákalo se na něm plných dvacet let, než byl rekonstruován na můstek devadesátimetrový.

Při výběru dějiště skoků byl tento „osvědčený“ můstek vybrán proto, že je téměř ideálně kryt proti různosměrným větrům a jsou k němu vybudovány velmi dobré komunikace, které se ovšem již teď ještě vylepšují a modernizují. I samotný můstek byl celý přestavěn. Jeho dřevěná konstrukce byla vyměněna za elegantní ocelovou, architektonicky se velmi dobře vyzývající stavbu. A co hlavní, toto překrásné sportoviště pojme 50 000 diváků, kteří zde budou moci sledovat 11. února 1972 skoky špičkových závodníků z celého světa, takřka za ideálních podmínek.

Ale i závodníci se zde setkají s několika novinkami, které ještě nikdy při skokanských závodech nebyly v akci. Tak třeba hned elektronické měření délky skoku každého závodníka. Tento systém přenáší výsledky měření současně do několika kontrolních míst a hlavně pak do počítačů sboru rozhodčích a řídicích orgánů závodů zároveň s fotoelektrickou dokumentací. Dovoluje prý zcela přesná měření, i kdyby skákalo osm skokanů velmi rychle za sebou. Celá tato vymoženost má být vyzkoušena a předvedena zástupcům FIS ke schválení během „Mezinárodního týdne zimních sportů“, který se v Sapporu uskuteční v únoru 1971.

I věž pro rozhodčí je již připravena. Měří 18 metrů, má dvě patra s pěti místnostmi pro rozhodčí a je celá ze železobetonu. Její vybavení vším potřebným, i tím nejnovějším, je prý neoptimálnější, jaké kdy existovalo. Na střeše jsou umístěna stanoviště pro kameramany televize. Pro dopravu lyží závodníků má sloužit několik výtahů.

Pokud jde o můstek samý, je jeho nájezdová plocha zbudována ze železobetonu, plocha dojezdů pak z měkké zeminy a drnů. Dojezd je rovný, ale sněhovou vrstvou je možno upravit do mírného stoupání. Pro výrobu sněhu při eventuelním jeho nedostatku je připravena do-

statečně velká baterie sněhových děl. — Pořadatelé dále zaručují, že můstek bude celou noc dokonale osvětlen, takže trénink na něm je možno uskutečnit kdykoliv.

Administrativní budova je třípatrová a bude v ní pamatováno na komfortně vybavené místnosti pro čekající a připravující se závodníky, na místnosti pro různá jednání, jakož i na luxusně vybavenou reprezentativní halu. Střecha této budovy je řešena tak, že na ní bude možno umístit 320 sedadel pro císaře a jeho hosty.

Tribuny pro diváky budou rozděleny do tří částí: sektor A pojme 6500 diváků, kteří ke svým sedadlům pojedou na pohyblivém chodníku, do sektoru B se vejde 3500 lidí, sektor C je určen pro 40 000 stojících diváků. Na všech místech poblíž hlediště se již nyní budují prostorná parkoviště, stánky s občerstvením, několik středisek první pomoci i potřebný prostor pro ohřívárny. — A to všechno stálo dosud ne zrovna maličkost — přes 700 miliónů jenů...

„Můstek pro snadné skoky“, jak tu říkají sedmdesátimetrovému olympijskému skokanskému můstku, který je vybudován v ocelové konstrukci nedaleko odtud. Na tento skokanský stadión se vejde 3000 diváků k sezení a 27 000 diváků k stání.

(Börgr)

Chodské běžecké padesátky

V únoru 1919 byl uspořádán poprvé. Byl to první závod v osvobozené republice. Trať měřila asi 18 km a závod dostal jméno „Čerchovská jízda“.

Start byl na České Kubici a cíl na Výchledech. Rozhodčí byli jen dva, profesori Fikejz a Kramářik. Po odstartování závodníků, kterých se sešlo asi 12, usedli páni rozhodčí do připravených saní a jeli k místu cíle na Výchledech. Jaké však bylo jejich překvapení, když zjistili, že první závodník je již v cíli.

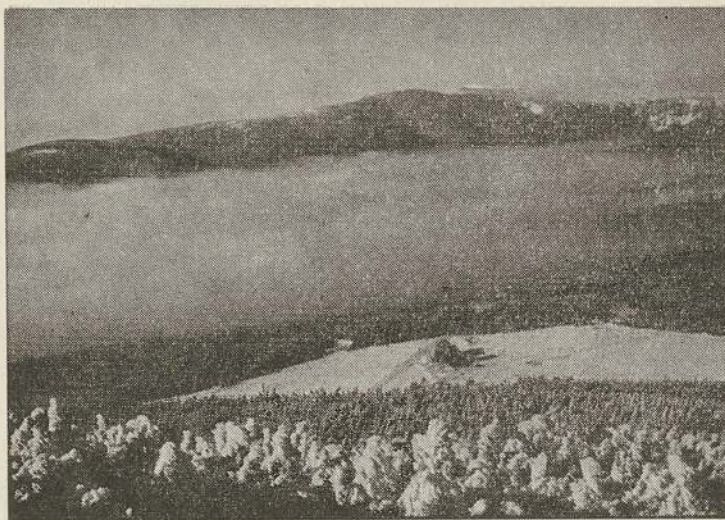
Tím prvním závodníkem byl Rudla Krňoul. Přijel do cíle, sundal lyže, šel do kuchyně a zavolal šenkýře, změřil si čas na kuchyňských hodinách a odešel.

V roce 1920 se jel závod na trati dlouhé 25 km a jeho vítězem se stal opět Rudla Krňoul. V roce 1922 se výbor Sněhařů rozhodl, že to bude závod na 30 km a bude se jmenovat „Přebor Chodska na 30 km“. Byl velmi namáhavý a jezdil se až do roku 1966 na vyčerpávající trati. Často startovalo pouze 12–15 závodníků. Start závodu býval v České Kubici, vedl po Plzeňce na vrchol Čerchova, sjezdem přes Malinovou horu do Černé řeky a odtud zpět přes Capartice znovu na Čerchov a po Hanové cestě zpátky na Českou Kubici. To znamenalo zdolávat dvakrát výškový rozdíl 400–500 m.

Mezi vítězi „Chodské třicítky“ nalezneme známá jména jako Buchtu, Hrabala, Kučeru, Svatoše, ing. Vl. Nováka, Hadravu, Gabriela, Pešla, Hrušku, Šmida, Potměšila a další.

Od roku 1966 se Chodská třicítka stala soutěží II. ligy a účast na závodech je až 150 běžců, někdy i více. Jede se jako veřejný závod na okruzích 10, 5 a 15 km, na upravených tratích. Vzpomínky na vyčerpávající výstupy a běh takřka volným terénem jsou dnes už zažloutlým listem historie.

M. MAUER

Hledá se Velký Koordinátor

Tak tady jsou ty z našich nejmilejších kopečků: Krkonoše. V minulosti je člověk zhodnocoval, tu se zdarem větším, tu menším. Jak stavěl a přistavoval. Ale vždycky měla převahu hodnota vybudovaná před tou, z níž bral povinnou daň zub času. Krkonoše se rozrůstaly.

V roce 1962 jsme vyhlásili rájový plán, jenž sliboval netušené perspektivy rozvoje. Hovořilo se o více než čtyřech miliardách korun plastických operací do tváře hor. Leč z plánů zbylo torzo. Porušila se rovnováha sil v onom překrásném prostoru, jež byla zákonem minulým generacím: že musí převažovat to, co člověk nově postaví na místech, kde zbyla ruina. Zjistili jsme k hrůze, že Krkonoše chudnou. Od roku 1945 odešlo z hor sedmáct objektů. Vyhorely nebo jinak přestaly existovat. V samotném srdci Krkonoš — ve Špindlerově Mlýně — postavili v roce 1953 nový obytný dům za ten, který lehl popelem těsně po osvobození. A pak tu přibýlo znamenitě monstrum se jménem Montana. To je vše od roku 1945.

Ve Vysokých Tatrách se v nevídaném tempu na československé poměry zrodilo sportovní, rekreační a lázeňské středisko evropské úrovně. Jeho lyžařské zařízení má do-

konce světové parametry. Exportní tvar jsme mu utiskli za dva roky, v nichž se vybudovaly hodnoty za dvě a půl miliardy korun. Ani v nejmenším nezavíjíme Tatrách. Naopak jsme šťastni, že naše vlast se může pyšnit prvním komplexně dobudovaným lyžařským střediskem.

Rekneme: ano, to všechno v Tatrách pozvedl do výšky kouzelný proutek a dvě slova mající moc čarovného léku: mistrovství světa. Nebýt Tater 1970, sotva by se co změnilo tak rychle. Ve světě atomů, vesmírných lodí a jiné závratné techniky a exaktní vědy se však díváme na kouzelný proutek jako na babiččino klokoči. Musel být někdo, kdo jim uměl šlehnout, musel být někdo, kdo přesvědčil ministery a okresní tajemníky, kdo poučil banky, že peníze musejí obíhat, kdo to všechno řídil, koordinoval. Nazveme onu osobu Velkým Koordinátorem. Světový šampionát Tetry 1970 měl takového muže. Naložil si obrovské břímě a někdy se zdálo, že klesá pod jeho tíhou. Ale vždycky se síly obnovily, nic nebylo ztraceno. Běžel velký závod a doběhl do cíle, který se jmenoval mistrovství světa v klasických disciplínách, zuládnuté tak, že svět o něm hovořil jako o inspirativním modelu. Jmenoval se můstky, trati, hotely, silnice, železničky, nádraží,

telekomunikace — jež tu po něm zůstaly jako trvalé hodnoty.

Takového Velkého Koordinátora potřebují Krkonoše, nechceme-li, aby stále přeshlapovaly na místě a čekaly, až se o nich různé instituce usnesou nebo neusnesou. Hroží jim úděl věčných čekánek.

Tak tady jsou ty milé české kopečky. Obraz geologické a etnografické jednoty, ale správně jako celek dokonale rozbité. V minulosti byly Krkonoše dokonce rozdělené do tří okresů, od poslední územní reorganizace jsou spravované dvěma okresními národními výbory. Někdy mám dojem, že pravice neví, co dělá levice. Aby nedošlo k omylu: hovořím o pravé a levé ruce, zcela konkrétně tedy o Trutnovu a Semilech. Tam uznávají tehle styl, tady chtějí jít na věc takhle,

tato instituce nebo toto podnikové ředitelství vidí problém ze svého zorného úhlu a vůbec jí nevádí, že partner přes hranice okresu má často kontradikční záměry. Myšlenky i činy komunikují po Krkonoších v totální slepotě. To je špatné, ale na věci se asi už moc nezmění. Ke škodě hor zůstanou Krkonoše rozdělené. Tím naléhavěji by mělo zaznít volání po Velkém Koordinátorovi.

Říká se že nejsou peníze. Opravdu jsme sáhli do prázdného dna pokladny? Mám před sebou dost smutný účet o tom, co se v Krkonoších mělo postavit od roku 1962 a co se nepostavilo. Jedna položka mě ohromila: rájónový plán počítal s výstavbou 6500 lůžek převážně v podnikových chatách pro rekreaci ROH, ale ve skutečnosti se fond lůžek zvýšil na více než 8000. Co znamená tato skoro neskutečně vypadající výjimka? Napovídá, že peníze jsou, že nebyly potřeba ani se stavebními kapacitami. Asi je neumíme plánovat, řídit a rozdělovat. Tam je jádro věci. Práce pro Vás, pane Velký Koordinátore! A ještě jedna věc mě napadá. Byli jste se podívat v některé podnikové chatě? Návštěva by stála za to, protože byste zjistili, že některé z nich se nápadně podobají palácům v tom, jak byly penězi a rukama zhodnoceny. A při tom tyhle

chaty žijí převážně o víkendech a prázdninách, a to jen pro určitý okruh lidí. Nalezli bychom spoustu dnů a týdnů, v nichž jsou okenice zavřené a z chat ulají bílé prapory jako na věznicích, kde nemají pacienty. Při tom kolem nich chodí jako bludné ovce stovky lidí s lyžemi a batohy na zádech — mnozí z nich mají v kapse stejnou legitimaci ROH — a nemají kam hlavu složit, ba není jim dopřáno ani občerstvení. Ó, proslavená česká pohostinnosti — takhle je to s tebou. Ne, na horách není spravedlnost. Co tomu říkáte, pane Velký Koordinátore? Z těch 35 000 chat, co na Krkonoších dosud stojí, patří více než 70 procent podnikové rekreaci. Zamyslete se nad tím!

Vim, že se budou šéfovi horských služebníků v Krkonoších Otakaru

jsem dříve u Horské služby a zvykl jsem si, aby bylo vidět, co jsem spáchal, ať to byla lávka, tyče, rozcestníky. Tady jezdím pro maso, sháním potraviny, ponořuji se do účetnictví, ale to všechno je takové nekonkrétní, nemá to rozměry nebo tvar. Jsem z toho dost nešťastný a proto dělám ve volném čase tohle. Aby to bylo vidět. Člověk má potom obrovskou radost." Bylo mi moc dobře, když jsem poslouchal tuhle upřímnou zpověď. Žije na horách ještě dobrý člověk — ten, který tady zapustil kořeny, člověk s čapkovským vztahem k dílu, k práci, již dělá. Ne, všichni nejsou jen pouhými konzumenty...

Ale co bude s generací, co přijde po těch, kdož se už dnes cítí domorodci v tom pravém slova

dopustíte, aby toto pole zůstalo ležet ladem...

Mám pocit, že proniknout do tajů správných proporcí je zatím úkol nad síly společnosti. Na místě vyhořelé Labské boudy se rýsuje architektonický kolos ze železa a betonu. Bude to jednou znamenitý pomník architekta. Luxus, samá hvězdička, možná mramor, vysoká úroveň služeb, ale i cen. Říká se, že kdybychom stavěli účelněji trochu víc pro typického návštěvníka hor, dalo by se z nákladů předpokládaných na novou Labskou boudu pořídit ještě lanovka na Medvědin. Ta se staví už od roku 1966 a jak to vypadá, je zatím jedinou akcí tělovýchovného charakteru, jež má naději být zařazena do pětiletky.

A tak bychom mohli chodit kři-

aneb krkonošské kontrapunkt

Štětкови ježít vlasy na hlavě. Neboť stále mluvím o chatách, kdežto v Krkonoších byly — údajně už od Žižky, jen boudy, které — jak pravil husitský hejtmán — by se měly šetřit. Tak se omlouvám oběma náčelníkům...

Od roku 1962 se mělo v Krkonoších postavit více než tisíc bytových jednotek. Objevilo se jich tam asi čtyřicet. To je jedna věc. Ale je tu i druhá. Slyšíme neustále stesky na to, že do hor přijdou noví lidé a sotva se ohřejí fyzicky i pekuniárně, odcházejí zase do nížin, bohatší o oktávii nebo volhu. Fluktuace bují na Krkonoších, především v pohostinství a službách a stádium této nemoci je velmi pokročilé. Proč se tady lidé nemohou pevně zachytit, proč nám vymírá druh zvaný horal, horský člověk, rostlý s tou krásnou zemí kopců a horskou půdou? Proč si tady stále většina lidí nevypěstovala pocit domova? Odpověď hledejme ve dvou větech na začátku tohoto odstavce. Lidem chybí pravá střecha nad hlavou...

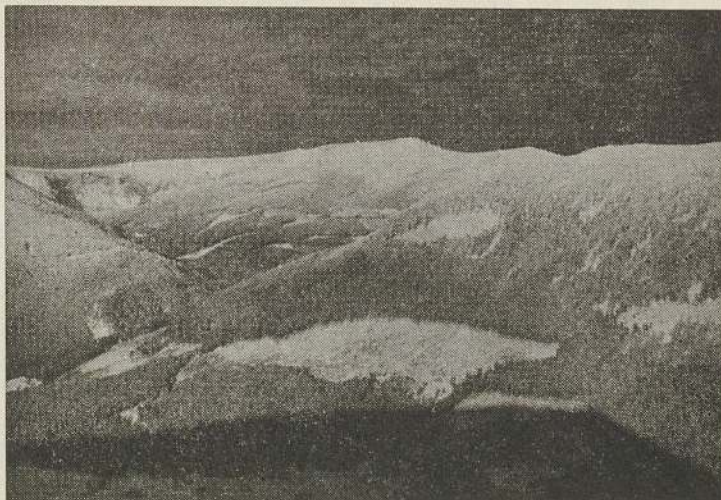
Jindra Hartman, pán v pohostinství na lyžařském stadiónu ve Sv. Petru, mě zavedl do klubovny, kterou vytvořil vlastníma rukama v místech, kde byla dříve kotelna. Vymyslel to znamenitě, s citem a stylem. Toto mi řekl: „Viš, byl

smyslu? Dole ve střediscích školy ještě zůstávají, ale co nahoře na hřebenech? Školička na Rennerovkách vzala za své, stejný osud potkal Davidovky, a tak bychom mohli postupovat ještě dál od východu k západu a všude bychom nacházeli jen trosky toho, co bývala Alma mater na horách. Děti se odlučují od rodičů a jdou dolů do nížin za základním vzděláním. Rodičům je smutno a následují je. Znovu bludný kruh, z něhož není úniku. Pane Velký Koordinátore, ne-

žem kráčem po těch milých kopečcích a všude bychom nacházeli stopy křivd, na nich páchaných. A všude by na nás doléhaly rozpory, kontrapunkt, spleť, překážky, zdající se nepřekonatelné. To, co jsem se pokoušel snést, je jen sporný díl všech nemocí, které se musí léčit. Už nelze prodlévat.

Pane Velký Koordinátore, probuďte se odněkud, nalezněte v sobě velkou sílu a nezapomeňte na chirurgický nůž.

JIŘÍ NEJEDLO

Laudatio pro Husáka

Milý Toniku!

Měl bych asi začít tím, kdy ses narodil a jak to bylo všechno dál až do toho 4. ledna 1971, kdy jsme Ti přišli popřát ke Tvé šedesátce. Zůstanu ale jen u posledních let. V té době jsme byli blízko sebe a já tu dobu považuji za dosavadní vrchol Tvé práce pro české lyžovány.

Známe Tě ovšem z lyžařského hnutí dlouhá léta. Ale od chvíle, kdy ses stal tajemníkem Svazu lyžařů ČSR, přerostl jsi asi sám sebe. Okolnosti nás spojily a zapráhly s ostatními do tažení těžké káry, jejíž chomout jsme si sami upletli při vzniku Svazu lyžařů. Zatím co mně zapráhali pro tu lehčí práci, často pro parádu (ba i na pohřby), Tys' byl ten valach, co poctivě táhl ten největší náklad ve všední den i ve svátek, někdy i za mně, když se mi nechťelo. (Při tom je ta naše maštal v baráku tak těsná, že chceš-li vyhodit zadníma, musíš na chodbu.)

Z chodníku se na Tebe dívalo a stále Tě pozoruje hodně lidí; s uznáním a obdivem nad zdroji Tvé energie, houževnatosti, důslednosti a neutuchajícího úsilí, ovšem i s pochybnostmi a otázkami: Proč to ten člověk vlastně takhle dělá a jak dlouho to vydrží? Ale to už je tak — pořádný chlap má nejen svou partu, ale i ty druhé kolem sebe.

Od toho dne, kdy jsi přišel do baráku na Poříč, stal ses asi prototypem ideálního profesionálního tělovýchovného pracovníka. Ne nadarmo se sešly nejvyšší kruhy České tělovýchovné organizace, aby Ti spolu s gratulací k životnímu jubileu předaly i vysoké tělovýchovné vyznamenání.

Pro většinu lidí je šedesátka signálem pro odchod z práce. Ale to není, Toniku, Tvůj případ! Jestli to totiž nevíš, Ty děláš to své povolání tajemníka Svazu lyžařů stylem dobrovolného pracovníka, který je jen tak mimochodem také zaměstnancem tělovýchovné organizace. Pro Tebe není úniku z lyžování a dokud budeš mít zdraví a sílu, neodejdeš. Právě v této době Tě Svaz lyžařů ČSR potřebuje víc, než kdy jindy.

Tak to zdravíčko, Toniku Husá-

ku, a dobrou náladu. Snad také ryby, aby v létě braly.

MIREK JEDLIČKA

Doma nebo v Alpách

Ve Švédsku se nyní diskutuje o otázce, zda je účelné a efektivní posílat každý rok švédské závodníky v alpských disciplínách na tréninky do Alp. Tyto tréninkové pobytby stojí každý rok po 125 000 švédských korunách (nebo i více) a celkové náklady během roku dosahují přes jeden milión korun. Nad touto skutečností je třeba se zamyslet a uvažovat o ekonomičtějším řešení doma ve Švédsku.

Jednou z ekonomicky výhodných možností je např. využití domácího střediska Åre. Zde by bylo možno vybudovat stálé středisko s potřebným vybavením a tratěmi s elektrickým osvětlením, aby bylo možno trénovat už v listopadu a prosinci, zaměstnat stálé trenéry, pořádat školení a kursy jak běžné, tak elitní, krátce řečeno umožnit zejména novým a nadšeným zájemcům z mladé naděje generace učít se pod vedením známých osobností, jako jsou bratři Hansonovi, Olle Rolén, Lune Lindström aj. To vše místo vysílání málo početné elity do Alp.

Z hlediska národohospodářské účinnosti je investice do vybudová-

ní střediska Åre výhodná a efektivní. Trénink v domácím prostředí se ukázal být jako velmi dobrý i v nejnepříznivějších ročních obdobích. O tom svědčí vynikající borci jako Åke Nilsson, Hansson a Sollander, kteří dosáhli na kontinentálních soutěžích pozoruhodných vítězství. Vybuduje se středisko pro sto tisíc švédských lyžařů, pro švédskou mládež, švédské závodníky a švédský turistický ruch vůbec. Místo hrstky elitních lyžařů, kteří nevracejí investované peníze do jejich alpských tréninků, tu bude základna pro masový vzestup sjezdového sportu a zároveň pro špičku.

Stavělo by se tak, aby jeho konečná tvář odpovídala vybavení pro realizaci zimních olympijských her. S budováním takového zimního střediska se mělo začít letos v létě. Plánuje se rovněž výstavba rekreační vesnice, kde se nabízí možnost ubytování pro řadu aktivních sportovců, budou-li hotely obsazeny. Podle předběžné kalkulace by celkové náklady tohoto tréninkového střediska činily pět miliónů švédských korun. (AB)

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, Fr. Lauer, M. Chlouba, dr. Kulháněk, J. Leiss, B. Tvrzník a K. Eidpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Vimperk. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkou přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 10. ledna 1971.

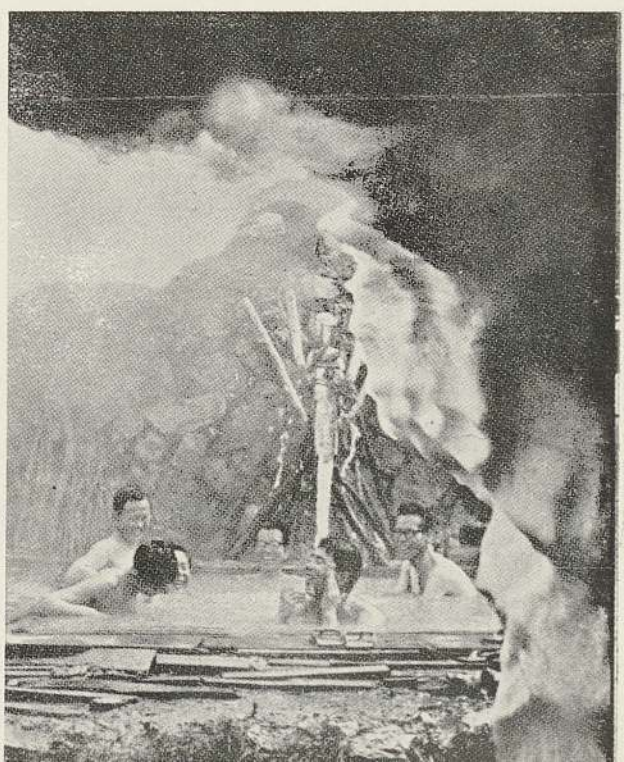
ROČNÍK 17

ČÍSLO 2

JAPONSKÁ MOZAIKA

ZOH se blíží, a tak se trochu podíváme do jejich japonského dějiště a na to, jak se tam pěstuje lyžování — zřejmě i s frontami u lanovek, na umělé hmotě, pod tradičním deštníkem nebo slunečníkem, s nezbytnou masáží a taky saunou.

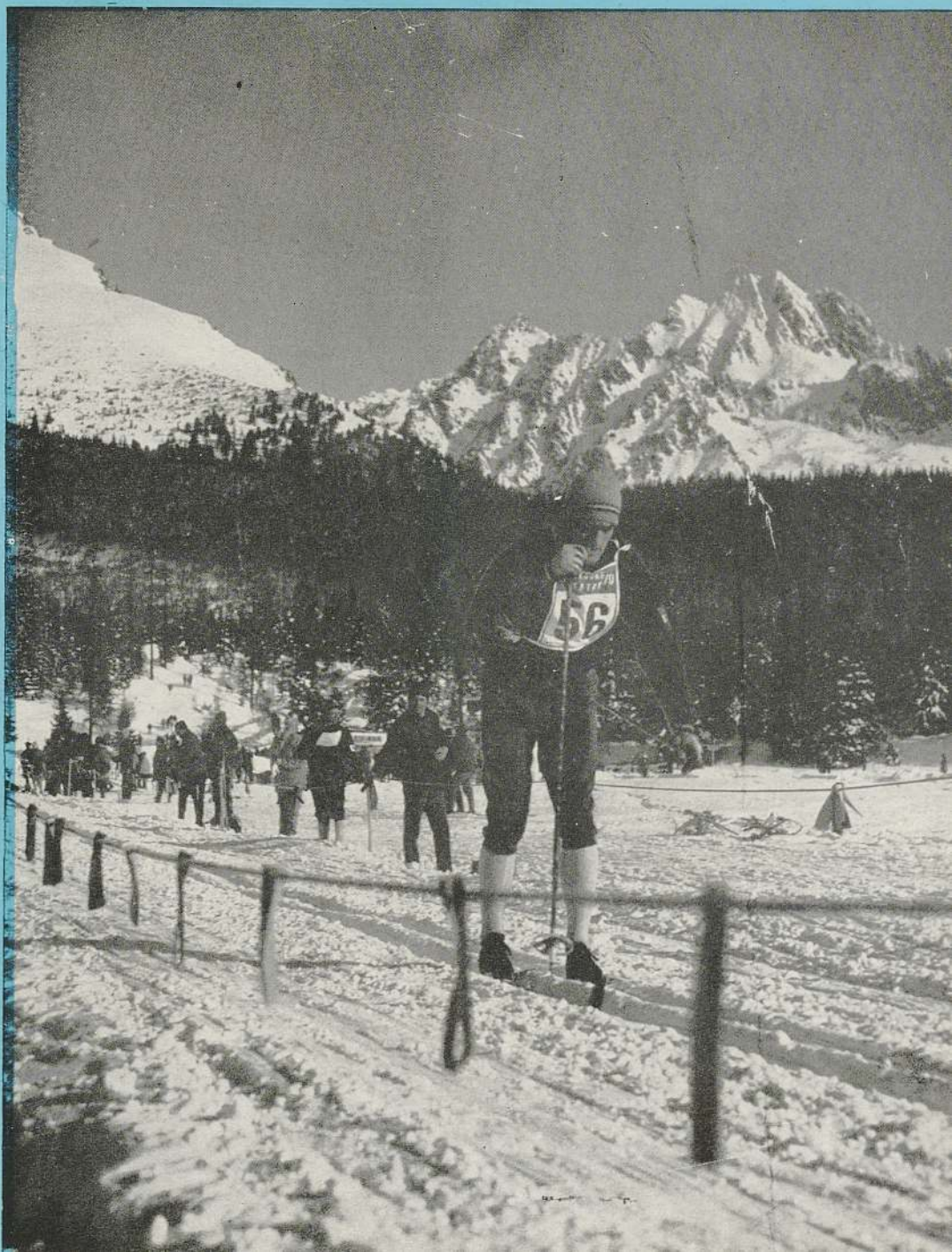

Lyžařství

ROČNÍK 57 BŘEZEN 1971 Kčs 2,50 3

Velká Výsoká se dívala na malou reprízu loňského světového šampionátu

Nechyběly tisíce diváků, obdivovatelů skokanských soutěží, nechyběl rázovitý slovenský folklor — takový byl VI. ročník Tatranského poháru v „areálu snů“

O čistý morální profil lyžařského sportu

Když mě redakce Lyžování požádala, abych při příležitosti zvolení předsedou SL ČR napsal článek o svých názorech na problémy lyžování v ČR, byl jsem v rozpacích. Příliš jsem si zvykl na trenérskou a organizátorskou práci, takže programová prohlášení a proklamace mně nesporně dělají potíže.

Doufám však, že dlouhá léta závodní činnosti v několika sportech, trenérská a organizátorská práce v I. ligovém lyžařském družstvu, práce v předsednictvu župy, v úseku SL ČR a ČSSR celkem již 30 let činnosti v tělovýchově, mě přece jen opravňují k důvěře, že i tuto funkci, funkci předsedy SL ČR, zvládnu.

Jaký mám názor na stav lyžování v ČR v r. 1970?

Je nesporné, že letošní závodní sezónu zahájili naši závodníci, zejména skokani a běžci, ve velmi dobré formě. Svědčí to o dobré přípravě, i dobré práci trenérů. Je to důležitou proto, že závodní sezóna 1971 je velmi důležitou etapou v přípravě na olympijský rok 1972. Výsledky H. Školové, J. Rašky a dalších skokanů a běžců nás opravňují ne sice k přehnanému optimismu, ale k závěru, že výkonnost závodníků klasických disciplín má vzrůstající trend. Horší je to ve sjezdových disciplínách. Stagnace výkonnosti našich sjezdařů se stala středem někdy i dost ostře vedené diskuze obhájců a odpůrců sjezdového lyžování.

Na co je třeba soustředit pozornost SL ČR a jeho předsednictva?

1. V prvé řadě zaměříme svou pozornost na mládež. Průměrný věk špičkových závodníků je i v lyžování stále nižší. Závodů světového poháru vyhrávají i 17-18letí závodníci. Je třeba nejen pracovat soustavně s mládeží v oddílech, ale také zakládat lyžařské kroužky v mládežnických organizacích a školách a do těchto kroužků vysílat naše cvičitele. Pomůžeme tím nejen naší mládeži, ale zajistíme i rozšíření závodnické základny o nové talentované chlapce a děvčata.

2. Význam a úspěchy lyžování je nutno hodnotit nejen z hlediska úspěchů předních reprezentantů, ale zejména z hlediska celospolečenského přínosu. A lyžování svým intenzivním pohybem v přírodě, skutečnou masovostí – vždyť v ČSSR lyžují takřka tři milióny lidí – splňuje nesporně všechna

hlediska celospolečenského významu tohoto sportovního odvětví. Je jisté, že tato masovost lyžování není jen naší zásluhou. Na tomto ohromném rozšíření lyžování, které nezná žádný jiný sport v ČSSR se podílejí také školy, podniková rekreace, rekreace ROH a příslušníci jiných sportů, kteří pěstují lyžování jako doplňkový sport. My musíme docílit, abychom výuku lyžování ovlivnili nejen jednotnou metodikou, osnovami, ale hlavně svými dobrovolnými lyžařskými cvičiteli.

3. Je nutno provést podrobný rozbor výkonnosti reprezentantů, vypracovat moderní koncepci jejich přípravy a zajistit podmínky ke zlepšení jejich výkonnosti. Větší pozornost je třeba věnovat nadějným dorostenkám a dorostencům. Je třeba také důsledně sledovat morální profily našich závodníků a zejména reprezentantů a zajišťovat jejich morálně-politickou výchovu.

4. Stálým středem zájmu předsednictva SL ČR a ČSSR musí být oblast výstavby, údržby a provozuschopnosti lyžařských zařízení a výroba lyžařské výstroje. Zde jsou největší nedostatky – nedostatek běžek, běžecových holí, nedostatek běžecových a skokanských bot, zejména menších velikostí, nevhodné typy, délky a kvalita dovážených lyží.

Při budování lyžařských zařízení není možné trvale zavírat oči před celosvětovým rozšířením sjezdového lyžování. Na tento vzrůstající zájem reagují naše TJ a národní podniky výstavbou dnes již mnoha desítek vleků a sjezdových tratí, ale naše tělovýchovné a státní orgány stále tento rozvoj neberou v úvahu. Tak např. usnesení vlády z roku 1963 o výstavbě těchto zařízení v Krkonoších není prakticky vůbec plněno. Nemají-li naši sportovní-nezávodní lyžaři vhodné vleky a tratě, tím více tento nedostatek pociťují závodníci. Těm nesporně chybí možnost ubytování v horách, upravené sjezdovky, přednost na lanovkách a jejich činnost brzdí vysoké náklady na treninkové pobyty v našich horách, které prakticky znemožňují soustavný trénink.

5. Nesmíme zapomenout na získání dalších dobrovolných pracovníků. Bez obětavých a kvalifikovaných dobrovolných trenérů, cvičitelů, rozhodčích a organizačních pracovníků rozvoj našeho sportovního odvětví není možný.

6. Metodická činnost a přenášení novinek z vrcholných světových a evropských soutěží, sledování vývoje závodního lyžování ve světě, zajištění soustavného školení trenérů, cvičitelů a rozhodčích, je nesporně to nejdůležitější pro zajiště-

ní úspěchů závodního lyžování. A přiznejme si, že právě tuto činnost jsme v posledních letech zanedbali.

Věřím v iniciativu a dobrou práci všech lyžařů, v jejich lásku k lyžím a horám, která překoná všechny nedostatky a přinese jak udržení dobrých

výkonů ve skokanské, běžecké a sruženářské disciplíně, tak i výraznější úspěchy sjezdářům. Přejí všem závodníkům, trenérům, rozhodčím, cvičitelům a ostatním činovníkům, aby úspěšně splnili své úkoly v roce 1971 a zajistili další výkonnostní a organizační růst českého lyžování.

JINAK V SSSR, JINAK V NDR

Obdiv mladým čs. sjezdářkám a žákovským týmům

Na II. juniorském kritériu ve sjezdových disciplínách ve Špindlerově Mlýně měli žně chlapi z Rakouska a dívky z ČSSR. Aniž bych nějak snižoval úspěchy čs. sjezdářek, musím po pravdě konstatovat, že do jisté míry vyplynuly ze základního rozestavení rakouských sil. Zatímco v kategoriích chlapců se předhánělo 10 reprezentantů, měla rakouská reprezentace nasazená v disciplínách dívek jen jednu závodnici — Henglovou. Pracovala velmi dobře, ale na soustředěný útok našich sjezdářských dívek nestačila. Ve Špindlerově Mlýně ji suverénně předjížděla především Marika Šebestová. Je vskutku talentovanou reprezentantkou s příznivou perspektivou dostat se ještě daleko výš. Ve sjezdu dosáhla skoro fantastického času a se závisť musí k ní vzhlížet celá polovina reprezentačního družstva

Trenér žákovského družstva Pavel Zelenka a spokojeně se tváří šéf kritéria — Václav Klozar

chlapců, které pokořila tím, že na stejně dlouhé trati dosáhla lepšího času než oni. V pořadí chlapců by se učila asi na patnáctém místě. Sjezd mužů skončil rakouským triumfem. Deset Rakušanů se umístilo mezi prvními dvanácti ve výsledkové listině. Klín mezi ně vrazil jen Reitmayer 5. místem a Jurčo na 11. pořadí. Naproti tomu ve sjezdu dívek stanuly tři naše reprezentantky na stupních vítězů. Vypadá to vůbec daleko nadějněji v týmu sjezdářek než sjezdářů, uvažujeme-li o perspektivách.

Juniorského kritéria se také zúčastnily týmy Sovětského svazu a NDR. Sjezdářská „sborná“ se ve Špindlerově Mlýně představila ve výzbroji a výstroji z nabídky světových firem, určujících současný směr. Chlapi a dívky z NDR jezdili naproti tomu převážně na výrobcích domácí proveniencce, ne příliš kvalitních. Oba národy mají daleko do Alp a oba hledají svůj postoj ke sjezdovému lyžování. V Sovětském svazu chtějí avancovat. Potvrdil to také v rozhovoru

s redakcí „Lyžařství“ vedoucí sovětské delegace na juniorském kritériu Jurij Pirminov, náměstek ředitele zimních sportů při předsednictvu vlády SSSR.

„Základnu klasického lyžování tvoří asi 600 000 registrovaných běžců, skokanů a sruženářů. Sjezdářů je zatím necelých šest tisíc. Mám na mysli aktivní závodníky. Přirozeně, že vkládáme víc do klasického lyžařského sportu, jenž investice vrací v podobě úspěchů a medailí. Tlak zdola si však vynucuje, abychom se nechovali macešsky ke sjezdářům. Zdá se, že jsme v současné době svědky lavinového zájmu o sjíždění v Sovětském svazu. To nám však ukládá vážné povinnosti dobudovat centra sjezdářského ruchu a vybavit je technikou a službami. Jejich zárodky se rýsují u Novosibirsku, v Baškirské SSR, v Murmanské oblasti, na Kavkazu a v Kazachstánu. Tam jsme už vybudovali sjezdářská zařízení, ale systém lanovek, výtahů a vleků ještě zdaleka nedostačuje zájmu sjezdářů. Jednou to dostane vysoký evropský standard.“

Zhruba před 10 lety se zdálo, že Sovětský svaz měl hodně šancí proniknout mezi alpskou špičku. To

Dvě naše hvězdičky: Droppová a Ubrová

Funkce, byl velké neznamenají, že se v lyžařství člověk nepromění v dělníka: ing. M. Fiala, předseda SL ČR, jako brankový rozhodčí

byla éra Taljanova a Sidorovové, které jsme ostatně viděli i na našich sjezdovkách. Po nich však nastala pauza. Skoro nic jsme neslyšeli o sovětském alpském lyžování. Můžete to vysvětlit?

„To jsme udělali chybu. Viděli jsme Taljanova, Sidorovovu a jejich vrstevníky a zapomněli se postarat o ty, kteří by měli nastoupit na jejich místa, až závodnický čas seniorů vyprší. Teď to napravujeme. Začínáme vlastně znovu a chceme dát mladým sjezdařům i sjezdařkám maximálně příležitosti. Byli na evropském kritériu v jugosláv-

ské Jahorině, teď jsme u vás a přijedeme zase. Ale když se tak dívám na vaše žákovská družstva, mám pocit, že se budeme musít také u nás rozhlížet ještě mezi mladšími talenty. Cesta nahoru nezačíná od dorostu, jak jsme se domnívali, nýbrž od chlapců a děvčat ve věku 10 až 12 let. Děláte to dobře.“

Cítili jste se spokojeni ve Špindlerově Mlýně?

„Ano, bylo to nesrovnatelně lepší než v Jahorině. Jsem spokojen a nejraději bych tady s juniory ještě zůstal na dorostenecké závody v Rokytnici nad Jizerou.“

Dr. Haral Runge, šéf mládežnického sjezdového sportu v NDR, vedl svůj monolog v tónech takové tiché rezignace. Nejdříve vysvětloval, jaké je současné postavení sjezdového sportu v jeho vlasti:

„Aby bylo jasno, nejde o nějakou exkomunikaci sjezdového sportu. Nejvyšší představitelé sportu rozhodli pouze, že špičková a reprezentační forma alpského lyžování nebude dostávat státní podporu. To znamená, že sjezdařský sport v NDR žije až do národního mistrovství. Předtím probíhají soutěže v krajích a okresech. Letos jsme dostali povolení ke čtyřem výjezdům do socialistických zemí. Kromě kritéria to jsou ještě Velká cena Slovenska, Demänovské jeskyně a jeden závod v Bulharsku. Chybí nám také kvalitní výzbroj, protože máme jen velmi omezené možnosti nakupovat lyže, boty a vázání v cizině. Přitom se projevuje hlad po sjezdovém lyžování. Naše centra jsou v Krušných horách, v Lužických horách a v Duryňském lese. Rekreačně se vyjíždí do vašich hor. Hladina výkonnosti zcela zákonitě klesá. Erika Ullmanová,

kteřou taky vidíte, byla ve třinácti a čtrnácti letech jednou z nejtalentovanějších sjezdařek v Evropě. Teď má osmnáct a je jen stínem dřívější Eriky. Objeví-li se nějaký národní sjezdový talent, doporučíme nám, abychom jej předali běžcům nebo sruženářům. Ve školách se propaguje běh a skok. Mladí chlapci a děvčata, kteří mají závodnické

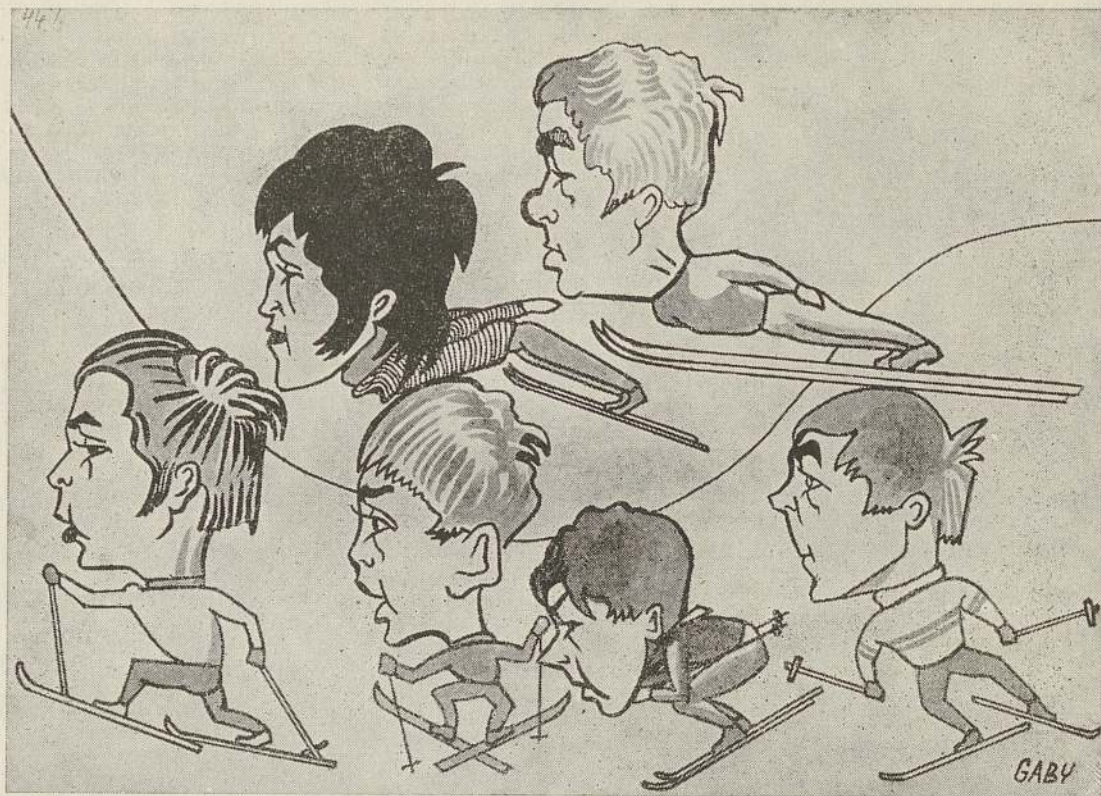

Když jela mezi brankami vlály jí dlouhé vlasy jako záclony ve větru: Rakušanka Henglová

aspirace, nakupují výstroj i výzbroj z prostředků svých otců. Taková je skutečnost. Jsme však ukáznění lidé a naučili jsme se přijmout rozhodnutí, i když nás bolelo. Stále však chováme naději v srdcích, že se usměje slunce na sport v naší zemi, který máme tak rádi. Pomohlo by nám, kdyby sjezdaři socialistických zemí dosáhli daleko výraznějších úspěchů při setkání s ostatní konkurencí. Potřebujeme víc Bachledů, potřebujeme, aby vynikl Sovětský svaz. To by byly argumenty, jež přesvědčují...

Anna Droppová z TJ Jasná dokázala ve Špindlerově Mlýně, že se na Slovensku dobře starají o budoucnost našeho sjezdařského sportu. Společně se Šebestovou a Matošovou představují „silnou brstku“, jež by mohla vynést úroveň alpského ženského lyžování u nás daleko výš než dosud

Text a foto: J. NEJEDLO

DÍKY VÁM, barrachovští kluci: demonstraci na 9. kongresu INTERSKI jste provedli na výbornou. Z radosti nad úspěchy si vás takhle zakreslil trenér Gaby Koubek

Interski do Vysokých Tater

GA-PA tleskalo harrachovským klukům

Na 9. kongresu INTERSKI v GA-PA zaznamenala čs. delegace pozoruhodné úspěchy. Za největší považujeme rozhodnutí pléna, že jubilejní kongres bude v roce 1975 ve Vysokých Tatrách. Pro naši kandidaturu hlasovalo 13 z osmnácti států. Zbýlých pět hlasů dostala Francie. Úspěch jsme také zaznamenali v zastoupení Československa ve vedoucích orgánech mezinárodní instituce pro výuku jízdy na lyžích.

Do předsednictva INTERSKI byl zvolen doc. dr. J. Čtvrtečka, místopředsedou školské sekce se stal dr. M. Zálešák a místopředsedou amatérské sekce ing. M. Chlouba. Předsedou INTERSKI byl znovu zvolen Francouz Jean France.

Mimořádný ohlas měla čs. demonstrace základního běžeckého výcviku a skoku na lyžích v předvedení šesti harrachovských kluků. Svou práci dělali vynikajícím způsobem, předváděli dvojskoky a trojskoky, sněhový můstek bezpečně zvládali na běžkách, lidé

jim tleskali na otevřené scéně, odborníci oceňovali dokonale metodicky uspořádanou demonstraci. Tu jsou jejich jména: P. Rieger, L. Šablatura, Fr. Novák, J. Tulka, Vr. Medál a Bř. Novák. Zbyněk Hubáč dovedl jejich začátečnické krůčky i skůčky ke stylové dokonalosti při ukázkách skoků na středním a velkém můstku. Legendární skokanská postava — Nor Birger Ruud (59 let) si s chutí zaskákal na sněhovém můstku.

Hned po návratu našich nejmladších lyžařských reprezentantů z 9. INTERSKI v GA-PA jsem navštívil dva „nejstarší“ z této „harrachovské šestky“ žáků — Břeťu Nováka a Vráťu Medála a zeptal jsem se jich:

△ Váš nejsilnější zážitek ze zájezdu?

„Největší dojem na nás udělala mohutná kulisa Alp a potom výlet na vrcholek Zugspitze. Také na lahůdkový ovocný salát, který celé naší výpravě připravila manželka našeho řidiče Sedlmayera nikdy nezapomeneme.“

△ Která ukázka vašeho výstupu sklídila u obecnstva největší ovace?

„Byly to dvojskoky a trojskoky. To jsme často slyšeli výkřiky: „Hoch!““

△ **Jaká byla vystoupení ostatních národů?**

„Precizní ukázky měla nastudovány skupina z NSR, ale nám se také líbili Švédové – zvláště při stavbě sněhových iglů a potom 13letý skokan z Norska Olaf Hansen, který měl po odrazu ‚lehára‘ jako z čítanky.“

△ **Navázaly s vámi některé skupiny přátelské styky?**

„Demonstrátoři z NSR nám přišli po našem výstupu blahopřát.“

△ **Přivezli jste si domů nějakou památku?**

„Firma MARKER se opravdu tužila při rozdávání reklamních suvenýrů.“

△ **V čem se lišila forma metodického náviku klasických disciplín ostatních skupin od našeho stylu výuky?**

„Nejsme odborníci, abychom odpověděli přesně, ale při vystoupení skupiny z NSR, v níž byla i děvčata, jsme měli všichni stejný dojem, že se jim snad ani nejednalo o předvedení metody jejich výuky, ale chtěli pozorovatele upoutat pestrou ukázkou, která měla svojí atraktivitou a hudebním podbarvením spíše charakter zábavné revue nebo show.“

△ **Přihodil se vám během výstupu také nějaký malér?**

„Ano. Nejdřív na běžecké dráze, rozryté RATRAKEM, vyrobil při odvážné ‚holubičce‘ Brěfa pořádný pád a pak jsem při terénním skoku upadl pro změnu já.“

△ **Postřehli jste ve výstroji zahraničních účastníků nějaké novinky?**

„Dobře jsme celý týden kolem sebe koukali, ale nakonec jsme zjistili, že výzbroj všech účastníků se navzájem od sebe neliší.“

△ **A nakonec nějakou veselou příhodu z vašeho zájezdu.**

„Dobře nás bavil náš nejmladší člen výpravy – desetiletý Petr Rieger. Kdykoliv se nám v Garmischu ztratil, byl vždy nalezen v hotelovém výtahu – a podařilo se mu dvakrát ho zablokovat.“

Interview musel být předčasně ukočeno – „vyslýchání“ kluci jeli domů vlakem celou noc a byli zřejmě unavení. Udělali nám radost...“

Rozmlouval: GABY KOUBEK

PAPRSEK MĚŘÍ DÉLKU SKOKU

Realizujeme patent slovenského vynálezce Andreje Majera?

Článek F. Morkaye v bratislavské Práci, tlumočený také na sportovní stránce její pražské jmenovkyně, v němž se autor kriticky pozastavuje nad přílišným otálením s realizací patentu slovenského vynálezce Andreje Majera na fotoelektrické snímání délky skoků, měl pozoruhodný ohlas v Praze, především na ČSTV. Intervenoval předseda Čs. svazu lyžařů Ján Mráz, věc došla až na stůl předsedy ÚV ČSTV dr. Richarda Nejezchleba.

Pokusím se reprodukovat postoje lidí kteří měli posoudit Majerův vynález a dát dobrozdání pro pražský Úřad pro patenty a vynálezy. Tak reagoval generální sekretář Čs. svazu lyžařů Zdeněk Tamele na dopis pražského patentního úřadu: „V září minulého roku se mě dotázali, zda lze myšlenku A. Majera považovat za původní. Odpověděl jsem, že už rok předtím předložili Japonci popis fotoelektrického měření skoků předsednictvu FIS s tím, že je vyzkouší na předolympijských závodech v Sapporu. Návrh byl velmi podobný tomu, co o rok později předložil A. Majer. Za těchto okolností jsem musel konstatovat podle pravdy, že nelze zaručit originalitu slovenského vynálezu. Nevím také, zda Japonci požádali o patentovou ochranu své práce, v otázce priority nemohu tedy dát uspokojivou odpověď.“

Na Majerově vynálezu pracovala také komise pro výzbroj a výstroj při Čs. svazu lyžařů. Je složena z fundovaných odborníků, mezi nimiž nechybí technici, stavitelé, slaboproudaři, skokanští odborníci. Komise ocenila na jedné straně iniciativu, usilující, aby subjektivní hodnocení délky skoku rozhodčími bylo nahrazeno objektivním za pomoci techniky, na druhé straně však vyjádřila určité pochybnosti, zda Majerovo řešení je dokonalé. Námitky byly zhruba dvojího druhu: stojany s diodami ve výšce 10 a 80 cm nad zemí, které Majer umísťuje v půlmetrových intervalech 10 m pod a 10 m nad kritický bod můstku, nepokrývají potřebnou plochu doskočiště, na níž skokani v průběhu závodu doskakují. Ta je větší než oněch dvacet metrů. Důvody Majerovy mohou být ekonomické. Elektrické měření je totiž nákladnou záležitostí. Vzpomeňme, že samotné snímání startovních a cílových časů při běžích nebo sjezdu představuje položku mnoha desítek tisíc korun. V případě fotoelektrického měření délek by náklady podstatně stoupaly.

Druhá námitka byla technická. Komise soudí, že přerušení probíhajícího paprsku mezi diodami na obou stranách doskočiště nohou a tělem skokana ve výšce 10 a 80 cm nemusí být ještě naprosto přesným délkovým obrazem závodníka přistání. V úvalu se musí brát různý úhel, v němž dopadají skočky na sníh, což by mohlo poněkud zkreslovat přesnou hodnotu. Ideálem by bylo, kdyby bylo možné propojit světelný paprsek plošně po celé délce doskočiště.

Komise zaujímala své stanovisko po studiu dvoustránkového popisu vynálezu, který dostala k dispozici. Toto mi řekl její člen – ing. Jiří Jindřišek: „Nechceme být přísnými soudci za každou cenu. Jde o vážnou věc. Každá velká práce musí mít své obhájce i oponenty, má-li přinést všestranný užitek. Neměli jsme v úmyslu nikoho srážet, ale na druhé straně máme právo vyjádřit některé pochybnosti. Myslím si, že rozhodující pro celou věc bude praktická zkouška, jež se má uskutečnit na třetím závodě Poháru přátelství v Banské Bystrici 7. února. Přijedeme se podívat, a byli bychom rádi, kdyby praktický pokus vyvrátil všechny naše pochybnosti.“

JIRI NEJEDLO

Pohybová rekreácia

U nás ešte i dnes sa tento pojem chápe zúžene a nedáva sa jej dostatočný priestor a podpora. Naproti tomu v zahraničí, zvlášť vo Francúzsku ale i v iných európskych štátoch, v poslednej dobe v NDR a Poľsku, je tento termín pomerne bežný. Rekreácia je v týchto zemiach uznávaná za činnosť spoločenskú. Je aktívnym odpočinkom a čerpaním nových síl. Je určená pre najširšiu vrstvu obyvateľstva a jej cieľom je zabezpečiť harmonický telesný rozvoj a s využitím sa vo voľnom čase. Akou formou sa prevádza, to záleží na odbornom vedení a veku. U nás sme túto formu pohybovej rekreácie dosť zanedbali a len ťažko sa budeme vedieť s ňou vyrovnat, hlavne u dospelých. Mali by sme neodkladne začať od začiatku — od mládeže.

Veľmi dôležitá telesná výchova je v školách, zvlášť na ZDŠ, ale i v DPam, nehľadiac na druh športovania. Tu je mládež sústredená. Škola je ich druhým domovom. V žiadnej inej telovýchovnej organizácii sa nedá dosiahnuť skutočne na masovej základni pohybová rekreácia tak, ako na ZDŠ. Podľa skúseností je telesná výchova na školách, hlavne u detí, dosť samoučelná. Je akýmsi odbytím hodiny. Týmto sa výrazne prejavujú civilizáčne škody pôsobiace negatívne na zdravie, hlavne na dospievajúcu mládež a do dospelosti. Že máme u nás niektoré druhy športov na výške (futbal, hokej, vďaka hmotnej zainteresovanosti) to ešte neznamená, že máme pohybove nadanú mládež v širšom slova zmysle.

Ministerstvo školstva by sa malo celkom vážne zaoberať a možno i považovať nad tým, či by skutočne nebolo lepšie zakladať školské telovýchovné organizácie alebo kluby, v ktorých by sa mládež systematicky pohybove viedla odborníkmi v tom-ktorom športe a nepochybujem o tom, že by sa objavili i talenty pre neskorší špičkový šport. I Výbor pre mládež a šport by tomu pomohol.

u nás a v zahraničí

Keď sa pozrieme po svete zistíme, že všade sa o túto činnosť podieľajú telovýchovné organizácie, odbory, národné výbory, ale hlavne školy. Tak tomu naznačil i seminár v Havane, ktorý usporiadala UNESCO. Keď máme o tejto pohybovej rekreácii hovoriť u nás s položením ruky na srdce, ani jedna z uvedených organizácií sa dostatočne nepodieľa a nezaobrá o zaistenie pohybovej aktivity človeka vo voľnom čase. Svedčí o tom i graf neúčasti na žiadanej telovýchovnej činnosti. U slobodných mužov to robí 30 %, u ženatých 45 %, u slobodných žien 35 %, u vydatých 65 %. I účasť na pretekárskej športovej činnosti oproti minulým rokom poklesla. U slobodných mužov z 58 % na 39 %, u ženatých z 50 % na 15 %. U slobodných žien zo 48 % na 16 %, u vydatých z 34 % na 5 %.

Čo je príčinou tohoto poklesu účasti na športovej činnosti nám hovoria následovné príčiny uvedené v tabuľke.

Dôvod	Muži slobodní	Muži ženatí	Ženy slobodné	Ženy vydaté
Nedostatok času rodinné dôvody	56 %	72 %	69 %	83 %
Nedostatok príležitosti alebo prostr.	46 %	30 %	37 %	53 %
Ťnava alebo zdravotné dôvody	13 %	21 %	18 %	21 %
Nedostatok pohyb. nadania	10 %	9 %	10 %	11 %
Nedostatok záujmu	1 %	1 %	2 %	3 %

Spomeniem niektoré štáty tak v kocke, kde táto záležitosť je celkom jasná, či už ide o dospelých alebo mládež. Budem se však venovať viacej mládeži, lebo tam vidím perspektívu, budúcnosť.

V Anglicku sú pre mládež vybudované kluby pri školách. Nie je mysliteľné, aby diéta pestovalo šport niekde inde ako pri svojej škole, a tiež u vysokoškolákov je vylúčené, aby štartovali za inú vysokú školu — u nás je to bežné. V kluboch sa pestuje vždy len určitý druh športu, napr. futbal, ho-

kej, lukostrelba, tenis, atď. Najviac 5—6 druhov. Tréneri a cvičitelia sú platení. Kluby sú spojené s národným zväzom (u nás by to bola STO) pracuje však samostatne. I vo Švédsku pripisujú veľký význam pohybovej rekreácii, hlavne pri výchove mládeže. Má svoje pevné miesto v životnom štýle človeka až do staršieho veku. Podiel orgánov štátnej správy spočíva jednak vo finančnej podpore, ale i pri výstavbe. Aparát federácie švédskeho športu má vybudované oddelenie pre prácu s mládežou, o ktorú sa starajú cvičitelia. Sú za svoju prácu honorovaní podľa kvalifikácie, a to v rozsahu 14—18 švédskych korún za hodinu. Zvlášť sa venujú všeobecnej gymnastike. I v USA zaujíma významné miesto v rozvoji rekreácie a športovej telesnej výchove škola, zvlášť v malých mestách. Preto sa žiada, aby školy plánovali združené prostriedky i pre túto pohybovú činnosť. Škola sa tak stáva súčasne akýmsi domom kultúry a rekreácie. Program je veľmi rozsiahly. Zahŕňa osvetu dospelých, šport, hudbu, kluby mládeže, letné tábory, túry atď.

Hnutie v oblasti pohybovej rekreácie mládeže vo Francúzsku je na vysokej úrovni a sme o nej len veľmi málo informovaní. Ide o hnutie „la république des sports“. Na tomto hnutí je zaujímavé to, že na prvom mieste sa zdôrazňuje výchova a práca na školách základných, podľa podmienok. U nás je to snaha po zjednocovaní smernicami, osnovami atď, až to došlo tak ďaleko, že strácame osobnú iniciatívu tej ktorej školy.

V prvej etape takmer všetka mládež prejde tzv. etapou informácií, t. zn., že po dobu 1 roka od 5-tej triedy prejde žiak 10-timi druhmi športov a v druhom roku ostatnými športami. Po tejto dobe odborníci rozdelia žiakov podľa nadania, na ten-ktorý druh športu, kolektívny alebo individuálny, ktorý končí súčasne so záverom na štúdiách. Takto vlastne prejde všetka mládež v základných školách športom, i keď pochopiteľne nemôžu všetci vyniknúť, ale zmysel, ten ostáva. Pripraviť mládež pohybove nadanú, vypestovať v nej lásku ku športu, k pohybu, k rekreácii, k prírode.

Bolo by skutočne dobré, aby sme sa i my u nás snažili, vytvárajú podmienky pre športovanie všetkej mládeže, hlavne na školách, ktoré sú ako som bol už spomenul, druhým domovom a kde sa dá najlepšie podchytiť a viesť organizovaným športovým životom.

Nakoniec by som sa chcel venovať tomu športu, ktorý je mi blízky a v ktorom pracujem dlhší čas, a ten je — lyžovanie.

Pracoval som dlhé roky ako predseda lyžiarskeho oddielu. Snažili sme sa vytvárať pre členov také podmienky, aby dostali vzťah k tomuto športu, jednak k pretekaniu, ale i k rekreácii. Pre tých mladých sme organizovali súťaže a preteky a pre starších rekreačné zájazdy a plnenie podmienok. Lyžiar ČSSR, Bielu stopou, atď. Všetky tieto súťaže sa stali dosť samoúčelné a nevedli takmer k ničomu. Skrátka neujali sa. Zamerali sme sa preto na mládež a všetok voľný čas sme

jej venovali. Mnohí funkcionári si vybrali dovolenky na rôzne akcie, aby sa zámer podaril. Mnohokrát sme mali z toho nedorozumenia v rodine i v zamestnaní. Najhoršie však na tom bola tá skutočnosť, že rodičia, ale i vedenie školy neuvolňovali svoje deti na systematické cvičenia, preteky atď. Preto sme rozmýšľali ako na to. A tak sme v sezóne 1966/67 založili pri ZDŠ — Gottwaldova štvrť v Pov. Bystrici lyžiarsku školu, prvú svojho druhu na Slovensku. Bolo to na báze dobrovoľnosti. A do prvého ročníka sme brali žiakov 4—5 triedy. Dnes má škola tri ročníky 4—5, 6—7, 8—9.

Vedíme mládež systematickému výcviku, a tí najlepší sú prihlásení do západoslovenskej ligy žiactva, v ktorej si vedú úspešne. Dnes má lyž. škola 75 žiakov a troch učiteľov lyžovania, platených ako externých učiteľov a troch pomocníkov. Má svoj štatút a je finančne podporovaná ONV a MestNV — odborom školstva ako i STO.

Škola vlastní lyžiarsku výbrosť a lyžiarsky vlek VL 200. Pre informáciu stojí za zmienku, že takýchto škôl máme na Slovensku ešte v Dolnom Smokovci, Tisovci, Rožňave a Strokove, atď. Mnohé ZDŠ by rady podobnú školu založili, žiaľ nenachádzajú porozumenie a podporu u nadriadených orgánov. Co je len na škodu veci. Lyžovanie je jeden zo športov, ktorý skutočne môžeme nazvať masovým, pretože máme k tomu podmienky prírodné. Veď zima v našich horách trvá priemerne 4 mesiace.

Lyžovanie oproti minulým rokom pokleslo. Hovorí o tom štatistika. Skutočné prevládanie lyžiarskeho športu u nás v %.

Slobodní muži 45 %, ženatí 36 %, slobodné ženy 38 %, vydaté 30 %. Na poslednom celoslovenskom aktívne predsedov komisii základného lyžovania okresných lyž. zväzov konaného v dňoch 19.—21. 9. 1969 v Žiline poukazovali zástupcovia okresov za hlavnú príčinu poklesu to, že lyžovanie v poslednej dobe je nepomerne drahý šport, náročný na finančné zabezpečenie. Za ďalšiu príčinu poklesu, hlavne u funkcionárov a organizátorov je uvoľňovanie zo zamestnania a navrhujú prácu v telesnej výchove približiť na úroveň práce politických pracovníkov. I lyžiarske vleky a výťahy sú drahé a navrhujú pre trénerov a učiteľov zľavy.

Priatelia lyžiar, priblížil som Vám lyžovanie tak trochu z kuchyne a skutočne ak sa kompetentné orgány nad týmto nezamyslia, bude naše masové lyžovanie hlavne medzi mládežou, čo do pohybovej rekreácie zaostávať.

Poznámka: Štatistické materiály použité z celoštát. seminára.

MARTIN VAPENIK,
vzorný učiteľ I. triedy,
predseda KZL SLZ

Veľká chvíľa Radima Kolouška; tentokrát mimo branky: promoce na inžényma

Poznámky k tréninku běžců v hlavním období

Výkon v běhu na lyžích je dán celou řadou faktorů. Mezi nejdůležitější patří úroveň fyzické a psychické připravenosti, technika běhu na lyžích a samozřejmě i vnější podmínky (kvalita sněhu a lyží, mazání apod.).

Předpokladem podání vrcholných výkonů je však nejen vysoká funkční kapacita orgánů a schopnost ji využít, ale i taková úroveň techniky pohybu a vzájemné koordinace jednotlivých funkcí, která je v souladu s potřebami konkrétní pohybové činnosti, tj. běhu na lyžích. Dále s individuálními zvláštnostmi jedince a momentálními okolnostmi, tj. únavou, charakterem tratě, soupeři ap.

Protože není dobře možné zabývat se současně několika faktory, všimneme si pohybové složky výkonu. Současná vysoká úroveň výkonu v běhu na lyžích je spjata s rozvojem trénovanosti. Moderní pojetí techniky klade velké poža-

datky na rozvoj síly a silové vytrvalosti. (Spiridonov 1962).

Vydeme-li z pojetí běhu na lyžích jako cyklické činnosti, (kterou chápeme u jednoho způsobu běhu), při které dochází ke střídání aktivních a pasivních fází, musíme si uvědomit, že kromě splnění dalších

podmínek dosáhneme zvýšení rychlosti běhu jediné zvětšením síly odrazu a odpíchů (Spiridonov 1964). Ostatní prvky pohybového cyklu (švihová práce nohou, přenášení váhy těla ap.) v podstatě pouze napomáhají provedení a využití odrazu a odpíchů.

(II.) KDO JSTE, pane Béranger?

Ne, nechceme Vám vylíčit jeho životopis, i když se nemůžeme tak docela ani tomu vyhnout, chceme Vám spíš říci něco o jeho kvalitách; ostatně sami uvidíte:

Výlučným vedoucím obou týmů byl jmenován minulé léto. Před tím pod „vrchním“ vedením „Napoleona“ Bonneta vedl ženy. A taky to bylo na „ženských“ výsledcích vidět: V roce 1964 dvojnásobný triumf sester Goitschelových; v roce 1966 to byla zase Famoseová a Marielle; v roce 1968 pořád ta Marielle a za ní další: Annie Famoseová, Isabelle Mirová; v roce 1970 Ingrid Laforgueová a Michèle Jacotová, ačkoliv skončily jak Marielle tak Christine Goitschelovy!

Když tedy „nastoupil“, čekala tu pořádná konkurence, hlavně v mužích: Němci Rieger, Neureuther; Rakušani Cordin, Matt a Schranz; Ital Thoeni; Švýcar Russi atd. Při tom si dal za úkol získat dvojná-

sobně vítězství ve „Světovém poháru“. Dočká se jej?

Jak to začalo?

Je to horal, nikde jinde vlastně nežil, pochází z Dauphiné, kde jsou tvrdí chlapi. Brzy ztratil otce a to poznamenalo jeho život. Je to bojovník, který se nevzdává. Vyučil se mechanikem, ale lyže mu otevřely zcela odlišné obzory. A právě Bonnet poznal jeho vynikající kvality. Je to chlapec nesmírně inteligentní, otevřený, bystrý, s náramným přehledem.

Už v 25 letech převzal vedení žen a brzy měl renomé výborného trenéra jak doma tak v zahraničí. Je vlastně „self-made-manem“. Všem se naučil sám, svou trpělivostí, svým smyslem, díky svému bystrému uvažování a rozhodování, pozorné a pečlivé práci a zkušenostem muže z „terénu“, ostatně bývalého lyžaře (jen pro vážné zranění musel se závoděním přestat).

Toto se také potvrdilo v námi prováděném hodnocení ukazatelů tělesné výkonnosti běžců na lyžích. Ze sledování vyplynulo, že výkonnostně lepší běžci mají větší sílu svalů dolních i horních končetin a trupu. U dolních končetin, tj. u sumy extenzorů o 44 kp a u horních, tj. extenzorů ramenního a loketního kloubu o 12 kp.

Při hodnocení vztahů mezi úrovní sledovaných ukazatelů a výkonem v běhu na lyžích se rovněž projevila významná závislost mezi silou horních a dolních končetin a délkou kroku a výkonem v běhu na lyžích.

Podobné výsledky zjistil i Čistjakov (1965) u běžců Sovětského svazu. Nalezl kladný vztah mezi úrovní svalové síly a výkonností v běhu na lyžích. Těsnost korelace stoupala se sportovní výkonností běžců. Ukazatelé relativní svalové síly byly u běžců výkonnějších vyšší u flexorů o 4–13 %, u extenzorů o 7–12 %.

Z uvedeného vyplývá podpoření názoru, že síla a speciální silová vytrvalost patří k nejdůležitějším pohybovým vlastnostem běžců na lyžích. Z hlediska tréninku se jeví rozpracovanější otázka rozvoje svalové síly než její udržení během celého závodního období. Toto se jeví zvláště důležité v našich klimatických podmínkách.

Na tento problém ukazují také závěry některých sledování. Např.

Mokropulo-Jabrov (1963) zjistili u běžců na lyžích v průběhu závodního období pokles svalové síly o 3–15 %. K tomuto snížení došlo přesto, že trénink na sněhu měl převážně rychlostní charakter. Běžci v době sledování naběhali na lyžích 1200–1400 km a zúčastnili se 12–14 závodů. Vedle tréninku na lyžích na sněhu prováděli ranní rozcvičení a po tréninku uvolnění. V závěru sezóny došlo u nich ke zhoršení výkonů.

Obdobné snížení svalové síly zjistil i Čistjakov (1965). Svalová síla u sledovaných běžců poklesla během hlavního období u extenzorů o 8 %, u flexorů o 14 %.

Z toho je možno vyvodit závěr, že tréninkem a závoděním v běhu na lyžích dochází ke snižování svalové síly. Protože svalová síla je jednou z podstatných složek výkonu v běhu na lyžích, můžeme její snížení v konci závodního období klást do souvislosti se zhoršením

Abychom nezapomněli: Taky se oženil, vzal si bývalou olympijskou vítězku, ano, jednu ze sester Goitschelových, Christine, výbornou hospodyně, která pečlivě vychovává dcerušku Caroline a čeká na další ratolestil! Nestačí to ve věku 33 let?

Žádné revoluční teorie: pravda skutků

Bérangerovy tréninkové metody nemají naprosto nic společného s proslulými „trenéry-kouzelníky“, s metodami těch, co se učili v příručkách. Ani nemá pro přípravu šampionů revolučních idejí. Nižádných tajemství u něho nenajdete. Pozoruje, zaznamenává a pracuje, věren zásadě, již mu vstúpili jeho blízcí: „Činy musejí vždy odpovídat slovům“. Jinak žádná komplikace. Je třeba vždy největší jednoduchosti, říká sám. Žádné přesné plány, improvizace je třeba s ohledem na počasí, únavy závodníka, je třeba

u nich využít motivace. Nesmíme být nikdy spokojeni s tím, čeho dosáhne, musíme vést závodníka neustále k práci, aby nikdy ve svém úsilí nepolevil. To jsou jeho slova. Naprosto tedy čistý klasicismus.

Smysl pro dialog

Nejdůležitějším pro „animátora“ je kontakt, starost, aby byl s to konfrontovat svoje myšlenky s myšlenkami jiných, naslouchat a rozhodovat, vyprovokovat diskuzi, z níž možná vzejde světlo. V těch skupinkách závodníků či závodnic chlapci i děvčata často potřebují, aby si s nimi někdo promluvil, anebo aby i oni měli možnost „sem tam“ promluvit. To přece patří k dnešní mládeži, která tolik potřebuje dialog. To taky přece vedlo k „pádu“ René Sulpice loni v dubnu, kdy se musel vzdát vedení týmu mužů. Nikoliv, Béranger si s nimi promluvil, trvalo to půl

druhé hodiny a všichni hned věděli, na čem jsou a že je nutno začít „z nových základů“. A Béranger to uměl. Dovedl, ale slušným způsobem, vybičovat všechny k nejvyšším výkonům. Hlavně mladší se začali tlačit na „hvězdy“. Nikdo v týmech neměl zajištěno „místo pod penzí“. I po těch největších triumfech bylo zásadou Bérangerovou říkat: Přistě to musí být lepší! Bude třeba ještě pracovat, revidovat, co by se mělo... Známe Bérangera (píše vynikající lyžařský odborník, novinář Michel Clare), dobře jej známe, pokládáme jej za jednoho z nejlepších trenérů na světě, a všechny ty „námitky“ kolem odmítáme. On ví, co chce a co taky dělá. Dovede taky otevřeně uznat svoji chybu, neboť dovede prohlásit: Ano, já jsem přece zodpovědný! Nekritizujte děvčata, já jsem to zavinil. Příští rok se to musí změnit, to jsou jeho slova. Domníváme se, že tak jedná skutečný „šéf“.

JAN CHMELÁŘ

výkonů v běhu na lyžích. Patrně zde negativně působí převažující vytrvalostní charakter běhu na lyžích.

Je proto nezbytné doplňovat trénink na lyžích v hlavním období dalšími formami.

Téměř běžné je v poslední době rozvíjení před tréninkem a závodem. Provádí se ve formě rozhýbání a uvolnění. Má připravit organismus ke zvýšené práce schopnosti. Jeho význam není jen fyziologický v prohřátí svalů, uvolnění kloubů a zapracování organismu, ale i psychický. Pomáhá soustředění na výkon a korigování předstartovních stavů.

Stejně významné je i uvolňování po tréninku či závodu. Má přispět k postupnému uklidňování organismu a k psychickému uvolnění. Provádí se většinou s hůlkami a zaměřuje se na uvolnění paží a nohou.

Obr. 1: Členky družstva žen ČSR při přípravě na trénink

Tyto doplňkové formy však nestačí. Trénink na lyžích se proto někde doplňuje během bez lyží. Do tréninku na delších soustředěních

je třeba často přinést silnou motivaci a činnost, která by se lišila od běhu na lyžích a pomohla odreagování běžců. Osvědčuje se kopaná na sněhu pro svoji přitažlivost, kolektivnost a malou náročnost na zařízení. Je však třeba bezpodmínečně respektovat všechna pravidla a zásady bezpečnosti.

Současná praxe však ukazuje, že je nutné zařazovat i vyložené posilovací formy tréninku. Provádějí se jednak na lyžích (jsou často méně účinné) a bez lyží na chatě. Na lyžích je to např. jízda v novém sněhu beze stopy. Je to často používaný tréninkový prostředek severských a sovětských běžců. Na závadu ovšem je, že u nás jsou málokdy vhodné sněhové podmínky. Tyto formy můžeme ve větší míře zařazovat pouze u technicky vyspělých běžců.

Obr. 2: Jízda v novém sněhu beze stopy a odpích soupaž provádí Vít Fousek.

Největší význam pro udržení svalové síly a „aktivní“ odpočinek během tréninku v hlavním období má posilování. Provádí se 1–2× týdně a je přizpůsobeno podmínkám

na horských chatách s využitím dostupného nářadí (např. špalku dřeva, železné tyče, nábytku ap.). Jako nevhodnější se jeví forma kruhového tréninku s přecházením od jednoho cvičení (nářadí) ke druhému. Cvičí se na počet opakování nebo na čas s určenou délkou přestávek, nebo se sledováním tepové frekvence. Trvá asi 20 minut, je velmi intenzivní a pomáhá tak udržet organismus ve stavu vysoké práce schopnosti, zvláště v předzávodním období.

Otázka posilování vyžaduje pozornost a proto se k ní vrátíme v dalším příspěvku. Je však jisté, že zavádění posilování se někde setkává s nepochopením a nechutí u svěřenců. Je proto nezbytné začít postupně, především však v závěru hlavního období a při zaměřovacím tréninku na závody. Velmi důležitý je návyk z přípravného období.

Máme-li v příštím roce využít všech možností a moderních torem tréninku, nic neodkládejte a začněte již letos, ještě lépe již dnes.

Dr. JAROSLAV POTMEŠIL,
FTVS UK Praha

Úspěšný vstup čs. skokanů do nové sezóny

Úspěšným vstupem čs. skokanů do nové sezóny byla jejich účast v 19. ročníku německo-rakouské soutěže čtyř můstků, která se konala poprvé jako „Intersport-turné“

V dlouholeté historii konečně přinesla vítězství čs. reprezentanta.

Na nejvyšším stupni stanul Jiří Raška, který v předcházejících dvou ročnících měl jen krůček k tomuto úspěchu, ale pád ho vždy připravil o prvenství v celkové klasifikaci. Tři čs. závodníci v první desítku (1. Jiří Raška, 3. Zbyněk Hubač, 5. Rudolf Höhnle), další tři ve druhé (11. Bohumil Doležal, 15. Bohuslav Novák, 16. Josef Kraus) a 24. místo Rudolfa Doubka, to znamená dosud největší triumf čs. skokanů v soutěži, která soustředila u startu reprezentanty třinácti zemí. Ze světové špičky chyběli jen závodníci SSSR, Japonska a přední skokani NDR. Sovětská výprava sice přicestovala na turné v čele s dvojnásobným mistrem světa 1970 z Vysokých Tater Garim Nappalkovem a olympijským vítězem 1968 z Grenoble Vladimírem Bělousovem, žaludeční otrava všech členů delegace před zahájením prv-

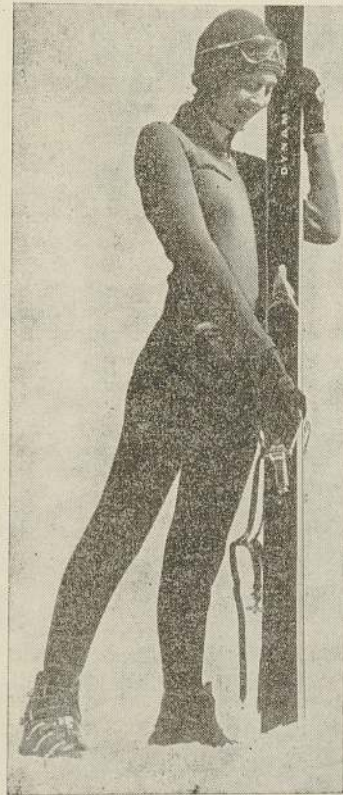
ního závodu v Oberstdorfu však znamenala nepříjemné vyřazení sovětských reprezentantů ze soutěže. Stalo se tak po požití polévky při přeletu do Mnichova. To byl jediný stín hodnotné a dobře připravené soutěže.

Vyplnila se slova dcery majitele pensionu „Tannenwirt“, v němž byli čs. závodníci ubytováni při posledním závodu soutěže v rakouském Bischofshofenu, že i tentokrát hostí vítěze turné. Loni zde bydlel Queck (NDR), předtím třikrát Wirkola (Norsko) a v roce 1966 Fin Kankkonen. Na první a poslední straně knížky nynějšího trenéra rakouských skokanů Sepp Bradla „Moje cesta k mistrovství světa“, kterou s hrdostí ukazují majitelé pensionu, je mnoho cenných autogramů „hvězd“, lyžařských můstků i pozoruhodných poznámek. Letos k nim přibýly další podpisy čs. skokanů v čele s novým vítězem Jirím Raškou. Dcera a zeť majitele „Tannenwirtu“ připravili čs. reprezentantům při návratu z úspěšného posledního závodu srdečné přivítání a zvláště dobrou večeři. Po do-

BOHUMIL NOVÁK

bu celého pobytu v Bischofshofenu se snažili vyhovět každému přání čs. výpravy a oceňovali vzorné vystupování čs. závodníků, jejich pořádek v pokojích a skromnost. Velmi rádi přijali jejich pozvání na večírek s rozdělením cen a v noci se s čs. závodníky při odjezdu neradi loučili a připomínali, že doufají, že je příští rok zase přivítají. Taková přátelství a dobré vztahy jsou často cennější než poháry, jichž přivezli čs. reprezentanti z letošního „Intersport-turné“, čtyřicet kromě dalších věcných cen. Největší pozornosti se těšil zlatý globus „Intersportu“, jehož cena podle rakouského tisku je více než 30 000 šilinků. Ten dělal hodně starosti vedoucímu výpravy, tajemníku Čs. svazu lyžařů Jindřichu Hochovi. Poslední večer před odjezdem byl pečlivě skryt, neboť se začalo hovořit o tom, že by se mohl stát středem pozornosti rakouské lupičské bandy. Jiří Raška ten si s ním

Kombiněza z čisté žerzejové vlny, maximálně pružná, umožňuje volný pohyb těla sjezdákům a sjezdákám

mnoho starostí nepřipouštěl. Zlatý globus byl uchráněn od všeho nebezpečí a šťastně přivezen do Prahy.

Dobré výsledky našich skokanů na německo-rakouském turné čtyř místků byly úspěšným nástupem nového trenéra čs. reprezentačního družstva Jáchyma Bulína. Před několika roky se Bulín třikrát zúčastnil soutěže jako závodník, takže dobře zná její namáhavost a doveďe tím spíše ocenit dobré výsledky. Vždyť Doležal, Kraus a Novák startovali na turné poprvé. Kromě úspěchu Rašky měl velkou radost z třetího místa kapitána týmu Zbyňka Hubače. Náš nejstarší člen družstva (30 roků) ke stylové dokonalosti přidal i patřičnou délku. Největší úspěch slavil na olympijském místku Bergisel, kde zvítězil před Raškou a Höhnlem a přijal pohár od starosty města dr. A. Luggera. To se v průběhu devatenácti ročníků této významné soutěže nepodařilo ještě žádnému reprezentačnímu týmu, aby jeho členové v některém ze čtyř závodů obsadili všechna tři první místa. Innsbruck byl také signálem a rozhodujícím nástupem k úspěšnému závěru turné. Vítěz prvních dvou závodů Nor Ingolf Mork zde upadl, obsadil až 16. místo, ale nevzdal souboj s Raškou, který byl středem pozornosti rakouského a západoněmeckého sportovního tisku. V Bischofshofenu Mork sice opět zvítězil, ale jen s náskokem 2,3 bodu před Raškou, jehož velký bodový náskok již nemohl dohonit.

Poprvé se na letošním turné objevily také československé skočky „Artis-Sokol“. Skákal na nich Bohumil Doležal a úspěšně. Obsadil jedenácté místo, což při jeho prvním startu v této soutěži je pozoruhodným úspěchem. Nejvíce účastníků „Intersport-turné“ mělo lyže značky „Poppa“, mezi nimi i Jiří Raška. Známy výrobce skokanských lyží Poppa z Oberwiesenthalu (NDR) se zúčastnil také celého turné, aby upevnil kontakty se závodníky, startujícími na jeho skočkách. Významně proniká mezi přední skokany se svými lyžemi také jugoslávský „Elan“. Na „Elánkách“ skáče také Bohouš Novák.

Každá soutěž má své rekordmany. Letos to byl nejpočetnější účastí rakouský zámečník Sepp Lichtenegger. Startoval již po jedenácté na turné a byl nejstarším skokanem (33 roků). Jeho krajan Max Golsler a Jugoslávce Ludvik Zajc se zúčastnili soutěže podesáté. Z čs. reprezentantů nejlépe znají čtyři

INGOLF MORK

místky německo-rakouského turné Jiří Raška a Zbyněk Hubač, kteří sem přijeli již poosmé. Trenér rakouského družstva Sepp Bradl chyběl pouze na jednom ročníku turné. Dříve na něm úspěšně působil jako závodník a první ročník 1952/53 vyhrál. Jiří Raška se letos zařadil mezi čtyři nejlepší skokany v devatenáctileté historii soutěže, kteří získali celkem více než 250 bodů a získali lyži s brilanty. Kromě něho jsou to Björn Wirkola (Norsko), Helmuth Recknagel (NDR) a Eino Kirjonen (Finsko).

Příští ročník této soutěže bude jubilejní — dvacátý. Pořadatelé v čele se sekretářem závodu Putzi Pepeunigem začali ho již připravovat. Mají opět zajištěnu litanční podporu „Intersportu“, bez níž by se v současné době turné nedalo dělat, neboť jeho náklady stále stoupají. Dvacátý ročník bude důležitou prověrkou výkonnosti skokanů před ZOJ v Sapporu.

JAROSLAV TROUSIL

Potřeba vyšší kvality

Několik poznámek k čs. skokanskému turné

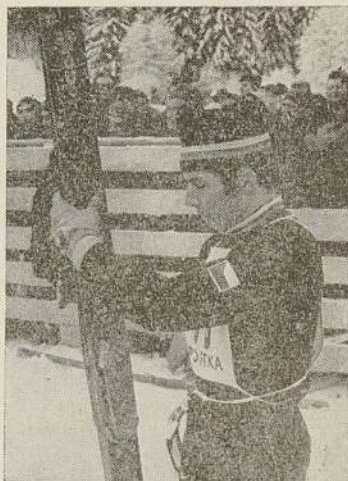
Čs. skokanské turné skončilo výrazným úspěchem naší skokanské školy. Norové, kteří měli být soli soutěže, usedli k partu druhých houšlí, a do role konkurenta vstoupili dva švýcarští skokani: dvaadvacetiletý Hans Schmid a osmnáctiletý Walter Steiner. Oba skoro 190 cm vysokí, sympatičtí chlapci, do sebe ponoření, vytvářejí knihu jako závodnickou siestu. Hans Schmid je skokanem obdivuhodného odrazu, rezervy však má ještě v letu. Když přistával na doskočisti, zdálo se mi, že ho přidržují všichni andělé strážní z prostoru nad můstkem. Až zvládne tyhle dvě složky skokanského umění, bude to výjimečná závodnická osobnost. Říkal to o něm také Jiří Raška.

Ten se stal vítězem turné, ačkoliv nevyhrál ani jeden závod. Německo-rakouské turné se opakovalo v Československu. Dva tituly absolutního vítěze si přisvojil díky vzácné vyrovnanosti výkonů v řetězu sedmi závodů za sebou. Ale on sám nesáhl ještě do posledních re-

zerv — stejně jako jeho druhové v národním týmu. Všichni cítí potřebu pracovat na sobě a brousit některé matné plošky. To znamená najít čas pro trénink. Ano, trénovat uprostřed sezóny — a ne jezdit od závodu do závodu, vyjždět za hranice. Přemíra startů škodí.

Vysloveným smolařem týmu je Ruda Höhn. Už mnohokrát v závodnické kariéře sahal po titulu, ale pak přišla poslední opona, a rázem bylo po nadějích. Na turné se mohl cítit vítězem, ještě v prvním kole posledního závodu. Po druhém byl smutný, a bylo mu ho líto.

Hodnotíme-li konkurenci, jež se letos shromáždila v Plavech, Liberci a ve Špindlerově Mlýně, musíme přiznat, že měla vyšší úroveň než loni, ale stále kulhá za ideálem, jenž by odpovídal jménu čs. skokanské školy ve světě. Souvisí to s termínem našich skokanských závodů na pokračování, který navazuje na německo-rakouské turné. Jen málo závodníků má zájem absolvovat dva maratóny za sebou. To je břímě nad jejich fyzické a psychické síly. Musíme proto vyhledat jiný termín pro čs. turné, chceme-li, aby jeho konkurence vynášela zákon nejvyšší kvality. Situace v českých zemích je přímo katastrofální. Má-li být turné přitažlivým nástrojem pro závodníky a diváky, musí také významat zákon gradace. Ale jak můžeme splnit takový požadavek, máme-li

JIRÍ RAŠKA

prakticky k dispozici jen tři můstky — z toho dvě sedmdesátky ve Špindlerově Mlýně a v Plavech a jednu devadesátku v Liberci. Přechod z velkých můstků na malé dělá skokanům značné potíže. Ukazuje se přímo biologická nutnost, abychom vzkřísili k životu můstky ve Vysokém n. Jiz. a v Harrachově. Perspektiva se však příznivěji obrací ke Špindlerovu Mlýnu, kde plánují mimo jiné stavbu mamutího můstku. V každém případě musíme začít s operací. Další prodlévání by mohlo způsobit nedozírné škody na rozvoji skokanské disciplíny v ČSSR. V současné době je Slovensko daleko lépe vybaveno skokanským zařízením než české země. To by mělo být signálem k nápravě křivd v Krkonoších i Lužických horách.

Hans Schmid na stupních vítězů ve Špindlerově Mlýně — vpravo si to vykračuje Ladislav Diviš po schodech k věži

Bezroukův memoriál na Sliachi zapsal letos už 20. ročník. Bylo to tedy jubileum jednoho z nejstarších a dosud žijících běžeckých závodů v naší vlasti. Pořadatelé jej také přikrášlili do exportní podoby a myslím, že všichni, kdož se v sobotu 23. ledna loučili s útulnými lázněmi, odcházeli s příjemnými pocity, že se jim dostalo vskutku mimořádné péče a že se mezi hostiteli a hosty upevnilo hezké a silné pouto. To, že místa mimo vyhlášená centra dokáží vytvořit neopakovatelnou atmosféru závodu, se na Sliachi potvrdilo beze zbytku. Vlastní předhánění ve stopě bylo poznamenáno doznívajícími

Po běhu na 10 km: Cblumová, Labašková a Šikolová. Slovenská závodnice Labašková naznačila už ve Sliachi, že její forma letos měla vzestupný trend

Jak dál na Sliachi

triumfy Heleny Šikolové z Kavgolova, kde se naše dívenka stala první běžkyní na světě a podrobvala si tak zvučná jména jakými jsou Kulakovová, Oljuninová, Sebalinová, Muchačevová ze Sovětského svazu, Finka Kajosmaiová, Fischerová z NDR a další. Na Sliachi potvrdila malá Helena, že kavgolovské úspěchy nebyly nahodilé a i když konkurence se zúžila jen na běžkyně NDR, přesvědčovaly o její vynikající formě půlminutové a minutové (někdy ještě větší) náskoky, které získávala na východoněmecké soupeřky a na další čs. reprezentantky. Kromě Šikolové naznačovaly také Bartošová a slovenská běžkyně Labašková, že jejich standart vyžaduje vzestupnou dráhu.

Zároveň s mezinárodním závodem byl Bezroukův memoriál soutěží I. ligy družstev. Počet startujících se rázem zvýšil a ve stopě se předháněli mnozí muži i ženy, jejichž výkony odpovídaly normám ligového závodu, méně už mezinárodnímu charakteru memoriálu. Budeme-li chtít uchovat Bezroukovu memoriálu dobrý zvuk v zahraničí, měli bychom vážně uvažovat, zda mu prospívá

LADISLAV HRUBÝ
Na lyžích se nestárne?

HELENA ŠIKOLOVÁ

spojenectví s ligovou soutěží. Dokonce si myslím, že bychom mu měli zjednat v mezinárodním kalendáři FIS ještě významnější místo než má dosud. Snad by se

mohlo uvažovat i o tom, aby se Bezroukův memoriál soustřeďoval stále víc na ženské disciplíny, kde by se mohl stát opravdu velkou mezinárodní soutěží. (nj)

VASŮV BĚH

Evropa se shlédla v běhu na lyžích — klasická lyžařská disciplína, snad neaktivnější a nezdra-
vější ze všech prožívá svou rena-
sanci v masovém měřítku. Švédsko
položilo základy k běžeckým festi-
valům populárním Vasovým bě-
hem. V minulých letech se přihlási-
la Itálie, v masovém běhu mají
mnohaleté zkušenosti v Sovětském
svazu, zástupy běžců se řadí do
stopy ze Švýcarsku, v NSR. Zdá

se, že nastává éra běžeckých festi-
valů v Evropě.

My jsme dlouho hledali česko-
slovenskou podobu Vasova běhu.
Zdávalo se, že hřebenový běh hlídek
po Krkonoších měl hodně šanci

stát se jí. Myslím si však, že jeho
působ a přitažlivost bude spočívat
víc v tom, že je kolektivní záleži-
tostí, že je závodem družstev. My
jsme však toužili po tom, aby jed-
notlivci dostali příležitost. Chci vě-
řit, že jsme ji našli pro všechny
čitatele bílé stopy v maratónském
běhu Jizerskými horami, jenž se le-
tos poprvé uskutečnil jako Memo-
riál peruánské horolezecké expedi-
ce.

Dokud to byla jizerskohorská pade-
sátka, míval běh asi 200—300 lidí
na startu. Kádr jeho účastníků tvo-
řili převážně horolezci. Letos, kdy
jsme maratónem pietně uctivali
památku 14 zahynulých horolezců
v lavině peruánských And, z nichž
mnozí byli spoluzakladateli závodu
a jeho pilnými běžci, se počet roz-
množil na čtyřnásobek. Ano, 801
běžců stálo na startu letošního roč-
níku, mladí i staří, horolezci, ly-
žaři, cyklisti, vodáci, lehcí atleti.

*Takhle museli liberečtí organizátoři
bojovat proti překážkám, jež vytvo-
řila vichřice na trati padesátky. Na
obr. J. Troušilek, daleko nejsilnější
zjev mezi libereckými horolezci*

Jedním z nejstarších byl František Hněvkovský (67 let). Všichni měli touhu překonávat sebe v drsných zkouškách a vyjít z nich lepší, dokonalejší. Na jedné straně se ztotožňovala početná skupina, jež měla vysoké závodnické aspirace a byla rozhodnuta svést nemilosrdný zápas s časem. Pak tam byli ti, jimž stačilo, že závod absolvovali bez ohledu na to, že poněkud pozdrželi časoměřiče u cíle, a bylo jim strašně pěkně u srdce, že jsou na svá léta stále dobří nebo že si jizerskohorskou padesátkou vydobyli punc lyžaře. A všichni si slibovali, že napřesrok přijdou zase a že jich bude daleko víc.

Myslím, že by mohla spatřit světlo světa čs. podoba Vasova běhu na maratónu Jizerskými horami. Tady by se mohla začít psát éra našeho běžeckého festivalu. Jeho přitažlivost vynikne, uvědomíme-li si, že závod má hluboký obsah, etiku a morálku, danou právě jeho memoriálovým předznamenáním.

Když se startující pole vyřítilo od startu, podařilo se těm dravým běžcům dvakrát mě povalit, když jsem

sa se tvořily fronty a zácpy. Pořadatelé uvažují, že by start příštího ročníku přeložili až na Královku, kde je k dispozici podstatně rozlehlější startovní plocha. Prakticky až k Jablonecké chatě, odkud by trať vedla na Kristiánov a pokračovala dál k jižnímu úbočí Jizery, na Jizerku (tam bude občerstvovací stanice, jež letos zásobila vyhládlé běžce slepičí polévkou, čajem, kompoty, pácky, a dokonce i lehkým pivem, byl-li zájem), k pramenům Jizery, pod Smrk, na Smědavu, do sedla Holubníku, a zpět přes Kristiánov do cíle. Trať je to znamenitá. Projdete-li ji během, případně usilovným pochodem, poznáte Jizerské hory v celé jejich hloubce a šířce. V jejich kráse, která stále čeká na objevitele.

A ještě jedna myšlenka mi napadla, když jsem nasával onu vzrušující atmosféru velkého závodu. Jizerská padesátka není už jen výsostnou záležitostí horolezců liberecké Lokomotivy. Tím nechci v žádném případě ubližovat jejich mateřským citům k závodům. Memoriál peruánské expedice přerůstá ve

Dr. Miroslav Hlaváček, předseda ČTO, několik desítek metrů po startu, ještě svěží a usmívající se

PO NAŠEM?

se s fotografickým přístrojem postavil proti proudu a chtěl dokumentačně zachytit rozbíhající se masy. Hromadný start bude však stejně vyžadovat delší plochu pro výběh než jakou mohla nabídnout louka u horolezecké klubovny v Bedřichově. Před vjezdem do le-

všesportovní podnik, v manifestaci různých sportovních odvětví na běžeckých lyžích. Mohla by se stát případně i protipólem Velké Kunratické. Chceme z ní vytvořit československou masovou běžeckou záležitost. A proto se domnívám, že se tato okolnost měla odrazit

v pořadatelském okruhu. Proč by třeba nemohly spojit své síly horolezecký oddíl Lokomotivy Liberec s lyžařským oddílem Ještěd. Myslím, že by náročný úkol zvládli snadněji a úspěšněji. Pokusme se o to...

Text a foto Jiří NEJEDLO

Věčný oheň a fotografie horolezců, které už nikdy neuvidíme na čs. Vasově běhu. Tam jsme vzpomínali...

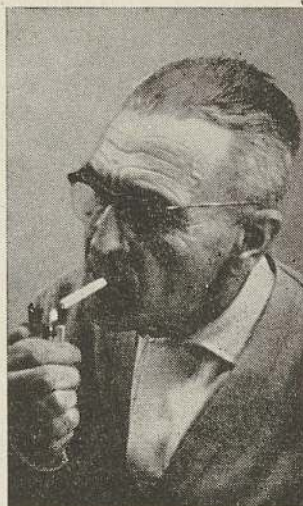
Za Honzou Bejčkem

Je to smutný úkol psát nekrolog kamarádovi, jakých v životě má člověk opravdu málo.

Nechce se věřit, že Honza Bejček se svým věčným a typickým úsměvem není již mezi námi. Zemřel tiše a nenápadně, jako šel celým svým životem.

Skutečně do poslední chvíle byl spojen s tím, čemu obětoval veškerý svůj volný čas, valnou energii svého života a také čas, o který jistě ochudil i svoji rodinu. Byli to dva z přátel nejbližších — magistr Zdeněk Kock a Míla Kdýr, kteří ho v jeho posledních dnech, které nebyly lehké a bezbolestné, udržovali v naději na uzdravení a ve stálém zájmu o lyžařství. Z bafuňářské funkce odešel před několika málo lety právě tak tiše jako ze života. S pocitem smutku a nevděku, že se nenašel nikdo, kdo by mu stiskl ruku a řekl třeba jen: „Honzu, děkujeme Ti za všechno!“

Honza neměl rád plané řeči a velká slova, nebudu proto vynášet jeho zásluhy, nezištnost, obětavost a lásku k lyžařskému sportu. Kdosi z nás řekl, že

Honza nikdy nikoho nezarmoutil — byl to člověk s nečistším srdcem, tak čistým, jako je první sněh. A i kdyby nebylo jeho zásluh a jeho nedocenené práce, za jedno velké a krásné mu chci poděkovat — za jeho spolehlivé a věrné kamarádství.

Loučím se s Tebou, Honzo, za všechny Ty, kteří Tě měli rádi a chci jen tiše nakonec říci: „Za vše krásné, cos lidem dal, dik!“

VĚRKA TEUCHMANOVÁ

Lyžaři-skokani dostali nový areál

Neděle 17. ledna 1971 byla svátkem pro provozovatele naší nejúspěšnější lyžařské disciplíny. Po „areálu snů“ na Strbském plese se Tatry dočkaly dalšího skokanského zařízení. V nedaleké Tatrské Lomnici dali po dlouhé výstavbě do užívání dva nové skokanské můstky. Dar je to o to významnější, že je určeno pro výcvik a součtěže budoucích nástupců Rašky, Hubače a dalších.

Můstek s kritickým bodem 35 m si sice na definitivní dokončení ještě do jara počká, ale vedle stojící, s kritickým bodem 55 m je hotov. Mistr sportu Miloslav Bělonožník jej slavnostním přestřižením dal do provozu, který byl oficiálně zahájen celostátním kvalifikačním závodem dorostu. Prvními vítězi se stali Emil Babiš z Banské Bystrice a Jaroslav Louda z Hodkovic.

PLASTICKÁ BOTA

Ještě před deseti lety se to zdálo jako utopie a žert, ale dnes jsou plastické lyžařské boty zcela skutečnou realitou. V alpských zemích existuje kolem deseti výrobců, kteří novinku zavádějí. Tvrdí se dokonce, že zaváhá-li některý se zahájením výroby plastických bot, bude za rok nebo dva na dně. Plastická bota se ostatně

objevila už na ZOH v Grenoblu. Zajímavý model vyvinula švýcarská firma Raichle. Jmenuje se Fiber-Jet a skládá se z vnitřní boty a obalu — „kufuru“. Firma Rosemount dává naproti tomu přednost bočnímu vstupu do boty, zatímco model Dyna Quick z USA má vstup zezadu. Existuje celá řada plastických materiálů k výrobě, zatím však nelze určit, který je nejvhodnější. To rozřeší praxe.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, Fr. Lauer, M. Chloubá, dr. Kulhánek, J. Leiss, B. Tvrzník a K. Eidlpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Straž, tiskářské závody, n. p., Vimperk. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1.

ROČNÍK 57

ČÍSLO 3

Alena Bartošová se dostala uprostřed závodního období do velmi dobré formy. Obrázek ji zastihuje na startu běhu na 10 km ve Vysokých Tatrách

Teď už zbývají jen vzpomínky na zimu, na panenský práš a lyže, kroužící v něm krátké chvíle

Lyžařství

ROČNÍK 57

DUBEN 1971

Kčs 2,50

4

181

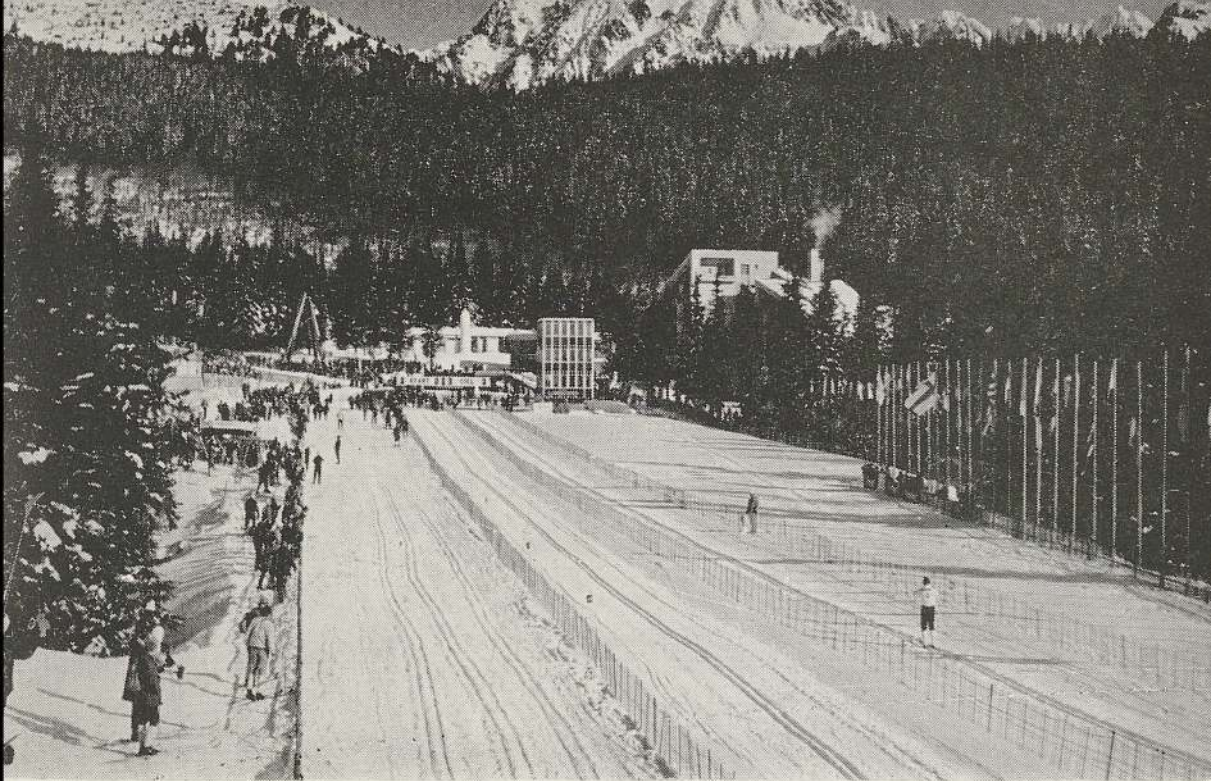

Dva laureáti Světového poháru

Rakousko bylo radostí bez sebe a také v Itálii se zvedla vlastenecká vlna do pozoruhodné výše, když Annemarie Pröllová a Gustavo Thoeni vyhráli Světový pohár 1971. Vzestup obou, osmnáctileté Annemarie a dvacetiletého Gustava, je jednoduše fantastický. Francie byla tentokrát smutná.

Nová tradice pro TP

Hodně se ve Vysokých Tatrách hovořilo o nové tradici Tatranského poháru. Jeho dějištěm je stadión, který sám předseda FIS nazval „areál snů“. Vynikající architektura, vynikající funkce můstků, unikátní běžecké tratě, fantastická přírodní kulisa, jedinečná pohostinnost tatranského lidu — to jsou vna-
didla, na něž by se měly chytit samé velké ryby, mám-li na mysli zahraniční konkurenci. Ta letos nebyla příliš oslnivá, protože chyběly hvězdy, které daly přednost japonskému Sapporu, kde byla olympijská generálka usku-
tečněná ve stejné době jako TP. Přesto tatranské soutěže měly dobrou úroveň, leskem slavnostního rámce se dokonce blížily ke slavnému loňskému světovému šampionátu, ale atmosféra velkého závodu se přece jen trochu vytrácela.

Odnesli jsme si jen jednu zlatou medaili díky Höhnlovi a potvrdili jsme si, že na skokany lze sázet jako na nejspolehlivější disciplínu v reprezentačním měřítku. Méně vyrovnaná se zdá být výkonnost běžeckého týmu ČSSR, v němž vinou vnějších okolností podstatně poklesla forma Faistavrova v porovnání se začátkem ledna. Podobný úkaz, že k vrcholu se přispěchalo předčasně, můžeme vyzozorovat také v družstvu běžkyň. To by mělo být

poučením pro trenéry. Katastrofální situace se zdá být v táboře sruženářů, kde poranění vyřadilo reprezentační špičku, tvořenou Lad. Ryglem a bratry Kučerovými.

V začátku jsem psal o nové tradici Tatranského poháru. Myslím, že se už rýsuje v jednom směru. Pořadatelé chtějí v něm usilovat o jakousi socialistickou tvář festivalu klasického lyžování a postavit jej na roveň slavným lyžařským hrám v Holmenkollen, Lahti a Falunu ve Skandinávii. Myšlenka je dobrá, ale k tomu, aby se úspěšně převedla ve skutek, se musí vyrovnat s jedním základním problémem, a tím je volba termínu pro soutěže. Až dosud se Tatranský pohár spojoval s prostředkem února. Napřesrok by mu, kdyby na termínu setrvával, hrozila vážná konkurence vlastních Zimních olympijských her, a to už napřed nutí poohlížet se po jiných datech termínovaného kalendáře. Uvažuje se případně o březnu, kdy je na Štrbském plese dostatečný zásoba sněhu. Naším zástupcům ve FIS budeme tedy držet palce, aby v diplomatickém jednání o novém termínu Tatranského poháru měli plný úspěch, aby mu vybojovali správné místo a vynikající konkurenci. Aby se mohla začít psát čs. tradice klasických lyžařských festivalů na Štrbském plese. PRAHA (10)

Vrátili se ze SAPPORA

ZOH BEZ TAJEMSTVÍ A PROBLÉMŮ

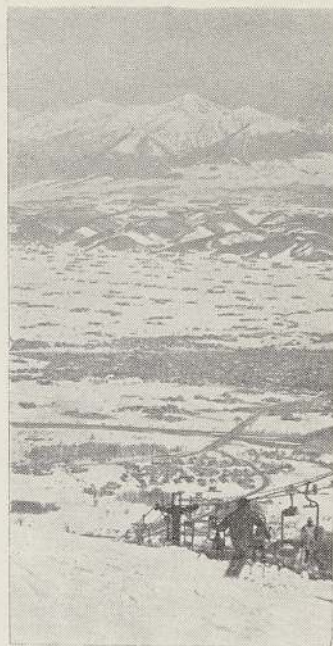
Dříve než se oba trenéři odhodlají vypsat sami dojmy, poznatky a zkušenosti z předolympijské generálky v japonském Sapporu, musíme vystačit pouze s jejich telegraficky sdělovatelnými myšlenkami o velké orientální cestě, jak se s nimi svěřovali těsně po příletu na ruzyňské letiště. Jedno však je jisté už dnes: Sapporo, k němuž se vzhlíželo jako k nějakému tajemství, přestalo být tajemstvím. Zimní olympijské hry nebudou nějakým extrémním podnikem. Jak se zdá, je jasno také v otázce, jak mazat lyže.

ZDENĚK CILLER, trenér: „Shodli jsme, že problém mazačů neexistuje. Kampaň, jež se vedla, měla zřejmě v pozadí nějaké komerční zájmy. Pouze když napadl sjezdářům nový sníh byl snad trochu jiný a velmi tupý a sjezdáři s ním měli určité starosti. Nevadilo nám ani podnebí, zato zle na nás dopadla aklimatizace, především pak oněch osm hodin časového rozdílu. Pohybovali jsme se v nějaké permanentní dřimotě spali jsme na chochodu. Možná, že své přidalo také očkování proti neštovicím před odletem. Nemohli jsme se z to-

ho stavu probrat. Heleně Šikolové klesly tepové hodnoty o deset dílků. Reprezentace NDR přijela do Sappora 10 dnů před námi a důsledky onoho přechodu se u nich neprojevovaly při vlastních soutěžích.“

A tady jsou Cillerovy poznatky o tratích:

„Někdy jsem měl pocit, že stoupám až do nebe. Žádná strmotina, ale protáhlé kopce, ten nejdelší mohl mít skoro 1500 metrů. Prošel jsem je všechny a pečlivě zakreslil. Mají vynikající kosmetiku. Japonci se zřejmě poučili loni u Te-rezčáka. Průseky jsou však

nejméně dvakrát tak široké a vedou jimi čtyři perfektní stopy. Více než 80 procent tratí zasahuje slunce svými paprsky. Studoval jsem všechno pečlivě a taky všechno zaznamenal.

Jako delegát předsednictva FIS se zúčastnil Ján Mráz, předseda Čs. svazu lyžařů, 4. juniorského mistrovství Evropy v klasických disciplínách v Nesselwangu (NSR). Výsledky, jichž dosáhla naše reprezentace v běžecské stopě a na můstcích, nebyly uspokojivé a potvrdily to, co se v kuloárech šeptalo: že mezi naší současnou seniorskou špičkou v klasickém lyžování a generací, jež má nastoupit v blízké době na její místo, je dost markantní výkonnostní rozdíl. Jednoduše jsme kulhavě drželi krok s evropským juniorským lyžováním, a to nechtě zbucuje naše trenéry, úseky a celé předsednictvo k revizí dosavadních principů a stylů péče o budoucí reprezentanty. Začneme ihned, nebo bude pozdě.

Předseda Čs. svazu lyžařů vystupoval v Nesselwangu jako představitel předsednictva FIS a v této funkci se porozhlížel, jak to dělají venku, jak organizují velké závody. Z jeho zprávy vyjímáme:

„MEJ se zúčastnilo celkem 18 štátov z Európy. Národné asociácie prihlásili pretekárov presne podľa „Pravidel MEJ“. Kontrolu dát narodenia previedol Jurij Kursov (SOV) spolu s pracovníkmi Organizačného výboru MEJ a tieto boli v poriadku.

Organizačný výbor sa postaral o vynikajúce ubytovanie pretekárov v bungalovoch — v dvojpostelových izbách. V ubytovniach bola

kúpeľňa, oddychová haľa s rádiom a televízorom a telefonom a kuchyňa, kde si ubytovaní mohli variť pokiaľ potrebovali napr.

NESSELWANG

viacej čaju. Raňajky sa poskytovali v blízkosti ubytovní — cca 300 m a na obed a večer boli pretekári dopravovaní autobusmi do Nesselwangu vzdialeného asi 2—3 km. Strava bola dostatočná.

Poskytnuté ceny zo strany Organizačného výboru MEJ, a to u disciplín jednotlivcov pre prvých 10 pretekárov a u štafiet pre prvých 6 štafiet boli na vynikajúcej umeleckej úrovni. Plakety, ktoré poskytla FIS boli pekné, nedostatkom však bolo, že sa nedávali spolu v etui.

Technické zariadenia boli veľmi dobre pripravené, hoci poriadatelia v prípravách mali veľké problémy s nedostatkom snehu (podobne ako v celej Európe). Tri dni pred pretekmi napadol však nový sneh a situácia sa zlepšila.

Bežecské trate zodpovedali „Pravidlám MEJ“. Boli pripravené veľmi dobre, na vysokej medzinárodnej úrovni. Mimoriadne atraktívny bol bežecký štadión.

Rukopis má asi 80 stránok. Teď to dám k dispozícii našim trenérům.“

V naší minivýpravě byli dva aktivní, dva nejpovolanejší reprezentanti JIRÍ RAŠKA a HELENA ŠIKOLOVÁ. Náš skokan č. 1 stočil hovor na záhadu velkého můstku: „Je v něm asi nějaké tajemství. Trenéři si s tím lámali hlavy celé noci. Figuru jsme měli všichni stejnou, také odraz neměl viditelných chyb, technicky jsme se také navzájem podobali, ale v délkách se projevovaly zcela nenormální rozdíly — 15 až 20 metrů. Morkovi se podařily jen dva skoky, a to byly právě ty soutěžní, jinak všichni jednou vylétli až někam do oblac a podruhé propadli. Snad jen Kasaja si podržel určitou vyrovnanost. Nevím, v čem to vězí. Snad v radiu přechodového oblouku. Možná, že stůl měl větší sklon, než uváděly technické údaje můstku. Malý můstek byl naprosto dokonalý.“

HELENA ŠIKOLOVÁ se zamýšlela nad svými sapporskými výkony: „Nemyslím, že to bylo se mnou hrozné, ale nejsem spokojená s tím, jak jsem běžela. Kajosmaovou, která startovala v Kavgolovu přede

mnou, jsem v Sovětském svazu předběhla, v Sapporu to bylo obráceně vylosovane, a já jsem se jí najednou musela dívat na záda. Musím si to přiznat, ta kavgolovská forma mě opustila. Napřesrok musí přijít „Kavgolovo“ o takových 14 nebo 21 dní později. Budeme na tom pracovat se Zdeňkem. Ze sovětských běžkyň měla vynikající formu Oljuninová, ostatní nebyly tak dobré. Přivezla jsem si z Japonska panenku s kimonem, pro děvčata v družstvu mám takové dlouhé japonské košile. Sapporo se mi moc líbilo včetně těch malých Japončků. Vůbec se mi nezdáli oškliví. Jsou malí a milí.“

Ke stejnému tématu ještě trenér ŠTEFAN OLEKŠÁK: „Mají tam hodně pěkných děvčat. Nejvíc mi imponovalo chování gejš. To je báječné vystupování, a jak prožívají onu úlohu hostitelek. Je zajímavé rozhlížet se mezi nimi, ale přesto budu tvrdit, že nejkrásnější děvčata na světě máme v Československu.“

A nakonec uvážena slova Štefanova o olympijské reprezentaci: „Oznámili nám, že právo olympijského startu v Sapporu získá ten, kdo bude mít

reálné naděje umístit se do šestého místa. Olympijská myšlenka naproti tomu vyzdvihuje prioritu účasti, prostě být přítom, nikoliv vítězit. Myslím, že pravda bude asi uprostřed. Místo tam by nemělo být přiznáno někomu, kdo neumí. S tím souhlasím. Nemohu však rozumět zcela té naší podmínce. Dnes nikdo nemůže tvrdit, že ten závodník má příslušné naděje nebo že druhý je má. Konkurence je stále silnější a vyhraje ten, kdo nejen mnoho umí, nýbrž bude mít také mnoho štěstí.“

Skokanský můstek je pekne umiestnený. Aj na tento bol navezený sneh. Po napadnutí snehu museli byť urobené značné úpravy.

jako varování

Bežecké výsledky sa merali zariadením fy LONGINES. Nedostatky sa nevyskytli. Výpočet výsledkov na elektrickom počítaři zabezpečila fa PHILLIPS. Na mostiku rozhodcovia štýlu udávali body na elektrickom paneli. Možno konštatovať, že celá oblasť technickej organizácie pretekov bola na svetovej úrovni.

Doprava bola vyriešená vďaka firme MERCEDES-B NZ bezchybne. Firma dala organizačnému výboru k dispozícii 13 osobných aut a 6 mikrobusev včetně vodičov a benzínu, takže v tomto smere taktiež neboli problémy. Vodiči boli ochotní a slušní.

Pre prihlášených 32 pracovníkov tlače, televízie a rozhlasu bolo k dispozícii v škole tlačové stredisko s dostatočným počtom nových písacích strojov s cudzojazyčnými klávesnicami, 5 telefonnými hovornými a 3 dialnopismi. Tlač dostávala od organizačného výboru materiály k dispozícii bezprostredne, pretože tento bol vedľa tlačového strediska.

Záštitu nad MEJ prevzali spolkový minister vnútra a ministerský predseda Bavorska. To dodalo týmto majstrovstvám príslušný význam a znamenalo aj poskytnutie finančných príspevkov. Slávnostné otvorenie s kultúrnym programom a slávnostné zakončenie s tancom pre účastníkov sa konali v novopostavenej hale budúcej továrne. Tieto ceremoniály boli decentne organizované. Na záverečnom ceremoniáli rozdelenia cien som víťazom odovzdal plakety FIS a zhodnotil som pozitívne celý priebeh MEJ tak, ako som ich videl. Na stôžiaroch vlali vlajky všetkých zúčastnených štátov.

Celý organizačný výbor bol umiestnený v modernej škole pomerne v malom priestore. Aparát bol však veľmi výkonný a ochotný. Pretože išlo len o dobrovoľných pracovníkov, treba ich plnenie úloh a zabezpečovanie MEJ hodnotiť veľmi vysoko.

Na záver môžem len s radosťou konštatovať a informovať predsedníctvo FIS, že vďaka obetavým pracovníkom na čele s pp. Böckom a Weinbuchom uskutočnili sa 4. MEJ na vysokej medzinárodnej a svetovej úrovni a potvrdili správnosť myšlienky gen. tajomníka FIS a predsedníctva FIS vytvorili takéto výborné podmienky pre súťaž mladých lyžiarov zo všetkých krajín Európy, ktoré pomáhajú utužovať mier a priateľstvo medzi mladými ľuďmi.“

X. Interski v Československu

Je 24. ledna 1971. Sedíme ve slavnostně vyzdobené kongresové hale v Garmisch-Partenkirchen, kde právě proběhly volby nového předsednictva a země, která bude příštím pořadatelem Interski. Oficiálním aktem — předáním kongresové vlajky prezidentem Jeanem Franco do rukou příštích pořadatelů světového kongresu pro lyžařskou výuku končí 9. světový kongres. Deváté Interski patří tedy minulosti. Ať žije desáté jubilejní Interski, jehož pořadatelem bude — Československo!

Přijímáme gratulace a zvolna z nás padá napětí voleb (z původních pěti uchazečů o kongres — ČSSR, Francie, Finska, Japonska, Švýcarska — se nakonec zúžil na dva: Francii a ČSSR. V tajném hlasování vyhrálo Československo 13:5 hlasy).

Československu se poprvé v historii Interski i v historii našeho lyžování dostává příležitost, aby před celým lyžařským světem dokumentovalo na vlastní pěst pojetí i vyspělost našeho nezávodního lyžování. Abychom ukázali, jak chápeme a provádíme v našem socialistickém státě základní lyžování a lyžařskou turistiku, které považujeme za jedny z nejvhodnějších forem pohybové rekreace a využití volného času pracujících. Jak se snažíme i v základním lyžování přispívat k světovým úspěchům našich závodníků.

Volbu Československa chápeme především jako výraz uznání světové úrovně našeho lyžování. Přispěla k tomu jistě mimo jiné i dobrá a úspěšná dosavadní teoretická a organizační práce našich zástupců ve významných funkcích této světové organizace a na samotném kongresu v Ga-Pa kromě po-

třebné diplomacie i jedinečné vystoupení naší žákovské skupiny.

Vážíme si důvěry mezinárodního svazu pro lyžařskou výuku v naše schopnosti připravit a provést jubilejní X. kongres co nejlépe. Po zkušenostech z MS ve Vysokých Tatrách v minulém roce nepochybuje- me, že se nám to podaří, půjdeme-li do příprav se stejným elánem a obětavostí a najdeme-li — o čemž nepochybuje, protože jde o lyžařskou událost světového významu — u příslušných činitelů stejné pochopení a podporu.

Lyžařství o Interski. O průběhu Interski v Ga-Pa budeme čtenáře Lyžařství informovat v několika článcích, ve kterých je seznámíme jak s celkovým průběhem kongresu, tak se všemi praktickými ukázkami, se stručným obsahem hlavních přednášek a referátů a s promítanými filmy. Překlady nejdůležitějších přednášek vyjdou opět jako z kongresu v Aspen v samostatném metodickém dopise.

Účast. Interski se zúčastnilo celkem 20 z 23 členských států. Byly to ČSSR, NDR, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Jugoslá-

President INTERSKI Jean Franco při projevu

vie, Anglie, Francie, Švýcarsko, NSR, Itálie, Rakousko, Švédsko, Finsko, Norsko, USA, Kanada, Japonsko, Lucembursko a Španělsko. Nejpočetnější byla přirozeně delegace NSR, ale i jiné státy vyslaly na kongres početné delegace. (Jugoslávci 18, Norové 32, Rakušané 86, USA 41, Japonsko 85 delegátů.) Nás zastupovali dr. Čtvrtečka, ing. Chloub a dr. Zálešák. Skupinu šesti žáků harrachovské lyžařské základny vedl ing. Šablatura a jako demonstrátor skoku se kongresu zúčastnil Zbyněk Hubač. Vedoucím výpravy byl dr. Zálešák. Účast na některých přednáškách byla až tisíc osob. Praktických ukázek např. ve skoku a běhu se zúčastnilo na 6000 diváků, masového běhu na 1000 běžců. Mezi účastníky kongresu byla kromě oficiálních osobností (protektorem byl ministr vnitra NSR Gentscher) řada bývalých vynikajících závodníků: Olympijský vítěz z roku 1936 Birger Ruud, Franz Pfnür, dvojnásobný mistr světa Seelos, Rudi Matt, Thoma atd. Nejstarší demonstrátor byl 59letý Birger Ruud, nejmladší (o půl století) náš Péta Rieger.

Program. Celých devět dnů kongresu bylo doslova přeplněno programem. V plénu kon-

Šestka vynikajících harrachovských chlapců

gresu a v komisích se předneslo přes 40 referátů — mimo úvodní referáty k jednotlivým ukázkám. Bylo promítnuto na 20 různých filmů a předvedeno přes 30 ukázek (kromě ukázek dokumentujících úspěšnou práci komise pro sjednocení lyžařské techniky). K pracovní náplni členů naší malé delegace je nutno připsat účast na přednáškách, na filmech, na schůzích předsednictva a komisí, nácvik našeho vystoupení, filmování ukázek atd. Pro tuto práci se ukázal každý den příliš krátký, zejména když se přednášky protáhly mnohdy do pozdních nočních hodin. Obsah přednášek se týkal těchto okru-

Slavnostní nástup účastníků INTERSKI

mi Rakušani dr. Klee, Koller, Kruckenhauser, dr. Prokop, Švýcar Gamma, Norové Nielsen, Grosswold, z NSR Bernauer, dr. Gatterman, dr. Kuchler, Mair, Seifert, Puchtler, Drescher, Siegl, Messmann, Schüller, dr. Unger, Börger, z USA Farwig, dr. Lawrence, Sher, C. Taylor, Marlot, z Francie Suplice, Morane, Grunberg, Blanc, Švéd Engelhart, Japonec, Fukuoka, Polák Maslowski atd. Československé referáty přednesli dr. Zálešák a ing. Chlouba.

Kromě velmi střídavých a solidních ukázek výcviku běhu, skoku a severské turistiky, dále klasických ukázek přívrtné techniky a techniky změn směru přenašením váhy těla (oblouky z rozšířené stopy a odrazem z hran, které byly až na malé odchylky stejné u všech národů, dále vedle ukázek výuky zatáčení na krátkých lyžích, výuky dětí atd. přišly mnohé lyžařské školy s různými revolučními šlágry takzv. nové lyžařské techniky a nových metodických postupů — vztahujících se většinou k technice zatáčení na vlnách („vlnová technika“, „vyrovňovací technika“, „klokání technika“, „polykání vln“, „oblouk ve vzduchovém polštáři“, „stehnokolenní technika“, „jet technika“ atd.).

Naši zástupci opět ve významných funkcích Interski. Dosavadní práce našich zástupců v Interski byla oceněna jejich znovuzvolením do významných funkcí této organizace. Doc. dr. Čtvrtečka byl zvolen do předsednictva Interski, doc. dr. Zálešák se stal místopředsedou školské a ing. Chlouba místopředsedou amatérské komise.

Ohlas a kritika Interski. Kongres Interski v Ga-Pa byl po všech stránkách ze všech devíti dosud konaných největ-

ší a nejobsáhlejší. Byl středem pozornosti nejen německého, ale i světového sportovního tisku, kde byl přirovnáván k zimním olympijským hrám nezávodního lyžování. Vedle slov vysokého uznání, kterého se dostalo např. poradatelům z úst presidenta Franco při zakončení kongresu za jeho „fantastickou“ organizaci, nechyběla ani slova kritiky, vztahující se např. k neúnosnému rozsahu programu, k jeho příliš jednostrannému zaměření, návratu ke starým vyřešeným problémům atd. Bude na předsednictvu Interski i na příštích poradatelích X. světového lyžařského kongresu, aby se těchto chyb vyvarovali.

V přípravě, precizní organizaci a péči o účastníky nebudou Němci jistě dlouho předstížení.

Doc. dr. J. ČTVRTEČKA

Šedesátiletý Birger Ruud si zaskákal

hů: Právní stránky lyžování se týkaly 2 referáty, výuky běhu 4, skoku 5, výuku na krátkých lyžích a výuku s postupným přechodem z krátkých na delší lyže řešilo 9 referátů. Výukou základní techniky lyžování se zabývalo 5 autorů, vyšší technikou 4. Lékařské a psychologické otázky lyžování byly zastoupeny ve dvou referátech. Využitím terénu při lyžařské výuce se zabývala 1 přednáška, biomechanikou lyžování 4 referáty, sjednocením lyžařské techniky 3, lyžařskou turistikou 2 a školskou problematikou 4 referáty. U řečnického stolu se vystřídal řada předních světových kapacit. Mezi jiný-

Harrachovská šestka předvádí výcvik v běhu

Malá Fatra- Vrátna

Kdo mal možnosť poznať horstvá Slovenska, musí nezaujať, objektívne priznať, že Malá Fatra je jedno z krásnych horstiev nášeho hornatého Slovenska a hodné návštevy či v lete či v zime. Bude sa vám ťažko rozhodovať a voliť si ročné obdobie pre váš pobyt, lebo každé má svoje kúzlo, svoju nádhru, svoje prednosti. A keď prídete častejšie a budete mať šťastie, naraz zbadáte, že ste objavili čarovné horstvo, ktoré si razom obľúbite.

Čo robí toto horstvo také neodolateľné, také kúzelné, také žiadúce? Je to v prvej rade jeho rozmanitosť. Rozlohou horstvo malé, ľahko dostupné, ale bohatstvom krásy nedostihnúce. Klukatý hrebeň umožňujúci prekvapujúce pohľady z jednej časti hrebeňa na druhú, hlboké lesné partie ihličnatých a bukových porastov sa striedajú a hoľami a voňavými lúkami plných krásnych horských kvetov. Skalná bralá vytvárajú v niekoľkých častiach horstva nádherné sochy, figúry, rozprávkové bytosti, ku ktorým není treba ani veľkej fantázie, aby človek mohol určiť: modliaceho sa mnícha, organy, krokodila, sliepku, ťavu, tvrdú Jánošíkovú posteľ, skalnú začarovanú pannu a pod.

No a ktoré horstvo sa môže popýšiť takou vstupnou bránou, ako ju má Malá Fatra, ktorá od severu do doliny Vrátna má vstupnú bránu v podobe nádherných Tiesňav, ktorou sa vinie cesta ako skutočnými vratami do nej.

Vlastná Malá Fatra sa vynára ako hradba od Žiliny, má rozlohu 420 km² a tiahne sa zhruba od Jz na Sv, pri čom jej klukatý hrebeň je dlhý 35 km — krátko od Strečna po Zázrivú. Spadá strmou na obe strany, na J k Váhu miernejšie, pozvolnejšie na S do Vrátnej doliny strmšie. Hrebeň je dosť široký, aby nám umožňoval nezabudnuteľné hrebeňové

Malý Fatranský Kriváň — v pozadí Martinské hole

túry jak v lete, tak v zime. Na návštevníka je hrebeňovka jedným z najsilnejších zážitkov horstva. Geologické zloženie je rôznorodé. Jádrom M. Fatry tvorí krystalická žula, povrch horstva je väčšinou vápencový a krásny dvojrýcholový Rozsutec je dolomitový. Vápencový povrch dáva výbornú živnú pôdu pre rast vzácnych, zákonom chránených horských kvetov.

Zo zvierat tu žijú: medved hnedý — neškodný bylinožravec v počte cca 30 ks, zákonom chránený a plachý, človeku sa vyhýbajúci, jeleň, rys, srnka, liška, zajac, kuna, orol skalný v doline Obšivanke, jastrab, hlucháň, hýl, sýkorka, jašterka, mlok, jedovatá zmijsa.

Ku krásam prírody patria dnes už nezbytné technické a gastronomicke zariadenia. Predovšetkým je to najatraktívnejšie a najpopulárnejšie zariadenie: sedačkový výťah vo Vrátnej. Leží na konci uzáveru doliny Vrátna a jej S chrbtom vychádza v dĺžke 1845 m, prekonávajúc výškový rozdiel 750 metrov za 12 min. jazdnej doby až skoro do Sníľovského sedla 1500 m vysoko. Tento sed. výťah dosiahneme za 1 hod. jazdnej doby autobusom

zo Žiliny, odkiaľ je cca 10 spojov do Vrátnej. K technickým zariadeniam patria moderné 750 až 1200 m dlhé rýchle lyžiarske vleky:

1. Na Grúň — jeden z najkrajších a najobľúbenejších lyž. terénov. Vlek typ VL 1000, dĺžka 1200 m, výškový rozdiel 300 m.

Vlek Príslop: typ VL 1000, dĺžka 750 m, výškový rozdiel 200 m, leží v blízkosti novej reštaurácie Sokolie a zrubovej základne.

Vlek Chleb Sever: VL 1000, dĺžka 750 m, v. rozdiel 350 m náročný terén.

Vlek Chleb Juh: VL 1000, dĺžka 1000 m, v. rozdiel 300 m pri chate pod Chlebom (na tzv. Generáli).

Stredisko Lučivná: športový areál Kovohuty Istebné v Lučivnej s 2 vlekmí a veľkou ubytovaciou základňou.

Vlek na Magure: stredisko vrútockých železničiarov, s vlekcom Turdus. 700 m v. rozdiel: 250 m.

Chaty a hotely: hotel Boboty — najmodernejší a najkomfortnejší hotel s mezinárodnou návštevnosťou. Chata pod Chle-

bom, chata pod Rozsutcom, chata na Grúni, chata pod Sokolím, chata na Magure, zrubová základňa pri reštaurácii na Sokolí (350 lôžok v malých chatkách o 10 miestach, chata Vrátna, chaty s kapacitou cca 80 až 100 miest.

Osobitnú zmienku si zasluhuje Vrátna dolina. Je uznávaná ako jedna z najkrajších dolín Slovenska. I vládou uznávaná ako stredisko cest. ruchu I. triedy, ktoré sa má komplexne dobudovať. Je vklíne-

Pod sedačkovým výťahom
Vrátna

ná do S oblúku hrebeňa a tvorí jednu z krásnych dolín pohoria. Je oivenená zo všetkých strán nádherným vencom veľkánov, z ktorých V. F. Kriváň je najvyšší vrcholec Malej Fatry a má 1709 m. Najvýhodnejší, najcharakteristickejší a najospevovanejší je dolomitový dvojvrcholový Veľký Rozsutec, 1610 m. Pred pár rokmi ešte dolina neznáma, vyrástla táto behom posledných 10–15 rokov v stredisko zvučného a obľúbeného mena. I zahraničná návštevnosť je čoraz väčšia a silnejšia a keď odstránime niektoré bežné a nie podstatné nedostatky, sa stane silným partnerom zahraničného cest. ruchu, ktorý s našou zemou a naším pohorím Malej Fatry bude musieť počítať.

A teraz k lyžiarskym možnostiam Malej Fatry a hlavne Vrátnej doliny, do ktorej so sústredil hlavný lyžiarský život.

Horstvo pre svoju polohu, rozlohu a terénne možnosti je veľmi vhodné pre lyžovanie a lyžiarsky šport.

Pred II. svetovou vojnou — sa lyžovalo viac na J svahoch Malej Fatry — S svahy boli ešte málo známe — hlavne v okolí Chlebskej chaty (kde si žilinskí lyžiari vybudovali peknú turistickú chatu) a v Kriváňskom masíve. Dnes tieto J svahy vďaka a zásluhou sedačkového výťahu vo Vrátnej a niekoľkým moderným lyžiarskym vlekom v S areáli pohoria a špeciálne vo Vrátnej doline, museli ustúpiť a ťažisko sa prenieslo na sever. Prispela k tomu i nebyvalá masová návštevnosť, rozmach lyžiarstva, hlavne pretekárskeho, ktoré dnes potrebuje náročný, členitý a exponovaný terén, ktorý tu v tzv. Chlebských kotloch našlo v plnom a jedinečnom zoskupení. Nachádza sa tu na príklad jedna z najťažších a najtechnickejších pretekárskych zjazdových tratí v našej republike. Keď by sme rozdelili lyžiarské terény na kategórie podľa výšpelosti do 3 skupín na: začiatočníci, pokročilí - terénni jazdci a na špičkoví lyžiari, dostali by sme v Malej Fatre toto rozdelenie:

Skupina I - začiatočníci:

- Na chatou pod Suchým,
- Pri chate na Magure,
- Svahy naproti hotelu Jánošík v Bielom Potoku,
- Svahy u vleku v Lučivnej (vlek 500),
- Vrátna: chata pod Sokolím - J svahy, hotel Boboty J a Z svahy. Pri dolnej stanici vleku Grúň. V Snilovskom

Poludňový Grúň — jeden z najkrásnejších terénů Malé Fatry

sedle okolo horskej stanice sedačkového výťahu. Pri chate pod Chlebom, pri chate pod Rozsutcom, pri chate na Grúni.

Skupina II - pokročilí:

- Nad chatou po Suchým,
- Varínske lúky pod Jedlovinou,
- Svahy nad vlekom 1000 v Lučivnej,
- Vrátna: vlek Príslop, vlek Grúň, nad chatou na Grúni, S svahy V. F. Kriváňa, Medziholie - nad chatou pod Bochníkom - chata pod Chlebom.

Skupina III - špičkoví lyžiari:

- zjazd z chaty na Magure do Kľačian (tur. terče č. 17) červené,
- Chlebské kotle,
- severné svahy Snilovského sedla,
- Oštiepková a Chlebská mulda,
- severné svahy Stohu,
- zjazdovky: Na Jamy - č. 2 terče červené, Výťahová - č. 3 terče čierné,
- lyžiarske túry: Kravarské č. 4 červená, Na Šútovo, č. 5. červená, Na Belú č. 6 červená, Poludňový Grúň-Paseky, č. 7 červená, Chata pod Rozsutcom-Štefanová č. 11 červená, Chata pod Rozsutcom - Biela - bez označenia, Chata Fatr. Kriváň - Meškalka - Sučany č. 16 červená.

Alpské turné sjezdařů 1971

„Ať děláš co děláš, bez komplikací zájezd stejně neuskutečníš.“ Tak nějak by se nechaly shrnout potíže, které lze označit za vnitřní a vnější nebo objektivní a subjektivní. Skutečností však zůstane, že jsme vyrazili 4. 1. v 7.00 hod. (přesněji ŠKODA 1203 státní pozn. zn. ABA 52-72 - 2) směrem státní hranice. Výše uvedené vozidlo se právě vrátilo z opravy, a to nechávalo tušit, že potíže by měly nastat až v druhé polovině naší cesty. Leč... Když topení nehřálo při výjezdu z Prahy, pokládal jsem celou záležitost za normální. Bylo totiž 12° pod nulou. Ještě v Berouně jsem považoval skutečnost netopení za důsledek velkého chladu a přikryl chladně krabicí od banánů. Avšak ani tato ochrana tropických plodů nepřinesla ve vnitřní teplotě změnu, a tak jsme nadále sledovali silnici před sebou průzorem vzícím velikosti školního sešitu formátu A5, který skutečně snaživě udržoval Milan Pažout.

Před Plzní nevydržely nervy mikrobusu a bez jakékoliv předzvěsti na ukazateli teploty „zpěnil“ fridex. To už bylo jasné, že náš „dostavník“ nejede v nejlepší kondici. A tak bylo dáno, aby se naplnilo úsloví „v nouzi poznáš přítele“. Tentokrát v západočeském autodružstvu, kde snad po jednohodinovém čekání vzali vůz na linku (a kéž by to tak šlo vždy — díky vám, Plzeňáci) a po demontáži topení, rozmrazení a správcem termostatu jsme mohli konstatovat, že vzdálenost Praha—Plzeň jsme urazili průměrnou hodinovou rychlostí 18 km za hodinu!!

Další cesta už probíhala poměrně klidně, a tak jsme do prvního místa naší cesty — Berchtesgadenu dorazili „jako na koni“ (houpacím — pozn. autora) ve 24 hod. Rozbalit, připravit lyže, a v 1.00 hod. po půlnoci jsme mohli s klidem ulehnout. V 6.00 budíček — mazání lyží — snídaně a v 8 hod. nás gondolka vyvážela na start obřího slalomu. Dvě prohlídkové jízdy a Milanovi nezbylo před startem příliš času na rozcvičení ani koncentraci. Samotný start a jízda až zmizení Milana z dohledu byly výborné. Škoda, že všechno skončilo čtyři branky před cílem pádem a poraněním ruky. Stejně skončil i slalom. Po výborném I. kole s 21. časem mezi nejlepšími z nejlepších (účast ve Světovém poháru je letos omezena 50 body FIS) pád pod nejobtížnějším úsekem.

Závod v Berchtesgadenu (trať upravena se vši pečlivostí za sjezdářské podpory poradního sboru) dávaly tušit, že sněhové podmínky, jaké letos v Alpách byly, budou situací velmi komplikovat.

MILAN PAŽOUT

Po závodech sbalit a 6. 1. odjezd do Madony di Campiglio. A aby cesta lépe ubíhala (přes Innsbruck a Brenner), okořenili jsme si jízdu roztavením dvou „fajfek“ zapalování. 7. 1. jsme dorazili právě na zahájení. Naštěstí severní Itálie měla sněhu dost a další den byl „jen“ trénink. Sem za námi dorazili i další dva zvolení pro Světový pohár — Sochor s Vojtěchem. Obří slalom se jel na, mírně řečeno, netypické trati (po sjezdovce) a tak není divu, že vítězství si odnesl spíše sjezdař Duvillard. Pažout po slabším I. kole se dobrou jízdou v druhém kole dostal na 24. místo. Oba další naši závodníci skončili v polovině pole mezi 92 závodníky.

Zatímco přípravu obřího slalomu možno označit za velmi dobrou, trať slalomu (hlavně v horní části) se pořadatelům nepodařilo upravit na stav regulérnosti, a tak po druhé skupině se již podobala bobové dráze a od 50. čísla se jen zřídka kdy dostal závodník všemi brankami do cíle. Mezi nimi byli i všichni naši. Navíc Pažout si zhmoždil koleno, které se stalo otazníkem před příštím sjezdem — Lamberhornem, který se jel ve Svatém Mořici. Závodů zde přinesly hned dvě překvapení:

1. že konzervativní pořadatelé byli ochotni přeložit místo závodů a
2. což bylo označeno za senzaci, že pořadající klub Alpina Svatý Mořic — kandidát MS 1974, byl schopen za dva dny (!!) vyřešit ubytování 100 závodníků, 200 členů doprovodu a 300 pracovníků televize, rozhlasu a tisku!

Přitom nikde nebyl znát jakýkoliv moment improvizace. A tak snad budoucí trať MS prodělala zcela neplánovanou, ale zato velmi zda-

řilou generálku. K již tradičnímu krásnému počasí v Mořici, perfektně upravené trati a výborné organizaci do nejmenšího detailu se přidalo i Pažoutovo koleno a vydrželo dva dny tréninku i nonstop bez větších potíží. Závod sám byl ve znamení nástupu Američanů, kteří mezi prvními deseti měli dva závodníky, a stále dominantního postavení domácích Švýcarů. Méně se dařilo Francouzům (první z nich Duvillard 7.) a Rakušanům (Cordin 5., Schranz 11.). Pro nás byl závod hříčkou přírážkových výpočtů. Milan skončil po výborné jízdě 35 vteřiny za vítězem, což reprezentovalo bodovou hodnotu 1838. Bohužel sestava prvních závodníků dala tomuto sjezdu přírážku 9,77!!, což je při A závodech naprosto nezvyklé.

Závod ve slalomu se jel na trati určené v budoucnu ženám. S tímto aspektem je také třeba brát časy obou kol, které jsou proti zvyklosti o 10–15 vt. kratší v každém kole. I ve slalomu měli Američané svůj velký den ve vítězství Palmera z druhé skupiny.

Bezprostředně po závodech jsme odjeli do Sacgens, kde po zkušebnostech s našim „vznášedlem“ jsem pokračoval mikrobusem sám, zatímco kluci jeli vlakem. Ke svému překvapení jsem dorazil před stanoveným limitem.

I Adelboden byl silně postižen nedostatkem sněhu, takže obří slalom musel být přenesen do nejvyšších poloh a také zde časy obou kol (vždy kolem 1,15) je nutné vidět očima mimořádných sněhových podmínek letošní zimy. Závod sám se stal soubojem dvou nejvážnějších kandidátů Světového poháru Francouze Russele a Itala Thoeniho. Oba svými jízdami ukázali, že v obřím slalomu — mají-li den — jsou schopni odsoudit další závodníky světové špičky do role komparsu. Zvláště způsob jízdy Thoeniho je imponantním spojením lyžařského umění s atletickou dynamikou jeho 18 let. Pažout zajel svůj standard a skončil na 32. místě. Zklamáním byly však výkony Sochora i Vojtěcha.

DAVOS - prominentní lyžařské středisko

Hned odpoledne po závodech odjezd do Bernu (Vojtěch i Sochor odjížděli na Mistrovství sprátených armád do Zakopaného) a pak dál směr Bad Gastein, dějiště tradičního sjezdu kitzbühlského závodu Hannenkamm.

Děk opětovným potížím s dopravním prostředkem jsme dorazili do Bad Gasteinu ve 20.00 hod. Deštivé počasí však nedávalo valnou naději na uskutečnění sjezdu na trati MS, kterou by pamětníci z let 1958 dnes po mnoha úpravách jen těžko poznávali.

Trvalý fén byl nakonec silnější než užití rakouského Bundeswehru, a tak v pátek 22. 1. jsme se definitivně rozloučili s možností sjezdu v Bad Gasteinu a odjeli do Kitzbühlu k absolvování slalomů, z nichž jeden byl mezinárodní a druhý (nedělní) do Světového poháru, se jel jako první část kombinace Hannenkamm — a sjezd se měl uskutečnit za týden buď v Megève nebo Pra Loup. Za této situace jsme se rozloučili s nejistotou podmínek v místech Světového poháru a odjeli společně s dalšími našimi (Dudev, Švitorka) do Tarviza k závodům FIS B, které už tradičně bývají dobře obsazeny. Po nesrovnalostech s italskými vizey a jednodenním zpožděním v Klagenfurtu jsme nakonec dojeli do Tarviza včas a mohli se v klidu připravit k obřím slalomu, který se jel ve středu 27. ledna. V prvním kole zajel vynikajícím způsobem Pažout a odsunul rakouského specialistu na obří slalom Stocha na druhé místo s rozdílem téměř jedné vteřiny. Odpolední jízda nebyla již tak technicky zdařilá jako I. kolo, přesto však stačila k uhájení prvního místa, které je nejen prvním větším Pažoutovým vítězstvím po zranění, ale hlavně přínosem vynikajících 9,70 bodu pro příští olympijskou sezónu. Oba nováčci nedovedli využít plně své příležitosti a skončili bez bodového zisku. Ve slalomu nestačil zlepšený výkon Pažoutův na víc, než

← TAK JEZDÍ GUSTAVO THOENI

14. místo a 38 bodů. Ze zledovatělé trati se vrátil se štítem ještě Švitorka na 34. místě mezi 99 závodníky.

Týž den odjezd do Svatého Michala v Langgan a druhý den 29. 1. start v I. kole obřího slalomu mezinárodního mistrovství Salzburgska. Zde se již spojily všechny skupiny a čítaly nyní 4 muže, 3 ženy a 2 trenéry. A v této sestavě jsme dokončili jeden celý zájezd o týden později v Hansu/Ennstalu.

CELKOVÁ BILANCE ZÁJEZDU

Byli jsme 36 dní na cestách, navštívili jsme 4 země a 9 míst, absolvovali 15 soutěží, ujeli 4250 km, překonali mnoho pasů a vrátili se ve zdraví domů 8. 2. ve 23.50 hod.! Jedním si nejsem zcela jist: zda naše vozidlo nevyroste. Způsob, jakým jmenovanému „chutnal“ olej na druhé polovině zájezdu, byl obdivuhodný.

JAN VEDRAL

BERCHTESGADEN

Obří slalom:

1. Brugmann (Šv.) 1:25:09 1:17:82 2:40 91
2. Russel (Fr.) 1:23:05 1:18:75 2:41 80
3. Zwilling (Rak.) 1:24:39 1:18:01 2:42 40
Pažout nedokončil

Slalom:

1. Augert (Fr.) 56,90 62 65 119,55
2. Messner (Rak.) 58,95 63,08 122,01
3. Rieger (NSR) 58 23 64,55 122,78
Pažout diskvalifikován v II. kole
Závod dokončilo 18 závodníků (!!) z 72.

MADONA DI CAMPIGLIO

Obří slalom:

1. Duvillard (Fr.) 1:47,03 1,48:24 3,35:27
2. Russel (Fr.) 1:48,28 1,47:84 3,36:12
3. Thoeni G. (It) 1:48 52 1,48:20 3,36:72
24. Pažout 1:52,10 1,51:69 3:43,79
45. Sochor 2:01,39 1 58:79 4:00,18
46. Vojtěch 2:00 81 2,00:61 4:01 42

SVATÝ MOŘIC

Sjezd:

1. Tresch (Šv.) 1,55 12
2. Russi (Šv.) 1 55 20
3. Sprecher (Šv.) 1 55,61
36. Pažout (ČSF) 1 58 45

Slalom:

1. Palmer (USA) 48 64 39 63 88 27
2. Rofner (Rak.) 48 92 40 09 89 01
3. Thoeni G. (It.) 48 85 40 42 89 27
45. Pažout (ČSF) 53 12 44 61 97 44
Ostatní nestartovali

AD`LBOD`N

Obří slalom:

1. Russel (Fr.) 1 12 15 1,11,32 2:23 47
2. Thoeni (It.) 1 13 10 1 11 85 2:24 95
3. Duvillard (Fr.) 1 12 34 1 13 04 2:25 43
32. Pažout (ČSF) 1 15 81 1 17 21 2:33 02
66. Sochor (ČSF) 1 20 19 1 23 32 2:43 51
67. Vojtěch (ČSF) 1 21 34 1 24 07 2:45 41

KITZBÜHL

Slalom (mezinárodní závody):

1. Augert (Fr.) 59 72 54,05 113 77
2. Russel (Fr.) 59 70 54 25 113 95
3. Penz (Fr.) 60 88 55 90 116 78
26. Pažout (ČSF) 65 89 59 34 125 34

TARVISIO

Obří slalom:

1. Pažout (ČSF) 2,02,42 1 37,19 3 39 61
2. Stock (Rak.) 2 03 23 1 36 54 3 39,77
3. Berthold (Rak.) 2 04 29 1 37,44 3 41,73
Další naši nedokončili

Slalom:

1. Demetz C. (It.) 53 82 52 60 106 42
2. Palmer (USA) 54,76 52 05 106,81
3. Chaffe (USA) 54,50 52,66 107,16
14. Pažout (ČSF) 56 93 55,63 112 56
34. Švitorka (ČSF) 61,72 60,74 122 46
Dudev diskvalifikován ve II. kole

S M U T N Ě V Ý R O Č Í

Znal jsem ho skoro od dětství. Na Malou Skálu přijížděl s maminkou na dovolenou. Pak ve Špindlerově Mlýně jsme se setkávali, a to už byl velmi učenlivý záček na lyžích. Rostl na nich s obdivuhodnou rychlostí, někdo o něm začínal hovořit jako o výjimečném talentu. Od přírody nadaný rozmnožoval tohle dědictví krásnou pílí a velkou touhou, velkou láskou k lyžím a horám. Dorostenecká léta prochází

s vavřínou četných a hřejivých vítězství. Stává se reprezentantem. Stále vidím jeho smějící se tvář. Byl to skoro příklad milého kluka. Prostě sympatického každým coulem. A pak to přišlo jako drtivý úder, jako blesk z čista jasna. Prachová lavina v muldě Železné pohřbila člověka, stojícího na počátku života, na začátku dráhy vrcholového sportovce. Ta krutá drtící spousta sněhu v oněch kouzelně zaoblených křivkách

hory, jejíž obraz tolikrát obdivujeme, kdykoliv zavítáme do Špindlerova Mlýna! On tam šel za krásou a radostí z toho, jak sviští lyže v prašanu, jak chutná přesně vykreslená kristiánka. Tam napsal svou poslední! OLÍK ČERVENKA, sjezdářský talent, jakých jsme měli málo. Obrovsky milý chlapec. Mulda, v níž ho zadusil sněh, který tak miloval, dostala jméno po něm: Olikova. Letos tomu je 20 let. Smutné výročí... -nj-

Mistrovství republiky ve výsledcích

Skok na velkém můstku

- Hubač Zbyněk (RH Semily) 247 (104+106)
- Raška Jiří (MEZ Frenštát) 239 (103+104,5)
- Kodejška Karel (Dukla B. Bystrica) 229 (102+103)
- Höhl Rudolf (Dukla Liberec) 221 (99,5+98)
- Rydval František (Dukla Liberec) 220,3 (101+101)
- Doležal Bohumil (Dukla B. Bystrica) 220,2 (99+99)
- Divila Ladislav (MEZ Frenštát) 219 (100,5+100,5)
- Lidák Jaroslav (Dukla B. Bystrica) 219,4 (101+100)
- Sláma Jaroslav (Dukla Liberec) 210,6 (97+97)
- Jakoubek Václav (Seba Tanvald) 207,2 (93,5+97)
- Balcar Jindřich (Dukla Liberec) 200,6 (93,5+93)
- Peřich Miloš (TJ Rožnov) 198,2 (98+92,5)
- Matouš Josef (Dukla Liberec) 198,2 (103+105)
- Kliment Jan (Dukla B. Bystrica) 196,4 (92,5+93,5)
- Novák Bohuslav (Slovan Š. Mlýn) 194 (94+88,5)
- Škoda Leoš (Ještěd Liberec) 186 (93+92)
- Berka Pavel (Ještěd Liberec) 180,4 (87+91,5)
- Balcar Oldřich (Slovan Š. Mlýn) 179,1 (88,5+90,5)
- Lenemayer Antonín (Jiskra Harrachov) 175,1 (85,5+93,5)
- Lepko Josef (Dukla B. Bystrica) 168,5 (82+88)
- Pleštil Václav (Ještěd Liberec) 164,9 (88+88)
- Morcinek Karel (Dukla Liberec) 164,2 (82,5+88)
- Urbas Jan (Dukla B. Bystrica) 163,9 (88+85,5)
- Balcar Jaroslav (Slovan Š. Mlýn) 150,4 (79+82)
- Hnyk Vladimír (Jiskra Harrachov) 149,3 (79,5+82,5)
- Metelka Josef (ZAZ Jaroměř) 146,4 (84,5+89)
- Šesták Karel (Sn. Š. Mlýn) 144,1 (77+79,5)
- Petrák Jaroslav (Seba Tanvald) 132,1 (77+77)
- Vopička Jan (Tatran Kraslice) 117,3 (66,5+78)

- Malošik Anton (Dukla B. Bystrica) 109,4 (65+76)
- Krompolt Zd. (ČH Š. Pleso) 101,1 (72+64,5)
- Janouch Zdeněk (J. Harrachov) 97,7 (62+68,5)

ZBYNĚK HUBAČ

- Makovec Zdeněk (J. Liberec) 80 (54,5+63)
- Přihlášeno 36, startovalo 35, dokončilo 33, nedokončili 2.

Skok na středním můstku

- Höhl Rudolf (Dukla Liberec) 236,3 (83+81)
- Matouš Josef (Dukla Liberec) 227,6 (82+80)
- Raška Jiří (MEZ Frenštát) 219,9 (79+76)
- Sláma Jaroslav (Dukla Liberec) 216,3 (80+76,5)
- Novák Bohuslav (Slovan Š. Mlýn) 216 (81+75)
- Kraus Josef (Dukla Liberec) 214,8 (81,5+75)
- Balcar Jindřich (Dukla Liberec) 213,3 (77+77)
- Jakoubek Václav (Seba Tanvald) 209 (79+72)
- Peřich Miloš (Rožnov pod Radhoštěm) 208 (78+75,5)
- Škoda Leoš (Ještěd Liberec) 204,7 (78,5+74,5)
- Hubač Zbyněk (RH Semily) 204,3 (83,5+75,5)
- Rydval František (Dukla Liberec) 201,1 (75+72)
- Morcinek Karel (Dukla Liberec) 199,3 (77+72)

- Berka Pavel (Ještěd Liberec) 196,6 (76,5+73)
 - Balcar Oldřich (Slovan Š. Mlýn) 196,3 (77+72)
 - Metelka Josef (ZAZ Jaroměř) 195,5 (75,5+70,5)
 - Lenemayer Antonín (Jiskra Harrachov) 189,3 (76,5+65)
 - Hnyk Vladimír (Jiskra Harrachov) 187,9 (72+70,5)
 - Vopička Jan (T. Kraslice) 187 (74,5+69)
 - Zvonek Josef (TJ Třinec) 178,6 (72+67,5)
 - Balcar Jaroslav (Slovan Š. Mlýn) 175,7 (76+69,5)
 - Šesták Karel (Slovan Š. Mlýn) 173,4 (71+66,5)
 - Rázl Jiří (RH Semily) 172,4 (69,5+68)
 - Pleštil Václav (Ještěd Liberec) 170,6 (71,5+65,5)
 - Buchta Stanislav (Slávia VŠ Praha) 169,5 (72+66,5)
 - Zeman František (Dukla Liberec) 169,4 (69,5+65,5)
 - Svoboda Jaroslav (Seba Tanvald) 169,2 (68,5+67)
 - Rázl Vladimír (Dukla Liberec) 168,6 (73+66,5)
 - Petrák Jaroslav (Seba Tanvald) 168 (70+66)
 - Makovec Zdeněk (Ještěd Liberec) 165,7 (70,5+65)
 - Kučera Antonín (Dukla Liberec) 165,1 (67,5+67)
 - Fejkl Jan (Dukla Liberec) 163,1 (68+64)
 - Foltman Libor (Dukla Liberec) 162,7 (69,5+66)
 - Rýgl Ladislav (Slávia VŠ Praha) 161,4 (65+65)
 - Janouch Zdeněk (Jiskra Harrachov) 158,8 (65+64)
 - Rázl Antonín (Seba Tanvald) 151,5 (65,5+60,5)
 - Bartošek Jindřich (Slávia VŠ Praha) 146,9 (63+64,5)
 - Kožený Olaf (Dukla Liberec) 144,3 (64+62,5)
 - Kučera Jindřich (Slávia VŠT Liberec) 143,4 (62,5+62,5)
 - Hlava Vlastimil (Jiskra Harrachov) 135,2 (70+65,5)
 - Louda Jaroslav (Spartak Hodkovice) 134,4 (66+59)
 - Kožíšek Čestmír (Seba Tanvald) 127,1 (61+56)
 - Makovec Milan (Ještěd Liberec) 115 (56+55)
 - Mayer Jiří (Sokol Studnice) 113,1 (54,5+62,5)
- Přihlášeno 51, startovalo 46, dokončilo 44, nedokončili 2.

Závod sdružený

1. Svoboda Jaroslav (Seba Tanvald) 397,86 (181,0+216,86)
 2. Rýgl Ladislav (Slávia VŠ Praha) 380,86 (171,0+209,86)
 3. Rázl Antonín (Seba Tanvald) 379,50 (159,5+220,0)
 4. Fejkl Jan (Dukla Liberec) 378,92 (173,5+205,42)
 5. Kučera Antonín (Dukla Liberec) 374,90 (176,5+198,40)
 6. Rázl Jiří (RH Semily) 364,62 (185,0+179,62)
 7. Foltman Libor (Dukla Liberec) 363,42 (174,5+188,92)
 8. Zeman František (Dukla Liberec) 356,10 (181,0+175,10)
 9. Hrstka Miroslav (ČH Š. Pleso) 344,74 (204,5+140,24)
 10. Krelm Mirloslav (ČH Š. Pleso) 306,98 (188,0+118,98)
 11. Žuřa Martin (ČH Š. Pleso) 270,52 (147,5+123,02)
- Přihlášeno 14, startovalo 13, dokončilo 11.

JUNIOŘI:

1. Buchta Stanislav (Slavia VŠ Praha) 415,50 (195,50+220)
 2. Rázl Vladimír (Dukla Liberec) 404,58 (195+209,58)
 3. Bartošek Jindřich (Slavia VŠ Praha) 370,10 (168,50+201,60)
 4. Kučera Jindřich (Slavia VŠST Liberec) 344,76 (164+180,76)
 5. Mayer Jiří (Sokol Studnice) 316,70 (134,50+182,20)
 6. Hlava Vlastimil (Jiskra Harrachov) 303,54 (160+143,54)
 7. Kožišek Čestmír (Seba Tanvald) 291 (144,50+146,50)
 8. Štiller Ján (ČH Š. Pleso) 256,84 (164+92,84)
 9. Saidl Vladimír (ČH Š. Pleso) 229,56 (131+98,56)
 10. Gregorčok Kamil (Dukla B. Bystrica) 154,78 (129+25,78)
- Přihlášeno 12, startovalo 11, dokončilo 10, vzdal 1.

Běh žen na 5 km

1. Cillerová Milena (Jiskra Mšeno) 19:46,1
2. Bartošová Alena (Jiskra Mšeno) 19:48,2

3. Šikolová Helena (Jiskra Mšeno) 20:11,3
4. Labašková Eva (Kovo L. Hrádok) 20:13,8
5. Chlumová Milena (RH Semily) 20:17,8
6. Šuleková Anna (Kovo L. Hrádok) 20:50,9
7. Šimůnková Miroslava (Jiskra Mšeno) 21:06,4
8. Weisshäutelová L. (Jiskra Mšeno) 21:41,2
9. Grošofová Iva (S. Nové Město) 21:44,1
10. jun. Vaverčáková Ir. (Slovan Smokovec) 21:49,7
11. Škopová Jaroslava (Jiskra Mšeno) 21:55,8
12. Novotná Eva (Ještěd Liberec) 21:56,1
13. Kaplanová Oldřiška (Sokol Nové Město) 21:58,8
14. Neumanová Helena (Slavia VŠ Praha) 22:02,0
15. Passiárová Anna (Slovan Smokovec) 22:04,4
16. jun. Šuleková Emilie (Kovo L. Hrádok) 22:11,9
17. Vendlerová Jana (RH Semily) 22:14,8
18. Šuleková Věra (Kovo L. Hrádok) 22:18,0
19. Šimůnková Eva (Slavia VŠ Praha) 22:37,8
20. Kotlandová Vladěna (Ještěd Liberec) 22:47,0
21. Staroňová Anna (Baník Kremnica) 22:54,5
22. jun. Hýsková Eva (Jiskra Mšeno) 23:02,3
23. jun. Hnídková Ilona (Ještěd Liberec) 23:05,5
24. Vaicová Jana (CHZ Litvínov) 23:10,8
25. jun. Buďárková Jaroslava (SKI Jilemnice) 23:13,8
26. Bělohožnicková Věra (Ještěd Liberec) 23:28,8
27. Pubalová Lidmila (ČZ Strakonice) 23:30,1
28. Kubínová Anežka (TJ Rožnov p. R.) 23:32,5
29. jun. Stolínová Alena (Jiskra Mšeno) 23:33,2
30. jun. Obšilová Lída (Jiskra Mšeno) 23:44,5
31. jun. Látalová Zuzana (Slavia VŠ Praha) 23:49,8
32. Šírová Hana (Slavia VŠ Praha) 23:53,8
33. Mrázková Milica (Universita Brno) 24:03,2
34. Müllerová Dagmar (St. fak. Praha) 24:09,8
35. Sekajová Růžena (Baník Kremnica) 24:11,5
36. Macháčová Anna (St. fak. Praha) 24:13,8
37. Tulisová Marta (S. Nové Město) 24:17,3
38. Procházková Dana (Slavia VŠ Praha) 24:18,5
39. Slonková Eva (S. Nové Město) 24:31,1
40. Písková Věra (TJ Rožnov p. R.) 24:33,2
41. Nosková Alena (Slavia VŠ Praha) 25:00,2
42. Baláková Milena (Universita Brno) 25:08,5
43. jun. Štenitová Edita (Baník Kremnica) 25:43,2
44. Oždiánová Alena (SKI Jilemnice) 26:19,5
45. Heřmanová Eva (Slavia VŠ Praha) 26:32,8

Přihlášeno 51, startovalo 46, vzdalo 1, dojelo a klasifikováno 45.

Běh juniorek na 5 km

1. Buďárková Jaroslava (SKI Jilemnice) 25:23,4
2. Šuleková Emilie (TESLA Liptov. Hrádok) 25:40,9
3. Vaverčáková I. (Slovan Smokovec VT) 25:50,5
4. Obšilová Lída (Jiskra Mšeno) 26:58,5
5. Hnídková Ilona (Ještěd Liberec) 27:04,7
6. Stolínová Alena (Jiskra Mšeno) 27:05,8
7. Štepitová Edita (Baník Kremnica) 27:19,8
8. Maternová Zuzana (RH Semily) 27:38,7
9. Látalová Zuzana (Slavia VŠ Praha) 27:41,5
10. Hýsková Eva (Jiskra Mšeno) 27:51,7
11. Stehlíková Libuše (TJ Rožnov p. R.) 27:52,8
12. Hudačová Marie (ČZ Strakonice) 27:59,3
13. Horáčková Dana (Slovan Karlovy Vary) 28:09,1
14. Janurová Věra (ČZ Strakonice) 28:22,5
15. Schürgerová Eva (Sl. Dolný Kubín) 28:38,8
16. Marconová Věra (Sl. Dolný Kubín) 28:45,5
17. Zemánková Blanka (Jiskra Mšeno) 28:58,5
18. Černá Lenka (ČZ Strakonice) 29:25,8
19. Čejková Zdena (Lok. Trutnov) 29:46,3
20. Nevřilová Dana (Sp. Metra Blansko) 30:02,3
21. Pichlová Zdena (Jiskra Kolín) 30:09,9
22. Zonková Jiřina (Spartak Vrchlabí) 30:29,5

23. Kraváčková Helena (Sp. Metra Blansko) 32:55,2
Přihlášeno 24, startovalo 24, vzdala 1, dojelo a klasifikováno 23.

Běh žen na 10 km

1. Cillerová Milena (Jiskra Mšeno) 44:08,5
2. Bartošová Alena (Jiskra Mšeno) 44:18,8
3. Chlumová Milena (RH Semily) 44:19,5
4. Labašková Eva (TESLA Lipt. Hrádok) 45:29,5
5. Šimůnková Miroslava (Jiskra Mšeno) 46:26,5

MILENA CILLEROVÁ

6. Šuleková Anna (TESLA Lipt. Hrádok) 47:31,5
7. Novotná Eva (Ještěd Liberec) 47:54,8
8. Grošová Iva (S. Nové Město n. Mor.) 48:23,3
9. Škopová Jaroslava (Jiskra Mšeno) 48:45,3
10. Staronová Anna (Baník Kremnica) 48:55,0
11. Šuleková Věra (TESLA Lipt. Hrádok) 49:23,4
12. Kaplanová Oldřiška (S. Nové Město n. Mor.) 49:37,4
13. Neumannová Helena (Slavia VŠ Praha) 49:47,5
14. Wendlerová Jana (RH Semily) 50:05,0
15. Kotlandová Vlad. (Ještěd Liberec) 50:45,3
16. Šírová Hana (Slavia MFF Praha) 50:48,5
17. Šimůnková Eva (Slavia VŠ Praha) 51:19,2

18. Kubínová Anežka (TJ Rožnov p. Radh.) 51:55,4
 19. Tulisová Marta (S. Nové Město n. Mor.) 52:04,3
 20. Pupalová Lidmila (ČZ Strakonice) 52:18,3
 21. Zoubková Helena (Slavia VŠ Praha) 52:19,3
 22. Stará Jitka (Slovan Karlovy Vary) 52:21,3
 23. Vajcová Jana (CHZ Litvínov) 52:48,5
 24. Mrázková Milica (Univerzita Brno) 53:10,2
 25. Písková Věra (TJ Rožnov p. Radhoštěm) 53:27,5
 26. Procházková Dana (Slavia MFF Praha) 54:31,6
 27. Baláková Milena (Univerzita Brno) 54:37,5
 28. Sekajová Růžena (Baník Kremnica) 54:43,0
 29. Macháčová Anna (St. fak. VŠ TJ Praha) 55:15,1
 30. Heřmánková Eva (Slavia MFF Praha) 57:35,1
 31. Nosková Alena (Slavia MFF Praha) 59:03,2
- Přihlášeno 36, startovalo 33, vzdaly 2, dojelo a klasifikováno 31.

Běh mužů na 15 km

1. Michalko Ján (ČH Vysoké Tatry) 43:52,0
2. Lupták Julius (ČH Vysoké Tatry) 44:08,3
3. Faistavr Jan (Dukla Liberec) 44:08,5
4. Henych Stanislav (Dukla Liberec) 44:18,7
5. Ilavský Ján (ČH Vysoké Tatry) 44:39,8
6. Bieman Karel (Jiskra Mšeno) 44:45,2
7. Langmayer Mil. (Ještěd Liberec) 45:13,0
8. Peřina Václav (Dukla Liberec) 45:16,1
9. Červinka Jiří (Jiskra Mšeno) 45:20,5
10. Langmayer Josef (Ještěd Liberec) 45:22,0
11. Beran Jiří (Sp. Police n. M.) 45:54,2
12. Pospíšil Vlad. (SKI Jilemnice) 45:58,1
13. Karásek Mil. (Ještěd Liberec) 46:14,0
14. Sůva Bohumil (Jiskra Mšeno) 46:17,8
15. Rozkovec Jar. (RH Semily) 46:19,8
16. Hrubý Ladislav (Jiskra Mšeno) 46:22,4
17. Kubica Josef (Dukla Liberec) 46:23,8

18. Doležal Jiří (Jiskra Mšeno) 46:24,6
19. Štefl Karel (S. Nové Město) 46:24,8
20. Bartoš Jiří (Jiskra Mšeno) 46:28,3
21. Brusík Ondřej (Slovan Smokovec) 46:33,4
22. jun. Matejbus Jan (Dukla Liberec) 46:36,8
23. Řezáč Stanislav (Dukla Liberec) 46:37,8
24. Pavlák Štefan (ČH Vysoké Tatry) 46:39,7
25. Miluška Milan (Dukla Liberec) 46:40,2
26. Mlynář Pavol (Slovan Smokovec) 46:45,8
27. Šaling Vlad. (ČH Vysoké Tatry) 46:48,2
28. Švanda Josef (S. Nové Město) 46:58,1
29. Chlubna Lub. (S. Nové Město) 47:06,1
30. Tryzna Jiří (Slavia VŠ Liberec) 47:20,9
31. Zuzánek Mil. (Ještěd Liberec) 47:22,1
32. Skuca Zdeněk (MEZ Frenštát) 47:29,1
33. Odvárka Miloš (S. Nové Město) 47:36,7
34. Weisshäutel J. (Slavia VŠ Praha) 47:37,5
35. Valent Bohuš (Kovo Lipt. Hrádok) 47:52,8
36. jun. Jarý Milan (Sp. Rokytnice n. J.) 48:04,8
37. Hrdinka Milan (RH Semily) 48:15,2
38. Brusík Ján (Slovan Smokovec) 48:16,4
39. Hudáč Josef (ČH Vysoké Tatry) 48:21,2
40. Pavlata Vlad. (Slavia VŠ Olomouc) 48:23,8
41. Žák Jiří (Dukla Liberec) 48:23,8
42. Kubica Václav (Slavia VŠ Olomouc) 48:27,8
43. Sacký Karel (MEZ Frenštát) 48:35,2
44. Verszhégi Boris (Slovan Smokovec) 48:38,1
45. Passiár Daniel (Slovan Smokovec) 48:46,2
46. Jaraba Vladimír (ČH Vysoké Tatry) 48:46,8
47. Holman Ladislav (Dukla Liberec) 48:54,3
48. Holman Josef (SKI Jilemnice) 48:55,8
49. jun. Böhm Zdeněk (Slavia VŠ Praha) 48:57,8
50. Procházka Zdeněk (Slavia VŠ Praha) 48:57,8
51. Kuchař František (S. Nové Město) 49:02,2

52. Šmíd Vladimír (RH Semily) 49:04 5
53. jun. Schürger Fr. (Sl. Ek. Bratislava) 49:14,2
54. Špulák Lad. (Ještěd Liberec) 49:26 1
55. Páříčka Ondrej (Baník Kremnica) 49:29 5
56. Straka Vlad. (Slavia VŠ Olomouc) 49:29 9
57. Klazar Antonín (Slavia VŠ Praha) 49:45 0
58. Vričan Petr (Baník Kremnica) 49:46,7
59. Novák J. (Sn. Karl. Vary) 49:57,0
60. jun. Petr Josef (Dukla B. Bystrica) 50:01,2
61. Čech Karel (St. fak. Praha) 50:04,8
62. Matejka Mir. (Kovo Lipt. Hrádok) 50:12 8
63. Sýkora Tomáš (Ještěd Liberec) 50:16 5
64. Štepita Josef (ČH Vysoké Tatry) 50:21 1
65. Řezáč Jaroslav (Jiskra Mšeno) 50:32 5
66. Vágner Vlad. (Slavia VŠ Praha) 50:42 5
67. jun. Krčil Jaroslav (Jiskra Mšeno) 50:52 2
68. Fiala Zdeněk (SKI Jilemnice) 50:58 5
69. Laně Miroslav (Dukla Sušice) 50:59 4
70. jun. Vojáček Pavel (Dukla Vimperk) 51:13,4
71. Soukup Miroslav (Dukla B. Bystrica) 51:29 5
72. Juda Luboš (S. Nové Město) 51:41 2
73. jun. Míkule Oldřich (Spartak Vrchlabí) 52:02 3
74. Kutil Ivan (S. Nové Město) 52:38 2
75. jun. Pavlíček Zdeněk (TJ Rožnov p. R.) 52:39,8
7. Schürger F. (Sl. Ek. Bratislava) 41:04,5
8. Šalíng P. (ČH Vysoké Tatry) 41:40,8
9. Urbanec M. (Slavoj Kořenov) 41:58,2
10. Petr J. (Dukla B. Bystrica) 42:10,8
11. Krčil J. (Jiskra Mšeno) 42 26,7
12. Pála J. (ČZ Strakonice) 42:31,8
13. Pavlíček Z. (TJ Rožnov p. R.) 42:36,1
14. Míkule O. (Sp. Vrchlabí) 42:39,3
15. Vojáček P. (Dukla Vimperk) 42:44,4
16. Slabý M. (S. Nové Město n. M.) 42:54,8
17. Vejnar Zdeněk (Slavia VŠ Liberec) 43:05 3
18. Greguška V. (ČH Vysoké Tatry) 43:44 8
19. Polák I. (Slavia VŠ Praha) 43:56 8
20. Duřka Fr. (Dukla B. Bystrica) 43:57 8
21. Kubát V. (Sn. Karlovy Vary) 44:02 8
22. Trpišovský J. (Jiskra Mšeno) 44:06 5
22. Gajdoš D. (T. Lipt. Hrádok) 44:06 5
24. Ryjáček O. (Dukla B. Bystrica) 44:08 5
25. Smolík M. (Dukla Vimperk) 44:21,3
26. Voldřich J. (ČZ Strakonice) 44:28 2
27. Hrubý Josef (Slavoj Kořenov) 44:40 5
28. Babišta O. (S. Nové Město n. M.) 44:51 9
29. Šmíd M. (Sp. Police n. M.) 45:13 3
30. Ježek M. (Dukla Sušice) 45:55,3
31. Hložek O. (MEZ Frenštát p. R.) 46:16 4
32. Veselý J. (Dukla B. Bystrica) 46:16 8
33. Adolf P. (Dukla Vimperk) 46:28 4
34. Kalibán J. (Sp. Police n. M.) 46:41 8
35. Štefan I. (ČH Vysoké Tatry) 46:47,2
36. Trčka J. (Slavia VŠ Olomouc) 47:10,0
2. Fajstavr J. (Dukla Liberec) 1,45:08 2
3. Bieman K. (Jiskra Mšeno) 1 45:37 6
4. Michalko J. (ČH V. Tatry) 1 47:19 8
5. Brusík J. (Sn. Smokovec) 1,48:43 5
6. Pavlák Š. (ČH V. Tatry) 1,49:15 5
7. Novák J. (Sn. K. Vary) 1 50:19 5
8. Hrdinka M. (RH Semily) 1 50:39 4
9. Mlynář P. (Sn. Smokovec) 1 50:47 8
10. Červinka J. (Jiskra Mšeno) 1 50:49 4
11. Langmayer M. (Ještěd Liberec) 1,51:36 2
12. Řezáč Š. (Dukla Liberec) 1 51:30 1
13. Beran J. (RH Semily) 1 51:39 0
14. Weisshäutel J. (Sl. VŠ Praha) 1 52:56 6
15. Doležal J. (Jiskra Mšeno) 1 52:59 2
16. Valent B. (T. L. Hrádok) 1 52:59 8
17. Šalíng V. (ČH V. Tatry) 1 53:03 0
18. Karásek M. (Ještěd Liberec) 1 53:03 8
19. Súva B. (Jiskra Mšeno) 1 53:52 6
20. Škuca Z. (MEZ Frenštát) 1,54:07 4
21. Verszhegi B. (Sn. Smokovec) 1 54:07 8
22. Procházka Z. (Sl. MFF Praha) 1 54:14 8
23. Tryzna J. (Sl. VŠ Liberec) 1 54:15 4
24. Kubica V. (Sl. VŠ Olomouc) 1 54:27 6
25. Kořátko J. (Dukla Liberec) 1 54:39 2
26. Hudač J. (ČH V. Tatry) 1 54:42 1
27. Holman J. (SKI Jilemnice) 1 55:06 2
28. Pospíšil V. (SKI Jilemnice) 1 55:11,2
28. Bružík O. (Sn. Smokovec) 1,55:11 2
30. Matějka M. (T. L. Hrádok) 1 55:20 9
31. Straka V. (Sl. VŠ Olomouc) 1 55:21 6
32. Chlubna L. (S. N. Město) 1 55:28 0
33. Uričan P. (B. Kremnica) 1 55:32 9
34. Zuzánek M. (Ještěd Liberec) 1 55:45 8
35. Bartoš J. (Jiskra Mšeno) 1 56:08 0

Přihlášeno 87, startovalo 82, vzdalo 7, dojelo a klasifikováno 75.

Běh juniorů na 10 km

1. Böhm Zdeněk (Slavia VŠ Praha) 38:13 5
2. Beran J. (Sp. Police n. M.) 39:15 8
3. Krčil K. (RH Semily) 39:16 5
4. Jarý M. (Sp. Rokytnice n. J.) 40:13 2
5. Matejbus J. (Dukla Liberec) 40:19 7
6. Staroň V. (ČH Vysoké Tatry) 40:42 5

Přihlášeno 37, startovalo 37, vzdal 1, dojelo a klasifikováno 36.

Běh mužů na 30 km

1. Lupták J. (ČH V. Tatry) 1 44:00 2

36. Passiár D. (Sn. Smokovec) 1:56:30,0
37. Švanda J. (S. N. Město) 1:56:54,8
38. Šmíd V. (RH Semily) 1:56:58 2
39. Pachner J. (Sl. MFF Praha) 1:57:02,1
40. Blažiček J. (S. N. Město) 1:57:34,2
41. Fousek V. (S. N. Město) 1:57:40,1
42. Klazar A. (Sl. MFF Praha) 1:57:45 8
43. Jaraba V. (ČH V. Tatry) 1:58:31 2
44. Štepita J. (ČH V. Tatry) 1:58:57,8
45. Sýkora T. (Ještěd Liberec) 2:01:24,3
46. Špulák L. (Ještěd Liberec) 2:05:57,1

Přihlášeno 73, startovalo 72, nestartoval 1, vzdalo 26, došlo a klasifikováno 46.

Běh na 50 km

48. ročník Hančova memoriálu

1. Lupták Julius (ČH Št. Pleso) 2:29,56
2. Řezáč Stanislav (Dukla Liberec) 2:30,19
3. Šalling Vladimír (ČH Št. Pleso) 2:31,14
4. Zuzánek Miroslav (Ještěd Liberec) 2:31,46
5. Michálko Jan (ČH Št. Pleso) 2:32,55
6. Beran Josef (RH Semily) 2:33,05
7. Kubica Josef (Dukla Liberec) 2:33,35
8. Červinka Jiří (Jiskra Mšeno) 2:34,05
9. Štefl Karel (S. Nové Město) 2:34,07
10. Pospíšil Vladimír (SKI Jilemnice) 2:36,52
11. Hrdinka Milan (RH Semily) 2:37,15
12. Langmajer Josef (Ještěd Liberec) 2:37,56
13. Seidl Jaroslav (Dukla Liberec) 2:38,57
14. Tryzna Jiří (Sl. VŠST Liberec) 2:39,06
15. Vričan Peter (Baník Kremnica) 2:39,52
16. Karásek Miroslav (Ještěd Liberec) 2:40,39
17. Kubica Václav (Slovan U. Olomouc) 2:40,48
18. Valent Bohuslav (Kovo Tesla L. Hrádok) 2:41,07
19. Šmíd Vladimír (RH Semily) 2:42,10
20. Straka Vladimír (Sl. U. Olomouc) 2:42,30

JÁN MICHÁLKO

- 21./1 Hrubý Ladislav (Jiskra Mšeno) 2:42,47
22. Klazar Antonín (Sl. MFF Praha) 2:43,47
23. Rozkovec Jaroslav (RH Semily) 2:44,35
24. ing. Pachner Jan (Sl. MFF Praha) 2:45,02
25. Weissshäutel Jan (Sl. VŠ Praha) 2:45,48
26. Vizner Josef (Sl. VŠST Liberec) 2:46,23
27. Bartoš Jiří (Jiskra Mšeno) 2:46,53
28. Doležal Jiří (Jiskra Mšeno) 2:47,35
29. Kuchař František (S. Nové Město) 2:47,38
30. Chlubna Luboš (S. Nové Město) 2:48,20
31. Verseghe Boris (Sn. Smokovec) 2:49,01
32. ing. Procházka Zdenko (Sl. MFF Praha) 2:49,03
33. Hudač Josef (ČH Št. Pleso) 2:49,52
34. Kofátek Jiří (Dukla Liberec) 2:52,07
35. Pavlata Vladimír (Sl. U. Olomouc) 2:52,33
36. Kadnár Lubomír (Lok. Bratislava) 2:54,03
37. Suchý Jan (Sl. MFF Praha) 2:54,07

38. Šturm Ladislav (Auto-Škoda Vrchlabí) 2:54,51
39. ing. Vlach Oldřich (VŠB Ostrava) 2:55 31
40. Peterka Jan (Sl. Chemie Praha) 2:58,45
41. Odvárka Miloš (S. Nové Město) 2:58 48
42. Šafař Stanislav (Auto-Škoda Vrchlabí) 3:01,04
43. Rusňák Ján (ČH Št. Pleso) 3:01,15
44. Křiška Mikuláš (Sl. Karlovy Vary) 3:03,08
45. Bulíř Čestmír (Sl. VŠ Praha) 3:04 34
- 46./2 Hájek Vladimír (Ještěd Liberec) 3:05,00
47. Kulda Zdeněk (Sp. Avia Čakovice) 3:08 00
48. Hrubý Oldřich (SKI Jilemnice) 3:09 38
49. Vojtíšek Josef (Auto-Škoda Vrchlabí) 3:09 49
50. Šabata Stanislav (Sp. Skuhrov) 3:11,53
51. Juračka Jaroslav (Sp. Škoda Plzeň) 3:12,30
52. Rudla František (TJ Gottwaldov) 3:13,02
53. Hrodek Jiří (Lok. Trutnov) 3:14,52
54. Mähr Edwin (Dukla Vimperk) 3:15,22
55. Smetana Zdeněk (Sp. Přerov stroj Přerov) 3:16,09
56. Špicar Rudolf (Auto-Škoda Vrchlabí) 3:17,00
57. Ing. Sýkora Karel (Sl. VŠ Plzeň) 3:19 30
58. Ing. Křemek Jaroslav (Sl. VŠ Plzeň) 3:19,33
- 39./4 Ing. Syrovatský Vlad. (S. Senohraby) 3:20,58
60. Haviar Miroslav (Lok. Bratislava) 3:23 19
61. Pohořelský Jiří (Sp. Avia Čakovice) 3:24 31
62. Míchl Pavel (Sp. Skuhrov) 3:25,40
63. Štětka Vladimír (Lok. Bratislava) 3:26 55
64. Šrojan Jiří (S. Senohraby) 3:29 18
65. Míchl Josef (Sp. Skuhrov) 3:36 24
66. Krpec Jaroslav (TJ Praha-Vršovice) 3:37,15
67. Blažek Vladimír (S. Senohraby) 3:44 38
- 68./4 Valkoun Oldřich (Sl. ÚV ČSTV Praha) 3:47,52
69. Zajac Ján (Lok. Bratislava) 3:53 13
70. Šánek Ján (TJ MEZ Brumov) 3:54,04
- 71./5 Routa Václav (AC Praha) 4:08,29

- 72./6 Lažnovský Jaroslav (TJ Gottwaldov) 4:12,18
 — Ing. Mráz Jiří (VAAZ Brno) vzdal
 — Ing. Junek Zbyněk (Lok. Brno Komárov) vzdal
 — Ptáček Stanislav (TJ MEZ Brumov) vzdal
 — Kvapil Vojtěch (Sl. VŠ Plzeň) vzdal
 — Ing. Vojtěch Josef (VAAZ Brno) vzdal
 — Sedlák Jindřich (Dukla Liberec) vzdal
 — Švanda Josef (S. Nové Město) vzdal
 — Langmajer Miloslav (Ještěd Liberec) vzdal
 — Pavlák Štefan (ČH Štrbské Pleso) vzdal
 — Miluška Miloslav (Dukla Liberec) vzdal

Štafetový běh mužů na 3 X 10 km

1. Dukla Liberec 1:38,20 (Henyň 32:43, Peřina 32:53, Fajstavr 32:44)
2. ČH Vysoké Tatry I. 1:38,51 (Ilavský 32:59, Michalko 32:26, Lupták 33:26)
3. Jiskra Město I. 1:40,59 (Biečan 33:07, Hrubý 33:58, Červinka 33:54)
4. Ještěd Liberec I. 1:41,30 (Langmayer J. 33:42, Langmayer Mil. 33:24, Karásek 34:24)
5. Dukla Liberec II. 1:42,22 (Kubica 34:18, Matejbus 33:45, Sajdl 34:19)
6. Slovan Smokovec 1:43,32 (Brusik O. 35:10, Mlynář 34:27, Brusik J. 33:55)
7. Jiskra Město II. 1:43,35 (Doležal 34:22, Sůva 34:45, Bartoš 34:28)
8. SKI Jilemnice 1:44,40 (Holman 35:09, Pospíšil 34:20, Tůma 35:11)
9. ČH Vysoké Tatry II. 1:44,58 (Staroň 36:16, Pavlák 34:11, Šaling 34:31)
10. RH Semily 1:45,12 (Beran

- 35:18, Krčil 34:59, Rozkovec 34:55)
 11. Ještěd Liberec II. 1:46,48 (Špulák 36:11, Zuzánek 34:05, Sýkora 36:32)
 12. Sokol N. Město I 1:47,35 (Švanda 35:05, Chlubna 36:47, Štefl 35:43)
 13. Slavia VŠ Praha 1:48,25 (Polák 38:12, Böhm 34:22, Weissshäutel 35:49)
 14. MEZ Frenštát 1:49:14 (Hložek 39:32, Sacký 34:49, Škucica 34:53)
 15. Kovo Lipt. Hrádok 1:49,28 (Matejka 36:53, Gajdoš 37:52, Valent 34:43)
 16. Jiskra Město III. 1:49,30 (Trpišovský 37:18, Řezáč 36:12, Krčil 36:00)
 17. Slavia VŠ Liberec 1:50,29 (Vízner 37:06, Vejnar 37:38, Tryzna 35:45)
 18. ČH Vysoké Tatry III. 1:51,59 (Jaraba 37:19, Hudač 35:59, Šaling 38:41)
 19. Dukla Vimperk 1:53,35 (Smolík 37:53, Adolf 36:53, Vojáček 38:49)
 20. Slavia MFF Praha 1:54,13 (Vágner 38:38, Pachner 38:19, Procházka 37:16)
 21. Spartak Police 1:54,14 (Beran 33:37, Kalibán 40:20, Šmíd 40:17)
 22. Slavoj Kořenov 1:54:42 (Hrubý 38:41, Spálenský 38:38, Urbanec 37:23)
 23. Sokol N. Město III. 1:56,01 (Slabý 39:07, Inda 38:20, Kutl 38:34)
 24. Dukla B. Bystrica 1:56,02 (Dutka 39:09, Ryjáček 39:05, Horčíčka 37:48)

Přihlášeno 28, startovalo 25, vzdalo 1, dokončilo a klasifikováno 24.

Štafetový běh žen na 3 X 5 km

1. Jiskra Město I. 1:00,07 (Čillerová 20:14, Šikolová 19:43, Bartošová 20:10)
2. Kovo Lipt. Hrádok 1:03,43

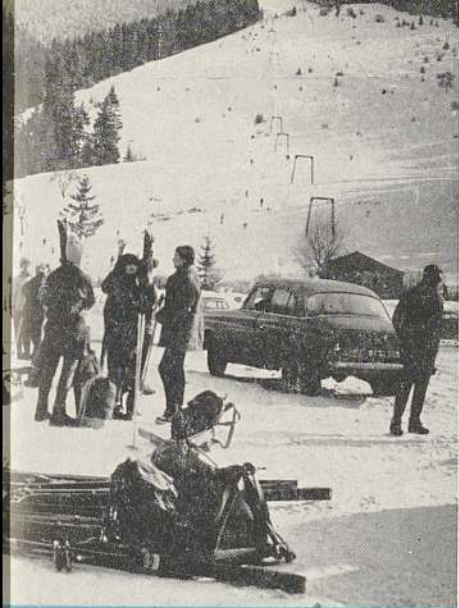
- (Šuleková A. 20:39, Šuleková V. 22:11, Labašková V. 20:53)
 3. Jiskra Město II. 1:04,39 (Weissshäutelová 21:59, Šimůnková 21:06, Škopová 21:34)
 4. RH Semily 1:05,45 (Vendlerová 22:21, Maternová 23:28, Chlumová 19:56)
 5. Slovan Smokovec 1:05,58 (Passiarová 21:56, Bekešová 22:35, Vaverčáková 21:27)
 6. Ještěd Liberec 1:06,07 (Kotlandová 22:22, Hnídková 21:58, Novotná 21:47)
 7. Slavia VŠ Praha 1:08,39 (Zoubková 24:35, Šimůnková 22:04, Neumannová 22:00)
 8. Sokol N. Město 1:08,46 (Kaplanová 22:40, Tulisová 24:10, Grošofová 21:56)
 9. Baník Kremnica 1:09,31 (Sekajová 23:52, Štepitová 23:32, Staroňová 22:07)
 10. Jiskra Město III. 1:09,37 (Stolínová 23:25, Hýsková 23:14, Obšilová 22:58)
 11. Slavia D. Kubín 1:11,17 (Sekajová 22:09, Schürgerová 24:16, Marcanová 24:52)
 12. St. fak. Praha 1:11,38 (Látalová 23:24, Macháčová 24:13, Müllerová 24:01)
 13. TJ Rožnov p. R. 1:11,54 (Písková 23:49, Stehlíková 24:11, Kubínová 23:54)
 14. SKI Jilemnice 1:12,07 (Oždianová 25:19, Erlebachová 24:14, Budárková 22:34)
 15. Slavia MFF Praha 1:13,34 (Nosková 24:37, Procházková 24:58, Širová 23:59)
 16. ČZ Strakonice 1:15,46 (Hubáčová 24:21, Černá 25:09, Janurová 26:16).
 Přihlášeno 16, startovalo 16, vzdalo 0, dojelo a klasifikováno 16.

Dokončení v příštím čísle

Fotografiemi přispěli do tohoto čísla **dr. Jar. Čtvrtečka, M. Hladík, J. Žáček, J. Drhlík a J. Nejedlo**

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, Fr. Lauer, M. Chlouba, dr. Kulhánek, J. Leiss, B. Tvrzník a K. Eidlps. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objeďnávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 10. března 1971.

K článku uvnitř čísla o Malé Fatře: nahoře záběr lyžařského vleku na Grůň a část hřebenevity s Rozutcem a Stohem v pozadí, dole záběr z vrcholu Velkého Fatranského Kriváně.

ZBYNĚK HUBAČ, jeden z tria neúspěšnějších čs. skokanů sezóny 1970—1971

Lyžařství

ROČNÍK 57

KVĚTEN 1971

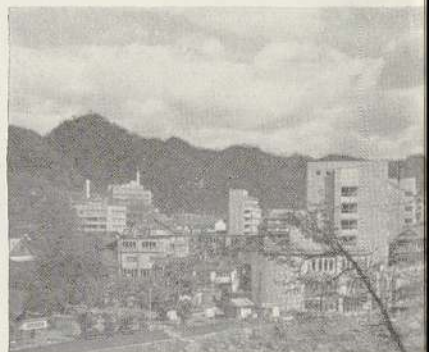
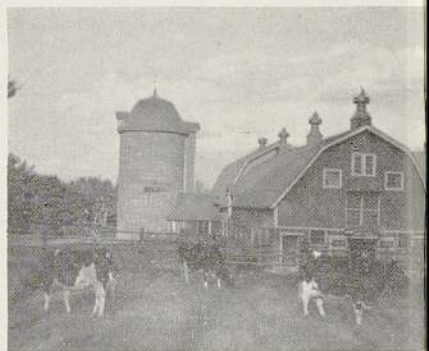
Kčs 2,50

5

181

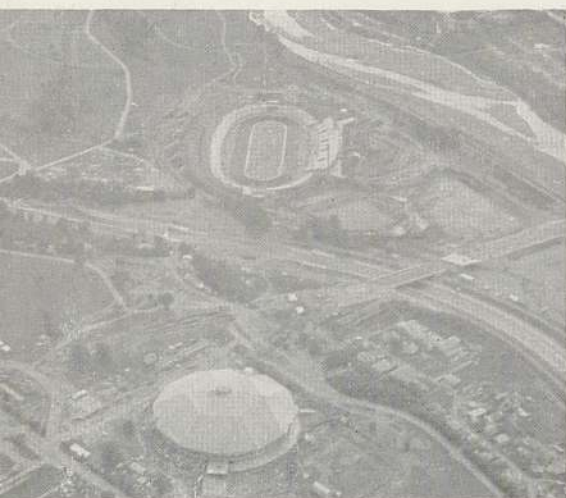
Atraktivní zjev mezi sjezdačkami: RADKA SVABOVA

SAPPORO

*v jarním provedení: záběr z parku Odori, vládní budova,
statek v okolí města, lázeňská čtvrt Jazankei, dole:
lední palác a volná lemová plocha v Makomanai a sjez-
dové tratě z hory Eniwa*

ŠUMAVA ZVEDÁ HLAVU

Závazek k 50. výročí KSČ a FDTJ

Šumava se dlouho vytrácela z českého lyžařského povědomí, a snad i ze stránek našeho časopisu. S radostí jsme proto uvítali příspěvek dr. Fr. Steidla, který nás zavádí do krásného prostředí Špičáku, kde vyrostlo nové lyžařské středisko.

Plán na jeho výstavbu vznikl po vydání vládního usnesení o racionizaci Šumavy, vydané v srpnu 1969, kterým konečně byla Šumavě poskytnuta možnost alespoň částečného využití jejích přírodních předpokladů a specifických hodnot. Hospodářský a kulturní rozvoj Šumavy po roce 1948 značně zaostával ve srovnání s celkovým rozvojem státu, ačkoliv Pošumaví je jednou z nejdůležitějších částí republiky pro svůj význam lesnický, vodohospodářský a biologicko-krajinářský, a ve funkci rekreační má pro své ojedinělé přírodní vlastnosti a hodnoty předpoklady dosáhnout dokonce nejen celostátního, nýbrž i mezinárodního významu a obliby. Cestovní ruch, sportovní využití a rekreace jsou však zdůrazňovány za hlavní článek rozvoje Šumavy nejen z toho důvodu, nýbrž také proto, že jsou základní podmínkou využití přírodních předpokladů Šumavy k její hospodářské konsolidaci, zvýšení pracovních příležitostí a k nutnému komplexnímu řešení celého dalšího rozvoje. Snažili jsme se proto využít příležitosti dané vládním usnesením k výstavbě tělovýchovných zařízení, která prakticky od roku 1948 nebyla v této oblasti nejen budována, ale ani řádně udržována a jsou daleko za běžnou úrovní. V listopadu 1969 jsme proto za účasti hlavního projektanta územního plánu ing. Mareše dohodli s lyžaři naší župy, že se pokusíme o nejrychlejší výstavbu sportovního střediska i nejnutnějšího tělovýchovného zařízení tak, aby se Šumava alespoň částečně mohla svou vybave-

ností přiblížit ostatním částem našeho státu. Zavázali jsme se, že sportovci našeho okresu budou zajišťovat výstavbu lyžařského sjezdářského areálu, sportovci Plzně a ostatních spádových okresů pak výstavbu lyžařských můstků a běžeckého areálu. S velkým pochopením nám tehdy pomohl a radil ing. Jarolínek, který byl tak zaujat myšlenkou projekce tří můstků (90 m, 70 m a cvičného) v překrásném prostředí svahu Špičáku a ještě při mistrovství světa ve Vysokých Tatrách nám ukazoval několik návrhů alternativních řešení. Škoda, ohromná škoda nejen pro Šumavu, že již řadu svých plánů a záměrů nemohl dokončit. Jeho smrtí se zdržela, ale doufám, že nezastavila snaha Plzeňáků o budování skokanského a běžeckého areálu.

V loňském roce jsme šťastně dokončili I. etapu výstavby „našeho“ sjezdářského areálu. Od letošní zimy „premáva“ lyžařský vlek VL-1000 2 na Špičák. Čtyřiašedesát unašečů pendluje mezi vrcholem a dolní stanicí. Délka 1268 metrů. Nahoře vás čekají tři sjezdovky. Jen si vybrat, na co se cítíte a na co máte chuť.

Jedno si uvědomme: tohle znamenité, svým způsobem průkopnické dílo na Šumavě postavili za necelý půlrok. Má hodnotu dva milióny korun a na jeho realizaci se podílely stovky brigádníků, kteří svou práci věnovali společnosti z lásky. To byla první část závazku k 50. výročí KSČ a FDTJ.

Letos chceme postavit na slalomových svazích dva menší lyžařské vleky a prvou ubytovnu o kapacitě asi 40 lůžek. Další ubytovnu plánujeme v roce příštím, pak saunu i hřiště a uskutečnění dalších, dosud ne plně propracovaných záměrů k tomu, abychom středisko mohli využívat i v letní sezóně pro soustředění a školy ostatních sportů. To je druhá část našeho závazku k padesátinám KSČ.

Dr. FRANTIŠEK STEIDL, předseda OV ČTO

Renesancia slovenského lyžovania

Napriek skúpej zime úspechy, ktoré tohto roku dosahujú slovenskí lyžiar, sú pozoruhodné a to tým viac, že sa neobmedzujú iba na jednu disciplínu alebo na jednu kategóriu. Mená Michalko, Lupták, Labašková, Šuleková, z mladých Sekajová, Taschová, Vaverčáková, Jakubčíak, Lištiak v bežeckých disciplínach sa čoraz častejšie objavujú vo výsledkových listinách na popredných miestach a nechýbajú ani majstrovské tituly ČSSR. Veľkú radosť máme aj z rozvoja skokanskej disciplíny,

Slovenské pretekové lyžiarstvo prežíva renesanciu svojho rozvoja. To všetko svedčí o dobrej práci trénerov a orgánov SLZ. Mocným impulzom pre tento rozvoj boli iste aj

majstrovstvá sveta v klasických disciplínach v r. 1970.

NEODOPOČÍVAŤ

Treba si uvedomiť, že je pred nami olympiáda a že ly-

plíny, veď to už dávno nebolo, aby Slovensko bolo zastúpené v čs. reprezentácii ako je tomu teraz. Skokani Kodejška, Lidák, Doležal, Kliment, Urbas majú už svetovú úroveň. Aj združenári sa už derú dopredu. Nezaostávajú ani zjazdári, druhá generácia Krajňákovcov, Slachtovcov, Reitmayerovcov pevne kráča v stopách svojich otcov. Aj ženy majú už pevné zázemie v družstve mladých zjazdárov, ako sú Droppová, Šebestová, Matošová, Dufferová, Kuzmárová a ďalšie.

žiarsky šport tak u nás ako aj vo všetkých okolitých krajinách prežíva nebyvalý búrlivý rozvoj. Lyžovanie sa už stalo jedným z najmasovejších športov. Je jednou z najdôležitej-

ších zložiek brannej výchovy mládeže. Lyžovanie sa stáva nad to aj dôležitým ekonomickým činiteľom svojim odrazom v cestovnom ruchu a vo výrobe. Lyžovanie, ktorému sa venujú ľudia od útleho veku až po vysoký fyzický vek, dosiahlo už takých rozmerov, že jestvujúce zariadenia nevedia uspokojiť nároky záujemcov. Je nedostatok upravených svahov a tratí, javí sa nedostatok lacných ubytovacích a stravovacích zariadení, nedostatok vlekov a výťahov, nedostatok výstroja a výzbroje. Veď napr. už chronicky zápasíme s nedostatkom bežiek a skočiek pre mládež, ale aj s nedostatkom kvalitných zjazdárskych lyží pre pretekárov. I s voskami je bieda. To všetko kladie veľké nároky na výrobcov resp. obchod. Ale ani s výukou lyžovania nie je všetko v poriadku.

NEBOLO VŠETKO IDEÁLNE

To všetko nás núti zamyslieť sa pred konferenciami OLZ a konferenciou SLZ nad tým, ako sme svoje úlohy doteraz plnili a splnili, v čom sú naše nedostatky a ako ich treba pre budúcnosť napraviť.

Ani lyžiari nežili v rokoch 1968—1969 izolovane. I keď sa nedali strhnúť k nepremyselným činom a snažili sa najmä v období reorganizácie štátu pridržiavať línie vytýčenej zodpovednými telovýchovnými orgánmi, nemožno povedať, že všetko bolo ideálne. V tomto predjazdovom období sa naskýta príležitosť všetko dobre

zvažovať a hľadať cesty ku skvalitneniu našej práce.

NIEKTORÉ PROBLÉMY

1. Celá organizácia slovenského lyžiarstva spočíva na dvojstupňovom riadení: orgány okresných zväzov a ústredné orgány zväzu. Predsedníctvom SLZ sa snažilo síce udržiavať s okresmi čo najužší kontakt prostredníctvom svojich výkonných orgánov, prostredníctvom Spravodaja a tým, že na každom svojom zasadnutí zaraďovalo do programu postupne informácie z ťažiskových okresov, no možno o tom mnoho diskutovať, či doterajší spôsob riadenia lyžiarstva na Slovensku je dost' operatívny. Zdá sa, že otázka krajských orgánov bude aj pre lyžiarstvo veľmi aktuálna. Aj vzťah orgánov lyžiarkeho zväzu k všezväzovým orgánom by si žiadal podrobiť dôkladnej analýze.

2. V súvislosti s uvedeným problémom vystupuje do popredia aj otázka dobrovoľnej disciplíny na všetkých stupňoch zväzu. Nemôžeme byť napr. nijako spokojní s vybavením základných administratívnych vecí ako sú: registrácia oddielov, evidencia členstva a pretekárov, cvičiteľov, rozhodcov trénerov a ostatných funkcionárov. Máme sa veru čo zamýšľať aj nad tým ako zlepšiť našu prácu aj po tejto stránke.

3. Musíme podrobiť analýze aj vnútornú organizáciu vrcholného orgánu zväzu ktorý teraz spočíva na systéme úsekov (zjazdový, bežecký, sko-

kanský, združenársky). Z jednotlivých úsekov sa začali utvárať skoro autonómne zložky, ktoré medzi sebou často až nezdravo súperia najmä ak ide o rozdelenie rozpočtových prostriedkov.

4. Položme si veľmi vážnu otázku — ako sa nám osvedčil systém súťaží. Napr. pravidlá lyžovania poznajú majstrovstvá oddielov, okresov (oblastí), národných republik a ČSSR. Tento systém sa však nikde dôsledne nedodržiava, najmä čo do určovania reprezentácie nižších zložiek na majstrovských pretekoch hierarchicky vyšších. Váha súťaží sa prenáša do ligových súťaží a na kontrolné preteky. Okrem toho bude treba považovať aj o jednotnom riadení súťaží.

5. Ďalší závažný problém, ktorý nás ťaží, je otázka systému výchovy špičkových pretekárov. Ide tu o rozšírenie a dobudovanie lyžiarskych športových základní a skvalitnenie práce trénerov z povolania i z radov dobrovoľných činovníkov. Je to problém výberu talentov a spolupráce so školami a zamestnávateľmi.

6. Úspech či neúspechy slovenského lyžiarstva — podobne ako v ostatných športoch — v neposlednom rade sú odvislé od práce zboru dobrovoľných pracovníkov. Otázka výberu kádrov a ich dopĺňovania je tak závažná, že sa s ňou budeme stretávať najmä v tomto období volieb do orgánov zväzu na všetkých stupňoch. Pôjde o to, aby sa dostali právi ľudia na pravé miesta. Teda problémy politickovýchovné a kádrové partie tohto času na popredné miesto pri riešení našich problémov.

Tento článok má za účel poukázať len na niektoré závažné problémy lyžiarstva v súčasnosti. Je ich iste viac než boli vyššie uvedené. Článok splní svoju úlohu, ak vyvolá zdravú kritiku a analýzu súčasného stavu slovenského lyžiarstva a ak z toho vziđu aj potrebné návrhy na riešenie, lebo len konštruktívna kritika má svoje opodstatnenie. V tomto duchu treba popriať všetkým OLZ úspešné nemovanie.

Dr. EUGEN MEDEK,
gen sekr. SLZ

Sjezdařina v historických zemích

Zhodnocení i její perspektiva

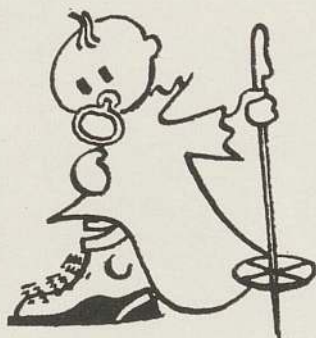
V době kdy tento článek vyjde, bude tomu zhruba dva roky, co byl ustaven Svaz lyžařů ČSR a v něm úsek sjezdařských disciplín. Je to dost dlouhé období, ve kterém je co hodnotit i kritizovat i za co je možno složit účty české lyžařské veřejnosti. Nechci se zde ohlížet jen zpět, ale hlavně chci navrhnout, jak dál. Ty plány, to jsou jen náměty, syrové představy tak, jak vznikají v představách pracovníků vedení úseku sjezdových disciplín SL ČSR.

Ale nejdříve trochu historie. Od ustavení byl úsek SL ČSR složen z těchto komisí: trenérské rady, komise mládeže, sportovní technické komise, dále mezinárodní, výstroje a ekonomické. Rozsah práce vyžadoval soustavnou, iniciativní práci komisí a koordinaci v úseku, tisíce a tisíce hodin a stovky schůzí, porad a aktivit. Alespoň stručně rekapitulují nejdůležitější.

V sezóně 1969—70 byla ustavena národní družstva dospělých, dorostů i žactva (celkem 6 družstev — cca 50 závodníků), byly zpracovány tréninkové plány a začala soustavná práce trenérů s družstvy. V oblasti soutěží řídil úsek dvě druhé ligy dospělých, čtyři divizní skupiny, celosvazovou soutěž dorostu i žákovské kvalifikace. Národní družstva byla čtyřikrát na závodech v zahraničí (Polsko, Bulharsko, Švýcarsko a Itálie), navíc dospělí a dorostenci měli na podzim roku 1969 možnost zahraničního tréninku (Cervinia a Kaprun). Družstva dostala 18 párů zahraničních lyží (spíše symbolické materiálové vybavení) a volné jízdenky na vleký ÚTZ ČTO. V župách byly ustaveny úseky sjezdových disciplín, spolupráce s nimi byla zejména prostřednictvím dvakrát v roce svolaného pléna dále osobním stykem i písemnou formou. Práce v úseku i kádry se pomalu stabilizovaly.

V sezóně 1970—71 se prohloubila činnost úseku po organizační stránce stejně jako spolupráce s župami a národními družstvy, zejména žactvem a dorosty. Soutěže řízené úsekem se dále rozšířily o národní soutěž dorostu (dvě skupiny), o jednu divizní soutěž

pro dospělé a kvalifikační závody pro žactvo. Podstatně se omezil mezinárodní styk. Úsek nemohl uskutečnit ani 1 zahraniční trénink a do konce

února (kdy je tento článek psán) byl s výjimkou Junior-kriteriá ve Špindlerově Mlýně uskutečněn 1 mezinárodní závodní styk (Polsko). Družstva dostala opět volné jízdenky na vleký ÚTZ ČTO a je pro ně plánován dovoz určitého počtu zahraničních lyží. Komise mládeže zajistila pro žákovská družstva mimo rozpočet úseku ve spolupráci s národním podnikem Astrid Praha tréninkové obleky a s národním podnikem Kovona Karviná ochranné přilby.

Ten základní výčet činností je hodně telegrafický. Nedá se zde uvést vše hlavně se nedá popsat úsilí našich lyžařských pracovníků k zajištění všech velkých i malých akcí, které úsek sám nebo ve spolupráci s župními pracovníky organizoval.

A nyní něco k dalším cestám rozvoje sjezdových disciplín v Čechách a na Moravě. Náměty pro přemýšlení, ale i pro realizaci.

a) **Národní družstva** — je nutné klást větší důraz na per-

spektivní dlouhodobější růst závodníků. Národní družstva mají být rezervou státního, tj. federálního družstva. Proto je třeba družstva budovat s dlouhodobým cílem, např. účast na OH 1976, MS 1978 nebo dokonce OH 1980, které možná budou v ČSSR. Mladí a talentovaní musí mít přednost, to značí soustředit pozornost na dnešní dorostence a žactvo. Družstva budou zpočátku širší, jejich příprava celoroční, zajišťovaná, pokud možno trenéry z povolání. Důraz bude kladen i na morálně volní vlastnosti závodníků; dobrý kontakt musí být se školami, příp. zaměstnavateli. U družstva dospělých horní věková hranice bude asi 20 max. 22 let. Pak jeho členové buď přejdou do státního družstva, nebo je prakticky konec s vrcholnou reprezentací.

b) **Soutěže řízené úsekem** — finanční náklady na soutěže představují asi 60 % celého rozpočtu úseku. Přesto nestačí ani na minimální náklady pořadatelů. Bude proto třeba zvážit možnosti úseku s ohledem na finanční náklady i náročnost na počty činovníků. Úsek by měl asi řídit vrcholové, tj. celosvazové soutěže, jako je II. liga dospělých, celosvazová soutěž dorostů a žactva a pochopitelně mistrovství a přebory ČSR. Sjezdový sport je sportem jednotlivců proto je třeba počet družstev v soutěži omezit. Ostatní soutěže je třeba ponechat v působnosti žup resp. krajů. Nevyhne se ani vybírání startovního, aby pořadatelé kryly základní výdaje spojené s pořádáním závodů.

U žactva uvažujeme se zavedením kategorie „předžáků“, tj. závodníků mladších 10 let. Není to nic objeveného. V mnoha zemích jsou dokonce tyto kategorie již dvě. Vývoj našeho sportu ranou specializací vyžaduje.

Ve všech kategoriích — tedy i u žactva — budeme zpracovávat výkonnostní žebříčky. Budeme prosazovat, aby perspektivní závodníci občas startovali ve vyšší věkové kategorii (dorosty v dospělých zá-

ci v dorostu), aby tak v těžkých závodech získávali zkušenosti. Proto je budeme zvyšovat i při losování.

Jednotnou sportovní klasifikaci chceme rozšířit také o výkonnostní třídu žactva a tím umožnit žactvu, aby mohlo ve věku od 10 do 16 let využívat slevu na vleký a lanovky.

c) **Výchovná práce — propagace disciplíny** — Výchovná práce s národními družstvy se stále zkvalitňuje. Úsek má samostatného politickovýchovného pracovníka i speciální plán činnosti pro tuto oblast. Propagace sjezdového lyžování je stále malá, i když podstatně větší, než např. před dvěma roky. Pomocí tisku, televize i rozhlasu chceme „zpracovávat“ veřejnost. O našich výsledcích i problémech se musí mluvit, nestačí jen práci dělat. K tomu potřebujeme do našich řad profesionály — novináře, propagační pracovníky.

Musíme též zlepšit kontakt se župami resp. kraji, okresy a lyžařskými oddíly. Znat znamená pochopit a podpořit.

d) **Mezinárodní styky** — dosud národní družstva vyjížděla ojedinelé a pouze tehdy, když federální úsek sjezdových disciplín neměl o zahraniční styk zájem. Tedy prakticky žádný systém a plánovitost. Mají-li být národní družstva rezervou státních družstev, je třeba je dlouhodobě systematicky připravovat. Začít jezdit na těžké mezinárodní závody v 17 či 18 letech je pozdě. Heslo, že ven se nejezdíme učit, ale vyhrávat, není správné. Je nutné, aby žactvo i dorost měly možnost zahraničních startů. Proto je třeba požadovat na ÚV ČSTV, aby v tomto směru přehodnotilo své stanovisko o zákonu zahraničních startů dorostu a žactva (zejména v KS).

Rovněž je třeba dát národním družstvům možnost zahraničního tréninku v době,

kdy u nás před začátkem sezóny nejsou obvykle dobré sněhové podmínky.

A když už mezinárodní starty a úspěšná vyjetí FIS bodů, pak je nutná i jejich evidence. Jinak stále začínáme znovu v posledních losovacích skupinách. Navíc si též znehodnocujeme mezinárodní soutěže u nás (Juniorkritérium, Demänová ap.).

e) **Trenéři, činovníci a lidé kolem sjezdáreny** — v posledních letech jsme se velice macešsky chovali k trenérským kádrům. Je třeba radikální nápravy ve školení i doškolení. Odborná úroveň trenérů, ať dobrovolných či z povolání, se dříve či později projeví na závodnících. Obdobně to platí pro technické pracovníky (autory tratí, techniky ap.) i rozhodčí.

Je třeba poděkovat stovkám nadšených činovníků i rodičům, kteří bez ohledu na svůj volný čas, osobní nepohodlí a hlavně finanční oběti zajišťují náš sport. Bez nich by to nešlo a ani v budoucnu nepůjde. Proto musíme mít trpělivost, vysvětlovat, přesvědčovat, aby ani jeden z těchto dobrovolných pracovníků neodešel z našich řad. Nutný placený aparát bez těchto „mravenečků“ by naši disciplínu výše neposunul.

f) **Výzbroj a výstroj** — nepostradatelná součást úspěchů. Každým rokem se něco dobrého podaří, ale v mnohém opět ztratíme krok. Jednou jsou to lyže, pak vázání boty a vosky, hole či kvalitní šponovky. Tady jsme moc dlužní, resp. federální komise výzbroje spolu s našimi podniky naší lyžařské veřejnosti, zejména pak závodníkům. A ceny? O tom je lepší spíše nepsat. A přece to není tak dávno, co špičkové lyže nestály ani 700 Kčs.

Z rozpočtu úseku nejsme schopni vybit ani polovinu členů národních družstev jedním párem kvalitních lyží. V budoucnu to nebude asi o moc lepší. Proto uvítáme jakoukoliv spolupráci s našimi národními podniky, které výzbroj a výstroj vyrábějí nebo jsou schopni nám jinak vypomoci, jako to byly např. v minulém sezóně národní podniky Astrid Praha, Kovona Karviná. Sport Praha nebo Rukavičkářské závody Dobříš.

g) **Výstavba lyžařských zařízení** — na tomto úseku práce stále úžeji spolupracujeme především s ÚTZ ČTO, tělovýchovnými jednotami i národními výbory. Využíváme podpory cestovního ruchu. Jsou to první kroky i když někde dost úspěšné (výstavba nových vleků, volné jízdanky nebo slevy na vleký a lanovky ČTO ap.). I úprava závodních či tréninkových tratí díky mechanizaci se lepší (Špindlerův Mlýn ap.). Pětiletý plán výstavby Krkonoš zpracovávají za vydatné pomoci Svazu lyžařů ČSR, by měl v budoucnu snížit rozdíl mezi slovenskými a českými kraji.

A co si přát? Hodně vleků a lanovek, upravené tratě a přednost při tréninku.

h) **Lyžařské základny** — v současné době máme v Čechách a na Moravě 13 lyžařských základen vedených vesměs trenéry z povolání. Spolu s kádrem dobrovolných pracovníků. Jejich počet asi v dohledné době nezvýšíme, snad jen dotace budou úměrnější požadované práci. V současné době jejich činnost vyhodnocuje metodik SL ČSR. Závěrem nemohu předbíhat. V každém případě budou základny líhni reprezentantů, jejichž posláním je vychovávat špičky, ne masu.

i) **Spolupráce s orgány ČSTV, ČTO, SSM, PO ap.** — Rezumé je stále prohlubovat staré a navazovat nové kontakty. Někdy hlavně od sportovních orgánů bychom potřebovali více porozumnění, důvěry a podpory. Myslím, že zde nejsme my pro ně. A ještě o něco se musíme starat. Aby nám federalizace neodcizila naše slovenské partnery. Byla by to škoda pro obě strany a hlavně pro československé lyžování.

A závěrem? Bylo by toho ještě mnoho, hodně námětů i diskusních návrhů. Ale nelze všechno a naráz. Někdy méně je více. Odměnou nám bude pot a dřina a možná i výsledky.

Dr. JAROSLAV KÁRNÍK

Kresby:
KÁRNÍKOVÁ

Mistrovství republiky ve výsledcích

Dokončení z minulého čísla

Slalom muži

- Pažout Milan (Sl. VŠT Košice) 98:3 (53,2+45,1)
- Sinay Gregor (Sl. Bratislava) 101,3 (54,9+46,4)
- Čermák Jan (SEBA Tanvald) 101,6 (54,0+47,6)
- Sochor Mir. (Dukla Liberec) 101,7 (54,5+47,4)
- Vojtěch Jan (Dukla B. B.) 102,7 (54,7+48,0)
- Hellebrandt (Sl. VŠD Žilina) 103,0 (55,8+47,2)
- Petrík Lub. (Sl. VŠ Praha) 103,6 (53,0+50,6)
- Krajňák Vl. (Št. Kežmarok) 104,0 (55,6+48,4)
- Tacinec J. (SEBA Tanvald) 104,0 (55,3+48,7)
- Raclavský P. (Dukla B. B.) 105,1 (55,9+49,2)
- Máša Jar. (Sl. VŠ Praha) 105,2 (56,8+48,4)
- Kubík Jiří (Sl. VŠ Praha) 105,4 (56,4+49,0)
- Vojtěch Mar. (LIAZ Jablonec) 106,1 (57,3+48,8)
- Dolenský I. (Dukla Liberec) 107,7 (57,8+49,9)
- Čunderlík M. (Lok. Zvolen) 107,8 (57,4+50,3)
- Syrovátka J. (Sl. VŠ Praha) 108,4 (57,8+50,6)
- Švitorka M. (SEBA Tanvald) 109,0 (59,8+49,2)
- Zákravský M. (Techn. Brno) 109,2 (58,4+50,8)
- Šírek Oto (LIAZ Jablonec) 109,6 (60,1+49,5)
- Oupický L. (Lok. Teplice) 109,9 (57,4+52,2)
- Hajniš J. (Sl. VŠ Hr. Král.) 110,5 (59,6+50,9)
- Němeček P. (Bohem. Praha) 111,3 (59,4+51,9)
- Šedivec B. (Sl. VŠ Praha) 112,8 (58,3+54,5)
- Pančocha K. (Dukla B. B.) 115,1 (61,1+52,0)
- Menec M. (Techn. Brno) 114,0 (61,0+53,0)
- Míština L. (Sl. VŠT Košice) 114,1 (61,7+52,4)
- Návratik J. (TŽ Třinec) 115,0 (61,8+53,2)
- Šťastný P. (Sl. Bratislava) 115,1 (62,5+52,6)
- Novotný M. (Bohem. Praha) 115,1 (61,6+53,5)
- Štec Jar. (TŽ Třinec) 115,7 (61,3+54,4)

- Marenčík J. (Stroj. Piesok) 115,7 (62,1+53,6)
- Ponec M. (Sn. Šp. Mlýn) 116,1 (63,4+52,7)
- Urbanský M. (Sl. VŠT Košice) 116,2 (63,5+52,7)
- Brož Jiří (Dukla B. B.) 116,4 (62,4+54,0)

LUBOŠ PETŘÍK

- Venglaš V. (B. Ostrava) 116,7 (63,5+53,2)
- Weiner M. (Jasná L. M.) 117,0 (64,0+53,0)
- Klumpner W. (Sl. VŠST Liberec) 117,3 (63,8+53,5)
- Dlask Fr. (LIAZ Jablonec) 117,6 (65,3+52,3)
- Skřivánek R. (Techn. Brno) 118,0 (63,5+54,5)
- Strejček L. (Sn. Šp. Mlýn) 118,4 (63,0+55,4)
- Kiša R. (Sl. Med. Mar.) 118,6 (64,0+54,6)
- Loskot J. (Ještěd Liberec) 118,9 (65,8+53,1)
- Krasula ml. (Tatr. Lom.) 119,4 (67,0+52,4)
- Mikuláš J. (TJ Jasná) 119,6 (64,9+54,7)
- Nahálka J. (UK Bratislava) 119,8 (62,4+57,4)
- Bubeník P. (Ped. Hr. Král.) 120,3 (65,1+55,2)
- Šuda Petr (Techn. Brno) 120,5 (63,6+56,9)

- Tobiáš Petr (Techn. Brno) 121,4 (64,3+57,1)
- Lorenc V. (Dukla Pardubice) 124,7 (65,8+58,9)
- Němec Vl. (Techn. Brno) 128,0 (64,6+63,4)
- Rousek Mir. (Sl. Med. Praha) 148,2 (82,7+65,5)

Přihlášeno 85, startovalo 84, nestartoval 1, vzdalo 11 (9), diskvalifikováno 13.

Obří slalom muži

- Pažout Milan (Sl. VŠT Košice) 1:43,5
- Petrík Luboš (Slavia VŠ Praha) 1:45,8
- Dudev (SEBA Tanvald) 1:46,0
- Vojtěch Jan (Dukla B. Bystřice) 1:46,2
- Sochor Miroslav (Dukla Liberec) 1:46,6
- Máša Jaroslav (Slavia VŠ Praha) 1:46,7
- Čermák Jan (SEBA Tanvald) 1:47,1
- Košťacký Ladislav (Technika Brno) 1:47,4
- Janda Jaroslav (Dukla Liberec) 1:47,8
- Matoušek Jaromír (Chem. Ústí) 1:47,8
- Šírek Oto (LIAZ Jablonec) 1:48,2
- Hellebrandt Igor (Sl. VŠD Žilina) 1:48,3
- Medla Milan (Jasná Lipt. Mikuláš) 1:48,4
- Kubík Jiří (Sl. VŠ Praha) 1:48,4
- Horák Vlastimil (Dukla B. Bystrica) 1:48,5
- Reitmayer Peter (Sn. Smokovec) 1:48,6
- Raclavský Pavel (Dukla B. Bystrica) 1:48,6
- Mužiček František (LIAZ Jablonec) 1:48,9
- Vojtěch Martin (LIAZ Jablonec) 1:48,9
- Švitorka Milan (SEBA Tanvald) 1:49,3
- Tacinec Jiří (SEBA Tanvald) 1:49,6
- Syrovátka (Sl. VŠ Praha) 1:50,0
- Sinay Gregor (Sl. Bratislava) 1:50,0
- Petrík (Bohemians Praha) 1:50,2
- Koloušek (Sl. VŠ Praha) 1:50,8

DARINA MATOŠOVÁ

26. Novotný (Bohemians Praha) 1:51 0
27. Pančocha (Dukla B. Bystřice) 1:51 6
28. Škampa (Techn. Brno) 1:51,9
29. Němeček (Bohemians Praha) 1:52 3
30. Kolda (Techn. Brno) 1:52 8
31. Marenčík (Stroj. Piesok) 1:52 9
32. Černý Jiří (Techn. Brno) 1:49 5
33. Štátný (Sl. UK Bratislava) 1:50,7
34. Venglář (B. Ostrava) 1:52,0
35. Hajniš (Sl. VŠ Hr. Král.) 1:52,7
36. Pavala (Techn. Brno) 1:51,9
37. Miština (Sl. VŠ Košice) 1:52 9
38. Vokatý (Bižut. Jablonec) 1:53,1
39. Špringl (LIAZ Jablonec) 1:54 6
40. Šedivec (Sl. VŠ Praha) 1:54 9

Do mistrovství ČSSR se započítaly jen výsledky první jízdy. Druhá se neuskutečnila pro sněhovou bouři.

Slalom ženy

1. Šebestová M. (Jasná LM) 84 6 (40 7+43 9)
2. Droppová A. (Jasná LM) 84,8 (41,7+43 0)
3. Tušilová A. (Techn. Brno) 84 9 (40 5+44,4)
4. Švábová R. (Sl. VŠ Praha) 85 5 (41 5+44,0)
5. Kubínová M. (Sn. Pec) 85,7 (42,0+43,7)
6. Matošová D. (Jasná LM) 85,8 (41 8+44 0)
7. Veličková H. (Sl. Olomouc) 90 2 (44 5+45,7)
8. Stračinová (Stroj. Piesok) 90 6 (44 7+45 9)
9. Kramářová E. (AŠ Ml. Boleslav) 90 6 (44,4+46 2)
10. Bubeníková (LIAZ Jablonec) 92 0 (43,8+48,2)
11. Rödlingová (Chem. Ústí) 92 6 (44,7+47 9)
12. Bambasová (CHZ Litvínov) 92,7 (44,5+48 2)
13. Weinertová (Sl. Olomouc) 93 5 (46 9+46 6)
14. Meierová (Ještěd Liberec) 93 7 (45 9+47,8)
15. Kořánová (Bohemians Praha) 93 8 (46 3+47,5)
16. Kuzmanová (Stroj. Piesok) 93 8 (45,4+48 4)
17. Uhrová A. (Sn. Pec) 94,0 (47,2+46 8)
18. Michutová (Baník Ostrava) 94,1 (46,7+47,4)
19. Krajňáková (Štart Kežmarok) 95,8 (46,4+49,4)
20. Hostovská (Stroj. Piesok) 96 0 (46,5+49 5)
21. Fabiánová (Sl. VŠ Praha) 96,3 (47,2+49,1)
22. Škuthanová (Lok. Teplice) 96 8 (47,3+49,5)
23. Dufferová E. (Sl. VŠT Košice) 97,7 (48 5+49,2)
24. Petrovičová (Sl. UK Bratislava) 99 0 (47,6+51,4)
25. Handlová (Sl. Olomouc) 100 2 (48 5+51,7)
26. Říhová (Lok. Teplice) 101,0 (50 0+51,0)
27. Tylová (Bohemians Praha) 102,5 (49,9+52,6)
28. Luczková (Sl. VŠ Praha) 103,4 (50 5+52 9)
29. Zubacká (Sl. VŠD Žilina) 103 6 (50,0+ 53 6)
30. Dufferová S. (Sl. VŠT Košice) 103,8 (51,2+52 6)
31. Pažoutová (Technika Brno) 105,1 (48 4+56 7)
32. Uhrová V. (VŠP Hr. Králové) 105,3 (52 3+53,0)
33. Berciková (Technika Brno) 106 9 (50 4+56 5)
34. Kupčová (TJ Ružomberok) 107 1 (52 5+54 6)
35. Folprechtová (Sl. FAST Praha) 107 8 (52 4+55,4)
36. Ležatková (Technika Brno) 107 9 (52 7+55 2)
37. Kupčová D. (TJ Ružomberok) 109 0 (54 0+55,0)
38. Bundálková (Techn. Brno) 109 3 (53 6+55,7)
39. Chudomská I. (PF Hr. Králové) 109 6 (53 3+56 3)
40. Furstová A. (Lok. Teplice) 110,3 (53 8+56 5)
41. Volná R. (Techn. Brno) 116 0 (51 5+64 5)

Přihlášeno 54, startovalo 54, vzdalo 9, diskvalifikováno 4, klasifikováno 41.

Obří slalom ženy

1. Droppová Anna (Lipt. Mikuláš) 1:25 1
2. Tušilová Alena (Technika Brno) 1:25 5
3. Kantová Vítězsl. (Technika Brno) 1:25,7
4. Uhrová Alena (Slovan Pec) 1:27,1
5. Matošová Darina (Jasná Lipt. Mik.) 1:27,2
6. Kramářová Eva (AŠ Ml. Boleslav) 1:29 3
7. Krajňáková Dana (Štart Kežmarok) 1:29 8
8. Veličková Hana (Sl. Olomouc) 1:30 2
9. Rödligová Milena (Chem. Ústí) 1:30,8
10. Kuzmanová Dagm. (Stroj. Piesok) 1:30,9
11. Kuzmanová Soňa (Stroj. Piesok) 1:31 1
12. Škuthanová (Lok. Teplice) 1:32,2
13. Bubeníková Jar. (LIAZ Jablonec) 1:33 0
14. Stračinová Joža (Stroj. Piesok) 1:34 0
15. Zelničková Ivana (Sl. VŠ Praha) 1:34 4
16. Pažoutová Slávka (Technika Brno) 1:35 3

MIROSLAV SOCHOR

17. Holovská Ludmila (Sl. VŠT Košice) 1:35,4
18. Bambasová Vlasta (CHZ Litvínov) 1:36,0
19. Eisnerová Alena (Lok. Teplice) 1:36,4
20. Luczková Hana (Sl. VŠ Praha) 1:36,6
21. Berciková Milena (Technika Brno) 1:37,2
22. Bodláková Jana (Lok. Teplice) 1:37,5
23. Dufferová Erika (Sl. VŠT Košice) 1:37,8
24. Mladějovská-Tylová (Boh. Praha) 1:38,3
25. Handlová Marcela (Sl. UK Olomouc) 1:39,6
26. Zubacká Zlata (Sl. VŠD Žilina) 1:39,6
27. Ležatková Miluše (Technika Brno) 1:40,5
28. Dufferová Sylvia (Sl. VŠT Košice) 1:41,0
29. Folprechtová Eva (Sl. stav. fak. Praha) 1:41,1
30. Zemanová Miroslava (LIAZ Jablonec) 1:41,5
31. Kupčová Dana (TJ Ružomberok) 1:41,7
32. Kupčová Eva (TJ Ružomberok) 1:41,8
33. Petrovičová Eva (Slovan Smokovec) 1:41,9
34. Chudomská Ivana (TJ Ped. Hr. Král.) 1:42,9
35. Weinertová Věra (Sl. Olomouc) 1:44,4
36. Uhrová Vlasta (VŠ Ped. Hr. Král.) 1:45,2
37. Bundálková Jana (Technika Brno) 1:47,3
38. Konvalinová Olga (LIAZ Jablonec) 1:51,5
39. Jirsáková Renata (Bohem. Praha) 2:15,2

Přihlášeno 54, startovalo 53, vzdalo 9, diskvalifikováno 5, klasifikováno 39.

Sjezd mužů

1. Pažout Milan (Slavia VŠT Košice) 1:50,42
2. Janda Jaroslav (Dukla Liberec) 1:53,23
3. Šedivec Bořivoj (Slavia VŠ Praha) 1:53,34
4. Petřík Luboš (Slavia VŠ Praha) 1:53,76
5. Sochor Miroslav (Dukla Liberec) 1:53,77
6. Mužiček František (LIAZ Jablonec) 1:53,88
7. Vojtěch Martin (LIAZ Jablonec) 1:54,27
8. Koloušek Radimír (Slavia VŠ Praha) 1:54,35

9. Horák Vlastimil (Dukla B. Bystrica) 1:55,02
10. Korman Jozef (Slavia UK Bratislava) 1:54,34
11. Skřivánek Richard (Technika Brno) 1:55,41
12. Reitmayer Peter (TJ Sn. Smokovec) 1:55,75
13. Synay Gregor (Slavia UK Bratislava) 1:56:02

ALENA TUŠILOVÁ a
VÍTĚZSLAVA KANTOVÁ

14. Čermák Ján (SEBA Tanvald) 1:56,91
15. Němeček Peter (Bohemians Praha) 1:57,42
16. Šírek Oto (LIAZ Joblonec) 1:57,51
17. Zajden Vladimír (Strojářen Piesok) 1:57,59
18. Štátný Pavol (Slavia Bratislava) 1:57,62
19. Pavala Jozef (Technika Brno) 1:57,69
20. Vojtech Ján (Dukla B. Bystrica) 1:58,33
21. Pančocha Karol (Dukla B. Bystrica) 1:58,77
22. Raclavský Pavel (Dukla B. Bystrica) 1:58,84
23. Matoušek Jaromír (Chemická Ústí n. L.) 1:59,04
24. Proks Vlastimil (Slavia Olomouc) 1:59,10
25. Roubal Dušan (Slavia VŠD Žilina) 1:59,22
26. Nahalka Jaroslav (Slavia UK Bratislava) 1:59,36
27. Škampa Jiří (Technika Brno) 1:59,36
28. Kotala Petr (TJ Třinec) 2:00,10

29. Švitorka Milan (SEBA Tanvald) 2:00,38
30. Krasula Jozef (Tatran T. Lomnica) 2:00,60
31. Mazák Petr (Slavia Olomouc) 2:00,86
32. Čunderlík Marian (Strojářen Piesok) 2:01,06
33. Heczko Ján (Dukla B. Bystrica) 2:01,13
34. Holický Jan (Lok. Teplice) 2:01,32
35. Krajňák Vladimír (Štart Kežmarok) 2:01,62
36. Hellebrant Igor (Slavia VŠ Žilina) 2:01,94
37. Šuda Petr (Technika Brno) 2:02,05
38. Topercer Peter (Slavia Košice) 2:02,46
39. Špringl Václav (LIAZ Jablonec) 2:02,92
40. Polišínský Milan (Slavia Olomouc) 2:03,03
41. Novotný Martin (Bohemians Praha) 2:03,04
42. Čilík Vladimír (Slavia VŠD Žilina) 2:03,26
43. Novotný Ivan (Slavia VŠD Žilina) 2:03,30
44. Šoltys Michal (Štart Kežmarok) 2:03,40
45. Nemeč Vladimír (Technika Brno) 2:04,29
46. Oupický Luboš (Lok. Teplice) 2:04,50
47. Hlavaj Peter (Slavia VŠT Košice) 2:05,25
48. Navrátek Jiří (TŽ Třinec) 2:05,26
49. Miština Luboš (Slavia VŠT Košice) 2:05,33
50. Nohel Pavel (Slavia Olomouc) 2:06,73
51. Weiner Martin (Jasná L. Mikuláš) 2:06,99
52. Dolenský I. (Dukla Liberec) 2:07,23
53. Urban Peter (Strojárne Martin) 2:07,84
54. Dlak František (LIAZ Jablonec) 2:08,96
55. Marenčík Ján (Strojářen Piesok) 2:09,00
56. Sekelský Milan (Strojářen Piesok) 2:22,94
57. Synay Juraj (Slavia VŠT Košice) 2:43,52
58. Loskot Jiří (Ještěd Liberec) 5:21,89

Přihlášených 84, startovalo 75, nedokončilo 14, diskvalifikováni 3, klasifikováno 58.

Sjezd žen

1. Matošová Darina (Jasná L. Mikuláš) 1:27,08

2. Šebestová Mária (Jasná L. Mikuláš) 1:30,18
3. Tušilová Alena (Technika Brno) 1:30,55
4. Uhrová Alena (Slavia Pec) 1:30,87
5. Žampová Olga (Tatran T. Lomnica) 1:33,75
6. Kuzmanová Soňa (Strojáreň Piesok) 1:34,98
7. Petrovičová Eva (Slovan Smokovec) 1:35,91
8. Handlová Marcela (Slavia Olomouc) 1:36,19
9. Kuzmanová Dagmar (Strojáreň Piesok) 1:37,22
10. Veličková Hana (Slavia Olomouc) 1:37,25
11. Dufferová Frika (Slavia VŠT Košice) 1:38,47
12. Michutová Kája (Baník Ost-rava) 1:38,66
13. Velničková Iva (Slavia VŠ Praha) 1:38,78
14. Krajňáková Dana (Štart Kežmarok) 1:39,57
15. Zubacká Zlata (Slavia VŠD Žilina) 1:40,42
16. Bodlákova Jana (Lok. Tep-lice) 1:41,84
17. Fürstová Alena (Lok. Tep-lice) 1:42,01
18. Kyselová Zuzana (Slavia Bratislava) 1:42,33
19. Škuthanová Mária (Lok. Teplice) 1:43,39
20. Dufferová Sylvia (Slavia VŠT Košice) 1:44,05
21. Benková Zuza (Slavia Bra-tislava) 1:44,97
22. Luczková Hana (Slavia VŠ Praha) 1:46,58

23. Rödlingová Milena (Chemič-ka Ústí) 1:47,20
24. Bercíková Milada (Technika Brno) 1:47,81
25. Pažoutová Slávka (Techni-ka Brno) 1:50,18
26. Šoswaldová Zuzana (Che-mička Ústí) 1:50,77
27. Bundáková Jana (Technika Brno) 1:52,41
28. Klačšťová Sylvia (LIAZ Jab-lonec) 1:52,84
29. Krassová V. (Chemička Ústí) 1:58,16

Přihlášeno 46, startovalo 40, nedokončilo 10, diskvalifiková-na 1, klasifikováno 29.

Trojkombinace mužů

1. Pažout Milan (Sl. VŠ Ko-šice) 0 00
2. Sochor Miroslav (Dukla Li-berec) 56,72
3. Petřík Lubo (SVŠ Praha) 61,25
4. Čermák Ján (SEBA Tan-vald) 75,34
5. Vojtech Ján (Dukla B. Byst-rica) 82,88
6. Synay Gregor (Sl. UK Bra-tislava) 85,82
7. Vojtech Martin (LIAZ Jab-lonec) 95,36
8. Raclavský Pavel (Dukla B. Bystrica) 111,66
9. Hellebrant I. (VŠD Žilina) 114,58
10. Šírek Otto (LIAZ Jablonec) 125,35
11. Krajňák Vladimír (Štart Košice) 142,03
12. Švitorka Milan (SEBA Tan-vald) 143,34
13. Šedivec Boř. (VŠ Praha) 155,92
14. Němeček Petr (Boh. Praha) 156,28
15. Šťastný Pavel (UK Brati-slava) 165,84
16. Pančocha Karel (Dukla B. Bystrica) 167,84
17. Dolenský Ivan (Dukla Libe-rec) 172,16
18. Čunderlík Marian (Lok. Zvo-len) 178,68
19. Novotný Marian (Boh. Pra-ha) 194,20
20. Oupický Luboš (Lok. Tep-lice) 203,84
21. Mištna Luboš (VŠT Košice) 211,84
22. Krasula Jozef (T. T. Lom-nica) 213,12
23. Šuda Peter (Technika Brno) 217,84
24. Nahalka Jar. (UK Bratisla-va) 223,26

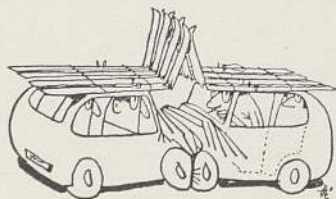
RUDOLF HÖHNLE

25. Weiner Marian (Jasná L. Mikuláš) 229,70
26. Marenčík Ján (Str. Piesok) 235,48
27. Navrátil Jiří (TŽ Třinec) 245,02
28. Nemeč Vlad. (Technika Brno) 269,36

Trojkombinace žen

1. Matošová D. (Jasná L. Mi-kuláš) 23,80
2. Tušilová A. (Technika Brno) 31,00
3. Uhrová A. (Slovan Pec) 99,24
4. Veličková H. (Sl. Olomouc) 141,60
5. Kuzmanová S. (Strojáreň Piesok) 153,46
6. Krajňáková D. (Štart Kež-marok) 184,54
7. Rödlingová M. (Chemička Ústí) 216,68
8. Škuthanová M. (Lok. Tep-lice) 228,28
9. Dufferová E. (VŠT Košice) 239,28
10. Handlová M. (Sl. Olomouc) 247,92
11. Petrovičová E. (UK Brati-slava) 253,30
12. Zubacká Z. (VŠD Žilina) 289,80
13. Luczková H. (VŠ Praha) 305,98
14. Dufferová S. (VŠT Košice) 320,24
15. Pažoutová S. (Technika Brno) 324,24
16. Bercíková M. (Technika Brno) 331,66
17. Bundáková J. (Technika Brno) 421,45

2X beze slov

Jarní lyžování

Přijeli jsme s výpravou, organizovanou kanceláří SPOR-TURIST, do Rumunška za jarním lyžováním. Před námi tam zamířily skupiny, neměně zvědavé a lačné. Máte-li snad pocit pochybnosti o takovém zájezdovém programu a ptáte-li se, zda může člověka odchovaného Krkonoši, Vysokými Tatrami či Jeseníky vzrušit lyžovačka v horách přátelské, byť poněkud vzdálené země, odpovídám: vůbec jsme nelitovali proseděných kilometrů v autokaru, protože nás zavezl do míst, která už brzy budou synonymem lyžařského ráje.

Byli jsme v horách, nazývaných se Transylvánské Alpy. Nebo také Jižní Karpaty. Tam se oblouk karpatského hřebene drápe až k obloze, tam vytváří architekturu corbussierovsky smělých křivek a čistých funkcí, tam je horská příroda impozantní rozměry a vznešená svou prostotou. Tady končí jedno pozoruhodné dílo vzdušného reliéfu země, jmenující se Karpaty, tam je její velké finále.

Takové jsou hory Rumunů. Z Alp jakoby se zhlédly v Tyrolích svého bratra mají možnost v našich Roháčích, ale i v zaoblených horizontech Malé Fatry, kam najednou vpadne rozeklaná rozsádková scénérie. Výšky 2000 až 2500 metrů.

Přijeli jsme tam v době, jež byla syntézou zimy a jara, ubývajícího sněhu a mohutní vody. Prostá proměna skupenství ale jak tvořivá v kontrastních obrazech a bohatá na nálady. Krokusy, sněženky a sedmikrásky provázejí začátky cesty, skrývají svou čistotou koloraturu uprostřed a na jejím konci vysílají nekonečné firnové plochy milióny třpytivých pozdravů ke stříbrnému slunci a azurové obloze. Tahle metamorfóza vzrušuje ve všech horách. Tam dole na Balkáně měla strhující tempo. Teplý vítr od moře jakoby nesl vlh-

v zemi přátel

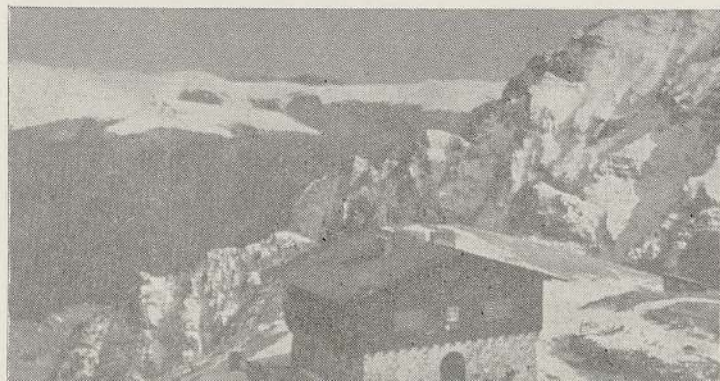
ký dech tropů, když hladil člověka na hřebenu a ostrůvky sněhu doslova utíkaly pod nohama. Za chvíli zbudou jen bílé čepice hor a dole v podhůří nasadí broskve do květů a vinná réva rozdá první plody. Jaro střídá zimu ve spěchu v Transylvánských Alpách stejně jako v italských Dolomitách nebo provencalských Alpách. Ale řekněte — není to kouzelná proměna?

Aby zimy užili déle než jen sporé tři měsíce, co má vyhrazené k životu stěhují v rumunských Karpatách lyžování pěkně až k vrcholům kde nabídka sněhu, lépe řečeno firnu, trvá ještě celý duben a snad i ještě déle. To se týká především Sinaie, již s hrdoostí říkají perla Transylvánských Alp. Městečko, uložené na terasách, se zvedá strmě k nebi. Dole vane z architektury dech královského Rumunška. Ten pan král co ho vyprovodili po druhé světové válce ze země docela bez rámusu a dali mu dokonce k dispozici celý zvláštní vlak, aby tam vtěsnal svá zavazadla. měl v Sinaii letní sídlo, mimochodem znamenité příkrášené staviteli a umělci.

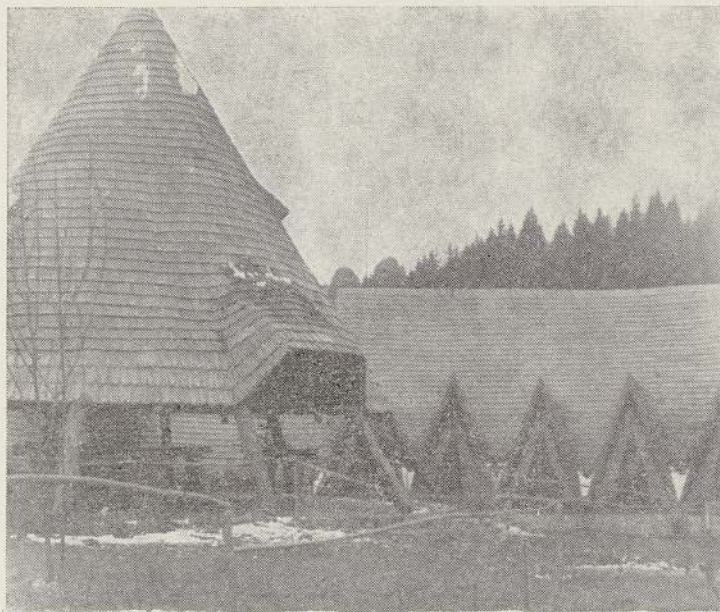
Teď je z Pelése muzeum. Ale i tam dolů proniká silně nová doba se svými projekty. Nepoměrně víc, takže to přímo bije do očí, zjišťujeme však její vlivy cestou nahoru samými serpentínami, splháme-li tam škodováckým autobusem nebo použijeme-li zbrusu nových služeb lanovky. Oba dopravní systémy nás dopraví k hotelu Alpin jinak kóta 1400 m. Tady začíná postsezónní lyžařský život. Tady už vede vlek nahoru

do výšky skoro 2000 metrů pod vrchol hory Virful cu Dor a tady se už provozně zkouší pokračování lanovky, tedy její druhá sekce od hotelu Alpin až nahoru na hřeben. A tam pod ním služby lyžařských vleků. Viděl jsem vyjíždět nahoru mladé střapaté kluky dole ze Sinaie. Byli vymustrovaní lyžemi značky Elan (Jugoslávci ovládají zřejmě rumunský trh), přeskáčkami italské výroby a spouštěli se shora s elánem jim vlastním, vybírajíce podle gusta nebo sněhové situace tu nejlepší ze sjezdových variant jimiž terén doslova hýří. Mimochodem těm mladíkům na elankách postavili v dolní části výtahu takovou plošinu k nasedání, aby se nemuseli zaměstnávat méně kvalitním sněhem i terénem ve spodním úseku a aby jim byl umožněn maximálně efektivní trénink. A tohle není jediná výhoda, kterou Rumunsko dává svým synům a dcerám ke sjezdařské přípravě. Ve vzpomínkách na tuto pěči se dívám s určitou trpkostí na naše naděje i na hotové závodníky, doprošující se často marně jedné jediné jízdy navíc.

Pod hřebenem Virful cu Dor a Furnicy (2102 m) je tedy elderádo alpského lyžování. Za ním se rozprostírá náhorní planina, docela mírně zvlněná, jež je přímo stvořena pro to, aby ji brázdila běžecká lyže. Má imponující rozlohu a lze po ní klouzat celý den a dojít až za masív Bucegi, dominující dal-

◀ Poblíž masívu Bucegi je schovaná útulná chata Caraiman

V dáckém stylu postavené pohostinské objekty v Poianě

šimu z tria prominentních středisek Transylvánských Alp — Predealu. V materiálech, vydaných kanceláří Sport-Turist, se praví, že běžka není vhodnou výzbrojí do rumunských hor. Chtěl bych trochu popravit autora: cítíte-li se dobře na běžecké lyži, neopomeňte ji přibalit, až se rozhodnete pro rumunský lyžařský kurs. Budete se v terénu cítit jako pionýři, neboť tenhle styl putování po horách v Rumunsku ještě zcela nezhodnotili. Možností jsou nevídané. Nejen tam na zmíněné náhorní planině, nýbrž i v oblasti Predealu a hlavně pak v Poianě, což je třetí hvězda v souhvězdí lyžařských center jižních Karpat. Všechny tři leží na železnici spojující je navíc autobusová doprava. Zhruba je oddělují asi půlhodinové jízdní intervaly, což dává dobré možnosti k přátelským návštěvám.

Nejvíce mi přirostla k srdci právě Poiana. Tohle centrum se usadilo v širokém, jemně modelovaném údolí. Běžci, to je váš ráj! Obdivoval jsem, jak v něm dílo člověka citlivě dotváří dílo přírody. Stavitelé rozhodli do spanilého údolí tu jeden objekt, tam zase další. Cítíte, jak se skvěle respektoval zákon proporcí, že plocha

nesmí být přeplňována, že potřebuje vzduch a prostor. Tak tu příroda a stavby vegetují v dokonalé harmonii. Architektura, poznamenaná zhusta rázovitými prvky rumunské a především dácké minulosti, zanechává tu stopy, na nichž oko spočívá se zalíbením a obdivem. Je to prostě dokonale prokomponované dílo. Zamíloval jsem se do něj. V Poianě — stejně jako v Sinaii — se lyžování stěhuje nahoru. Znovu velká mechanizace — lanovka a dlouhý výtah v nerozlučné paralele a při jejich horních stanicích systémy lyžařských vleků. Sjezdová trať je členitostí a možností variant snad vůbec nejlepší v Transylvánských Alpách.

Zbývá představit Predeal, nejvýše položené středisko z oně slavně trojice. Tam letos orientoval Sport-Turist své zimní zájezdy a tam se jako poslední turnus nastěhoval i náš sličný spolek, jehož kádrový profil sestával z pravěrných sjezdařů, několika lyžařských turistů, pěšáků bez lyží a doprovázejících manželek, aby se muži necítili sami a bez

pěče, a taky manželek bez mužů, kteří toužili doma po odpočinku. Bydleli jsme v hotelu Clabucet, jezdili dvěma výtahy z Clabucetu Sosiré na Clabucet Plecare a spouštěli dolů po pistách, jimž chyběl sníh ve spodním úseku. Bylo jaro a na Clabucetu (1470 m) lze intenzivně sjezdařsky žít jen v zimě. Proto jsme sjezdařský program vystřídali běžeckým a turistickým. Usilovným pěším pochodem přes Ciopleu, což je vilová čtvrť Predealu, kde má své sídlo také milý rumunský pán Ceaucescu, jsem se vyškrábal až na chatu Susai (1350 m), tam jsem natáhl běžky a spustil se do údolí Azugi. To vyniká délkou (asi 30 km). Mě obšťastnilo krásným prašánkem, v němž se rýsovala stopa jako po másle, a mírně stoupající cestou. Tady měla lyže svůj festival. Dialog jsem vedl s trylky ptáků, se stopami různé zvěře a s bublajícím potůčkem, jenž mě dovedl až k jezírku. Pak jsem vkročil na hřebec, jenž pro změnu nabídl běžce skvělé firmové hody a bílé obzory. A šlapal jsem si to, přešťastný, až do oblak přes Fatu Gavenei (1628 m) a chtěl jsem ještě dál po líbezně zakulacených křivkách obloukovitého hřebene, končícího až u vesnice, jež dala jméno údolí — Azugi. Tahle hřebenovka, jež se rozvínila do délky 25 až 30 kilometrů mě přitahovala jako magnet leč musel jsem se jí vzdát, alespoň pro letošek. Při-

Striptýz po lyžařsku ►

„Tahle hřebenovka mě přitahovala jako magnet“

pozdílo se a byl čas návratu. Z Clabucetu máte tu vzdušnou bílou pouť jako na dlani. Ještě jednou jsem si ji odtud zamílovaně prohlížel, teď zaplňuje mé sny. Ta cesta láká, aby byla dokončena. Snad napřesrok...

A jaké je rumunské apres ski? Zajímavé a milé. Toulali jsme se ulicemi Predealu a Brašova co chvíli jsme si pod širákem bufetů dopřávali smažených znamenitostí rumunské kuchyně a zapíjeli vínkem. Nebo si snad přejete Zarju? Výborný koňak. Vůbec se mi zdálo, že Rumunsko je země zaslíbená pro druh lidí, kteří se rádi, lacině a výborně napijí...

Říká se, že člověk vstupuje do hor za uklidňujícími pohledy a za duchovní očistou. V těch rumunských horách hrálo na cestě k vrchodlům ještě jedno vědomí jako příjemná lázeň: bylo to přátelství lidí a země, která byla tvým hostitelem. I přes jisté sdělovací potíže — řeč synů a dcer Dacie Romuluse a Rema a taky sladké Marianny z Francie je poněkud zvláštní a srozumitelnější se čte než se jí naslouchá, vyzná-li se člověk trochu v rodokmenu rumunského jazyka — jsme se dorozuměli s rumunskými přáteli velmi dobře — srdcem či očič-

ma. Ochota prospívat druhému má vlastní řeč. Bylo nám dobře a přátelství jsme zapili nejednou číši.

Při zpáteční cestě z túry pod masiv Bucegi jsme stopli rumunské vojenské vozidlo. K našemu překvapení vystoupil pán v uniformě a s laskavým úsměvem nás nacpal dovnitř i s běžkami. Ten muž se jmenoval Ian Florea, byl hezký jako květina a silný jako legendární karpatský medvěd. Bvl šéfem rumunské horské pěchoty, kterýžto elitní sbor si země udržuje jako jediná ve svazku armád Varšavského paktu a je na to nesmírně hrdá. „Ty hory jsou naše“ — říkal nám — „a nepustíme tam nikoho. Pravím nikoho!“ Hovořil zaníceně a s nelichvím vlastenectvím. V Československu pobyl několikrát a jedna návštěva mu nikdy nevymizí z paměti. To, když naš zemi osvobodil v roce 1945 s rumunskými jednotkami. Vzpomínky stále zalétávaly kamsi do okolí Brna a bylo v nich také místo pro naše děvčata, která považuje za nejkrásnější na světě. Inu, srdce vojáka bývá zpravidla široké a tenhle plukovník Ian Florea — po česku Jan Květina — je takové má asi už zákonem svého jména. Moc jsme se spřátelili, chodil za

námi do Clabucetu Sosire skoro každý večer. Jakoby neexistovala nesplněná přání, a kdybychom ho třeba požádali, aby uspořádal manévry pro čs. výpravu, asi by to taky zařídil a jako velitel rumunské horské pěchoty by se při tom cítil strašně šťastný a byly by to určité manévry se slavnostním čepobitím.

V povědomí Rumunů jsou hory symbolem, národní hrdostí. Dnes se otevírají návštěvníkům z ciziny. Cestovní kancelář Neckerman zabydluje hotely v Poianě, Rakušany vidíte s Sinaii, s Angličanem jsme hovořili nahoře pod vrcholem Postávarul. Shodou okolností nalezl můj ztracený pas. Rumunské Transylvánské Alpy prostě pronikají do povědomí Evropy. Považují to za vynikající úspěch, protože teprve před čtyřmi roky vyhlásili program soustavného zhodnocování tamních hor pro rekreaci turistiku a sport. Za čtyři roky dokázali skvělé dílo. Hledíme na ně s obdivem, ale i se závistí, vzpomeneme-li na naše hory a na to, co jim stále zůstáváme dlužni. Proto si myslím, že tenhle zájezdový program vymysleli ve SPORT-TURISTOVI dobře — i v zájmu srovnávání.

JIŘÍ NEJEDLO

Máme za sebou už dva semináře o bezpečnosti lyžování a teď se nabízí otázka, čo bude dál. Myšlienka je to užitečná a žadá si, aby se pokračovalo. Zdá se mi však, že jí chybí nejvyšší posvěcení, aby mohla dostat správný tvar a přinést něco konkrétního. Třebas ten poslední seminář se konal pod patronací federálního lyžařského orgánu, ale zdálo se, že jeho spoluúčast byla více méně jen symbolická. To se ostatně projevilo v určité improvizaci programu. Chyběl mu řád, ale těm, co bylo dáno takové dědictví, dokázali udělat z improvizace tvůrčí dílo. Za to jim patří uznání.

Také by se mělo hovořit o partnerech ve hře. Na dosa- vadních seminářích se hovořilo o výbroji a výstroji a o jejich podílech na bezpečném lyžování. Víme, že okruh těch, kteří by mohli a měli mluvit do problému, je daleko víc. Lékaři, provozovatelé lyžařských zařízení, stavitelé tratí, Horská služba, právníci. Zjistili bychom najednou, že problematika nabobtnává do šířky a objemu a možná, že by se objevily hlasy, tvrdící, že by ne- bylo ani v silách dokonale fundovaného celostátního semináře vyřešit všechno, nebo ukázat alespoň jasný směr a cíl dalšího snažení. Zdá se však, že pouhé setrvávání u výbro-

Od semináře k symposiu?

je a výstroje by problematiku bezpečnosti lyžařského provozu dost zjednodušilo. Navíc by tu mohlo hrozit určité nebezpečí, že by se seminář mohl stát jen pouhou „show“ dobrých či méně dobrých výrobků našich či zahraničních a skrytým, leč účinným nástrojem jejich propagace. Souhlasím, abychom dávali publicitu tomu, co je dobré, ale zároveň mám za to že fórum semináře by se nemělo zaměřovat za testování. O kvalitě výrobku — a tudíž i jeho bezpečnosti — se musí rozhodnout daleko dříve.

Dávám k úvaze tyto problémy v době, kdy se přemýšlí o formě příštího semináře. Projevují se názory, aby se rozrostl na symposium — eventuálně s mezinárodní účastí. Jestliže tenhle záměr platí, měli bychom se už teď zamýšlet nad jeho obsahem, směrem i cílem.

K tomu poslednímu setkání

výrobce techniků, obchodníků a lyžařů v Mariánských Lázních bych jen stručně připomněl, že vedle našich firem n. p. Sport, Botana a Filmový průmysl byli při něm také zahraniční výrobci: Marker z Ga-Pa, Uvex z Fürthu a Brücl z Ga-Pa. Z jejich sortimentu mě zaujal nový typ bezpečnostního vázání, které umožňuje botu plně fixovat a po jednoduché úpravě se proměnit v typ turistického vázání s volnou patou. Firma Brücl předvedla nový typ lyžařské hole oválného tvaru, flexibilní, maximálně barevné. Je na ní uplatněno pět světových patentů.

To nejpodstatnější ponechávám na konec: budeme vyrábět bezpečnostní vázání v markerovské licenci. Příslušnou dohodu s firmou Marker podepsal Filmový průmysl. Lidé z barrandovského podniku, mající chuť pracovat, dostatečně vytrvalí a věřící věci, za niž jdou, se dali do díla, jež mnohé jiné podniky odradilo pro svou složitost a náročnost. Patří jim díky. První čs. výrobky bezpečnostního vázání — měl by to být nejdříve typ Spring-schlos — by se měly objevit na našem trhu v letošním roce. Cílem výrobce je zvládnout celý markerovský program bezpečnostních vázání.

JIRÍ NEJEDLO

Dokedy si budeme lámat nohy?

Prečo to na Chopku ide a na Malino Brde nie

Naša spoločnosť má záujem na tom, aby pracujúci, najmä mládež účelnou rekreáciou a častým pobytom vo voľnej prírode športovaním a pretekaním si utužovala svoje zdravie. Preto z podnetu FIS pripravil Čs. zväz lyžiarov návrh vyhlášky, v ktorej sa, o. i., stanovujú povinnosti prevádzateľov lanoviek a vlekov. Títo sú povinní udržiavať lyžiarske a iné športové trate, najmä jazdové v takom stave, aby bola zabezpečená maximálna bezpečnosť.

V akom ostrom rozpore s duchom tejto vyhlášky je doterajšia prax v niektorých stre-

diskách. Uvediem len jeden príklad: známe a populárne stredisko na Malino Brde! Tu sú bezpečnostné podmienky už dlhší čas neúnosné. Konkrétne:

1. Dňa 1. februára 1971 odtrhlo mladému dievčatu dva prsty na ruke, kdež v vleku, ktorý použila, chýbali aj tie najzákladnejšie bezpečnostné opatrenia. Čo pomôže tomuto dievčatu, že proti zodpovednému pracovníkovi sa vedie trestné stíhanie ktoré nie je zatiaľ ukončené. Stratené dva prsty jej nik nenahradí.

2. Veľká nádej nášho zjazdového lyžovania, mladý Michal Šoltys, syn majstra športu

Miška Šoltysa si na sústredení pretekárov zlomil nohu len preto, že svah podľa mienky odborníkov nebol vôbec upravený.

3. V posledných dňoch si na Maline spôsobil otvorenú fraktúru nohy mladý vysokoškôľak Jablonický, ktorý sa lyžoval pod odborným dohľadom cvičiteľa ako člen kurzu vysokoškôľakov. Pri jazde naražil na železnú tyč vyčnievajúcu asi 5 cm na svahu zo snehu. Teraz leží na chirurgickom oddelení v štátnej nemocnici v Ružomberku. Je zrejme, že tento úraz má na svedomí ne-dbalosť tých ktorých povinnosťou je starať sa o úpravu svahov.

Posledné preteky

Tá správa bola nečakaná, otrasná, tým bolestnejšia. Stretávali sme ho na zjazdových svahoch, plného optimizmu a životného elánu. Veľmi sme si vážili jeho rozvážnosti, starostlivého pohľadu do budúcnosti.

Všetko sa skončilo na zjazdovej stope na Skalnatom Plese vo Vysokých Tatrách, kde 10. marca vyhasol mladý život. Malé zakolísanie a uzatvára sa krátka kapitola nášho života Jozefa Sedliáčka, chlapca s bojovným, horúcim a úprimným srdcom Horehronca, ktoré celé venoval lyžovaniu.

Prvého januára tohto roku oslávil svoje 18. narodeniny, svoj vstup do sveta dospelých s bohatým životom pred sebou. Patril k nádejám československého zjazdového lyžovania, tento chlapec z Valaskej. Tak ako poctivo pristupoval k svojmu športu, patril k najlepším žiakom učňovskej školy Strojárni Piesok a bol ozdobou telovýchovnej jednoty Spartak Piesok, ktorej členovia v ňom stratili výborného kamaráta. Jeho ciele a predsavzatia sa už nenaplnia. Osud je neúprosný.

Rodina lyžiarov sa skláňa v smútku nad tragédiou jedného z nás. Všetkým nám bude bolestne chýbať. -es-

Budeme mať Svetový pohár?

Začiatkom apríla sa v Bratislave zišli predstavitelia organizačných výborov najväčších medzinárodných lyžiarskych pretekov na Slovensku, spolu s predstaviteľmi Slovenského lyžiarskeho zväzu. Prítomný bol aj predseda Čs. lyžiarske-

ho zväzu Ján Mráz. Na programe boli otázky zosúladenia termínov podujatí na budúci rok. Išlo o Bezroukov memoriál, Tatranský pohár, Veľkú cenu Slovenska a Veľkú cenu Demänovských jaskýň.

Pokračovanie na str. 14

Veľmi svérázne vystrojení se ukázali američtí skokani na závodoch v Evropě. Záběr je z GA-PA

Tri prípady, ktoré sa stali v krátkom časovom odstupe. Iste nie je náhodou, že sa to stalo práve na Máline Brde. Je len prirodzene, že sa natískajú otázky ako napríklad: prečo slúžia Ratracy, dovezené za drahé valuty, doprave piva na hotel Malina, namiesto úpravy svahov? Či hádam výhodná doprava piva má prednosť pred zdravím ľudí. Za cenu piva si musia lámať nohy?

Ani námietky, že niektorí lyžiarri svojou bezohľadnou jazdou a preceňovaním schopností si spôsobujú sami úrazy, neobstojí. Pripúšťam aj to sa stáva, ale v našom prípade ide o zrejme zanedbanie povinností prevádzateľov výťahov. Veď mladý Šoltys sa lyžoval pod odborným vedením trenerov reprezentačného družstva SSR, práve tak ako medik Jablonický cvičil za dozoru skúseného

cvičiteľa. V oboch prípadoch teda išlo o organizovaný výcvik!

Keď už sú ceny jazdneho na Máline značne vysoké v porovnaní s inými usernameami, potom je len samozrejmom požiadavka, aby tí, ktorí majú z prevádzky osov, sa aj starali o bezpečnosť. Chyba bude asi v tom, že ľudia, ktorí majú výťahy na starosti, nemajú žiadny vzťah nielen k lyžovaniu, ale k horám vôbec. Veď často ani nevedia lyžovať sa a jediným ich záujmom je vysoká akumulácia. Iste aj tá ma svoje miesto, ale nemôže a ani nesmí byť jediným poslaním.

Ako nám napísal dr. Pavol Beluš z Ružomberka, ľudia zaujima ešte volačo iné. Keď sa dajú upravovať pravidelne zjazdové trate na Chopku, kde sa o to starajú ľudia z prevádzky lanoviek, prečo sa to

nedá aj na Máline Brde? Zrejme je to v osobnom vzťahu zodpovedného pracovníka. Aj na Chopku bolo v minulosti dosti ponôd. No, len čo prišiel nový človek do funkcie náčelníka výťahov, človek ktorý má k lyžovaniu vrelý vzťah, všetko sa razom zmenilo. Všade ochota, ľudia od vlekov a výťahov sú ochotní, slušní, zjazdové trate upravené tak, že lyžovačka na Chopku je radosťou i potešením a nik sa nemusí obávať žiadnych zákerností na trati.

Ide teraz o to, aby tí ktorí rozhodujú o obsadzovaní vedúcich postov v rezorte cestovného ruchu dbali na veľmi starostlivý výber ľudí. Musia to byť predovšetkým ľudia s láskou k prírode, s vrelým vzťahom k športovcom, takí, ktorí sami poznajú všetky radosti i starosti lyžiarov. -es-

Budeme mať Svetový pohár?

Dokončení ze str. 13

V úvode informoval predse-da SLZ dr. Martin Schelling o niektorých organizačných a hospodárskych aspektoch, z ktorých treba pristupovať v budúcnosti k organizovaniu týchto podujatí. Okrem iného povedal že počet veľkých podujatí lyžiarov sa enormne zvyšuje čo kladie zvýšené nároky na ekonomické otázky. To núti k úvahe či nebude treba niektorých z týchto pretekov menej preferovať.

Prítomní zástupcovia hnutia jednoznačne odmietli podobné tendencie s odôvodnením, že každý z týchto pretekov znamená ďalší dynamický rozvoj lyžovania vysokú aktivitu hnutia a s tým súvisiaci rast výkonnosti. Operovali okrem iného aj tým, že vzostup lyžiarskeho športu sa nedá posudzovať len z hľadiska pretekár-

skeho lyžovania, ale rastie aj úroveň lyžovania rekreačného a turistického. To vo svojich dôsledkoch znamená aj zvýšenie cestovného ruchu so všetkými, teda aj priaznivými hospodárskymi výsledkami. Zástupcovia hnutia zdôraznili, že nie je únosné, aby sa išlo nazad!

Po dlhšej a zaujímavej diskusii prijali účastníci porady zásady pre zostavenie termínového kalendára a došli k záveru, že treba zachovať aj pre budúcnosť všetky uvedené preteky.

Tatranský pohár sa navrhuje v termíne od 2.—5. marca s účasťou cca 150 pretekárov hlavne zo socialistických a škandinávskych krajín. Dôraz sa kladie na prvé garnitúry pretekárov. Veľká cena Demänovských jaskýň sa navrhne k zaradeniu do FIS kalendára

ako preteku kategórie „A“, to znamená s účasťou svetových špičiek. To isté platí o Veľkej cene Slovenska, ktorá sa má zaradiť do súťaží o Svetový pohár v kategórii mužov i žien. Organizátory z Vysokých Tatier prehlásili, že sú schopní po všetkých stránkach toto podujatie zabezpečiť. Termínovo sa obe Veľké ceny zladia s termínovým kalendárom FIS. Bezroukov memoriiál sa má uskutočniť v termíne od 14. do 16. januára 1972.

Ak uvážime, že závery oficiálnych delegátov FIS, ktorí boli na našich pretekoch kategórie „B“, jednoznačne vysoko hodnotia ich organizáciu a celkovú úroveň, môžeme právom očakávať, že sa podarí zástupcom nášho lyžiarskeho zväzu vo FIS tieto požiadavky presadiť. Nakoniec. dozrel čas, aby sme dostali zjazdové preteky na najvyššej úrovni. Sme nienlen ochotní ale aj schopní ich bezchybne zabezpečiť. —es—

Poškozovaní najlepších skokanů

Závod ve skoku na lyžích je dnes ve světě bezesporu jednou z neatraktivnějších sportovních disciplín. Desetitisíce diváků, zájem televize — to jen potvrzují. Není divu, že se problémy, které se v této disciplíně vyskytnou, mnohem podrobněji probírají. Jsou středem zájmu světového sportovního tisku. Je tomu tak ostatně i u nás, díky tomu, že čs. skokani patří v posledních letech vždy mezi světovou špičku.

Známy švýcarský „Sport-Zürich“ se v jednom článku vrátil k německo-rakouskému turné čtyř můstků. Citujeme z něj, protože se týká také nás.

Jiří Raška ztratil své celkové vítězství v minulém roce v Garmischu, protože skočil příliš daleko za kritický bod a skok neudržel. V letošním roce plachtil Nor Ingolf Mork v Innsbrucku 98 m, daleko až ke K-bodu a upadl. (Bod K je v místě kde doskočíte přechází do přechodového oblouku.) Jako v minulém roce Raška, přišel tentokrát Mork o celkové vítězství na turné čtyř můstků, neboť zvítězil ve třech závodech.

Nejlepší skokani nejsou vždy první protože skáčou často příliš daleko a mají pády. Ale to by nemuselo být, kdyby sou-

težní výbor po skoku s pádem za kritickým bodem příslušné kolo podle řádů anuloval a nařídil nové kolo se zkráceným nájezdem. A přece se tohoto ustanovení málokdy použije — ani při velkých závodech. Anebo právě tam ne-

PRAVIDLA SE NEDODRŽUJÍ

Ve velkém norském deníku „Aftenbladet“ — pokračuje Sport-Zürich“ kárá Jakob Vaage člen tabulkové komise a komise skokanských rozhodčích FIS. nedbalost pořadatelů kteří přehlížejí pravidla, aby mohli nabídnout divákům pokud možno nejdelší skoky. Vaage ve svém norském článku píše: „V mezinárodních pravidlech (IWO) stojí mezi jinými: Délka nájezdu musí být určena tak, aby se nejdelší skoky pohybovaly uprostřed

M-pásma (M=uklidňující pásmo od konce doskokového oblouku k bodu K). Soutěžní výbor (jury) musí zabránit, aby bylo dosaženo K-bodu anebo aby byl tento dokonce přeskočen. Jestliže je TP (=střed M-pásma) dosažen anebo dokonce přeskočen, nesmí být nájezd prodlužován. Jestliže je v jednom kole dosaženo K-bodu anebo je tento dokonce přeskočen, musí se kolo anulovat a začít znovu z nižšího nájezdu. Soutěžní výbory mohou při mezinárodních závodech ponechat délku nájezdu až do doby, než je K-bod dosažen ale jakmile se tak stane musí být nájezd zkrácen.“

A TRENÉŘI?

Nyní jsem s překvapením četl — píše dále p. Vaage — „že v Innsbrucku, kde Mork měl ve druhém kole pád, všichni trenéři si přáli, aby nájezd pro druhé kolo nebyl zkracován, ačkoliv již v prvním kole bylo skákáno velmi daleko a muselo se tedy pro druhé kolo očekávat, že K-bod bude dosažen anebo přeskočen. Mork

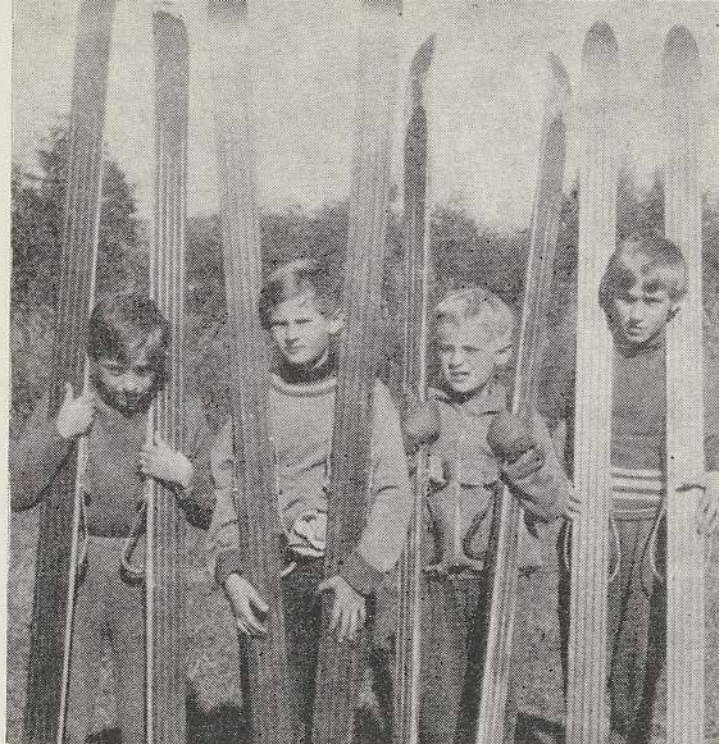
pak skutečně dosáhl K-bodu a upadl. Podle pravidel mělo být druhé kolo ihned přerušeno a účastníci měli skákat znovu.

Tak se také stalo v minulém roce ve skoku sdruženého závodu na mistrovství světa ve Vysokých Tatrách. Více závodníků přeskočilo K-bod, též nejlepší Čechoslovák. Jakkmile však upadl, začal takový pískot od 80 000 diváků, jaký jsem ještě nikdy neslyšel. Pový vznikl proto, že jejich favorit vzhledem k dlouhému nájezdu upadl. Trvalo 5 minut, než přišlo hlášení rozhlasu, že se soutěžní výbor (jury) sejde. A opět po několika minutách jsme se z rozhlasu dozvěděli že kolo bylo anulováno. Kvůli protestům diváků!!!“

(Poznámka: Zde se pan Vaage mýlí. Protesty diváků nebyly kvůli dlouhému nájezdu, ale proto, že těsně před odstartováním našeho Kučery padla na stadión tak hustá mlha, že závodník absolutně nevěděl, kam skáče. Už v tom okamžiku měl být závod přerušen a ne jak se stalo, naopak vydán pokyn Kučerovi ke startu. A to byl důvod pískotu diváků.)

„Jaká ironie“ — pokračuje pan Vaage — „při MS 1970 se děl poprvé v jury trenér. Ti totiž požadovali své zastoupení při jednání se skokanskou komisí FIS rok předtím. aby při byla jistota, že nájezdy nebudou určovány příliš dlouhé. Nejdříve při skoku sdruženém, později též na 90 m můstku, kde Mork skočil 109 m a upadl a sovětský závodník Bělousov ale svůj 109 m dlouhý skok ustálil a získal zlatou medaili. Skoro se mohlo stát, že teprve třetí nejlepší závodník by se stal mistrem světa.

Dávám k úvaze: Bylo řečeno, že se na můstku na Berg-Islu v Innsbrucku může skákat 100 metrů. A přece zde jury poskytuje těm nejlepším skokanům nejhůř myslitelné podmínky k vítězství, protože povoluje tak dlouhý nájezd že nejdélejší skoky s 90% pravděpodobností skončí pádem.. Existuje vůbec nějaký jiný olympiáský sport kde jsou ti nejlepší závodníci tak postižení? ptá se pan Vaage. Dá se všeobecně říci, že ty nejnižší nájezdy jsou využívány tak z 10 procent nejvýše 20 procent.

Pravděpodobně nejmenší sdruženáři v Československu: Roman Uzel (11 let), Sláva Kumpošt (10), Roman Kumpošt (7) a Mírek Balatka (11 let)

Myslím, že musíme vyvolat novou mentalitu: **Nelepší skokani musí mít možnost doskakovat na tu nejlepší část doskočiště.** Nájezd nesmí být tak dlouhý, aby ti nejlepší přistávali v blízkosti bodu K. Rozumí se, že mladí závodníci mají jen jedinou myšlenku v hlavě, když se odrážejí plnou silou od hrany stolu: skočit tak daleko, jak jen to je možné, aby se stali vítězi. Ale my musíme skokany chránit, a to může učinit jen jury, když ukáže svou odpovědnost. Navrhují, aby nynější ustanovení bylo takto změněno: Nájezd nesmí být tak dlouhý, aby se P-bod (kritický bod) přeskakoval. Potom dostanou nejlepší skokani nejlepší možnost doskakovat do nejlepšího sektoru doskočiště a mohou skákat s plnou silou bez obav, že se zraní.

Tolik tedy pan Vaage a s ním „Sport-Zürich“. V článku je několik nepřesností které je třeba uvést na pravou míru. Tak už kromě poznámky u pádu Kučery při skoku do závodu sdruženého je nutno ještě po-

znamenat, že v tomto závodě byl nájezd v naprostém pořádku, vždyť žádný závodník nepřeskočil ani P+10 %. To si pan Vaage spletl se závodem ve skoku prostém na středním můstku den předtím, kde několik závodníků skočilo — a to bez pádu — až k bodu K. Na velkém můstku vítězem nebyl Bělousov, ale Napalkov, a to dokonce skokem 109,5 m, který ustál. A nakonec ještě poznámku, že to byli a dosud jsou právě Norové, kteří se při projednávání ve FIS brání přísnějším opatřením při nedodržování pravidel u dlouhých skoků k bodu K. I když navíc je třeba vzít v úvahu také trochu zklamání ze ztráty medaile Nora Morka ve Vysokých Tatrách kde upadl na velkém můstku při skoku dokonce 109,5 m a i ze ztráty vítězství na turné čtyř můstků, má pan Vaage přece jen v mnohém pravdu. A co tomu říkají naši trenéři a funkcionáři, nejsou podobné úkazy někdy domovem i na našich můstcích?

-jka-

Elektrické měření délek skoků

K vynálezu ing. A. Majera z Bratislavy

Dne 6. 2. 1971 při mezinárodních závodech o Pohár přátelství na můstku s P 90 m na Štrbském Plese byly provedeny zkoušky elektrického měření délky skoku. Toto měření mělo původně být provedeno na můstku P 90 v Banské Bystrici dne 7. 2. 1971. Jelikož na můstku nebyl žádný sníh, byl závod přeložen na Štrbské Pleso a ing. Majer se svou skupinou urychleně přemontovali své zařízení na můstek P 90 na Štrbském Plese a páry fotobuněk v rozmezí 1/2 m instalovali od 85 do 105 m. Při závodech dne 6. 2. 1971 byly délky měřeny kvalifikovanými rozhodčími a v úseku 95 až 105 m zkušebně elektronickou aparaturou ing. Majera.

Ve všech případech, kdy skokan dopadl do sektoru, kde byly nastaveny fotobuňky, byla vzdálenost zaregistrována na panelu rozsvícením příslušného čísla a všech dalších, kterými skokan projížděl. Cíli aparatu-

ra fungovala bez závad. Při srovnání naměřených délek aparaturou a rozhodčími bylo shledáno podle protokolu, který vedl hlavní měřič délek, že ve většině případů aparatura naměřila o 1/2 m méně. Bylo pozorováno, že tato úchylnka se pravidelně objevovala u stejných rozhodčích a dá se proto usuzovat, že jak rozhodčí, tak i aparatura měřili přesně. Skutečnost, že aparatura měřila délky o 1/2 m kratší, je snadno vysvětlitelná tím, že spodní fotobuňky byly umístěny 10 cm nad doskočištěm a jelikož úhel doskoku se pohybuje od cca 30° do cca 80°, proletěl skokan ve skutečnosti od fotobuňky, která změřila délku, ještě 1/2 m až 1 m. V některých úsecích byly rozdíly na obou měření větší (max. 3 m), což však pravděpodobně je nutno přičíst nepřesnému měření lidským okem. Rychlost při doskoku na velkém můstku na Štrbském Plese se pohybuje mezi 110 až 120 km za hodinu, a proto přesné změření lidským okem je velmi obtížné a vyžaduje značnou praxi a vycvičený postřeh rozhodčích.

◀ Zbyněk Hubač a Jiří Raška na léčení v Piešťanech

Závěrem možno říci, že první zkoušky proběhly nadmíru úspěšně a že patent ing. Majera, který se zřejmě v mnohém liší od současně vyvíjeného systému v Japonsku, bude velmi dobře použitelným pro přesné měření délek a rovněž i pro měření rychlosti při doskoku.

To je zvláště důležité na velkých můstcích a na můstcích pro lety vzduchem. Pokud aparatura nebude příliš drahá, dala by se vhodně použít v centrálních výcvikových střediscích jako velmi vhodná pomůcka i pro trenéry při tréninku. Dále vidím vhodnost použití na všech můstcích pro lety vzduchem, a to především tehdy, bude-li na kongresu FIS v letošním roce rozhodnuto, že i v letech na lyžích bude prováděno mistrovství světa. S velkou pravděpodobností by toto měření bylo používáno na velkých světových mezinárodních závodech, především při mistrovství světa a zimních olympijských hrách.

Z Á V Ě R

1. Doporučuji pokračovat ve vývoji tohoto zařízení a poskytovat v tom ing. Majerovi veškerou možnou pomoc.

2. Zpracovat přesný popis a funkce zařízení a předložit je ve třech jazykových mutacích skokanské sekci FIS, případně předsednictvu.

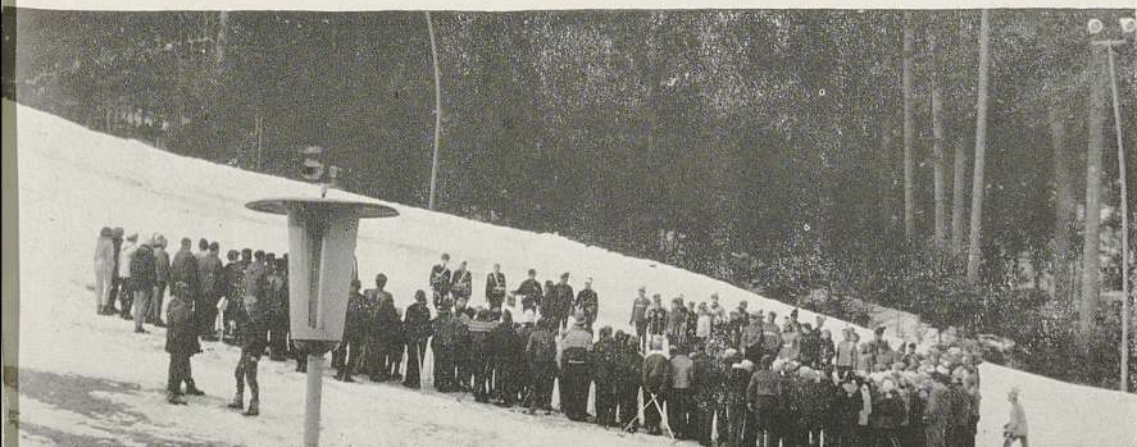
MILOSLAV BĚLONOŽNÍK,
předseda subkomise pro
stavbu můstků FIS

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, Frant Lauer, Mě Chlouba, dr. Kulhánek, J. Leiss, B. Tvrzník a K. Eidlpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 10. dubna 1971.

K článku uvnitř listu o rumunských ho-
rách — nahore: předjari v Sinaii, upro-
střed: začátek hřebene Azugi, před cha-
tou Diham zatoužili čeští lyžníci po
slunečním bronzu, dole: slavnostní ná-
stup k přeboru škol z predealského
okresu

ZBYNĚK HUBAČ a jeho malý ctitel

lyžařství

ROČNÍK 57 ● ČERVEN 1971 ● Kčs 2,50 6

1921 - 1971

NA POČEST
ZALOŽENÍ FDTJ

Pamětní medaile k 70. výročí FDTJ se staly výrazem díky těm, kdož stáli u základů proletářské tělovýchovy v naší vlasti, kdož věci, které věřili, dávali všechno a nesli její prapor navzdory perzekucím bez poskvrny a vítězně až do cíle. Jejich bezpříkladná láska a obětavost, důslednost, vysoký stupeň kolektivního cítění, odpovědnost a věrnost ideálům by měly být inspirujícími momenty pro dnešní i budoucí pracovníky v čs. tělovýchově.

Na titulní stránce obálky: SOCHOR a PETŘÍK ve chvíli odpočinku pod vznešenou kulisou Kavkazu

FOTO: J. Vedral

Straně na počest, tělovýchově ku prospěchu

Rok 1971 je rokem významných událostí pro náš lid, pro celou socialistickou společnost. V celém světě doznívají ohlasy na XXIV. sjezd KS SSSR a jím vytyčený grandiózní program rozvoje socialistické společnosti a světového dělnického hnutí ve smyslu proletářského internacionalismu.

V roce 1971 uplynulo 50 let od založení KSČ, od založení strany dělnické třídy a všech pracujících. Strany, jejímž cílem bylo a je osvobození celé společnosti od vykořisťování a nastolení trvalého míru ve světě. Při tomto výročí si znovu připomínáme nesmírně těžkou, ale hrdou cestu bojů, které svedla, i vítězství, jež získala za 50 let svého trvání. Cestu, při níž zocelená, očistěná od všech chyb předlednového a polednového vývoje. Očista strany a veřejného života od pravicově oportunistických a antisocialistických sil, spolu s dovršením konsolidace umožňují upevnit stranu v jejím svazku se všemi pracujícími našeho státu a vytyčit další program rozvoje naší socialistické společnosti.

Musíme mít neustále na poměti, že naše strana byla vždy věrná proletářskému internacionalismu a zastávala se spolupráce všech světových komunistických stran. Svých úspěchů v rozvoji naší společnosti dosáhla proto, že rozhodující silou v ní je dělnická třída, která ve spolupráci s rolnictvem a nejšířšími masami pracujících je schopna v čele s revoluční proletářskou stranou uskutečnit všechny převratné změny v životě socialistické společnosti.

Vznik Komunistické strany Československa před 50 lety byl logickým pokračováním revolučních událostí, počínajících VRSR, a výstěním poznání, že pro vznik revoluční dělnické strany je nutný ideový i organizační rozchod se sociální demokracií.

Tento rozchod se po četných ideologických zápasech uskutečnil na sjezdu, konaném ve dnech 14.—15. května 1921 v Praze, který se tím stal ustavujícím sjezdem KSČ. Od této chvíle se dělnické hnutí měnilo v mohutnou masovou společenskou sílu a začalo dějinný zápas o charakter našeho státu.

Nelze v tomto historickém období pominout všechny ty dějinné mezníky a období, ve kterých naše strana opakovaně dokazovala, že stojí neochvějně na pozicích marxismu-leninismu, na straně práva pracujících. V letech 1929 až 1933 ukazovala, kde je východisko z krize. Stála v čele národní osvobozenécké boje v letech 1939—1945. Po osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, po vítězství národní a demokratické revoluce svou konstruktivní politikou pomohla ke vzniku lidové demokratického státu, jemuž do vínku dala Košický vládní program.

Po vítězství KSČ ve volbách v květnu 1946 se stala nejsilnější politickou stranou. Se svým

budovatelským programem významně přispěla k posílení pozic vlády Národní fronty až po historické únorové vítězství. Odstraněním buržoazie od moci nastolila diktaturu proletariátu a nastoupila tak novou slavnou epochu svého vývoje i činnosti — období výstavby socialismu.

Tento vývoj měl být zastaven a obrácen zpět v letech 1968 a 1969. Strana v té době prošla snad nejtěžším krizovým obdobím. Prošla jím zocelená, očistěná od všech chyb předlednového a polednového vývoje. Očista strany a veřejného života od pravicově oportunistických a antisocialistických sil, spolu s dovršením konsolidace umožňují upevnit stranu v jejím svazku se všemi pracujícími našeho státu a vytyčit další program rozvoje naší socialistické společnosti.

Jednání okresních a krajských konferencí strany, která byla součástí příprav XIV. sjezdu strany, ukázala, jak vnitřně silnou je naše strana. Ukázalo se, jakou oporu má u všech pracujících, jaké vážnosti se těší a s jakou pozorností jsou sledována její jednání. Mohla proto na XIV. sjezdu strany postavit před naše pracující nové náročné úkoly národního hospodářství v novém pětiletém plánu rozvoje.

Součástí oslav 50. výročí naší strany jsou i oslavy 50. výročí FDTJ. Tato tělovýchovná složka KSČ byla svou činností silnou oporou strany v boji za socialistickou budoucnost ČSR. Také ona svou činnost rozvíjela na základě marxismu-leninismu, proletářského internacionalismu a přátelství k prvému socialistickému státu na světě — Svazu sovětských socialistických republik. Byla to jediná tělovýchovná organizace, která svou činnost spojila se zájmy dělnické třídy a nesla také všechny důsledky třídní nenávisti vládnoucí buržoazní třídy.

Proto v době, kdy oslavujeme 50 let práce naší strany, věčně vzpomínáme i výročí založení FDTJ a FPT, jako předvoje dnešní sjednocené, socialistické tělovýchovné organizace.

V rámci naší organizace se uskutečnila celá řada akcí místního, okresního, republikového a celostátního významu, jako jsou slavnostní akademie, zasedání, setkání s příslušníky FDTJ a FPT, veřejná vystoupení, sportovní utkání a turnaje, turistické akce i besedy.

Nejen tyto tělovýchovné akce jsou součástí oslav. Dokumentují to i velmi cenné závazky na získání dobrovolných dárců krve, přístup tělovýchovných složek k veřejně prospěšné práci, brigádnické hodiny všeho druhu.

Byla také vyhlášena výzva ČTO a STO pod heslem „Straně na počest — tělovýchově ku prospěchu“. Touto výzvou po rozvinutí plně

aktivitu a iniciativy v uzavírání závazků na zlepšení tělovýchovných zařízení, byl vzdán dík členů naší organizace za politiku naší KSČ při příležitosti 50. výročí jejího založení.

Také čs. lyžaři plně pochopili význam oslav a plně se do těchto akcí zapojili. Dokumentovali tak své internacionální vztahy a vůli upevňovat přátelství mezi národy. Dokazují to i v hodnotných závazcích pracovních i poc-

tivé přípravě na OH v Sapporu. Uzavřeli také přátelské dohody o spolupráci ve vrcholovém sportu s ostatními socialistickými státy.

Jsou si vědomi, že jen politice naší strany vděčí za to, že mají ke své sportovní přípravě podmínky, které jim umožní dosáhnout vysokých met. Mají chuť i vůli jich dosáhnout „Straně na počest — tělovýchově ku prospěchu!“

Hodnotíme běžecké soutěže 1971

Tak opět máme jednu zimu za sebou a tam, kde jsme se proháněli na běžkách, se všechno začíná zelenat — nebo se již zelená — podle toho, kdy se podaří tento příspěvek uveřejnit. Zelený louky zas budou zhýralý a čekat se svojí vůní na holky troufalý — ale to musíme nechat písničkářům a sami musíme ještě prolístovat bílé listy popsané výsledky běžeckých závodů letošní zimy.

A jaké byly výsledky našich závodníků-běžců na těchto závodech?

Nejlépe to ukazují žebříčky závodníků, sestavené podle výsledků dosažených na předem určených kvalifikačních závodech, z nichž u juniorek a juniorů byly počítány dva nejlepší výsledky každého závodníka ze čtyř závodů, u mužů tři nejlepší výsledky ze šesti závodů a u žen čtyři nejlepší výsledky každé závodnice ze sedmi určených závodů.

Celostátní žebříčky závodníků v běhu na lyžích v roce 1971

JUNIORKY

1. Buďárková Jaroslava, Ski Jilemnice	—	5. Hnídková Ilona, Ještěd Liberec	57"
2. Vaverčáková Irena, Sl. Smokovec	10"	6. Obšilová Lída, Jiskra Mšeno	1'35"
3. Šuleková Emília, Kovo-T. L. Hrádok	26"	7. Štepitová Edita, Baník Kremnica	1'42"
4. Bekešová Helena, Sl. Smokovec	41"	8. Látalová Zuzana, Sl. VŠ Praha	1'48"
		9. Hubačová Zuzana, ČŽM Strakonice	1'56"

Život za pravou nohu

Jako sjezdář je výjimečnou závodnickou osobností v naší vlasti. Jeho jméno překročilo hranice tohoto státu. Ale stále nemůže vylézt na vrchol, který si vysnil: stát se závodnickou osobností evropského formátu, zařadit se mezi světovou alpskou špičku. Má pro to velkou sumu talentu a potřebných schopností i vlastností. Pravda, přizdobil se titulem akademického mistra světa, ale to byl stále předurchol a na něm od té doby stále čeká, nadaný trpělivostí a nadějí, k rozhodnému útoky na nejvyšší bod té své vysněné hory. Nevzdává se, i když ke smělému vykročení nahoru chybí navíc jeden základní předpoklad — zdraví. Stále laboruje s kolenem, tou nejdůležitější pákou v lidském organismu, tím nejcitlivějším instrumentem v těle. A ten chlapec bojuje i s tímhle osu-

dovým poznamenáním. V tom je velký. Takový je příběh Milana Pažouta (23 let), studenta, manžela, otce jedenáctiměsíční Zuzany a vrcholového sportovce.

„Stále ji cítím, bolí mě, a tak vlastně většinu závodů odjezdím na jedné noze. Ta druhá není oporou. Měl jsem plány, ale skutečnost utíká pod nohama jako loňský sníh. Nic nemohu dělat proti tomu. Někdy mě přepadají černé myšlenky. Uvažují, má-li to všechno nějaký smysl, nemám-li toho nechat a vzít si do ruky skriptu a pořádně študovat.“

Loni v létě si doléčoval křížový vaz, netrénoval, pak vpadl do sezóny. Z mikrobusu přímo na závod v Berchtesgadenu. Špatný začátek. Pak Madonna di Campiglio a sjezd ve Sv. Mořici. To už bylo lepší. Tři a půl vteřiny za vítězem. Ale

to už se přihlásil podélný vaz a ten ho teď stále zlobí. Samozřejmě největším úspěchem bylo Tarvisio — první místo v obřáku. Pravda, byly to B závody, ale konkurence se ne-

Pokračování na str. 5

10. Hýsková Iva, Jiskra Mšeno	2'03"	3. Schürger Frant., Sl. Ek. Bratislava	1'08"
11. Stolínová Alena, Jiskra Mšeno	2'05"	4. Šaling Pavel, RH Štrbské Pleso	1'10"
12. Schürgerová Eva, Sl. Dol. Kubín	2'11"	5. Matejbus Jan, Dukla Liberec	1'17"
13. Stehlíková Líba, Rožnov p. Radh.	2'19"	6. Staroň Vladimír, RH Štrbské Pleso	1'48"
14. Maternová Zuzana, RH Semily	2'30"	7. Urbanec Milan, Sl. Kořenov	2'00"
15. Marčoňová Věra, Sl. Dol. Kubín	2'43"	8. Kopřiva Stanislav, Dukla Liberec	2'19"
16. Zemánková Blanka, Jiskra Mšeno	2'50"	9. Gajdoš Daniel, Kovo-T. L. Hrádok	2'22"
17. Janurová Věra, ČZM Strakonice	2'54"	10. Pavlíček Zdeněk, Rožnov p. Radh.	2'41"
18. Černá Lenka, ČZM Strakonice	2'55"	11. Krčil Jaroslav, Jiskra Mšeno	2'49"
19. Čejková Zdena, Lok. Trutnov	3'00"	12. Petr Josef, D. B. Bystrica	2'49"
20. Horáčková Dana, Sl. Karlovy Vary	3'17"	13. Greguška Vlado, RH Štrbské Pleso	2'50"
21. Nevřilová Anna, Sl. Smokovec	4'16"	14. Hrubý Josef, S. Kořenov	2'53"
22. Vaverčáková Anna, Sl. Smokovec	4'22"	15. Trpišovský Lad., Jiskra Mšeno	2'57"
23. Pichlová Zdena, Jiskra Kolín	4'38"	16. Ryjáček O., D. B. Bystrica	3'05"
24. Zenková Jiřina, Sp. Vrchlabí	4'54"	17. Kubát Vl., Sl. Karlovy Vary	3'25"
25. Kraváčková Helena, Sp. Metra Blansko	6'00"	18. Smolík Miloslav, D. Vimperk	3'37"

ŽENY

1. Cillerová Milena, Jiskra Mšeno	7"	21. Štefan Ivo, RH Štrbské Pleso	3'45"
2. Bartošová Alena, Jiskra Mšeno	11"	22. Dufka František, D. B. Bystrica	3'46"
3. Chlumová Milena, RH Semily	11"	23. Mikule Oldřich, Sp. Vrchlabí	3'52"
4. Labašková Eva, Kovo-T. L. Hrádok	19"	24. Ježek M., Dukla Sušice	4'16"
5. Šuleková Anna, Kovo-T. L. Hrádok	1'19"	25. Slabý Miloš, S. N. Město na M.	4'25"
6. Šimůnková Mirka, Jiskra Mšeno	1'32"	26. Babišta Otto, S. N. Město na M.	4'37"
7. Weishäutellová Lenka, Jiskra Mšeno	2'06"	27. Sochor Petr, S. N. Město na M.	4'50"
8. Škopová Jaroslava, Jiskra Mšeno	2'14"	28. Šmíd Miroslav, Sp. Police n. Met.	4'52"
9. Vaverčáková Irena, Sl. Smokovec	2'25"	29. Hložek O., MEZ Frenštát	5'11"
10. Buďárková Jaroslava, Ski Jilemnice	2'28"	30. Horčíčka Z., D. B. Bystrica	5'52"
11. Kaplanová Olga, S. N. Město na M.	2'45"	31. Trčka Jan, Sl. VŠ Olomouc	6'01"
12. Grošofová Iva, S. N. Město na M.	2'47"	32. Veselý Z., D. B. Bystrica	6'42"
13. Novotná Eva, Ještěd Liberec	2'52"	33. Kulík P., Sp. Svatka	6'44"
14. Šuleková Věra, Kovo-T. L. Hrádok	3'03"	34. Kalibán J., Sp. Police n. Met.	6'53"
15. Kotlandová Vladěna, Ještěd Liberec	3'07"	35. Zelený F., S. N. Město na M.	7'34"
16. Neumannová Helena, Sl. VŠ Praha	3'10"	36. Dvořák Josef, Sokol Teletčí	9'31"
17. Passiárová Anna, Sl. Smokovec	3'10"	37. Grnáč L., CHZ Nováky	10'43"
18. Wendlerová Jana, RH Semily	3'12"	38. Novák M., Jiskra Mšeno	11'43"
19. Staroňová Anna, Kovo-T. L. Hrádok	4'07"		
20. Kubínová Anežka, Rožnov p. Radh.	4'09"		
21. Hýsková Iva, Jiskra Mšeno	4'09"		
22. Písková Věra, Rožnov p. Radh.	4'12"		
23. Bekešová Helena, Sl. Smokovec	4'26"		
24. Hnídková Ilona, Ještěd Liberec	4'29"		
25. Tulisová Marta, S. N. Město na M.	4'39"		
26. Slonková Věra, S. N. Město na M.	4'40"		
27. Šimůnková Věra, Sl. VŠ Praha	4'47"		
28. J. Stolínová Alena, Jiskra Mšeno	4'48"		
29. J. Štěpitová Edit, Baník Kremnica	5'05"		
30. Šírová Hana, Sl. MFF Praha	5'06"		
31. Sekajová Růžena, Baník Kremnica	5'07"		
32. Zoubková Helena, Sl. VŠ Praha	5'13"		
33. Půbalová Líba, ČZM Strakonice	5'34"		
34. Vaicová Jana, CHZ Litvínov	5'44"		
35. Müllerová Dagmar, St. fak. Praha	5'53"		
36. J. Stehlíková Líba, Rožnov p. Radh.	6'26"		
37. Mrázková Milica, Univ. Brno	6'29"		
38. Procházková Dana, Sl. MFF Praha	6'34"		
39. J. Schürgerová Eva, Sl. Dol. Kubín	6'37"		
40. Baláková Milena, Univ. Brno	7'32"		
41. Heřmanová Eva, Sl. MFF Praha	8'01"		
42. Macháčková Anna, St. fak. Praha	8'03"		
43. Nosková Alena, Sl. MFF Praha	8'14"		
44. Oždánová Alena, Ski Jilemnice	8'21"		

Závodnice na 1. až 6. místě společně s Helenou Šíkolovou splnily limit mistrovské třídy.

JUNIOŘI

1. Böhm Zdeněk, Sl. VŠ Praha	—		
2. Krčil Karel, RH Semily	57"		

MUŽI

1. Michalko Jan, RH Štrbské Pleso	8"
2. Henych Stanislav, Dukla Liberec	9"
3. Lupták Julius, RH Štrbské Pleso	10"
4. Fajstaver Jan, Dukla Liberec	17"
5. Ilavský Jan, RH Štrbské Pleso	26"
6. Bieman Karel, Jiskra Mšeno	43"
7. Peřina Václav, Dukla Liberec	47"
8. Červinka Jiří, Jiskra Mšeno	1'21"
9. Hrubý Ladislav, Jiskra Mšeno	1'24"
10. Saidl Jaroslav, Dukla Liberec	1'26"
11. Kubica Josef, Dukla Liberec	1'28"
12. Pavlák Štefan, RH Štrbské Pleso	1'40"
13. Řezáč Stanislav, Dukla Liberec	1'51"
14. Langmajer Josef, Ještěd Liberec	2'00"
15. Šalling Vlado, RH Štrbské Pleso	2'00"
16. Karásek Miroslav, Ještěd Liberec	2'04"
17. Langmajer Miroslav, Ještěd Liberec	2'05"
18. Bartoš Jiří, Jiskra Mšeno	2'08"
19. Brúzik Jan, Sl. Smokovec	2'08"
20. Miluška Milan, Dukla Liberec	2'10"
21. Weishäutel Jan, Sl. VŠ Praha	2'13"
22. Tůma Petr, Ski Jilemnice	2'14"
23. Mlynář Pavol, Sl. Smokovec	2'18"
24. Doležal Jiří, Jiskra Mšeno	2'20"
25. Pospíšil Vladimír, Ski Jilemnice	2'21"
26. Páříčka Ondrej, Baník Kremnica	2'31"
27. Rozkovec Jaroslav, RH Semily	2'44"
28. Brúzik Ondrej, Sl. Smokovec	2'45"
29. Sůva Bohumil, Jiskra Mšeno	2'47"
30. Valent Bohuslav, Kovo-T. L. Hrádok	2'47"
31. Štefl Karel, S. N. Město na M.	2'49"

32. Tryzna Jiří, Sl. VŠST Liberec	3'00"	56. Palívka Vladimír, S. N. Město na M.	4'45"
33. Pavlata Vladimír, Sl. VŠ Olomouc	3'03"	57. Juda Luboš, S. N. Město na M.	4'51"
34. Beran Josef, RH Semily	3'05"	58. Kubica Václav, Sl. VŠ Olomouc	4'51"
35. Zuzánek Miroslav, Ještěd Liberec	3'05"	59. Matějka Mirosl., Kovo-T. L. Hrádok	4'53"
36. Žák Jiří, Dukla Liberec	3'12"	60. Hudač Josef, RH Štrbské Pleso	4'55"
37. Chlubna Miloš, S. N. Město na M.	3'18"	61. Procházka Zdeněk, Sl. MFF Praha	5'10"
38. Verszehegy Boris, Sl. Smokovec	3'18"	62. Štepita Josef, RH Štrbské Pleso	5'16"
39. Hrdinka Milan, RH Semily	3'21"	63. Ševčík Pavel, Kovo-T. L. Hrádok	5'27"
40. Odvárka Milan, S. N. Město na M.	3'21"	64. Klazar Antonín, Sl. MFF Praha	5'34"
41. Švanda Josef, S. N. Město na M.	3'31"	65. Vágner Vlad., Sl. MFF Praha	5'36"
42. Holman Ladislav, Dukla Liberec	3'36"	66. Gabriel Zdeněk, S. N. Město na M.	5'45"
43. Vričan Daniel, Baník Kremnica	3'38"	67. Pachner Jan, Sl. MFF Praha	6'00"
44. Novák Jan, Sl. Karl. Vary	3'40"	68. Staroň Milan, Kovo-T. L. Hrádok	6'05"
45. Kuchař František, S. N. Město na M.	3'43"	69. Fiala Zdeněk, Ski Jilemnice	6'09"
46. Passiár Daniel, Sl. Smokovec	3'43"	70. Sýkora Tomáš, Ještěd Liberec	6'16"
47. Škuca Zdeněk, MEZ Frenštát	3'50"	71. Černický Petr, Baník Kremnica	6'24"
48. Straka Zdeněk, Sl. VŠ Olomouc	3'50"	72. Špulák Ladislav, Ještěd Liberec	6'57"
49. Holman Josef, Ski Jilemnice	3'53"	73. Soukup Miroslav, D. B. Bystrica	7'40"
50. Fousek Vít, S. N. Město na M.	4'01"	74. Spálenský Frant., Sl. Kořenov	8'01"
51. Rázl Antonín, Sl. VŠ Praha	4'05"	75. Janata Antonín, Sl. MFF Praha	8'38"
52. Řezáč Jaroslav, Jiskra Mšeno	4'11"		
53. Šmíd Vladimír, RH Semily	4'14"		
54. J Schürger Frant., Sl. Ek. Bratislava	4'14"		
55. Jaraba Vlado, RH Štrbské Pleso	4'40"		

Závodníci na 1. až 13. místě splnili limit mistrovské třídy.

Výsledky mistrovství ČSSR družstev 1971 (I. liga)

Pořadí	lyžařský oddíl TJ	ženy		muži		body celkem	pořadí v r. 1970
		body	pořadí	body	pořadí		
1.	Jiskra Mšeno	848,—	1	1047,—	1	1895,—	1
2.	Ještěd Liberec	604,—	4	976,25	2	1580,—	3
3.	Sokol Nové Město na Mor.	580,—	5	939,—	3	1519,—	4
4.	Kovo-Tesla Lipt. Hrádok	843,—	2	586 5	8	1429,5	7
5.	Rudá hvězda Semily	562,—	6	844,5	4	1406,5	2
6.	Slovan Smokovec	685,—	3	717,5	6	1402,5	6
7.	Ski Jilemnice	452,—	8	806,—	5	1258,—	5
8.	Slavie VŠ Praha	506,—	7	601,—	7	1107,—	9
9.	Baník Kremnica	410,—	9	476,—	10	886,—	-
10.	Slavie MFF Praha	292,—	10	423,5	11	715,5	-
11.	Slavie VŠ Olomouc	140,—	11	533,5	9	673,5	8

Mistrem ČSSR družstev v r. 1971 se stal L. O. Jiskry Mšeno.

Z I. ligy sestupuje do II. ligy Slavie MFF Praha a Slavie VŠ Olomouc.

Pořadí lyžařských oddílů podle umístění a bodování závodníků v celostátním žebříčku závodníků 1971 (běh na lyžích)

1. Jiskra Mšeno	3824,20	1	21. Universita Brno	359,61	36
2. Sokol Nové Město na Mor.	2762,66	2	22. Slavie VŠST Liberec	349,56	14
3. Rudá hvězda Štrbské Pleso	2265,97	7	23. MEZ Frenštát	316,12	20
4. Dukla Liberec	2186,60	3	24. Spartak Vrchlabí	308,56	13
5. Slovan Smokovec	2021,33	9	25. Spartak Metra Blansko	285,89	35
6. Ještěd Liberec	1759,22	4	26. Spartak Police n. Met.	263,83	—
7. Kovo-Tesla Lipt. Hrádok	1622,85	5	27. Stavební fakulta Praha	231,16	30
8. Rudá hvězda Semily	1496,78	6	28. Lokomotiva Trutnov	175,02	15
9. Slavie VŠ Praha	1404,68	11	29. Dukla Vimperk	165,84	31
10. Ski Jilemnice	1202,41	8	30. Dukla Sušice	155,96	28
11. Slavie MFF Praha	1189 54	18	31. Jiskra Kolín	150,55	—
12. Baník Kremnica	990,92	34	32. CHZ Litvínov	134,08	32
13. Dukla Baňská Bystrica	894,97	—	33. Spartak Svatka	119,09	—
14. Rožnov p. Radhoštěm	803,74	32	34. Sokol Telecí	77,36	—
15. ČZM Strakonice	680,23	12	35. CHZ Nováky	59,36	—
16. Slavie VŠ Olomouc	519 18	10			
17. Slovan Karlovy Vary	515 68	21			
18. Slavoj Kořenov	490 60	23			
19. Slavie Dolný Kubín	487,31	25			
20. Slavie Ekonom Bratislava	372,33	—			

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ,

STK - úsek běhu ČSSL

Život za pravou nohu

Dokončení ze str. 2

sešla ledajaká, a to se projevílo v nashromážděných bodech FIS. Trenér J. Vedral soudí, že bodové konto Pažoutovo by mu mohlo umožnit vstup do druhé startovní skupiny v příštím ročníku Světového poháru, při příznivé konstelaci hvězd snad dokonce do první. Milan Pažout se dívá na budoucnost střizlivěji. Vůbec je typem, nadaným darem sebekritiky, a pokud se dívá kriticky na své okolí, činí tak s ohledem a decentností. V tom je maximálně spravedlivý.

„Zatím jsem na 32. místě v obřím slalomu, to je zhruba rozhraní mezi druhou a třetí skupinou. Potřeboval bych ještě bodovat. Snad by to stálo za pokus setkat se na závěr sezóny se světovou třídou. Snad v Öre ve Švédsku, snad v Tignes ve Francii. Ale nahore prý nejsou nakloněni takovým pokusům. Někde hluboko v srdci jsem si uložil jedno velké přání: zazávodit si jednou v Americe. Ne proto, že je to země za velkou louží, že bych něco vidět. Ty důvody jsou veskrze praktické, pracovní. Body se tam získávají snadněji než v Evropě, protože konkurence vždycky trochu prořídne. Každý, kdo tam byl, se vlastně zotavil.“

Obřím slalom byl nejčastěji jmenovanou disciplínou Pažoutova sjezdařského podnikání v Evropě.

„Myslím, že je to takový klíč k oběma dalším disciplínám. Snad ji uním víc než ty druhé a rozdíl nejsou velké. Chci je vůbec odbourat. Pokusím se o takovou syntézu. Přál bych si být univerzálním jezdce. Říkám to s vědomím feudálních poměrů, jež u nás panují v péči o sjezdový trénink. Člověk aby si sjezdovku prošlapal sám, chce-li si ji sjet. A to není jen problém sjezdových tratí. Lidi nás nějak těžko chápou. V zahraničí se kolem jednoho jezdce motá pět služeb. Nebudeme to kopírovat, ale najdeme nějaký československý střed.“

Ale nemají také velcí světovi závodníci hodně starostí s tím, aby si nějak vyrovnali svou výkonnost ve všech disciplínách?

„Takový bude, myslím, budoucí trend. Každý začne vylepšovat slabá místa. Už se to dělá. Podívejte se na Duvillarda. Borec ve sjezdu a v obřáku, a přece nejvíce bodů nasbíral letos ve slalomu. Thoení vyhláší sjezdovou jednoletku. Gustavo mě vůbec vzrušuje. Zírám na něho s otevřenými ústy. On má něco úplně odlišného ve své jízdě. On přeskakuje z jedné lyže na druhou, jako by nejezdil po obou. Když mu to vyjde, je jedinečný, nedostizitelný. A teď si představuji svůj stín ve světle Thoeniho přeskakování a jsem rázem bez chuti a bez zápachu, když se dívám na své koleno. Jako bych měl jen jednu nohu.“

Ale ten statečný chlapec se nezdává a hází rukavice nezaviněným brzdám, zpomalující jeho cestu.

„Musím si věřit, jinak bych tu byl zbytečný. Věřím ve šťastný start. Ten je rozhodující. Ty první dva závody, aby se člověk chytil. Psychologický moment. Jen abych byl zdravý. Všechno jsem připraven zvládnout. I ten nezavidělný život čs. vrcholového sportovce, v němž se musí sloužit dvěma pánům. Miluji Remarqua, ale mohu po něm sáhnout, když vedle leží učebnice statiky? Chtěl bych do divadla, poslouchat beat, uklidnit se barokní hudbou, ale je tu manželka, je tu dítě. Říkám, najdu si své místo, najdu si ty základní vztahy, splním povinnosti, ale proboha, ať mě ta noha ještě chvíli unese.“

JIŘÍ NEJEDLO

Světový pohár v běhu na lyžích

V letošním roce jsme prováděli zkoušku světového poháru v běžeckých disciplínách mužů. Byly hodnoceny následující mezinárodní soutěže:

Castellrotto 15 km, Ronzone 30 km, Le Brassus 15 km, Leninograd 15 a 30 km, Falun 30 km, Lahti 15 a 20 km a Holmenkollen 15 a 50 km. Do světového poháru se započítávalo 5 nejlepších výsledků z 10 uvedených soutěží. Bodovalo se umístění 20 nejlepších závodníků v každé soutěži 26—22—19—17—16—15—14—13 atd. bodů. V žebříčku nejlepších 33 závodníků se poprvé v historii objevuje čs. závodník Jan Fajstavr, který bodoval ve 4 závodech, tj. umístil se mezi světovou elitou, zejména v Ronzone a 50 km Holmenkollen. Ještě další dva naši závodníci překročili hranici 10 bodů: St. Henych a J. Ilavský.

Pořadí prvních 33 závodníků ve světovém poháru: Číslo v závorce za umístěním ukazuje pořadí v roce 1970 mezi prvými dvaceti. Číslo v závorce za jménem je věk závodníka v r. 1971.

TABULKA UMÍSTĚNÍ

			ze 130 možných bodů
1.	(1)	Grimmer G. (27)	NDR 109,5
2.	(0)	Voronkov V. (27)	SSSR 87,0

Takhle běhá Grimmer — obrázek je z jeho startu na Sliaci

3.	(5)	Tyldum P.	(28)	Norsko	75 0
4.	(3)	Klause G.	(25)	NDR	73 5
5.	(0)	Skobov J.	(21)	SSSR	71,0
6.	(0)	Tarakanov V.	(29)	SSSR	68,0
7.	(9)	Martinsen O.	(28)	Norsko	65 0
8.	(0)	Akentev A.	(29)	SSSR	64 0
9.	(0)	Petterson	(28)	Švédsko	61 5
10.	(0)	Dolganov V.	(24)	SSSR	58 0
11.	(0)	Harviken J.	(27)	Norsko	54 0
12.	(16)	Nerland A.	(26)	Norsko	51,0
13.	(0)	Lundbäck S.	(23)	Švédsko	48 0
13.	(0)	Myrmo M.	(25)	Norsko	48 0
15.	(0)	Bölling L. A.	(26)	Švédsko	47,0
15.	(14)	Demel W.	(35)	NSR	47,0
15.	(19)	Kälin Alois	(31)	Švýcarsko	47,0
18.	(0)	Södergren B.	(23)	Švédsko	44 0
19.	(20)	Ellefsäter O.	(32)	Norsko	40 0
20.	(6)	Vedenin V.	(29)	SSSR	39 0
21.	(10)	Halvarson J.	(28)	Švédsko	37,0
21.	(0)	Liimatainen M.	(28)	Finsko	37,0
23.	(0)	Hjermstad	(33)	Norsko	34,0
24.	(0)	Siitonen P.	(33)	Finsko	32,0
24.	(0)	Hauser E.	(23)	Švýcarsko	32 0
26.	(0)	Eggen G.	(29)	Norsko	31 0
27.	(0)	Fajstavr J.	(26)	ČSSR	29 0
28.	(0)	Korhonen P.	(29)	Finsko	27,0
29.	(12)	Karjalainen O.	(31)	Finsko	26,0
30.	(0)	Lilja A.	(27)	Švédsko	25,0
30.	(0)	Lundemo M.	(33)	Norsko	25,0
32.	(0)	Kostner U.	(25)	Itálie	24,0
33.	(2)	Oikarainen	(34)	Finsko	23,0

Přehled umístění podle národů:

	mezi 21—33	11—20	1—10	celkem
NDR	0	0	2	2
SSSR	0	1	5	6
NORSKO	3	4	2	9
ŠVÉDSKO	2	3	1	6
ŠVÝCARSKO	1	1	0	2
FINSKO	5	0	0	5
NSR	0	1	0	1
ČSSR	1	0	0	1
ITALIE	1	0	0	1
	13	10	10	33

Vítězové jednotlivých soutěží se stále měnili: Castellrotto — 1. A. Akentev, Ronzone — 1. J. Harviken, Le Brassus — 1. B. Södergren, Leningrad - 15 km — 1. G. Grimmer, 30 km — 1. J. Skobov, Falun — 1. G. Klause, Lahti 15 km — 1. V. Voronkov, 50 km — 1. P. Tyldum, Holmenkollen 15 km — 1. O. Karjalainen, 50 km — 1. G. Grimmer.

Letošní rok lze charakterizovat nástupem mladší generace závodníků jako je J. Skobov, S. Lundbäck, B. Södergren, E. Hauser a další.

Vedoucí národy jsou SSSR a NDR, kde G. Grimmer je výjimečný běžec. Proti roku 1970 se polepšili Norové a Švédové. Finové se v podstatě neprosadili. Velmi dobré výkony mají Švýcaři a po nich ČSSR. Italové jsou jen stínem dřívější slávy. NSR zachraňuje W. Demel v současné době nejstarší běžec ve světovém poháru. Překvapením jsou poměrně slabé výkony polských běžců. Umístění našich běžců ve srovnání s uplynulými léty je dobré. Jan Fajstavr ve 4 závodech bodoval a jeho 27. místo je velmi čestné. Více jak 10 bodů získali ještě J. Ilavský a mladý závodník St. Henych. Dosud žádnému čs. běžci se nepodařilo za posledních 8 roků překročit deset bodů ve světových žebříčcích = dnes návrh na světový pohár.

VLADIMÍR PÁČL, předseda běžecké komise FIS

JAN KLOZAR z VŠ Praha — jeden ze startujících na posledních závodech

Naposled na sněhu

Lyžařský oddíl TJ Desná uspořádal 24. dubna na Zlatém návrší v Krkonoších poslední dva slalomové závody zemské ligy dorostu ve sjezdových disciplínách družstev a jednotlivců. Mladí sjezdaři se rozloučili se sezónou v téměř bojových podmínkách. V průběhu závodů „lilo jako z konve“ a oba závody se topily v husté mlze.

I. slalom - dorostenci:

1. J. Tomov (Chem. Ústí)
33,3+33,0=66 3
2. M. Koděra (Chem. Ústí)
34,3+32,9=67,2
3. D. Porubský (Pec)
34,2+33,5=67,7

dorostenky:

1. J. Hofmanová (Desná)
38,7+36,5=75,2
2. Chocholová (PS Č. Buděj.)
38 5+37,7=76 2
3. J. Grohová (Biž. Jablonec)
37,4+41,4=78 8

II. slalom - dorostenci:

1. Sv. Mikuška (Ještěd Liberec)
30 6+30,7=61,3
2. M. Koděra (Chem. Ústí)
33 4+32,9=66 3
3. E. Ptáčník (Desná)
33,9+33,1=67,0

dorostenky:

1. J. Hofmanová (Desná)
36,7+33,3=70,0
2. M. Komjátyová (Desná)
36,6+35,2=71,8
3. J. Grohová (Biž. Jablonec)
38,0+36,0=74 0

Ze Sapporského deníku (I.)

Trenér Zdeněk Ciller, vedoucí naší minivýpravy na olympijskou generálku do Sappora, uložil své poznatky v pověstném deníku. Postupně bude uveřejňovat jeho nejdůležitější kapitoly.

1. ÚNORA — PONĚLÍ

V 8.30 hod. Helena Šikolová, Štefan Olekšák, Rudolf Höhn, Zdeněk Ciller a o něco později MUDr. Milan Jirásek se scházíme na ÚV ČSTV v kanceláři svazu. Situace není nijak růžová. Japonské velvyslanectví nám nechce vydat víza. Jiří Raška je v Ostravě a letadlo nemůže pro mlu startovat. Jsme v neustálém spojení s letištěm a v 11.05 je Jiří Raška konečně v Ruzyni. MUDr. Milan Jirásek není uvolněn pro tuto cestu armádou. Ve 13.05 hodin dostáváme japonská víza, pro která jedou taxikem Raška, Šikolová, Olekšák a Ciller. Po rozmluvě s Tokiem se dozvídáme o odmítavém stanovisku ku vydání víza Rudolfovi Höhnovi. Do Sappora nedošla jeho přihláška. Tento fakt jsem později ověřil v Sapporu osobně. Štefan Olekšák je na ruzynském letišti po odbavení očkovan proti neštovicím. Helena Šikolová i já jsme tuto záležitost absolvovali na poslední chvíli v Liberci. Jiří Raška má očkovací průkaz v pořádku. Po očkování nám doporučovali klid a netrénovat. Vyzkoušel jsem, co to udělá, když se neposlechne, a všera jsem jel závody 50 km „Expedice Peru 1970“. Měli pravdu: po očkování to chce klid. Závody jsem parádně odpochoval mám zvýšenou teplotu a zarudlé všechny zánětlivé jizvy na celém těle. Abych se k tomu již nemusel vracet, vážné komplikace nastaly později i u Heleny Šikolové a Štefana Olekšáka. Je rozhodně nutné provést očkování v letním období a vůbec nejlépe okamžitě po hlavní sezóně, aby nebyla narušena ani obecná příprava.

Z Prahy-Ruzyně jsme odstartovali v 17.20 hod., přistáli jsme v Bruselu kde jsme podarovali česky mluvícího manažera letecké společnosti českými novinami a on nám za to

prokazoval vděčnou službu tím, že jsme se nemuseli starat o svá zavazadla. Náš člověk žije v Bruselu 30 let a netajil se tím že je rád, když slyší svoji mateřštinu. I my jsme byli rádi. Pak nám to trvalo slabých 30 minut a přistáli jsme v Paříži. Neměli jsme francouzská víza, a tak jsme si na ně museli hodinu počkat. Přistáli jsme na vedlejším letišti Airport Rouges, a po velkých obtížích jsme sehnali dva taxikáře, kteří byli ochotni vzít naše zavazadla a odvézt nás do hotelu.

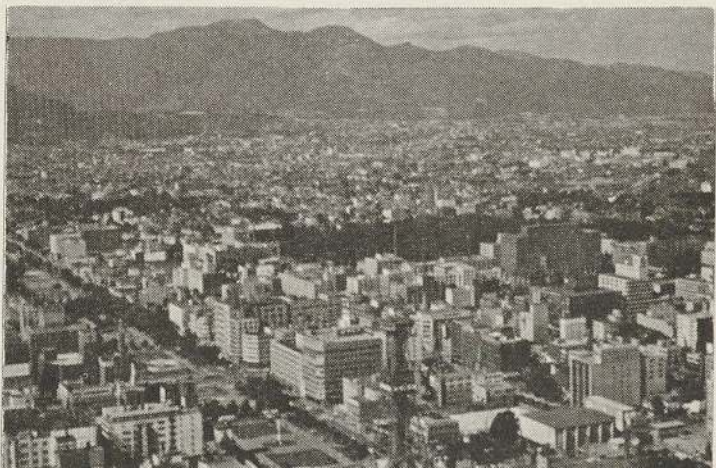
2. ÚNORA — ÚTERÝ

Brzy jsme vstávali, bychom si opatřili letenky a potřebné informace na další cestu. Se zastávkou u Eiffelovky jsme dorazili na letiště Orly. V bludišti tohoto velkého letiště jsme našli konečně místo, kde nás odbavili, připojili jsme se k francouzské a italské výpravě a konečně jsme usedli na svá místa v letadle společnosti Air France Boeing 707. Na palubě bylo 172 cestujících a posádka. Ve 12.15 hod. jsme odstartovali. Podávalo se slušné jídlo, promítal se western a ve 24 hod. nás probudil krásný východ slunce.

3. ÚNORA — STŘEDA

Po osmi hodinách letu od

mezipřistání v Moskvě opouštíme výsostný vzdušný prostor SSSR. Ve 2 hod. ráno se podává dietní snídaně a všichni cítíme po krátké probdělé noci nesmírnou potřebu pít. Máme žízeň, žízeň a zase žízeň. Doporučuji těm, kteří budou do Sappora cestovat přistě, aby s tím počítali a vzali si dva dolary nebo alespoň litr zdravé minerálky. Ve 2.16 hod. konstatuje J. Raška, že „obsluha je mizerná“. Ve 2.20 hod. konstatuje Olekšák, že „je to stejně dobré letadlo, když vydrží takhle dlouho jet“ a myslí tím letět. Ve 2.50 hod. jsme nad Japonským mořem, ve 3 hod. měníme kurs a točíme se ostře doleva k japonské pevnině. Viditelnost vynikající, pod námi hezká země, členitý terén, zavlažovací kanály. Ke kopcům až k samému vrcholu jsou nalepena pole a políčka, tak trochu to připomíná naplaveninu lávy. Pod námi jsou hezká moderní města a nakonec hlavní město Japonska Tokio. Přistáváme v něm a nejprve posouváme svoje hodinky o osm hodin dopředu a začínáme nový pravidelný režim ve 12.05 hod. japonského času. Nad naše očekávání organizace „parádně skřípe“. Překonáváme všechny obtíže a ve 13.50 hod. znovu startujeme. V 15 hod. přistáváme na letišti v Sapporu. Odbavení, novináři, televize, pak hodina cesty autobusem do Sappora, kde nás po velkých obtížích a problémech ubytovali jako všechny účastníky předolympijských her

1971 v hotelu Park. K našemu politování nám Francouzi nezajistili podle dohody to, co měli, a tak večeríme na dluh a stejně se stravujeme i další dva dny. Na nic jiného nečekáme a nesmírně unaveni ochlazujeme tělesnou horkost ve vanách a uléháme ke spánku.

4. ÚNORA — ČTVRTEK

„Maličko jsme si přivstali“, takže snídáme a obědváme ve 12 hod. současně. Pomaličku se seznamujeme s prostředím a zjišťujeme, jaké jsou naše možnosti. Jirku nepřivádějí pochopitelně do rozpaků ani japonští novináři, kteří se od těch evropských liší snad jedině tím, že si své poznámky pečlivě malují a fotoaparát je pro ně naprostou samozřejmostí. Náš první dojem, jaké je Sapporo City za denního světla, není zrovna nejlepší. Proti našim zvyklostem se jezdí v Japonsku po levé straně a v samotném Sapporu nejsou zatím ulice a silnice v nejlépeším stavu. Před našim příjezdem byla ovšem v Sapporu velká obleva a ulice města na nás nyní působí takovým dojmem, jako by tady nebyla kanalizace. Rozhodně zde není v ulicích města vidět žádnou mechanizaci, která by pomáhala při odklizení sněhu. Hromady špinavého a neodklizeného sněhu, zledovatělé chodníky a chůze v ulicích nejsou nijak příjemné. Opatřujeme si všechny dostupné materiály, které zde byly vydány, pečlivě studujeme a snažíme se toho co nejvíce pochytit. Chce se nám nesmírně spát, ale přesto nemůžeme dlouho do noci usnout.

5. ÚNORA — PÁTEK

Organizační výbor začíná fungovat na plné obrátky. Přestěhovali nás do jiných pokojů a pater. Dopravu obstarávají dva rychlovýtahy a naše patra jsou velmi pečlivě střežena před každým, kdo by nás chtěl obtěžovat. Každý novinář, který požádá o interview, musí předem vyplnit písemný dotazník organizačního výboru, který, uzná-li za vhodné, naváže kontakt se závodníkem či trenérem prostřednictvím tlumočnicka. Teprve když tato strana souhlasí, uskuteční se rozhovor mimo prostor, ve kterém jsme ubytováni. Dá se tedy předpokládat, že v tomto směru bude závodníkům a trené-

rům zaručen v průběhu OH 1972 daleko větší klid než tomu bylo na MS 1970 ve Vysokých Tatrách. Obdrželi jsme velmi praktické stravenky a jsme mile překvapeni, jak vynikajícím způsobem je o nás v tomto směru postaráno. U vchodu do velké klimatizované jídelny bez oken se odevzdá Meal Ticket Sapporo 1971. Uprostřed jídelny ve snack bar úpravě nás bleskově obslouží 13 kuchařů podle našeho výběru. Všechna jídla jsou vyrovnána na pultech, neustále přihřívána a doplňována. Je nemyšlitelné, že by se našel někdo, kdo by zasedl ke stolu a nebyl spokojen s tím, co si na velkém tácu od polévky až po ovoce přinesl. Co se týče nápojů, je možné si posloužit od džusu až po kávu. Na stolech je nepřetržitě doplňováno čerstvé mléko a v mrazicích pultech je k dispozici coca-cola, fanda a grape. Nápoje z mrazicích pultů si bereme podle svých potřeb na pokoje.

Dnes jsme byli poprvé na tréninku. Štefan s Jirkou byli trénovat na sedmdesátce. První dojem byl velice dobrý. Můstek je moderní a ve velice sympatickém prostředí. O maličko hůř dopadla praktická zkouška, neboť chlapci zjistili, že poloha můstku je vystavena větru od moře, takže při tréninku i závodech bude nutné s ním počítat.

Já a Helena Šikolová jsme odjeli do prostoru, který je vyhrazen pro cross country. Stadión značných rozměrů je zatím bez tribun, jsou zde zatím tři budovy, jedna pro technické pracovníky, jedna pro rozhodčí a jedna pro závodníky — spíš jako hygienické zařízení a občerstvovací stanice. To ostatní je řešeno stany. Pochopitelně, že na stadiónu nechybí moderní meteorologická stanice, která podává průběžná meteorologická hlášení do centra. Podobné stanice jsou umístěny i v jiných sportovních prostorech. Nás pochopitelně nejvíce zajímaly tratě. Jejich úroveň pokud jde o šířku a úpravu, je vynikající. Grenoble a Vysoké Tatry jsou v tomto směru pozadu. Tratě jsou tak široké, že mohou jet současně vedle sebe dva ratraky. V některých místech jsou narýsované čtyři stopy vedle sebe a na všech

tratích jsou nejméně dvě stopy. Na všech tratích se může neustále trénovat. V bodových místech se jezdí v obou směrech. Směr jednotlivých tratí je vyznačen tak jako v Tatrách barevnými šipkami. Jenom barvy zvolené pro vyznačení jednotlivých tratí jsou pro nás trochu nezvyklé. Velké křižovatky a směr jízdy jsou doplněny ještě zřetelným systémem, který připomíná dopravní značky. Prostředí tratí je nesmírně příjemné, vedou zčásti řídkým listnatým porostem. Tím, že tratě jsou velice široké, jsou velice málo vystaveny stínu, takže jsou asi z 85 % prosluněny. To zaručuje bezvadnou světlost i pro sněžení. Co se týče profilu, jsou tratě nesmírně náročné. S obtížnější tratí 5 km pro ženy jsem se ještě nesetkal. Rovněž mužská trať na 15 km pro specialisty je podle slov sovětských expertů jedna z nejtěžších, jaká byla kdy pro OH připravena.

Před večerí se jdeme podívat, jaké je Sapporo večer. Jestliže jsme byli na rozpacích za denního světla, pak tedy večerní dojem z procházky městem je fascinující. Všude nesmírné záplavy světla a barevných reklam, všude čilý ruch počínaje malými krámkami, které pulsují s ulicemi, a konče přepychovými obchodními domy. Výběr zboží i jeho kvalita a ceny se nám zdají být ve srovnání s evropskými poměry přitažlivější, kvalitnější a levnější. Základem kupní síly je zde dolar, který se také snažíme přepočítávat na yeny. Za jeden dolar je 354 yenů. Jeden z nejlépejších kazetových magnetofonů na baterie i na síť stojí 7850 yenů, tj. zhruba 22 dolarů. My jsme sem však nepřijeli, abychom se zabývali tím, co se v Japonsku nabízí a kupuje, ale abychom získali co nejvíce zkušeností. Stále si nemůžeme zvyknout na to, že jsme o osm hodin napřed. Neustále zíváme a v době, kdy je u nás ráno, zhruba od jedné do tří hodin odpoledne místního času, usínáme takřka ve stoje. Stále cítíme velkou horkost, máme žízeň a všichni jsme značně nachlazení. Nejvíce Štefan. Nevyhnulo se to ani Heleně; za deset let co lyžuje, je poprvé na pokraji chřipky.

(Pokračování příště)

RODIČE a děti

Není snad sportu, v němž by se láska otců a matek tak silně přenášela na děti jako při lyžování. Mendelův zákon o dědičnosti proměňují lyžaři ve skutek způsobem nevidaným, v normách, k nimž by musel hledět se závisti i prominentní stachanovec. Ptáme se, proč právě lyžování přenáší lásku z generací na generace? Asi musí být ve sportu, který vyznáváme, něco víc, než pouhý sport. Snad nějaký ritus krásného a zdravého pohybu, snad volání romantiky, nebo touha přiblížit se přírodě, jež se člověku nabízí v nejčistším pro-

To jsou Krajňákovci: Otec Vlado, dcera Dana

vedení. Snad přání zmocňovat se výšek, jež zušlechťují duši. Vim, že to zavolání je silné a člověk musí jít. Otec, matka, děti, manželé, dědeček, vnuci. Je to skvělý a jedinečný řetěz, jenž nedokáže spojit generace fotbalistů, zápasníků nebo střelců, ale který váže k sobě lyžařství minulosti s dneš-

Důvod k radosti z výsledků sezóny má Petřík syn, spokojený je samozřejmě taky Petřík otec

kem i budoucností, který lyžařskému sportu vtiskuje nesmrtelnost.

Myslím, že jednou bychom měli postavit pomník všem lyžařským otcům a matkám. A také dědečkům a babičkám. Pomník za to, že vyšli pracovat pro organizovanou lyžařskou společnost, když byla v nouzi, a že ji podržují při životě v časech, kdy se mnohé nemoci růstu překonávají. Šli pracovat pro dítě, v němž viděli sebepokračování, ale jejich zapojení v oddílech, okresech, župách, krajích a snad ještě ve vyšších institucích, ale především tam dole v základní buňce hnutí, dostalo daleko širší a hlubší dosah. Stali se otcí všech dětí, jež se rojily v oddílu a pro ně odcházeli káčet smrky do lesa pro budoucí sjezdovku, odcházeli do kursů, stavěli se k brankám jako rozhodčí, proměňovali se v pokladníky a kontrolníky, vymýšleli podniky, aby pokladna dostala injekci, chodili do schůzí, volili a dali se volit. To je také jedinečná proměna člověka a snad přímo škola. Tak se stal člověk v jádru individualista člověkem kolektivním! Ještě jednou poděkujeme otcům a matkám.

A ještě jedno: na obrázcích vidíte ty, kteří se dočkali nejvyšší radosti z díla, které oni započali a v němž děti pokračovaly. Třeba Vlado Krajňák

a jeho dcera Dana, ing. Vl. Petřík a jeho syn Dušan, nebo Ant. Fučík, masírující před závodem svou Milenu. Všem se nepodařilo dovést štafetu tak vysoko. Někteří budou vůbec neznámí, skoro anonymní, jiní byli šťastní, došli-li se svými nadějemi k hranici okresu. Všem bylo však jedno společné: dělali to rádi, a dělali to pro věc, kterou milují. V tom jsou velicí.

-nj-

A. Fučík masíruje dceru Milenu před závodem

Zatáčení v základním lyžařském výcviku

Tento článek byl napsán již v r. 1966 pro časopis Lyžařství, ale z určitých „technických“ důvodů nebyl vytištěn. Využívám proto možnosti uveřejnit jej s menšími obměnami v nedávno otevřené anketě.

Článek, který předkládám do ankety o cvičitelích, stručně shrnuje náš dlouhodobý výzkum a praktické zkušenosti, získané při výuce začátečníků, pokročilých lyžařů i závodníků a má ukázat našim cvičitelům jeden ze způsobů výuky, praktikovaný na vysokých školách.

Vycházíme ze současné moderní techniky závodní, jejíž hlavním znakem je, že impuls ke změně směru sjezdu vychází z pohybu dolních končetin. Snažíme se pak — po rozboru lyžařské techniky — najít pro dané podmínky metodu, která by byla neúčinnější, zdůrazněním nejdůležitějších prvků a odstraněním všech prvků zbytečných a neúčinných. Metodika nácviku sjezdové techniky je obsáhlá a je podmíněna tolika různými činiteli, jako snad v žádném jiném sportu. Mimo jiné je nutno metodiku také podříditi podmínkám na našich horách, které se podstatně liší od podmínek alpských.

LYŽAŘSKÉ ŠKOLY

Nikdo nepochybuje o tom, že alpské lyžařské školy měly a budou mít ústřední význam pro široké masy lyžařů. Zanášejí do lyžařské výuky určitý řád a pořádek a snaží se o jednotnou metodu. Tato snaha však nutně vede k jednomu závažnému nedostatku, že totiž ve snaze po originalnosti, ovlivňované často vlivy ekonomickými, se zaměřuje na konečné umělé „předepsané“ provedení výsledných cviků.

Jako příklad možno uvést poslední dvě školy — francouzskou od r. 1937 a rakouskou od r. 1952. Obě školy byly příčinou toho, že dominujícími prvky při výuce zatáčení se staly rotace a protirotace které prolínaly celým výcvikem a ovlivňovaly nejen nekonečné spory odborníků, ale i zdravé myšlení cvičitelů, jejichž pozornost byla pak odvedena od prvků daleko podstatnějších

pro lyžařský výcvik. Tím se vytvářela jakási „zidealizovaná“ technika, která neodpovídala praktickým potřebám a možnostem mas lyžařů.

POHYBOVÉ PRVKY

Domníváme se, že při správně vedené výuce je třeba vycházet z daných **pohybových prvků**, které jsou pro lyžaře prvotní a podstatné, jejichž nácvikem se získané pohybové návyky nemusí v zásadě přebudovávat, ať se ubírá technika špičkového sjezdového lyžování jakýmkoliv směrem. Přesnou skladbou těchto prvků v prostoru a čase je dán základ ke konečnému provedení jednotlivých cviků.

Po několikaletém zkoumání a praktickém ověřování jsme došli k metodice, kterou aplikujeme na našich lyžařských kursech asi od r. 1964, při níž vycházíme z těchto hlavních prvků: **rovnováha — postoj — přenesení váhy těla — vertikální pohyb dolních končetin — práce horní části těla (trupu, paží a holí) — rytmus jízdy.**

ROVNOVÁHA NA LYŽÍCH

Získání určité dávky rovnováhy, jak předozadní, tak i do stran je základním a prvotním požadavkem pro každého lyžaře tím spíše pro začátečníka. Je to poznatek známý od doby, kdy se začalo s výukou lyžování, a proto tím více překvapuje, že je velmi často — právě při výcviku začátečníků — opomíjen. Nemá smysl např. začít s nácvikem jakýchkoli oblouků, jestliže jsme alespoň do určité míry tento prvek nezvládli. Musíme vycházet ze zásady že jízda s kopce je ve skutečnosti jízdou po jedné lyži, má-li být technicky správně zvládnuta.

Nejúčinnější formou pro zvládnutí tohoto prvku v našich podmínkách je výcvik na běžecem vybavení pro větší efektivnost a úsporu času. Na našich kursech máme tu výho-

du že využití běžecých lyží je vhodným doplňkem výcviku na lyžích sjezdových.

Používáme běžných cviků metodické řady: chůze, běh, sjezd přes terénní nerovnosti, terénní skok, odšlapování. Zvláště poslední jmenovaný cvik je v určité metodické fázi velmi důležitý a máme zkušenost, že zvládne-li jej začátečník dobře, pak většinou nemá problémů ani s nácvikem zatáčení.

POSTOJ NA LYŽÍCH

Pod tímto pojmem je nutno si představit postoj, který se neustále mění podle terénu, druhu sněhu, tvaru oblouku atd.

Během jakéhokoli oblouku vykonává tělo neustále pohyb předozadní a do stran, a to tak, aby se těžiště plynule přemísťovalo z pat chodidla na střed a na špičky a naopak. Vyjádřeno všeobecně — na konci oblouku je váha na patách (náklon vzad), na začátku oblouku na špičkách (odlehčení — vertikální pohyb) a během oblouku více nebo méně na středu chodidel. Uvážíme-li, že se ještě navíc lyžař ocitá během oblouku v každém okamžiku na jiném stupni nakloněné roviny (extrém: spádnice — vrstevnice), pak teprve pochopíme, jak je těžké tento předozadní pohyb správně dávkovat. Je to také jeden z nejdůležitějších prvků v lyžování.

PŘENESENÍ VÁHY TĚLA

Je tím myšleno přenesení váhy těla na vnější lyži v oblouku. Je to nejdůležitější prvek v zatáčení, který při přívratném postavení nebo rozšířené stopě sám o sobě stačí jako impuls ke změně směru sjezdu. Dbáme na to, aby váha byla přenesena na celé chodidlo a na celou vnitřní hranu vnější lyže po níž se oblouk vyjíždí. Čím více je oblouk vyjížděn do vrstevnice, tím více zatlačujeme vnitřní bok dovnitř oblouku a trup vykláníme více od svahu.

Nácvik začínáme v oboustranném přívratu, později v rozšířené stopě. Pro kontrolu úplného přenesení váhy zve-

dáme později patku vnitřní lyže — cvičení, které je pro začátečníka velmi cenné.

VERTIKÁLNÍ POHYB

Vertikální pohyb těla, prováděný pohybem dolních končetin a s tím související přenesení váhy těla umožňuje odlehčení a je rovněž jedním z ústředních prvků ve výuce lyžování. Je nutné určit míru tohoto pohybu v dané fázi výcviku, když z metodického hlediska v začáteční fázi výcviku je poměrně větší, ale v pokročilejší fázi jen nepatrný. Tento prvek nabývá největší důležitosti v té fázi výcviku, kdy přecházíme z rozšířených stopy do úzkého vedení lyží.

Rytmus vertikálního pohybu je správně proveden tehdy, jestliže v nejvyšší poloze setrváváme určitý okamžik kratší nebo delší — podle poměru oblouku — pak postupně pohybem vnějšího kolena zatížíme vnější lyži tak, aby největší snížení bylo přesně v okamžiku zakončení oblouku. Z této polohy musíme okamžitě — bez přerušení rytmu — navázat rychlý pohyb nahoru, který se zpomalí opět v nejvyšším bodě. Čím kratší oblouk, tím je tato doba setrvání ve vyšší poloze menší. Pohyb dolů — nahoru má charakter odrazu a je to tedy pohyb jeden, bez přerušení v nejnižším bodě.

Při nácviku dochází většinou k obrácenému rytmu, hlavně z důvodů psychologických, neboť žák se snaží rychle zaujmout stabilní nižší polohu pro větší bezpečnost. Po provedeném pohybu nahoru jde ihned do nejnižšího postoje, ve kterém určitou dobu setrvává a provádí oblouk v nesprávném sesouvání nebo širokém smyku. Proto je pak nucen přejít do nového oblouku těžkopádným zvednutím váhy celého těla za pomoci širokého přívratu, jeho jízda je tvrdá, nerytmická a technicky nesprávná.

PRÁCE HORNÍ ČÁSTI TĚLA

Tato nabývá na důležitosti zvláště při přechodu k jízdě v úzké stopě a je dosud v základním výcviku často přehlížena, ačkoli je někdy rozhodující pro další úspěšný postup pokročilých lyžařů.

Velmi často je zaměňován pohyb dolních končetin pohy-

Ukázka zatáčení na monoski

bem trupu. Také práce paží je křečovitá, nerytmická a hůl se opírá o sníh předčasně a opouští jej velmi pozdě v důsledku nesprávného přenesení váhy.

Při správném provedení je třeba, aby práce trupu v předozadní rovině byla minimální, paže pracovaly hlavně v předloktí a zápěstí a hůl se opírala o sníh v okamžiku největšího snížení vedle těla.

RYTMUS JÍZDY

Ten nám pomáhá jako hnačí síla při změnách směru a sjezdu. Proto se snažíme při výcviku o navazování jednotlivých oblouků hned od začátku. Tím také nacvičujeme ten nejcennější prvek, tj. přechod z ukončení jednoho oblouku do začátku oblouku druhého.

METODICKÉ ZÁVĚRY

Je samozřejmě, že je ještě mnoho dalších prvků (sesouvání, brzdivé vysunutí patek, změna hranění atd.), které však jsou pouze prvky pomocnými. Používáme jich jako pomoc k všestrannému zvládnutí různých sklonů a tvaru svahů.

Při přechodu na prudší svahy musíme se držet jedné důležité zásady. Oblouky musí být nepřerušené a vyjeté do vrstevnice, aby žák udržel zvolenou počáteční rychlost a nezvyšoval ji během jízdy. Velmi častou a základní chybou je, že oblouk není dokončen, což způsobuje jízdu poblíž spádnice a tím neúměrné zvyšování rychlosti, jízdu v záklonu nebo v sesouvání, mnohdy končící pádem.

Máme zkušenost, že s úměrným zvyšováním sklonu svahu dojde zcela přirozeně k žádoucímu brzdivým obloukům. Je jen třeba cvičit na místě postoj s příkloněnými koleny a pánví ke svahu a odklonem trupu od svahu.

Je vůbec velkým nedostatkem výuky, jsou-li opomíjena cvičení na místě, která jsou velmi účinná a někdy nezbytná, abychom mohli postoupit ve výuce o krůček dál.

Je samozřejmě, že z výcviku vypouštíme všechny těžkopádné cviky (například přívratné oblouky, pluhové oblouky a podobně) a zbytečná neúčinná přípravná cvičení. Oblouky z pluhové schopnosti a věk jim nedovolují, aby se dostali v metodickém postupu dál.

U nadanější mládeže preferujeme pokud možno hned od začátku širší stopu namísto přívratu.

Rytmus navazovaných oblouků volíme zpočátku rychlejší a postupně jej prodlužujeme, protože oblouky vyjeté ve větším poměru jsou obtížnější (delší doba prodlevy ve vyšším postoji, obtížnější rovnováha atd.).

Snažili jsme se z tohoto množství látky vybrat to nejpodstatnější. Je samozřejmě, že se zde jedná o základní cvik, tj. v daném případě o základní oblouk, na nějž navazuje ve vyšším stadiu výcviku mnoho dalších druhů oblouků.

Hlavními znaky tohoto základního oblouku jsou odraz s vertikálním pohybem a okamžitě přenesení váhy na vnitřní hranu vnější lyže a správně dávkovaný rytmus vertikálního pohybu. Smyk lyže do stran má být co nejmenší.

Je naším jediným přáním, aby popsaný způsob výuky pomohl našim cvičitelům při jejich obětavé práci s mládeží, přičemž si naprosto nečiníme nárok na jeho jedinečnost.

Dr. JIŘÍ KOPAL

Nad Jasnou sa rozjasnieva

Vrbické pleso v Nízkých Tatrách

Plány sa menia na krásnu skutočnosť ● Progresívni ľudia na čele výstavby ● Trojnásobná potreba lôžkovej kapacity ● Denne príde do Jasnej 9000 ľudí ● Rakúšania dávajú prednosť Chopku ● Hovoríme s predsedom MNV v Jasnej ● Len Mikulášska a Družba je málo ● Areál pod Derešmi dostáva konkrétnu tvár

„Dnes sa vám predstavujeme svojim programom, nabudúce vás budeme vítať už realizovanými plánmi. Bude to komplexný areál zjazdových tratí, služieb, hotelov, vlekov a zariadení. Oblasť Jasnej musí splňať, v náväznosti na oblasť Vysokých Tatier, všetky požiadavky na usporiadanie vrcholných podujatí, vrátane Zimných olympijských hier.“ Týmto slovami vítali funkcionári zložiek cestovného ruchu, telovýchovy, národných výborov, účastníkov 32. ročníka Veľkej ceny Demänovských jaskýň.

Prehľadajú? Či sú ich slová reálne? Kto iný môže lepšie na tieto otázky odpovedať, ako tí, ktorí „sú v tom“. Najprv predsedsa MNV Jasná Pavol Ferencík:

„Zaujím sa sústreďuje na centrálnu časť Demänovskej doliny — Jasnú. Máme vypracovaný generálny územný plán. Za jeho realizáciu neochvejne bojujeme a sme odhodlaní prekonať všetky prekážky. A veríte, je ich dosť.“

„Richtár“ Jasnej mi ukazuje tieto plány. Jedinečné! Som realista so zvykom sa držať na zemi. Preto s plnou zodpovednosťou vyhlasujem — keby sa len z polovice podarilo plány

realizovať, vyrastie nám v Nízkych Tatrách lyžiarski a turistický raj.

„Naše plány nie sú a ani nebudú len na papieri. Už sa veľa z nich realizuje, pravda tempo je pre nás slámače. Chceme s tým všetkým pohnúť rýchlejšie a veríme, že organy rozhodujúce o výstavbe pochopia naše snahy, ktoré sú v záujme celej spoločnosti. Keď už sa zvykne hovoriť o Jasnej ako o našich Alpách, tak potom to nesmie zostať len pekným heslom.“

Naozaj, nájdeme v inej oblasti našej vlasti ešte ideálnejšie podmienky pre rozvoj zjazdového lyžovania a zimnej turistiky? Oblasť Jasnej má najstabilnejšie snehové podmienky, na Chopku výborné, náročné i menej náročné terény, dostatočne členité s vynikajúcimi výškovými rozdielmi. Priam sa núka ich využitie pre športovcov, turistov a premeniť tak plány vo vysoko aktívnu osoznú a atraktívnu investíciu.

DESAŤ BODOV BUDÚCNOSTI

Chybou by bolo zaradiť ten rozhovor do oblasti všeobecnosti. Veď to majú v Jasnej pekne porátané a pokope. Územný plán výstavby celej Demänovskej doliny bol schválený dňa 2. februára 1968. Veľa z nej sa už realizuje. Je to predovšetkým:

1. - Sedačková lanovka z Otop-

ného pod Dereše. Investorom je agilné družstvo cestovného ruchu „Javorina“. Pod Derešmi sa vybuduje prestupná stanica na kabínkovú lanovku do sedla Poľany, čím sa uskutoční dávny sen lyžiarov využiť vynikajúce terény a sprístupniť Vajskovú dolinu i Jánsku dolinu. Pod Derešmi vznikne celý vysokohorský areál pre alpské lyžovanie a vysokohorskú turistiku. Bude tu hotel so 120 postelami, okrem toho štyri menšie samostatné ubytovacie buňky po 20 lôžok. Aby sa využil jarný sneh, postaví sa tu 500 m vlek a ďalší 1000 m výťah s bufetom. Objekty zabezpečia celým systémom protilavínových zábran.

2. — Na Zahrádkách sa etablovala TJ Jasná Lipt. Mikuláš. Tu vyprojektoval známy architekt ing. Kramár z Košíc (roobil návrh na areál v Mlyníckej doline) stredisko alpských disciplín. Družstvo „Javorina“ tu stavia systém bungalovov po 10 až 12 lôžek. Časť bude už v letnej sezóne v prevádzke. Na Zahrádkách je nová zjazdovka FIS vyhovujúca všetkým najnáročnejším parametrom medzinárodnej zjazdovky. Bude tu tribúna pre divákov a nový 2000 m sedačkový výťah Zahrádky - Chopok - Kónský Grúň, ktorý obsiahne celú FIS zjazdovku, ako aj novú turistickú zjazdovku. Na Zahrádkách vznikne centrálny ubytovací a stravovací objekt.

Pod Zahrádkami bude pohotovostné sídlisko pre zamestnancov „Jasná“.

Tak to sú akcie už rozbehnuté. Pravda, tu sa všetko nekončí.

3. — Celkom reálne sa javí výstavba nového hotela „Kolíesko“ s kapacitou 200 lôžok, s krytým bazénom, pri údolnej stanici lanovky na Lukovú. Investorom je opäť družstvo „Javorina“.

4. — Turistický hotel „C“ kategórie s 240 lôžkami v troch samostatných blokoch v blízkosti Mikuláskej chaty. Aj tu sa už našiel investor „Javorina“.

5. — Ústredný výbor STO má záujem o vybudovanie turistického hotelu nad Mikuláskou chatou s kapacitou cca 120 lôžok.

6. — V priestore Mikuláskej chaty má sa postaviť hotel ROH, podľa aplikovaného projektu hotela „Park“ zo Smokovca. To je jediná výnimka. Jasná je určená len pre štátnu a nie pre podnikovú výstavbu, teda ani pre ROH. Podmienkou pri povolení tejto výnimky bolo to, že ROH uvoľní kapacity pri športových podujatiach.

7. — Na Ploskej má vzniknúť areál pre klasické disciplíny. Ten ale je zaradený až do ďalšej etapy výstavby Jasnej.

8. — Tak isto pre budúcnosť sa ráta so športovým strediskom Bory, pre Cestovnú kanceláriu mládeže.

9. — V priestore Troch domkov to bude administratívne a hospodárske centrum s bufetom, garážami a hygienickými zariadeniami, ktoré bude slúžiť ČSAD.

10. — Na „Bielej púti“ vznikne veľké kultúrno-spoločenské a obchodné centrum, vrátane pošty a kancelárií MNV.

Je toho dosť, že? Plány naozaj smelé, odvážne, ale plne odôvodnené. Samozrejme nezabúdli na ústredný parking inžinierske siete, stanice autobusov...

UCFLENÝ SYSTÉM

Všetko to, čo sa už v Jasnej vybudovalo, čo je budované alebo sa pripravuje na výstavbu, tvorí jediný ucelený športový, turistický a rekreačný konglomerát v jedinečnom a

atraktívnom prostredí strednej časti Nízkyh Tatier. Je to niečo, čo sa akosi vymyká z našich doterajších predstáv. Zaráža tá smelosť, veľkorysosť a odvaha.

Treba s povďakom kvitovať túto veľkorysosť všetkých, ktorí svojím spôsobom participujú na plánoch. Boli sme v minulosti až príliš opatrní a „malí“ pri vytyčovaní našich cieľov.

Dost dlho sme čakali na rozhodujúce slovo z Jasnej. No, prišlo v pravý čas a na správnom mieste. Veď už je aj na čase. Doterajší stav a možnosti tejto perly Slovenska priam šokujú každého kto pozná pozadie. Najstaršia Mikuláška chata sa často menila na núdzovú nocľaháreň. Veru, nebolo výnimkou, že ľudia spali tu aj v kúpeľniach. Tri domky, pôvodne postavené ako ubytovne pre robotníkov pracujúcich pri výstavbe lanovky na Chopok, svojim vybavením už dávnejšie nevyhovujú ani pre najskromnejších návštevníkov. Hotel Družba, pekný a moderný, ale s nepatrnou kapacitou, je ani kvapka vody do mora. Björnsonova chata je vyčlenená pre mládežníkov. Chata na Zahrádkách je síce určená pre voľný cestovný ruch, no je prakticky obsadená vysokoškólakmi, ktorí tu absolvujú povinný výcvikové lyžiarske kurzy.

Spolu 550 lôžok, smiešne malé číslo. Ako nás ubezpečili do-

máci, záujem je trojnásobný. A nielen u nás. Chcú si tu zaľžovať Švédi, Nori, Dáni, Angličania, ale je zaujímavé, že Jasnú „objavili“ aj Rakúšania, ľudia z NSR, Taliani, ktorí dávajú Chopku prednosť pred Alpami. Je to pre nich výhodnejšie aj cenovo. Optimálna denná návštevnosť už dnes dosahuje 9000 ľudí.

Vytvorením kompletného systému výťahov a vlekov sa stane celá oblasť tejto časti Nízkyh Tatier vzájomne pospájaná tak, že sa využijú všetky nádherné terény. Vytvorí sa tak podmienky nielen pre rekreačné lyžovanie, ale aj pre najnáročnejšie lyžiarske zjazdové preteky. Nateraz je v oblasti Jasnej vyznačených sedem zjazdoviek, ku ktorým pribudnú už v tomto roku ďalšie dve tzv. „Vrbická“ a „FIS“. Pravda, mimo štandardne vyznačených zjazdoviek je tu nespočetné množstvo turistických trás a hrebeňových túr. Je zaujímavé, že pred 30 rokmi bola na Chopku jediná zjazdovka trať, tá už dávno zapadla do zabudnutia.

AKÝ JE DNEŠOK

Momentálne sú v Jasnej pre voľný cestovný ruch k dispozí-

Sedlo pod vrchom Chopku Taková je vždycky atmosféra bežeckých závodů ve Skandinávii

ci dva objekty: hotel Družba a Mikulášska chata. Oba objekty sú obsadené zväčša zahraničnými hosťami. Tri domky pri najlepšej vôli sa nedajú zaradiť, ich vybavenie je nevyhovujúce. O niektorých problémoch s ubytovaním i stravovaním návštevníkov hovorí známy chatár Gabriel Špirko, vedúci na Mikulášskej chate:

„Chata je majetkom Stredoslovenských hotelov, ale od 1. októbra 1970 obsadzuje lôžkovú kapacitu Čedok. Ubytovanie je zaradené do kategórie „C“ hotelov a jedáleň, kaviareň a vináreň do II. cenovej skupiny. Ubytovanie je teda pomerne lacné (20 Kčs za osobu denne), ale stravná jednotka vysoká (60 Kčs denne). To prináša dosť neprijemností. Najmä pre hromadné podujatia, ako sú školenia, sústreďovania športovcov apod. Na stravnú jednotku je určených príslušnými telovýchovnými orgánmi 35 Kčs. my žiadame 60 Kčs. Je prirodzené, že nemôžeme vyhovieť. A pritom sa stáva že v januári, kedy ešte nie je plná sezóna, máme chatu neobsadenú. Keby sme mohli sami rozhodovať určite by sme mimo sezónu poskytli potrebnú zľavu.“

Tu naozaj čosi „neštимуje“. Na jednej strane neobsadená chata mimo sezónu, na druhej strane zbytočná snaha športovcov dostať vhodné ubytovanie a stravovanie v vyhovujúcom prostredí. Tu nie je ale špecialita Jasnej. Podobne to vyzerať napríklad aj vo Vysokých Tatrách v hoteli FIS, vybudovanom telovýchovnou organizáciou. No, športovci sa tam ťažko dostanú — nemôžu zaplatiť požadovanú cenu za ubytovanie a stravu.

V Jasnej je ešte jeden veľký objekt — zotavovňa ROH SNP. Moderná krásna atraktívna. Je aspoň tá využívaná lyžiarmi? Hovorí športový referent zotavovne Gejza Čani:

Kapacita našej zotavovne je 210 ľudí. Zo začiatku chodilo cca 30 lyžiarov. Teraz využíva výborné možnosti pre lyžovanie v Jasnej asi 50 percent rekreatantov. Pri výcviku mi pomáha jeden sezónny inštruktor, ktorého určuje komisia základného lyžovania SLZ. Sú to dobrí cvičitelia. Okrem lyžiar-

skej vyspelosti musí byť na úrovni aj po stránke spoločenskej.“

Povedzme, že tých 50 % lyžiarov, v porovnaní s ostatnými strediskami ROH je úspechom. Ale, podmienky v Jasnej sú také ideálne, že by sa malo pouvažovať o špeciálnom výbere rekreatantov-lyžiarov. Povedali nám o tom pár slov dvaja z tých, čo prišli na zotavovňu za športom — Štefan Roško a Jozef Steiner, pracovníci Tatrasvítu zo Spišskej Novej Vsi:

„Prihlásili sme sa na rekreáciu do Jasnej hlavne preto, aby sme si mohli zalyžovať. Škoda že je tu veľa ľudí, ktorí k tomuto športu nemajú žiadny vzťah. Pritom poznám dosť takých, čo sa sem nedostanú a radi by využili možnosti. Veď na Chopku sú podmienky pre lyžovanie ideálne. Musíme pochváliť športového inštruktora, že sa postaral o lyžiarsky výcvik aj keď sám má poranenú nohu.“

Nuž čo k tomu dodať? Len toľko. Že stovky záujemcov sa do Jasnej nedostanú. Jednoducho nemajú kde bývať. Možnosti sú cestou rekreácie ROH, ale o tom výbere rekreatantov ROH by sa malo uvažovať. Čo na to príslušné orgány?

VŠELIČO SA MENÍ

Nie je to tak dávno, čo chodili lyžiarci v Jasnej otrávení. Mrzelo ich chovanie sa ľudí obsluhujúcich vleky a výťahy. Výnimkou boli vleky patriace TJ Jasná Lipt. Mikuláš. Tam sa vždy našlo dostatok ochoty, starostlivosti o návštevníkov i snahy vyhovieť. Zato výťah na Lukovú a Chopok boli vyhlásené. žiaľ v tom negatívnom zmysle. Vyzeralo to tak, že návštevník bol vydaný na milosť či nemilosť personálu. Dodržiavali sa dlhé poludňajšie prestávky, stávalo sa že nároky na zľavu sa neuznávali, výťah mal časté „poruchy“ a veru keď si sa ozval ešte sa tí užšlo pár zlých slov.

To patrí minulosti. Prišiel nový vedúci výťahov a vlekov Viliam Saver. sám vyznavač hôr a lyžovania so zmyslom a citom pre potreby návštevníkov. A všetko sa zmenilo. Ani sa človeku nechce veriť čo dokáže dobrý príklad. Ochota, aj úsmevy a snaha po dobrej

službe zákazníkovi. A čo hlavne, nestarajú sa len o prevádzku výťahov a vlekov, ale snažia sa udržať v poriadku aj zjazdové trate, upravujú ich, upozorňujú na nebezpečenstvá, vysvetľujú, poučia. Vďaka vám za to, menom tisícok návštevníkov Jasnej.

KAROL EIDLPEŠ

Engadinský maratón

Známý Vasův beh ve Švédsku inspiroval před třemi roky vyznavače běžeckého sportu ve Švýcarsku k založení obdobného lyžařského závodu nazvaného „Engadinský Skimarathon“.

Že jejich myšlenka měla úspěch, o tom svědčí rok od roku stoupající počet účastníků (loni cca 2000). Letošního, již třetího ročníku, který se konal 14. března, zúčastnil se úctyhodný počet 3160 závodníků z 12 zemí, z toho více než 180 žen.

Trať závodu měří 42,7 km a vede údolím řeky Inn, po zamrzlých jezerech a pláních v nadmořské výšce 1700—1800 metrů, se startem v Maloji (1820 m n. m.) a cílem v Zuoz. Prochází řadou známých lyžařských středisek jako St. Moritz, Ponteresina aj.

Vítězem se stal, při neúčasti několika předních švýcarských běžců, s převahou člen reprezentativního družstva A. Giger časem 2:02:58 hod.

Závod sám o sobě je velkou propagací běžeckého sportu, který byl ještě donedávna záležitostí pouze několika málo jedinců. Teprve po úspěších švýcarských reprezentantů na olympijských hrách v Grenoble ve Francii, díky dobré propagaci i organizaci a materiálovému zabezpečení, jakož i pravidelnou úpravou běžeckých stop v řadě středisek, která byla dříve pouze doménou sjezdářů, stává se nyní jedním z nejmasovějších sportů ve Švýcarsku.

A tak účast na tomto závode je pro mnohé z těch mladých i poněkud starších ročníků cílem, na který zaměřují svůj celoroční trénink. Vždyť kdo by se nechtěl pyšnit číslem s razítkem, které obdrží každý, kdo projede cílem v čase kratším než čtyři hodiny?

ZDENĚK ŠOLC

Telegraficky o velké severské cestě Cirkus „Ciller“ na cestách

25. února cestujeme společně se skokany, sdruženáři a běžci par avion Praha—Stockholm, dále autobusem do Falunu, kam přijíždíme po půlnoci.

26. února — do devíti spíme, pak 30 km za Falun, kde jsou pro nedostatek sněhu náhradní tratě. Po tréninku návštěva továrny, kde si někteří z nás chtějí koupit běžecké boty. Nakonec jsme ještě každý dostal jeden pár zdarma. Pozdě odpoledne oběd. Po celou dobu pobytu jíme dvakrát denně.

27. února — 3X5 km ženy: 1. SSSR - 49:53 min., 2. Norsko - 49:59, 3. Finsko - 50:29, 4. ČSSR - 51:02.

Strašně fouká a mrzne, není kam se schovat. Výsledek to jistě ovlivnilo. Cillerová 1,5 km vede, pak přijíždí se závodnicí SSSR Jelistratovou daleko vzadu. Šikolová se pracovává během dvou kilometrů na 3. místo, ale opět klesá po dobrém začátku dozadu. Přesto zaběhla 2. nejlepší čas na úseku. Bartošová zachraňuje 4. místo, na které se tvrdě pracovala.

28. února — 10 km ženy: 1. Mördre 40:24 min., 2. Oljunina 40:29 3. Dahl 41:04, 9. Šikolová 41:58, 16. Bartošová 42:45, 17. Cillerová 42:44.

Poprvé tak zjišťuji, že jsem letos promazal (stane se mi to asi dvakrát za sezónu). V jednom anonymu, které nyní pravidelně od jisté události dostávám, se mazání bagatelizuje. Já tvrdím, že mazání je dnes tak důležitá věda, že znamená polovinu úspěchu lyžaře-běžce. Vyžaduje to nesmírnou zkušenost, citlivost, rozhodnost, ale také je třeba vzít v úvahu úsudek, počasí, taktiku soupeře, vhodné lyže, stav závodníka, profil trati atp. Tvrdím, že závodník není v předstartovním stavu schopen udělat to, co trenér s praxí. Ten musí ještě před startem cítit, co je vhodné, musí vědět, co mazou soupeři a pamatovat si pro příště, kde zajedou lépe. Dobrý trenér musí vědět, co dělá jeho kolega minimálně sedm hodin před startem. Vše, co dnes vím, je darem iniciativy v tomto směru. Každý, kdo nevěří, jak je důležité dobře namazat, když světová špička dvacetí jezdí v jedné minutě, je přinejmenším zaujatý. Byl jsem v Sapporu a nebojím se ničeho tolik jako toho, abych se střelil do mazání.

1. března: Děvčata se necítí dobře, ostrý vzduch a mráz udělaly své. Ráno po probuzení

Milena Cillerová, vzadu se usmívá Alena Bartošová

je bolí v krku. Ve Falunu je málo sněhu, a tak jsme si vyhledali velké jezero, kde se věnujeme dvě hodiny technice. Odpoledne se musíme trochu vyspat na zítřejší trénink a cestu.

2. března: Ráno v 5.30 hod. se znovu vracíme na jezero a po technice si dáváme trochu prostřík. Po dvou hodinách snídáme, balíme a vyrážíme na cestu Falun - Stockholm - Helsinky - Lahti. Pozdě večer jsme na místě.

3. března: Jsme ubytováni ve škole, chlapci i dívky zvlášť. Strava velice dobrá. Sauna a bazén každý druhý den. Ráno trénink 90 min. čistého času, odpoledne 5X2000 m tréninkový čas (traťová rychlost) a technika — celkem dvě hodiny trénink.

4. března: Vytrvalostní trénink na tratích pro ženy — krásný terén, který nám velice vyhovuje: 10 km v traťovém tempu plus 1 km maximalisticky. Odpoledne prohlídka města — sauna — masáže. Všichni pod acylpirinem. Strašně mrzne, jsme nachlazení, nejsou léky, není lékař.

5. března: Běžný trénink před závodem. Návštěva v továrně u Järvinen. Jsem zklamán. Heleně Šikolové udělali z 210 na

Taková je vždycky atmosféra běžeckých závodů ve Skandinávii

počkání 195. Kolem lyží pro Helenu velký vědecký cirkus a nakonec ta dvě prkénka nejdou. Dnes dokáží takto upravit na počkání lyže i já. Rozhodně však dokáží pro své závodníky vybrat lyže rychleji a schopněji. Přesto však považují dnes firmu Järvinen za našeho nevhodnějšího dodavatele.

6. března — 3x5 km ženy: 1. SSSR 50:00 min., 2. Finsko 51:01, 3. ČSSR 51:11, 4. NDR, 5. Polsko, 6. Norsko, 7. Švédsko, 8. NSR.

Bartošová vystavena stresu a rozbíhá. Naše dráha delší o 15 metrů. Protestují — marně. Již podruhé nás Finové připravili takto v Lahti o lepší umístění ve štafetách. Alena má po startu velkou snahu, ale 15 metrů dokázala vyrovnat teprve v zatáčce, kde padá a je doslova ušlapána. Vyjždí poslední se ztrátou 200 metrů za první. Šikolová převzala šestá a odevzdala 3.—4. Předtíhla Fischerová (NDR). Cilleroová vynikajícím výkonem předběhla štafetu NDR a svedla boj o 2. místo s Kajosmou, jejíž náskok v závěru snížila na pouhých 10 vt.

7. března — 10 km ženy: 1. Šebalina 36:50 min., 2. Piljušenko 37:05, 3. Kajosma 37:13, 7. Šikolová 37:55, 18. Cilleroová 39:25, 19. Bartošová 39:34.

Sněží a oteplilo se, je -15°C a je mi jasné, že nemáme nejlepší formu. Za posledních šest dnů jsme stále na cestách, málo odpočíváme a také trénink je neodpovídající. Musím s tím doma něco udělat.

8. března: Balíme a cestujeme: Lahti - Helsinky, dále letecky Helsinky - Stockholm - Oslo - Holmenkollen. Pozdě večer jsme na místě, kupujeme si coca-colu a unavení usínáme.

9.—10. března — trénink, sauna, masáže, procházka a brzy spát.

11. března — 3x5 km ženy: 1. Finsko 54:36 min., 2. NSR 55:01, 3. NDR 55:21, 4. ČSSR 55:29, 7. SSSR.

Bartošová na 1. km první. Zkrátka strašně se snaží a chce odčinit špatný start v Lahti. Je to bojovnice! Na první vyzvání uvolňuje stopu, ale opět se dostává před soupeřku. Boj o metry je naprosto bezohledný. Jsem zděšen: nakonec přijíždí a předává za Japonkou. Šikolové se také nedaří. Dnes neměla den ani formu a každý máme právo na slabé dny. Cilleroová v dnešním triu opět nejlepší, předjíždí štafetu Norska, Švédska a od strhujícího závěru zachraňuje štafetu NDR jenom 8 vt. a cíl. Všichni jsme moc nespokojeni a hlavně — absolutně vyčerpaní. Večer návštěva u naší atašé.

12. března: Celý den odpočíváme, a to je veliká chyba. Dostalo se nám velké cti: jsme přijati na našem vyslanectví v Oslo. Bylo to bezvadné.

13. března — 10 km ženy: 1. Kajosma 39:56 min., 2. Takalo 40:09, 3. Bodelit 40:11, 19. Bartošová 42:46, 24. Šikolová 43:01, 25. Cilleroová 43:05.

Neměl jsem podlehnout únavě a včera trénovat. Děvčata se nedokázala při poklesu formy navíc ještě dobře zapracovat a po pomalém začátku nás již nic nemohlo zachránit od druhé letošní pohromy — největší katastrofy sezóny. Dělam spolu s děvčaty analýzu, rozborů jsou to tvrdé a nekompromisní. Závěr: musíme doma maximálně potrénovat.

14.—19. března — trénink, cesta domů, do další přípravy povolávám Evu Labaškovou.

20. března: Kvalifikační závod na severní turné — Podmuchovských 5 a 15 km, mokrý sníh — voda. Ženy: 1. Cilleroová 31:13 min., 2. Bartošová 32:45, 3. Šikolová 33:14, 4. Šimůnková 33:14, 5. Labašková

56:13. — Po závodě maximální trénink 30—40 minut.

21. března: „25 km po hřebenech Krkonos“. Tvrdý chleba a rozborů v závodní kanceláři. Eva Labašková nemůže startovat s mými děvčaty, protože jde o Mšeno n. V. V loňském ročníku zvítězila děvčata ze tří okresů a nic jsem neříkal, přestože by protest znamenal naše vítězství.

Pokračování v příštím čísle

Autoři použitých snímků:

J. ČTVRTEČKA, M. ZEMAN, J. VEDRAL a J. NEJEDLO.

Sdělení redakce

Zpoždění prvních dvou čísel časopisu *Lyžařství* bylo způsobeno tím, že se jeho výroba přesunovala z tiskárny Stráž ve Vimperku do závodu v Plzni a nakonec do Karlových Varů, kde *Lyžařství* nalezlo bezpečné útočiště. Tedy od 3. čísla nás tiskne závod Stráž v Karlových Varech. Pracovníci tiskárny přislíbili, že budou respektovat měsíční periodicitu časopisu. Jsme jim vděční za porozumění.

Předsednictvo Čs. svazu lyžařů projednávalo problematiku vydávání časopisů, práci redakční rady a redaktora. Schválilo složení redakční rady: M. Beran, předseda, B. Tvrzník, K. Eidlpes, ing. M. Chlouba, J. Kotland. Uzářené vedení redakční rady stanovilo na své první schůzce potřebu plánovitého a systematického vedení časopisu. Politickovýchovný úsek (M. Beran) a technicko-trenérský úsek (B. Tvrzník) předloží roční plány příspěvků, jež budou tvořit páteř jednotlivých čísel. Povinnost intenzivněji spolupracovat s časopisem byla uložena trenérům reprezentačních týmů a vedoucím zájezdů.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, předseda, B. Tvrzník, K. Eidlpes, ing. M. Chlouba, J. Kotland. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávkou přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 10. května 1971.

Šestkrát
ze
zahraničního
humoru

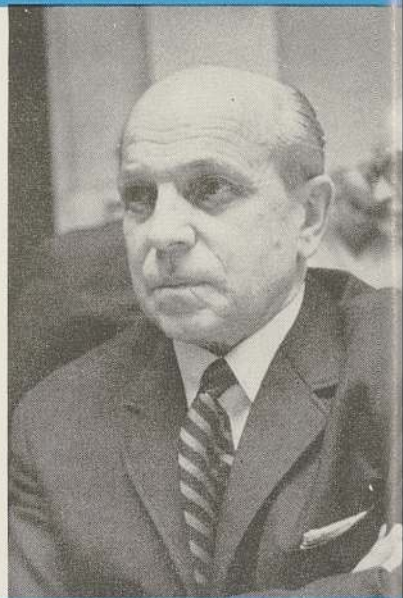

lyžařství

ROČNÍK 57 • ČERVENEC 1971 • Kčs 2,50

7

To jsou ti, kdož řídí kroky nebo skoky čs. lyžařství. Tak je zachytila kamera Jana Drhlika na slavnostním vyhlášení státních a reprezentačních družstev v Národním domě na Vinohradech: tváře vyzařující optimismus a úsměv i vážně starosti. Usmívají se: Jan Mráz, předseda Čs. svazu lyžařů, a Jindřich Hoch, referent. Obličej zvrásněné problémy mají B. Tvrzník, šéftrenér, J. Kiša, místopředseda sjezdového úseku, J. Skrbek, šéf skokanského úseku a V. Mečíř, předseda běžeckého úseku.

HISTORICKÁ UDÁLOST

XIV. sjezd zapsal významnou kapitolu do politických, společenských a ekonomických dějin našeho státu, ale stal se také mezníkem ve vývoji tělesné výchovy a sportu. Nikdy před tím, snad s výjimkou V. sjezdu, nezazněla z referátů i diskusí tak závažná programová slova o tom, jakou strukturu a organizaci dát tělesné výchově, aby beze zbytku plnila funkce pro zdraví a dělnost společností, pro krásu a radost, pro brannost.

Toto řekl dr. Richard Nejezchleb, předseda ČSTV, o významu sjezdového jednání a o závěrech, vyplývajících pro naše tělovýchovné hnutí: „Tělesná výchova se díky takovému ocenění dostává na vyšší kvalitu. Stala se součástí politiky Komunistické strany Československa. Poslání tělesné výchovy budeme po sjezdu chápat v nejširších souvislostech. Tím, že se jí dostalo vysokého celospolečenského docenění, vystává vážná potřeba zamýšlet se nad jejím dosavadním systémem a hledat novou, účelnější podobu. Předpokládáme, že dojde k novému článkování organizace a že zejména v masové, rekreační a kondiční

tělesné výchově dojdeme k takovému řešení, jež konečně strhne do aktivního proudu mládež i dospělí, stojící dosud mimo organizaci a postará se o jejich tělesnou aktivizaci. Stane se tak aktivní spoluprací se SSM, ROH, Svazarmem a dalšími složkami Národní fronty. Z dosavadních vztahů mezi námi a těmito organizacemi odstraníme formalismus a naplníme je užitečnou dělbou práce. Ve spolupráci s ROH počítáme s návratem poměrů, které nastaly po roce 1949. Dojde také k uplatnění státní péče o tělesnou výchovu. Předpokládáme, že stát by měl pečovat o dvě základní sféry — ekonomickou a teoreticko-vědeckou. Cílem první pomoci se stane nejširší oblast masové tělesné výchovy — financování investic, materiální sféra, problémy ve výrobě výstroje a výstroje. ČSTV bude krýt svými prostředky špičkovou tělesnou výchovu. V této souvislosti chci ještě připomenout, že budeme přednostně rozvíjet dvě velká sportovní centra: Prahu pro letní sporty a Vysoké Tatry pro zimní. Nevzdáme se myšlenky na uspořádání letních i zimních olympijských her v ČSSR.“ -lž-

Lyžaři vstříc Sapporu

Slavnostní vyhlášení olympijských a státních družstev

Lyžaři ukázali, že akt, bývající zpravidla formální záležitostí, lze povýšit na obsahově hodnotný zážitek. Stalo se tak při nominaci olympijských a reprezentačních družstev, již organizátoři vtiskli vskutku slavnostní dech a naplnili ji zavazující atmosférou. Dějištěm pěkných chvil mezi předsednictvem Čs. svazu lyžařů a těmi, kdož se lvíčkem na prsou usilují získávat sportovní čest a slávu zemi, již reprezentují, byl vinohradský Národní dům.

Všechno bylo na svém místě, jen to Sapporo, tolikrát citované na slavnostním mítinku, a pět olympijských kruhů, se jaksi nevyvedlo gramaticky a barevně v pojetí pana dekorátora. Ten dobrý muž, který se měl postarat o grafické zhodnocení čelní stěny sálu, nebyl zřejmě dostatečně erudovaný v olympijské tematice. Nebo příliš pospíchal...

O to fundovanější byly však myšlenky, jež komunikovaly sálem. Nejdříve závažné úvodní slovo předsedy Čs. svazu ly-

žařů Jána Mráze: „Milí přátelé! Pozvali jsme vás, protože máme velké plány s vámi. Říkám to se vši vážností: chceme, abyste bojovali o medaile. Cíl se může zdát někomu příliš náročný, ale zvykněme si na to, že látku musíme dávat stále výš. Uspořádali jsme v loňském roce světový šampionát. Cizina o něm říkala, že mohl sloužit jako vzor. Zaznamenali jsme na něm sportovní úspěchy, o jakých se nám dosud jen zdálo na předcházejících setkáních lyžařů z celého svě-

Radka Švábová

ta. Z lyžařské rodiny vyšel nejlepší sportovec ČSSR za rok 1970. Lyžařství se stalo nejuspěšnějším sportem československého sportovního roku. To je vynikající, ale zároveň zavazující bilance, z níž nesmíme

ustoupit. Naše snažení musí směřovat stále nahoru. V této situaci nemůžeme už přijímat teorii průměrnosti a průměrných výkonů. Od roku 1966 má naše klasické lyžování jasně vzestupný kurs. Potvrďte jej také v Sapporu!"

Ale ještě další vážná slova jsme si zapamatovali z vystoupení J. Mráze: „Příprava reprezentantů na ZOH nechť je ností. Musí ji všichni dávat vševedena s maximální odpovědností. Někde resty neexistují. Zároveň s výkonem, jenž bude hlavním kritériem účasti čs. reprezentace v Sapporu, vyžadujeme chování a jednání, korespondující s normami občana socialistické společnosti. Nebudeme shovívaví, ukáž-li se někde náznaky polevující kázně. Předsednictvo Čs. svazu lyžařů má odpovědnost za přípravu, a proto ji také bude bedlivě sledovat.“

Pak se dostavila ta velká chvíle, slavnostní a zavazující. Před předsednický stůl přicházeli reprezentanti a reprezentantky a celé shromáždění bylo svědkem jejich nominace do olympijských a státních družstev. Jistě všichni cítili, že státní znak, jenž poneseou na své hrudi, znamená závazek a jistě si v duchu slíbili, že mu nesmí zůstat nic dlužní. A náklady pohnuté chvíle se přenášely z nominovaných na ostatní přítomné a celý sál byl naplněn vírou, že někde v řadách nastupujících reprezentantů stojí ten nebo ti, kteří Československu zprostředkují nejvyšší slávu i čest na vrcholných lyžařských podnicích příští zimy.

Nastal čas pro milé hosty slavnostního shromáždění. Nejprve dr. František Kouřil hovořil o olympijském hnutí a o podivuhodných stanoviscích, jež zaujímá předseda MOV Avery Brundage vůči sjezdářům, obecně lyžařům. Pak přišli ke slovu dva znalci japonských poměrů — K. Stehno a K. Bandouch, pracovníci ministerstva zahraničí, teritoriální odbor Japonsko. Z jejich poznatků, osobně zažitých při mnohaletém pobytu v zemi vycházejícího slunce, se účastníci mítinku dověděli o mentalitě japonského obyvatelstva, o jeho stylu života, o pracovním rytmu, zvycích, o aklima-

tizací, ba i o japonských děvčatech, o tom, jak choditi na návštěvy nebo jak se potýkat s dřevěnými hůlkami při jídle, jak působí vlhké klima. Prostě byl to takový malý, neobyčejně poutavě servírovaný japonský lexikon a posluchače, mezi něž také přišel doc. Vl. Kostka, náš přední hokejový expert, zaujal asi tak, jako když se děje něco mimořádně zdařilého na obrazovce naší televize. Potřebu politickovýchovné práce — ne v nějakých násilných projevech, ale jako každodenní příležitost k přátelskému dialogu mezi lidmi, vysvětloval J. Kašpar, člen politickovýchovné komise ÚV ČSTV. Řečník se také upnul k problému, jenž je živý mezi funkcionáři, cvičiteli a trenéry

v hnutí. Jde o to, aby se už jednou docenil společenský význam jejich práce. J. Kašpar: „Jeich práce byla uznána i v projevech nejvyšších představitelů, ale v praxi jí získáme autoritu jen a jen tím, jak odpovědně, tedy i politicky odpovědně ji cvičitelé, trenéři, funkcionáři budou provádět.“

Pak se ještě lidé z pléna vraceli k myšlenkám, tlumočeným od řečnického stolu, buď otázkami nebo diskusí. Ty také svědčily o tom, že mítink lyžařů byl opravdu dobrou a domyšlenou akcí. V samotném závěru schválili účastníci shromáždění text dopisu ÚV KSČ a ÚV ČSTV, v němž lyžaři ujišťují, že vynaloží maximální úsilí, aby vzorně reprezentovali svou vlast. -lo-

Olympijská a reprezentační družstva ČSSR

SKOKANI:

Divila Ladislav (1944) MEZ Frenštát
Doležal Bohumil (1946) Dukla B. Bystrica
Höhl Rudolf (1946) Dukla Liberec
Hubač Zbyněk (1940) RH Semily
Kodejška Karel (1947) Dukla B. Bystrica
Matouš Josef (1949) Dukla Liberec
Novák Bohuslav (1945) Sl. Šp. Mlýn
Raška Jiří (1941) MEZ Frenštát
Balcar Jindřich (1950) Dukla Liberec
Doubek Rudolf (1943) RH Semily
Jakoubek Václav (1946) Seba Tanvald

Rydval František (1946) Dukla Liberec
Kraus Josef (1944) Dukla Liberec
Trenér: Jáchym Bulín

SDRUŽENÁŘI:

ing. Kučera Antonín (1946) Dukla Liberec
Kučera Tomáš (1948) Dukla Liberec
Rýgl Ladislav (1947) Sl. VŠ Praha
Svoboda Jaroslav (1944) J. Mšeno
Buchtá Stanislav
Fejkl Jan (1949) Dukla Liberec
Foltman Libor (1948) Lók. Trutnov
Rázl Antonín (1947) Seba Tanvald
Rázl Vladimír (1951) Dukla Liberec

Olympijské družstvo běžců — zleva trenér Honců, Fajstavr, Lupták, Henych a Michalko

Sdruženáři nominováni do olympijské přípravy: zleva T. Kučera, J. Svoboda, L. Rygl, ing. A. Kučera a trenér Št. Olekšák

Festival začátků?

Čs. lyžařské odborníky z kruhů Čs. svazu lyžařů nezastihl konec sezóny ve sdělných náladách. Mám na mysli třebas touhu svěřit se s hodnotící uzávěrkou závodního období časopisu „Lyžařství“. Přijmi tedy, milý čtenáři, těch pár řádků jako neumělý a dílčí pokus vyrovnat se s úkolem, jenž je letos navíc značně obtížný. Sezóna s datem předolympijského roku byla totiž ve znamení experimentů a generálních zkoušek tréninkových plánů na Sapporo 1972. Tvořily se umné předpoklady ve všech státech, aby forma reprezentantů vydala nejskvělejší ovoce v době, kdy vzplane olympijský oheň v zemi vycházejícího slunce, tedy od 3. do 13. února 1972 na ZOH. Výsledky závodů však jsou dosti nepřehledná a forma špičky se projevovала ve výkonnostních tolerancích, dělajících vrásky na čele trenérům. Plán se nekryl se skutečností, a tak lze předpokládat, že v mnohých lyžařských svazech dojde k revizi loňských tréninkových postupů.

Myslím, že bychom se mohli odhodlat i my k určitým korekturám. Nemůžeme totiž tvrdit, že jsme trefili hřebíček přímo na hlavičku v tom, jak se podařilo „načasovat“ formu závodníků, aby vrcholila začátkem února. Pro všechny lyžařské disciplíny byl příznačný imponující začátek sezóny. Někomu to může připadat, že se vytvořil určitý mýtus vstupu do závodního období. Však jej také patřičně oslavujeme. Jako bychom si závratné cíle ukládali hned při prvních krocích a zpravidla se při nich vydáme z nejlepších sil. Vybíráme z podstaty, saháme do dna. Pak přijde reakce na velká vypětí, křivka výkonu letí dolů a dostavuje se zklamání. Myslím, že bychom se měli naučit vstoupit skromněji do sezóny a ponechat rezervy pro gradaci výkonu. Před očima mějme hlavní událost a pěstujeme systémem jednoho vrcholu.

Vím, že je obtížné dovést zá-

Zvonek Josef (1944) TJ Rožnov
Trenér: Stefan Olekšák

BĚZCI:

Fajstavr Jan (1944) Dukla Liberec

Henych Stanislav (1949) Dukla Liberec

Lupták Július (1942) ČH Poprad

Michalko Ján (1947) ČH Poprad

Hlavský Ján (1942) ČH Poprad

Bíman Karel (1943) J. Mšeno

Peřina Václav (1945) Dukla Liberec

Červinka Jiří (1948) J. Mšeno

Sacký Karel (1943) MEZ Frenštát

Trenér: Jaroslav Honců

BĚŽKYNĚ:

Bartošová Alena (1944) J. Mšeno

Cillerová Milena (1945) J. Mšeno

Chlumová Milena (1946) RH Semily

Labašková Eva (1948) TJ Lipt. Hrádok

Šikolová Helena (1949) J. Mšeno

Šuleková Anna (1947) TJ Jasná

Trenér: Zdeněk Ciller

SJEZDÁŘI:

Pažout Milan (1948) VŠT Košice

Sochor Miloslav (1952) Dukla Liberec

Petřík Lubomír (1945) VŠ Praha

Vojtěch Martin (1951) Liaz Jablonec

Švitorka Milan (1952) Seba Tanvald

Dudev Zlatko (1952) Seba Tanvald

Konštacký Ladislav (1951) Tech. Brno

Heczko Ján (1951) Dukla B. Bystrica

Krajňák Vlado (1953) Štart Kežmarok

Reitmaier Petr (1953) Sn. Smokovec

Trenéři: Jan Vedral, Karel Hampl

SJEZDÁŘKY:

Droppová Anna (1954) TJ Jasná

Matošová Darina (1952) TJ Jasná

Tušilová Alena (1949) Tech. Brno

Švábová Radka (1952) VŠ Praha

Šebestová Marika (1953) TJ Jasná

Kantová Vítězslava (1950) Tech. Brno

Uhrová Alena (1955) Sn. Pec p. Sn.

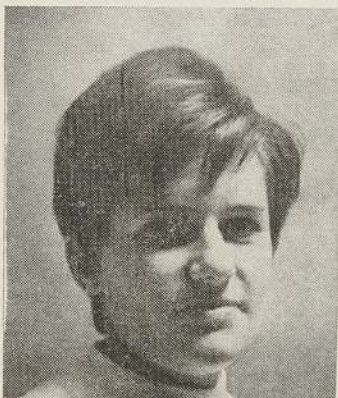
Škutchanová Marie (1955) Lok. Teplice

Kuzmanová Soňa (1956) Stroj. Piesok

Kuzmanová Dagmar (1956) Stroj. Piesok

Trenéři: Ladislav Zacharides, Zdeněk Král

(Tučně vytištěná jména znamenají příslušnost k olympijským týmům.)

Eva Labašková ▶

vodníka do takového stavu, aby uvolnil maximum sil fyzických i psychických v určitém časovém období. Musíme se však o to snažit a mají-li ony festivity pozoruhodných začátků nějakou vazbu na základy celoročního plánu, neměli bychom se bát podívat se kriticky i na něj a popravit jej v těch pasážích, které navozují hierarchii velkolepého vstupu do sezóny.

Ale je tu ještě jedna okolnost, jež se dotýká výkonostního standardu závodníka v průběhu závodního období. Zastávám názor, že reprezentantův růst může negativně ovlivňovat také přemíra startů. Dejme ruku na srdce a připusťme,

že jsme často rozvinuli tuto složku do nebezpečně extenzivních rozměrů. Někdy se zdálo, jakoby Československo muselo být všude. Koloběh z jednoho závodu do druhého začal na začátku zimy a skončil až někde v polovině dubna. To nemůže být dobrý recept, už proto, že odporuje biologickým zákonům. Závodník vstupuje do sezóny s určitým potenciálem fyzických sil, rychlosti, obratnosti. Myslí-li si někdo, že stačí chodit od jednoho závodu do druhého k tomu, aby se reprezentantova výkonost udržovala na potřebné úrovni, zůstává dost daleko od pravdy. Síly se opotřebovávají a stupeň trénovanosti skokana či

běžce ze začátku sezóny se snižuje. Závodník potřebuje klid a čas k práci na sobě, k tréninku, aby se jeho síly obnovily. O tomhle zákonu se ví, **prakticky jsme jej však nedokázali realizovat!** Vim, že vyplývají našim reprezentačním družstvům určité povinnosti ze vzájemných styků se zahraničím. Plně je však uvážlivě a hlavně naučme se vybírat z nabídky. Rozhodněme se jen pro takový start, jenž dává záruku kvality a může našim reprezentantům něco dát. Nezapomeňme však v žádném případě na odpočinek a čas pro trénink. To je velmi vážný požadavek.

JIRÍ NEJEDLO

Opatija byla čs. úspěchem

Bojkot ZOH už neplatí ● Světový pohár do Tater

Kongres FIS v Opatiji, v pořadí už dvacátý osmý, byl pro čs. delegaci kongresem úspěšným. Naši delegáti vystupovali velmi iniciativně a lze je považovat za duchovní otce četných kongresových rozhodnutí a usnesení.

Platí to beze zbytku o kapitole, jež měla tvořit hlavní obsah jednání a podle níž se jugoslávské přímořské lázně měly stát místem takzvaného „pravidlového“ kongresu. Ve skokanské komisi se uplatnil společný čs.-jugoslávský návrh na zavedení mistrovství světa v letech na lyžích. Dějištěm prvního šampionátu bude Planice v roce 1972, druhý v roce 1973 byl přiřčen Oberstdorfu a další se budou konat v dvouročních intervalech, vždy v lichém roce, protože sudý je vyhrazen pro světové lyžařské šampionáty. Pro skokanské soutěže určila schválená pravidla (u jejichž zrodu byli rovněž čs. odborníci), mimo jiné tři základní body na doskočišti: normový bod=P (značený modrou čarou), dále tabulkový bod=TP (značený zeleně — při jeho přeskočení by se měl měnit nájezd) a kritický bod=K (značený červeně, jenž se nesmí přeskočit). Tabulkový bod je uprostřed mezi P a K a dosáhne-li jej skokan, dostává za délku 60 bodů. Pro srovnání: na Štrbském plese má velký můstek tabulkový bod 104 m

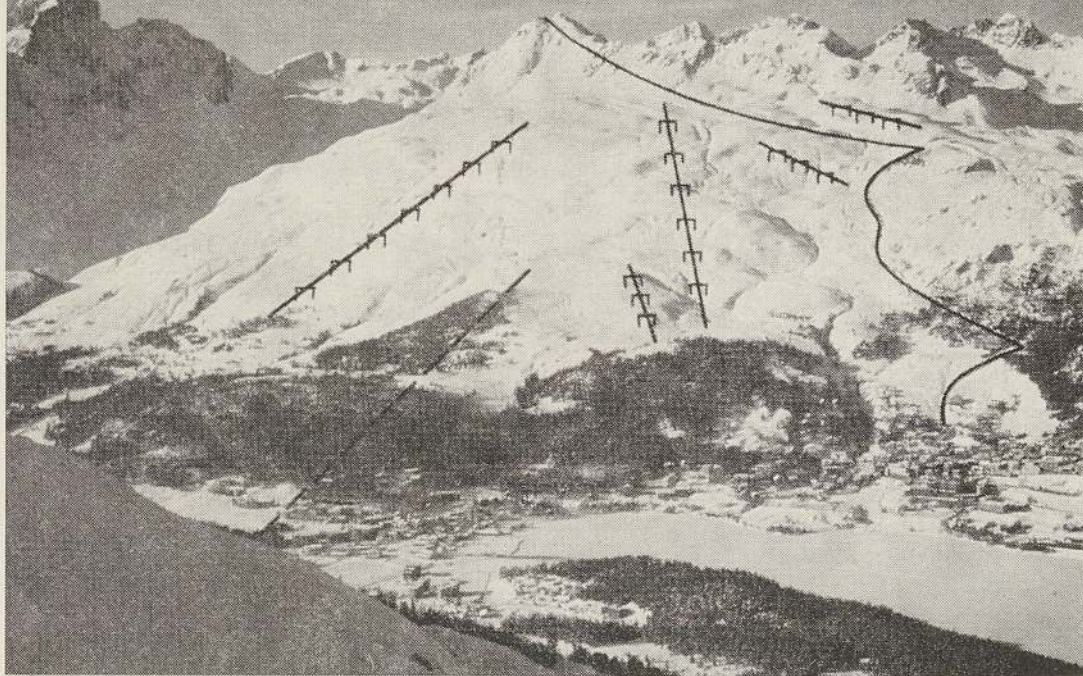
(kritický bod je 110 m). Kongres ocenil také záslužné, lze říci mravenčí dílo třinácti roků, po němž se Miloslav Bělohožník trpělivě prokousával dokumentací 140 můstků na světě ve snaze vnést do nich řád a pořádek. V běžeckých disciplínách stanovují dílčí změny závodního řádu povinnost dodržovat kázeň a pořádek při provozu na tratích. Výstupy „stroměčkem“ by měly zmizet z běžecké stopy. V závodě sdruženém se budou hodnotit tři skoky a dva nejlepší započítávat. To byl další příspěvek našich expertů do změn v pravidlech a tuhle iniciativu snad nejlépe ocení sami sdruženáři, kteří předchozí systém dvou soutěžních skoků považovali za největší nespravedlnost, jaká byla kdy spáchána na severské disciplíně. Minuta z běhu bude mít hodnotu 9 bodů

při délce trati 15 km. Jeden metr na sedmdesátce bude znamenat 1,6 bodu. V každém kole dostane nejdelší skok 60 bodů. Může být i s pádem.

Z dalších rozhodnutí kongresu připomeňme schválené mistrovství juniorů ve sjezdových disciplínách, osvědčené dopingové kontroly a sex-testy, sníženou věkovou hranici pro závody FIS ve sjezdových disciplínách na 13 let pro dívky a 14 pro chlapce, přiklepnutí MS 1974 Falunu v klasickém lyžařství a Sv. Mořici v alpském. Závod ve slalomu ukládá autorovi trati povinnost zařadit nejméně 2 figury — vendlovky

Švédské město Falun a v bílé oválu vyznačený areál, v němž budou běžci, skokani a sdruženáři bojovat o titul mistra světa v roce 1974

Sv. Mořic a jeho sjezdařské zázemí, kudy povedou tratě MS 1974

a vlásenky. V pozadí této změny je zájem snížit poněkud rychlost. Na návrh Sovětského svazu a NDR schválil kongres změnu ve štafetovém běhu žen, kde místo tří závodnic poběží od MS ve Falunu čtyři: tedy 4×5 km.

Jedničku si napsala za své opatijské vystoupení také slovenská delegace. Když Tatrančí, členové organizačního výboru MS 1970 ve Vysokých Tatrách, předkládali závěrečnou zprávu o šampionátu, bylo jednoznačně konstatováno, že Tatry MS se staly modelem a že každé příští MS se bude posuzovat ze zorného úhlu dokonalé organizace i staveb ve Vysokých Tatrách. Druhý úspěch zaznamenala slovenská delegace poté, co se jí podařilo prosadit Velkou cenu Slovenska ve sjezdových závodech žen do mezinárodního termínového kalendáře FIS jako závod Světového poháru. O rok později budou Vysoké Tatry dějištěm závěrečného závodu Světového poháru, a to nejen pro ženy, nýbrž i pro muže. To je skoro terno!

Kongres v Opatiji byl však postaven před jedno velmi vážné rozhodnutí: byla jím otázka amatérského statutu a lyžařské účasti na ZOH v Sapporu.

Při tomto velmi choulostivém jednání vystupovali kongresmani vskutku diplomaticky v syntéze rozumu a ochoty ke kompromisu. Nuže: bojkot ZOH, jímž FIS vyhrožovala, nebude. Podařilo se odstranit překážku, jež čerčila vodu. Hodnota lyžařské účasti pod vlajkou s pěti olympijskými kruhy byla postavena daleko výš nad oprávněný pocit křivdy z nedomyšlených útoků předsedy MOV A. Brundage proti sjezdařům a obecně lyžařství, a nebyla devalvována nějakými ukvapenými navzdory rozhodnutími. Uvítejme toto moudré stanovisko lyžařů a jejich dobrou vůli zůstat v olympijské rodině. Ovlivnilo-li je také diplomatické působení našich delegátů, pěkně jim za to poděkujme.

Kongres učinil několik mírných ústupků ve snaze, aby se kryl model FISového a olympijského sportovce. Jasně byla formulována a vyznačena profesionální kvalifikace, zmenšily se dost podstatně třecí plochy, jež vznikaly v souvislosti s reklamou firem na lyžařské výzbroji. Stanovilo se například, že jména výrobců na lyžích nesmí přesáhnout rozměr 25×35 milimetrů. Ruku v ruce s těmito rozumnými taktický-

mi manévry si však FIS obnažila patu k případnému poražení tím, že ponechala určitou volnost k zavádění lyžařských „open“ soutěží. Sion ve Švýcarsku a Megève ve Francii si už dokonce přispíšily a hodlají organizovat první otevřený paralelní slalom v příštím roce. A teď si představte, že je starý pán A. Brundage vyštourá v termínovém kalendáři. Dovedeme si představit, jak by asi vyskakoval. Lyžařské „open“ by se mohly stát v předvečer ZOH bumerangem, jenž by dokázal zle pocukat organismus FIS. Nechci se přít o jejich užitečnosti a účelnosti. Jsou-li životaschopné, to ukáže čas a vývoj. Neměli bychom však s nimi vyrukovat do boje před olympijskými hrami. Věřím proto, že si FIS ponechá otevřená zadní vrátka pro zářijové jednání lucemburského kongresu Mezinárodního olympijského výboru, na němž se lyžařská otázka bude asi dost hlasitě přetřásat. Možnost proto, aby oba „open“ nedostaly oficiální posvěcení v kalendáři, předsednictvo FIS má a snad tuhle autoritu uplatní. Alespoň pro nadcházející sezónu, pro nadcházející olympijský rok. Pak ať je třeba legalizuje...
-nj-

Světový pohár 1972

Odpovědní činitelé Světového poháru už pevně stanovili jeho členění v roce 1972. Na valné schůzi FIS byla schválena konečná redakce termínového kalendáře. Program nového ročníku se skládá v každé disciplíně ze sedmi závodů, a to jak pro muže, tak pro ženy:

PROSINEC:

- 4.—5. — Svatý Mořic, sjezd mužů a žen,
- 10.—12. — Val-d'Isère, sjezd mužů a žen; obří slalom mužů a žen,
- 18.—19. — Sestrières (Kandahar), sjezdy a slalomy mužů a žen

LEDEN:

- 5.—6. — Oberstaufen, slalom a obří slalom žen,
- 8.—9. — Berchtesgaden — slalom a obří slalom mužů,
- 11.—13. — Badgastein: sjezd a slalom žen,
- 15.—16. — Kitzbühl: sjezd a slalom mužů,
- 18.—20. — Grindelwald: sjezd a slalom žen,
- 22.—23. — Wengen: sjezd a slalom mužů,
- 23. — Saint-Gervais: obří slalom žen,
- 24. — Adelboden: obří slalom mužů.

ÚNOR:

- 19.—20. — Banff (Kanada): slalom a obří slalom mužů a žen,
- 26.—27. — Christl Mountain (USA): sjezd a slalom mužů i žen.

BŘEZEN:

- 3.—4. — Sun Valley: sjezd a obří slalom mužů a žen,
- 3.—5. — Vysoké Tatry: obří slalom a slalom žen,
- 8.—9. — Oslo: slalom a obří slalom žen,
- 8. — Val Gardena: obří slalom mužů,
- 11.—12. — Pra Loup: slalom a obří slalom mužů; obří slalom žen.

To jsou Světové poháry 1971 a jejich majitelé: Gustavo THOENI a Anne-Marie PROELLOVÁ

Svátek světového lyžařství

Jak už je tomu každoročně od roku 1967, nabývá slavnost předávání trofejí za vítězství ve „Světovém poháru“ v lyžařství na kvalitě.

Tentokrát v Evianu to byla slavnost „par-excellence“. Vždyť lauréaty byli Ital Gustavo Thoeni a Rakušanka Anne-Marie Proellová, jimž dohromady nebylo ještě... 40 let!

Byla tu řada účastníků, a slavnost se stala opravdovým svátkem světového lyžařství. Byli tu všichni vedoucí lyžařství francouzského včetně předsedy francouzské lyžařské federace Maurice Martela a rovněž nechyběli všichni reprezentanti - účastníci letošního ročníku „Evianské soutěže“. Byli tu také bývalí vítězové „Světového poháru“ a celá plejáda světových či olympijských šampiónů: Toni Sailer, Jean Vuarnet, Gertrud Gabelová, Karl Schranz, Bernard Russi, Annie Famoseová, Ingrid Laforgeová, Michèle Jacotová, Jean-Noël Augert atd. Francouzský tým se dostavil kompletní a byl pochopitelně veden svým ředitelem Jean Bérangerem, aby se poté rozešel a sešel znovu, a to už k první letošní přípravě, jež se začala 26. června!!

Mezi přítomnými hosty „Nautického klubu“ v Evianu byli na slavnosti také elitní italské cyklisty v čele s Felice Gimondim, Gianni Mottaem, kteří využili blízkosti startu „Tour de Romandie“ v Ženevě, aby přišli poblahopřát svému mladému a dnes tak slavnému krajanovi Gustavo Thoenimu.

Předseda FIS M. Hodler zdůraznil obtížnost letošního ročníku také pro organizátory, kteří museli navíc bojovat s nedostatkem sněhu:

„A přesto Světový pohár zvítězil a můžeme být jen hrdi na jeho sportovní průběh, při čemž k zdárnému jeho průběhu přispěli hlavně soutěžící sami svým vynikajícím sportovním duchem“, zakončil svoji řeč předseda FIS.

V době, kdy o „sportovních“ kvalitách lyžařů alpských disciplín někteří tolik pochybují, to byla pádná a nadmíru vhodná slova. A ještě nikdy nebyla snad lyžařská rodina tak jednotná, ať její členové pocházeli odkudkoli.

JAN CHMELÁŘ

Cvičitelé lyžování II. třídy

Ve dnech 18.—25. dubna 1971 uspořádala na Lučňan boudě Ústřední škola ČTO Brno z pověření Svazu lyžařů ČSR týdenní školení pro cvičitele II. třídy v lyžování. Účastníci tohoto školení si veškeré náklady hradili sami. Lektori tohoto školení byli: Karel Pacák, Lad. Paudera, ing. Jiří Porkert, ing. Jar. Linka, MUDr. Jiří Krbec. Zkoušky pro získání kvalifikace cvičitel lyžování II. třídy úspěšně složili: 1. Bartoniček L. (Liberec XI, Norská 450), 2. Musil J. (Brno, Fanderlíkova 11), 3. Podroužek L. (Brno-Lesná, Brožíkova 20), 4. ing. Vojta M. (Brno, Poříčí 39), 5. doc. Barvíněk E. (Brno, Janáčkovo nám. 2a), 6. Kocůrek J. (Zubří 727, okr. Vsetín), 7. ing. Neumannová Z. (Praha 4-Krč, Ružinovská 1227), 8. Sládek J. (Rychnovek 80, okr. Náchod), 9. Tremlová E. (Klatovy, Měchurova 241/II), 10. Handšuchová J. (Klatovy, Harantova 318), 11. Jarošek K. (Praha 6, Slunná 7), 12. dr. Ferbar B. (Hradec Králové IV, Pražská 68), 13. prof. Ferbarová B. (Hradec Králové IV, Pražská 68), 14. ing. Žižlavský M. (Praha 4, Na Klauďance 15), 15. Polame J. (Přerov, Za mlýnem 7), 16. Nosek J. (Hořice v Podkrkonoší 1480, okr. Jičín), 17. ing. Brabec Z. (Praha 10-Vršovice, 28. pluku 20), 18. Kašparová Z. (Praha 6, Rooseveltova 3), 19. Pátek B. (VÚ 88/63, Pardubice - letiště), 20. Ringel K. (VÚ 88/63, Pardubice - letiště), 21. Šaufl J. (Havlíčkův Brod, Nádražní 639), 22. Resler O. (Semily II, Nábřeží 429), 23. Groh J. (Semily II, č. 439), 24. Stuchlík M. (Semily II, U potoka 272), 25. Sixta J. (VŠT Liberec), 26. Pavlů Z. (Liberec), 27. Prokop F. (Liberec I, Husova 1), 28. Kuklík L. (Liberec V, Husova 46), 29. Anděl O. (Liberec III, Slavičkova 69), 30. Mrklasová E. (Železný Brod 634).

Podmínky pro cvičitele lyžování III. třídy splnila: Cvachová K. (Praha 4-Modřany, Přemyslova 3).

Skončená dvouletka župního zřízení • Nástup Slovenska

Primát pod Jizerskými horami

Uplynulou sezónou skončilo dvouleté období činnosti lyžařských žup, které jsou v současné době nahrazovány krajským uspořádáním. Při této příležitosti je třeba ohlédnout se nazpět a hodnotit.

Obecně lze říci, že co do územního členění bylo uspořádání žup ideálním řešením. V našich středoevropských podmínkách bývá sněhová pokrývka v podhůří dostatečná pro lyžování jen asi po polovinu zimního období. Oddíly jsou nuceny provozovat svoji činnost z větší části ve vyšších polohách — v horách, budují tam svoje chaty a lyžařská zařízení, a tak se vytvářejí přirozenou cestou spádové sféry. A ty byly podkladem pro územní rozdělení při zřizování lyžařských žup. Uplatňovala se přitom hlediska společenská (příslušníci oddílů se z pobytu na horách znali) i ekonomická (uspořádání soutěží v župách kladlo nejmenší nároky na jízdné a čas závodníků a činovníků). Nevýhodou bylo jen, že župy se nemohly opírat o aparát ČTO a nemohly

proto být dotovány finančními prostředky na činnost a výstavbu lyžařských zařízení.

Lyžařské pracovníky i lyžařskou veřejnost bude jistě zajímat, jak jednotlivé župy byly za své dvouleté existence úspěšné a jak je územně rozdělena síla československého lyžování v běhu na lyžích. Bylo by dobře, kdyby podobné vyhodnocení provedli také sjezdáři, skokani a sruženáři.

Jako podklad sloužilo umístění 30 závodníků v každé kategorii celostátního žebříčku (dospělí), přeboru ČSSR (dorost) a přeboru ČSR (žactvo). První místo je ohodnoceno 30 body a za každé další místo je vždy o bod méně.

V kategoriích dospělých vyniká z tabulky suverénní postavení Jizerské župy a veliké zlepšení slovenských závodníků.

Župa	juniorky	junioři	ženy	muži	celkem r. 1971 bodů	(r. 1970)
Jizerská	154	118	212	157	641	(661)
Krkonošská	7	11	—	—	18	(111)
Horácká	—	15	64	—	79	(108)
Krušnohorská	23	14	4	—	41	(58)
Beskydská	18	23	25	—	66	(67)
Šumavská	49	20	5	—	74	(44)
Pražská	23	41	44	10	118	(70)
Jihomoravská	16	—	2	—	18	(32)
Jesenická	—	—	—	—	—	(14)
Středočeská	8	—	—	—	8	(—)
Orlická	—	—	—	—	—	(38)
Slovensko	152	94	109	29	384	(221)
Dukla Liberec	—	49	—	150	199	(236)
ČH Vys. Tatry	—	80	—	119	199	(134)

V dorosteneckých kategoriích bylo k výpočtu použito výsledků přeboru ČSSR, který se konal ve Stachách. Opět přesvěd-

čivě prvenství Jizerské župy, postavení slovenských dorostenců nedosahuje úrovně dospělých.

Župa	m l a d š í doros- tenky	doros- tenci	s t a r š í doros- tenky	s t a r š í doros- tenci	Celkem bodů	(r. 1970)
Jizerská	165	221	169	247	802	(801)
Krkonošská	44	78	76	1	199	(189)
Horácká	39	27	17	29	112	(71)
Krušnohorská	45	50	36	53	184	(115)
Beskydská	83	18	56	4	161	(36)
Šumavská	6	—	19	28	53	(85)

Pražská	1	12	—	—	13	(26)
Jihomoravská	—	—	—	—	—	(5)
Jesenická	—	—	—	—	—	(—)
Středočeská	—	—	—	—	—	(—)
Orlická	—	—	—	—	—	(9)
Slovensko	85	64	92	106	347	(413)

V kategoriích žactva byl nejvyšší soutěží přebor ČSR na Božím Daru a nemůžeme proto srovnávat se závodníky sloven-

ského Svazu lyžařů. Prvenství Jizerské župy se nezdá být tak přesvědčivé.

Župa	mladší		starší		celkem (r. 1970) bodů
	žáčky	žáci	žáčky	žáci	
Jizerská	163	165	117	176	621 (705)
Krkonošská	45	111	144	39	339 (287)
Horácká	64	90	73	99	326 (365)
Krušnohorská	63	72	46	31	212 (115)
Beskydská	24	16	51	64	155 (102)
Šumavská	80	22	19	61	182 (205)
Pražská	—	—	—	—	(—)
Jihomoravská	21	—	—	—	21 (21)
Jesenická	13	—	8	—	21 (48)
Středočeská	—	—	—	—	(—)
Orlická	—	—	7	—	7 (31)

Celkové hodnocení ve všech kategoriích je provedeno jen pro župy SL ČSR. Slovenské závodníky nebylo možno do tabulky zahrnout, protože se žá-

kovské přebory nekonaly na celostátní úrovni. Tabulka je vyhotovena za sezónu 1970 a 1971, a je natolik předvídavá, že ji není nutno komentovat:

Župa		1970	bodů		1971	celkem bodů
			celkem			
Jizerská	žactvo	705			621	
	dorost	801			802	
	dospělí	661	2167		641	2064
Krkonošská	žactvo	287			339	
	dorost	189			199	
	dospělí	111	587		18	556
Horácká	žactvo	365			326	
	dorost	71			112	
	dospělí	108	544		79	517
Krušnohorská	žactvo	115			212	
	dorost	115			184	
	dospělí	58	288		41	437
Beskydská	žactvo	102			155	
	dorost	136			161	
	dospělí	67	305		66	382
Šumavská	žactvo	205			182	
	dorost	85			53	
	dospělí	44	334		74	309
Pražská	žactvo	—			—	
	dorost	26			13	
	dospělí	70	96		118	131
Jihomoravská	žactvo	21			21	
	dorost	5			—	
	dospělí	32	58		18	39
Jesenická	žactvo	48			21	
	dorost	—			—	
	dospělí	14	62		—	21
Středočeská	žactvo	—			—	
	dorost	—			—	
	dospělí	—	0		8	8
Orlická	žactvo	31			7	
	dorost	9			—	
	dospělí	38	78		—	7

EDUARD PAŠEK, trenér ŮLZ

Ze sapporského deníku (II.)

6. ÚNORA — SOBOTA:

Vždycky, když se nám chce nejvíce spát, musíme vstávat. Hrozně neradi svlékáme kimona, ve kterých zde spíme a která nám každý den dávají znovu čistá. Zrovna tak každý den uléháme do nově povléknutých postelí. Probouzíme se a stále ještě nám běží televize, při které jsme usnuli ráno kolem jedné hodiny. Vysílá se zhruba na šesti kanálech, takže si můžeme docela slušně vybrat to, co se nám zrovna líbí. Přenosy ze všech soutěží, které zde probíhají, si můžeme naladit ze záznamu téměř vždy. Na našem pokoji je ještě zajímavé to, že má třístupňovou klimatizaci, stereo-rádio a osvětlení i ve skříních, a to vše se ovládá z panelu, který máme u postele. V naší lednici nám původně doplňovali nápoje, které však „nabíhaly“ na náš soukromý účet, a tak nyní tuto pozornost odmítáme a lednici si doplňujeme sami tím, co si přineseme z jídelny. Také dostáváme každý den nové dezinfekční sklenky na nápoje zabalené v papíře, každý nové mýdlo a ručníky, pěkně zabalené pantofle. Po snídani jedeme v 7.30 hodin autobusem každý na jinou stranu na trénink. Štefan a Jiří k sedmdesátce a my na běžecký stadion. Na stadionu máme každý osobní skříňku-trezorek, kde si necháváme své věci. Dnes studujeme profil ženské trati na 10 km a trochu procvičujeme Pusulu a Kajosmu. Obtížnost této tratě bude asi stejná jako v Tatrách. Přivezli jsme si s sebou asi 10 kg vosků, a tak trpělivě zkoušíme a zase zkoušíme. Původní prognózy o rozdílném krystalickém složení sněhu se nám nezdají být zrovna objektivní. Jsou zkrátka vosky, které zde zrovna nejlépe nejdou. Snažíme se pozorovat počínání všech těch, kteří sem přijeli za stejným účelem jako my a zjišťujeme, že máme nepatrnou výhodu.

Sapporo v době festivalů sněhových soch v ulicích města

Mažeme to, co se nám zdá nejlepší z toho, co máme. Ti, kteří mají svého experta přímo od některého výrobce vosků, se drží své značky. Za těchto okolností se pochopitelně musí každá značka snažit, aby měla ve svých sadách to nejlepší. Vše nové se dělá proto, aby to bylo lepší. Jinak by byl vývoj k ničemu, ale taky proto, aby se to dobře prodávalo. Naše praxe nepotřebuje akutně reklamní záminky, ale potřebujeme kompletní sady ex-elitu, rexu, rode, swixu a podle okolností si to nejvhodnější vyhledáme s nejlepším úmyslem sami. Teoreticky dojde při našem způsobu stejně na to nejlepší, ať je to běžný či nové. Nesmíme zůstat pozadu v kontaktech. A dobré věci musíme kupovat proto, že je potřebujeme stejně jako všichni ostatní.

Po svižném tréninku se vracíme domů a znovu se nám chce velice spát. Večer jsme pozváni na zahajovací recepci. Koná se ve stoje u stolu hojnosti. Helena je nemocná, tak se doma potí a my odcházíme okamžitě, jakmile jsou všechny osobnosti v čele s mr. Raškou vyfotografovány — tedy velmi brzy. Zase nemůžeme dlouho usnout.

7. ÚNORA — NEDĚLE

Dnes nás neodvezou na trénink — je slavnostní zahájení. Výjimku udělali pouze skokanům, kteří zítra závodí. Helena zůstává doma v posteli a

léčí se. Sraz účastníků je v zimní hale, kde asi 90 minut čekám, abych mohl naši malou výpravu reprezentovat. Zatím sleduji spolu s ostatními trénink krasobruslařek, které mají asi značnou trému, protože jezdí často také po jiných věcech než na bruslích. Všechny nás to docela pobavilo. Potom jsem absolvoval krásný ceremoniál jako vlajkonoš a zástupce Československa. Naši chlápci přijeli taxikem, ale bylo pozdě. Říkali, že jsem pochodoval jako drezurovaná kobyla. Hlavní však bylo, že naše vlajka měla nesmírný aplaus. Také televize nám věnovala pozornost.

Stadión pro rychlobruslení, zahájení a ukončení je vynikající, stejně jako ostatní zařízení, které je prakticky pro všechny sporty hotové.

Ceremoniál měl okouzlivcí průběh, nesmírně jsem litoval, že jsem nemohl fotit.

Odpoledne jsme věnovali prohlídce města a fotografování.

Jirka byl pozván na recepci pro prominenty.

Jdeme brzy spát, zítra Jirka závodí a dnes mu to zrovna moc nešlo.

8. ÚNORA — PONDĚLÍ

Dnes jsou štafety mužů, a tak již v 7 hod. odjíždíme, abychom byli také při tom. Sledujeme zde každou maličkost a musíme konstatovat, že vše klope na vteřinu. Taxikáři zde mají stále fojr, neboť ze každé

dý stále něco honí a dohání. Štafety začaly dramaticky. Vedení se ujali Švédové, kteří nakonec skončili druzí, třetím místem překvapili Švýcaři. Přesvědčivě zvítězili běžci SSSR, kterým běžel první úsek biathlonista. Šimašev a Vedenin nenechali nikoho na pochybách a ostatním značně utekli. Běžcům NDR se naopak nedařilo, a tak Klause ani Grimmer přilši spokojeni nebyli. Grimmer měl však třetí nejlepší čas dne, a to je velice slušné. Štafetová trať je velice přitažlivá a řekl bych plynulá a tím velice rychlá. Po závodech projíždíme s Helenou ostře štafetovou pětikilometrovou trať, na které zítra Helena poběží kombinaci NDR—ČSSR. Mám dojem, že to není ono. Stačí mi sice, ale já jsem stále mizerný. Pak ještě hodinu věnujeme zkoušení vosků.

Po obědě závodí Jirka Raška. Zkušební kolo vynikající, po prvním kole je Jiří třetí a druhé kolo bylo krátké, a to stačilo na páté místo. Veliká smůla. Celý týden udával tempo

Japonští mladíci jdou na sněž

při tréninku Jiří. Stylově byl však parádní. Také startoval jako druhý v mezinárodní skupině, a to byl handicap. Na průběh v Grenoblu byl šestý, takže se nic neděje. Jiří spokojeně říká: „jistě je, že už dvakrát vyhrát nemohu.“ Před závody na devadesátce je to slušný citát.

9. ÚNORA — ÚTERÝ

Velice brzy sedíme v autobusu a jedeme si to poprvé na ostro vyzkoušet. Na startu žen 3 X 5 km je 18 štafet. Naši kombinovanou rozbíhá Renate Fischer a stojí ve druhé řadě. Zjišťujeme, že levá strana rozběžiště je asi o šest metrů delší. Renata předává Heleně jako třetí. Helena běží tak, že nejméně spokojená já ani ona. Nakonec zaběhla pátý nejlepší čas závodu a předala jako druhá. Anna Unger zaběhla velice pěkně, a tak se Marjatta Kajosma snažila marně. Štafeta NDR—ČSSR skončila tři vteřiny před Pusulou-Mrklas-Kajosmou. Helena 30 minut po závodě absolvovala ostrý trénink — intervaly a ještě jsme probrali techniku. Štafetová pětka je méně náročná, ale přesto má několik strmých a dlouhých stoupání, která nelze k žádné trati u nás přirovnat.

Odpoledne trochu odpočíváme a sledujeme televizní přenos ze sjezdu mužů. Zvítězil Ital Marcelo Varallo.

Zřetelně se v Sapporu ještě pracuje na olympijské vesnici, z které to budeme mít na běžecský stadión 4,8 km, tedy ze všech sportů nejbližší, a potom na rychlodráze, která povede v centru města pod zemí a na okrajích na visutých pilotech nad zemí. Hlavní ulice města jsou podkopány, ale provoz pokračuje dále po ocelových deskách. To, co se rýsuje zatím nad zemí, má vynikající úroveň.

Večer se losuje závod žen na 5 km. Přihláška se musí podat písemně ve stanoveném čase a dnu. Když je přihláška přijata, je třeba vyčkat na „receipt“ — potvrzení, že byla přijata v den D a hodinu H Mr. Yamadou od CZE, což je naše zkrácené označení na OH 1972.

10. ÚNORA — STŘEDA

Marně se snažíme chytit náš autobus, který odjíždí na stadión v 7.10 hod. Malé zdržení u výtahu, a je pryč. Sedáme tedy do autobusu k biathlonistům. Jejich autobus jede tím směrem, kde je náš stadión, ale na křižovatce se jede asi 3 km doprava, zatímco náš stadión je stejně daleko z křižovatky doleva. Prohlížíme si stadión biathlonistů. Lepší asi sotva někde stojí. Krásná střelnice přímo na stadióně. Naváděcí lokátory, větrné pytle, bezpečnostní zařízení atp. Co se týče tratí, tedy se zde všilo slovo „těžolaja“. US Wilissem Japan Army nás přepravili tam, kam jsme původně chtěli. Při té cestě zjišťujeme, že japonští vojáci používají přílby z umělých hmot, které jsou velice lehoučké. Nedají se rozhodně srovnat s „mužskou patnáctkou“, na které se dnes závodí. Zachycujeme na film co se dá. Velice se nám líbí, jak je vyřešeno značení lyží. Lyže se značí u stanu, na který navazuje již startovní oplocení, koridor, z kterého je možné přijet po deseti metrech k elektrickému startovnímu zařízení. Ještě ke značení lyží. Závodník najede ve stopě nad jámu do sněhu o rozměru asi 40 cm X 100 cm. Označení je rychlé a čisté nad jámou, do které se ještě kdykoliv každá nečistota ohrožující mazání seškrábne. Proti Tatrám je to velice klidné, rychlé a praktické. Na startu je velký kulatý zvukový a světelný panel, který označí červeně před startem 30 vt., 20 vt., 10 vt., 5 vt., 4 vt., 3 vt., 2 vt., 1 vt., start. Posledních pět signálů je doplněno zvukovým tónem.

Běh na 15 km měnil rysy i Vedeninovi, který tentokrát neobstál. Je to trať, která vyžaduje „kraft“. Pořadí v cíli: Šimašev 45:16:41 min. před Skobovem 45:33 min. (oba Sovětský svaz), třetí Grimmer, čtvrtý Demel (NSR). Na předních místech především ti, kteří mají to, co jsem označil jako „kraft“.

Po závodech má Helena rychlý trénink, doplněný technikou.

Chlapci dnes trénovali na „devadesátce“, foukal silný vítr, a tak se vraceli promrzlí. Pořadatel se snaží získat jir-

ku pro výzkum síly, ale zatím to na doporučení trenéra odkládáme. Připravuji se na zřejmější závody Heleny Šikolové.

11. ÚNORA — ČTVRTEK

Naprostou vyrovnání jsme v 5 hodin ráno na nohou. Po masáži Helena přestává rozespale mžourat a na mé připomínky reaguje dnes jaksi pružněji. V 6 hod. jedeme téměř prázdným autobusem na závodišť. Jedou s námi pouze trenéři „sborné“ a Američané. Ostatní příjíždějí později. Zatímco se Helena bez lyží zapracovává, mažu dva páry lyží. Potom každý jeden pár řádně rozjíždíme a Helena ostře zapracovává. Jedeme na černý elit, který se zdá být nejrychlejší. Před startem pozorují, že Helena je nejistá s odrazem a přidávám modrý Rex speciál-Mántirántu. Mám starost, jak dát dvakrát v průběhu závodu informaci. Tu první dávám na 1700 m po prvním nejobtížnějším stoupání. Helena vede o 1 vt. před Kajosmou. Pro druhou hlášku jsem si vybral poslední stoupání, o kterém prohlašuji, že rozhoduje závod žen na 5 km. Je to velice dlouhé a jedovaté stoupání, na jehož konci nevyvádá žádná závodnice čerstvě. Na pohled působí velice unaveným dojmem a jakékoliv povzbuzování závodnice ignorují. Nejrychlejší podle měření je zde Oljunina s Kajosmou. Dlouhého, asi kilometrového sjezdu do cíle lépe využívá Oljunina (SSSR) a vítězí o 3 vt. před Kajosmou (Finsko). Helena dojíždí do cíle jako pátá o 28 vt. pomaleji jak vítězka a od 4. místa ji dělí 10 vt. Velkou radost z výsledku nemám já ani Helena. Utěšuje mne jen to, že za Helenou mají ostatní značný odstup. Finka Pusula konstatuje, že ze svého umístění má radost. Helena ji nechává za nepřekného vrčení při tom. Odpoledne se snažíme nedobré pocity zaspát. Večer máme návštěvu z organizačního výboru — Toši. Náš přátelský rozhovor v angličtině a japonštině natáčí televize. Čteme noviny, které v anglickém jazyce každý den dostáváme a sledujeme Kik-Box. Na koukání je to bezvadné, ale těm, co se v ringu boxují a ještě kopají, není asi po deseti kolech nejlépe. Usínáme pozdě.

Jean BÉRANGER:

„Je nutno revidovat přípravu“

Už vlastně po skončení sezóny „čelí“ ředitel národního francouzského týmu útokům a chce se vypořádat s částečnými neúspěchy, jichž jeho svěřenci a svěřenky v uplynulé sezóně dosáhli:

„Dosáhli jsme v této sezóně řady úspěchů, hlavně pak začátkem sezóny to byly úspěchy vynikající. V mužích jsme získali ve Světovém poháru 10 vítězství z celkového počtu 24 soutěží, v ženách pak to bylo 9 vítězství z 23 závodů. Konečně se také Francii podařilo získat vítězství v ‚Poháru národů‘ v ženách i v mužích. Na druhé straně, přes jejich doslova ‚masovou účast‘ na prvních místech, nám uniklo vítězství ve ‚Světovém poháru‘ žen jednotlivkyň.“

Bylo by celkem snadné najít řadu výmluv. Gaston Perrot, trenér mužů, k tomu pak říká: „S ohledem na okolnosti, nedostatek sněhu v severních Alpách, který nás podstatně přinutil změnit plán přípravy, bylo opravdu velmi nesnadné, aby jediný lyžař byl s to dominovat po celou sezónu.“

Míni se zranění Duvillarda v konečné soutěži sjezdu ve Val-d'Isère, zrušení nejvhod-

nějších sjezdových soutěží na Lauberhornu a Hahnenkamm, což náramně ovlivnilo Duvillardovy šance.

„Já sám jsem první, kdo navrhoval“ — říká Jean Béranger — „aby byla organizována druhá sjezdová soutěž v Sugarloaf místo na Arlberg-Kandaharu v Mürrenu, který byl zrušen pro nedostatek sněhu. Je sice nepochybné, že pro Thoeniho to byla nepředstavitelná šance jet dvakrát na Sugarloaf, tedy na té trati, kde svým prvním vítězstvím získal sebedůvěru a potvrdil je ještě v druhé soutěži. To je však hra, sport, a to, čeho Thoeni dosáhl, mi připadá tak obdivuhodné, že bych nemohl jaksi mluvit proti němu a využít toho k ‚opravení‘ naší bilance.“

A Béranger pokračuje: „Je třeba se poklonit kvalitám obou šampionů z letošní soutěže ‚Světového poháru‘. Byla to pro nás lekce a my jí podstatně využijeme. Jsem si jist tím, že konečně Michéle Jacot pochopila, že přišla o vítězství ve ‚Světovém poháru‘ proto, že jaksi zanedbala svoji atletickou přípravu v jarních měsících 1970. Je tu pak ještě jeden omyl, za nějž přejímám

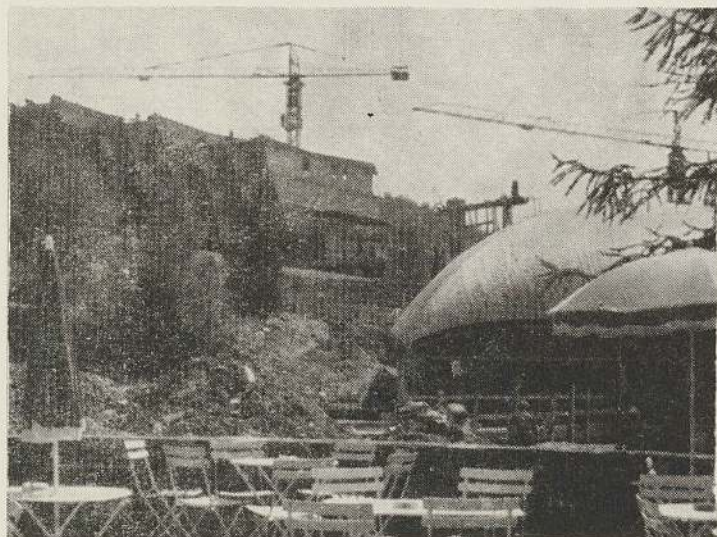
Michel Bozon

plně odpovědnost: Po Sestrières, když jsem vzal v úvahu náskok ‚Duduho‘ (Duvillarda) a Orcela, jsem jim radil, aby poněkud polevili. A hned poté byli překonáni Švýcary...“

TRÍ MĚSÍCE SOUTĚŽÍ

Jean Béranger také nezdůrazňuje ve své bilanci nehody Jean-Pierre Augerta a Ingrid Lafforgueové: „Je nutno bojovat, pořádně bojovat a nebrat v úvahu nepřítomnost našich dvou ‚nešťastníků‘... Je daleko důležitější se náležitě připravovat pro budoucnost a brát v úvahu poučení z výsledků a událostí uplynulé sezóny. Odmítám tu tvrzení některých, podle něhož naši lyžaři, chlapci i děvčata, se dostali do formy příliš brzy. ‚Světový pohár‘ trvá tři měsíce a je třeba být ve formě od začátku do konce. V perspektivách příští sezóny zamýšlím zlepšit, a to podstatně, lehkootletickou, fyzickou přípravu našich chlapců i děvčat. Jejich svaly ještě nejsou s dostatek ‚posílené‘. Na tomto poli jsou na tom muži hůř než ženy, které se po této stránce připravují již po několik let, a to velmi intenzívně.“

Ano, hlavně tedy tým mužů vyžaduje zvýšenou pozornost ředitele Jean Bérangera s ohle-

◀
Ve francouzských Alpách se pílňe staví: obrázek je ze střediska Arcs nad Bourg St. Maurice

dem na blížící se OH v Sapporu:

„Přes vítězství Anne-Marie Proellové je naše družstvo žen silnější než kdy před tím. U mužů je borcem číslo jedna Henri Duvillard, báječný bojovník, který fyzicky i morálně dovede vydržet od začátku do konce. Jean-Noël Augert pak dosáhl vynikajícího úspěchu, když získal z celkového počtu devíti slalomových soutěží vítězství v pěti ve „Světovém poháru“. Přesto jeho výkon nebyl zcela vyrovnán v obřím slalomu, kde v některých případech byl dokonce

špatný. Patrick Russel nedosáhl stejného úspěchu ve slalomu jako ve slalomu obřím. Asi se zaměřil příliš jen na určitý cíl. Alain Penz zůstává po stránce morální pořád jaksi choulostivý. Bréchu a Rossat-Mignot dohonili svoje zpoždění koncem sezóny. Bernard Orcel je světovým sjezdařem číslo dvě, hned za Russim. V zásadě nás čeká těžký úkol: intenzivní příprava. A boj o olympijskou kvalifikaci je pořád ještě zdaleka otevřen. Bude to náramně tvrdá konkurence a mám z ní jen radost, neboť z ní vyjdou ti nejlepší.“

Pro příští sezónu a s ohledem na dosažené výsledky v letošní sezóně rozhodl ředitel francouzských týmů Jean Béraner o těchto změnách: Pět závodníků z celkového počtu 10 v galském týmu „kohoutů“, tedy Jean-Luc Pinel, Roger Rossat-Mignod, Bernard Charvin, Henri Bréchu a Bernard Grosfilley, bylo zbaveno svého titulu a budou si muset svými příštími výkony místo mezi elitou znovu vybojovat a zasloužit. „Milost“ dostali jen Henri Duvillard, Bernard Orcel, Jean-Noël Augert, Patrick Russel a Alain Penz. -chm-

Týždeň mládeže na lyžiach

Telovýchovná jednota Štart Kežmarok na základe poverenia ČSTO Praha — Zväzu lyžiarov za vzornú prácu v lyžiarskom oddiele usporiadala týždeň mládeže v zjazdovom lyžovaní na Skalnatom Plese v dňoch od 22.—28. marca 1971. V tomto týždni sa uskutočnili celoštátne kvalifikačné preteky dorastu a stretnutie najlepších žiakov — lyžiarov zjazdárov Slovenska, Čiech a Moravy.

Kežmarskí lyžiarskí pracovníci za spolupráce lyžiarských pracovníkov z Tatier na čele s riaditeľom preteku s. Michalom Šoltýsom zorganizovali podujatie takej organizačnej úrovne, dobrého technického prevedenia, aké by lyžiarské podujatie mali vyzeraf. Trate slalomov a obrovských slalomov na svahoch Lomnického sedla boli počas celého týždňa mládeže vzorne pripravené na veľmi dobrej náročnej technickej úrovni.

Za dobre pripravenými trami nezaostali ani výkony dorastencov a dorasteniek. Z výsledkov uvediem aspoň víťazov — v obrovskom slalome Weiner Martin z TJ Jasná Liptovský Mikuláš, v slalome Reitmayer Peter zo Slovana Smokovec v oboch závodoch. Z dorasteniek jeden obrovský slalom vyhrala Šosvaldová Zuzana z Chemičky Ústí a druhý Kuzmanová Dagmar zo Strojární Piesok, slalom Vyčítalová Eva z Chemičky Ústí a Kuzmanová Dagmar zo Strojární Piesok.

Veľmi zaujímavým podujatím bolo stretnutie žiakov družstiev Čiech a Slovenska ako

vzájomná súťaž. Tieto preteky boli súčasne aj memoriálom lavínových obetí lyžiarov v slalome a obrovskom slalome.

Súťažili štyri družstvá, a to mladší i starší žiaci a žiačky zo Slovenska s takými družstvami z Čiech. Tieto družstvá boli zostavené na základe výsledkov v kvalifikačných súťažiach žiactva. Družstva boli detačlenné, takže Slovensko a Čiechy mali v celkovej súťaži po 40 pretekárov. Hodnotenie so uskutočňovalo tak, že body získavalo 10 najlepších pretekárov v každej disciplíne a kategórii. Bodovanie bolo za umiestnenie na prvom mieste 15 bodov, potom 12, 10, 8, 7 a ďalej znížené o jeden bod, takže pretekár, ktorý sa umiestnil na 10. mieste, bodoval za to ktoré družstvo jedným bodom.

Súťaž sa vyhodnocovala podľa disciplín a kategórií so spočítaním bodov pre jednotlivé družstvá, takže bola prístupná informácia o stave utkania. Táto skutočnosť vniesla do súťaže veľký záujem a veľmi dobré športové boje na svahoch. Toto pojmie môžeme zaradiť ako jednu zo správnych ciest ako povzniesť českoslo-

venské lyžovanie v zjazdových disciplínach už v súťaži žiactva.

Okrem športového významu znamenalo toto stretnutie ďalšie zblíženie českých i slovenských žiakov, čo iste prispeje k celkovému zblíženiu našich národov. Skutočnosť, že o toto podujatie prejavil záujem i Zväz socialistickej mládeže, potvrdzuje i politický význam akcie a predpoklad uskutočnenia tejto súťaže v budúcich rokoch. Prakticky by bolo potrebné, aby sa toto utkanie poriadalo striedavo jeden rok na Slovensko a jednu sezónu v Čechách.

Utkanie skončilo pomerne veľkým úspechom slovenského družstva, ktoré zvíťazilo celkovým pomerom 306 ku 222 bodom.

Obrovský slalom:	ČSL	SLZ
žiaci starší	31	35
žiaci mladší	40	26
žiačky staršie	25	41
žiačky mladšie	35	31
Spolu:	131	135

Slalom		
žiaci starší	17	49
žiaci mladší	25	41
žiačky staršie	29	37
žiačky mladšie	20	46
Spolu:	91	173
Celkom:	222	306

**Ing. LADISLAV HARVAN,
Tatranská Lomnica**

Pražské sjezdové lyžování VOLÁ SOS

Praha a Středočeský kraj jsou na tom relativně nejhůř ze všech našich krajů v možnostech lyžařské existence, zejména sjezdové. Nejbližší hory — Krkonoše — jsou vzdáleny 150 km. Každý pokus o přiměřené ubytování v Pecí p. Sn. nebo ve Špindlerově Mlýně je uprostřed sezóny jedna velká anabaze pro každého jedince, natož pro skupinu lidí. O prostojích ve frontách na lanovky není třeba mluvit, to je všeobecně známé, rovněž tak možnost tréninku na upravených závodních tratích a nejen na upravené turistické sjezdovce — je prozatím nespílitelná touha všech, kteří to myslí se zvyšováním technické a fyzické zdatnosti trochu vážněji. A to vše podniká jedinec za velkých finančních obětí, které se mnohonásobují pro rodiče, kteří chtějí podporovat své ratolety v touze po výkonech od nejtělejšího mládí.

A přesto lyžování v Praze žije, a to od těch nejmenších přes dorost a širokou základnu dospělých až ke špičce, a to v takovém měřítku jako nikdy předtím.

Mládež je t. č. soustředěna ve 4 pražských oddílech: Bohemians, Slavia VŠ, Slavia Žižkov a Konstruktiva. Prvně jmenovaný získává v poslední době určité převahy. Umístění žáků a dorostu v celostátním měřítku je za uvedených podmínek víc než uspokojivé. Dvě družstva dospělých — Slavia VŠ a Bohemians — s úspěchem reprezentují pražské lyžování po několik let v nejvyšší soutěži.

V zemské lize bude soutěžit v příštím roce 7 pražských oddílů, to je víc než polovina! Divizní soutěž — pro neúměrný počet oddílů v loňském roce (18 družstev) — musela být rozdělena v letošním roce na dvě skupiny A a B. Sledujeme-li pak výkonnost asi dvou stovek těchto divizních závodníků, nemůžeme si nevšimnout, že nejméně třetina z nich je na úrovni zemské lize.

Co je příčinou tak velkého rozmachu sjezdového lyžování v Praze v posledních čtyřech letech?

1. U mládeže — především finanční podpora rodičů, obětavost trenérů a pochopení vedení jednot.

2. Založení postupových soutěží družstev jak u mládeže, tak i u dospělých.

3. Aktivizace lyžařských oddílů — zejména vysokoškolských — a zlepšená práce trenérů, související převážně se založením soutěží.

Jaký obrovský vliv mělo založení jmenovaných soutěží, např. na rozvoj vysokoškolského závodního lyžování, si můžeme ukázat na stručné historii jeho vývoje.

Před 4 lety existující tzv. II. liga pražského a Středočeského kraje (nynější divize) měla

Mohyla Oľka Červenky v Dlouhém dole

asi 10—12 družstev, z nichž 3 byla vysokoškolská. Postupný vývoj, obrovský zájem vysokoškoláků o tento sport, aktivizace učitelů-lyžařů na katedrách, současné založení tzv. vysokoškolské lize, která má dnes již svoji tradici a zúčastňují se jí závodníci všech pražských oddílů včetně prvoligových — to vše dalo podnět k založení nových sjezdářských družstev na fakultách. A výsledek?

Dnes soutěží v zemské lize 5 vysokoškolských družstev (VŠZ, stavební fakulta, medicína, FTVS, elektro Poděbrady). Divizní soutěž skupiny A je složena pouze z vysokoškolských družstev a další dvě soutěže ještě ve skupině B. Na každém divizním závodě startovalo průměrně 130 závodníků, ve vysokoškolské lize pak 160. Máme za to, že tato čísla a malá exkurze do minulosti nepotřebují dalšího komentáře. Ostatně podobný rozvoj ve spojení s vysokoškolským sportem zaznamenaly v poslední době i běžecské disciplíny.

Vratme se však ke specifickým podmínkám pražského lyžování v současné době. Špindlerův Mlýn se svým sportovním stadiónem a jedinou schopnou a celkem bezpečnou sjezdovou tratí pro trénink sjezdu jako základní disciplíny, bez níž sjezdářina ztrácí na svém významu — se stal hlavním střediskem pro Prahu, dokud nevyroste podobné středisko nové (Pec p. Sn.). A jak vypadá situace s využíváním špindlerovského stadiónu?

Pořadatel, který obdrží od ČSTV (organizace, která je jeho vlastníkem) příspěvek na pořádání divizních závodů ve výši 2000 Kčs, musí též organizaci prostřednictvím Účelového tělovýchovného zařízení zaplatit — chce-li využít všech výhod, jež správa stadiónu po-

skytuje — za dvoudenní závod 2140 Kčs. Pro věrohodnost tvrzení nebude na škodu uvést jednotlivé položky:

1. Paušální poplatek za pronájem stadiónu (za umožnění konání závodů?) 200,— Kčs
 2. Paušální poplatek za propůjčení inventáře (čísla, terče, tyče atd.) 200,— Kčs
 3. Pronájem dvou místností pro závodní kancelář s otopem na 3 dny (myslí se tím dřevěná bouda, do níž bylo instalováno elektrické topení) 480,— Kčs
 4. Uzavření závodních tratí pro veřejnost na 3 dny (s tím, že uzavření si musí pořadatel obstarat sám) 600,— Kčs
 5. Propůjčení rozhlasu na 2 dny 200,— Kčs
 6. Propůjčení Rozkladu na 4 hod. pro nejnnutnější úpravu tratí (úpravu, která by měla být běžná po celou sezónu) 560,— Kčs
- Celkem 2140,— Kčs

Neuvěřitelné se tedy stává skutkem. Pořadatel zaplatí tělovýchovné organizaci, v jejímž jménu závody pořádá, víc, než od ní na pořádání tohoto závodu obdrží, a to za položky, jež nemají nic společného s vlastním uspořádáním závodů a jež jsou přitom daleko vyšší (doprava, ubytování a stravování rozhodčích a technické čety, refundace atd.). Tento stav není podle názoru sjezdové komi-

se Pražského svazu lyžařů únosný ani normální.

Závodní tratě (červená a černá) byly především vybudovány pro účely sportovní a jejich úpravám by měla být věnována přinejmenším taková péče jako sjezdovce turistické.

Přednost na lanovce pro sjezdaře s výkonnostní třídou by měla být za současného stavu zcela automatická ve všech zařízeních ČSTV, nejen ve Špindlerově Mlýně. Maximální využití tohoto zařízení k tréninku je dnes základem k zvyšování výkonnosti. A jestliže jsou tato zařízení v majetku ČSTV, tedy organizace, která má zvyšování sportovní výkonnosti podporovat, pak by již jednou měla přistoupit k řešení tohoto problému. Je přece rozdíl mezi sjezdařem-členem ČSTV, který se poctivě celoročně připravuje, a lyžařem, který jezdí jen pro svoji zábavu. Každé sportovní středisko se snaží tento problém řešit po svém, ale dokud nebude vydán ústřední pokyn k jeho vyřešení, budeme i nadále svědky neustálých nešvarů a někdy i nechtutných scén, ke kterým dochází ve frontách.

Na toto téma padlo hodně kritických slov na městské konferenci Svazu lyžařů v dubnu t. r. Členové sjezdového úseku Pražského svazu lyžařů jsou přesvědčeni, že však nezůstane jen u této kritiky, ale že se těmito problémy budou zabývat příslušní činitelé, aby pražské lyžování mělo už jednou přijatelnější a důstojnější podmínky než dosud.

Sjezdový úsek Pražského svazu lyžařů

Přebory bezejmenných,

Rád čtu inzeráty, poněvadž se nad některými i upřímně zasměji, ale jedna noticka — docela mrňavá zpráva (kterou jsem také považoval za inzerát) mne nehorázně rozesmutila. To když jsem četl výsledky vrcholové soutěže naší mládeže — přebory žactva a mistrovství ČSR dorostu v běžecích disciplínách, konaných v březnu na Božím Daru.

Ve zprávičce se suše oznamuje, že „Štafetu ml. dorostek na 3X2 km vyhrála jízerská župa, atd.“ — jména přeborníka a přeborníků nebyla uvedena (asi to jsou bezvýznamní sportovci). Pro vytištění jejich jmen nezbyla v největším sportovním deníku pravděpodobně tiskařská černá...zato dost černá a místa v témže časopisu a v téže době zbylo pro „palcové“ titulky — v některých případech i pochybného rázu — zavánějící

často neslavnou žurnalistickou tendencí, ať žije senzace!“

Budu turdit, že vrcholové soutěže si určitě nezaslouží

aneb Podivná podpora mládeže

takové přehlížení tisku. Navíc nebyla naše veřejnost informována, za jak těžkých podmínek tyto soutěže proběhly. Celý týden, až na jeden slunný den, řádila během závodů na otevřených pláních v okolí Božího Daru sněhová bouře, která v nadmořské výšce startu (přes 1000 m) měla dvojnásobný účinek, a tak zaslouží pochvalu nejen závodníci, ale zejména činovníci TJ Slovanu Karlovy Vary.

Jistě nevyslovím žádnou novinku, když napíši, že každý mladý závodník je přeštasen, když se jeho jméno objeví na stránkách denního tisku —

tím spíše, když toto jméno je ověřeno gloriolou titulu „Přeborník“ nebo „Mistr“ republiky. Kolik pile, stovky naběhaných kilometrů, houževnatosti, odříkání a sebezapření podstupují skoro denně tyto děti a dorostenci i dorostenky, aby

vytvářeli lepší pověst pro naše lyžařství — a nakonec jsou jejich tréninková pile a nesmírná námaha tiskem přehlédnuty.

Nejsem povolán k tomu, abych zkoumal a prováděl rozbory, domnívám se však, že chyba nebude jen v novinářích, ale i v příslušných činitelích, kteří měli zajistit propagaci těchto závodů.

Další bédování a frukání by věci nepomohlo. Snažme se rozšířit řady pohoťových lyžařských dopisovatelů a věnovat větší péči zpravodajské službě vrcholových závodů mládeže. GABY KOUBEK

Telegraficky o velké severské cestě Cirkus „Ciller“ na cestách

(Pokračování z min. čísla)

22.—24. března: Trénujeme podle chuti, balíme kufr a já v Praze schůzují kolem nominace a nechutných problémů. Po pasových a vízových problémech startuje naše letadlo do Moskvy opožděně. Ještě v noci odjíždíme z Moskvy na Murmaňsk.

25. března: V poledních hodinách poloostrov Kola — Murmaňsk. Po obědě se vydáváme do tundry na delší volný trénink. Stadión je v hezkém údolí, dámy závodí v levém a pánové v pravém nekonečnu hezké tundry. Parádně mrzne — —20 °C. Učíme se chytat ryby, nedaří se však ani zkušenným, a tak se orientujeme podle zapadajícího slunce a chvátáme po přemrzlém sněhu k Murmaňsku.

26. března: Je zde zvykem závodit z jedné vody načisto, a tak stejně jako loni hledáme závodní trať. Nic nenamítáme, protože jsou na tom všichni stejně. Trénink se nám moc nedařil. Všichni se k nám chovají velice vřele. Švédští hokejisté ochutnávají sovětskou ohnivou vodku do bílého rána.

27. března — 10 km ženy o mistrovství SSSR: 1. Kulakova 37:57 min., 2. Fedorova 38:41, 3. Romanko 38:53, 16. Bartošová 40:20, 44. Cillerová

41:44, 52. Šikolová 41:49, 74. Labašková 43:16.

Před závodem ostrý trénink a 2X500 m jako zapracování. Jsme nejlepší z cizinek, ale přesto děláme tvrdou analýzu. Rozhodně nám nepřidaly tři dny cesty.

28. března — 4X5 km ženy: 1. Polsko 1:19:17 hod., 2. Estonská SSR 1:19:27, 3. ČSSR 1:19:50, 4. NDR — Švédsko.

Poprvé v historii jedou naše ženy 4X5 km místo 3X5 km. Je to vlastně jenom rámcový závod, závodnice SSSR se šetří na mistrovství své země. Úseky: Bartošová 20:05 min., Cillerová 19:46, Šikolová 19:39, Labašková 20:00.

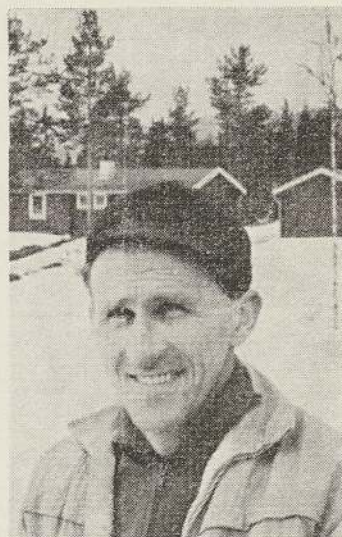
Při vyhodnocení 3X5 km bychom těsně zvítězili. Eva Labašková zajela velice dobře, ale nástup nejlepší polské běžkyně byl nad její síly.

29. března: Počasí, že bys psa z boudy nevyhnal, ale jedeme závody ve sjezdu na běžeckých tratích. Po obou kolech, která prověřují, jaké kdo má lyže a jak hbitě odstartoval, ještě projíždíme 5 km trať zítřejšího závodu.

30. března — 5 km ženy o mistrovství SSSR: 1. Fedorova 20:02 min., 2. Kulakova 20:04 3. Šebalina 20:21, 7. Bartošová 20:36, 10. Šikolová 20:56, 24. Cillerová 21:27, 44. Labašková 21:47.

Reprezentantky SSSR se na tento závod maximálně koncentrovaly, a tak jsou naše výsledky vynikající. Jsme v Murmaňsku dobře aklimatizovány a nevdají nám místní prognóza o tom, že je v ovzduší málo kyslíku.

31. března: Individuální trénink v terénu. Těsně před ním si Helena vynesla před budovu své nejlepší lyže (aby vymrzly), a než se vrátila, „vymrzly“ tak, že jsme je už nenašli. Naše hostitele to moc mrzelo, a tak dali Heleně nové Järvi-neny, které jí předala s. Bolotova.

Sixten Jernberg

1. dubna — 4X5 km ženy o mistrovství SSSR: 1. Trud 1:26:07 hod., 2. V. síly 1:28:05, 3. Spartak 1:28:09, 4. Kalev 1:28:20, 5. ČSSR 1:28:37. Úseky: Labašková 23:58, Bartošová 21:45, Šikolová 21:24, Cillerová 21:50.

K tomuto internímu závodu SSSR jsme nastoupili jako jedni z cizích účastníků. Přihodilo se nám něco, co nás připravilo o jednu z medailí. Eva Labašková předávala jako sedmá se ztrátou, kterou již na druhém úseku byla Bartošová schopna likvidovat. Při předávce však Eva upadla vinou závodnice, která předávala ve vedlejší stopě a skočila jí do cesty. Bartošová nacouvala a Eva jí plácla do zadku, jak je u nás běžně zvykem a odešla z předávacího území. Bartošová dojela na konec předávacího území a byla zastavena, ale nevěděla proč. Vrátila se a tam jí vysvětlili, že byla chyba v předávce, že musí být plácnuť ve výši ramen. Musela tedy nejprve vyhledat a přivolat Evu, která to dlouho nemohla pochopit. Na svůj úsek vyjela Alena Bartošová jako 17. a zdržení reprezentovalo 40 vt. Spolu s dalšími děvčaty bojovala, ale stačilo to v cíli již jen na 5. místo.

2. dubna: Odjezd a cesta do Kiruny. Poláci, Bulhaři, SSSR, ČSSR. Na úseku dlouhém asi 30 km je silnice ve výstavbě,

Tak vypadá typické skandinávské tréninkové středisko

a tak se strašně prášilo. V autobuse bylo jako ve mlejnici. Na hranici SSSR—Finsko přestupujeme do švédského autobusu. Na obou celnicích jsme se moc zdrželi. Finové se obhatli o sedm lahví vodky. Do Kiruny přijíždíme pozdě večer. Nejprve na osvětleném kolečku se zapracováváme — trénujeme asi 40 minut. Pak teprve pod sprchu a rychle spát. Zítra se závodí.

3. dubna — Kiruna Spelen — 10 km ženy: 1. Fedorova 42:36 min., 2. Šebalina 43:09, 3. Oljunina 43:13, 5. Bartošová 43:38 7. Šikolová 43:48 16. Labašková 45:27, 18. Cillerová 45:47.

Ještě před závodem se musíme znovu zapracovat. Jsme z autobusu moc „špatný“. Při zkoušení jsem omrzl v obličejí, mám horečku. Bartošová i Šikolová mne pochopitelně hezkým výsledkem potěšily. Labašková dobrý standard. Cillerová by potřebovala odpočinout. Pro příští sezónu je však velice dobré závodit — pracovat v únavě.

4. dubna — 5 km ženy: 1. Šebalina 20:22 min., 2. Fedorova 20:23 3. Oljunina 21:24, 8. Šikolová 21:24, 12. Cillerová 21:55 Bartošová 21:40, 21. Labašková 22:12.

Velice vyovnaný závod. Příště to musí být lepší.

5. dubna: Odjezd cirkusovým autobusem Kiruna - Malmberget — na palubě SSSR, Polsko, NDR, Bulharsko, ČSSR. Švédové a Finové cestují vlastními auty. Děvčata jedou sama na trénink. Já zalézám v izolaci. Jsme ubytováni v hornickém zařízení, ve kterém máme možnost absolvovat přípravu na prvním sněhu zhruba o 10 SK levněji než v Kiruně. Jistě lákavá nabídka, terény i tréninkové prostředí jsou vynikající

a velice uklidňující. Snad jen ta strava je slabší.

6. dubna: Dopoledne děvčata plní tréninkové úkoly, já ležím. Odpoledne řídím měřený trénink z okna své izolace.

7. dubna: Ráno rychlostní trénink 5X1 km na čas. Zdá se mi to být velice ostré. Je to hloupé, děvčata lítají a já se sotva držím na nohou u okna. Včera jsem požádal o ošetření lékaře NDR a dnes je mi mnohem lépe. Také G. Grimer je v léčení. Musím rádně vyvětrat, sehnat nové povlečení a omýt všechno lysolem. Večer čekám Jana Fajstavra, a tak jsem tu musel udělat, bude se mnou spát. Tím se také vrátím mezi zdravé.

8. dubna: Ráno se jedeme po dlouhé době podívat zase do Gällivare, kam je z Malmbergetu jen sedm km. Odpoledne jedeme na svižnou 5 km projíždku do tundry. Večer jsem se konečně dočkal Jana Fajstavra. Připojil se k nám, když ostatní spolu s trenérem prof. Jardou Honců odcestovali z Kiruny domů. Líbí se mi, že i když byl ve „srabu“, že neházi jako ostatní flintu do žita. Profesionální závodník jako je Jula Lupták, by měl vědět, že jeho příležitost by využilo rádo mnoho jiných chlapců doma. Je to rozhodně neodpovědný přístup k reprezentaci.

9. dubna — Malmberget — 8 km ženy: 1. Muchačeva 32:00, 2. Oljunina 32:22, 3. Bartošová 32:31, 6. Šikolová 32:43, 9. Cillerová 33:22, 14. Labašková 33:55. Malmberget — 16 km muži: 1. Taipale 1:24 31 hod., 2. Lundbäck 1:24 58, 3. Stazel 1:25 05, 10.—11. Fajstavr a Pankov 1:27,29.

Jsem velice spokojen. Vyplatilo se mi to, že jsem tři hodiny zkoušel mazání. Děvčata ovšem zaletěla. Honza jel stále výborně, ale poslední km si

zapochoďoval. Byla to škoda. Přesto je výsledek dobrý. Po závodech balíme, nasedáme do autobusu a fičíme 90 km rychlostí (rychleji se nesmí) do Sweinstenu. Polská reprezentantka si v zápalu „šminkování“ zapomněla nalozit lyže, a tak se vrátíme. Zdrželi jsme se celou hodinu. Na místo přijíždíme pozdě večer. Jí se zde moc špatně. Uléháme o půlnoci. Usínáme špatně, kolega Braun (NDR) má dvouhodinové disciplinární řízení s Anní Ungergovou proto, že v Malmbergetu vzdala!!!

10. dubna — Sweinsten — 6 km ženy: 1. Šikolová 21:18 min., 2. Pusula 21:23, 3. Šebalina 21:26 4. Bartošová 21:40, 9. Cillerová 21:56, 14. Labašková 22:27. — 18 km muži (3X6 km): 1. Aslund 57:22, 2. Grimmer 57:23 3. Halvarson 57:50, 6. Fajstavr 58:45.

Děvčata vynikající! Před závodem jsem řekl, že kdo na této trati (prudké dlouhé výstupy a strmé sjezdy) zajede, je dobrý. Výsledky ukazují, že se snažily všechny. Bude to asi letošní koncovka. Honza ovšem zajel také vynikající závod a je ze srabu venku a půjde ještě nahoru. Po závodě je rozdíl cen, večere a zábava. Ta večere je nejdůležitější, bude to po dvou dnech zase pořádné jídlo. Abychom načerpané kalorie neprotancovali, jde se raději domů.

Dokončení příště

Autoři snímků: **Jan DRHLÍK, Miroslav HLADÍK, Jiří NEJEDLO** a ČTK.

Prodám dámské sjezdařské boty č. 38, ruč. práce, hnědé šněr., přepych., rak. výrobek za 700 Kčs. Zn.: „jako nové“. Do adm. t. l.

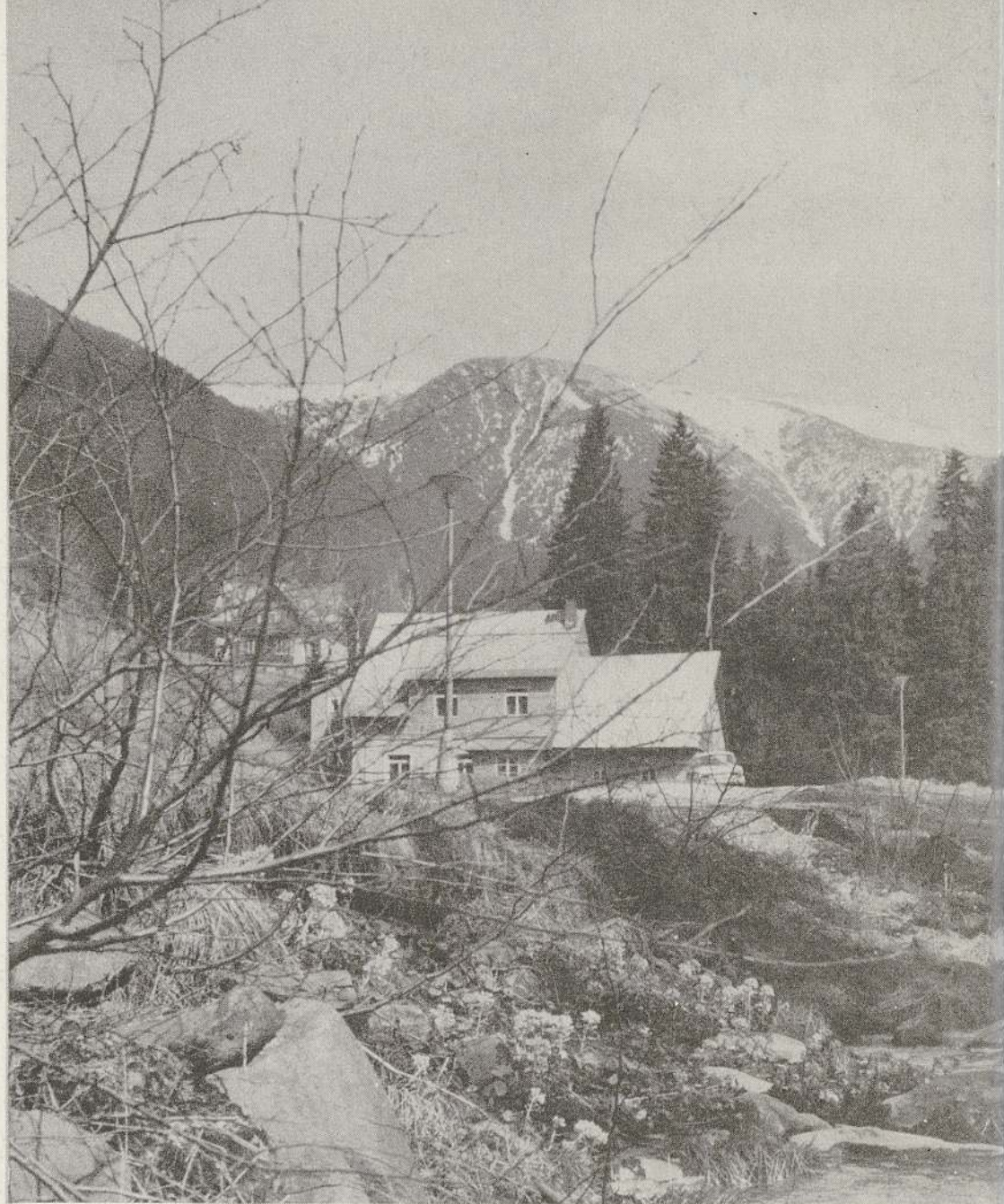
LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedly. Řídí redakční rada: M. Beran, předseda, B. Tvrzník, Fr. Lauer, ing. M. Chlouba a K. Eidlpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 10. června 1971.

JAKÁPAK LAVINA — TADY JSEM SE V LEDNU KONEČNĚ NAUČIL KRISTIÁNKY
NA OBĚ STRANY!!!

Vladimír Vít

JARO VE SVATÉM PETRU

FOTO: M. Hladík

Na titulní stránce obálky je snímek V. Heckela, nazvaný idyla pod Huascaránem. Ona idyla se jednoho dne proměnila ve spoušť, v níž našlo smrt patnáct českých horolezců včetně autora snímku. To bylo před rokem. Vzpomínáme...

lyžařství

ROČNÍK 57 • SRPEN 1971 • Kčs 2,50

8

Bylo léto, byl čas vodních lyží

Na kontrolním srazu v Nymburce se mladí sjezdaři a sjezdařky, členové reprezentačního družstva B, zpovídali svými výkony v bězích, hodech, skocích z toho, jak se připravují na zimu

Realizujeme usnesení XIV. sjezdu KSČ

M. BERAN, předseda politickovýchovné komise Čs. svazu lyžařů

Před několika týdny byla ukončena jednání XIV. sjezdu KSČ. Sjezdu, který měl historický význam pro ovlivnění života lidí v socialistické společnosti. Sjezdu, který byl plným právem nazván „Sjezdem vítězství“.

Sjezd projednal a schválil základní dokumenty: Zprávu ÚV KSČ o činnosti strany a rozvoji společnosti od XIII. sjezdu KSČ a o dalších úkolech strany, Zprávu ústřední a revizní komise a Zprávu o hlavních směrech hospodářské politiky strany v letech 1971—1975.

Ve zprávách a dokumentech na sjezdu přednesených a sjezdem přijatých se promítly názory na směr vývoje naší socialistické společnosti.

Také k činnosti naší organizace a k celé oblasti tělesné výchovy, sportu a turistiky byla zaujata zásadní stanoviska. Byl především zvýrazněn její vysoký společenský charakter a význam pro život v socialistické společnosti, byl naznačen směr činnosti, její ekonomické zabezpečení a odpovědnost složek za její rozvoj.

XIV. sjezd KSČ nemohl pochopitelně detailně rozvinout všechny problémy v oblasti tělesné výchovy, sportu a turistiky.

Je na nás, na všech poctivě socialisticky smýšlejících členech naší organizace, abychom tvůrčím způsobem, iniciativně a angažovaně přistupovali k rozpracování části sjezdových dokumentů hovořících o tělesné výchově. Ale nejen to, musíme se plně postavit a podporovat všechna ostatní usnesení sjezdu. Jsou totiž v přímé závislosti na naší činnosti. Tak jak budou jednotlivé úkoly plněny, tak budeme mít také možnost rozvíjet naši činnost.

Všechny tělovýchovné orgány až po tělovýchovné jednoty již přistoupily k rozpracování dokumentů strany.

Čs. lyžařský svaz projednal závěry XIV. sjezdu KSČ a uložil všem úsekům a komisím předložit návrhy na jejich realizaci v našem svazu.

Očekáváme, že také nižší složky Čs. lyžařského svazu přistoupí velmi iniciativně k tomuto úkolu, že v konkrétní praktické činnosti vytvoří podmínky k realizaci usnesení a že tak, jako mnohokrát předtím, dokáží svůj kladný postoj k socialistické společnosti.

Směr naší práce určují již zmíněné dokumenty XIV. sjezdu KSČ a referát, přednesený dr. Richardem Nejezchlebem na společném rozšířeném zasedání ÚV ČTO, STO a ČSTV dne 10. června 1971, který byl v plném rozsahu zveřejněn v Čs. sportu.

Chceme dokazovat činy angažovanost za politiku strany a naši iniciativu, směřující k dalšímu rozvíjení naší socialistické společnosti a jednotné tělovýchovné organizace. Proto jsou již některé přijaté zásady zpracovány do plánů reprezentačních družstev lyžařů. Právě při přípravě a zabezpečení čs. lyžařské účasti na ZOH v Sapporu dokážeme, jak vážně chceme

brát usnesení sjezdu. Nastolili jsme vysoký kurs v požadavcích a nárocích na tuto oblast. Předsednictvo Čs. lyžařského svazu nemínil z tohoto směru ustoupit. Reprezentanti a jejich trenéři jsou rozhodnutí — jak ukázal v červnu svolaný aktiv — své závazky vůči socialistické společnosti plnit.

Také ostatní pracovníci a složky Čs. lyžařského svazu pochopí, že porostou nároky na práci. Její odpovědnost zvyšuje vědomí, že v ČSSR lyžuje na tři milióny občanů.

Od našich členů očekáváme také iniciativní přístup při volbách do národních výborů. Rovněž dokumenty připravované pro IV. sjezd naší tělovýchovné organizace by nás neměly nechat lhostejné a měli bychom se k nim v diskusi vyjádřit.

Společenskou angažovanost dokážeme svou prací na pracovištích, ve složkách na závodě. To je náš směr pro práci v nejbližším období.

„Úkoly dalšího rozvoje naší společnosti,“ prohlásil generální tajemník ÚV KSČ dr. Gustáv Husák ve svém závěrečném projevu na XIV. sjezdu strany, „pro další období jsou náročné, ale reálné. Splnění příštích úkolů předpokládá i vyžaduje tvořivé marxisticko-leninské myšlení a přístup, boj za nové cíle a novou kvalitu naší práce na všech úsecích. I v tom je nám zářivým příkladem XXIV. sjezd Komunistické strany Sovětského svazu. Kdo zůstává stát, je bit. A my chceme v našem vývoji kráčet stále vpřed, ke smělým cílům komunismu.“

Naši činnost nelze oddělit od života v socialistické společnosti, a proto slova generálního tajemníka mají nařídavý účinek i pro ni.

Seminář pro trenéry ÚZS ČSSR

Ve dnech 9.—11. května t. r. sešla se v TS ČSTV v Nymburce skupina sdruženářských trenérů z ČSSR k pracovnímu zasedání. Seminář byl jednoznačně zaměřen na sjednocení metodického postupu pro výcvik skoků a běhu na lyžích a měl současně seznámit přítomné trenéry s nejnovějšími vědeckými poznatky. Souběžně s odborným programem semináře byly vytyčeny hlavní směry v politickovýchovné oblasti jako nedílné součásti trenérského působení na vytváření osobnosti čs. sportovce.

Seminář znovu potvrdil užitečnost přímé konfrontace teoretiků a výzkumníků v oblasti závodního lyžování s praxí. Trenéři sdruže-

Dokončení na str. 10

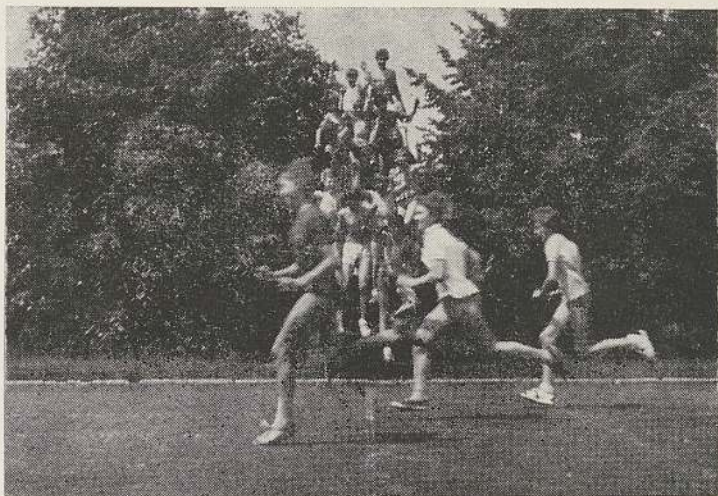
Přiblížené perspektivy

Na chvíli se sjezdářskými
žáky a zákyněmi v Nym-
burce

Tělovýchovné středisko ČSTV v Nymburce, to je taková přísná a zároveň vlnitá škola, v níž se obrušují plošky sportovního talentu pilným každodenním cvičením těla i ducha. V tělocvičnách, na hřištích a v posluchárnách se střídají sportovní svazy podle plánovitého systému, jimi prošli lidé, kteří se stali přeborníky a mistry, tady se začíná i končí, sem se člověk vrací a vrací se rád.

Vědomí, že vstupuje do řádu, vyznávajícího normu nejtvrďší řehole, je zpřijemňováno představou soužití v kolektivu, v němž jsou lidé stejné ražby, máme-li na mysli sportovní zaměření, nebo blízkých zájmů, bereme-li v úvahu celý ten ostatní život mimo sport. V takovém společenství nebývá nouze o úsměv, o chvíli pěkné pohody.

Ale ještě jeden balzám — ono trýznění těla, jež je dnes nutné v zájmu špičkového vý-

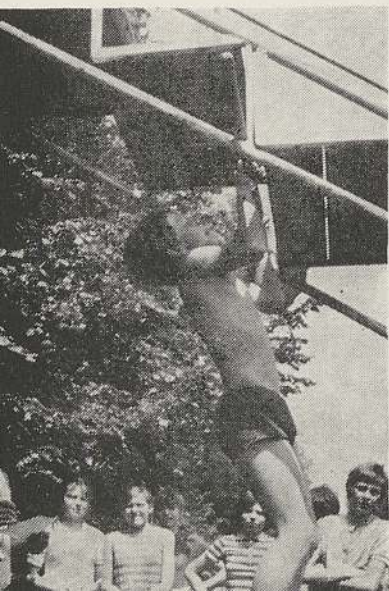
Děvčata v cílové pásce, chlapci na tribunce pro rozhodčí je hlasitě povzbuzují

konu. Mám na mysli prostředí nymburského tělovýchovného střediska a především pak to, jak v něm přírodu citlivě zasnovali s architekturou staveb a jejich funkcemi. Oko se po každé opře o něco uklidňujícího, kamkoli pohlédne. Přitom obzor tu má člověk skoro na dosah ruky. Tamhle je ohraničený řadou topolů, za nimiž si to líně šine Labe dopředu, tam rýsuje jeho hranice budova nové tělocvičny nebo park, v němž se jako oázy vyčlenily provozní plochy pro sportování. A za těmi hradbami širá a daleká rovina — Zlatý prut země české. Uvnitř hradeb kus ráje na zemi.

Přijel jsem tam začátkem června, kdy příroda hýřila zelenou barvou v tom nejsytějším odstínu. První seno vonělo z luk a vítr se opíral do lánů vzrostlého obilí a vytvářel v něm pohyb, který by svým vládním vlněním, připomínajícím těla tanečnic, vzrušoval i samotnou paní Isadoru Duncanovou. Uvnitř onoho půvabného sportovního mikroprostoru se vlnila těla mladých chlapců a děvčat. Třináct, čtrnáct, patnáct let jim bylo. Možná jedna z nejmladších kategorií, co po-

cítila učení—mučení nymburského střediska na svém těle. Ti hoši a dívky v počtu osmnácti hlav se předháněli v bězích na různé vzdálenosti, skákali do dálky jaksi nastavovaně (odborně se tomu říká více-skoky), házeli koulí levou i pravou rukou, dělali shyby do nekonečna, až jim lezly oči z důlků. Také si vzali do rukou nějaké závaží a přeskakovali lavičku z jedné strany na druhou. Kdo víc a rychleji, vyhrává. Kolem mládežnické osmnáctky se točili tři dospělí muži dost kontrastních exteriérů. Jeden poněkud menší a takový sporý, tělo samá kost a samá šlachy: dr. Jaroslav Kárník.

Druhý poněkud baroknějších tvarů: Jiří Jirsa. Třetí černý jako uhl, trochu asketické tváře: Pavel Zelenka. Trio trenérů pracovalo s metrem, se stopkami nebo s tužkou, jež přesně zapisovala výkony, jichž chlapci a děvčata dosahovali při letním testování, a občas procedilo skrze ústa: „Chlapče, loni jsi byl na tom líp“ — „zaber“ — „trochu života do toho vneste, děvčata“. Ti tři páni kontrastních exteriérů vypadali důstojně ve svých rolích a volili vyvážený maratónský rytmus pro své kroky, těm osmnácti chlapcům a děvčatům se lil pot s tváří a srdce bušila jako kovářské kovádky starých dobrých časů. Ale tak to

To byly chvíle, kdy chlapcům „vylézaly“ oči z důlků

už bývá na soustředěních sportovců.

Tohle byl kontrolní sraz národního sjezdařského družstva B s perspektivou ZOH 1980 nebo 1984. Zřejmě existují ještě další skupiny. Dr. Jaroslav Kárník, šéf sjezdových disciplín Svazu lyžařů ČSR: „Ačko shromažďuje starší dorostence a muže prvním, nanejvýš druhým rokem. Budeme je připravovat až do roku 1974 — nejspoději 1976 a pak by je měl převzít „federál“. Céčko, to jsou žáci a žákyně od deseti do třinácti let. Kdysi se jim říkalo „niveáci“, ale nebylo to zrovna nejšťastnější pojmenování. Kromě toho zavádíme ještě kategorii předžáků do deseti let. Bude to 15 až 20 chlapců a děvčat. Sportovní svět se zhlédl v neranější specializaci, nuže at jí tedy má. Ve sjezdařském sportu je zvlášť potřebná. Dětem dáme možnost zazávodit si před žakovskými soutěžemi. Nebude to nákladná investice. Stejně jako nás příliš nezatížila liga žactva, kterou jsme již uvedli v život a již se pravidelně zúčastňovalo na dvě stě mladých závodníků. Máme totiž jedny z nejskvělejších mecenášů, jaké kdy zrodil lyžařský sport: sjezdařské táty a mámy. Jejich obětavá pomoc se nezastavuje před žádnou překážkou a umožňuje nám zvládnout onu obrovskou erupci, jejímiž jsme svědky v mládežnickém sjezdařském sportu.“

Béčko představuje jakýsi střed obou krajností. Pavel Zelenka: „Má perspektivu ohraničenou ZOH 1980 nebo 1984. Tam by mělo dosáhnout zenitu výkonnosti. Připravili jsme pro ně plán, který je rozpracovaný do čtyř etap, členěných do dvouletých cyklů a ročních tréninkových období. V každém roce dostanou členové družstva přesný návod práce i postupné cíle, které by si měli přibližovat. Netajíme se s přísnými požadavky. A to nejen na lyžích. Žádáme také výborný prospěch ve škole. Není bez zajímavosti, že šestnáct z devatenácti niveáků studovalo s vyznamenáním. Ti první niveáci tvoří vlastně základní zá-

Startuje se k „víceskokům“

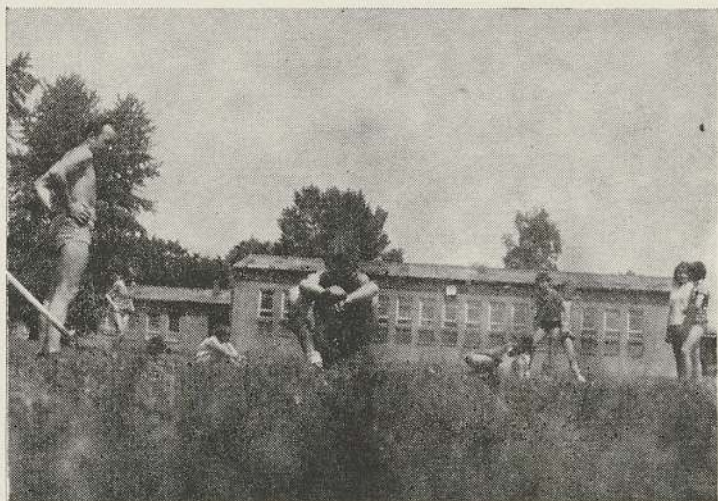
vodnický materiál dnešního béčka. Začalo se s nimi pracovat právě před dvěma léty.“

Takhle tedy pracuje sjezdový úsek Svazu lyžařů ČSR, přesněji řečeno jeho komise mládeže. Ocenil jsem cílevědomost a jasnou koncepci tohoto programu. Málokdy se setkáváme s podobnými, do sebemenšího detailu propracovanými kapitolami sportovního růstu. Zdá se mi, že čin sjezdařů v tomto směru může mít dokonce inspirativní účinek. Všechno je do-

konale srovnáno do škatulek. Tu Sapporo, tu Svätý Mořic, tu Denver. A pak ještě dál až do roku 1984 — co kdyby to bylo zrovna ve Vysokých Tatrách a po olympijsku? Jak budou postupovat, přicházet mezi starší žáky, mladší a starší „dorco“ a „dorky“ (ó, češtino, jaké to podivuhodné patvary tvoříš v zájmu úspory času a písma) a pak zase odcházet, a to nejen ti, co jsou předmětem péče, ale i lidé, kteří o mladé sjezdaře pečují. Třeba trenéři. Až skončí své posílání trenér družstva A, začne s céčkem a bude s ním postupovat. Pro tým A a B jsou zajištěni placení trenéři. Béčko, které je předmětem prvořadé péče, dostalo Pavla Zelenku a Jiřího Jirsu do vlnku. Mimochodem, je to trenérský tandem bezesporých kvalit a dobře se-hraný.

Měl jsem příjemný pocit, když jsem ty muže poslouchal, že sjezdařům byl dán dar iniciativy, že mají své věci dobře promyšlené a že se jim podařilo mimo jiné nalézt také správný klíč pro dělbu práce mezi federálem a národním svazem: tvořit podhouby i zázemí státní reprezentace. Často slyším v předsednictvu, že tahle dělba dost skřípe v různých úsecích lyžařské odbornosti. Sjezdaři českého lva ukazují cestu.

Hovořil jsem o iniciativě. Zaujala mne ještě jedna její složka. Jmenuje se krátkodobá internátní škola sjezdařů. Ve vět-

→
A takhle vypadá jejich konec

šim měřítku pěstují tenhle systém péče o mladé lyžařské talenty v NDR, něco podobného internátním školám chtějí realizovat na Slovensku. V českých zemích se zatím nedaří legalizovat stále internátní školy. Uvítejme proto alespoň pokus o její krátkodobou formu. Hovoří o ní Jiří Jirsa, jeden z těch, kdož byli otci podnětné myšlenky: „Máme tuto představu o naší internátní škole: bude ve Špindlerově Mlýně, začne 20. listopadu a potrvá do 16. ledna — tedy období nejdůležitější pro rozvoj výkonnosti. Chodit do ní budou členové perspektivního družstva B plus nadaní sjezdaři z místních zdrojů. Dohromady to bude asi dvanáct chlapců a děvčat. Bydlet budou na stadiónu ve Svätém Petru a navštěvovat školu ve Špindlerově Mlýně. Nevytvorí samostatnou třídu, nýbrž budou pokračovat na tom stupni výuky, jako ve svých domovech. Uvolníme je z pracovního zaměstnání, z hodin zpěvu a tělocviku. Od jedné hodiny do čtyř budou intenzivně trénovat na lyžích. Pak se soustředí v pionýrském domě, kde se do-

V Lyžařství č. 7 byli uvedeni V. Jakoubek a J. Kraus mezi členy reprezentačního družstva skokanů. Jejich nominace v týmu ČSSR neodpovídá skutečnosti. Místo nich měl být v seznamu Jaromír Liďák [1948 — Dukla Banská Bystrica]. Omlouváme se za chybnou informaci, způsobenou přepisem zastaralého materiálu.

Mecenáši

Každý lyžařský závodník rakouského reprezentačního týmu si bude moci napříště vybrat značku lyží (samozřejmě jen rakouskou!). Takové je rozhodnutí „Austria Racing Team“, vytvořeného pěti velkými značkami rakouských lyží (Atomic, Blizzard, Fischer, Kastle, Kneissel). Výrobci lyží dají k dispozici národnímu týmu pro jeho přípravu (!) částku zhruba 3,75 miliónu devizových korun. Úspěchy, jichž dosáhnou rakouští reprezentanti, pak půjdou k dobru „Austria Racing Teamu“ a nikoli jen jediné výrobní značce.

-chm-

stanou do rukou pedagogického pečovatele, který je připraven na předměty příštího dne. Po večeři je čeká osobní volno nebo jim předložíme instrukční lyžařské filmy. V příštím roce chceme rozšířit internátní školu časově i množstvím žáků a žákyň.“

K tomu snad není zapotřebí žádný komentář. Vůbec bych se nedivil, kdyby nápad sjezdařů převzali v jiných disciplínách. Prospělo by to českému i československému špičkovému sportu.

Ale mnoho věcí čeká ještě na řešení v mládežnickém lyžařském sportu. Ano, sáhli jsme do raného věku specializace, protože to je sportovní zákon doby, ale nepodařilo se třeba plně zrovnoprávnit tuto nejmladší závodnickou vlnu s ostatními kategoriemi. Proč třeba žáci a žákyň od deseti do čtrnácti let nemají stejné slevy na lanovkách jako dorostenci? Naléhavě na sebe upozorňuje i problém členství v ČSTV a s tím související otázka pojištění. Členství v ČSTV začíná od čtrnácti let, ale tady jsou mladíci desetiletí, ba dokonce devítiletí a osmiletí, máme-li na mysli onu kategorii předžáků. Těm by přeci také slušely výhody, vyplývající z průkazky člena naší dobrovolné tělovýchovné organizace. Nebo proč nemají žáčkové a žákyň stejné pojistné podmínky jako dorostenci? Je to snad méně rizikový sport, když jej provozuje takový sjezdařský záček?

Nejvíce zármutku však způsobuje nedořešená otázka mezinárodních styků sjezdařského žactva. Protože se všude v Evropě začíná se špičkovým sportem vlastně už v útlém věku člověka, zrodily se podle zákona o funkci, tvořící si orgán, také příslušné mezinárodní soutěže. Sjezdoví mladíci a dívky mají dokonce své neoficiální mistrovství Evropy v Itálii. My jsme tam byli před dvěma roky a dopadli jsme nad očekávání výborně. Ale to byla labutí píseň našeho setkávání s kolegy a kolegyněmi na sjezdových lyžích v zahraničí. Vešlo v platnost usnesení předsednictva ÚV ČSTV o tom, že zahraniční výjezdy žákovských kategorií jsou nežádoucí. Neúprosné pravidlo mělo však své

výjimky, a ty z něho vyloučily žákovská družstva fotbalistů a hokejistů. Nepovažují toto rozhodnutí za zcela spravedlivé už proto, že dává šance jenom jednom a druhým je odpírání. Přitom v případě sjezdařského družstva žáků nejde jen o to, aby mohlo vyjždět do Itálie nebo se setkávat se žákovskými týmy z alpských zemí. Jsou i v socialistických zemích partneři víc než dobří a měli bychom udělat všechno pro to, aby mohli své síly proěřovat na závodech s našimi mladými reprezentanty. Snad se v krátkém čase podaří zprovodit ze světa i tuhle brzdu rozvoje závodnické osobnosti.

Také tohle se mně zdá příznačné pro profil béčka. Družstvo se přihlásilo do soutěže o získání titulu Vzorný kolektiv ČSTV a požádalo písemně o kolektivní vstup do pionýrské organizace. Samostatnou pionýrskou skupinu vytvoří na ÚV ČSTV, při čemž tamní základní organizace SSM bude jeho patronem.

A docela nakonec se seznámme s těmi, o nichž byla hlavní řeč v našem článku, se jmény chlapců a děvčat, členů perspektivního reprezentačního družstva B. Tvoří je: Dalibor David (1957) z ČSA Karviná, Jiří Hoffman (1956) Seba Tanvald, Petr Hönig (1956) z Lokomotivy Teplice, Petr Kakeš (1959) Slovan Pec, Michal Kárník (1958) ze Slavie VŠ Praha, František Kolín (1958) ze Slovanu Pec, Jiří Kornfeld (1957) ze Sokola Janské Lázně, Dušan Porubský (1956) Slovan Pec, Eduard Ptáček (1957) TJ Desná, Bohumír Zeman (1957) ze Slovanu Špindlerův Mlýn; Zdena Cihelková (1956) z Tesly Pardubice, Drahuše Dlouhá (1958) z Lokomotivy Teplice, Věra Jahodová (1957) TJ Rožnov, Taňa Navrátková (1957) TŽ Trinec, Zdena Šůvová (1957) Jiskra Železný Brod, Jana Štanclová (1958) ze Slovanu Pec, Věra Šudová (1956) z Jiskry Ústí n. OrL a Eva Úhrová (1958) Slovan Pec.

Ať se vám vaše perspektiva, milí chlapci a děvčata, přiblíží a stane se jednou skutečností — tedy i s vaší účastí na ZOH 1980 nebo 1984, třeba zrovna ve Vysokých Tatrách.

Jiří NEJEDLO

SJEZDAŘI NA BALKÁNĚ A KAVKAZU

Protože to byl můj první zájezd do Rumunska i Bulharska v životě, přijal jsem s povděkem úkol odvézt dvakrát naše nejlepší sjezdaře k závodům na Balkán. Z těchto závodů bych rád sdělil několik dojmů.

První zájezd do Bulharska se uskutečnil ve dnech 25.—29. března 1971 na tradiční závod Pohár Aleka v blízkosti Sofie (pohoří Vitoša), druhý pak ve dnech 8.—12. dubna na náhradní závod o Pohár federace zimních sportů v rumunské Sinaii. Do Bulharska jsme cestovali společně s trenérem a družstvem žen, do Rumunska odjelo pouze družstvo mužů, protože výkon rumunských děvčat nedosahuje zatím mezinárodní úrovně. Soutěž žen byla v Rumunsku jen domácí záležitostí. Sněhové podmínky v obou místech byly poznamenány pokročilým ročním obdobím a geografickou polohou. Chemických prostředků k úpravě nebylo použito.

Trati slalomů na obou místech odpovídají dobrému průměru a dávají možnost slalomů přes 50 vteřin. Zatímco úroveň tratí pro obří slalom, který se v obou případech jede v konečné části na trati slalomu, nedosahuje úrovně tratí slalomových. Zatímco v Sinaii je rovina po první části tratí příliš dlouhá a jednotvárná, trať na Vitoši při čase 1:15 min. je přece jen příliš krátká. V obou místech byly tratě dobře vytyčeny bez násilných změn rytmu.

Na mechanizaci lyžování se v obou případech podílejí zahraniční firmy: Na Vitoši, kam vede ze Sofie kabinová lanovka italské konstrukce, je v bezprostřední blízkosti svahu ještě jedna dvojsedačka (Pomagalski) a sedačka, vedoucí od cíle až na vrchol nad start. Telekomunikace v Sinaii popsal už redaktor J. Nejedlo.

Materiální vybavení závodníků je na dobré úrovni. Obsazení závodů bylo poměrně rozdílné. Slabší konkurence, hlavně v Bulharsku (závodů kolidovaly s velkými závody v Tausieure ve Francii), v Rumunsku pak soutěž mužů byla obsazená velmi dobře hlavně díky Rakušanům, o čemž svědčí dole uvedené teoretické přírážky.

Výsledky našich byly velmi rozdílné. V Bulharsku se měl stát obří slalom jasnou záležitostí Pažouta. Bohužel z objektivních příčin (při cestě do Prahy se mu ve služebním voze ztratily? — zničily? — zmizely? lyže a náhradní nedosahovaly požadované kvality) stál jeho bezchybný výkon jen na 3. místo, zatímco ve slalomu byl pro neprojetí otevřené poslední branky (pro probíhající závod žen nebyla postavena druhá tyč [diskvalifikován stejně jako další dva závodníci před ním. Teprve dalšího závodníka se podařilo pořadatelům „navést“ správně do cíle. A tak Janda, který zde byl na recipročním zájezdu s Duklou, obsadil pěkné 2. místo.

V soutěži žen se může plným právem těšit Alena Uhrová ze způsobu jízdy, ale i z vítězství. V Rumunsku dosáhl velmi pěkného 3. místa mezi Rakušany Sochor a stejné místo obsadil Pažout ve slalomu díky výborné jízdě ve II. kole.

Nový hotel v Těrskolu

Oba zájezdy ukázaly, že při koordinaci závodů (k níž již mezitím došlo) je možné i těchto závodů dobře využít k obohacení mezinárodního kalendáře i zisku důležitých bodů FIS.

VÝBORNÝ TRÉNINK

Po dvouleté přestávce se uskutečnily ve dnech 15.—19. května mezinárodní lyžařské závody ve slalomu a obřím slalomu v hlavním středisku sjezdařského sportu Těrskola v oblasti Elbrusu. Tentokrát za velmi dobré konkurence, což dokumentují jména Brugmann, Zwiling, Neureuter a Gablová. Z našich závodníků při studijním zaneprázdnění Pažouta startovali Sochor a Petřík. Na několik dojmů jsme se po příjezdu zeptali trenéra našich sjezdařů Jana Vedrala.

Na Kavkazu jsi nebyl poprvé. Co se od tvé poslední cesty změnilo v rozvoji zařízení?

„Nejdříve bych chtěl trochu připomenout podmínky, které zde pro budování jsou. Sníh leží až do konce dubna a začíná padat koncem října. To omezuje období možné výstavby na šest měsíců. Další potíže jsou nadmořská výška (v místech výstavby lanovek přes tři tisíce metrů) a skutečnost, že poslední úsek lanovky povede po ledovci. To jsou hlavní potíže, které brzdí vybudování lanovky pro ideální

Čs. trio pod vrcholy Elbrusu

letní lyžování v prostoru Elbrusu. V oblasti Čegetu přibyla jedna sedačka, pod prvním stupněm lanovky na Elbrus v Azau nový hotel a středisko ministerstva obrany v Těrskolu, kde jsme byli ubytováni.“

Jaká byla konkurence na letošních závodech?

„Závody byly vypsané poprvé v kalendáři FIS. Bezsporu zde byla nejlepší konkurence ze dosavadních ročníků, za kterou by se nemusel stydět žádný závod FIS B v Alpách. Stačí jen poznamenat, že např. ve slalomu mužů byla přírůžka +2,22 bodu, což je vynikající. V kategorii žen startovaly ze zahraničí jen dvě, velmi dobré Rakušanky. Vůbec je zde zaměření převážně na mužské obsazení. Osobně si však myslím, že v ženách mají sovětští sjezdáři lepší závodnice než v mužích.“

Jak hodnotíš výsledky našich závodníků?

„Bezsporu výborný je výsledek Sochora v obřím slalomu. Podle mého názoru však se zde uplatnil silný vliv aklimatizace v náš neprospěch. A nejen u nás. Stejně na to doplatili Poláci, Jugoslávci, Bulhaři a domácí závodníci. Vlastní závody totiž započaly v osmý den našeho pobytu, tedy v době nastupující aklimatizační krize. Závodníci alpských zemí totiž přijeli až dva dny před závodem. Bylo to možné pozorovat z postupného poklesu formy. Sochorovo 3. místo v obřím slalomu zůstalo díky velkému náskoku z prvního kola. Ve slalomu byli oba naši jezdci diskvalifikováni. Zde zřejmě sehrála svou roli i únava. Vždyť i tak ostřílení závodníci jako Brugmann (vítěz závodu v obřím slalomu Světového poháru v Berchtesgadenu) musel po dojetí několik minut odpočívat na sněhu.“

A tvé celkové hodnocení pobytu ...

„Zájezd byl každopádně výborným tréninkem. Nezbytně je však třeba — hlavně pro letní trénink — dobudovat lanovku pod Elbrusem. Potom i v tomto sportovním odvětví mohou hrát sportovci SSSR první housle na světě, z čehož můžeme jen profitovat.“

Kongres vo znamení dobrej vôle

Ján MRÁZ, vedúci čs. delegácie na kongres. jednani v Opatiji

28. kongres FIS bol tzv. „pravidlový kongres“, ktorého hlavnou úlohou bolo schváliť nové pravidlá, ktoré by mali platiť najmenej 4 roky, resp. 8 rokov. S ohľadom na neustále útoky predsedu MOV p. Brundageho na FIS a jeho kontraverziu s FIS a hrozby vylúčenia FIS zo ZOH stali sa veľmi dôležitými otázky „amaterské“, o ktorých sme rokovali vyše troch dní na predsedníctve.

Pre závažnosť prerokovávaných týchto otázok prekonzultoval som ich ešte pred odchodom na kongres podrobne s ing. Šubrtom, ale aj dr. Kroutilom a informoval som o vážnej situácii aj predsedu ÚV ČSTV dr. Nejezchleba.

Z nášho hľadiska uzatvárala na kongrese otázka majstrovstiev sveta v lyžovaní, ktoré sme v roku 1970 usporiadali vo Vysokých Tatrách. Podal som jednak písomnú obsiahlu záverečnú správu v angličtine a ruštine a jednak som stručne referoval priamo na kongrese.

Kongres prerokoval však aj zásadnú otázku a prvý otvoril dvere štartu profesionálnych lyžiarov na pretekoch FIS, tzv. „otvorených pretekoch FIS“. Je to veľmi vážny krok, s ktorým pochopiteľne nesúhlasíme, ale ktorého účelom bolo dostať pod kontrolu profesionálne lyžovanie, ktoré sa rozvíja predovšetkým v USA.

Po dlhých a obťažných rokovaniach o amaterizme, kde sa stretávali asi tri názory, bol spracovaný predsedníctvom FIS návrh na zmenu §§ 8 a 9 pravidiel FIS týkajúcich sa amaterizmu. V podstate boli v hre tri skupiny:

a) socialistické štáty a Japonsko, ktoré za každú cenu chceli udržať lyžovanie na ZOH a tedy pripravené hľadať s MOV kompromisy;

b) Kanada, USA, Švajčiarsko a alpské zeme, ktoré boli ochotné sa prípadne ZOH nezúčastniť;

c) škandinávské zeme, ktoré najmä pokiaľ ide o individuálnu propagandu žiadali zmeny im vyhovujúce.

Nakoniec sa v tejto pre FIS „osudovej“ veci dosiahol na

predsedníctve kompromis, ktorý neskoršie prijal aj kongres a boli pripravené návrhy na nové znenie niektorých paragrafov:

- § 8 — licencie,
- § 9 — kvalifikácia pretekárov,
- § 10 — podpora a rekláma,
- § 11 — podpora lyžiarov,
- § 12 — kontrola a sankcie.

Takto po vyše trojdennom rokovaní sa podarilo dosiahnuť kompromisné riešenie a zabránilo sa rozkolu predovšetkým vo vnútri FIS. Pri tejto súvislosti by som rád uviedol, že prezident dr. Hodler uviedol, že tlač nesprávne interpretovala rozhodnutie zo zasadnutia OPA — alpských zemí. Toto potom zavadalo príčinu k ďalším závažným úvahám o účasti FIS na ZOH 1972.

FIS prijala pravidlá o amaterizme, ktorými sa chce riadiť. Zostáva však otvorená otázka postoja MOV k našim novým pravidlám. ZOH sa totiž budú poriadat podľa pravidiel MOV. Je také stanovisko, že všetky štáty nahlásia teraz na ZOH pretekárov, aj včetně tých, ktorých mená spomínam p. Brundage. Očakáva sa ale tiež možnosť, že MOV na svojom zasadnutí v Luxemburgu v septembri t. r. by mohl zaujať k pravidlám FIS pripomienky a pre tento prípad bolo rozhodnuté, že v prípade závažnosti novej situácie výkonný výbor FIS zvolá predsedníctvo na dni 25.—26. 9. 1971 do Paríža, alebo ak by to situácia vyžadovala zasadnutie FIS spolu s predsedami národných federácií začiatkom októbra v Madride.

Ako vedúci delegácie FIS na

5. zasadnutí Generálneho zhromaždenia medzinárodných športových federácií vo Viedni konaného v dňoch 11.—14. 3. 1971 podal som správu o tomto zasadnutí resp. doplnil som obsiahlu písomnú informáciu, ktorú som podal členom predsedníctva FIS a tiež členom predsedníctva ČSSR a medzin. odd. ÚV ČSTV. Bola vzatá na vedomie.

Bola vzatá na vedomie tiež predbežná informácia, že SSSR chce usporiadať majstrovstvá Európy juniorov v klasických disciplínach v roku 1972 v Kavgolove.

Obsiahlejšia bola diskusia o Svetovom pohári zjazdárov. V nej sa pokračovalo aj po skončení kongresu na záverečnej porade predsedníctva. Boli prijaté návrhy na zvýšenie čiastok poplatkov na Šfrs 3000,— a Šfrs 5000,— a ďalej znížený počet na 7 zjazdových pretekov, 7 obr. slalom a 7 slalom. Perspektívne sa FIS rozhodla, že do 2 rokov sa z komisie Svetového pohára urobí subkomisia zjazdovej a slalomovej komisie FIS a takto sa zaradí postupne do normál-

nych súťaží FIS. Tiež bolo odporúčané, aby na čele nestál prezident FIS.

Po skončení kongresu konala sa záverečná porada predsedníctva, ktorej hlavnou úlohou bolo menovanie členov komisií. Toto sa dialo za prítomnosti predsedov jednotlivých komisií. Čs. delegáti boli opätovne potvrdení vo svojich funkciách. Na základe rozhodnutia predsedníctva ČSSR stiahol som návrh na ing. Šimu. Ja som bol menovaný do finančnej komisie, ktorá je pričlenená k predsedníctvu FIS, resp. v jeho rámci (Hohental, Kjelström, Mráz, Wagnerberger). Do skokanskej komisie a združenárskej sa podarilo presadiť s. Hochmuta a Schrödera z NDR, tak isto sa stal po dlhšej diskusii riadnym členom Z/S komisie FIS poľský doterajší náhradný člen Roy, hoci boli pripomienky k jeho malej aktivite.

Počas kongresu došlo k telesnej výmene názorov medzi predsedom rozhodcovskej komisie FIS H. Fuchsom a tajomníkom skok. komisie P. Pepeunigom (alkohol), takže švajčiarska delegácia ho odvolala z funkcie predsedu komi-

sie a na jeho miesto bol menovaný Švéd P. Oehman (dočasne).

Bola vzatá na vedomie informácia, že ME v zjazdových disciplínach, ktoré schválil kongres, usporiada v roku 1972 Madonna di Campillo a v roku 1973 Garmisch Partenkirchen, čo bolo odsúhlasené. V roku 1974 by mal usporiadať niektorý stredoeurópsky štát, hovorí sa konkrétne o ČSSR.

Kongres po počiatkovej nervozite, najmä po prerokovaní zásad amaterizmu, mal dôstojný a dobrý priebeh a konal sa v priateľskej atmosfére ako to zodpovedá doterajšej tradícii „FIS rodiny“. Bola snaha riešiť veci solídne a vyjsť v ústrety aj návrhom z národných zväzov.

Pre nás bol kongres úspešný:

a) pretože všetky čs. návrhy (až na pretek družstiev v skoku) boli prijaté, čo svedčí o veľkej aktivite našich delegátov. Dôležitý je najmä návrh ceremoniálov nami presne definovaný, ktorý som podal na základe skúsenosti z MS vo Vysokých Tatrách a prijatý bol

Dokončení na str. 16

Prípad pre prokurátora

Obdivujem originalitu. Aj v negatívnom zmysle. Taká vlnková lúpež storočia — pekná dávka inteligencie a povedal by som zločineckej elegancie. Všetko v rukavičkách do najmenších detailov premyslené. Tým viac sa mi protiví hrubá a neokrôchaná práca podvodníčka vydávajúceho sa za populárneho lyžiara Milana Pažouta. Je až zarážajúce, koľko ľudí naletí takému primitívi. Už ho máme.

Prišiel Vladimír Šimovič, sympatický vysokoškolák:

▲ Aj mňa ten človek okradol. A poznám jeho meno, aj bydlisko a číslo občianskeho preukazu.

— Porozprávajte mi všetko od začiatku — ukludňujem rozčúleného.

▲ Ešte v roku 1969 sa vracala moja sestra z Kanady, kde bola ako pracovníčka CKM. Na

stanici v Prahe sa k nej prihovril mladý muž a predstavil sa ako M. Pažout. Pomohol jej s kuframi. Sestra mu vtedy udala adresu. Zrazu po dvoch rokoch, presnejšie 10. februára 1971, sa objavil v Bratislave. Prišiel k nám a získal si dôveru celej našej rodiny. Poďakovali sme sa mu ešte raz za ochotu.

Druhý raz prišiel 11. februára 1971. Tvrdil, že ide do USA na preteky na Svetový pohár a že mu tréner vybavuje v Prahe doklady. Zdržal sa krátko. Večer 13. februára zvonil telefón na byte. Ozýva sa „Pažout“ z Košíc. Oznamuje, že do USA necestuje, ale príde do Bratislavy, no nezohnal nocľah a či by nemohol prespať u nás. Súhlasili sme a zo 14. na 15. februára u nás nocoval. Ráno — mal som práve skúšky, na ktoré som sa pripravoval — nechal som „Pažouta“ na chvíľu

samotného. Zrejme využil túto príležitosť a ukradol mi 600 tuzexových bonov. Stratu bonov som zistil až o dva dni. Medzi časom ale už vydarený vtáčik býval v hoteli Devín. Za pomoci príslušníka ZNB sme údajného Pažouta legitimovali a bol predvedený na vyšetrovanie. Zistili, že ide o J. S., narodeného 13. 7. 1947 v Sp. N. Vsi. Je zamestnancom ČSD, a to vysvetľuje jeho pohyblivosť.“

To by mala byť bodka za celým prípadom. Žiaľ, veci sa komplikovali. Poškodenému Šimovičovi išlo v prvom rade o to, aby získal nazad svojich 600 bonov. A tak mu podvodníček J. Š. podpisuje prehlásenie, že si od neho „vypožičal“ tých 600 bonov a že mu ich vráti do 26. februára 1971. Práve tento doklad zachránil vydareného vtáčika. Pri vyšetrovaní nemali prakticky príslušníci kriminálky dôvod na zadrdžanie a odovzdanie prokurátorovi. No, žiaľ, poškodený Šimovič ešte dnes čaká na svoje peniaze.

-es-

Plán vrcholných soutěží v ČSSR 1972

Datum	Místo	Druh záv.	Kat.	Disciplína
BĚH — dospělí a junioři				
15.—16. 1.	Sliač	CKZ—I. CL	M, Ž, J	15, 30—5, 10, 10—5 km
5.—6. 2.	Nové Město n. M.	I. CL CKZ	M, Ž, J	15, 30—5, 10, 10—5 km
20. 2.	Jizerské hory	M—ČSSR	M	50 km
24.—27. 2.	Jizerské hory	M—ČSSR P—ČSSR	M, Ž, J	15, 30—5, 10, štaf., 10, 5 km
4.—5. 3.	Mšeno n. Nis.	I. CL	M, Ž	15—5—štaf.
10.—12. 3.	Tatranský pohár	CKZ	M, Ž	15, 30—5, 10 km
BĚH — dorost:				
3.—5. 3.	Závažná Poruba ev. Tatranská Lomnica	P—ČSSR	dor. ml., st.	vše
SKOK — dospělí:				
9. 1.	Liberec	CKZ	M	P—90
11. 1.	Špindlerův Mlýn	CKZ	M	P—72
25.—27. 2.	Liberec	M—ČSSR	M	P—70, P—90
9.—12. 3.	Tatranský pohár	CKZ	M	P—70, P—90
SDRUŽENÝ ZÁVOD — muži a junioři:				
1.—2. 1.	Harrachov	M, J	CKZ	
15.—16. 1.	Tanvald	CKZ	M, J	
25.—26. 2.	Liberec	M—ČSSR P—ČSSR	M J	
9.—12. 3.	Tatranský pohár	CKZ	M, J	
SKOK A SDRUŽENÝ ZÁVOD — dorost:				
1.—2. 1.	Harrachov	CKZ		sduž.
29.—30. 1.	Tatranská Lomnica	CKZ		skok, sduž.
12.—13. 2.	Lomnice n. Pop.	CKZ		skok, sduž.
4.—5. 3.	Harrachov	P—ČSSR		skok, sduž.
SJEZD — dospělí:				
8.—9. 1.	Telnice TJ Chem. Ústí n. L.	CKZ—I. CL	M, Ž	2× slalom
16.—19. 1.	Rokytnice v Krkonoších TJ Liaz Jablonec n. N.	CKZ—I. CL	M, Ž	2× sjezd
18.—20. 2.	Špindlerův Mlýn TJ Technika Brno	CKZ—I. CL	M, Ž	sl., o. sl.
10.—12. 3.	Chopok jih	M—ČSSR	M, Ž	sl., o. sl.
13.—14. 3.	Chopok sever	M—ČSSR	M, Ž	sjezd
SJEZD — dorost:				
20.—23. 1.	Rokytnice v Krkonoších	CKZ	dor.	2× sjezd
24.—27. 2.	Špindlerův Mlýn OSL Trutnov	P—ČSSR	dor.	sl., o. sl., sj.
24.—26. 3.	Vrátna TJ VŠD Žilina	CKZ	dor.	sl., o. sl.

VYSVĚTLIVKY:

M—ČSSR = mistrovství ČSSR

P—ČSSR = přebor dorostu (juniorů) ČSSR

CKZ = celostátní kvalifikační závod (pro zařazení do celostátních žebříčků nebo nominační závod pro účast na P+M—ČSSR)

I. CL = I. celostátní liga

GA-PA na klasické téma

10. INTERSKI

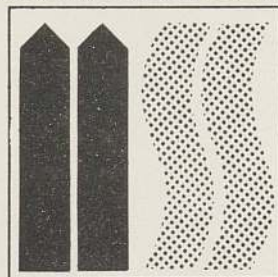
V tomto příspěvku k IX. kongresu INTERSKI v Ga-Pa, navazujícím na úvodní článek dr. Čtvrtečky, budeme informovat o té části jednání, která se zabývala problematikou klasických disciplín.

Vyhrazené časy na přednášky, ukázky a diskuse naznačily, že klasické disciplíny si razí, i když zatím pomalu, cestu i do tak vyhraněné společnosti, jakou donedávna byla společnost učitelů lyžování. Jistý nátlak, který systematicky vykonává cvičitelská a školská sekce pro větší uplatnění klasických disciplín na půdě INTERSKI, jakož rozšiřování severského lyžování v alpských zemích, o lyžařském severu nemluvě, zřejmě snaha pořadatelů kongresu o předvedení i výuky běhu a skoku za asistence věhlasných německých závodníků, přinesly své ovoce. Je nutno s potěšením konstatovat, že dění okolo klasických disciplín se těšilo značnému zájmu odborníků i obecnosti.

Na kongresu přednášeli a demonstrovali své školy Seveřané, domácí Němci a Československo. Seveřané měli připravenou společnou ukázkou vybavení pro túry a pro bivakování a vůbec výstroj a výzbroj pro delší pobyt ve volné přírodě. Pro tuto ukázkou si nechali navézt obrovskou hromadu sněhu na lyžařský stadión, v které

pak stavěli celé podzemní město. Ta hromada sněhu stála pořadatele 6000 DM! Ukázka to byla velmi zajímavá, výzbroj a výstroj perfektní, i když s výukou neměla mnoho společného. Spíše malý lyžařsko-turistický přírodní veletrh. Skok na sever předvedli Norové, mezi kterými nechyběl populární a velmi sympatický Birger Ruud, t. č. 59letý. Skákali na malém a středním můstku, od žáků až po toho věčně mladého B. Ruuda. Ukázka to byla dlouhá a nepříliš zajímavá. O metodě se dalo těžko mluvit. Těžiště spočívalo v opravování chyb při odrazu. Rozdávali grafy a kinogramy přímo venku, ale v příliš dlouhých komentářích, tlumočených do dalších dvou jazyků, ztrácela ukázka spád a přehlednost. Nakonec skončila téměř bez diváků. Zdá se, že méně by bylo více.

Němci využili domácího prostředí a vyrukovali na běh i skok se třiceti demonstrátory. Samozřejmě perfektně oblečenými a výzbrojenými. Ukázka běhu měla demonstrovat použití hudby při nácvičce běhu. Různé skupinky za spolupráce

1975 ČSSR

Thomy a dalších es předváděly ve všelijakých seskupeních základy běžeckých kroků a dalších prvků běžecké techniky. Shodně s vyjádřením jiných pozorovatelů jsem nabyl dojmu, že ukázka byla více zaměřena na vnější efekt než na vlastní metodiku. Metoda se zcela ztratila v choreografii. Autoři ukázky v dobrém úmyslu použít hudby k zvýraznění rytmu běhu přehlédli to, že rytmus kroku rozdílně vysokých lidí s rozdílně dlouhými končetinami je při přirozeném kroku a skluzu rozdílný, což vyniklo při běhu v řadě vedle sebe, kdy jeden běžec krok natahoval a druhý brzdil. Ukázku skoku předvedly německé naděje. Příprava na rovině, nácvičce jednotlivých prvků skoku a dokonce vlastní skoky byly první ukázkou skutečně školy, i když výkonnost byla velmi rozdílná a o pády nebyla nouze. V každém případě však v ukázce byl patrný systém a snaha ukázat metodu.

Naše ukázky nácvičce základních běžeckých kroků a základů skoku předvedla nadějná šestka žáků z Harrachova, o které jste již četli. Pevně věříme, že ne naposledy. Ukázky byly velmi dobře přijaty a vysoce hodnoceny odborníky.

Ukázka běhu byla koncipována ve třech částech, z nichž první ukazovala prvky běžecké přípravy až po skok ze sněho-

Vlajka INTERSKI při zahajovacím ceremoniálu

vého můstku, druhá návčik techniky základních běžeckých kroků až po dokonalé technické zvládnutí a ve 3. části pak aplikaci techniky v improvizované stopě terénem včetně skoků z můstku. Zaměřili jsme se i na ukázkou nesprávného provedení prvků či kroků, což bylo kvitováno velmi příznivě. Musíme přiznat, že to dalo při návčiku největší práci. Překvapením byl častý potlesk na otevřené scéně, který vyvrcholil

Kästle stupňuje produkci

Rakouská továrna Kästle, Hohenems (Vorarlberg), která je nyní součástí koncernu JOSEF FISCHER, staví novou velkou výrobní halu. Po jejím dokončení stoupne výrobní kapacita továrny Kästle na 280 000 párů lyží ročně. Vyrábějí se lyže pouze v nejvyšších a středních cenových kategoriích. -hor-

při skocích na konci ukázky. Nás pak hřálo uznání odborníků, kteří nám gratulovali k systematické a promyšlené ukázce.

Ukázka skoku na malém můstku za spoluúčasti Zbyňka Hubače na středním můstku byla koncipována z hlediska zachování spádu ukázky. Průprava a cvičení obratnosti i síly na dopadu můstku, vlastní skoky jednotlivců a nakonec dvojskok a trojskok, to vše zahrnováno do technicky perfektních kreačí Z. Hubače, bylo nejen ukázkou systému, ale podtrženo i vynikající technikou a délkou skoků všech našich demonstrátorů. Uznání, kterého se nám dostalo, patří do Harrachova, a to jak té naší sestře, tak i jejich učitelům ing. Šablaturovi a A. Lenemayarovi a dalším.

Přednášky v podstatě uváděly ukázky, v některých případech i značně obsírně. Mnohdy ani nesouvisely s výukou. Dvě diskusní odpoledne nebyla bohužel dobře připravena. Televizní záznam z ukázek byl nepoužitelný, takže se diskutova-

lo celkem volně. Závěr byl takový, že účastníci přivítali zařazení klasických disciplín, zaměřených na masové lyžování, do programu IX. kongresu a požadují patřičnější uplatnění tohoto odvětví sportu při sestavování programu na příštím kongresu.

Poslední den se uskutečnil masový běh kolem Ga-Pa. Přes tisíc účastníků všech věkových kategorií na speciální až roztočivné výzbroji absolvovalo patnáctikilometrovou trať. Někdo běžel, někdo utíkal, někdo jen rychleji šel. Dobrá propagace zdravého pohybu na zdravém vzduchu.

Jeden kongres je za námi, další nás čeká. Za čtyři roky ve Vysokých Tatrách. Bude s tím spousta práce a jistě i starostí. Takový kongres, na který přijede 1500 účastníků z celého světa, není žádná maličkost, obzvláště když chceme, aby se každému u nás líbilo. A to přece všichni chceme, všichni, kterým záleží na dobrém zvuku československého lyžařství v celém světě.

Ing. Miroslav CHLOUBA

Seminář pro trenéry ÚZS ČSSR

Dokončení ze str. 1

ného závodu měli na něm poprvé možnost setkat se s pracovníky různých vědních oborů, kteří nám v naší trenérské práci chtějí pomáhat, a to formou hledání nových cest a způsobů pro rychlejší rozvoj závodního lyžování.

V oblasti psychologie přednášeli dr. Tauš a dr. Sušická z Liberce o výsledcích provedeného průzkumu psychiky členů reprezentačního družstva a trenérů a jejich vzájemných vztahů. Oblast psychiky je jedním z nejmladších vědních oborů a může v budoucnosti mít podstatný přínos pro vrcholový sport i pro práci trenérských kádrů. Aktiv přijal i kritické připomínky na adresu nedokonalé vybavenosti tělovýchovných středisek ve správě ÚTZ v Harrachově, Špindlerově Mlýně a dalších po stránce zdravotnické.

Velkým přínosem semináře byla přednáška vědeckých pracovníků Palackého university v Olomouci dr. Novosada, CSc., a dr. Vaverky, CSc., kteří hovořili o dosavadních výsledcích z výzkumu trénovanosti skokanů specialistů se zaměřením na úroveň statické i dynamické síly výkonnostně nejlepších jednotlivců. Měli jsme příležitost komplexně se seznámit s nashromážděnými objektivně naměřenými hodnotami v různých obdobích rozvoje odrazové

schopnosti skokana. Tuto fázi skoku považujeme za prvořadou, dominující. Naše představy o tom, čím a jak by měl prospěšný metodický úsek SL ČSSR pro rozvoj klasických disciplín, nabývají konkrétnějších forem.

Trenér národního družstva Štefan Olekšák seznámil účastníky semináře se systémem přípravy reprezentačního celku sdruženářů na MS 1970 a OH 1972. Čtenáři časopisu Lyžařství budou informováni o této problematice v samostatných příspěvcích v průběhu tohoto roku. Doplněním přednášky byly praktické ukázky návčiku techniky běžeckých a skokanských prvků, nejčastějších technických nedostatků způsobu, jak je odstraňovat. Otázka techniky byla přiblížena promítáním filmových smyček a dokumentárních filmů z MS 1970.

Zajímavým a hodnotným referátem z oblasti lékařsko-pedagogického sledování přispěl dr. Milan Jirásek. Hlavní část byla zaměřena na seznámení trenérů s metodikou a výsledky dlouholetého sledování lyžařů-běžců a sdruženářů ve sportovním oddělení ÚVN v Praze. Jedná se převážně o funkční vyšetření v rámci komplexního prověřování výkonnosti, které zahrnuje: a) antropometrické vyšetření, b) spirografické vyšetření, c) spiroergometrické vyšetření.

Lyžařské triky nevlastních dětí Olympu

„Big business“ po sjezdařsku ● Tajemství francouzských celníků

Lyžařství má v alpských disciplínách svoje vlastní zákony, které už sotva souhlasí se zákony MOV. Světoví vrcholoví závodníci jsou jen jaksi nevlastními dětmi sportovního Olympu. Spíš bychom je zařadili mezi zkušební piloty lyžařského průmyslu, výpěsné štíty zimního cizineckého ruchu a idoly několikamiliardového davu normálních lyžařů. Jsou příslušníky „lyžařského cirkusu“, který vandruje od prosince do března po sněhových pláních Evropy a Severní Ameriky.

Málokdo o nich uvažuje bez nadsázky, bez vášně a bez předsudků. Nejčastěji při pádech a jejich následcích anebo

při sporech převážně komerčního charakteru. Většinou pocházejí z alpských zemí: Francie, Rakousko, Itálie, Švýcarsko, NSR. Také z vysokohorských oblastí USA či Kanady, zčásti také ze Skandinávie a zemí východní Evropy. Zkrátka: hora přede dveřmi je jedním z nejdůležitějších předpokladů úspěchu ve sjezdařských disciplínách. A kde ta hora zrovna není, pak musí jít borec zkrátka za ní, má-li k tomu předpoklady, prostředky nebo mecenáše, jejichž podpora nemá vždy zrovna nejsportovnější pozadí.

Amatér v tomto sportu je jaksi přežitek z původních časů, z pravěku lyžování. Nebez-

MAGNETICKÉ LYŽE byly poprvé předvedeny na veletrhu sportovních potřeb v Mnichově. Magnety jsou umístěny uvnitř lyží, majitel takových lyží se nebude muset zatěžovat jejich pracným svazováním, stačí je prostě přiložit k sobě.

Trenéři byli seznámeni podrobněji s vyšetřením spiroergometrickým, které je pro hodnocení funkční výkonnosti nejcennější. Dr. Jirásek poukázal také na kvalitatívni změny naměřených hodnot závodníků v průběhu posledních let. Trenérům viditelně prospívá spolupráce s oddělením dr. M. Jiráska. Na jejich výsledcích si mohou ověřovat správnost volených tréninkových prostředků a metod.

Předložené výsledky obou výzkumníků jsou pozoruhodné a pomohou sjednotit metodiku a techniku nácviku odrazových schopností. Tím přispěli k dalšímu zkvalitnění trenérské práce. Konstatujeme však, že pro úplnost a dokonalé zhodnocení sledovaných prvků je zapotřebí navázat na výsledky základního výzkumu další etapou — tj. teoretickým zpracováním, které by se podrobněji zabývalo nedostatkem, jež objektivní měření odhalilo u všech vrcholných skokanů. Tato etapa — jak se ukázalo při diskusi — by měla být nastoupena v nejbližší době. Několik základních parametrů naměřených hodnot nám ukázalo na nedokonalost současných možností člověka ovládnout techniku odrazu v odpovídajícím časovém i dráhovém úseku tak, aby se praxe přiblížila teorii.

Rozdíl mezi ideálním (teoreticky správným) odrazem a ověřenou skutečností je příliš značný. Trenéři musí hledat cesty, jak zlepšovat rychlost reakce a vůbec zrychlování pohybu na hraně můstku, aby tzv. „doznívání odrazu“

bylo skutečně minimální. Ideální dráha doznívání by měla být nulové. K tomuto cíli zaměření naše úsilí. Tady jsou velké rezervy zvyšování výkonu ve skoku. Objektivně naměřené hodnoty nás informují, že doznívání odrazu se pohybuje až do vzdálenosti 3,5 m za hranu při rychlosti okolo 100 km/hod. na můstcích s P 70 a P 90. Výzkumem bylo rovněž dokázáno, že vrcholoví závodníci tuto hranici posunují pouze do vzdálenosti 1 až 1,5 m za hranu. Bylo by velmi užitečné, kdybychom se prozatím sjednotili na názoru, že doznívání odrazu není zákonitě nutné, ale je pouze důsledkem nedokonalosti člověka zvládnout úkol při zvyšujících se nájezdových rychlostech. Stejně chyby se dopouštějí začátečníci již na můstcích P 30, kteří rovněž nedokáží zvládnout pohyb těla při odrazu za podstatně nižší nájezdové rychlosti.

Podněty vědců a výzkumníků jsou tedy velmi užitečné a měli bychom se naučit pracovat s nimi.

Závěrem můžeme konstatovat, že seminář splnil své poslání zásluhou dobré organizace pracovníka ústřední školy B. Rázla a kvalitních přednášek s vysokou odbornou úrovní. Věříme, že seminář přispěje nejen k názorové jednotnosti, ale i ke zkvalitnění práce našich trenérů při výchově našich sruženářských záloh.

Ing. Miroslav KUMPOŠT,
předseda ÚZS SL ČSSR

pečnému, krkolomnému a skoro sebevražednému sportu se věnovaly před takovými 80 lety jen „elitní vrstvy“. Když se potom sport rozšířil díky zánicným pionýrům i do „vrstev společensky nižších“, byl uznán mezinárodními organizacemi a nakonec také federován. A tu přišla hodina mecenášů ve prospěch „synů lidu“ a také vlastních podniků. Už před třemi lety se zasazoval předseda západoněmeckého lyžařského „bundu“, bývalý vynikající závodník Fritz Wagnerberger, aby sport, který „má spíš profesionální ražení, byl dotován také příslušnými hospodářskými a profesionálními předpoklady“. Tjž Wagnerberger doslova uzemnil „amatéry“ z MOV, když prohlásil, že „olympijský vítěz přijde na jeden milión marek“! Svě tvrzení nálezitě zdůvodňuje. Přitom se jeho výpočty zdají být spíš skromné než přebrané. Hlavně když vezmeme v úvahu prohlášení bývalého „Napoleona“ francouzského lyžování Honoré Bonneta, který mimo jiné řekl: „Sezóna trvá od 1. ledna do 31. prosince.“

Z krásného lyžování zbyla dnes jen nejrychlejší možná jízda. Jistěže ještě existují úspěšní „alpinisté“ a jsou při tom esteticky na výši jako „jezdci s krásnou technikou“; nalezneme je převážně jen mezi ženami nebo mezi talentovanými mladšími závodníky, jakým je např. Jihotyrolan Gustav Thöni. U žen pak loňská vítězka Světového poháru, jenná Francouzka Michèle Jacotová. Ale i v jejím případě byla „příčinou“ úspěchu tvrdá a nesmlouvavá příprava.

A teď si k těmto vývodům ještě vezměte už zmíněný „big business“ v lyžařství a v lyžařském průmyslu. Teď trochu podrobněji o něm:

Podle nedávného šetření francouzských statistik je zimních nadšenců v současné době jen ve Francii na 1 200 000. Každý rok se počet zvyšuje o 10 procent. To už něco představuje i po stránce ekonomické. Stát s tím také počítá, a proto lyžařství nálezitě podporuje. Z 10 hostů v zimních hotelích je ve Švýcarsku sedm cizinců, v Rakousku šest, čtyři v Itálii a jeden až dva ve Francii. Francouzi však chtějí

náskok „soupeřů“ vyrovnat. „Bílá horečka“ začala vlastně v roce 1960 a dnes už pomalu není jediné banky, která by nebyla angažována v „lyžařském průmyslu“. Taková Američaně dnes říkájí (neboť nejvíce se tento lyžařský průmysl rozvinul právě ve Francii), že „lyžovat ve Francii znamená lyžovat už v roce 2000“. Úspěchy francouzských lyžařů velmi podstatně přispěly k úspěchům francouzského „lyžařského průmyslu“. Francouzské lyže se dnes lehee exportují, vytlačily už lyže rakouské. Francouzi také „exportují“ učitele, lyžařské trenéry a lyžařští fabrikanti začínají mít větší váhu ve sportu než sami lyžařští funkcionáři. Samotný Světový pohár je obklopen nesmírnou komerční mašinerií a jen dodavatelé francouzské provenience v něm udělali obchody v částce 250 miliónů franků. Za jediný rok! Francouzi mají dnes ve výrobě sjednocený „pool“ představovaný 20 firmami. V roce 1950 dosahoval jejich odbyt jen 10 miliónů franků. Pochopitelně, že závodníci sami se na tomto vzestupu také „přizívují“: dostávají plat od federace za přispění dodavatelů; pak tu jsou přímé, nekontrolovatelné dohody mezi závodníky a výrobci; navíc přijdou přémie za vítězství; že závodník nosí znak

tě které zimní stanice, to mu vynáší asi 2000 franků měsíčně; a přitom téměř všichni závodníci podržují svůj plat... celníků! A přitom to asi „nebuďte ještě všechno“! Neboť každý závodník má na výzbroji tolik štítků, reklam, znaků, že spíš připomíná závodní automobil ze soutěže v Indianopolis než lyžaře. Při Světovém poháru (říká americký „Sports Illustrated“) vidíte za každým stromem obchodníka. Když se však zeptáte Patricka Russella či Gillesa Delamarra, zda při startu rozmyslí na finanční výhody, rozhodně prohlašuje: „Na to vůbec nemysleme. Jakmile získáte dobré jméno, pak začnete s výrobci jednat.“

Také jsou závodníci, kteří ke své závodnické činnosti přijali navíc funkci ředitele či zástupce ředitele některé zimní stanice, poradce při vytýčování drah, při organizaci soutěží.

Takže většina závodníků nikterak nepracuje, jen „lyžuje“. A nelze se ani divit, že výroba spojená s lyžováním je dnes rozsáhlým průmyslem a že výrobci mezi sebou bojují o podpisy smluv i s těmi nejmladšími závodníky, někteří z nich mají 10–12 let. Pak se ovšem nelze divit MOV, ale lze se divit těm závodníkům?

ABC (podle Sport Illustrerte a Miroir)

V zájmu jednotného názoru

Seminář metodického úseku ČSSL ve dnech 22.—25. 4. 1971 na Fučíkově boudě v Krkonoších se zaměstnával problémem sjednocení lyžařské výuky. Jeho 40 účastníků se dopracovalo k tomuto usnesení:

V průběhu jednání se zjistilo, že skutečně existují určité rozdílné názory na lyžařskou výuku. Kladem semináře bylo poznání koncepcí výuky jednotlivých pracovišť, zejména SL ČSR, SLZ, FTVŠ Bratislava, FTVŠ Praha, UP Olomouc, lékařské fakulty UK Praha, matematicko-fyzikální fakulty KU Praha. Pro dosažení konečného cíle, tj. sjednocení se na základní linii lyžařské výuky v ČSSR, je třeba vytvořit určité předpoklady. Formulujeme je takto:

1. zpřesnění cílů a obsahu lyžařské výuky;

2. sjednocení se na názvosloví a vyjasnění pojmů;

3. sjednocení se na principy lyžařské techniky na exaktních podkladech a na přesné definici principů lyžařské techniky, event. až na přesných definicích techniky provedení rozhodujících cviků uváděných v názvosloví;

4. vypracovat jednotný výcvikový postup pro dosažení stanovených cílů;

5. zajistit pravidelné pořádání těchto seminářů za účasti zástupců nosných pracovišť a zainteresovaných složek;

6. v mezidobí by měla přile-

žítostně pracovat užší komise složená ze zástupců příslušných pracovišť;

7. Zabezpečit výměnu metodických materiálů mezi nosnými pracovišti. Účastníci semináře vítají iniciativu ČSSL a předpokládají, že v ČSSL zajistí realizaci výše uvedených opatření.

K tomu ještě hodnocení semináře z pozic jeho pořadatele — metodického úseku ČSSL:

1. Průběh semináře, tj. přednášky a ukázky, jednoznačně ukázal, že existují rozpory ve výkladu techniky nejen ZLV, ale i ve výcviku závodním, především pokud jde po linii školství v ČSR;

2. naprostá jednota je ve výkladu techniky na bázi svazové;

3. ukázalo se, a to v přednáškách i diskusi, že vědecky podloženy mají své názory a výklad techniky na FVTS Bratislava a pracovníci svazoví;

4. sjednocení výuky nebude snadný problém, obzvláště s ohledem na prestižní a osobní interesy různých pracovníků, hlavně z řad zástupců pražské FTVS, ev. KTV mat. fyz. a lék. fak., kde se domníváme, že je nedostatečný zájem o sjednocení;

5. vzhledem k tomu navrhuje změnit ustanovení v předpisech pro školení cvičitelů, kde absolventi PF a FTVS mohou na základě aprobace a činnosti v dobrovolné TV obdržet bez zkoušky cvičitele lyžování II. ev. I. třídy. Lyžařský svaz by neměl bez zkoušky nikomu dát tuto kvalifikaci, měl by odpuště jenom účast na školení;

6. svazová linie je v základních otázkách techniky a metodiky v podstatě shodná s celosvětovou linií v ZLV, a to jak v základním lyžař. výcviku, tak i ve výcviku pokročilých a sportovních lyžařů;

7. nejví se nutně ani potřebné, aby byla svazová linie měněna. Systém výuky je velmi jednoduchý a dostatečně ověřený, aby mohly vyhovět pro cvičitele všech stupňů ve všech podmínkách;

8. ukazuje se dále, že základní lyžař. výcvik mládeže nesmí být sám cílem výuky, ale prostředkem k vytvoření předpokladů pro rozšíření základny závodního lyžování. Proto je třeba v obsahu vycházet z prin-

cipů techniky závodního lyžování a tyto vhodně zapracovat v metodě základního lyžařského výcviku.

Z jednání semináře se jeví jako vhodné a potřebné pořádat obdobná setkání častěji. Bude zřejmě potřebné v mezidobí připravit jisté materiály jako podklady pro jednání a

sblížení názorů. Zdá se opodstatněný názor, že sblížení názorů bude z nahoře uvedených důvodů trvat dlouhou dobu. Svazoví pracovníci se budou snažit o sblížení, ale neví, jakých důvodů, aby museli cokoliv měnit na svých zásadách.

Zpracoval: ing. M. CHLOUBA

Telegraficky o velké severské cestě Cirkus „Ciller“ na cestách

Dokončení z minulého čísla

11. dubna: Po skromné snídani vyrazí náš „cirkus“ ze Sweinstenu do Korpilombola, kde jedou ženy 5 km: 1. Oljunina 21:03 min., 2. Muchčeva 21:27, 3. Budna 21:38, 5. Bartošová 21:46, 7. Cillerová 21:59, 12. Labašková 22:58, 17. Šikolová 23:17. — 15 km muži (3×5 km): 1. Geeser, 1:00,36 hod., 2. Pronin 1:00,51, 3. Grimmer 1:01,03, 12.—14. Fajstavr 1:02,59.

Vše bylo moc uspěchané. Z autobusu do místní školy, svlékneme se a mažeme v kotelně, žádný kontakt se závodistům. Naše starty začínají vážně ohrožovat nedostatky klištrů, hlavně těch, které nejvíce potřebujeme. Dnes se opět předvedla H. Šikolová. Tentokrát nevyhrála, ale zmeškala svůj start. Strašně jsem se zlobil, ale zavinil to pořadatel. Helena stála připravena u startu, kde startér sháněl chybějící závodníci před Helenou. Všichni jsme ji viděli, jak tam čeká, ale reklamace byla zdůvodněna tím, že přišla o 50 vt. později. — Cítím, že na nás tvrdě doléhá únava. Ostatní děvčata se drží, hlavně Alena. Jezdí vynikajícím tempem. Honzík opět bojoval, ale na takovou vodu nemá pořádné lyže. Po rozdělení cen usedáme do autobusu a fičíme na další staci, kručí nám v žaludku. Večer jsme v Pajale. Jsme ubytováni v malém hotelu. Večeře je symbolická — a tak usínáme s nadějí, že hladový vlk nejlépe běhá.

12. dubna — Pajala — 7 km ženy: 1. Fischer 22:30 min., 2. Budna 22:32, 3. Duraj 22:37, 6. Bartošová 22:56, 7. Šikolová 23:09, 11. Cillerová 23:22, 12. Labašková 23:30. — 14 km mu-

ži (2×7 km): 1. Klause 39:40 min., 2. Gross 40:43, 3. Lesser 40:51, 6. Fajstavr 41:07.

Před závodem jsme si to celé prošli. Namazat jsem mohl lépe, ale hlavně nám vadil prudký vítr, který moje „siláčky“ doslova porážel. „Bylo to hezké a jsme rády, že si odpočineme,“ tak to děvčata řekla.

Dva dny po skončení závodů letošní sezóny, kterých bylo 56, a po odeznění psychického stresu a odpočinku se jim chtělo opět závodit. Žádná nevzdala po celé čtyři roky jediný závod. Čeká je start na OH v Sapporu, kde mohou být ve štafetě třetí, ale i deváté, v závodě jednotlivkyň mohou skončit na 10., ale i do 30. místa jako letos na Holmenkollen. Jedna z nich má v tréninkovém deníku napsáno: „Buď vždy první. Být druhý, to už je prohra.“ Moc dobře cítí, co se žádá a pokusí se jistě odevzdat, co umějí. Nebyl by však náš přítel ten, kdo nám bude vnučovat jakékoliv prognózy. Jediné místo pro konečnou odpověď je především sportoviště, kde chtějí zvítězit všichni. I my máme heslo: VIKTORIA 1972 — VIKTORIA SAPPORO!

Tolik o ženách.
Jan Fajstavr byl jediný zástupce mužů, který vydržel celé turné. Řekl bych, že je jediným čs. reprezentantem, který má v současné době v lyžařském světě jméno. Posledním startem to jen potvrdil. Špatně se bude pracovat u družstva mužů každému, kdo nebude mít k dispozici jenom nadšené reprezentanty.

13.—14. dubna — cesta domů. A jsme šťastni.

ZDENĚK CILLER

Ze sapporského deníku (III.)

12. ÚNORA — PÁTEK:

Po snídani jedeme na trénink a sledujeme závod na 50 km. Jirka Raška a Štefan Olekšák jdou trénovat na devadesátku.

50 km bylo odstartováno v 8.30 hod. Někteří závodníci v čele s Waltrem Demlem (NSR) nestartovali. Není se také čemu divit. Dva okruhy po 25 km mění rysy i takovým závodníkům jako je V. Vedenin (SSSR). Na 15. a 40. km je strmé stoupání dlouhé dva kilometry a na jeho konci v druhém kole téměř všichni závodníci jenom „pochodují“. Je celá řada těch, kteří se zastavují, aby si alespoň na vteřinku odpočinuli. V počátcích závodu vede téměř o minutu Grimmer (NDR) před Šimaševem (SSSR). V závěru má Šimašev více sil a strhujícím závěrem Grimmera předstihuje. Pozornost trenérů je upřena na souboj této dvojice. Vzadu dochází k neuvěřitelnému. Nerland (Norsko) po vynikajícím závěru přijíždí do cíle jako první. Trvá to nesmírně dlouho, než překvapení přechází do radostného uvolnění. Dnes se také ukázalo, jak precizně pracují posty japonské televize. Kameery jsou umístěny tak, že mohou brát dva průjezdy v jednom okruhu. Asi 800 m před kamerou stojí na postech vždy tři „čimani“, jeden měří, druhý počítá a třetí reportuje při vjezdu závodníka do záběru kamery jeho pořadí. A tak televize také dnes věděla a informovala nejdříve, kdo si jede pro vítězství v závodě na 50 km.

Hodně jsem fotil a točil. Helena stále někde „rajtovala“, aby hodně viděla, a domů se sotva „plazí“. Přesně ve tři hodiny taktak chytáme oběd. Vybavuji zpáteční cestu. Dělán si značně zdlouhavé překlady z angličtiny, abychom se poučili.

Chlapci se vracejí unavení z tréninku na P 90 m. Jirka je nešťastný, že se mu nedaří. Svě skoky rozebírá a poučení hledá na televizní obrazovce, kde na různých kanálech běží stále záznamy. Po odpočinku jdeme s Jirkou na procházku po

městě. Štefan je na losování. Helena odpočívá a dávno spí, když dlouho do noci připravují na zítřejší závody troje lyže, tedy vše, co máme.

13. ÚNORA — SOBOTA:

Vstáváme v 5.30 hod. Po krátkém zapracování dávám Heleně masáž, v 6.20 hod. snídáme a v 6.45 jedeme autobusem na závodišť. Asi hodinu zkusíme mazání, máme tři páry lyží. Potom ještě zapracování do zapocení a Helena v 9.15 startuje v běhu žen na 10 kilometrů. Do 5. km je stále o 4 vt. za Kajosmou, pak následuje zvrát. Kajosma, která startovala 30 vt. za Helenou, Šikolovou předjíždí a stále se jí vzdaluje. Poprvé jsem dnes nejlépe nenamazal. Jeli jsme na rode special v několika vrstvách, ale Helena se doslova ve stoupácích „ucukala“. Chyběla jistota odrazu; během závodu stoupla, poprvé během našeho pobytu, teplota tolik, že bylo třeba v době, kdy Helena dojížděla do cíle, mazat proti smekání modré rode. Na 8. km byla Helena ještě třetí a poslední stoupání dlouhé asi 600 metrů ji doslova zlomilo. Proti ostatním jí zase jely lyže tolik, že mohla ještě něco udělat ve sjezdech před cílem. Bohužel to bylo horší, než jsem očekával. Sjezd na stadión je zakončen prudkou zatáčkou doprava. Helena zatáčku nezvládla a vjela do lesa mimo trať. Ztráta 7 vt. znamenala, že byla odsunuta až na 7. místo. Vítězná Kajosma byla lepší o 1:28 min. To, jak jsem byl spokojen, se dá obtížně vyjádřit. Velkou náladu nemám. Již dva dny — místo abych se šel dívat, jak Jiří skáče na devadesátce — musím znovu plnit úkol, který jsem dostal doma. Mám opatřit dolary na cestu Jirky do Sappora a zpět. Trvalo to nakonec celý den. Telefonuji do Tokia na lyžařskou federaci a televizní společnost NHK. Jednám všude, kde byli ochotní můj požadavek brát vážně. Dolary jsem nakonec nedostal, protože do Prahy přišlo sice pozvání pro Jirku Rašku a opravdu by-

Život v japonském městě: toto jsou doručovatelé speciálních nudi

la japonská televizní společnost ochotna vše Jirkovi zaplatit, ale docela jindy, než si to v Praze vykládali. Jirka Raška byl pozván spolu s Ládu Rýglem na závody, které byly v Sapporu 5. ledna 1971. Tedy o měsíc dříve. Nevím, co bych ještě dodal, snad jen to, že se pozvání dalo rozhodně využít a pak ještě Japonce moc mrzelo, že jsme se alespoň k pozvání nevyjádřili, jako to udělali ostatní. Japonci si totiž nesmírně potrpí na zdvořilosti.

Zůstaňme však dnes ještě u závodění. Jiří Raška, aniž by chtěl, „utrpěl“ dnes také 7. místo. Dva dny před závody se přímo zoufale snažil najít odpověď na to, proč se mu nedaří. S trenérem Olekšákem po závodech konstatovali, že se to dalo stejně vyhrát jako skončit na 20. místě. Sedmé místo je nakonec tentýž výsledek jako na předolympijských hrách v Grenoblu, kde byl o rok později Jiří na můstku s kritickým bodem 90 m při OH stříbrný.

Když nebudeme počítat kombinovaný výsledek Heleny Šikolové ve štafetě, pak dosáhl Jirka Raška stejných výsledků

jako Helena Šikolová. Jako debl tedy slušná dvojice. Mnohým se budou jistě tyto výsledky zdát slabší ve srovnání s tím, co jsme si zvykli zejména od Jirky vyžadovat. Musíme si však připomenout, že ve sportu je vždy jen jeden vítěz a více poražených.

Seriózní subjektivní zhodnocení je asi takové:

Že jsme byli na cestu očkování proti neštovicím a funkčně nás to rozházelo již doma;

že jsme všichni do jednoho byli značně nachlazení a unavení cestou;

že Jiří Raška pět dnů a Helena Šikolová šest dnů před příjezdem do Sapporu netrénovali a že jsme ani v Sapporu vlastně žádný kvalitní trénink ne-

absolvovali. Přes veškerou snahu to nešlo. A mám pocit, že na překlenutí tohoto útlumu je nutné trénovat hodně, aby se člověk později lépe dokázal vybičovat v době, kdy je zvyklý spát;

že jsme teprve poslední dva dny byli schopni trochu usnout; že jsme neměli vůbec čas v Japonsku se aklimatizovat. Tepové hodnoty, snímané ráno po probuzení, po tréninku, v poledne a před spánkem, byly u Heleny Šikolové a Zdeňka Cillera v průměru o 10 tepů menší proti hodnotám doma. To znamená, že jsme byli stále v útlumu, do kterého se dostáváme, když spíme. A my jsme byli v Japonsku vlastně stále v polospánku;

že družstvo NDR bylo v Sappo-

ru o 11 dnů dříve než my a že se teprve za 21 dnů prokázalo, že tato doba je pro aklimatizaci před prvním závodem asi nejvhodnější. Po 21 dnech pobytu podalo družstvo NDR nejlepší výsledky. Na doplnění: jeden den pobytu na osobu stál 30 dolarů.

Na dnešní neslavný podvečer jsme se sekretářkou organizačního olympijského výboru Toši pozvání do rodného domku, který stojí asi 5 km od můstku. Domek je přízemní, v japonském stylu. Klečíce na polštářích jsme pohoštění japonským čajem. Helena se obléká do svatebního kimona. Je vyfocena na barevný film a taxikem jedeme pak na oficiální prohlídku města Sappora. Kromě jiného se zastavujeme ta-

Toto je vůbec nejdražší japonská dálnice: stála 347 miliard yenů (6940 miliardů devizových korun)

ké v herně, kde se na automatech hraje o kuličky. Také jsme si zahráli, já jsem prohrál, Heleně štěstí přálo. Večer navazujeme přátelství s Japonci, kteří nás obeznámili, jak se v Sapporu žije večer.

14. ÚNORA — NEDĚLE:

Brzy vstáváme a přesto, že je na pořadu běh mužů na 30 kilometrů, pobíhám marně do 03 hod. kolem nešťastných dolarů. Říkám 03 proto, že se v Japonsku značí čas pouze do 12 hodin a pak se jede od jedné nanovo.

Večer absolvujeme závěrečný ceremoniál, který „značně skrípí“. Jsme proto bez večere a snažíme se dohonit to na „Sajonara Party“. Tím vše oficiálně končí, ne však pro nás.

15. ÚNORA — PONDĚLÍ:

Poprvé jsme si maličko přispali. Vstáváme v 8 hod., poslední snídaně, jídlo na cestu. Rozloučení s kuchaři a balíme. V 10 hod. mne a Helenu odváží limuzína pana starosty Sappora Mr. Harady na audienci. Zdravíme jménem československých sportovců pana starostu a tlumočíme pozdrav Vladimíra Plívy a Ady Nováka, kteří jsou přáteli Mr. Harady. Po přátelské besedě výměna dáreků a s pozdravem Sajonara Sapporo 1972 odjíždíme autem pana Harady, abychom se zařadili mezi ty, kteří očekávají mezi kufry příjezd autobusu. Cestujeme opět s francouzskou výpravou. Dobře si rozumíme a je nám dobře. Konečně jedeme domů mezi své. Ještě nás však čeká celý den v Tokiu a dvě krásné noci v tomto městě. Z letiště do hotelu San Pancho jedeme autobusem, který v hustém provozu jede stále 80—100 km/hod. Za celých zhruba 30 ujetých km jsme museli dát pouze jednu přednost.

Dálnice nad úrovní a pocit z jízdy přímo vynikající. Míjejí nás rychlovlaky na jedné koleji. Tokio září červenými neóny.

16. ÚNORA — ÚTERÝ:

Po snídani jdeme do města. Nejprve podle mapy opatrně, před polednem již s velkou jistotou. Fotíme a vnímáme vše, co je pro nás zajímavé. Na křižovatkách i ve středu města je doprava ovládnána semaforem. Provoz sledují televizní kamery a předávají údaje dopravní centrále. Všechna auta, která přijedou na křižovatku ve směru, kde je červená, zhasínají světla, aby neoslňovala ta, která právě projíždějí. Každý autobus je vybaven televizní kamerou, aby řidič viděl při jízdě dozadu. Krom toho závozník píská při couvání. Noční život v Japonsku má své kouzlo, které přitahuje.

17. ÚNORA — STŘEDA:

Pročitáme z onoho čarovného kouzla a venku přší. Snídáme a odnášíme svá zavazadla do připraveného autobusu. Míjíme místa, která jsme viděli možná naposledy. Přejeme každému, aby je také mohl poznat. Tokio má podobnou věž jako Paříž. Jen ten název se píše složitěji. Nahoře dva trpasličí natírají a my za chvíli budeme mnohem výš a budeme stoupat, abychom dali shodem té zajímavé zemi, kde jsme nemohli spát, i když jsme stále usnali. Loučíme se se zemí vycházejícího slunce, které pro nás dnes zapadne zhruba za 20 hodin. Ale my za osm hodin omládneme. Zpáteční cesta vzdušným koridorem je stejná jako do Japonska. Jen ten pocit je lepší, blížíme se k domovu. Díky toho, že jsme si nezvykli přes vše krásné a lákavé.

Kongres vo znamení dobrej vôle

Dokončení ze str. 7

zrejme preto, lebo tieto ceremoniály urobili vo svete veľký dojem;

b) úspechom je prijatie spoločného čs.-juhoslovanského návrhu na MS v letoch vzduchom. Očakáva sa výstavba mostíku v ČSSR;

c) podarilo sa zabrániť rozkolu vo FIS aj keď otázka pomeru k MOV nie je skončená a tak isto otáznik čiastočne visí aj nad ZOH v Sapporo;

d) presadila sa disciplína 4X5 km štafety ženy, čím sa naďalej zlepšujú možnosti umiestnenia štafiet soc. štátov na popredných miestach;

e) prešiel náš návrh na vytvorenie lekárskej komisie, kde bude sovietsky zástupca, ktorý bude priamo pracovať v otáz-

kach dopingu, ktoré, ako viakavé.

me, boli predmetom diskriminácie práve sovietskych pretekárov v zápasení v USA;

f) prijatý návrh soc. štátov na znovuzavedenie 3 skokov u sev. kombinácie (2 najlepšie sa počítajú);

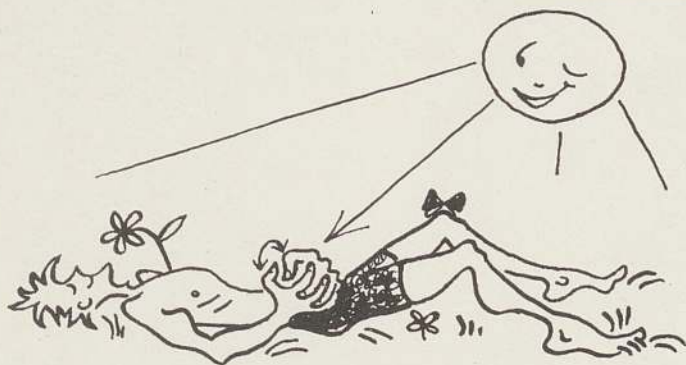
g) aplauzom boli kladne hodnotené ako vynikajúco usporiadané MS v lyžovaní v r. 1970 vo Vysokých Tatrách;

h) všetci čs. delegáti boli znovu potvrdení vo svojich funkciách, navyše s. Pácl a Bělonožník boli menovaní ako techn. delegáti na ZOH v Denveri v roku 1976;

i) zlepšila sa finančná situácia FIS, takže v budúcnosti sa má členom predsedníctva FIS a predsedom techn. komisií FIS (Mráz, Pácl a snáďaj Bělonožník) hradit 50 % cest. výloh z prostriedkov FIS.

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, předseda, B. Tvrzník, Fr. Lauer, ing. M. Chloubá a K. Eidlpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla čísla byla 6. července 1971.

Aktivní odpočinek — mlýnek palci — 7krát týdně

**Čtyřikrát
z bloku**

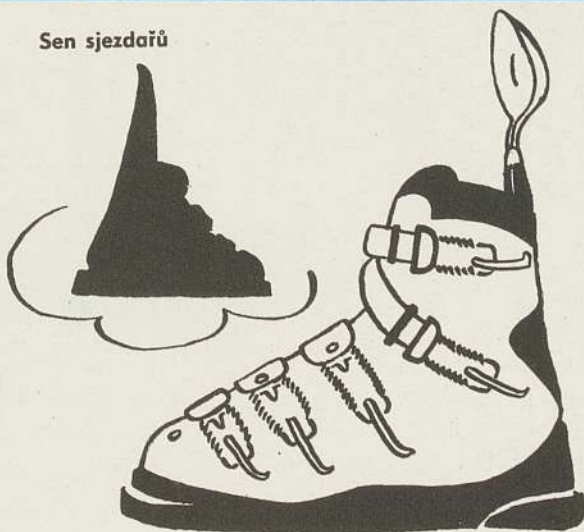
Letní nácvik sjezdového postoje

Nácvik startu — nejlépe na brigádě

**Jiřiny
Kárníkové**

Sen sjezdařů

V čs. úpravě

Kamera M. Hladíka objevuje letní tvář Krkonoš

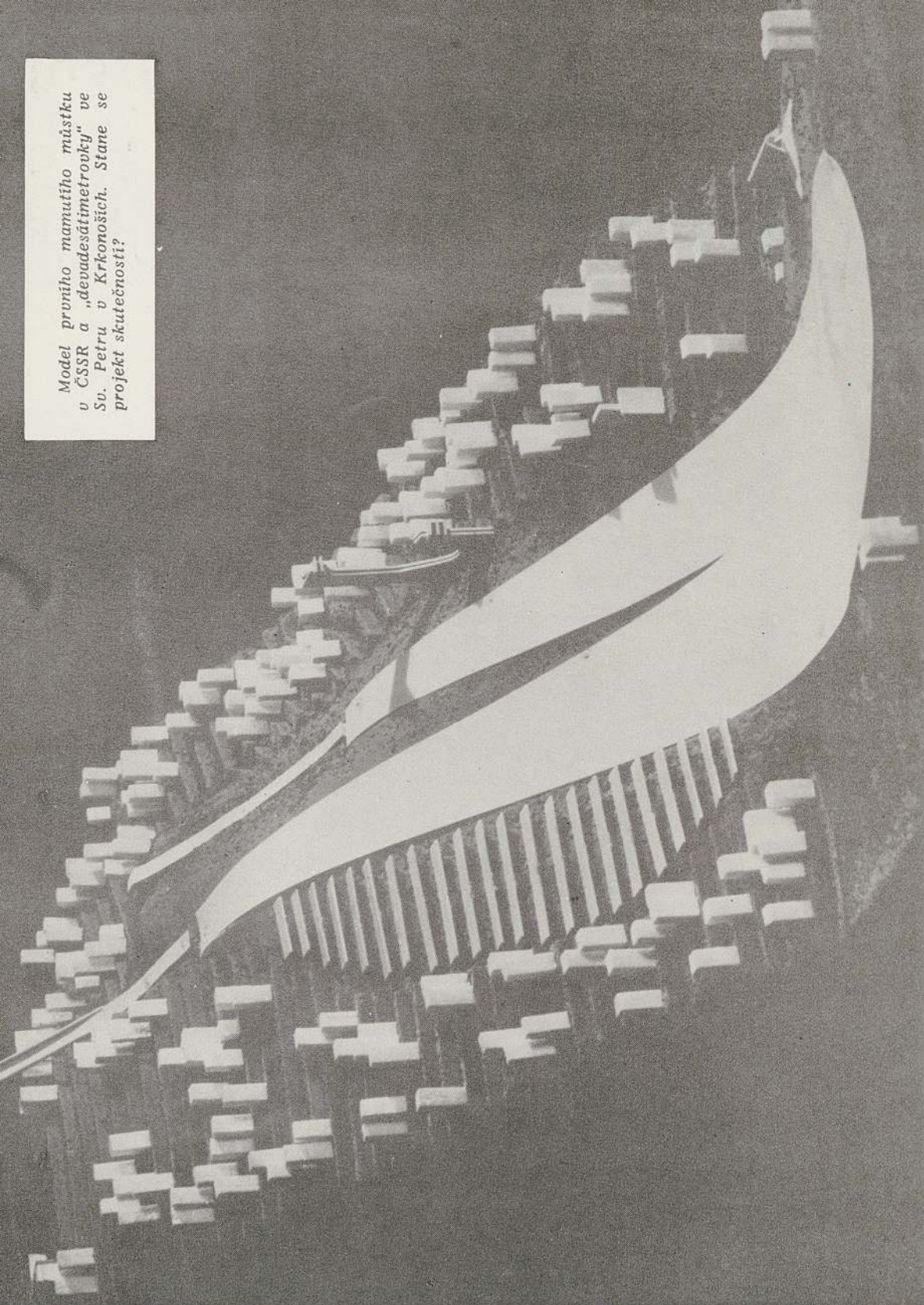
lyžařství

ROČNÍK 57 ● ZÁŘÍ 1971 ● Kčs 2.50

9

Model prvního mamutího mostku
v ČSSR a „devadesátimetrový“ ve
So. Petru v Krkonosích. Stane se
projekt skutečností?

Odpovědně k sobě a druhým

Když mě redakce Lyžařství požádala, abych napsal o tom, jak na mě zapůsobila jednání XIV. sjezdu KSČ, musel jsem nejdříve pořádně přemýšlet, protože o tak významné události nelze hovořit zpatra a pouštět do vzduchu nějaké odvary, fráze nebo polopравdy.

Myslím, že XIV. sjezd Komunistické strany Československa dal naší tělovýchově hodně podnětů k hodnocení a přehodnocování dosavadního stylu práce, dosavadních postupů. Zdá se mi, že to nejpodstatnější, co zaznělo od řečnického pultu Sjezdového paláce lze vyjádřit jako volání po vyšší kvalitě obecně, a tedy i po vyšší kvalitě tělovýchovné práce. Na kvalitativně vyšší úroveň dostat nejen špičkový sport, stávající se jednou z vizitek společnosti, nýbrž — a to XIV. sjezd zvláště zdůrazňoval — pohybovou aktivizaci nejširších vrstev našeho lidu.

Jako trenér reprezentačního týmu běžkyň dostávám svou příležitost pracovat v oblasti špičkového sportu. Určil jsem si jako cíl, že musíme čestně obstát v nejvyšší zkoušce, jež nás čeká — na Zimních olympijských hrách v Sapporu. To není slovo do větru, to je závazek, můj závazek vůči sobě samému a vůči společnosti, jež mi svěřila úkol. Zvykl jsem si v životě žádat maximum od sebe i od druhých. Proto i běžkyňmi, jež jsou v olympijské přípravě, stavím latku velmi vysoko a chci od nich všechno. Tréninkové dávky jsou v odpovídající relaci k cílům, jež jsme si vytyčili. Družstvo běžkyň jsme dostali na určitou úroveň z hlediska výkonnosti. I zaujatý musí při-

znat, že křivka výkonů stále stoupá. Jsem tudíž v situaci, kdy slevovat by bylo neodpustitelným proviněním. Naopak — chceme jít kupředu, a proto musím úměrně zvyšovat požadavky na tréninkové zatížení svých svěřenců. Takový náročný program si kdykoliv a kdekoliv obhájím — i tváří v tvář kritikům, kteří mě zatracují jako škůdce zdraví členek reprezentačního družstva běžkyň. Dělam jen to, co se dělá všude ve světě, chce-li sportovec nebo sportovkyně proniknout nebo se udržet mezi evropskou špičkou, a jsem přitom důsledný.

Vždycky jsem se snažil vypěstovat u děvčat zavazující vztah k reprezentaci. Ten lvíček nebo trikolora, co mají na svém dresu, musí mít pro ně nějakou posvátnou cenu nebo hodnotu, kterou nelze zaplatit ani nejdražší valutou. Myslím, že v tomto směru mně udělala děvčata už nejednu radost v tom, jak své reprezentační krédo povýšila na věc cti. Být reprezentantem — to není věc dobrého trávení nebo nějakých materiálních výhod, jež jsou s ní často spojovány. To je něco, co musí být v každém ohledu nějaký velký princip, povznášející se nad malichernostmi, nad osobní prospěch nebo dokonce spekulaci. To musí být v srdci. A kdo si osvojil tenhle velký dar, ten dokáže bojovat jako lev až do konce, ten nevzdává a neodhazuje flintu do žita. Tyhle vlastnosti chci stále vštěpovat běžkyňmi, s nimiž pracuji. V nich je vlastně nejčistší fundament sportu, z nich se rodí model sportovce, imponujícího nejen výsledky na sportovním poli, ale i vystupováním a svými postoji. Tady asi spočívá taky jedna z těch vyšších kvalit, které se žádají od naší tělovýchovy, a tedy i od nás — lyžařů.

ZDENĚK CILLER,
trenér reprezentačního týmu běžkyň

Politicko - výchovná práce ve východočeském lyžování

Na výborové schůzi v Trutnově projednal krajský výbor Čs. svazu lyžování řadu problémů ve východočeském lyžování. Do popředí se dostala také problematika politickovýchovné práce.

Obsahem politickovýchovné práce východočeského krajského výboru v nastávajícím období bude využívání pokrokových a revolučních tradic našeho tělovýchovného hnutí k výchově v duchu socialistického vlastnictví, proletářského internacionalismu. Ideový boj proti zbytkům pravcového oportunismu budeme vést nekompromisně a principiálně, ale s citlivostí vůči těm, kteří nepatřili mezi iniciátory škodlivých tendencí.

Práce nových orgánů a jejich

odborných komisí na úseku politickovýchovném se pochopitelně prolíná a vzájemně se podmiňuje a těžko lze tudíž vymezit přesné hranice, ale zřejmě by mělo být jasné mimo jiné, že úkolem odborných orgánů je všemi silami a prostředky přispívat k tomu,

aby tyto volené orgány měly pro rozhodování a vyhodnocování dost objektivních podkladů,

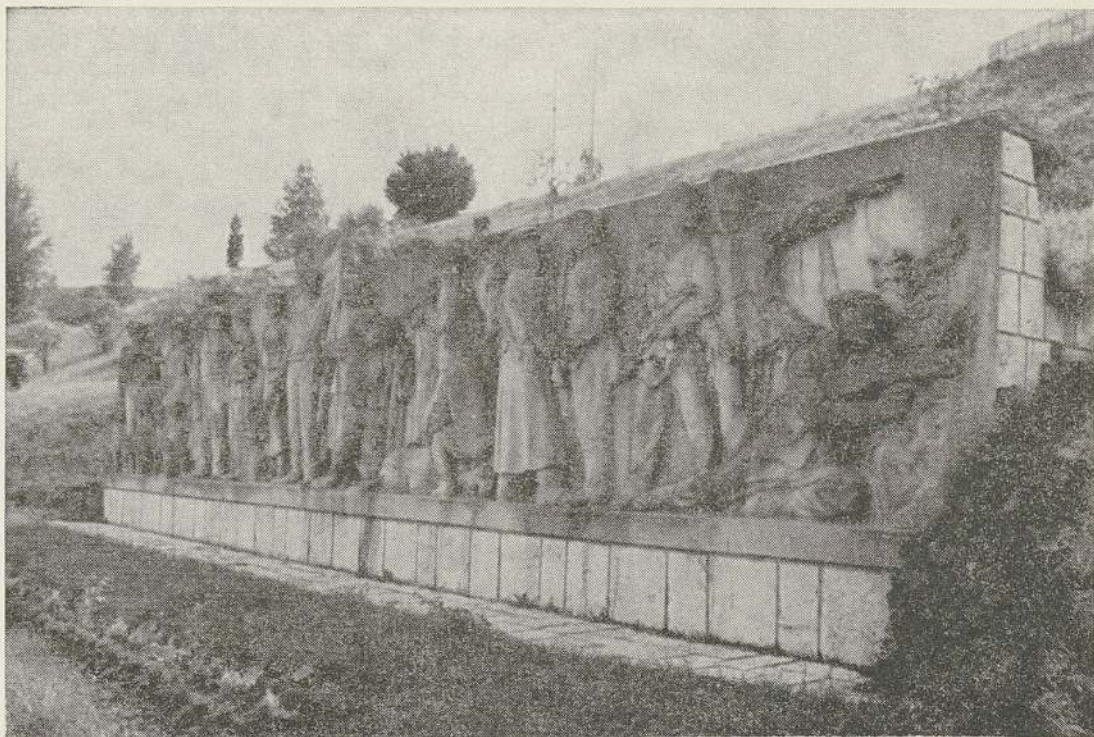
aby se co nejrychleji překonala ideová rozkolísanost cvičite-

lů, trenérů, rozhodčích a dalších pracovníků,

aby v oblasti masově sdělovacích prostředků byly systematicky vysvětlovány aktuální problémy politickovýchovné v duchu ideologie a politiky KSČ, aby se politickovýchovná činnost orgánů orientovala na důsledný boj proti všem formám buržoazní ideologie,

aby se všechny problémy a úkoly, zejména na úseku mezinárodních styků řešily z hlediska internacionálních povinností naší tělovýchovy,

aby se určitá ideová rozkolísanost cvičitelů, trenérů, rozhodčích a dalších pracovníků pře-

Památník padlých bojovníků nad Priekopou nedaleko Turčanského Martina bude navždy připomínat hrdinné dny Slovenského národního povstání

konávala tím, že trenérský, cvičitelský a funkcionářský aktiv vybavíme patřičnými znalostmi, že jim umožníme získat potřebné zkušenosti a že je přesvědčíme o tom, že politická vyhraněnost a angažovanost je nezbytná pro výkon jejich funkce.

Všichni dobře víme, že schopných cvičitelů a trenérů nemáme právě nadbytek. Musí nám být jasno, že do oblasti tělovýchovy a sportu nesmíme připustit žádné kompromisy, žádnou anarchii. Diferencujeme však a budme trpěliví a tolerantnější u dobrovolných trenérů a cvičitelů, a v případě profesionálních pracovníků, zejména placených trenérů přihlížejme stále k tomu, že naše společnost je honoruje za jejich pedagogickou práci — a to ne za jakoukoliv, ale za práci politicky a výchovně odpovědnou, že na své svěřence působí v zájmu prohlubovat socialistické vlastenectví a proletářský internacionalismus.

BOHUSLAV PÁTEK,
předseda pol. výchovné komise východočeského krajského výboru ČSSL

Souvisí spolu technika základního a závodního lyžování?

O lyžařskou techniku a metodiku se vedou spory, co lyžování existuje. A tyto spory se objevují tím urputněji, čím se technika lyžování rychleji rozvíjí. A že se rozvíjí rychle, to vidíme v posledních 15 letech velmi zřetelně.

Co je toho příčinou? Zdá se, že je příčin hned několik. Za hlavní lze snad považovat rozvoj výroby vysoce kvalitních lyží a ostatní lyžařské výzbroje, která prodělala v posledních 5—10 letech ne vývoj, ale přímo skok, hlavně v technologii výroby a v použití umělých materiálů a kovů. Tato výzbroj snese větší zatížení a dá se na ní jezdit spolehlivěji a rychleji. Ruku v ruce s tím musí se ovšem zdokonalovat i člověk-závodník, který tuto výzbroj používá. Změnil se tedy i způsob tréninku, jeho délka, spe-

ciální příprava. Ze sezónního sportovce se stává atlet, který, chce-li dosáhnout vynikajících výsledků na závodní trati, musí tomuto cíli podřídit svůj život. Výrobci výzbroje, kteří jsou si velmi dobře vědomi rozvoje lyžování jako celku, podporují všechno snažení po vynikajících výkonech. Výkony a výroba jsou spojené nádoby. S tím a s narůstající dobou volného času roste i počet lyžařů, a zdá se, že geometrickou řadou. Stejně s tím však rostou zařízení na horách, střediska, silnice, služby, lyžařské školy.

Lyžování v létě

V rodném kraji vítěze „Světového poháru 1971“ GUSTAVO THOENIHO se tlačilo u mechanických vleků na dva tisíce lyžařů. Abyste rozuměli, bylo to ve Stelvio v jižních Tyrolích dne 27. června tohoto roku. A bylo to u příležitosti Grand Prix, tedy Velké letní ceny, která je pořádána už pomalu sedmáct let! Přijeli, aby měli možnost obdivovat čistý styl italské lyžařské hvězdy, aby se učili či zlepšovali svoje schopnosti za vedení sto dvaceti učitelů lyžařství. A v neděli dne 4. července jsme byli svědky ve Val d'Isère podobné akce a stejně rozsáhlé. Další neděli se to zas opakovalo v Alpes d'Huez.

Ani v týdnu nejsou pisty v Grande Motte, Tignes, představující nejlepší podmínky letního lyžování, zdaleka opuštěny. Mimo národních týmů a týmů krajských tu lyžují stovky začátečníků, kteří jsou šťastní, že se mohou „vyžít“ i v létě ve svém milovaném spor-

To je slunečná letního lyžování v Alpách

tu. Při tom jaksí „sobecky“ konstatují, že je jich nadmíru víc než v sezóně loňské a že tedy bude třeba si hledat „pod jiným nebem anebo na jiné polokouli“ panenské sněhy dob dřívějších.

I když motivy těchto letních lyžařů nejsou vždy nejlepší (chtějí se přece pochlubit svým známým, že strávili tři týdny na horách a že tam dokonce lyžovali — a ve společnosti to patrně dobře pů-

sobí: v Itálii, ve Francii, v Rakousku či ve Švýcarech...) Pro Itálii, novou zemi alpského lyžování, se stává zákonem, aby co nejrychleji dohnala zpoždění, a tak je tu zápal opravdu až frenetický, jak už to u „debutantů“ bývá. Je nutno přiznat, že zimní střediska na severu Apeninského poloostrova jsou opravdu velmi četná i kvalitní, mezi nejnavštěvovanější patří právě Stelvio, svah

A lyžařské školy musí vyučovat. Toto se nás sice bezprostředně netýká, nicméně však je nezbytné, chceme-li udržet krok se světovým vývojem techniky a metodiky lyžování, abychom se problematikou souvislostí mezi technikou závodní a základního lyžařského výcviku soustavně zabývali.

Technika závodního sportu je vždy vysoce progresivní. Odhaluje nové a účelnější pohyby, které mají za cíl zisk času. To je hnacím motorem pokroku v technice. Tomu se i přízpusobuje výrobce lyží, což lze říci i naopak. Lyžař „masový“, a hlavně začínající, je sice středem komerčního zájmu výrobců, ale tón a směr vývoje neurčuje. Ten vždy určovala špičková výkonnostní a špičkové výrobky. To ostatní se jen přizpůsobuje, na nižší kvalitativní úrovni, což je docela přirozené. V podstatě však se jedná o to, aby tento časový a kvalitativní předstih závodní sféry od masové byl co nejmenší,

což je zcela pochopitelné z mnoha důvodů.

Vyvstává však otázka, co to je ten „nejmenší odstup“ v technice lyžování. Zdá se, že toto stanovit je nesmírně obtížné a vůbec těžko definovatelné. Ono totiž ž závodní a to základní masové lyžování má zcela různé cíle a prostředky. A to, myslím, je ten základ pro hledisko, chceme-li hovořit vůbec o souvislostech obojího druhu sportu. Na jedné straně musíme vidět mladého sportovce-atleta, který se celoročně systematicky připravuje na svůj vrcholný výkon, kterého může dosáhnout na nejdokonalější výzbroji, pro tento výkon je ochoten riskovat zdraví. Sportovce, kterého žene vpřed vědomí soutěže se stejnými nebo ještě lepšími než je sám. Sportovce, kterému je lyžování zaměstnáním (prvním nebo druhým). Na druhé straně musíme vidět běžného lyžařského „spotřebitele“, který chce příjemně strávit volný čas v zimní

přírodě, chce si utužit zdraví, odolnost, poznat krásy okolí, pokochat se příjemnými pocity z lyžování. Tento člověk nemá zpravidla systematickou přípravu, ani kondici, ani špičkovou výzbroj (i když to poslední se ve světě značně přiblížuje). Jsou tedy různé cíle, prostředky a emoce.

Jedním z těch prostředků je i technika jízdy, o kterou se nám v podstatě jedná. Je samozřejmě, že každý chce jezdit jako Killy, Schranz, Matt, atd. Ne však každý na to tak říkajíc má. Zatím se všechny učené plány lyžařských škol zabývaly náplní, která se hodí pro ty „spotřebitele“. Některé nakonec přidávaly „bonbónky“, kterými se i spotřebitel měl přiblížit lyžařským hvězdám. Jenže než se to dostalo ven a než se to „spotřebitel“ mohl naučit, „měl-li na to“, tak hvězdy byly o dva tři hvězdné roky dál. A hvězdy zapadly za čtyři roky a objevily se nové, s ještě větší odvahou a „jinou

Tonale, Cervinia, Marmolada a Courmayeur.

I když se v letním lyžaření taky do jisté míry ozývá slovo „móda“, je přece jen jisté, že jak v Evropě, tak v USA, se červnové, červencové ba i srpnové lyžování rozvíjí ve zrychleném tempu a zasahuje čím dál tím citlivěji do ekonomie některých oblastí.

Rada jeho ctitelů se dostane na dovolenou právě jen v létě. Někteří se bojí pobytu o vánočních, dlouhého čekání u vleků či výtažů, rezervací v hotelích či vysokých cen pokojů, přičemž nemají zaručeno, že zrovna v „jejich“ dobu bude právě to nejhezčí počasí. Proto cestovní kanceláře prodávají v zimě čím dál tím víc pobytů na Baleáry či do Maroka. Cena je při tom přibližně stejná, ne-li nižší. Potom se obují lyže na velikonoce či dokonce v červenci na takový týden, když už to bez těch prkýnek přece jen nelze vydržet.

A ti, již milující snít se rozhodli pro prázdniny na horách po pobytu na mořské pláži, si mohou

jen blahopřát. Pěkně zalyžovat si ráno do takových 11 hodin, odpoledne se pak věnovat tenisu, chůzi, golfu, jezdeckví, rybaření či plachtění — takový program opravdu dovede nadchnout. Ostatně, zeptejte se oněch tisíců šťastných, kteří na dovolenou zajíždějí

v létě do Val d'Isère, Tignes, Svatého Mořice, Cervinie, Kaprunu, Zermattu, Stelvia, Alpes d'Huez, Courmayeuru či Chamonix. Vracejí se s daleko lepší fyzickou formou a tím tedy také morální, než jejich „přímofštní“ kolegové.

JAN CHMELAR

Připravují ZOH

To, čo bolo ešte pred pol rokom len ideou, sa dnes prevteluje do konkrétnych foriem. Ide o plány na usporiadanie zimných olympijských hier v ČSSR.

Jedna z najnaliehavejších potrieb pri našej kandidatúre je zabezpečenie vyhovujúcej zjazdovej trate. Vieme, že slalom aj obrovský slalom má svoje trate vo Vysokých Tatrách už doriešené. Problémom zostáva zjazd. V prvej štúdií sa navrhovalo vybudovanie celkom novej trate na Podbanskom. No, podľa návrhu odborníkov nie

je toto riešenie dostačujúce. Poukazujú na oblasť Jasnej, kde na severnej strane Chopku sú už teraz vyhovujúce terény a dokončená trať vyhovujúca všem požiadavkám. Aby sa dospelo k definitívnemu riešeniu, zvolali nedávno poradu všetkých zainteresovaných na prehliadku a posúdenie technických podmienok lokalít na Podbanskom aj v Jasnej. Okrem zástupcov Slovenského lyžiarskeho zväzu sa na porade zúčastnili predstavitelia Vysokých Tatier, Jasnej, Horskej služby, Transportky Chrudim a tréneri zjazdárskej reprezentácie ČSSR.

Expertí konštatovali, že dobudovaná zjazdovka FIS v Jasnej vyhovuje po všetkých stránkach a parametroch. Zjazdovka na Podbanskom je doteraz len v štádiu projektovej prípravy. Doporučujú zahájenie jej výstavby a to už z toho dôvodu, aby boli pripravené obe trate lebo podľa požiadavok FIS je nutné mať minimálne 2 alternatívne riešenia. Okrem toho sa žiada aj generálna oprava zjazdovej trate na Skalnatom plese, aby slúžila nielen pre prípravu špičkových pretekárov, ale aj ako tretia alternatíva pre ZOH. Je zaujímavé, že účastníci porady doporučujú rozdeliť zjazdové disciplíny medzi Jasnú a Podbanské pre zamer ZOH.

A ešte parametre zjazdoviek v Jasnej a navrhovanej na Podbanskom:

	Jasná	Podbanské
Dĺžka	3424 m	3400 m
prevýšenie	890 m	889 m
∅ sklon	27,8 %	26,18 %
∅ šírka	55—60 m	60 m
výška štartu	1941 m	1820 m
výška cieľa	1051 m	930 m
výškový rozdiel	890 m	895 m

Tréner reprezentácie ČSSR Jan Vedral doporučil predĺženie obidvoch zjazdoviek 3700 až 4000 m, aby sa získala nutná rezerva pre budúcnosť.

technikou“. Jenže spotrebiteľ zůstal, jen mu přibýly ty čtyři roky a nové starosti, protože pružnost a schopnosti ubýly.

Tak se za poslední dobu objevily v závodní technice (a hantýrce) oblouky s rotací vnějšího boku, s naznačenou rotací, s měkkou rotací(?), oblouky se snížením, trysově oblouky (Jetschwünge), „hadí technika“, „jednonohé“ oblouky, oblouky s odšlápnutím, přestoupením, Luftkissenschwünge, pak Känguruhschwünge, oblouky na vnitřní lyži, Schleuderschwünge a kdo ví co ještě. Je jich značné množství a lze je těžko sledovat, natož je pak aplikovat do základního výcviku nebo masového lyžování. Další potíž spočívá v tom, že mnohdy styl vynikajícího závodníka je povýšen na všeobecnou techniku závodní špičky. Nicméně jedno je jisté: tyto nové technické prvky mohou zvládnout ti jedinci, kteří jsou na vysoké a speciální úrovni fyzické výkonnosti. Na této úrovni však zřejmě „lyžařský spotřebitel“ nebude. Pro základní a masový výcvik z toho vyplývá jedno, a to je vyhledání těch nejzákladnějších technických prin-

cipů, které mají uplatnění i v základním výcviku a které jsou schopni i lyžařští elevové a spotřebitelé zvládnout, a hlavně vytvořit metodu, jak tyto principy techniky naučit. A to všechno při vědomí toho, že i když se to nakrásně podaří, že ta závodnická špička bude zase o hodný kus vpředu. A z toho chtě nechtě vyvstává jedna z podstatných otázek, o kterou bylo a je mnoho sporů: Souvisí vůbec technika základního a masového sportu se závodní technikou v něčem kromě nejobecnějších principů? Má to vůbec cenu „post festum“ někoho drezírovat v základním nebo masovém lyžování „závodní technikou“, když víme, že závodníci se zpravidla rekrutují ze zcela jiných zájmových skupin lidí?

Nerad bych tuto úvahu končil otázkou. Svůj názor jsem vyjádřil v první polovině předšlého odstavce, i když poslední dvě otázky se mi jeví jako klíčové otázky celého problému souvislosti mezi základní a závodní technikou lyžování.

Ing. MIROSLAV CHLOUBA

SAPPORO - miliónové středisko japonských Alp

Pět miliónů japonských lyžařů ● Sjezdové dráhy a sedačky na svazích posvátné Fudžijamy ● Lyže v podzemní dráze ● Teplá lázeň po sjezdu ● Tři milióny párů lyží vyrobených ročně ● Zimní olympijské hry na úrovni moře

Předseda výboru „sjezd-slalom“ ve FIS, inženýr chemie z Lyonu, Robert Faure, už několikrát navštívil japonské Sapporo. Vypráví nám své překvapující pobavené, ba svůdné či znepokojivé objevy o japonském lyžování a o městě, kde se 3. února 1972 zahájí XI. zimní olympijské hry.

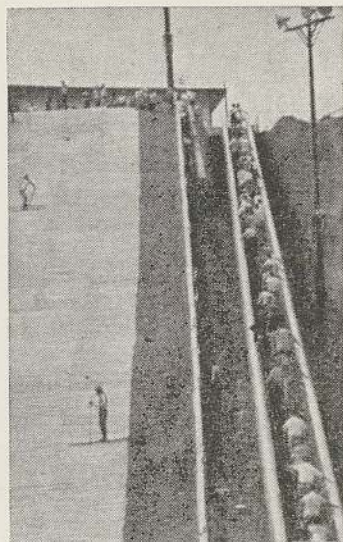
MALÉ TOKIO

Sapporo je hlavním městem Hokkaida, nejsevernějšího ze čtyř japonských ostrovů. Žije tam celá pětina obyvatel Japonska. Sapporo jako politické, ekonomické a kulturní středisko provincie, sídlo prefektorální vlády, se rozvíjelo velmi rychle: před 10 lety mělo 520 tisíc obyvatel, dnes už jich má celý milión! Vystavěno bylo jako moderní americké město se širokými třídami rovnými jako „střela“. Srdcem města je Odori Promenade, na níž se koná vždy v únoru každou zimu „lední festival“. A tento festival je také proslulostí města. Téměř všude se tu totiž v únoru stavějí sochařské výtvořy ze sněhu, některé velké jako předpotopní dinosauri. Jiné zas, i

když také pozoruhodné velikosti, představují bohy, demony, osobnosti kreslených filmů. Na prvním festivalu bylo na 50 000 hostů, přičemž soch nebylo více než sedm. V r. 1968 už tu bylo plných 3 900 000 hostů, a ti obdivovali na 150 sochařských výtvořů z ledu či sněhu. Sapporo bylo také často nazýváno „městem akácií“, jindy zas „městem poezie“. Vžívá se také název „malé Tokio.“

VÍC LYŽAŘŮ NEZ VE FRANCII

V čele sportů jsou pochopitelně baseball a golf, ale lyžařství přichází hned za nimi. V zimě jsou výkladní skříně obchodů sportovními potřebami rozděleny na dvě části: jedna pro golf, druhá zas pro lyžování. Na ulicích, v podzemní dráze, na nádražích vidíte davy lidí s lyžemi na ramenou, vždy pečlivě zabalenými v látce. Zimní stanice jsou opravdu četné a ne daleko od měst. Nesmíme zapomenout, že Japonci většinou žijí jen na dost úzkém pobřežním pásu a že zbytek země je pořádně hornatý. A tak se ani nelze divit, že počet lyžařů v Japonsku je vyšší než ve Francii — je jich přes pět miliónů. Hlavně mladí se věnují tomuto sportu. Na lyžích se jezdí i večer. Osvětlené dráhy mívají provoz až do 23 hodin! V Nozawě slouží dokonce vrtulníky lyžařům, v Sapporu lehká letadla. Budování lyžařských stanic, vleků a výtahů se nezastavilo ani před posvátnou horou Fudžijamou. Střediska jsou cenově přístupná docela obyčejným lidem. Po

Umělý slalomový svah zprostředkuje lyžovačku v době, kdy není sněh. V Japonsku je tenhle druh lyžování ve velké oblibě

sjezdu si můžete dopřát horkou lázeň, saunu a masáž. To se tam hodně pěstuje.

PÁSOVÁ VÝROBA

V Japonsku má výroba lyží stoupající trend. Existuje tu na 20 různých značek lyží, zatímco v takové Francii je jich 7—8. Vyrábějí se pásové a značné množství sériových lyží se vyváží do USA.

BRYZ BUDOU OBÁVANÝMI SOUPEŘI

Přesto však populární lyžařství dosud nevyprodukovalo četné šampióny. Japonská lyžařská federace nemá tak dobrou strukturu jako federace evropské. Neexistují ještě soustředění nebo výchova trenérů. A federace se ani příliš mnoho nestará o reprezentaci. Vyšle-li občas do Evropy dva či tři závodníky, pak jen proto, aby je spíš odměnila. Ostatně většinou to jsou studenti, a ti se nemohou lyžování věnovat cele a po celý čas jako např. Killy, Russel nebo jiní. Igaya, který tak exceloval v roce 1965 v Cortině d'Ampezzo, je dnes pojišťovatelem. Má k ruce 150 zaměstnanců. Byl také členem dráhového podvýboru FIS,

← Japonská armáda v boji proti sněhové kalamitě

avšak pro nedostatek času se musel funkce zřít. A tak svůj strukturou je dnes japonská federace na výši USA asi tak před 15 lety anebo Francie v době před válkou. Jednoho dne budou však Japonci nesmírně nebezpeční soupeři. Už teď dosáhli pozoruhodných výkonů: v Itálii překonali světový rekord na letmý kilometr časem 183 km/hod. Sjeli na lyžích rovněž Mount Everest, když byli na svah hory vyloženi z vrtulníku.

SAPPORO PO 30 LETECH

Sapporo bylo už jednou určeno jako dějiště ZOH, a to v roce 1940. Byla však válka a hry se nekonaly. Tehdy (jak je to dnes k pobavení) se sdělovalo reprezentantům, že k dosažení města nepotřebují víc času než JEDEN MĚSÍC. A tak jeden měsíc tam, druhý měsíc pobytu, třetí měsíc zpět, tedy celkem olympiáda na tři měsíce! Zdá se však, že tehdejší kandidatura značně ovlivnila rozhodnutí MOV přidělit ZOH 72 právě Sapporu stejně jako OH 1964 Tokiu.

„NADMOŘSKÁ VÝŠKA“: 30 METRŮ!

Sapporo je tedy městem s

jedním miliónem obyvatel a je paradoxem, že leží vlastně na úrovni mořské hladiny. Výška jeho částí nepřesahuje třicet metrů. Po celou zimu je tam chladno: 10 stupňů pod nulou. Jinak je město na stejné zeměpisné šířce jako Vladivostok. Je to vlastně poprvé, co ZOH se budou konat ve skutečném zimním městě. Doopravdy není zrovna moc příjemné jet do Sappora jen si zalyžovat. Město je špinavé (aspoň teď v době přestavby či výstavby), sníh se mění v bláto. A výstavba metra situaci nijak nelepší. V městě se jezdí rychlostí 10 kilometrů. Kusy ledu a sněhu tvoří na ulicích doslova hromady, které tu zůstávají až do jara! A autobusy jezdí ještě v dubnu s řetězy.

JAPONEC MŮŽE VYHRÁT SJEZD

Sám jsem si v Sapporu zajezdil. Svahy jsou krátké, sníh není tak tvrdý jako v Evropě. Vojáci se však postarají o dokonalou preparaci tratí. Spíš vzdálenost jednotlivých drah bude působit problémy. Japonci je znají nazpaměť. Konala se na nich národní mistrovství. A tak za těchto podmínek ne-

bude překvapením, jestliže se jeden z nich stane vítězem.

NĚKOLIK „PŘEDOLYMPIJSKÝCH“ INFORMACÍ

Rakouský major Theodor von Lerch, atašé japonské armády, zavedl do armády lyžování v lednu 1911.

Sapporo leží v Japonských Alpách, kteréžto jméno se horám dostalo od anglického inženýra Williama Gowlanda koncem 19. století.

Sapporo je také proslulé svým kvalitním pivem!

Olympijská pochodeň bude přinesena do Tokia 1. ledna 1972 a do Sappora ji ponosou jak japonští, tak zahraniční sportovci.

Japonský císař přijal patronát ZOH v Sapporu a bude předsedat jak zahajovacímu, tak konečnému ceremoniálu.

V minulé sezóně začal v Sapporu padat sníh od 27. října a koncem listopadu už ho bylo dostatek, takže po této straně není třeba nejmenších obav.

Soutěže ZOH bude přenášet americký satelit, jehož uživatelem — společnost ABC — finančně podporuje Zimní olympijské hry.

JAN CHMELÁŘ

Jako každoročně i letos se stal Jablonec nad Nisou místem prvního soustředění lyžařských reprezentantů-běžců. Nově vyhlášená kritéria pro zařazování do státních družstev způsobila několik změn v kádru svě-

BĚŽCI ZAHÁJILI VE MŠENĚ NAD NISOU

řenců trenéra Jaroslava Honců a tak do tradičního lyžařského střediska ve Mšeně v Břízkách přijeli: Fajstavr, Henych, Peřina (Dukla Liberec), Ilavský, Lupták, Michalko (RH Štrbské Pleso), Bieman, Červinka (Jiskra Mšeno) a Sacký (MEZ Frenštát).

Cílem první společné přípravy reprezentantů bylo zjištění momentálního stavu výkonnosti. Všichni se podrobili lékařskému vyšetření ve vojenské nemocnici v Praze, s výjimkou Luptáka, který odjel domů připravit se na maturitu na střední ekonomické škole, pak absolvovali výkonnostní testy v

tělocvičně, na dráze a v terénu.

„Přípravné období pro nás začalo již v polovině května. Na rozdíl od loňského roku jsme neodpočívali po žádné významné soutěži, přechodné období bylo velmi krátké. Po sezóně se Henych podrobil operaci mandlí, Fajstavrovi byl operován nárůstek na noze, všichni ostatní jsou v pořádku,“ říká trenér Jaroslav Honců.

Kontrolní testy ukázaly, že přípravu na novou sezónu berou všichni reprezentanti opravdu svědomitě. Začátek letošního přípravného období je zastihl na daleko vyšším stupni připravenosti než tomu bylo v loňském roce. Pro porovnáání snad několik výsledků: V běhu na 3000 m na dráze dosáhl

Nová trenérská vlna: Šimůnek, Javorský, Honzl a Honců

K činnosti lyžařských základen

Sportovní základny byly zřizovány jako zvláštní tělovýchovná zařízení v r. 1960, s hlavním úkolem zajišťovat růst sportovního mistrovství a úspěšnou reprezentaci československého sportu.

„Ústřední sportovní základny jsou speciální učebně výchovná zařízení, která pečují v individuálních sportech o přípravu vrcholových sportovců. Sdružují výkonnostně nejvyspělejší sportovce příslušného sportovního odvětví z místa a blízkého okolí pod vedením trenérů z povolání a dalších kvalifikovaných trenérů; jsou nadstavbou sportovních oddílů a středisky vrcholového sportu... Jejich úkolem je zvyšovat sportovní výkonnost nejlepších sportovců a pečovat o jejich všestranný rozvoj, vychovávat je v morálně vyspělé a uvědomělé reprezentanty naší socialistické vlasti, rozvíjet jejich mravní a charakterové vlastnosti jako nedílnou součást komunistické výchovy...“

Tolik „Zásady pro činnost ústředních sportovních základen“ z roku 1966. Podle nich byly zpracovány „Zásady pro činnost ústředních lyžař-

ských základen“, které jsou dosud v platnosti.

V současné době řídí Svaz lyžařů ČSR činnost 13 ústředních lyžařských základen na území Čech a Moravy (v Jablonci n. N., Vrchlabí, Praze, Liberci, Ústí n. Labem, Novém Městě n. Mor., Rožnově p. R., Ostravě, Jánských Lázních, Harrachově, Strakonících, Jilemnicích a v Karlových Varech, ve kterých pracuje 17 trenérů z povolání). Existují taky základny, kde pracují dva trenéři (Praha, Vrchlabí) nebo i tři (Jablonec n. N.). Do dnešního dne se bohužel nepodařilo zajistit trenéra pro základnu v Jánských Lázních, která jako jediná, přestože leží v lyžařsky velmi exponované oblasti, pracuje pouze s dobrovolnými trenéry.

Mimo ústředních lyžařských základen (dále jen ÚLZ) řízených Svazem lyžařů pracují ještě okresní lyžařské základ-

ny, řízené OV ČTO, které zaměstnávají další 3 trenéry z povolání (v Oseku, Trutnově, Domažlicích a nově zřizované v Bruntále a Prachaticích).

V péči ÚLZ je celkem asi 500 závodníků, z nichž více než 160 je členy reprezentačních družstev státních nebo národních. Je pochopitelné, že taková masa výkonných sportovců vyžaduje dostatek kvalitních dobrovolných trenérů ochotných obětovat svůj volný čas práci pro základnu. Za to jim patří díky nás všech. Většinou však skutečně jen díky. A tady se dostáváme k nejpálčivějšímu problému — k zabezpečení činnosti základen po stránce finanční. Nejedná se jen o odměny dobrovolným trenérům za jejich obětavou práci, ale o celou řadu provozních nákladů, které jsou s výchovou dnešních i budoucích reprezentantů spojeny. Nájemné, nákup sportovního nářadí, úhrada cestovních výdajů na trénink, výcvikové tábory a závody, jízdné na lanovkách, tiskopisy, literatura, stravování a ubytová-

letos Henych času 9:13,8 min. (loni 9:40), Fajstavr 9:21, (loni 9:39), na začátek sezóny zaběhli relativně dobré časy i Červinka 9:22,3, Michalko 9:30 min. V běhu na 5 km na lyžařské standardní trati v Bříchách překonal Henych svůj loňský nejlepší čas [17:13] výkonem 16:46,3. Také Fajstavr byl lepší stávajícího rekordu — 16:53,3. Červinka dosáhl času 17:20,1, Michalko 17:36,3, Ilavský 17:36,6, Saidl z Dukly 17:44,1. I testy síly vykazaly vesměs vyšší hodnoty než loni. Sapporo je zřejmě vidinou, bičující maximum sil.

„V našem tréninku se letos objeví vyšší tréninkové dávky než v jiných letech. Klademe důraz především na sílu v kontextu s vytrvalostí. Tedy nikoliv absolutní silácké výkony, ale silovou vytrvalost. Přestože jsme v této oblasti dosáhli určitého pokroku, všichni mají ještě rezervy. 20—25 % letní přípravy se bude sestávat ze

speciálního cvičení — speciální posilovací cviky, napodobivé cviky, kolečkové lyže, atd. Mohl jsem si ověřit, že naše všeobecná příprava je na vyšší, zaostáváme ještě v zpracování detailů potřebných pro lyžařský běh. Právě na to se zaměříme v letošní přípravě. Zatím mohu, s výjimkou Luptáka, který se vykonostních prověrek nezúčastnil, konstatovat zlepšení. A to nejen u „starých“ členů družstva — Henycha, Fajstavra, Ilavského, Peřiny a Sackého, ale i staronových tváří — Biemana, Michalka a zejména nováčka Červinky. A to je velmi slibné.“

Letos je před naší lyžařskou reprezentací jediný a hlavní úkol: co nejlepší reprezentace na olympijských hrách.

„Do olympijské přípravy, tedy v olympijské péči jsou Henych, Fajstavr, Lupták a Michalko, rozhodl o tom celostátní žebříček. Ale to neznamená, že mají místa pod penzí. Jedi-

ný vrchol sezóny bude mít pochopitelně dopad i na zimní přípravu. Přípravné období bude rozvrženo podobně jako před tatranským šampionátem v roce 1970. Letní část přípravy bude vrcholit v první polovině září výkonnostními testy v Jilemnicích. Pak bude následovat čtrnáctidenní pobyt u moře, speciální příprava v říjnu doma a začátkem listopadu bychom měli odjet do Kiruny na první sněž. Chceme opravdu všechno podrobit přípravě na OH, z programu vypustíme všechny zahraniční starty. Po návratu z Kiruny absolvujeme ještě výborný tréninkový tábor ve Sv. Mořici, pak snad dva, tři závody doma. Všechno to sleduje jediný cíl — abychom trénink nemuseli podřizovat závodům, jako obvykle, ale přesně naopak — všechno podřídíme přípravě na olympijské hry. Tam chceme reprezentovat tak, jak se od reprezentantů ČSSR žádá.“ -jk-

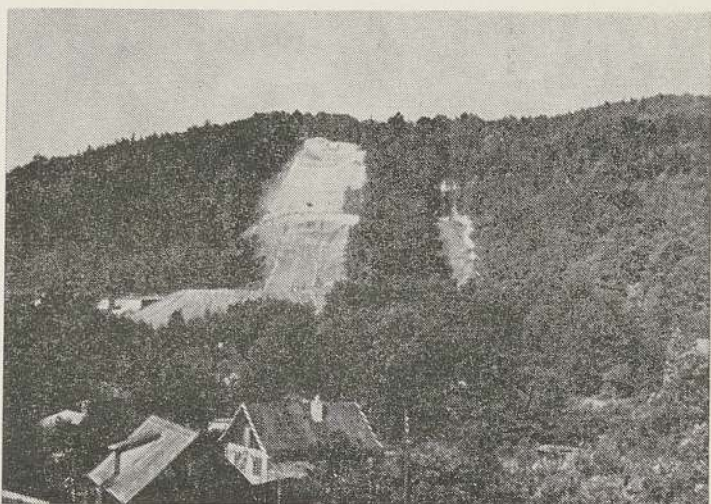
ní na výcvikových táborech, to vše stojí peníze, které základna musí mít.

V posledních třech letech došlo k takovému snížení celkové částky, kterou Svaz lyžařů ČSR dotuje základny, že příspěvky jednotlivým základnám se zmenšily na polovinu proti letům 1967—68. To má v praxi za následek, že základny místo aby byly nadstavbou, stávají se stále více „podřízeným“ větších a finančně silnějších lyžařských oddílů. Trenéři z povolání ztrácejí stále více času vyhledáváním prostředků na činnost, to vše na úkor vlastní trenérské práce, za kterou jsou placeni.

Dalším problémem je vysoká specifická podmínka, v nichž základny pracují a které značně ovlivňují vlastní činnost. Existují např. základny v městech (Praha, Liberec, Ústí n. L.), nebo naopak přímo v horách (Jilemnice, Harrachov), základny, které mají 90 členů (Jablonec n. N.) a jiné s dvanácti členy (Jánské Lázně). Některé vychovávají pouze sjezdaře (Ústí n. L., Ostrava), jiné pouze závodníky klasických disciplín (Jilemnice, Harrachov) a tak bychom mohli pokračovat ještě dále. Proto porovnávání výsledků práce a hodnocení činnosti mezi základnami navzájem není věc právě jednoduchá. Přesto se každý rok po skončení sezóny a po vyjítí všech výsledků a žebříčků provádí hodnocení činnosti základen i trenérů z povolání. V hodnocení ÚLZ figuruje již několik let na prvním místě Jablonec n. N. (vedoucí trenér s. Ciller, trenéři Pašek a nově nastoupivší J. Čermák). Další úspěšně pracující základny jsou v Praze (vedoucí trenér ing. Javorský) a ve Vrchlabí (vedoucí trenér I. Matouš a J. Jirsa). V hodnocení za rok 1970 velmi dobře obstála ještě ÚLZ v Ústí n. L. (vedoucí trenér s. Holinger) a ÚLZ v Liberci (s. Hampl).

Úkolem tohoto článku je pouze zatím ve zkratce informovat lyžařskou veřejnost o současné situaci a problémech v práci lyžařských základen. Měl by být také výzvou pro soudruhy ze Slovenska, aby i oni napsali něco o svých zkušenostech.

JAN MARŠÍK,
metodik Svazu lyžařů ČSR

Pohled na budovaný lyžařský areál ve Frenštátě p. R. na Horečkách — upravo malý můstek $P=35$ m, vlevo ve stavbě můstek s normovým bodem $P=72$ m.

Beskydská variace AREÁLU SNŮ

Lyžařský areál ve Frenštátě p. R. na Horečkách se pomalu zaplňuje. K malému skokanskému můstku s normovým bodem $P=35$ m, postavenému v roce 1968, známému lyžařské veřejnosti jako dějiště Přeborů dorostu ČSR 1969 a ČSSR 1970, který je v těchto dnech pokrýván umělou hmotou, přirůstá jeho mladší, ale více než dvakrát větší bratr.

Po loňské výstavbě příjezdových komunikací, parkovišť a odlesňovacích prací, pokračuje od konce zimy 1971 zemními pracemi výstavba největšího skokanského můstku na Moravě s normovým bodem $P=72$ m, s možností rekordních skoků na umělé hmotě až do bodu $K=90$ m, ve kterém začíná přechodový oblouk dojezdu. Do konce druhé dekady měsíce června 1971 byly dokončeny hrubé zemní práce na nájězdu, doskočišti a dojezdu můstku, které si vyžádaly strojní přemístění více než 30 tisíc kubíků zeminy, při hloubce probírky až 10 m a dále byla na nájezdové části dokončena betonáž základových patek věže a nájezdové rampy.

Stavbaři n. p. Vítkovické stavby Ostrava pod vedením stavbyvedoucího ing. Vladimíra Galie odvedli v této etapě přesvědčivý kus dobré profesionální práce a zároveň připravili pro pracovníky n. p. Hutní montáže Ostrava vše pro montáž atraktivní ocelové nájezdové věže, která svou výškou 25 m nad terénem Horeček bude novou dominantou frenštátské kotliny.

Beskydy, které daly naší vlasti nejlepšího lyžaře skokana — ZMS Jiřího Rašku, olympijského vítěze a mistra světa, tak snad již v následující zimní sezóně uvidí první křižební skoky na novém moderním můstku, který podle úvodního projektu Josefa Zity z Vysokého nad Jizerou zpracovali do konečné podoby konstruktéři n. p. Hutní projekt Ostrava.

Lyžařský areál ve Frenštátě p. R. na Horečkách se tak alespoň do kvality budovaných sportovních a společenských zařízení stává pomalu důstojným mladším partnerem Areálu olympijských snů na Štrbském Plese ve Vysokých Tatrách.

Ing. JIŘÍ SEDLÁČEK

DENVER může začít

Zimní olympijské hry ve Squaw Valley, stát Kalifornie, začaly vlastně s popularizací zimních sportů v USA. To bylo v roce 1960. ZOH 1976 v Denveru, stát Colorado, májí dokázat, že Amerika chce být skutečnou lyžařskou velmocí.

Dějiště Zimních olympijských her — stát Colorado, bychom našli na mapě USA někde na jihozápadě. Rozlohou odpovídá asi velikosti Československa a má asi dva milióny obyvateľ. Celá polovina jich žije v hlavnej meste Denveru. Mesto založili v polovine 19. storočia v súvislosti se „zlatou horou“ v jeho okolí. Leží v nadmořské výšce 1584 m. Nejvyšší hora v Coloradu je vysoká 4202

Pokoj pro budoucí olympioniky v Denveru

metrů. Klimatické podmínky se označují za ideální. Pořadatelé dokonce uvádějí, že slunečné dny v době ZOH budou se zárukou. Více než 315 dnů v roce svítí v Coloradu slunce.

A teď něco o lyžařském sportu. V Coloradu existuje asi 40 lyžařských středisek. Většina z nich je čerstvějšího data. Založena byla v posledních pěti letech. Některá jsou o málo

starší. Stupeň jejich vybavení službami se zdá být perfektní. Lanovky, vleky, výtahy, hotely s bazény s ohřívanou vodou. Přesto však kapacita nestačí a budoují se proto další centra. Investovat do lyžařského průmyslu je stále výhodné.

Sám Denver má lyžařská střediska na dosah. Říkám to s vědomím, že některá jsou vzdálena od města 40 a více

Búrka v poháři vody

Tvrdohlavost starca dostala teda príučku. A bolo to všetko zbytočné, nechutné, poznačené osobnou ješitnosťou, neústupnosťou.

A. Brundage

Rozhodnutie výkonného výboru CIO z Moskvy dalo bodku za dlhým sporom pána Avery Brundageho, predsedu MOV s predstaviteľmi Medzinárodnej lyžiarskej federácie (FIS).

Zjazdárski „kacíři“ Augert, Mauduit, Pinel, Milne, Voglar, Dätwyler, G. Giovannoli, Duncan, Hebron a Overland majú zelenú pre štart na Zimných olympijských hrách v Sappore.

Od samého začiatku sporu bolo jasné, že zdravý rozum a logika súčasného stavu v zjazdovom lyžovaní nedovolia vyradenie týchto desiatich popredných svetových športovcov z

vrcholného podujatia. Bolo len otázkou času a formy ukončenia „vojny“. Každý sa pýtal: „Kedy už ten starý pán dá pokoj?“

Dnes predstavuje FIS jednu z najsilnejších a najlepšie organizovaných medzinárodných športových organizácií. Pozíciu si lyžiari vedia vždy obhájiť a patrí jim vďaka za to, že svojím diplomatickým postupom umožnili predsedovi MOV čestný ústup. Vieme, že Japonci, organizátori najbližších ZOH, veľmi trvali na zachovaní celého programu ZOH, teda aj súťaží v zjazde. Nakoniec to je pochopiteľné, lebo práve zjazdové disciplíny sú — popri hokeji — najatraktívnejším podujatím. Skostnatelé názory amerického miliónára nenašli pochopenie ve svetovej rodine športovcov a ako sa nakoniec ukázalo, ani u progresívnych členov inštitúcie, ktorej predsedá.

Celý spor sa začal vlastne už roztržkou pred ZOH v Gre-

noble. Vtedy sa predseda MOV cítil osobne dotknutý tým, že FIS a hlavne organizátori, nerešpektovali plne jeho pripomienky k reklame jednotlivých výrobcov lyží. Zabudol však, že nie je možné dávať od súvisu želania a idealistické predstavy veľmi bohatého človeka sa stárnoucím intelektom a skutočnosť a realitu života.

Vieme, že vo FIS sa urobilo všetko pre skončenie roztržky. Opatrenia tejto organizácie sa prejavili už na majstrovstvách sveta r. 1970 vo Val Gardene, kde boli komerčné záujmy fabrikantov vylúčené. Aj v celom ďalšom priebehu sporu si lyžiari viedli s porozumením. Keď aj potom pan Brundage sa neuspokojil, bolo jasné, že mu nejde ani o reklamu a poskytovanie lyžiarskej výstroje popredným pretekárom, mrzela ho skôr tá prehratá bitva z Grenoblu. Preto nemohol svoju vojnu vyhrať. Bol a je príliš osamotený a zrejme žije v predstavách spred 50 rokov. Lenže odvtedy sa vo svete veľa zmenilo, aj v športe.

KAROL EIDLPEŠ

kilometrů. Vedou k nim však několikaproudové dálnice, a tak se vzdálenosti zkracují. Nejdále bude zřejmě Loveland Basin, kde uspořádají sjezdářské olympijské soutěže. Autem asi 40 minut. Klasické disciplíny v Evergreenu jsou od města asi 20 minut. Hokej a bruslařské disciplíny, jakož i zahajovací a ukončovací ceremoniál budou na stadiónu v Denveru. Má 50 000 sedadel.

Američané se na ZOH těší. Když jsem projížděla v létě městem, upoutaly mě spousty plakátů, propagačních letáčků. Prodávají se už odznaky. Napadlo mě, že by se mohlo začít s olympijskými soutěžemi skoro už zítra. Denver je připraven z více než 80 procent na ZOH. Olympijská vesnice je postavena a slouží zatím universitě v Denveru. Pořadatelé uvádějí, že závodníci budou bydlet maximálně dva v komfortním pokojíku, a že budou mít dost příležitostí buď ke klidnému soustředování nebo rozptýlení. Skoro 100 000 návštěvnických lůžek je k dispozici vlastně už od letošního roku. Počítá se s dosud největším přenosem televize. Dominantou má být rychlost a pohotovost zpravodajství. Od televizní spolupráce se očekává výrazná pomoc v propagaci lyžařského sportu v USA. Letiště v Denveru se rozšířilo tak, aby na něm mohla přistávat největší obří letadla. Vybudovalo se osm autobusových nádraží pro spojení města s olympijskými sportovišti. Dálniční síť je už dokončena. V samotném Denveru se stýká sedm mezistátních dálnic.

A ještě na chvíli do lyžařských středisek — jak jsem do nich mohla krátce nahlédnout. V kursu je sjíždění, běžce jsem viděla vskutku jen poskrovnu. V každém středisku jsou k dispozici lyžařské školy. Jako instruktoři v nich vystupují převážně sjezdaři z Evropy. Lyžovat prý vás naučí se zárukou, ale nejsou zrovna laciní. Soukromá lekce stojí asi 20 dolarů za hodinu! Ve skupině je to lacinější. Lyžařské terény — pro ně jsem měla slůvka obdivu. Nejen pro to, jak jsou tratě dokonale upraveny, ale jak nabízejí lyžařské rozkoše. Sjezdy na tratích dlouhých až 12 kilometrů nejsou tu výjimkou. A. E.

PAŽOUT nemá doma konkurencii

Rebričky slovenských bežcov a zjazdárov za sezónu 1970/71

Na čele bežcov je ing. Ján Ilavský a Anna Šuleková. Najlepším oddielom je KOVO- TESLA Lipt. Hrádok. Prekvapuje, že na poslednom mieste je Slávia VŠDL Zvolen. Veď v tomto meste sú agilní lyžiarski funkcionári s bohatou tradíciou pretekov „Bezroukov memorial“.

Peleton zjazdárov vedie bezpečne Milan Pažout, ktorý vo všetkých disciplínach je na prvom mieste. Vyrovnané výkony mal Vojtěch z Dukly B. Bystrica a Bratislavčan Sinay. U žien je najlepšia Droppová pred Matošovou a Šebestovou. Vyborne si vedli dievčatá zo Strojární Piesok.

BEŽCI

Muži: 1. Ing. Ján Ilavský 220,00 bodov, 2. Ján Michalko 215,80, 3. Št. Pavlák (všetci ČH Vys. Tatry) 210,00, 4. J. Bruzík (Slovan Smokovec) 186,30 5. O. Páříčka (Baník Kremnica)

186,20, 6. Vl. Šaling 184,70, 7. J. Hudáč (obaja ČH Vys. Tatry) 176,10, 8. Peter Vričan (Baník Kremnica) 174,90, 9. M. Matejka (Kovo-Tesla Lipt. Hrádok) 163,10, 10. Vl. Jaraba (ČH Vys. Tatry) 161,80.

Ženy: 1. A. Šuleková 220,00 b., 2. E. Labašková 219,00, 3. V. Šuleková (všetky Kovo-Tesla Lipt. Hrádok) 210,62, 4. A. Pasiarová (Slovan Smokovec) 205,87, 5. A. Staroňová (Kovo-Tesla Lipt. Hrádok) 198,87, 6. A. Rusová (Iskra ChZWP Nováky) 182,25, 7. A. Majerčáková 170,37, 8. M. Cíváňová (obe Sp. Dubnica) 168,37, 9. R. Sekajová (Baník Kremnica) 167,62, 10. E. Vaňáková (Baník Turč. Teplice) 154,87.

Poradie oddielov: 1. Kovo-Tesla Lipt Hrádok 2397,81 bodov, 2. ČH Vys. Tatry 2061,70, 3. Slovan Smokovec 1103,74, 4. Dukla B. Bystrica 903,30, 5. Slávia VŠT Košice 822,34, 6. Spartak SMZ Dubnica 713,64,

Běžkyně v Tatrách poklusem

Od 3. července se zabydla ve Vysokých Tatrách Cillerova děvčata — reprezentanky v běhu na lyžích (Bartošová, Chlumová, Labašková, Šikolová a Šuleková). Tři ze Mšena nad Nisou (Bartošová, Cillerová a

Šikolová), dvě z Nizkých Tater (Labašková a Šuleková) a jedna z RH Semily (Chlumová). A s nimi trenér Zdeněk Ciller.

Některí o něm říkají, že sahá až do dna zásob člověka, že chce všechno beze zbytku —

Cillerova děvčata — zleva: Bartošová, Labašková, Šuleková, Šikolová, Ciller, Cillerová a Chlumová

7. Baník Kremnica 659,62, 8. Iskra ChZWP 519,05, 9. Baník Turč. Teplice 388,07, 10. Slávia Dolný Kubín 378,62, 11. Spartak Hriňová 297,17, 12. Slávia Bratislava UK 214,00, 13. Pokrok Závažná Poruba 127,50, 14. Lokomotiva Nitra 99,50, 15. Slávia VŠDL Zvolen 4,40 bodov.

ZJAZDÁRI

Slalom - muži: 1. M. Pažout (VŠT Košice) 6,01 b., 2. I. Hellebrandt (VŠD Žilina) 21,96, 3. G. Sinay (UK Bratislava) 24,09, 4. J. Vojtěch (D. Banská Bystrica) 26,94, 5. Vl. Krajňák, jun. (Štart Kežmarok) 38,90, 6. P. Raclavský (D. B. Bystrica) 41,92, 7. J. Mikuláš (Jasná Lipt. Mikuláš) 43,41, 8. J. Heczko (D. B. Bystrica) 46,28, 9. M. Medla (UK Bratislava) 47,67, 10. M. Weiner (Jasná Lipt. Mikuláš) 48,47.

Ženy: 1. M. Šebestová (Stroj. Piesok) 0,30 b., 2. A. Droppová (Jasná Lipt. Mikuláš) 16,69, 3. D. Matošová (Jasná L. Mikuláš) 23,06, 4. J. Stračinová (Stroj. Piesok) 30,72, 5. E. Hostovská (Stroj. Piesok) 46,84, 6. D. Krajňáková (Štart Kežmarok) 52,06, 7. S. Kuzmanová (Stroj. Piesok) 55,94, 8. E. Kupčová

Milan Pažout

(Ružomberok) 68,25, 9. Z. Benková (UK Bratislava) 70,14, 10. D. Kuzmanová (Stroj. Piesok) 73,07.

Obrovský slalom - muži: 1. M. Pažout 0,13 b., 2. J. Vojtěch 26,94, 3. I. Hellebrandt 17,58,

4. G. Sinay 22,10, 5. J. Heczko 22,76, 6. P. Raclavský 24,48, 7. M. Medla 25,55, 8. Vl. Horák (D. B. Bystrica) 32,47, 9. P. Reitmayer (Slovan Smokovec) 33,58, 10. M. Šlachta (Jasná Lipt. Mikuláš) 36,52.

Ženy: 1. A. Droppová 9,96 bodov, 2. D. Matošová 2,38, 3. M. Šebestová 26,50, 4. S. Kuzmanová 40,60, 5. D. Krajňáková 41,44, 6. D. Kuzmanová 41,66, 7. E. Hostovská 50,91, 8. Z. Papanová (VŠD Žilina) 55,03, 9. J. Stračinová 60,28, 10. E. Petrovičová (Slovan Smokovec) 64,19.

Zjazd - muži: 1. Pažout 0,23 b., 2. Vojtěch 10,50, 3. Horák 12,77, 4. Gregor 21,34, 5. Medla 29,50, 6. Reitmayer 30,81, 7. J. Korman (UK Bratislava) 31,67, 8. P. Šťastný (UK Bratislava) 33,46, 9. L. Miština (VŠT Košice) 34,47, 10. P. Topercer (VŠT Košice) 35,84.

Ženy: 1. Matošová 3,63, 2. Droppová 7,46, 3. Šebestová 29,19, 4. O. Žampová (Tatran T. Lomnica) 40,10, 5. Krajňáková 40,10, 6. E. Holovská (VŠT Košice) 45,51, 7. Z. Zubacká (VŠD Žilina) 46,54, 8. E. Duffeová (VŠT Košice) 47,54, 9. E. Kupčová 50,97, 10. Papanová 51,09. -es-

na Priechné sedlo

i tu poslední kapku potu. Když pročítám jeho program na červencově soustředění ve Vysokých Tatrách a na vodě řeky Ohře, začínám věřit, že nikomu nic neodpustí a že výjimku netvoří ani ženy.

Program, který trenér připravil pro své svěřenky na dobu 18 tatranských dnů — to byla tvrdá, náročná kúra, při níž teklo hodně potu. Na každý druhý, někdy třetí den zařadil trenér poklus až k oblakům. Děvčata si vyběhla například přes Zbojnickou dolinku až na Priechné sedlo a odtud kolem Terryho chaty zpátky do Smokovce. Více než 40kilometrovou záležitost představovala tato túra poklusem: Štrbské pleso, Popradské pleso, Hincovo pleso, Koprivské sedlo, Hlinská dolina, Koprivská

dolina, Tri studničky, Štrbské pleso. Docela hravě vypadají ve srovnání s tímto maratónem výběhy Mlynickou dolinou na sedlo Bystré nebo k Jam-skému plesu. Ale běhalo se i na běžeckých tratích kolem Štrbského plesa — trenér Ciller v poklusu za děvčaty. Jak by to vypadalo, kdyby jen nařizoval. A taky běžekně hrály fotbal. Podle Cillerova programu šestkrát za těch 18 dnů. Děvčata se dokonce utkala s běžekněmi ze Závažné Poruby. Výsledek zápasu do uzávěrky nedošel. Nohy děvčat si tedy přišly na své.

Zcela opačné působení měl navazující putovní tábor na řece Ohři od 23. července do 1. srpna. Cillerova děvčata se rozhodla absolvovat více než 200kilometrovou vodáckou túru

na lodích z Chebu až do ústí Ohře do Labe. To aby si zase ruce přišly na své. Opravdu dobře to má trenér vymyšleno.

Většina nás žije v představě, že léto a dovolená tvoří synonyma a že prázdninový útlum aktivity je jaksi biologicky nutný v zájmu tělesné a duševní rovnováhy člověka. Vidíte, a ten Ciller postavil všechno úplně na hlavu. Sahá až do dna zásob, chce i tu poslední kapku potu. Vždyť jde o zdraví těch děvčat — varovně pozdvihnou prst kritici jeho metody, která chce všechno a nic nesleví. Opravdu, nemají to Cillerova děvčata lehké. Ale je to, myslím, správný kurs. Tak dnes jedná celý sportovní svět, to je jediný možný recept na vrcholný výkon. To je jediný možný recept pro tým, jenž si ukládá vysoké cíle na ZOH v Sapporu.

JIŘÍ NEJEDLO

Jak trénuje švédská lyžařská elita

Když srovnáváme špičkové sportovce z různých sportovních odvětví, vykazují lyžaři běžci velmi vysoké hodnoty tělesné výkonnosti (maximální hodnoty využití O₂). Protože individuální maximální schopnost využití O₂ je ovlivněna tréninkem, je proto přirozená otázka: Jak trénuje lyžařská elita?

1. **Tréninkový čas.** Jak dlouhá je jedna tréninková jednotka? Jak mnoho času věnuje lyžař tréninku týdně, měsíčně?

2. **Frekvence tréninku.** Jak často trénuje špičkový lyžař? Počet tréninkových jednotek denně a týdně.

3. **Typ tréninku.** Jaký typ tréninku se převážně používá? Vyrvalostní, intervalový, za podmínek kyslíkového dluhu, silový.

4. **Intenzita tréninku.** Jakou intenzitou se trénuje?

Ve vyšetřované skupině je osm osob, švédských špičkových lyžařů, dva z nich náleží do tréninkové skupiny I (oba se zúčastnili mistrovství světa), ostatní náleží do tréninkové skupiny II. Tabulka č. 1. obsahuje různá data o pozorovaných osobách.

Vyšetřování proběhlo v době od 3. 8. 1969 do 24. 1. 1970. Těchto osm osob zasílalo speciální blankety. Na nich zaznamenávali čas a objem tréninkových jednotek každý týden. Blankety byly pravidelně zasílány ke zpracování.

1. TRÉNINKOVÝ ČAS

V průměru trénuje pozorovaný lyžař 34,8 hod. měsíčně nebo 8,5 hod. týdně. Jedna tréninková jednotka je v průměru dlouhá 79 min. Tabulka II ukazuje individuální hodnoty jednotlivých pozorovaných osob.

Jeden z pozorovaných byl v září na operaci krčních mandlí, což způsobilo výpadek z tréninku a snížilo pozorované osobě značně celkový průměr (71 min.) a současně snížilo i průměr celému pozorovanému souboru.

Oba běžci z první tréninkové skupiny vykazují nejnižší hodnoty frekvence tréninku, mají však vysoké průměry tréninkového času pro jednu jednotku (82 resp. 85 min. na 1 trén.). To může hovořit pro kvantitativní způsob tré-

Orientační běh je součástí běžeckého tréninku Švédů

ninku. Jejich maximální hodnoty využití O₂ jsou velmi vysoké, 80 resp. 83 ml/min. Ovšem při pohledu na získané průměry není možné hovořit o nějaké jasné souvislosti mezi dobou trvání tréninku a maximálním využitím O₂.

2. FREKVENCE TRÉNINKU

Počet tréninků uskutečněných za týden ukazuje tabulka č. 2. Průměr osmi pozorovaných lyžařů je 6,5 tréninku za týden.

Průměr 6,5 tréninku za týden se jeví jako nízký pro lyžaře, patřícího mezi reprezentační špičku. Také nejnižší průměr 5,2 je zaznamenán u závodníka z mužstva pro mistrovství světa.

Druhý člen mužstva pro MS vykazuje další nejnižší tréninkovou frekvenci 5,5 trén. týdně.

Z těchto hodnot není možné udělat závěr, že tak nízká tréninková frekvence postačuje k tomu, aby se závodník stal jedním z nejlepších v zemi. Faktem je, že tito dva jsou nejstarší

TABULKA č. 1

Pozor. osoba	věk	výška	váha	max. puls tepů/min.	max. VO ₂ l/min.	max. VO ₂ ml/kg X min.	doba měření
1.	28	183	68,0	204	5,65	83,1	podzim 69
2.	28	183	72,8	171	5,81	79,8	podzim 69
3.	24	179	70,0	185	5,61	80,1	podzim 69
4.	24	178	66,0	190	4,92	74,5	podzim 69
5.	22	175	65,5	188	5,22	79,7	podzim 69
6.	22	173	66,2	171	4,86	73,4	jaro 69
7.	24	178	72,3	191	5,15	71,2	jaro 69
8.	24	177	69,8	174	4,95	70,9	jaro 69

z pozorovaného souboru (28 let) a díky svému předchozímu mnohaletému tréninku dosáhli maximálního rozvoje a tím i maximální úrovně schopnosti organismu podávat vytrvalé výkony. Současný objem tréninku jim umožňuje tuto úroveň udržet.

Zajímavé je však, že oba trénují méně v přípravném období (viz tabulka č. 2). Přesto však dosahují tak vysokých hodnot v maximálním využití relativně krátkými tréninky týdně. Je to až k nevíře.

Vůbec nejvyšší hodnoty tréninkové frekvence ve skupině (8,0 trénn. týdně) jsou ovlivněny speciálním posilovacím cvičením u sedmi z pozorovaných osob. Domníváme se, že tréninková frekvence je tak nízká proto, že převažují kvantitativní trénink s velmi vysokou intenzitou.

3. TYP TRÉNINKU

Graf č. 1 ukazuje průměrné rozdělení tréninkového času mezi různé typy tréninku. Posilování se provádí velmi sporadicky, a to převážně na začátku pozorování. V srpnu tvoří posilovací trénink cca 9 % z celkového tréninkového času. Od listopadu do ledna jej odmítá sedm z pozorovaných osob. Čistý intervalový trénink se podílí asi deseti procenty a trénink v podmínkách kyslíkového dluhu asi 5 procent na celkovém tréninkovém čase.

Po rozumné úvaze a zhodnocení výzkumu je možné tvrdit, že s velkou pravděpodobností existuje pozitivní vztah mezi vysokou schopností využít O₂ a kvantitativním tréninkem, prováděným nejvyšší možnou intenzitou (kvalitou). Čím vyšší intenzita, tím lépe.

Průměrný čas jedné tréninkové jednotky byl 79 minut, což přepočteme-li na vzdálenost, představuje přibližně 20 km běh v normálním středně kopcovitém terénu. Za kvantitativní považujeme trénink i v tom případě, kdy obsahuje několik různých tréninkových forem. Nazývá se distančním tréninkem, a je to nejvíce používaný tréninkový způsob. Ale současně je

třeba počítat s tím, že tento trénink může ve svém průběhu přecházet do intervalového a nebo do tréninku, kterým působíme na organismus za podmínek kyslíkového dluhu. S ohledem na získané výsledky týkající se procentuálního rozdělení času mezi jednotlivými typy tréninku, je možno tvrdit, že příprava těchto lyžařů se značně odlišuje od tréninku, který je doporučován jak fyziology, tak trenéry.

Jasně je, že špičkový sportovec musí trénovat kvalitně, pokud má docházet k eventuelnímu dalšímu zlepšování, nebo má-li si udržet svou dosavadní vysokou výkonnost. Časem bu-

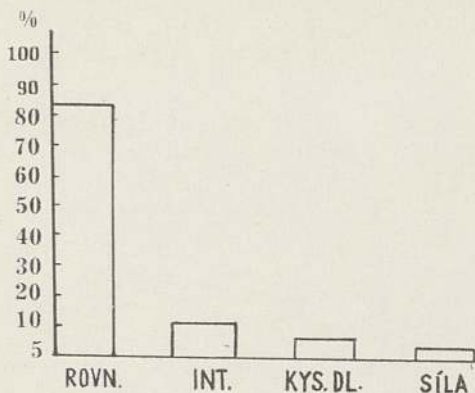

Švéd Lars Goran Aslund po vítězném běhu ve Vysokých Tatrách

TABULKA č. 2

Pozor. os.	CELKOVÝ TRÉN. ČAS [v hod.]						PRŮMĚRNÉ HODNOTY			
	srpen	září	říjen	list.	pros.	leden ⁴⁾	hod./měs.	trén./týd.	1 trén.	intenzita
1.	1) 7,4	22,3	27,4	58,8	28,1	20,8	27,5	5,5	82 min	3,2
2.	28,1	19,3	20,0	63,8	30,4	22,9	30,8	5,2	85 min	3,2
3.	40,7	40,2	44,4	53,7	29,4	11,2	35,7	6,7	78 min	3,3
4.	35,1	33,1	39,7	73,3	33,6	15,7 ²⁾	38,4	7,0	83 min	3,5
5.	25,9	35,0	38,8	45,4	37,1	22,6	34,1	6,9	74 min	3,0
6.	32,6	16,5 ³⁾	32,7	46,6	30,6	27,0	31,0	6,2	71 min	2,9
7.	40,8	39,2	18,2	47,3	52,3	32,0	38,3	6,8	84 min	2,6
8.	33,8	39,5	57,6	49,4	39,5	34,3	42,4	8,0	76 min	3,4
Ø. hodnoty	30,6	30,6	34,9	54,8	34,5	23,4	34,8	6,5	79 min	3,1

1) od 20. 8. 1969, 2) do 17. 1. 1970; 3) operace mandlí, 4) do 24. 1. 1970

Průměrně procentuální rozdělení tréninkového času mezi jednotlivé typy tréninku. ROVN. = rovnoměrný (distanční), INT. = intervalový, KYS. DL. = trénink za podmínek kyslíkového dluhu, SÍLA = silový trénink.

dou zřejmě přesně určeny ony tréninkové formy, které nejpříznivěji působí na schopnost organismu využít maximálně dodávaného O₂. Není možné vyloučit intervalový trénink a provádět raději trénink jiného charakteru. Nyní se všeobecně používá trénink se zatížením, které trvá asi 3 až 6 minut a opakuje se 5 až 10krát.

Není správné trénovat se snahou dosáhnout co nejvyššího objemu při každém tréninku, jak je to často vidět. Doporučovali bychom změnit dosavadní způsob v tom, že by se snížilo tempo ve vlastním intervalu, ale zvětšoval by se počet opakování tak, aby dosáhl i dvojnásobného počtu, tzn. 15 až 20 opakování. Takováto forma intervalového tréninku se potom může nazvat kvantitativním intervalovým tréninkem, který je mimo jiné jednou z forem vytrvalostního tréninku díky velkému počtu opakování.

4. INTENZITA TRÉNINKU

Otázka, jak tvrdě se provádí trénink, je od počátku určitým problémem. Je samozřejmě velmi obtížné definovat variabilní tréninkovou intenzitu. Každý z pozorované osoby nám po-

Firma Fischer bude vyrábět také běžky. Donutil ji k tomu zvýšený zájem o běh na lyžích v celém světě. Při výrobě běžeckých lyží bude Fischer spolupracovat s největším výrobcem tohoto sortimentu na světě — se švédskou firmou Edsby.

Lacroix — kdysi sjezdařské eso Francie, se proměnil ve vynálezce a vyvinul celolaminátovou lyži „Mach I“, jež je neobyčejně lehká. V délce 207 cm váží jen 4,2 kg.

soudil podle přiložené stupnice intenzitu svého jednotlivého tréninku. Stupnice je tato:

1. lehký
2. poměrně tvrdý
3. tvrdý
4. velmi tvrdý

Každý z pozorovaného souboru si mohl samozřejmě tuto stupnici různě vysvětlit, a proto je obtížné dělat nějaká srovnání mezi jednotlivci. Když jeden lyžař označil svůj trénink jako poměrně tvrdý, může být u jiného tatáž intenzita zaznamenána jako tvrdá. Z tabulky II vidíme, že průměry intenzity se pohybují v rozmezí od 2,6 do 3,5. Průměr skupiny je 3,1 a to naznačuje, že lyžaři svůj trénink označují jako tvrdý. Bylo by samozřejmě velmi zajímavé kompletovat toto měření s měřením čistě fyziologickým, což by dalo jasnější obraz o intenzitě tréninku. Diskuse o otázkách tréninkového typu a tréninkových výsledcích by se tím nesporně prohloubila.

**NA DOBRÉM
KYPRÉM SNĚHU LYŽE JEN SVIŠTÍ**

ale každý nejezdí jako mistr sportu
a o pády nebývá nouze.
Tak ani chvíle volna nejsou bez nebezpečí.

**Proto se osvědčuje
SDRUŽENÉ POJIŠTĚNÍ PRACUJÍCÍCH,**

které pomáhá překonat následky
i mimopracovních úrazů.
A navíc zajišťuje při dožití výplatu
takové pojistné částky, za kterou se dá
leccos pěkného pořídit.

ČESKÁ STÁTNÍ POJIŠŤOVNA

Je pre mňa veľkou radosťou, že všetci traja buď pochádzajú, alebo aspoň dlhý čas žili a pracovali v mojom rodisku — Banskej Bystrici. A nielen to, ale všetok voľný čas venovali mnoho rokov svojmu obľúbenému športu — lyžovaniu.

Sú to teda lyžiarski mušketyri, ktorí nemajú s Dumasovcami nič do činenia. Všetci traja sa dožili v roku 1971 „okružného jubilea“. Najstarší z nich je ing. Boo Bukovčan, narodený na Starých Horách pri Banskej Bystrici, dnes už vyše osmdesiatročný, ale zato ešte mocný chlap, na ktorom ešte nateraz poznaf starého horára a zdatného lyžiara.

Stál pri kolíske prvej Slovenskej župy lyžiarskej spolu s MUDr. Lud. Izákom, založenej v Starom Smokovci r. 1927. Jeho najväčšou zásluhou je to, že našiel veľmi vhodné miesto pre stavbu

Traja starí mušketyri

veľkého lyžiarskeho mostíka v lese „na Srnkovej“. Tam bol podľa jeho plánu postavený býv. Skiklubom v Banskej Bystrici (ing. Reiss) nový lyžiarsky mostík, ktorý je dodnes používaný a dovoľuje skoky vyše 100 m.

Druhý, trochu sice mladší, ale tiež už osemdesiatročný lyžiarsky mušketyr je PhDr. Josef Koudelka. Učil a pracoval veľmi úsilovne ako profesor telesnej výchovy na reálnom gymnázium A. Sládkoviča v Banskej Bystrici. Vychoval mnoho výborných športovcov, hlavne lyžiarov, medzi inými aj mňa.

Jeho zásluhou bol v Banskej Bystrici založený prvý slovenský lyžiarsky klub (Skiklub Banská Bystrica). Už za päť rokov sa stal tento klub usporiadateľom lyžiarskeho Majstrovského zväzu lyžiarov RČS (1934) a po druhý raz v roku 1937 už s lepším výsledkom a za veľmi priaznivých podmienok.

Profesor Koudelka (zvaný „Kúdelka“) bol vtedy dlhé roky náčelníkom nielen spomenutého Skiklubu, ale tiež Stredoslovenskej župy Svazu lyžiarov RČS, založenej v roku 1934.

Tretia osobnosť v tejto trojici lyžiarskych pracovníkov bol Václav Kocúm, nateraz „len“ sedemdesiatročný, kedysi vždy o 10 rokov mladší a verný spolupracovník prof. Koudelku. Po jeho odchode zo Slovenska (1939) stal se V. Kocúm-báči jedným z vedúcich pracovníkov slovenských lyžiarov, sdružených v Klube slovenských turistov a lyžiarov. Táto spolupráca doniesla aj veľký úžitok, bola to spoločná knižka „Zimné krásy Slovenska“, vydaná v Lipt. Mikuláši v roku 1950. Nie je iste náhodou, že dvaja z nich, a to dr. Koudelka a Vašek Kocúm sú Češi, ktorí nezistne pomáhali pri rozvoji slovenského lyžiarstva, a tak v praxi predvádzali bratskú družbu Čechov a Slovákov našej spoločnej vlasti.

Všetkým trom oslávencom želáme ešte veľa zdravia a dobrú pohodu v ich ďalšom živote; dúfajme, že sa s nimi ešte niekedy na lyžiach na našich horách stretne.

JÁN MRÁZ, predseda Zväzu lyžiarov ČSSR

A milí priatelia, ak byste chceli gratulovať, tak šesťdesiatich rokov sa dožívajú v roku 1971

23.	8.	Dr. BELO SOBOTA
1.	11.	KAROL REMENEC
4.	11.	Arch. JÁN STARŠÍCH
15.	11.	JANKO UHER
20.	11.	JOŽKO BALIGA
24.	12.	JANKO DIAČIK
		PAĽKO LIVORA je už za tým, mal ich 15. 3.

Letní úvaha o zimní módě

Definice také patří do módy, a proto si fekněme úvodem, co rozumíme pod sportovní módou. Je to móda v první řadě určená pro sport. A sport — to znamená pohyb. Přestože šachy a bridž se rovněž zahrnují pod sport, móda se k nim chová macešsky, opomíjí je. Sportov-

ní móda tedy musí sloužit hlavně pohybu. To znamená, že se žádají látky elastické. Jenom s tím bychom však nevěstali. Od látek pro zimní sporty žádáme také, aby byly teplé a navíc lehké. Musí to být tedy materiály speciálně zhotovené pro zimní sportovní módu.

Zíma — a pod tou si nyní představujeme „slunce a snh“ — žádá barvy. Ostatně i ve filmu a fotografii dáváme přednost barvám, o televizi nemluvě. Experti na lyžařskou módu prosazují mínění, že barvy, jako například červená, modrá a žlutá jsou dnes v zimním sportovním oblečení neomyšlitelné.

Barevnost rodiny: To je myšlenka vzájemné kombinace částí oděvu mezi sebou (kalhoty, pulovr, bunda). Jestliže dnes nebalíme všechno do ruksaku, jak se to dělalo před 20 lety, pak je to jen auto, které omezuje rozsah naší garderoby a případně délka dovolené. Avšak i to volá po UNIVERSAL-

DRESSu. Univerzální oblečení znamená — barevně navzájem odsouhlasené, vzájemně vyměnitelné — takže denně lze dosáhnout nového efektu. Nová situace vyvstává současným trendem k POP-barvám pro lyže a lyžařské boty. Zde se otevírá nový problém, a to barvy vzájemně úspěšně zkombinovat. Lyžařské boty nemohou mít kontrastní barvy s lyžemi anebo naopak, oděv musí vnějšími kontrasty přitahovat pozornost. Je to vlastně otázka koordinace. Proto se v módě volá po „coordinates“.

Jedno je jisté, že šponovky, do nichž se oblékáme s punčochou a to vše uzavíráme botou, se budou čím dále tím více odmištat. Místa v botě a zvláště pak v posledním typu bot, tj. „bota v botě“ je čím dále tím méně. „Jízda po hranách“ je součástí moderního lyžování. A to vůbec nechceme hovořit o otlacených, které nám působí šponovky v těsných lyžařských botách. Řešením jsou lyžařské kalhoty upevněné vně boty. Vývoj směřuje ku pleteným kalhotám. Ty se však za-

se lépe hodí pro après-ski, anebo ještě lépe řečeno pro volný čas po lyžování, anebo snad pro curling anebo bruslení.

A teď několik kritických slov k lyžařské módě samotné. U lyžařského oblečení převládá lyžařský oblek s poněkud delším sakem a kalhoty jeansového typu. Tyto kalhoty mají úlohu hráze proti větru a zároveň zabraňující vnikání sněhu do boty, se vyznačují tím, že od kolén mají ve vnitřní části naší tou nohavici ve tvaru šponovek a tou vězí v botě. Kalhoty samy pak spadají přes boty. Anoraky jsou všeobecně poněkud delší, projevuje se přechod ke krátkému pláští. Z barev se požadují především živé tóny, ale také tlumené tóny zelené, šedé a hnědé. Nanejvýš mnohostranné je použití materiálu. Velký úspěch má lehká, teplo podřizující látka neobyčejně tenká a odolná, syntetického původu, mající vzhled hedvábí, jejíž vnitřní vložka má zapracovanou aluminiovou fólii. Tím jsou tepelné vlastnosti této tkaniny čtyřikrát zvětšeny.

ALEXANDR HORSKÝ

Ze světa techniky

Uvex - downhill 2000 s regulovatelným přívodem vzduchu a se širokým zorným polem ovládal sortiment lyžařských brýlí na grenoblské přehlídce zimní výzbroje a výstroje.

Michel — známý výrobce článkovaných hran, se představil na Salónu zimních sportovních potřeb v Grenoblu jako výrobce lyží a jejich nový typ „Supica“ na sebe upozorňuje nezvyklým tvarováním.

Super lehké vázání pro běžce vyvinula švédská firma ABC - Fabriken, Kungälv. Zatím co se u našeho vázání montuje kohoutek zvlášť, tvoří ve švédském provedení jeden kus i s čelistmi. Materiál — eloxovaný hliník. K namontování stačí tři šrouby.

Univerzální lepidlo, jímž lze slepovat ocelové pláty stejně dobře jako krevní cévy, vyvinuli sovětskí vědci. K vytváření není třeba ani katalyzátorů ani zvláštních teplotních změn. S výrobou lepidla, jehož použití se nabízí také v lyžařské výzbroji, začne ukrajinský závod v nejbližší době.

-hor-

TICHÝ MONOLOG

V neděli jsme se vrátili z XXVI. ročníku Memoriálu padlých lyžařů ve Velké zmrzlé dolině. Zúčastnili jsme se soustředění od 26. 6. společně s Duklou Liberec a Duklou Banská Bystrica. Při cestě ze Skalnatého plesa přes Velkou Svišťovku (2050 m) při fyzicky náročném pochodu (40 kg batoh a lyže) na cestě k Zelenému plesu jsme uslyšeli volání o pomoc. Po příchodu na chatu nám řekli, že z jižní strany Jahňáčeho štítu vypadli dva horolezci. Na požádání Horské služby jsme vyrazili do Červené doliny pro nešťastníky. Po třech hodinách perné práce jsme snesli oba horolezce k Brčálové chatě mrtvé. Druhý horolezec zemřel při přesunu asi 500 m od chaty. Přes velké úsilí nám nezbylo než vzdát oběma poslední symbolické Hore zdar větvičkou kosodřeviny. Zachráněním kpt. Ringlovi a svob. Bubeníkovi a Lorencovi zaslal své uznání za pomoc v náročném terénu náčelník Horské tatranské služby.

Lyžaři Dukly Racek Pardubice

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, předseda, B. Tvrzník, Fr. Lauer, ing. M. Chloubka a K. Eidpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2 50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednavky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednavky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla čísla byla 10. srpna 1971.

ROČNÍK 57

ČÍSLO 9

Namáhejme trochu zrak a na dvojicích zdánlivě stejných obrázků kreslíře G. Meuniera najdeme po šesti rozdílech. V příštím čísle vám řekneme, jak jste byli ostrozraci

K obrázku na titulní straně: Horská krajina a pohyb – dva neodmyslitelní partneři letní přípravy lyžářů

U pramenů Labe na Labské louce v Krkonoších

lyžařství

ROČNÍK 57 • ŘÍJEN 1971 • Kčs 2,50 10

LÉTO skokanů

Podle obrázku na titulní straně byste mohli soudit, že bylo plně kopané. Ano, tenhle mužný hon za míčem patří mezi nejoblíbenější doplňkové sporty skokanů, a zaujetí, s jakým provádí svou akci Doležal, ostře sledovaný Höhnlem, to ostatně dosvěd-

čuje. Pak byla voda živlem léta. Ale v době, kdy měli skokani soustředění na Vltavě, vystupovalo počasí studeně, a tak se nedivme, že se Balcar s Rydvalem (na vodním bicyklu) a Hubač s Bulínem (na člunu) příslušně oblékli. Třetí dvojice obrázků zastihuje reprezentanty v odpočinkové fázi: Rašku se Štartem a Hubače s nerozlučnou detektivkou.

Snímky JAN DRHLÍK

VOLBY JSOU ZÁLEŽITOSTÍ NÁS VŠECH

ŠANCE PRO LYŽAŘE!

V lyžařské rodině to začíná pulsovat naplno. Zima je v dohledu, příprava závodníků vchází do rozhodující fáze, znatelné oživení činnosti zjišťujeme také v táboře těch, co lyžují pro radost, bez závodické tíživosti, a samozřejmě ve střežích jsou funkcionáři, výboři, prostě ti, kdož řídí osudy čs. lyžování. Za chvíli tu bude čas lyžařů.

Pohlédneme-li trochu dál za obzory, ohraničující specificky lyžařské zájmy, nalezneme v politickém a společenském životě naší společnosti oblast, jež by neměla zůstat zanedbána. Mám na mysli přípravu volební kampaně.

Možná že namítnete: máme práce až nad hlavu s tím, abychom své oddíly udrželi v žádoucí prosperitě a vy na nás ještě s volbami. Ty ať jsou starostí těch druhých, To je jiný písek.

Tahle úvaha je krátkozraká. Kdybychom nebrali v úvahu už samotný fakt, že právě tenthle písek je pro všechny a má tudíž politickou a společenskou důležitost, protože z něj si budeme stavět hrady v příštích letech — bude i z čistě resortního, tedy lyžařského zájmu, výrazem určité slepoty, jestliže budeme oddělovat obě události. Existuje totiž velmi těsné spojení mezi životem lyžařských oddílů a volbami do zastupitelských orgánů.

Víme, že příklady poučují nejlépe. Zatím tu máme k dispozici zkušenosti těch, kteří už byli voleni do poslaneckých funkcí. Takové případy znám třeba z Liberecka a Jabloncka, ale domnívám se, že tyto okresy nebyly jedinými, v nichž pochopili užitečnost takového

sňatku z lásky a rozumu: všude tam se dařila práce lépe a snadněji se překonávaly překážky, jež se stavěly v cestu plánům nebo záměrům lyžařských oddílů, ať už máme na mysli stavby tratí, vleků nebo dokonce výtahů, kluboven, můstků, prostě akcí investičního charakteru. Poslanec dovedl hájit zájmy oddílů a probojoval je tím snadněji, čím víc dokázal naplnit svou poslaneckou funkci odpovědností a iniciativou. Stal se tak určitým pojítkem a oddíl získával prostřednictvím svého zástupce větší autoritu a větší důvěru nejen v samotném národním výboru, nýbrž i u všech občanů.

Uvažujeme-li tedy nyní o věcech příštích v životě lyžařských oddílů, neměli bychom zůstat nevšimaví k událostem, jež se dějí zdánlivě mimo jejich hranici. Naopak, vyjděme z osamocení, teorii „vlastního písku“ odhodme jako škodlivou, dejme lyžařský sport do popředí pozornosti, hledejme partnery ve hře, která je ušlechtilá a krásná. Vždyť tu jde o zdraví a zdatnost naší společnosti. Mělo by tu jít o všechny ty tři milióny lidí, co si v naší vlasti natahují dvě útlá prkénka na nohu. Porozhlédněme se mezi členy, kdož by mohli být dobrými kandidáty ve volbách, kdož by byli zárukou, že budou přínosem voličů ve volebních obvodech. Čím víc jich bude z našich řad, tím lépe pro lyžařský sport. Tělovýchova má velkou šanci ve volbách do zastupitelských orgánů. Využijme ji.

Přenést problémy lyžařského oddílu až do zasedací síně národního výboru a řešit je ve spolupráci ostatních složek a organizací, to není opravdu špatná politika. Pamatujme tedy: nejen zima, ale i volby jsou v dohledu! -re-

Zvedám, zvedáš, zvedáme: ruce musejí být silné na zimu

Sport jako výchovný proces

Lyžařské závody a soutěže jsou tím hnacím motorem ve výkonnosti závodníků i v činnosti lyžařských oddílů na úseku závodního lyžování. Proto se o nich vždy po ukončení závodního období každým rokem velmi mluví. Hodnotí se a přemýšlí se nad tím, zda plní svůj účel, zda přispívají k všeobecnému rozvoji závodního lyžování, k zvyšování výkonnosti.

Zásady lyžařských běžeckých soutěží v roce 1972

Názory na strukturu lyžařských závodů a soutěží se samozřejmě různí a je velmi těžké najít takový systém, který by byl ideální pro všechny.

Podle výsledků dotazníkové akce běžeckého úseku Svazu lyžařů ČSR však struktura lyžařských běžeckých soutěží, jak se vyvinula v posledních letech, vyhovuje většině lyžařských oddílů a ojedinělé odliš-

né názory na její uspořádání vyvěrají více méně z názorů motivovaných současným prospěchem vlastního oddílu a jejich závodníků. Ale odlišné názory jsou ve velké menšině, a proto běžecký úsek Československého svazu lyžařů vydal v loňském roce před zahájením zimy 1971 „Sportovně technické zásady běžeckých lyžařských závodů ČSSL“, které budou závazné i

v roce 1972. Jakékoli řešení otázek sportovních soutěží, které by znemožňovalo nebo škodilo i výchovnému poslání sportu nebo jejich metodické funkci, je nutno považovat za řešení, které je v rozporu se smyslem těchto zásad, jež musí být uplatněny ČSSL, v národních svazech a všech jejich orgánech.

Je třeba si uvědomit, že sport je jednou z forem socialistického systému tělesné výchovy. Nedílnou součástí sportu jsou právě sportovní soutěže, v nichž vyvrcholuje příprava sportovce a které představují jednu ze složek kulturního života společnosti a součást socialistické výchovy mladého člověka. Proto se sportovní soutěže v běžeckých disciplínách plně podílejí na plnění základních úkolů socialistické tělesné výchovy a přispívají k harmonickému a všestrannému rozvoji lidské osobnosti, upevňují zdraví, zajišťují optimální rozvoj a vysokou pracovní a sportovní výkonnost a brannou připravenost a přispívají k formování morálních a osobních vlastností závodníků. Záleží na odpovědném a důsledném výchovném působení trenéra i ostatních činovníků, aby využili mnoha příležitostí na soustředěných a zájezdech, které jsou u nás v rámci přípravy a vlastních soutěží pořádány, k výchově socialistického vlastnictví a národní hrdosti, aby vedli závodníky k vzorné reprezentaci, připravili je pro náročné cíle ve sportu i v zaměstnání a pro obranu vlasti. Sportovní soutěže jsou účinným prostředkem k výchově proletářského internacionalismu, pomáhají překlenout hranice jednotlivých států, umožňují styk a poznání sportovců stejného světového názoru a účinně přispívají k porozumění mezi sportovci a národy různých společenských soustav.

Podle těchto všeobecných zásad běžeckého úseku ČSSL nebude tedy dosavadní struktura přebornických a mistrovských soutěží jednotlivců (přebory oddílů, okresů, krajů, Svazu lyžařů ČSR a Slovenského lyžiarského zväzu a mistrovství ČSSR) měněna ve funkčním období ČSSL — úseku běhu. Stejně tomu bude s kvalifikačními závody žactva a dorostu v národních svazech a dospělých

v Československém svazu lyžařů a národních svazech. V minulosti byly právem kritizovány zásahy do struktury soutěží a nijak to nepřispívalo k organizaci závodů ani k autoritě lyžařských orgánů.

Soutěže žactva budou však i v r. 1972 vrcholit v přeborech

MICHALKO má v nohou stovky naběhaných kilometrů v letní přípravě

jednotlivých národních svazů s možností uspořádat mezitutkáni žactva mezi ČSR a SSR.

Celostátní přebory ČSSR dorostu a juniorů a mistrovství ČSSR dospělých jakož i celostátní kvalifikační závody pro sestavení žebříčku závodníků. Přitom je třeba zdůraznit, že závody jednotlivců jsou základní formou lyžařských běžeckých závodů.

Celostátní mistrovství ČSSR a přebory ČSSR dorostu jsou však soutěže přísně výběrové a účast v nich má umožnit nejvyspělejším lyžařským závodníkům ČSSR zvyšovat výkonnost a změřit vzájemné síly a sportovní vyspělost.

Mistrovství ČSSR jednotlivců (kategorie dospělých a juniorů) se budou moci zúčastnit členové státního družstva, nositelé mistrovské třídy v příslušném roce (tzv. přímý postup) a další závodníci a závodnice jmenovitě nominovaní běžeckým úsekem ČSSL podle jednotlivých výsledků na dvou určených kvalifikačních závodech (muži 15 km, ženy a junioři 5 km, junioři 10 nebo 15 km). Nominace těchto závodníků bude zveřejněna po každém nominačním závodě.

Mistrovství v běhu na 50 km bude opět vypsáno jako veřejný závod pro závodníky nejméně III. výk. třídy.

Celostátní kvalifikační závody budou spolu s výsledky mistrovství ČSSR podkladem pro sestavení celostátního žebříčku závodníků v kategoriích dospělých a juniorů. Celostátních kvalifikačních závodů a nominačních závodů pro postup na mistrovství ČSSR se mohou zúčastnit závodníci nejméně II. výk. třídy; v kategorii juniorů prvním rokem nositelé I. VTM, platných v r. 1972. I na těchto závodech může být však účast závodníků dále omezena.

Přeborů ČSSR dorostu se budou moci zúčastnit dorostenci a dorostenky v počtech podle směrných čísel rozepsaných ČSSL na jednotlivé národní svazy a je na nich, aby na ně vyslaly své nejlepší závodníky. Směrná čísla budou rozepsána na národní svazy podle výsledků přeborů ČSSR r. 1971. Poněvadž se v r. 1971 osvědčilo pořádání dvou hladkých běhů v každé kategorii (kromě štafet), zachovává se tato praxe i v r. 1972.

Doplňující složkou závodů jednotlivců je soutěž družstev — I. liga. Závody této soutěže jsou většinou totožné s celostátními kvalifikačními nebo nominačními závody jednotlivců, neboť není možné a únosné vázat jimi další termíny. Je třeba ponechat dostatek prostoru a času i pro pořádání závodů národních svazů, krajů a okresů a i pro další veřejné závody pro širokou obec lyžařů-běžců.

V soutěži družstev se každým rokem uvazuje nad tým, zda I. ligu pořádat odděleně pro muže a ženy. Návrh na rozdělení vychází z oddílů ozbrojených

složek (Dukla a RH), aby se jejich oddíly mohly soutěže zúčastnit. Ale vždyť přece nic nebrání Rudým hvězdám, aby ve svých oddílech TJ neměly ženy (viz RH Semily, RH Banská Bystrica). Jiné je to u Dukly, kde organizační předpisy zabraňují členství žen, i když — upřímně řečeno — nevím, proč by i tam nemohly být členkami těchto oddílů. Jsou snad ony organizační předpisy nepřekonatelné? Vždyť i v naší armádě máme ženy. Tak nevim.

Jinak velká většina nejen voligových, ale i druhoholigových a divízních oddílů se staví za soutěž společnou, neboť právě ona nutí oddíly pečovat v maximální míře také o ženské složky a o výchovu mladých závodníků a závodnic při doplňování svých závodních družstev. Na rozdělení by podle mého názoru doplatily především ženské složky a můžeme být rádi, že právě tato společná soutěž velmi pomohla ke zvýšení nejen počtu závodnic, ale i k růstu jejich výkonnosti. Poněvadž bylo již v roce 1970 rozhodnuto neměnit soutěže v průběhu funkčního období ČSSL, zůstane i v r. 1972 soutěž družstev — I. liga, společná pro muže a ženy. Stále přetřásání této otázky, které je z největší části motivováno lokálními podmánkami několika málo oddílů, je podle mého názoru zbytečným rozptvlováním sil a vynaloženého úsilí přispívat k všeobecnému rozvoji závodního lyžování a hlas velké většiny by měl být i v budoucnu rozhodující.

Vedení běžeckého úseku ČSSL se však naprosto neuzavírá před jednáním o všech konkrétních návrzích, které by lyžařští pracovníci měli předložit, neboť funkční období ČSSL má v r. 1972 končit a bude nutno se ke struktuře lyžařských soutěží znovu vrátit.

ČSSL - úsek běhu, vvdá koncem roku 1971 kalendář lyžařských vrcholných závodů, které jsou již pořadateli priorovány a včasné rozhodnutí o jejich termínech jistě přispěje k jejich dobré úrovni a k trvale stoupající úrovni i běžeckého stavu v ČSSR.

FRANTIŠEK TÁBORSKÝ,
ČSSL - úsek běhu STK

SPLNĚNÝ ZÁVAZEK frenštátských lyžařů

Ve středu 11. srpna 1971 byl zahájen první pravidelný trénink na můstku K 42 m ve Frenštátě p. R. na Horečkách. Za potlesku řady diváků, mezi nimiž se objevil i olympijský vítěz ZMS Jiří Raška, si mladí adepti skokanského sportu z Frenštátu a Rožnova pod vedením svých trenérů Rudolfa Rašky a Zdeňka Solanského zde vyzkoušeli své první sjezdy doskočiště můstku a ti zdatnější hned na to i první skoky na prvním můstku v ČSSR pokrytém umělou hmotou tuzemské výroby, která byla vyrobena ve spolupráci n. p. TECHNOPLAST Chropyně a členů lyžařského oddílu TJ MEZ Frenštát za účinné podpory n. p. MEZ Frenštát. Proti dosud dovážené krytině skokanských můstků z NDR vykazuje lepší jízdní vlastnosti, je rychlejší a předpokládá se i její větší životnost.

Členové TJ MEZ Frenštát, kteří v tomto roce odpracovali při výrobě můstkové krytiny a její montáži na profil můstku přes 8000 brigádnických hodin, tak splnili svůj závazek, který si dali k 50. výročí založení KSČ a FDTJ. Již v sobotu 14. srpna bylo na tomto můstku zahájeno týdenní soustředění reprezentačního družstva žáků ČSR, na které naváže soustředění dorostu a žactva Severomoravského kraje.

Oficiální zahájení provozu můstku K 42 m s umělou hmotou bylo plánováno na pondělí 5. září 1971 ve 14.30 hodin, kdy se v zahajovacích exhibičních závodech představilo kompletní olympijské družstvo skokanů ČSSR vedené trenérem Jáchymem Bulínem, poprvé se na frenštátském můstku tak objevil i ZMS Jiří Raška spolu se svým oddílovým druhem MS Ladislavem Divilou. Přislíbena byla i účast členů reprezentačního družstva Polska. Na těchto závodech uvítali organizátoři čelné představitele ONV, MěstNV, KSČ, organizací a podniků, kteří přispěli ke zdárnému dokončení tohoto důstojného lyžařského stánku, který slibuje být lihní skokanských talentů.

-sed-

Z premiéry frenštátského můstku s umělou hmotou

Jak na krátkých lyžích

O krátkých lyžích jsme už psali — několikrát. Tentokrát se seznáme s výcvikovým postupem. Jako pramenů používáme příručky francouzských cvičitelů lyžování MEMENTO 1971, v níž se používá dvou délek lyží — 100 až 135 cm pro začátečníky a 160 centimetrů pro pokročilé začátečníky.

I. KURS PRO ZAČÁTEČNÍKY

A — bez použití hole

Nejprve je důležité přivyknout nohy na dotyk se sněhem.

Cvičení na rovině

1. Chůze skluzem: zachovávat stálý kontakt noha—sněhem.

2. Snižování a zvyšování těžiště, paže podél trupu, později vbok, konečně v upažení.

3. Tytéž pohyby za chůze.

4. Bruslení, změna směru odšlapováním vpravo a vlevo (tlak na vnější část nohy).

5. Na malých bouřích, ruce vbok, otáčet nohy. Trup zůstává bez pohybu.

6. Provádět stejný pohyb, ne na bouřích, ale se snížením a zvýšením těžiště, paže v upažení. Vycítit tři body otáčení — v přední části chodidel, ve středu a v zadní části.

7. Ve dvojicích, čelem k sobě, držet se vzájemně za ruce, otáčet nohama.

8. Jízda na jedné lyži, odrážet se nohou — koloběžka.

9. Pády — jízda, pád, jízda.

Na mírném svahu

1. Použít otáčení nohou k provedení krátkých oblouků, lyže rovnoběžné, paže od těla, snížení—zvýšení těžiště. Výstup oboustranným odvratem (opírat se o vnitřní strany nohou jako při bruslení).

2. Balet na lyžích: cvičitel uchopí žáky za ruce a provádí s nimi směrem po svahu malé krátké oblouky. Toto cvičení možno dělat se dvěma nebo se třemi žáky najednou, později s celým družstvem. Vstupuje se oboustranným odvratem a bokem.

3. Provádět maximální množství oblouků na určeném úseku.

4. Jízda na jedné lyži: jízda na jedné lyži po spádnicí, traversem, v obloucích (pocit změny hran) prováděných pohybem dovnitř a vně. Paže dr-

žet od těla pro zlepšení rovnováhy.

Na středním svahu

1. Krátké oblouky v malém slalomu vytyčeném ve směru spádnic 7 až 8 přesazenými tyčemi. Vzdálenost tyčí 3 až 4 metry.

2. Jízda na dětském vleku, při sjezdu organizovat různé hry, jako např.: malý vlak — celé družstvo vytvoří řetěz tak, že se jeden druhého přidržuje v bocích a provádí oblouky.

3. Opakovat cvičení a hry prováděné předtím na mírném svahu.

4. Ve všech případech cvičitel musí učit žáky vybírat si nejvhodnější terén pro jednotlivá cvičení.

B — S použitím holí

Jakmile si začátečník osvojil tlakové vjemy na úrovni nohou, jež zajišťují tělesnou rovnováhu, je schopen nacvičovat píchání holemi.

Cvičení na rovině

1. Chůze ve stopě na kolečku.

2. Skluz odrazem oběma holemi.

3. Střídat rytmus chůze dlouhými a krátkými kroky.

4. Chůze zvlněným terénem.

5. Otáčení na místě se snížením a zvýšením těžiště s oporou o obě zapíchnuté hole.

6. Odšlapování v kruhu, doprava a doleva. Bruslení tam a zpět.

7. Hry s holemi:

— rychle navléci poutka,
— předávat si hole z jedné ruky do druhé, před tělem a za tělem,

— zapíchnout hole se snížením a bez snížení těžiště, nejprve jednu a potom obě hole.

8. Jízda na jedné lyži odrazem holemi.

Na mírném svahu

1. Jízda šikmo svahem, píchnutí horní holí, odsunutí patek lyží a malým výskokem, dopro-

váženým oporou o spodní hůl, návrat do původní stopy.

2. Krátké napojované oblouky při jízdě šikmo svahem. Při otáčení nohama snažit se provádět pohyb lyží po sněhu plochami (vysouvat patky směrem ke svahu a od svahu).

3. Přímý sjezd s postupným zastavením oporou o obě hole, ztlumeném flexí nohou.

4. Krátké oblouky. Při zatáčení vpravo zapíchnout pravou hůl, při zatáčení vlevo levou.

5. Malý slalom o 8 až 10 tyčích, vzdálených 3 až 4 m, umístěných ve spádnicí, se zkracující se vzdáleností ke konci.

6. Jízda na jedné lyži — rovnováha, oblouky atd.

Na středním svahu

1. Odšlapování ke svahu a od svahu s odrazem oběma holemi, rytmickými odrazy jednou holí.

2. Všechna cvičení a hry prováděné na mírném svahu se mohou zařadit také na svah střední.

3. Ve všech případech je třeba, aby cvičitel učil žáky zvolit si pro každé cvičení vhodný terén. Tak např. nácvik zatáčení se bude provádět na bouřích.

II. KURS PRO POKROČILÉ ZAČÁTEČNÍKY

Lyže 160 cm

Jakmile začátečník zvládne souhrn pohybů s holemi s pohyby bérců a nohou, je možno pokračovat v dalším výcviku (nezávislost pohybů nohou, uklonění — změna polohy bérců a trupu vzhledem k ose těla, změna příkrostití svahu a druhů sněhu, vedení oblouku atd.).

Cvičení na rovině

1. Nácvik pluhu a oblouku přivrátem [z důvodů všestrannosti výcviku].

2. Bruslení, zatáčení odšlapováním.

3. Snížení—zvýšení těžiště.

4. Otáčení na místě se zdůrazněním snížení—zvýšení těžiště a s použitím holí. Pro otáčení vpravo zapíchnout pravou hůl, pro otáčení vlevo levou.

5. Rychle otočit trup, nohy následují (předtočení).

Na středním svahu

1. Aplikovat pluh a oblouk přivrátem. Netrvat na dokonalém provedení.

2. Při sjíždění zapíchnout obě hole ve směru svahu a zastavení doprovodit snížením těžiště.

3. Odšlapování ke svahu a od svahu.

4. Krátké oblouky na středním svahu, s pícháním holemi a se zdůrazněním snížení—zvýšení těžiště.

5. Při jízdě přímo svahem provést řadu skoků se zapíchnutím holí.

6. Sesouvání se zastavením a se zapíchnutím spodní hole.

7. Slalom o 10 tyčích, projíždět s lehkým nadzvedáváním vnitřní lyže, a to hlavně proto, aby žáci vycítili vedení oblouku na úrovni bérců a nezávislost nohou.

8. Průprava na místě [přejít na rovinu]. Provést pohyby uklonění (změna polohy osy bérců a trupu vzhledem k ose těla — angulation), kolena jsou ve flexi a přemísťují se vpravo a vlevo.

9. Projíždění branek spojené s nácvikem uklonění. Uvědomit si účinnost bočního vytlačování na úrovni kolen.

10. Změna svahu a sněhu. Přemístování těžiště vpřed a vzad a naopak. Úloha prstů u nohou: prsty jsou buď zatlačené směrem dolů, nebo uvolněné, nebo tlačené směrem nahoru.

11. Jízda na jedné lyži.

Pedagogické přípomínky pro výuku s krátkými lyžemi

Dynamika skupiny

Družstvo o patnácti nebo dva-

cti členech nepůsobí potíže ani cvičiteli, ani začínajícím lyžařům.

Včasně využití vleku dodá žákům nezbytnou rovnováhu pro přímou jízdu. Nedojde k únavě vzniklé z výstupů na lyžích.

Rytmus

Hudba [foukací nebo tahací harmonika] přízpůsobená prováděnému cvičení a kadenci pohybu žáků dá zapomenout na strach. Začátečník se uvolní a automaticky se přizpůsobí rytmu.

Hry

Zařazení her vytvoří nové vztahy mezi cvičitelem a žáky, kteří se drží kolem ramen, za ruce, při sjíždění vytvářejí girlandy, vlny, provádějí kolektivně slalomovou jízdu nebo valčík ve dvojicích.

Cvičitel se stává vedoucím her, více ukazuje a opravuje než vysvětluje slovy.

Úloha nohou

V běžném životě je noha volná — při chůzi nebo při běhu se odvíjí od paty ke špičce. Pevnost bot a moderního vázání a délka lyží tuto činnost znemožňují. Noha se musí přizpůsobit situaci — tlak nahradí aktivitu. Postupně výcvikové etapy docilované používáním krátkých lyží umožní snadněji si tyto prvky uvědomit.

JIRÍ SOUKUP

Tyrolia zakoupena Američany

Videňská továrna Smolka & Cie vyrábějící známá bezpečnostní vázání TYROLIA, byla nyní odkoupena americkou společností AMF Overseas Corporation. Je třeba podotknout, že TYROLIA je největší továrna na lyžařská vázání na světě. Centrála je ve Vídni a pobočné závody v Dolních Rakousích a v Tyrolích. Samotný mateřský závod ve Vídni byl založen v roce 1847 a zaměstnává nyní 600 pracovníků. Vedení podniku je nadále v rukou bývalého majitele a nyní generál. ředitele Petra Smolky a jeho syna Tomáše.

Na dolejším snímku vás seznámujeme s jednou z novi-

nek, kterou připravili pro nastávající sezónu konstruktéři TYROLIE. Jedná se o špičku TYROLIA 500 a zašlapovací patu TYROLIA 900. Vázání je posuvné, takže je lze výhodně použít pro jeden pár lyží, na kterém se vystřídá celá rodina. Křyt bezpečnostní špičky je vyroben z vysoce odolné plastické hmoty, zatímco samotný mechanismus je kovový.

Ostro sledované jazdárky

V rámci lekársko-pedagogického sledovania sme v spolupráci s trénerom, lekárom družstva, psychologom zisťovali zdravotný stav a funkčnú zdatnosť pretekárk na začiatku prípravného obdobia.

Na klinike telovýchovného lekárstva v Bratislave sme v júni 1971 vyšetrili 7 členok reprezentačného družstva žien v jazdových disciplínach. Po kompletnej preventívnej lekárskej prehliadke, antropometrii a zistení reakčného času, absolvovali pretekárky spiroergometrické vyšetrenie. Závaž na bicyklovom ergometri pozostávala z troch submaximálnych zaťažení, po ktorých nasledovalo zaťaženie maximálne až do pocitu vyčerpania. Medzi jednotlivými pracovnými submaximálnymi časmi, ktoré predstavovali 6 minút trvajúcu prácu na bicyklovom ergometri, boli vsunuté jednominútové oddychové časy. Pred zaťažením maximálnym oddychovali vyšetřované športovkyne 2 minúty. Vykonávaná práca predstavovala záťaž 1,5 W/kg telesnej váhy v I. submaximálnom zaťažení, 2 W/kg telesnej váhy v zaťažení II. a v III. submaximálnom zaťažení 2,5 W/kg. K výške tretieho submaximálneho zaťaženia sme pridali 0,5 W/kg čo predstavovalo záťaž pre prvú minútu maximálneho zaťaženia, pričom sme každú ďalšiu minútu práce zvyšovali záťaž o 16 W.

Pred zaťažením ako aj po ňom sme u vyšetřovaných sledovali zmeny reakčného času (latentnej doby pohybovej reakcie) na dva rozdielne signály (červené svetlo a zvuk), po ktorých sme merali čas výskoku. Úkon pozostával z rýchleho odskoku v zvislovom postoji z nízkeho mostika smerom dozadu a výskok z odrazu a dopadu späť na mostik. Čas sme merali elektricky.

Pred prácou v kľudových podmienkach, na štarte v sede na bicykli, priebežne počas zaťaženia ako aj po ňom sme zisťovali zmeny frekvencie pulzu, krvného tlaku, dychovej frekvencie, spotrebu kyslíka a výdaj kysličníka uhličitého. Zo zistených hodnôt sme vypočítali fyzickú pracovnú kapacitu, spotrebu kyslíka na kg telesnej váhy, pulzový kyslík a iné ukazovatele, ktoré nám potvrdzujú stav funkčnej zdatnosti srdciového a dýchacieho systému. Ďalej sme vypočítali objem srdca, percento tuku, povrch tela a aktívnu telesnú hmotu.

Najlepšie výsledky-ukazovatele fyzickej zdatnosti a všeobecnej tréňovanosti dosiahla z vyšetřovaných pretekárk 17ročná A. Droppová (59,7 kg, 165 cm), ktorá reagovala vyrovnane aj bezprostredne pri štarte. Mala najvyššiu fyzickú kapacitu a podala najvyšší výkon na bicyklovom ergometri (v max. zaťažení až do výšky 260 Wattov). Krvný tlak reagoval primerane stúpajúcemu zaťaženiu ako aj dychová frekvencia. Vitálnu kapacitu mala druhú najvyššiu v poradí. Vo ventilačných hodnotách (spotreba kyslíka na kg telesnej váhy, pulzový kyslík apod.) patrila medzi tri najzdatnejšie,

čo svedčí o výbornom funkčnom stave dýchacieho systému. Hodnoty reakčného času, ako aj výskoku dosiahla najvyššie. Menovaná je vo výbornom zdravotnom stave, výsledky jej fyzickej zdatnosti sa rovnajú výsledkom, ktoré dosahujú reprezentantky bežeckých-vytrvalostných disciplín, navyše preukazuje veľmi rýchlu pohotovosť k pohybovej reakcii, čo je pre jazdové disciplíny veľmi potrebné.

O druhé miesto sa podieľajú 19ročná D. Matošová (61 kg, 165 cm) s 21 r. V. Kantovou (48 kg, 156 cm). Kantová reaguje obehove na štarte vyrovnanejšie, Matošová neprímerane prudko aj ukludňovanie je u nej predĺžené (treba sledovať opakovane a vylúčiť možnosť vplyvu prechodenej chrípky v zimnom období), organicky žiadne závary sme teraz nezistili. Výskok a reakčný čas na oba signály má lepší Matošová, ktorá preukázala počas zaťaženia vysoké vôľové vlastnosti.

Výsledky vyšetřenia funkčnej zdatnosti zbývajúcich pretekárk sa prelínajú. Hoci 18ročná M. Šebestová (52 kg, 162 cm) s 16 r. M. Škutchanovou (56 kg, 162 cm) podali vyšší výkon a preukázali vyššie vôľové vlastnosti, najmä Šebestová, bol u nich nižší pulzový kyslík ako aj spotreba kyslíka na kg telesnej váhy ako u 15 r. D. Kuzmanovej (48 kg, 158,5 cm) a 15 r. S. Kuzmanovej (55 kg, 157,5 cm), čo svedčí o menšej adaptabilite dýchacieho systému na záťaž. Taktiež reakcia srdca u sestier Kuzmanových na štart a pracovné zaťaženie bola ekonomickejšia, čo by svedčilo o ich lepšej fyzickej príprave a menšej reaktivite na psychické vzruchy. V reakčnom čase ak aj výskoku získali toto poradie: D. Kuzmanová, M. Šebestová, M. Škutchanová, S. Kuzmanová. (Výskok neabsolvovala Šebestová pro ešte nedoliečené zranenie.)

Zmeny krvného tlaku a dychovej frekvencie boli primerane stúpajúcej záťaži u všetkých sledovaných pretekárk. Vitálna kapacita prejavila závislosť s veľkosťou telesného povrchu a váhou.

Celkove možno povedať, že vyšetřované jazdárky podali veľmi dobrý výkon a sú funkčne zdatné. Minulá sezóna priniesla zo sebou niekoľko zranení a chorôb, ktoré rušivo zasiahli do rozvíjanie fyzickej zdatnosti, čo je aj na postihnutých pretekárkach v porovnaní s minuloročným vyšetřením vidieť. Taktiež starosti školské obmedzili niektoré športovkyne v dodržovaní denného tréningu v jarnom období.

V priebehu prípravného obdobia preto bude potrebné u niektorých intenzívnejšie rozvíjať fyzickú zdatnosť, všeobecnú tréňovanosť. Choroby a zranenia, ktoré vyradujú pretekárky z tréningu sa výrazne prejavujú práve v poklese všeobecnej tréňovanosti, zatiaľ čo minimálne postihujú tréňovanosť špeciálnu. Vysoké výkony však možno podávať iba na seriózne rozvinutej báze fyzickej zdatnosti a špeciálnej tréňovanosti.

MUDr. HANA LUKÁČOVÁ preds. ZK SLZ

Směrnice pro zařazování závodníků do státních a reprezentačních družstev lyžařů

Úkolem československých lyžařských reprezentantů je svědomitě se připravovat a zdárně reprezentovat naši socialistickou republiku vysokým sportovním výkonem, vzorným chováním a vystupováním.

Tento úkol klade vysoké požadavky jak na sportovní, tak politickou a morální vyspělost závodníků. Jejich výběr musí být proto prováděn s největší péčí a odpovědností.

Za tím účelem jsou vydávány tyto směrnice:

1. Význam směrnic:

a) zajišťují spravedlivý výběr nejlepších závodníků po stránce politické, výkonnostní a morální,

b) dávají možnost uplatnění mladým závodníkům,

c) stanoví konkrétní úkoly a cíle na cestě k světovým mistrovstvím,

d) pro trenéry jsou vodítkem a oporou při stavbě družstev.

2. Formy družstev:

Ve čtyřletém olympijském cyklu jsou sestavována po určitá časová období následující družstva:

a) státní družstvo — v počtu 8—12 osob. Je sestavováno na dobu čtyř let, vždy do 31. května v olympijském roce (příští v r. 1972),

b) širší družstvo pro MS — v počtu 4 až 8 osob. Je sestavováno na dobu 1 roku, vždy do 31. května lichého roku po OH (příští v r. 1973),

c) užší družstvo pro MS (nominace) — počet podle úrovně disciplíny a dohody s komisí pro OH a vrcholový sport. Je jmenováno do 15. ledna v roce mistrovství světa a trvá do jeho skončení (příští v r. 1974),

d) širší družstvo pro OH — v počtu 4—8 osob. Počet podle výkonnostní úrovně disciplíny a dohody s komisí pro OH a vrcholový sport. Je jmenováno do 31. května v roce MS na dobu dvou let (příští 1974),

e) užší družstvo pro OH (nominace) — počet podle výkonnostní úrovně disciplíny a dohody s komisí pro OH a vrcholový sport. Je jmenováno do 15.

ledna olympijského roku a trvá do skončení OH.

3. Podmínky pro zařazování do družstev:

Podmínkou pro zařazení do státního družstva je:

a) vysoká sportovní výkonnost, nebo její perspektiva, potvrzená výkonnostním žebříčkem,

b) vysoká politická a morální úroveň,

c) splnění věkových limitů, tak, jak je shrnuje následující tabulka:

4. Doplnky a zvláštní úpravy:

a) státní družstva zůstávají zachována i po zařazení některých jeho členů do družstev MS a OH. Zbylým členům je zajišťována příprava podle původního plánu,

b) závodníci na 1. až 6. místě žebříčku u běžců a sdruženářů, na 1. až 8. místě u skokanů a na 1. až 5. místě u sjezdařů a sjezdařek, jsou zařazováni do státních družstev bez ohledu na věk,

Nové menovky zjazdárov

Mladí sa derú do popredia ● Zmeny v zložení národných družstiev ● Päť žien a traja muži zo Slovenska in reprezentácii ČSSR.

V minulosti boli členmi národného družstva zjazdárov SSR aj pretekári zaradení do reprezentačných celkov ČSSR. To viedlo často k ich preťaženiu, narušovalo tréningový plán aj povinnosti v škole a zamestnaní. Predsedníctvo Československého zväzu lyžiarov vyslovalo požiadavku, aby členovia reprezentačných družstiev ČSSR neboli súčasne aj členmi národných družstiev.

Opatrenie Čs. ZL viedlo na

Slovensku k zmenám národných družstiev. Je radostnou skutočnosťou, že v menovkách čítame mená mladých nádejí našej zjazdáriny. O rastúcej úrovni slovenských zjazdárov hovorí aj skutočnosť, že v reprezentačných družstvách ČSSR je zaradených 5 žien a 3 muži zo slovenských oddielov.

NÁRODNÉ DRUŽSTVÁ — muži: J. Mikuláš, M. Weiner, A. Červinka (všetci Jasná Lipt. Mikuláš), E. Miština (Košice),

I. Hellebrandt (Žilina), G. Sinyay (Bratislava UK), M. Šoltýs jun. (Kežmarok), T. Gurský (Bratislava), R. Kíš (Piešťok), J. Chasák (Bratislava), M. Slachta (Jasná), J. Pavúk (Žiar nad Hronom), J. Siska (Kežmarok), Z. Reitmayer (Smokovec), Št. Želazko (Krompachy), Tréneri Vl. Krajňák sen., Michal Šoltýs sen.

Ženy: Z. Suržinová, E. Petrovičová (obe Smokovec), E. Kupčová (Ružomberok), J. Šoltýsová, D. Krajňáková (obe Kežmarok), D. Rossáková (Žilina), E. Dufferová, J. Urbanská (obe Košice), E. Paráková (Smokovec), F. Janáková (Bratislava), E. Šimčeková (Krompachy), S. Dufferová (Košice), D. Kupčová (Ružomberok), J. Donovalová (B. Bystrica). Tréner Ladislav Zacharides. -es-

c) na 9. a 10. místo ve skokanském družstvu jsou zařazováni závodníci do 26 let, kteří se umístili od 9. do 14. místa v žebříčku. Teprve v případě, že tito závodníci nesplňují věkový limit do 26 let, zařazují se závodníci v pořadí od 9. místa v žebříčku bez ohledu na věk. Na 11. a 12. místo jsou zařazováni závodníci do 20 let, kteří se umístili do 18. místa žebříčku. Nemůže-li být splněn věkový limit do 20 let, zařazují se další nezařazení závodníci podle žebříčku do 26 let,

d) na 6. až 8. místo v družstvu sjezdových disciplín jsou zařazováni závodníci do 21 a závodnice do 20 let, kteří nejsou mezi prvními pěti závodníky v pořadí absolutního žebříčku a jejichž umístění v absolutním žebříčku není horší než 20.

Na 9. a 10. místo v družstvech sjezdových disciplín jsou zařazováni nejlepší závodníci a závodnice z řad dorostu, kteří nejsou již zařazení podle předcházejících bodů, umístili se v absolutním žebříčku do 30. místa a jsou dorostenci ještě nejméně v sezóně, pro kterou je družstvo sestavováno,

e) na 6. až 10. místo sjezdařských družstev mohou být,

pokud nejsou již tato místa obsazena závodníky splňujícími podmínky předcházejících bodů, zařazení též závodníci a závodnice, kteří

— dosáhli pozoruhodného výkonnostního vzestupu v uplynulé sezóně, zvláště závodníci vyšších losovacích skupin, pokud nejsou starší 25 let,

— pro zranění neabsolvovali vůbec, nebo jen částečně uplynulou sezónu a jejich minulá výkonnost je k zařazení do státního družstva opravňovala.

Pokud nebudou splněna shora uvedená kritéria, nebudou místa od 6. do 10. místa v družstvu obsazena.

f) počty širších a užších družstev pro MS a OH, uvedené v hořejší tabulce, představují pouze předpoklad. Pevně budou dány vždy před jmenováním družstev podle okamžité výkonnosti disciplíny ve světovém měřítku a výkonnostních kritérií, daných komisí pro OH a vrcholový sport pro příslušnou světovou soutěž,

g) změny v zařazení ve všech družstvech mohou být ve zdůvodněných případech provedeny i mimo uvedené termíny. Např. vyloučení při neplnění povinností, při přestupku, vý-

razném poklesu formy, zranění apod. Naopak nové zařazení může být provedeno při výrazném zlepšení výkonnosti a perspektivy, při mimořádně dobrých výsledcích v zahraničí, uzdravení vysoce výkonného závodníka apod. Vždy na návrh úseku, se souhlasem předsednictva ČSSL.

h) při splnění všech technických kritérií musí být splněna podmínka vysoké politické a morální úrovně závodníka, jeho kladného poměru k našemu socialistickému zřízení a dobré pracovní nebo studijní morálky. Nesplňuje-li podmínky tohoto bodu, nebude zařazen, i když se umístil na předním místě žebříčku. Hodnocení závodníka po politické a morální stránce provádí úsek,

i) návrhy na jmenování družstev a změny podle bodů 3. a 4. provádějí úseky, schvaluje je předsednictvo ČSSL.

5. Vysvětlení k výkonnostním žebříčkům:

K zajištění spravedlivého vyhodnocení závodníků podle výkonnosti vypisuje se od závodního období 1970—71 ve všech disciplínách série domácích

Družstvo	počet členů	datum jmenování	zařazení podle žebříčku	zařazení	
				běh a sdržený 7.—8. místo skok 9.—10. místo sjezd 6.—8. místo	běh, sdrž. sjezd 9.—10. místo skok 11.—12. místo
a) státní					
1. běžci	8—10	31. 5. v r. OH	1 až 6	do 28 let	do 22 let
2. běžkyně	8—10	31. 5. v r. OH	1 až 6	do 26 let	do 22 let
3. skokani	8—12	31. 5. v r. OH	1 až 6	do 26 let	do 20 let
4. sdrženáři	8—10	31. 5. v r. OH	1 až 6	do 26 let	do 22 let
5. sjezdaři	8—10	31. 5. v r. OH	1 až 5	do 21 let	nejlepší dorost
6. sjezdařky	8—10	31. 5. v r. OH	1 až 5	do 20 let	nejlepší dorost
b) širší pro MS	4—8	31. 5. lichý rok po OH	1 až 8	—	—
c) užší pro MS	1—6	15. 1. v r. MS	1 až 6	/	/
d) širší pro OH	4—8	31. 5. v r. MS	1 až 8	/	/
e) užší pro OH	1—6	15. 1. v r. OH	1 až 6	/	/

tzv. klasifikačních (dříve výběrových) závodů, pro sestavení „výkonnostních žebříčků“. Jsou mimo jiné hlavním kritériem pro zařazování do státních družstev.

Každoročně do 31. 10. stanoví úseky počty klasifikačních závodů, a to tak, aby byly v souladu s plánem přípravy a s kalendářem domácích i zahraničních závodů. Současně stanoví úseky počty závodů, ze kterých se budou závodníkům započítávat nejlepší výsledky pro žebříčky, vyjádřené ve FIS bodech.

Ve sjezdových disciplínách je sestavován tzv. absolutní žebříček, na kterém se podílí mimo výkonnostní složky (výkonnostní žebříček), také složka věková. Je sestavován následovně:

a) Z pořadí závodníků podle bodů FIS s přírážkami z celostátních klasifikačních závodů, a to odděleně ve slalomu, obřím slalomu a sjezdu. Všichni závodníci, kteří se vyskytují v kterémkoliv z uvedených disciplín do 20. místa, jsou zařazeni do žebříčku sestavovaného z průměru bodů FIS ve slalomu, obřím slalomu a sjezdu. Body získávají všichni závodníci, kteří se umístili v jedné ze závodních disciplín nebo v průměru těchto tří disciplín do 20. místa a to od 20 bodů na místě 1. do 1 bodu na místě 20. V případě rovnosti bodů FIS, v kterémkoliv shora uvedeném kritériu, uvedeném v předešlém odstavci, obdrží dva nebo více závodníků takový počet bodů do absolutního žebříčku, který odpovídá umístění prvního shodného závodníka.

V případě, že některý závodník se umístí pouze ve dvou disciplínách žebříčku v celostátních kvalifikačních závodech, bude mu pro výpočet průměru ze tří disciplín připočítána přírážka odpovídající přírážce pro CKZ za jeden výsledek. Výše této přírážky je dána počtem bodů průměru dvou zbylých disciplín.

V případě, že se závodník umístí pouze v jedné disciplíně mezi prvními 20 závodníky a v ostatních dvou disciplínách nemá výsledek v celostátních kvalifikačních závodech, nebude tato jedna hodnota brána v úvahu pro zařazení v absolutním žebříčku.

b) z pořadí závodníků podle bodů FIS získaných doma i za hranicemi ČSSR v mezinárodních bodovacích závodech ve slalomu, obřím slalomu a sjezdu, a to buď z průměru dvou nejlepších známek dané disciplíny nebo jednoho výsledku s přírážkou, odpovídající směrnicím FIS. Body získávají závodníci na prvních 20 místech podle stejného ohodnocení jako v bodu a).

V případě, že v žebříčku mezinárodních závodů nezíská body 20 závodníků, bude prvním z nich přidělen počet odpovídající počtu celkově budoucích závodníků v disciplíně s tím, že poslední obdrží 1 bod.

c) z bodového ohodnocení ročníku narození všech závodníků, kteří dosáhli bodového hodnocení absolutního žebříčku splněním podmínek v bodu a).

Toto bodové hodnocení bude provedeno na nejstaršího závodníka, který získá jeden bod do absolutního žebříčku, až po nejmladšího, vyskytujícího se mezi ohodnocenými závodníky bodu a), přičemž rozdíl jednotlivých ročníků je ohodnocen vždy jedním bodem od nejstaršího k nejmladšímu. Bodový rozdíl ohodnocení nejstaršího a nejmladšího závodníka je roven rozdílu ročníku narození.

Součtem bodů, kterých závodník dosáhne podle kritérií a)+b)+c) vzniká pořadí absolutního žebříčku.

6. Platnost směrnic:

Tyto směrnice vycházejí ze současné organizační struktury

a hospodářské situace. Nabývají platnosti dnem 1. listopadu 1971. Budou každoročně znovu projednávány a pokud se podmínky změní, upravovány. Případné úpravy budou vždy před hlavním obdobím zveřejněny v časopise Lyžařství. B. TVRZNÍK

O vzorný oddiel ČSZTV

Lyžiarsky oddiel TJ Slávie UK Bratislava patrí k najúspešnejším na Slovensku. Dobrá práca jeho funkcionárov a trénerov sa opäť potvrdila. Prihlásili sa do súťaže o „Vzorný oddiel ČSZTV“. Oddiel má 52 členov, ktorí sa zaviazali, že odpracujú 250 brigádnických hodín, zabezpečia pravidelný odber časopisu „Lyžařství“ pre svojich trénerov a cvičiteľov. V rámci 50. výročia FRTJ uskutočnia prednášky a besedy o práci a význame a činnosti FRTJ. Okrem toho pre širšiu verejnosť zorganizujú besedy s lyžiarskou tematikou, spojené s premietaním filmov. Traja členovia sa stanú dobrovoľnými darcami krvi. Veríme, že tento oddiel nezostane osamotený.

Pozn. red.: Moc jste nás potěšili, Bratislavčané, tím, že jste se přihlásili do soutěže o vzorný oddíl a že jste do svého závazku vtělili také pronagací časopisu „Lyžařství“. Věříme, že nebudete poslední.

-red-

A poštu jako obvykle do vrchlabské nemocnice, ano?

Kresba: VLADIMÍR VÍT

Kanóny, kartáče a tráva

Již několik let se objevují v kalendáři sjezdových soutěží významné celostátní nebo národní závody na začátku měsíce ledna a závody v prosinci nejsou rovněž vzácností. Tato skutečnost vede závodníky ke snaze o co nejvčasnější zahájení tréninku na sněhu. Bohužel podmínky v říjnu a listopadu u nás této snaze nepřejí a někdy nám chybí tréninkový sníh i v prosinci, jak tomu bylo neblahé paměti právě loni.

Jedním z řešení této svízelné, každý rok se opakující, situace může být instalace tzv. sněhových kanónů na tréninkovém svahu. Po několikaletech zkušenostech s tímto zařízením ve Špindlerově Mlýně a zejména na Telnici v Krušných horách, se ukazuje, že výroba umělého sněhu je značně závislá na stávající teplotě vzduchu. Pokud tato není trvale pod úrovní asi -2°C , nelze se sněhovým kanónem pracovat a mrazivý listopad je u nás v posledních letech spíše výjimkou. Další, i když menší nevýhodou čs. sněhových kanónů je malá kapacita a tedy dlouhá doba potřebná k pokrytí svahu sněhem. Na posledním MS ve Val Gardeně byly pro případ potřeby připraveny kanóny vyrobené v USA, které chrlily umělý sníh z „hlavní“ ráže cca 40 cm. I tyto houfnice mohou být však nasazeny jen za mrazu.

Velkou nevýhodou umělého sněhu — závislost na vrtkavých klimatických podmínkách — odstraňuje další forma sněhové náhražky — kartáče z umělých hmot. Jsou upevněny v roštech z kovu nebo z umělé hmoty a položeny na dokonale srovnaný slalomový svah. Jízda po tomto koberci na lyžích normální délky má charakter jízdy na sněhu, jenom skluz na hmotě není tak kva-

Tak jezdí na kartáčích z umělé hmoty bratr slavného Gustavo Thoenho

litní. Kartáče z umělých hmot umožňují i jízdu ve slalomových brankách a letních závodů na svazích pokrytých kobercem z umělé hmoty se zúčastňují i přední světoví jezdci. Příležitost k této formě tréninku dostanou u nás asi jako první brněnští sjezdaři, kteří nás budou jistě včas informo-

vat o svých zkušenostech prostřednictvím svazového měsíčníku Lyžařství.

Třetí formou, posunující zahájení tréninku na lyžích na samý začátek podzimu, je jízda na tzv. trávnicích lyžích. Ve srovnání s oběma předcházejícími má zřejmě nejvíce odlišností od „normálního lyžová-

Jen jediný skokan

Mezi budoucími trenéry v Doubi u Třeboně

První (letní) část školení trenérů lyžování II. třídy proběhla ve dnech 4.—11. 7. 1971 ve středisku ČSTV v Doubi u Třeboně za potěšitelného zájmu všech účastníků o přednášenou látku a také za maximálně příznivého počasí.

Trenérské rady úseků jednotlivých disciplín Svazu lyžařů ČSR spolu s učiteli Ústřední školy ČTO byly nuceny pro velký zájem provést výběr z poměrně značného počtu přihlášených; na koho se nedostalo letos, je v pořadí mezi prvními pro příští běh školení. Společným přednáškám z obecných předmětů (pedagogiky, psychologie, teorie tréninku apod.)

naslouchalo pozorně 19 sjezdařů, 15 běžců, 7 sdruženářů a 1 (!) skokan. Pro mnohé bylo toto školení přípravou pro tříleté dálkové studium trenérské školy (specializace lyžování) při FTVS v Praze, které začne letos v říjnu. Získání kvalifikace trenéra II. tř. je totiž jednou z podmínek přijetí.

Nechceme zatím hodnotit úroveň (i když jsme se shodli, že byla velmi dobrá), s tím počkáme až po provedení všech zkoušek, po ukončení celého školení v zimě. Chceme na tomto místě vyzvednout tu radostnou skutečnost, že o trenérskou práci projevují vážný zájem ti, kteří mají nejlepší

ní", ale na druhé straně se tato forma tréninku obejde bez vážnějšího zásahu do oddílové pokladny a je přístupná doslova každému.

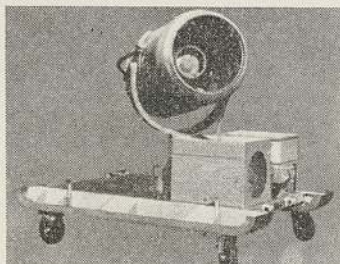
První pokusy o lyžování na trávě u nás sahají hluboko do lyžařské historie. Jako tréninkovou formu propracovali jízdu na trávních lyžích nejlépe v NDR v době, kdy věnovali sjezdovým disciplínám stejnou péči, jako třeba lehké atletice. U nás se před několika lety rozšířil názor, že jízdu na trávních lyžích získává lyžař nesprávné pohybové návyky — jezdí v záklonu a trávních lyží se proto využívá v přípravě na závodní období jen v ojedinělých případech.

Po dobrých zkušenostech, které jsem s tréninkem na trávních lyžích udělal v přípravném období členů Ústřední lyžařské základny v Liberci a po zkušenostech načerpaných v přípravě čs. reprezentantů, jezdicích na trávě již několik let, jsem se rozhodl seznámit ty, kteří to myslí s předsezónním tréninkem vážně, se svými poznatky.

TERĚN

bývá nejčastější příčinou špatného dojmu, kterým na něho trávni lyžování zapůsobilo. Jako nejvhodnější se ukázal být

středně strmý svah (sklonem odpovídající pláni svažující se k mezistanici Luková na Chopku), porostlý v létě sekanou, zelenou travou. Nejvhodnější pak jsou louky s travou podrostlou mechem, vyskytující se podél okrajů lesa. Svah může mít táhlé změny sklonu, musí být bez krtin, kamenů a příčných cest, tráva nesmí růst v trsech tvořících vysoké drny. Skluznost trávy se značně zvyší, je-li mokrá. Po několikanásobném rozježdění za takovýchto podmínek je závodník I. VTM schopen projíždět kratší slalomy, nebo odstraňovat technické nedostatky své jízdy, které jsou naprosto shodné s těmi, které se u něho projevovaly na jarním firnu téhož roku. Skluznost, kterou má tráva pochopitelně menší než sníh, se

Když houfnice chrlí umělý sníh na svah

rapidně zlepši, je-li tráva pokryta jinovatkou, nebo ještě lépe popraškem sněhu. Na prakticky neměřitelné vrstvě sněhu lze na trávních lyžích dosahovat běžných slalomových rychlostí, které se nijak nesnižují, vyhrne-li první jezdec kolem tyčí vzácný sníh a další již jedou u tyče jen po trávě. Lze tedy za takovýchto okolností jezdit i tréninkové slalomy na čas a pořádat paralelní nebo normální slalomové závody na trávních lyžích. Loňská premiéra této soutěže v Rudolfově, organizovaná trenéry liberecké základny, měla za účasti 40 závodníků všech kategorií velký úspěch. Podobně jako na zelené mokré trávě je možno lyžovat i na staré, suché trávě, která však musí být dokonale vyschlá a křehká.

VÝZBROJ A VÝSTROJ

Z mnoha typů zkušenských lyží se nejlépe osvědčily speciální trávni lyže vyrobené v Novém Městě na Moravě pro potřeby čs. reprezentantů. Jsou to dřevěné, 85 cm dlouhé lyže, opatřené kofixovou skluznicí a kovovými hranami. Rozměry odpovídají dětským lyžím příslušné délky, jenom jejich síla (2,2 cm pod vázáním) je větší. Dobře ovšem poslouží i špičky starých lyží s umělou

předpoklady ji v praxi dělat nejspěšněji — reprezentanti ať již současní, nebo ti, kteří končí svou aktivní šinnost. Jaroslav Janda, Radim Koloušek, Václav Peřina, Stanislav Řezáč, Antonín Rázl, Lenka Kotátková (Weishäutelová) a ještě mnoho dalších, s nimiž jsme se setkávali na předních místech ve výsledcích doma i v zahraničí. Ale i to jednou musí skončit. Bude jistě ku prospěchu našeho lyžování, když se s těmito jmény setkáme v budoucnu v trenérských radách a zejména při praktické činnosti na slalomových svazích, běžeckých tratích a skokanských můstcích.

Ukázalo se, že není zase tak jednoduché stát se přes noc dobrým trenérem. Někomu to jde snadno, někomu hůře — to si měli možnost všichni vyzkoušet a budou ji mít ještě týden v zimě.

V průběhu celého školení, při

přednáškách i praktických hodinách, při plavání a sportovním zápolení v nejrůznějších disciplínách se utvořil vynikající kolektiv vedený snahou dozvědět se a odnést si co nejvíce teoretických poznatků i praktických dovedností pro svoji budoucí práci. Proto jsme si všichni výborně rozuměli; přednášející s posluchači, zástupci jednotlivých disciplín mezi sebou.

Mluvíme jistě nejen za vedoucího školení Bohumila Rázla, jeho zástupce Jaromíra Petříka, ing. Miroslava Javorského, Ant. Lenemayera a ostatní přednášející, ale i za všechny absolventy letní části: Všichni se těšíme na březen 1972 do Harrachova, kde se opět sejdem, abychom dokončili úspěšně započatou práci.

Na závěr si nemohu odpustit připomínku ke zkrácení doby školení z původních 21 dnů na

14 [z finančních důvodů]. V první řadě se tím porušují směrnice ÚV ČSTV pro školení trenérů [JKCTR]. Dochází k velkému přetížení frekventantů, neboť musí zvládnout předepsanou náplň v čase o třetinu kratším. Není čas na diskuse, novinky a zajímavosti jednotlivých disciplín a to je značný nedostatek. Není také čas na přípravu ke zkouškám. A to byl program stanoven tak, že se začínalo přednášet v osm hodin ráno a končilo se mnohdy až ve 22 hodin!

Například v závěru, kdy se měl každý alespoň jednou pokusit uplatnit, co se naučil v kurse při vedení tréninkové jednotky, zbylo na tuto praxi 10 minut pro jednoho!

Věříme společně se všemi zájemci o školení trenérů, že se příště bude šetřit vhodněji, než na položce „školení“.

JAN MARŠÍK, metodik

skluznicí a kovovými hranami, uživatelné prostě pilkou. Mohou být dlouhé až 1 m. Mladšímu žactvu stačí lyže dlouhé 50 cm. Jakékoliv pojistné vázání montujeme tak, aby špička boty byla cca 8 cm před středem lyže. U závodníků vybavených moderními, vysokými a tvrdými lyžařskými botami se osvědčuje uvolnění nejvyšší přezky — jízda na trávě vyžaduje jemnější práci v kotníku. Ostatní vybavení je stejné jako pro jízdu na sněhu, jen svrchní oblečení nesmí být příliš sváteční.

TECHNIKA JÍZDY

Krátké lyže se velice snadno uvádějí do srovnání oblouku jen činností dolních končetin. Lyžař není nucen provádět doprovodné pohyby ostatních částí těla do krajních poloh, což odpovídá požadavkům současné závodní techniky stejně jako to, že trávni lyže skutečně vedou lyžaře k záklonu, zejména v závěrečné části oblouku. Dnes, kdy výjezd ze slalomové branky v záklonu není již hříchem, ale právě naopak, se závodníci učí na trávniích lyžích navazovat z tohoto extrémního postoje oblouk následující. Na to, že trávni lyže mají snahu předjet lyžaře v konci oblouku, je třeba myslet zvláště když chceme zastavit, jinak každá „koncovka“ znamená pád nazad. Pády na trávniích lyžích nejsou ovšem příliš nebezpečné, protože zde nedochází k páčení dlouhých lyží.

Jízda slalomovými brankami nutí závodníka k přesnému vedení lyží a k včasnému nasazení slalomového oblouku, protože případné podjetí nelze na trávě zkorigovat ostřejším zahraněním tak dobře, jako na sněhu. Krátké lyže usnadňují nácvik rychlého, dynamického odšlapu při výjezdu z branky a při jízdách na čas zvládla tento prvek zcela podvědomě i děvčata v zákovském věku. Rovněž trénink obřího slalomu je na trávniích lyžích možný.

Přechod na normální lyže nečiní nikomu velké potíže a každý „trávni lyžař“ přichází na sněh se zdravou snahou o zrychlení své jízdy v každé brance. Přejí všem, kteří to na trávě zkusí letos v říjnu, aby mně již v listopadu na dobrém sněhu mohli dát za pravdu.

KAREL HAMPL, trenér

V letních měsících velmi mnoho našich občanů tráví dovolenou v Bulharsku u Černého moře. V letošním roce se jich tam vystřídalo na 350 000. Velmi málo jsou však dosud známy bulharské hory, které jsou i pro lyžaře moc zajímavé. V letošním roce jsem byl poprvé v Bulharsku a kromě Černého moře jsem navštívil i Sofii, středisko zimních sportů Borovec a Pamorovo, Smoljan, Samokov a Čepelaro.

nasium má být v budoucnu zřízeno ještě v Sofii.

V Samokovu jsem byl svědkem tréninku asi 30 žáků na můstku s umělou hmotou. Byli to žáci sportovního gymnasia. Srpen je pro ně již vyučovací měsíc, protože mají letní prázdniny zkráceny na měsíc, za to však v zimě mají prázdniny jeden a půl měsíce. Děti neměly zatím prvotřídní skokanskou výzbroj, ale skákaly s velkým elánem. Jeden dvanáctiletý

Z A P Ě T L E T o nich uslyšíme

Zajímaly mne samozřejmě i podmínky pro rozvoj skokanského sportu a byl jsem velmi překvapen tím, co v Bulharsku, v zemi, která zatím nemá žádnou tradici ve skoku na lyžích, pro rozvoj tohoto sportu dělají. V Sofii mají velmi pěkný můstek s P 60 m, pokrytý umělou hmotou z NDR. Profilem je tento můstek velmi podobný můstku v Rožnově. Další můstek s umělou hmotou mají v Samokovu s P 32 m (podobný můstku v Harrachově). V Borovci mají zastaralý můstek s P 50 m a začínají budovat moderní můstek s P 70 m. Ve středisku Pamorovo mají dobrý tréninkový můstek s P 45 m a začínají stavět skokanský stadión s můstky P 46 m a 72 m s kompletním nejmodernějším vybavením. Žakovské tréninkové můstky mají i v Smoljanu, Čepelare a okolí. V Bulharsku pracuje 6 trenérů skoku z povolání, všichni jsou absolventy institutu. Mají dvě sportovní gymnasia podle vzoru NDR. Do těchto gymnasií jsou vybíráni pohybově nadaní žáci a ve škole mají ideální podmínky pro sportování. O bydlení a stravování je postaráno v internátech. O odborný výcvik pečují trenéři. Veškeré náklady hradí stát, takže to žáky ani rodiče nic nestojí. Podobně třetí gym-

Miloslav Bělonožník

chlapec skákal tak dobře, že bychom u nás těžko hledali tak dobrého žáka. Soudruzi v Bulharsku dokázali vytvořit pro rozvoj skoku na lyžích velmi dobré podmínky, a proto se nebudu ani trochu divit, když za 5 let a možná i dříve při mistrovství Evropy juniorů budou bulharští skokani v popředí. Mám radost, že další LD stát rozvíjí skok na lyžích. Mělo by nám to být však současně i pobídkou, abychom i u nás vytvořili dokonalejší systém pro výchovu mladých skokanů!

MS Miloslav BĚLONOŽNÍK

Bulínova terapie

o problémech ve skokanském reprezentačním týmu

Jako aktivní skokan byl Jáchym Bulín vynikajícím stylistou. Při pohledu na jeho siluetu při letu vzduchem se v člověku rodily příjemné pocity. Byly to záblesky krásy a elegance. Ale opravdu jen záblesky. Dlouho se neohrál na slunci. To, že svou kariéru nezakončil více pozoruhodnými úspěchy, mělo na svědomí vážně poranění kolena. To mu také předčasně ukončilo putování nahoru na věž za závodnickým dobrodružstvím, jemuž se říká skok na lyžích.

Ale Jáchym Bulín zůstal jako trenér a v minulém roce ho instalovali do trenérské funkce ve skokanském týmu ČSSR. Přebíral žezlo, které deset let třímal Zdeněk Remsa, a dostal jako dědictví reprezentační kolektiv, jenž měl pověst nejlepšího na světě. To však neznamenalo, že by v něm bylo všechno v pořádku. Naopak, právě na tom skokanském reprezentačním organismu bylo práce jako na kostele.

Třebas s tím, jak řešit dotírající generační problémy, vystávající na jedné straně s narůstajícím věkovým průměrem družstva a s potřebou vnést do něj mladou krev na straně druhé. Omladit lze celkem snadno. Trochu administrativy a dobře se porozhlédnout. Starosti však vyvstanou tehdy, když se má mladá krev mísit se starou. To není jednoduchý proces. Do společného proudu se dostávají často protichůdné návyky, střetá se v něm rutina jeťněch a mladický zápal druhých, rozlišují se způsoby reakce.

Tady začala psychologická léčba Jáchyma Bulína, jejímž cílem byly: harmonie v družstvu a team work. Jáchym Bulín: „Starším členům družstva se snažím vštěpovat, že ze svého sportu musí cítit radost. Jinak by to nemělo smyslu bez těhle štávy, bez této jiskry. To je asi medicína, uchovávačící svěžest každému sportovní. To je také lék proti stárnutí

ve sportu, ale tím se také jedine může čelit nedobrým návykům, zakořeňujícím v každém reprezentačním společenství, kde závodníci žijí pospolu delší dobu. Mám na mysli řemeslnický vztah ke sportu a k reprezentaci. Prostě nemám rád, když z jednání vyzáruje rutinérská přezíravost.“

Tak to byl recept pro starší ročníky. A jak je to s mladíky v družstvu? Jáchym Bulín: „Nemám strach, že by mladá krev byla ve stavu ohrožení. Proti infekci má jednu výbornou protilátku: chlapeci jsou ještě plni té životadné radosti ze sportování. Těm proto vštěpuji, že jsou tady od toho, aby něčeho dosáhli. Že si musejí dávat cíle, které jsou vzdýcky kousek výš než ty, na které doskakují. To by měla být jejich pružina. Říkejme tomu třeba odpovědnost vůči sobě nebo zdravá ctižádost. Dostal-li se někdo do státního družstva a vegetoval v něm jen pro dobré trávení v žaludku nebo aby si zjednával nějaké výhody, nedokázal nic, stal se nulou.“

Myslím, že terapii z psychologického hlediska vymyslel trenér Jáchym Bulín šťastně. Přál bych mu, aby s ní došel k výsledkům, jaké se od něho a družstva očekávají. Ale jak to bude s ostatními neduhy, jež v týmu ještě setrvávají a které Zdeněk Remsa nedokázal zcela vyléčit. Mám na mysli třeba doskok, což je asi velmi vážný nedostatek, dále vedení lyží ve vzduchu v úzké stopě a samozřejmě odraz. Trenér Jáchym Bulín: „Loni — to byl přechodný rok — se dost snížila tréninková intenzita. Ke konci sezóny měli chlapeci z posledního. Jako nový člověk v družstvu jsem nebyl možná dost rázný. Ale dnes je jasno mně a musí být jasno také jim. Stupeň fyzické připravenosti týmu na zimu musí být nejméně o třetinu výš než loni. A teď k detailům: doskoky se možná trochu zlepšily, ale stále tady

zůstávají nevyčerpané rezervy. Taky se soustřeďujeme na zúžení stopy ve vzduchu. Tady má svou příležitost taky Ruda Höhnle. On by měl zlepšit i práci rukou. Doskok a let — to jsou tedy dvě hlavní plochy k obrušování. Začínáme proto s cyklem přípravy na můstcích se hmotou podstatně dřív než v minulých letech, abychom měli čas k práci na zdokonalování techniky. Do pozdru mu bychom mohli být hotovi. Pokud se týká odrazu na hraně, nevyučují, že s některými skokany vyšších postav přijdeme na pohyb na stole — prosťe „hop styl“.

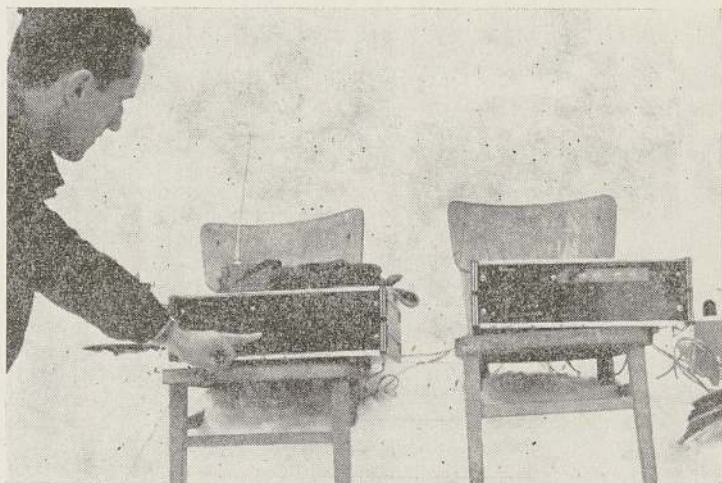
Přípravu na zimu mají skokani naplánovanou velkoryse. Přípravujícím se týmu byly splněny prakticky všechny požadavky. To zavazuje odvést dobrou práci. Teď je v proudu skákání na hmotě. Na první sněh mají skokani odcestovat do Kirovska počátkem října.

Pokračování na str. 16

TEROTIM- elektronické měření času

Elektronické měření času by se u sjezdářů mělo stát samozřejmostí nejen při mistrovstvích a mezinárodních závodech, ale při všech závodech I. a II. ligy. Tento požadavek však naráží na nedostatek vhodných měřicích zařízení. S rozvojem moderních polovodičových součástek u nás se naskytá možnost konstruovat takové zařízení za cenu přijatelných nákladů svépomocí. Tímto způsobem vznikla z iniciativy lyžařského oddělu Baníku Ostrava měřicí souprava pro lyžařské závody TEROTIM.

Hlavní částí měřicí soupravy jsou dvoje číslicové elektronické stopky (viz obrázek), umožňující odečítání času s rozlišitelností jedné setiny vteřiny po dobu deseti hodin. Tyto stopky mohou být ovládány jednak cílovou fotobuňkou, jednak startovní brankou. Celá souprava může pracovat ve třech různých sestavách: měření čistého času, měření průběžného času a měření rychlosti. Při měření čistého času jsou oboje stopky umístěny v cíli, start je s cílem spojen dvoulinkovým vedením. Při startu závodníka je otevřena startovací branka — ta spustí jednu z určených stopek, které se zastaví cílovou fotobuňkou. Při dalším startu jsou pak použity druhé stopky, takže je možno měřit současně časy dvou závodníků. Při měření průběžného času jsou jedny stopky umístěny v cíli, druhé na startu, přičemž start není spojen s cílem. Oboje stopky se spustí před závodem třeba na povel z telefonu nebo vysílačky. Při startu závodníka se objeví na číslicovém panelu čas odjezdu, v cíli dá fotobuňka signál pro zobrazení času příjezdu. Výsledný čas je potom rozdílem cílového a startovního času. Prakticky se jedná o stejný způsob jako při měření na průběžný čas

Technickou úroveň sjezdářských závodů posune dopředu elektronické měření času. Chvalme v tomto směru iniciativu lyžařů z Baníku Ostrava, kteří přišli s první měřicí soupravou TEROTIM

normálními stopkami. Při třetím použití, tj. při měření rychlosti pracují pouze jedny stopky v provozu čistého času. Na začátku známého délkového úseku je umístěna jedna fotobuňka, na konci druhá. První fotobuňka stopky spustí, druhá je zastaví — tímto způsobem dostaneme hodnotu času pro výpočet rychlosti.

Celá měřicí souprava se skládá ze dvou stopek, startovních branek, fotobuňek a akumulátorů. Elektronické stopky jsou umístěny v duralových jednotkách o rozměru 450×280×180 milimetrů, váha jedné stopek je cca 4 kg. Nejtěžší částí zařízení jsou akumulátory 35 Ah, které jsou umístěny v transportních obalech. Ovládací části jsou umístěny v rozebiratelných kovových stojanech umožňujících jednoduchou instalaci, veškerá spojovací kabeláž je udělena vodiči v mrazuvzdorném provedení.

V sezóně 1970—71 byla souprava použita na několika sjezdářských závodech v Severomoravském kraji. Byly získány zkušenosti při různých podmínkách provozu, na jejichž základě byly některé části soupravy upraveny. Za základní podmínku dobré funkce je nutno však považovat dobré zaškolení pracovníků, kteří měření obsluhují. Za tohoto předpokladu se souprava svou spolehlivostí vy-

rovná používaným komerčním zahraničním zařízením.

Požizovací cena celého měření byla cca 45 000 Kčs, hlavní část ceny tvoří hodnota použitých součástek. Jelikož takové zařízení přirozeně nevyužije jeden oddíl po celou sezónu, propůjčuje jej TJ Baník Ostrava pořadatelům sjezdářských závodů, a to i s obsluhou a dovozem na místo. Pro paralelní ruční měření je možno též zapůjčit 3 ks vysílaček VXW 010. Cena na dvoudenní závody se pohybuje podle vzdálenosti od Ostravy mezi 800—900 Kčs. Požadavky na zapůjčení přijímá do 31. 12. 1971 O. Staněk, TJ Baník Ostrava, tř. Čs. legií 16, Ostrava 1.

Nebylo účelem tohoto článku podat přesné technické informace, zájemci o tuto stránku se dovědí více v čísle 10/1970 časopisu Sdělovací technika. Chtěl jsem tímto článkem pouze seznámit naši lyžařskou veřejnost s existencí popsaného elektronického měření, které bylo v našem oddíle zhotoveno a je už používáno. Nebyly by na škodu podobné informace i ze strany jiných oddílů, které pracují na různých zlepšeních technického zajištění lyžařských závodů, pomohlo by to ke zvýšení jejich technické úrovně všeobecně.

Ing. JAROSLAV TRHLÍK

Prvé žiacke medzinárodné kritérium v ČSSR

V snahe umožniť medzinárodný styk zjazdárov už v kategórii žiactva uskutoční sa v nastávajúcej zimnej sezóne žiacke INTERKRITERIUM, turné dvoch stredísk zjazdových disciplín. Lyžiarsky oddiel TJ Slovan Malá Fatra v Žiline usporiada v dňoch 13.—16. 2. 1972 I. Interkritérium - VRÁTNA v slalome a obrovskom slalome vo Vrátnej, ako prvú časť turné a lyžiarsky oddiel TJ Jiskra Ústí nad Orlicí usporiada 17.—20. 2. 1972 v Říčkách druhú časť Interkritéria, tiež v slalome a obrovskom slalome. Celé podujatie sa pripravuje v úzkej spolupráci usporiadajúcich oddielov za podpory národných zväzov. Pre prvý ročník Interkritéria usporiadatelia pozývajú predovšetkým lyžiarske zväzy Bulharska, Maďarska, NDR, Poľska, Rumunska, ZSSR a lyžiarske zväzy Juhoaštálie, Rakúska a Talianska. Niektoré zväzy už účasť predbežne prisľúbili. Ďalej budú na pretekoch štartovať samostatne žiacke celky ČSR a SSR. Všetky zväzy budú zastúpené desiatimi pretekármi, v predpokladanej zostave 3 starší a 3 mladší žiaci, 2 staršie a 2 mladšie žiačky.

V posledných rokoch sme zaznamenali kvalitatívny vývoj žiackeho zjazdárstva u nás a tak je predpoklad, že uvidíme kvalitné medzinárodné preteky, na ktorých nie sme bez šancí na dobré výsledky.

Toto úvodné medzinárodné podujatie žiackeho zjazdárstva v ČSSR si zaslúži už v príprave pozornosť a plnú podporu telovýchovných i mládežníckych orgánov, ako i celej športovej verejnosti.

Ing. JÁN KRÍŽ,

TJ Slovan Malá Fatra Žilina

Ano, legendárni postava skokanských mústku, mistr sveta, trojnásobný laureát nemeckorakouského turné Nor Björn Wirkola stojí pred osudovou otázkou: skok na lyžích alebo kopaná, skočky alebo kopačky?

Zpráva o wirkolovskom „pod-

Björne, a čo teď?

oboji“ prišla z Norska někdy uprostřed léta a působila jako blesk z čistého nebe. Björn zcela podlehl vášni kulatého míče, vypracoval se na prvotřídního, vlastně ligového playera a stojí před ním dokonce fotbalová reprezentační kariéra.

Ale začněme hezky po pořádku. Když opomeneme dět-

sunuli na druhou kolej. Jako o fotbalistovi tvrdili však odborníci, že se Wirkola stal objevem roku.

Co teď, milý Björne Wirkolo? Troufáš si zvládnout oboje? Kopanou a lyže? Byli ta-

Hamletovská otázka:

ská léta, kdy Björn se honil za míčem z klukovské potřeby, setkával se Wirkola s kopanou jako s doplňkovým sportem skokanského tréninku v létě. Vážněji se zabíral fotbalem asi od roku 1967. To vstoupil do klubu Rosenberg Trondheim. Tenhle norský fotbalový oddíl udělal v posledních letech skok, za jaký by se nemusel stydět Wirkola ve svých nejlepších skokanských letech: z páté norské ligy postoupil do první. Wirkola v něm hrál středního útočníka a loni se stal králem norských fotbalových kanonýrů. Vybrali ho dokonce do užšího národního fotbalového týmu země.

Zcela propadlý vášni, zvané kopaná, se zákonitě musel vrátit k lyžím velmi pozdě, a tím si snad také můžeme vysvětlit jeho skokanské neúspěchy v loňské sezóně a také to, že Mork, Björneby a Prydz ho od-

kovi všestranní borci v historii sportu, kteří to dokázali a své činy dokonce ověnčili medailami. Ale to už je opravdu jen historie. Tenkrát vyžadoval sport od člověka podstatně menší nasazení sil i času. Že by se Björn Wirkola stal posledním rytířem řádu, uctívající double kariéru?

Myslím, že ji může vyznávat, ale sotva dojde k úspěchu. Chce-li se stát velkým fotbalistou, nemůže být velkým skokanem. Nebo naopak. Sport roku 1971 nezná kompromisu. Neň cestu uprostřed. Je jen jeden recept na špičkový výkon. Ten chce od člověka všechno, ostatní ustupuje do autu.

Björn Wirkola stojí před osudovým rozhodnutím. To si myslí všichni kolem něj, ale jak jsme ho měli příležitost poznávat, budu věřit, že nejménší starosti s tím si dělá právě on. PRAHA (nj)

Kopačky nebo skočky?

Vyplňme vakuum

K článku „Dokedy si budeme lámat nohy“

V časopise „Lyžařství“ č. 5 letošního roku byl uveřejněn článek s titulkem „Dokedy si budeme lámat nohy“, v němž autor podrobil ostré kritice bezpečnostní podmínky ve známém lyžařském středisku Malino Brdo u Ružomberoku a za vzniklé úrazy činil odpovědným výlučně provozovatele vleků, jímž je podnik cestovního ruchu Interhotel v Ružomberoku. Pisatel článku obvinil jeho pracovníky ze zanedbání povinné péče o úpravu a údržbu lyžařských svahů.

Redakce Lyžařství konstatuje, že autor poněkud předběhl dobu, jestliže své argumenty opíral o návrh vyhlášky, kterou připravuje Čs. svaz lyžařů z podnětu FIS a která má vymezit povinnosti provozovatele. Samotný návrh vyhlášky není normativním podkladem pro stanovení povinností, tam musíme smutně konstatovat, že dosud neexistuje žádný právní předpis nebo závazná norma, které by upravovaly povinnosti provozovatele vleku v oblasti údržby a úpravy lyžařských svahů. Je přirozené, že ji proto ve zmíněném podniku ani neplánují ani nefinancují. V tomto směru nelze než dát zadostiučinění kritizovanému podniku, jenž redakci požádal o uveřejnění bezplatné opravy a byl připraven svou věc obhájit i před soudním dvorem.

Dobu opravdu předešel autor. Obnažil však v plné nahotě obrovské vakuum, které dosud spočívá ve zmíněné oblasti. Lyžař jakoby tu byl bezprizorným dítětem. Není nikdo, kdo mu může poskytnout záruky, že se z lyžovačky vrátí se zdravím, že svah, který chce využít pro radost a odpočinek, bude připravený, upravený a bezpečný. Mnohokrát se poukazovalo, že problém nestrpí odkladu, že se musí řešit a vyřešit v součinnosti s partnery, zúčastně-

nými na lyžařském provozu. Ať je tedy článek, jenž vyvolal dost vzrušenou výměnu názorů mezi redakcí časopisu Lyžařství a podnikem cestovního ruchu Interhotel Ružomberok, vážnou pobídkou k tomu, aby se už jednou přestalo otálet a aby čeští i slovenští lyžaři stejně jako organizace zúčastněné na provozu vleků, výtahů a lanovek, jakož i lyžařských svahů dostali přesně vymezená práva i povinnosti zákonnou vyhláškou. Jinak zůstane bezvládní na horách.

Podle přání uveřejňujeme ještě další vysvětlení podniku Interhotelu Ružomberok k tvrzení autora:

„Tři popisované případy v článku se nestaly v krátkém časovém odstupu, nýbrž v rozptíl 15 měsíců a nelze z nich vyzvoovat tak alarmující závěry, jako to učinil autor.“

„Ratrac sice slouží v zimním období v nepřístupném terénu též jako dopravní prostředek pro dopravu potravin a jiného materiálu, přesto však je tvrzení článku „Zlomená noha za cenu piva“ nebo „Či výhodná doprava piva má přednost před zdravím“ je očividně tendenční, neboť Ratracem se nedopravuje jen pivo. Jinak slouží úpravě svahů. Tato služba se po-

skytuje dobrovolně, bez právní povinnosti na vylepšení terénních podmínek.“

„Sjezdové tratě na Chopku nejsou upravovány pracovníky výtahů a vleků.“

Redakce časopisu Lyžařství

Bulínova terapie

Dokončení ze str. 13

V listopadu a prosinci budou trénovat doma. Nabízí se především Štrbské Pleso, kde má být v provozu sněhové dělo, a samozřejmě Svätý Petr, kde už tohle zařízení slouží. Vlastní sezóna by měla mít dva vrcholy: první v době Sappora a druhý na premiéře světového mistrovství v letech na lyžích. Před Zimními olympijskými hrami budou mít skokani prakticky jen dva velké závody: Intersportturné (letos má divně převrácený časový pořad, začíná se v Innsbrucku, pak GA-PA, Obersdorf a nakonec Bischofshofen) a naše skokanské turné.“

Tak ať se našim chlapcům podaří vydržet se silami až půjde o všechno. Jáchym Bulín: „Věřím jim. Pracují svědomitě. Myslím, že se vytváří stmeljený kolektiv. To je důležité. Naučili jsme si říkat věci přímo do očí. Nechci být generálem před nimi. To není můj styl. Člověk však musí umět říci „Ne“ v pravou chvíli stejně jako musí povolit otěže, když se to ukazuje potřebné. Ze všeho nejvíc si však cením upřímnosti a rovného jednání. To žádám od sebe i od druhých, to ať je styl celého družstva.“

JIRÍ NEJEDLO

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, předseda, B. Tvrzník, Fr. Lauer, ing. M. Chlouba a K. Eidpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávký přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 6. září 1971.

SAPPORO 72, dějiště Zimních olympijských her. Alespoň dvěma obrázky připomeneme tentokrát jejich přibližující se termín. První představuje zimní krajinu na Hokaidu a druhý zářivě osvětlenou hlavní třídu v době festivalu obřích sněhových soch.

Ocelová konstrukce středního můstku v Mlynické dolině čeká na snůh.

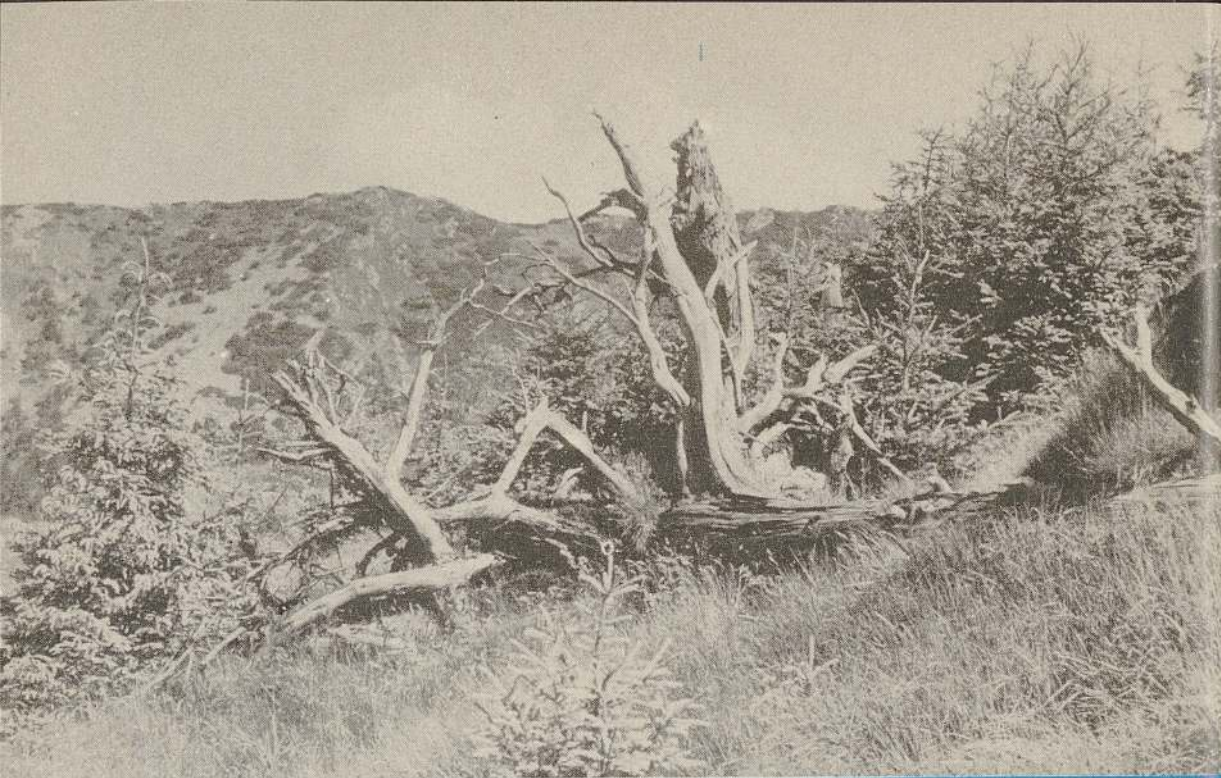
lyžařství

ROČNÍK 57 ● LISTOPAD 1971 ● Kčs 2,50

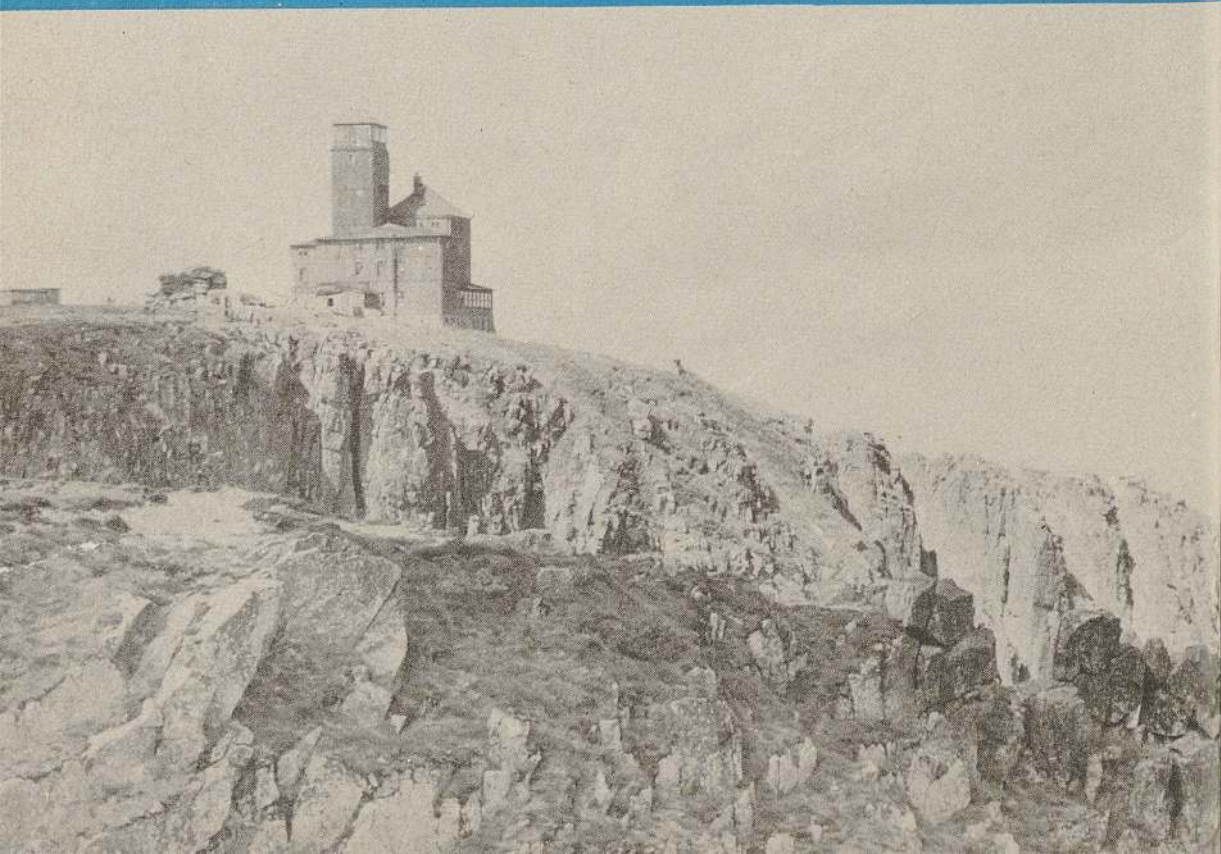
11

Trojhvězdí na naší skokanské obloze: HUBAČ, HÖHNL a RAŠKA

Dvakrát z Hladíkova objevování podzimních Krkonoš: Kozí hřbety a Sněžné jámy

Aby lyžařství bylo sportem č. 1

Hovoříme s JAROSLAVEM ŽOFFOU, kandidátem lyžařů TJ Jasná ve volbách do MěstNV v Liptovském Mikuláši

Setkali jsme se na 12. plénu ÚV ČSTV v Praze. Kdybych měl označit, co na mě v rozhovoru s předsedou TJ Jasná Jaroslavem Žoffou, kandidátem Národní fronty ve volbách do Městského národního výboru v Liptovském Mikuláši, nejvíce zapůsobilo, pak to byl především pocit odpovědnosti a zájem přispívat svou prací obecnému dobru a dalšímu rozkvětu socialistické vlasti, které jsem cítil za každým jeho slovem.

A tam někde v širokém pracovním obzoru jeho zájmu stálo také lyžařství, předmět lásky, jemuž chce dávat své nejlepší síly. Tak hovořil jeden z mnoha kandidátů, které vysílají lyžařské organizace do voleb, jeden z těch, který nezklame důvěru voličů.

● Dozvěděl jsem se, že budeš kandidovat ve volbách do národních výborů. Jaký jsi měl pocit, když Ti oznámili kandidaturu?

Že budem kandidovaný za poslanca do zastupiteľského orgánu som sa dozvedel najprv na pôde telovýchovnej organizácie. Prekvapilo ma, že za poslanca ma navrhla aj uličná organizácia strany. Pri takýchto príležitostiach prežívam vždy zvláštny pocit, pocit zodpovednosti, keď ma čakajú v práci alebo osobnom živote vážne úlohy, i kus obavy, či to zvládnem.

● Máš už nějaké zkušenosti s poslaneckou prací? Kdo Tě navrhl za kandidáta?

Doposiaľ som nebol kandidovaný za poslanca. Z oblasti práce národných výborov som však oboznámený, nakoľko som už predtým pracoval v niektorých komisiách i vo funkcii tajomníka MsNF. Za poslanca MsNV ma navrhovala TJ Jasná Lipt. Mikuláš, OV STO Lipt. Mikuláš a UO KSS.

● Co si představuješ pod funkcí poslance? Jak chceš pracovat?

Je to veľmi široká otázka a na jej vyčerpánie by nestačilo niekoľko viet. Hlavný moment však vidím v tom, že ak budem zvolený a potom aj konkrétne budem vykonávať funkciu poslanca, aby moji voliči i orgány, ktoré ma navrhli, vždy mali pocit, že ich dôveru som neklamal, a že zo spoločných návrhov a úloh v rámci volebného programu všetky sa stanú realizovateľné v prospech celej našej spoločnosti.

● Jsi srdcem lyžař, jak chceš ve své poslanecké práci podporovat lyžaření. Co lze udělat pro rozvoj masového lyžování?

Lyžiarský šport mi prirástol k srdcu i napriek tomu, že v svojom najaktívnejšom športovom veku som závodne hral futbal. K rozvoju lyžovania: Prázdne sľuby nie sú na mieste. Máme v Liptove skromné, pritom jasné

Východočeši k volbám

Východočeský svaz lyžování se zabýval usnesením XII. plenárního zasedání ÚV ČSTV a prohlášením našeho tělovýchovného orgánu k volbám do zastupitelských sborů všech stupňů. Jsme si vědomi důležitosti těchto dvou dokumentů i usnesení XIV. sjezdu KSČ pro další etapu vývoje socialistické společnosti i rozvoje socialistické tělovýchovy. Východočeský svaz lyžování vynaloží veškeré úsilí, aby provolání ÚV ČSTV uvedl v život. Lhostejnost a pasivita nemají u nás místo. Svým aktivním působením na všechny cvičitele, trenéry, závodníky i ostat-

ní pracovníky v lyžování přispějeme k úspěchu voleb a tím k dokončení konsolidace socialistické společnosti.

U příležitosti dnešního krajského aktivu sportovních svazů, vyzýváme všechny svazy Východočeského kraje, tělovýchovný svaz Sokol, turistiky, Horskou službu, tělovýchovné jednoty i oddíly k plnému zapojení do předvolební kampaně, k práci v agitačních střediscích, kde budou hovořit a besedovat naši reprezentanti a přední sportovci o významu, kladech a přednostech socialistického sportu.

Současně vyzýváme i ostatní svazy lyžování v ČSSR k následování této výzvy.

VÝCHODOČESKÝ SVAZ LYŽOVÁNÍ

ciele hlavne v rozvoji masového lyžovania. Pri rovnomernom rozvoji materiálnej základne a objektivej vybavenosti bude mojou snahou získať pre tento šport ďalších zapálených funkcionárov, ktorí sú i budú v tejto oblasti rozhodujúcim činiteľom. Ide nám v podstate splniť uznesenia predsedníctva OV STO o tom, aby lyžovanie postupne v Liptove sa stalo športom č. 1 či už v masovej alebo vrcholovej činnosti. Pôjde nám predovšetkým o maximálne využitie terénnych, klimatických a iných výhodných možností včítane lyžiarskych zariadení, zo snahou zapojiť a zapáliť pre lyžovanie predovšetkým školstvo a ostatné spoločenské organizácie. V oblasti špičkového lyžovania chceli by sme v oveľa väčšej miere spolupracovať predovšetkým zo školstvom, či už ide o väčšie zapojenie učiteľov telesnej výchovy zo špecializáciou lyžovania, ako aj uskutočniť dávnu túžbu — zriadenie lyžiarskych škôl-tried pre najtalentovanejšiu mládež. **Osobne chcem spopularizovať lyžovanie aj v okruhu poslancov v zastupiteľských orgánoch, pretože to môže mať veľmi kladný vplyv predovšetkým pre jeho všestranný rozvoj, či už ide o materiálnu základňu alebo organizátorské, cvičiteľské a trénerské kádre.**

● Kde jsou možnosti pro rozvoj vrcholového lyžařského sportu?

Tam kde sú výhodné terény a klimatické podmienky a predovšetkým k veci oddaní ľudia. K tomuto sa samozrejme radí skutočnosť, ako dokážeme zamedziť úbytku mladých talentov, vytvorenie širokej masovej základne ako aj vybudovania kompletných športových stredísk, vylepšenie materiálnej základne. Myslím si však, že v súčasnej dobe niektoré tieto podmienky viac vytvárajú základné telovýchovné organizácie, väčšinou s nedocenenou obetavosťou, i dobrovoľnou prácou, a že vrcholné lyžiarstvo a telovýchovné orgány v tomto smere ešte nedoriešili vlastné účinné zainteresovanie.

● Jak bude postupovat lyžařské zvelebování Jasně?

Ústami mnohých domácich i zahraničných expertov bolo mnohokrát povedané, že Jasná má všetky predpoklady ako stredisko turisticko-

lyžiarske medzinárodného významu. Určité základy v tomto smere boli už realizované a sú našej širokej verejnosti známe. Som rád, že v tomto smere vykonali veľký kus práce funkcionári a členovia našej telovýchovnej jednoty. V poslednom období sme sa zamerali cestou pracovnej skupiny vlastného Hospodárskeho zariadenia, za pomoci Vládneho výboru pre cestovný ruch a MNV Demänovská dolina na kompletizáciu zjazdových tratí. Ukončili sme výstavbu zjazdovky FIS a rozšírili sme trate pre obrovské slalomy a slalom v optimálnych parametroch FIS. Pre najbližšie roky počítame s prestavbou starej zjazdovky na oficiálnu žensku zjazdovku a vybudovať ešte jednu trať pre slalomy a obrovský slalom, s cieľovými areálmi pre zjazd na Záhradkách a ostatné disciplíny v samotnej Jasnej. Pri týchto nových tratiach počítame aj s výstavbou príslušných dopravných zariadení, z ktorých časť budeme realizovať my, ostatné podnik cestovného ruchu Javorina. Vylepši sa aj možnosť turistického lyžovania, upravením a rozšírením existujúcej turisticko zjazdovky ako aj dobudovaním nového areálu Otupné-Dereše. Čo nás mrzí, to je určitá stagnácia v oblasti budovania ďalších ubytovacích a stravovacích kapacít a služieb. Finančne i projektovo je pripravených niekoľko významných objektov, zatiaľ však niet dodavateľa - stavebnú organizáciu. Spolu s ostatnými investormi počítame, že sa táto otázka vyrieši, a že v Jasnej v najbližších rokoch sa postaví hotel Koliesko, hotel C, 12 bungalovov a dva objekty telovýchovy, z ktorých jeden chce realizovať naša TJ v areáli Otupné-Dereše. Ak tieto zámery vyjdu, Jasná by bola obohatená o cca 800 postelí. Národný výbor počíta s výstavbou domu služieb a s okruhováním cesty cez Repiská na Vrbické pleso. Má sa upraviť - sparkovať aj priestor samotnej dolinky Jasná.

Realizovaním týchto zámerov, v súlade so schváleným územným plánom pre Demänovskú dolinu naplnia sa dávne túžby a ciele nás domácich, i všetkých priaznivcov Jasnej, ktorá bude tým miestom, ktoré jej patrí, pripravená splňať najnáročnejšie požiadavky domácich i zahraničných pretekárov, rekreačných lyžiarov a turistov, s možnosťou priadania vrcholných lyžiarskych podujatí včítane zjazdovej časti ZOH.

Ve sjezdářině myslíme na budoucnost

V sedmém čísle Lyžařství byli naši širší lyžařské veřejnosti představeni členové státních družstev ČSSR, ti, kteří příští olympijskou sezónu budou reprezentovat Československou republiku a naše závodní lyžování. Při pohledu na tučně vytištěná jména, která znamenají příslušnost k olympijským týmům, je nám — sjezdářům — tak trochu smutno, že tam figuruje pouze jméno Milana Pažouta. Poslední léta byla na naše sjezdářské úspěchy hubená, světová sjezdářská špička byla stále vyrovnanější a přes veškeré úsilí nám vzdálená. Při tom požadavky na státní reprezentaci uplatňované v ČSTV byly stále přísnější.

Ve svém příspěvku se chci prezentantů — národním družstvům Svazu lyžařů ČSR. Nava-
pravy budoucích státních re-
zují tím na svůj článek z pá-

tého čísla Lyžařství, nazvaný „Sjezdářina v historických zemích“.

A nyní k vlastní problematice utvoření družstev. Se vznikem Svazu v rámci federalizace našeho státu začali jsme v úseku sjezdových disciplín budovat pro sezónu 1969—70 národní družstva. Tato družstva stejně jako slovenská národní družstva, jsou především z rozhodnutí Československého

svazu lyžařů širší rezervou státní reprezentace. Proto jsou členy našich družstev převážně závodníci mladí — maximální horní věková hranice 22 let — tj. ti, kteří mají předpoklady dostat se v budoucnu do řad státních reprezentantů. Nejsou to tedy v současné době v dospělých naší nejlepší závodníci, které v ČSR máme, ale mají to být nejlepší mladí závodníci příslušných věkových kategorií. Tato družstva jsou tvořena pro každou sezónu podle kritérií stanovených vedením úseku sjezdových disciplín.

KRITÉRIA A VÝBĚR DO DRUŽSTEV

Základní kritéria pro výběr jsou: stáří závodníka, jeho umístění v žebříčku (celostátním resp. u žactva národním), předpoklady jeho dalšího sportovního růstu, morálně volní vlastnosti a stanovisko odpovědných trenérů. Aby výběr do družstev byl co nejobektivnější, snažíme se postupně zařazovat do družstev podle těch kritérií, která subjektivní pohledy vybírajících trenérů snižují na minimum. Navíc je výběr do národních družstev každoročně připravován v trenérské radě a komisí mládeže a schvalován celým vedením úseku. Přes péči o výběr nelze vyloučit, že v jednotlivých hraničních případech se naše názory střetnou s názory mateřských jednot a oddílů příslušných závodníků či dokonce jejich rodičů.

KONCEPCE DRUŽSTEV

Protože družstva mají být perspektivní s cílem dosáhnout výsledků v pozdějších letech, jsou plánované úkoly výrazně zaměřeny např. k mistrovství světa 1974, olympijským hrám 1976, k MS 1978 a OH 1980. V současné době máme v přípravě tři národní družstva a sice A, B a C. Družstvu A jsou nejstarší závodníci, v družstvu C nejmladší. Rozdělení do družstev není podle klasického dělení stáří na dospělé, dorost, a žactvo, ale kategorie se nám překrývají. Základním kritériem byly cíle, např. pro družstvo A mistrovství světa 1974

a přibližně stejná sportovní, fyzická i mentální úroveň závodníků.

Trenéři mají s družstvy pracovat až do splnění jejich cílů, tj. závodníci nemají přecházet z družstva do družstva podle stáří. Tím chceme docílit určité kádrové stabilizace. Závodníci si na trenéry, tréninkové metody i plnění úkolů musí zvyknout. Příslušný kolektiv se pak upevní. Proto u starších ročníků (dospělých a dorostu) ponecháváme, až na výjimky, závodníky v družstvech minimálně dvě sezóny, i když snad v prvé nenastalo výrazné sportovní zlepšení, abychom mohli objektivněji posoudit jejich sportovní růst. Kádrová stabilizace družstev však neznamená, že pro lepší závodníky, než kteří v současné době by snad v družstvech byli, jsou dveře do národní reprezentace zavřeny. Naopak, jen ti nejlepší mají právo v družstvech zůstat a proto se ročně družstva doplňují, případně z nich slabší závodníci vyřazují.

TRENINKOVÉ PLÁNY A CÍLE

Treninkové plány jsou pro každé družstvo celoroční, písemně zpracované a pro každého člena družstva specificky upravené s postupnými cíli zaměřenými pro různé věkové kategorie až k zimním olympijským hrám v roce 1980. Cíle jsou náročné, vysoké, a to nejen na výsledky v závodním, tj. hlavním období, ale i v přípravném a přechodném. Jsou náročné na morálně volní vlastnosti závodníků, na školní prospěch, dokonce i na jazykovou výuku. Plnění plánů je kontrolováno odpovědnými trenéry,

Namáhalí jste zrak?

V Lyžařství č. 9 jste měli na 3. straně obálky nalézt šest rozdílných detailů ve dvojicích obrázků. Tu jsou, byť někdy velmi nepatrné — vlevo: 1. Chybí paprsek slunce, 2. Koupací oblek blondýnky je na zádech více vystřižen, 3. Jedna kadeř vlasů lyžaře je delší, 4. Obláček je menší, 5. Ústa lyžaře jsou větší, 6. Boky koupací je širší, 3. Klobouk šerifa je delší, 4. Jeden z cípů šátku šerifa je delší, 5. Chybí čvoček na opasku šerifa, 6. Jedna rukavice lyžaře je kratší.

koncepte práce s družstvy pak příslušnými komisemi našeho úseku, zejména trenérskou radou a komisí mládeže a samozřejmě i vedením úseku. Pozornost této problematice věnuje i předsednictvo Svazu lyžařů ČSR.

VEDENÍ DRUŽSTEV A JEHO ČLENOVÉ

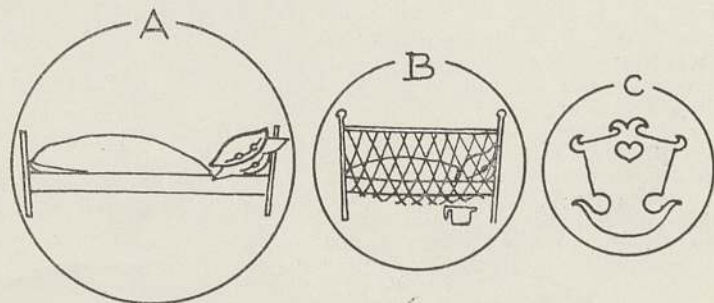
Pro sezónu 1971—72 jsou družstva vedena a sestavena takto:

Družstvo A

Trenéři: Jan Lučka a Luboš Zapletal pro muže, Josef Holinger a Dušan Charvát pro ženy, lékař dr. D. Klečka.

Členové: Škampa [1951], Navrátek [52], Menec [52], Mikuška [53], Vořechovský R. [53], Hrbek [53], Vochvesta [53], Vala [54], Sochor I. [54], Fůrich [55].

Fabiánová [52], Horešová [52], Kořánová [53], Bodláková [53], Michutová [53], Šosvaldová [54], Bulínová [54], Vyčítalová [55], Pičmanová [56].

OBRAZNĚ O DRUŽSTVECH

Družstvo B

Trenéři: Pavel Zelenka a Jiří Jirsa, lékař dr. Karel Erben.

Členové: Porubský [56], Hoffman [56], Ptáčník [57], Zeman B. [57], David [57], Kornfeld [57], Kolín [58], Kárník [58], Hönig [58], Kakeš [59], Cihelková [56], Šudová [56], Jahodová [57], Navrátková [57], Sůvová [57], Dlouhá [58], Štanclová [58], Uhrová E. [58].

Družstvo C

Trenéři: Ivan Hrabě, Otta Janoušek a Dušan Kříž, lékař dr. Vladimír Eisner.

Členové: Hrynkiv [58], Zástěra [58], Cízler [59], Poruba [59], Stütz [59], Viktorin [59], Loska [60], Aksamit [60], Šváb [60], Schimmer [61], Klečka [61].

Walachová [59], Kynčlová [59], Bergerová [59], Brixiová [59], Hartmanová [59], Nožičková [59], Housková [59], Janoušková [60], Jonášová [61], Vlčková [61], Brudná [61], Charvátová [62].

V letošní sezóně dáváme členům družstev zejména

- odborné trenérské vedení v družstvech, lyžařských základnách i oddílech
- finanční příspěvek na soustředění a srazy, odstupňovaný podle družstev (u A největší, u C nejmenší)
- částečné vybavení materiálem — v průměru jeden pár zahraničních lyží každému členu družstva A a B — tréninkové oblečení družstvu B a C z prostředků n. p. Seve-

ročeské tukové závody Ústí a n. p. Astrid Praha — některým členům A a B družstva vázání a všem družstvům omezený počet zahraničních vosků

- volné jízdenky na vleky a výtahy ČTO
- možnost startů ve vyšší věkové kategorii mimo směrná čísla krajů (např. žákům v dorosteneckých soutěžích, dorostu mezi dospělými) a tím zejména možnost získávat širší závodnické zkušenosti v těžších závodech
- možnost startovat na mezinárodních závodech v ČSSR a některým členům družstev i v zahraničí (zejména v socialistických zemích) a možnost na vlastní náklad účastnit se před sezónou jednoho zahraničního tréninku.

CO JE TŘEBA V BUDOCNU ZEJMÉNA VÝRAZNĚ ZLEPŠIT?

- zkvalitnit a ještě prohloubit přípravu (systematičnost, hloubku i délku)
- zajistit družstvům možnosti kvalitnějšího tréninku v ČSSR, zejména přednosti na lanovkách a vlecích, úpravu tratí pro trénink apod.
- zlepšit finanční podporu i materiální vybavení, aby si závodníci převážnou část finančních nákladů na soustředění a srazy nemuseli hradit sami (resp. rodiče nebo oddíly), stejně tak aby obdrželi v průměru dva páry lyží na dobu dvou let, družstvo A pak tři páry lyží na dva roky

TRENÉR ČEČKA V AKCI

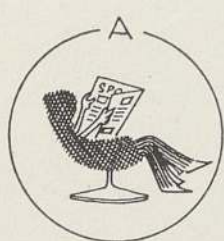
Kresby Jiřina KÁRNÍKOVÁ

- zajistit možnost startu každému členu družstva nejméně 1X v roce na mezinárodních závodech v zahraničí, u vyšších družstev pak s možností vyjždět FIS body, příp. možnost zahraničního tréninku v době, kdy u nás nejsou ještě vhodné sněhové podmínky.

ZÁVĚREM

Všechno nelze vyřešit naráz. Odstraníme pouze základní disproporce. Mimo to se chceme pokusit řešit takové „drobnosti“, jako jsou specializovaná lyžařská střediska pro sjezdové disciplíny, lyžařské školy, večerní trénink na osvětlených svazích, na umělém sněhu či umělé hmotě, chceme úžeji spolupracovat s vysokoškolským sportem, armádou i Svazem socialistické mládeže. Hlavně chceme dále zapojit do práce trenéry, organizační pracovníky, vyhledáme i pomoc rodičů stejně jako ostatních příznivců našeho sportu. A věříme, že až se příště budou psát jména státních reprezentantů pro olympijské hry tučným písmem, že těch sjezdářských tam bude víc.

Dr. JAROSLAV KÁRNÍK,
předseda úseku sjezd. disciplín
SL ČSR

AKTIVNÍ ODPOČINEK

SKOKANI si přejí,

Mají za sebou září na můstcích s umělou hmotou, mají za sebou tréninkové stanice, jmenující se Trutnov, Frenštát a Rožnov. Jak se měsíc lámal, přehodili výhybku a odskočili si do Banské Bystrice. V říjnu je ještě čekal návrat do Rožnova a pak to už měl být opravdový snůh — nejdříve v sovětském Kirovsku, v listopadu ve Vysokých Tatrách a v prosinci ve Sv. Petru v Krkonoších. V obou našich zimních středis-

aby videorecorder byl

...řečí kolem obrazovky bý-
vá na kilometry...

cích chrlený z houfnic sněhových kanónů. Tak si skokani narysovali letošní část své přípravy na zimu, v níž bude v japonském Sapporu vztyčena olympijská vlajka.

Lze říci, že na začátku října byli členové skokanského týmu zhruba asi v poločasu přípravy na můstcích s umělou hmotou. Zeptali jsme se trenéra Jáchyma Bulína na poločasové pocity. Řekl toto: „Chlapci mají za sebou asi 80 až 90 skoků, což odpovídá časovému plánu. Soustřeďovali jsme se na to, aby se zbavovali některých špatných návyků. Mám na mysli především odraz a doskok. Vlastní letová fáze se zdá být dobrá. Ale všechno vychází z odrazu na hraně při tomhle sportu. Když jej člověk nechytí za vlasy v pravou setinu vteřiny, nepomůže ani sebedokonaleji zvládnutý vlastní let ve vzduchu. I v doskoku lze zjistit stopy špatné odrazové techniky. Zaměstnávali jsme se proto hodně nájezdovým postojem, úhlem, který svírají dolní končetiny a lyže na stole a srovnáváním dobrých a chybných odrazových kreací. Myslím, že jsme pokročili trochu dopředu. Také v technice doskoku přežívají některé chyby, které se třeba podaří na čas sprovodit ze světa, ale najednou se zno-

částí jejich výzbroje na ZOH

vu objeví jako blesk z čistého nebe. To je třeba příklad Matoušův. Budu věřit, že jeho některé nezdary spočívaly ve složitém předivu psychiky. Třeba zrovna v září měl šťastné dny, protože k délkám, jež byly vždycky imponující, přidal i velmi solidní, bezpečný i měkký doskok do telemarku. Myslím, že některým technickým chybám při přistávání jsme přišli na kloub. Jejich část měla počátek vlastně už při odrazu, jak jsem se o tom zmiňoval obecně, ale hlavní příčina pádů spočívala v chybném postavení těla v posledních metrech letu vzduchem před tím, než se lyže dotkne země. Teď půjde o to, aby Matoušovi vydržela ona pohoda a aby si návyk doskoku pevně zafixoval. Ani případný pád, byť sebešerednější, by na něm neměl nic měnit. Dříve se často stávalo, že Matouš před oním pádem a Matouš po něm byli skoro dva jiní skokani — tak silně odeznelly psychické vlivy nezdaru u závodníků, že se proměnily v zábranu. Ale hovořím stále jen o Matoušovi, přitom také ostatní mají ještě své rezervy. Myslím, že zatím se dařilo na

můstcích s umělou hmotou především Höhnlovi, Hubáčovi, Doležalovi, Raškovi a Matoušovi, zatímco čas pro Kodejška a Nováka přijde snad až později.“

Když jsem se trenéra Jáchyma Bulína a skokanů zeptal, co je v dosavadní přípravě nejvíce zaujalo, odpověděli unisono: videorecorder. Tak se říká přístroji, jenž jim pomáhal při přípravě v Rožnově pod Radhoštěm a který zaznamenává na pásek jejich skokanské kreace. Závodník skočí a při cestě nahoru na věž mu videorecorder vyřkne přesný obrazový soud, jak při skoku vypadal, jakých chyb se dopustil. Neocenitelná tréninková pomůcka! Slova, i když by uhadila hřebík přímo na hlavičku, nedokáží vyslovit to, co řekne obrazový záznam. **Jáchym Bulín:** „Vynikající pomocník v tréninkovém procesu. V zahraničí s ním některé týmy pracují až dva roky. Měl by se stát trvalou součástí naší tréninkové praxe. I on představuje jeden z prostředků, jak udržet krok se světovou špičkou. Příprava v Rožnově, kde s videorecorderem pracoval kameraman Karel Novák, byla jednou z neefektivnějších, ja-

kou jsem kdy poznal. I chlapci — po prvním trochu rozpačitém seznámení s jeho prací — byli nadmíru spokojeni. Někteří vypadali dost překvapeně, když jim obraz podkopával teorii, již se zaštiťovali proti některým výhradám. Proto nevěřili slovlm, dokud je nepřesvědčil obraz. To víte: řečí kolem obrazovky vedli celé kilometry. Takhle jeden komentoval svůj doskok: „Jako když hodí pytel cementu z prvního patra na mlat.“ Velmi svérázně hodnotili také nájezdové postavení, ale to nelze autenticky reprodukovat. Byla to pro ně velká škola, a rádi by do ní vstoupili znovu. Chceme, abychom mohli s videorecorderem pracovat v druhé polovině listopadu ve Vysokých Tatrách a v prosinci ve Sv. Petru, nepodaří-li se jej zajistit už pro přípravu v Banské Bystrici. Opakuji: je to pomůcka, jež umožňuje držet krok se světovou špičkou.“

Věříme, že v našich skokanech vyšleme do Sappora silnou zbraň. Nuže, dejme jim také všechno, co patří k její výzbroji. Videorecorder by tam neměl chybět, ten nejmodernější.

JIRÍ NEJEDLO

Raška v odborné diskusi s trenérem Bulínem

DOMAŽLICKO zvedá hlavu

Při nástupu na OV ČTO v Domažlicích v létě 1971 jsem cítil, jak v městě všichni touží po tom, aby se navázalo na lyžařskou tradici kdysi slavných S N Ě H A Ř Ů. Uvědomil jsem si, že pro splnění tohoto náročného požadavku bude nutno doslova „probudit“ k činnosti řadu lyžařských oddílů, kde nadmořská výška nad 600 m dává možnost efektivního tréninku. Nezbylo mi tedy nic jiného, než skoro denně zajíždět jako „létající instruktor“ do podhorských obcí Domažlicka, které projevíly zájem o obnovení běžeckého lyžařského sportu. Nalezl jsem také aktivní oddíly, třeba v Tatranech Chodov, kde neúnavný Boža Váchal pravidelně a celoročně trénuje mladé svěřence už několik let.

Stejně tak i závodníci TJ Jiskra Domažlice trénují poctivě.

Svými „inspekčními“ cestami „do terénu“ pomáhám místním dobrovolným lyžařským pracovníkům jak ve vedení tréninkových jednotek, tak ve vyhledávání nejvhodnějších standardních běžeckých (lyžařských i suchých) tratí a míst pro posilování na přirozených překážkách.

Prozatím se práce daří a za pomoci trenérů ing. Janovce, Kapice, Mikoláše, Motyčáka, Řezníčka, Váchala a Vebera jsme podchytili mladé lyžaře na Chodsku pro pravidelný trénink v tomto přehledu a počtech trénujících: Díly 22, Chodov 21, Klenčí 18, Bělá 17, Hluboká 10, Kdýně 7. V Domažli-

cích prozatím nábor nových zájemců ještě není ukončen. Lyž. oddíl TJ Jiskra Domažlice má v tréninku pro závody II. ligy 8 mužů a 6 žen (resp. dorostenek). V odborném učilišti Pozemních staveb v Plzni trénuje pod velmi dobrým vedením trenéra M. Vitušky 8 dorostenců z Klenčí, Chodova a Hluboké.

Budeme se jen snažit, abychom šedesátiny „S N Ě H A Ř Ů“ v příštím roce oslavili přinejmenším konstatováním, že výkony našich lyžařských běžců pod Čerchovem se proti minulým sezónám zřetelně zlepšily.

GABY KOUBEK,

vedoucí lyžařské základny při OV ČTO v Domažlicích

Spolupráca umelcov a lyžiaroch

Už 20 rokov sa stretávajú slovenskí lyžiari a umelci na Martinských holiach pri príležitosti lyžiarskych pretekov „Memoriálu Janka Nováka“. Každý rok sa tu vysoko na horách stretáva šport s kultúrou, telesná výchova s výchovou estetickou. Preteky prebiehajú už tradične pod záštitou Zväzu slovenských výtvarných umelcov, na pamiatku talentovaného umelca a filozofa, všestranného športovca a ušlachtilého človeka, akademického maliara Janka Nováka, ktorý pred 27 rokmi padol ako partizán v boji proti fašistom v Slovenskom národnom povstaní.

Dvadsaťročná história pretekov je príležitosťou pripomenúť si osobitný význam a poslanie podujatia, v ktorom sa harmonicky spája šport a výtvarné umenie. Usporiadatelia pretekov vedení spoločnou vôľou uchovať pokrokové tradície Memoriálu Janka Nováka ako výraz socialistickej telovýchovy a výtvarnej kultúry, sa v duchu predchádzajúcich ročníkov dohodli pre nasledujúcich 5 rokov na vzájomnej spolupráci pri poriadaní pretekov.

Zväz slovenských výtvarných umelcov usporiada každoročne v termíne pretekov v Martine výstavu výtvarného umenia, venuje účastníkom pretekov grafický list z prác Janka Nováka, najlepších troch v kategórii mužov i žien odmení výtvarnými dielami slovenských umelcov a bude sa podieľať na propagácii pri návrhu plagátu a bulletinu.

TJ Strojárne Martin preteky zabezpečí organizačne, technicky a propagačne a bude vytvárať podmienky pre účasť výtvarných umelcov na spoluporiadani pretekov.

Vzájomná dohoda bola podpísaná v pondelok 20. septembra v Martine a je zárukou, že o týchto populárnych pretekoch bude v budúcnosti počuť len a len dobré.

PETER ROVNIANEK

Nevyčerpat se z posledních sil

Francouzské sjezdačky před ZOH ● Nominace 20. ledna

Deset dnů se připravovaly velmi intenzívně v rodišti Isabely Mirové, v Saint-Lary, kde byly náramně dobře přijaty samotým panem starostou, kterým není nikdo jiný než právě otec Isabelin. Měly tu opravdu ideální podmínky, bylo to ostatně už čtvrté předsezónní soustředění. Také počasí jim přálo.

Trenérům šlo především o získání vytrvalosti, výdrže, odolnosti. V Pyreneích se proto příprava skládala z dlouhých ranních procházek do hor, končilo se vždy sestupem z výšky 2300 m nad mořem! Dalo to 6–10 km chůze. Pak se hodinu posilovalo a poté přišly na řadu i lyže. Odpoledne byl na programu fotbal či odjížděná a taky jízda na kole, na které si Francouzky už tak dobře zvykly. A 30–35 km jim nedělalo vůbec potíže. Zajely se také podívat na výstavu květin v Luchno a jednou taky do slavných Lurd. Aby si jaksí vydechly, a za trochu poezie mezi samou závodnickou prázou.

V sezóně 1971–72 mají francouzské sjezdačky dva vážné cíle: ZOH a potom MS. Na prvním místě stojí však Sapporo, protože tam půjde o prestiž francouzského lyžování, a veřejnost si už na jeho úspěchy tak zvykla, že by asi zklamání nesnesla. Někdy však stačí maličkost a veškeré plány se zhroutí jako domečky z karet.

Když jsme se dotazovali trenéra Jean Béranger, kdy určí definitivní složení týmu pro Sapporo, odpověděl:

„Až 20. ledna. Vyjdeme přitom z výsledků v novém ročníku „Světového poháru“, přičemž vezmeme v úvahu všechny disciplíny, tedy jejich výsledky: sjezd, slalom, speciální slalom i slalom obří. Myslím, že to bude spravedlivé řešení, obzvlášť když místa v národním týmu jsou dnes tak „drahá“. Jistěže kandidátky se budou příliš snažit, budou možná někdy až moc čerpat ze svých rezerv, ale to je riziko jejich podnikání. Nemám však strach, že by se vydaly ze svých nejlepších sil pro Sapporo. Hlavně bude rozhodovat morálka závodnic.“

-abc-

Michèle Jacotová a Britt Lafforgueová

Definitivní řešení výpočtu sdruženého závodu?

Kongres v Bejrútu v roce 1967 (který mimochodem definitivně rozhodl o uspořádání mistrovství světa 1970 v ČSSR) učinil závažné rozhodnutí v tom směru, že napříště všechny změny v lyžařských pravidlech budou prováděny jednou za 4 roky, tedy až v roce 1971. Ale situace v pravidlech, týkajících se výpočtu sdruženého závodu byla zejména po grenobelské olympiádě v roce 1968 tak nepřehledná, s tolika různými, často protichůdnými změnami a doplňky, že už na nejbližším kongresu, tj. v roce 1969 v Madridu musela být bejrútská zásada o pravidlech porušena. Bylo tehdy přijato aspoň provizorní řešení, měl-li mít sdružený závod při mistrovství světa 1970 regulérní průběh bez zbytečného dohadování, jaký výsledek je vlastně správný.

Nepřehledná situace ve výpočtu sdruženého závodu nabíhala postupně od roku 1957. Tehdy došlo k radikální změně ve způsobu počítání proti dosavadnímu zvyklostem. Poprvé byly totiž tabulky postaveny na naprosto přesný základ matematického propočtu a navíc s progresivní křivkou proti až dosud používaným tabulkám lineárním. Je nutno hned předem říci, že tento způsob výpočtu podle matematické formule byl naprosto exaktní a přesně hodnotil skutečný výkon závodníka. Tím by definitivně odpadly až do té doby trávající spory, zda je při výpočtu preferován skokan či běžec, kdyby... se tohoto velmi komplikovaného výpočtu mohlo v

praxi použít. Pro praktické použití bylo nutno provést četná zjednodušení a různé úpravy, které sice manipulaci s tabulkami ulehčily, ale současně odstranily tu přesnost výpočtu, jakou měl autor — Švýcar Schmid — především na mysli. Četné úpravy v dalších letech, které chtěly vzniklé nedostatky postupně odstraňovat, jen situaci zhoršovaly natolik, že nakonec došlo k zmatečnému stavu, kdy ani nejvyšší orgány FIS nevěděly, co vlastně momentálně platí.

Proto byl s velkým ulehčením přijat v Madridu v roce 1969 prozatímní návrh p. Heinze Manna z NDR, který byl na poslední chvíli kongresu předložen bez předchozího prostu-

dování u národních lyžařských svazů, jak tomu bývá vždy u podobných návrhů zvykem. Znamenal radikální změnu v mnoha směrech:

- odstranil hodnocení dvou nejlepších skoků ze tří a zavedl stejný způsob jako u skoku prostého, tj. skákat sice tři skoky, ale první jen zkušební a hodnotit jen dva poslední skoky,

- zavedl opět lineární tabulky, a to naprosto zjednodušené; nikoliv rozdělené v rozmezí podle času vítěze, ale jen troje: pro kategorii dospělých, pro dorost a pro žactvo, bez ohledu na délky tratí,

- nejlepší čas v běhu byl ohodnocen 220 body, aby se opticky vyrovnal s objemem bodů, dosahovaných u nejlepších skokanů,

- u skoku zavedl dokonce jen dvě tabulky: pro můstky nad 60 m a pro můstky pod 60 m,

- za základ pro 60 bodů při hodnocení délek se vzal nejdelší skok v každém kole bez pádu a odstranil do té doby jakékoliv průměrování.

Pocit z nejkrásnějších:
na stupni vítězů

Letní lyžařská premiéra

Rekordní účast závodníků všech kate orií v čele s kompletním olympijským družstvem skokanů ČSSR a řadou polských olympioniků byla spolu s rekordním zájmem 7000 diváků ze širokého okolí důstojným rámcem slavnostního zahájení letního provozu na můstku P 35 m ve Frenštátě p. Radh. na Horečkách — prvního můstku v ČSSR pokrytého umělou hmotou, vyrobenou v ČSSR členy lyžařského oddílu TJ MEZ Frenštát za účinné spolupráce n. p. MEZ Frenštát a n. p. Technoplast Chropyně.

VÝSLEDKY — MUŽI: 1. Höhn Rudolf, Dukla Liberec 240,5 (42+42,5), 2. Kodejška Karel, Dukla B. Bystrica 223,5 (39+39), 3. Zvonek Josef, TŽ Třinec 222,5 (41+40,5), 4. Banas Andrej, ROW Koniakow, PLR 221,5 (40,5+40), 5. Doležal Bohumil, Dukla B. Bystrica 219,5 (39,5+37,5), 6. Novák Bohuslav, Slovan Šp. Mlýn 218,5 (40+38), 7. Jakoubek Václav, SEBA Tanvald 218,0 (38,5+40,5), 8. Divila Ladislav, MEZ Frenštát 217,5 (38

+39), 9. Fiedor Ervin, ROW Koniakow, PLR 214,5 (38+39,5), 10. Legierski Francisek, ROW Koniakow, PLR 214 (39+39), 17. Raška Jiří, MEZ Frenštát 204,5 (40,5+41). **DOROST:** 1. Novák Ladislav, Jiskra Harrachov 209 (36+37), 2. Táncoz Ján, Dukla B. Bystrica 208,5 (36+36), 3. Vévoda Oldřich, Dukla B. Bystrica 204 (37+37), 4. Raška Pavel, MEZ Frenštát 203 (37+37), 5. Ciešlar Pavel, TŽ Třinec 201 (36+36), 6. Babš Emil, Dukla B. Bystrica 190,5 (35+35).

Tedy to bylo tak velké zjednodušení, že kongres tento návrh bez dlouhého rozmyšlení přijal. Prozřavě však rozhodl, že se použije zatím jen na zkoušku na dobu dvou let — i když do těchto 2 roků zapadlo právě naše mistrovství světa a tedy i ve Vysokých Tatrách se propočítával sdružený závod podle tohoto německého návrhu. Kongres se zároveň usnesl, že teprve kongres v Opatiji v roce 1971 po dvouletých zkušenostech definitivně rozhodne o osudu tohoto posledního návrhu. Ten byl šit opravdu horkou jehlou, jak ukázala praxe. Ostatně o tom byl otištěn článek už v Lyžařství č. 5—6 v roce 1969, kde bylo upozorněno na podstatné nedostatky. Které to byly?

1. Především ta skutečnost, že závodník měl k dispozici jen dva skoky. Náhodný pád vyřadil jej okamžitě z bojů o přední místa. Zde je poněkud odlišná situace než u skokanů-specialistů. Ti jsou celým svým tréninkem zaměřeni a při závodech soustředěni jen a jen na svůj skok. Ve sdruženém závodě startují i výborní běžci, kteří jsou třeba i slabšími skokany. Nejsou si tak zcela jisti na skokanském stole, procento pádů je u nich mnohem větší

Na můstku s umělou hmotou pokračovala 25. září Beskydská liga mládeže s těmito výsledky:

ZÁCTVO: 1. Brzuchanský Jos. (60) TŽ Třinec 166 (29—29), 2. Bobek Jan (59), TŽ Třinec 162 (29—30), 3. Filip Radan (59), MEZ Frenštát 162 (30—29,5), 4. Vašek Zdeněk (58), MEZ Frenštát 159 (30—29), 5. Heczeko Ladislav (60), TŽ Třinec 155 (28—27,5), 6. Balcar Jiří (58), Špindl. Mlýn 154 (33,5—33), 7. Štorek Jiří (58), Jiskra Mšeno 154 (30—29).

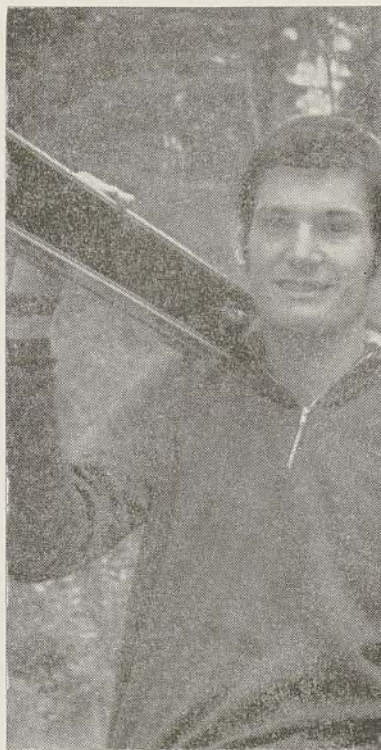
DOROST: 1. Bobek Vladimír (55), TŽ Třinec 204,5 (36,5—36), Ciešlar Pavel (55), TŽ Třinec 202 (35,5—37), 3. Raška Pavel (55), MEZ Frenštát 193,5 (35,5—36), 4. Neidoba Jan (56), TŽ Třinec 187 (35—34), 5. Klimek Jan (56), TŽ Třinec 185 (33—34), 6. Mrkva Miroslav (55), MEZ Frenštát 183 (34—34), 7. Turoň Vladislav (57), TŽ Třinec 180 (32—33,5), 8. Novotný František (57), Špindl. Mlýn 176 (32—32). -sed-

než u skokanů-specialistů. Slabší skokani byli tímto rozhodnutím značně poškozeni, nehledě na to, že i u ostatních vedl tento způsob k opatrnějšímu skákání bez velkého riskování.

2. Závažný nedostatek byl i v bodovém hodnocení dosažených výkonů, v některých tabulkách vznikly i velké disproporce v ohodnocení běhu a skoku. Málokdo si uvědomoval, že rozhodujícím pro správné ohodnocení výkonu závodníka, tj. správná relace běhu ke skoku při lineárních tabulkách, není v základu pro nejlepší výkon, tj. zda 240 bodů nebo 220 pro nejlepší čas, nebo za základ pro 60 bodů brát nejdelší skok, či průměr z několika skoků anebo nějaký fixní bod. Rozhodujícím je správné nasazení bodů za 1 minutu zpoždění, za každý metr zhoršení v tom kterém závodě. Tyto hodnoty ovlivňují správnost relace hodnoty běhu ke skoku, anebo případnou diskriminaci skokanů vůči běžcům či naopak.

Už v roce 1970 se objevilo mnoho kritických hlasů, otevřeně o tom bylo hovořeno na školení mezinárodních rozhodčích při MS ve Vysokých Tatrách. Ostatně sám průběh sdruženého závodu na MS ve Vysokých Tatrách jasně ukázal, že se budeme muset vrátit opět k dřívějším třem skokům, z nichž dva nejlepší budou hodnoceny, aby byla dána sdruženářským závodníkům možnost případné opravy při jednom nezdařeném skoku.

Těto akce za nápravu se iniciativně ujala ČSSR, a to plným právem, vždyť právě ČSSR měla ze svých řad nového mistra světa ve sdruženém závodě. K našim návrhům se připojily a plně podporovaly i ostatní socialistické státy: SSSR, Polsko a nakonec i NDR, která musela uznat nutnost opravy vlastního návrhu z roku 1969. I když je dnes větší část špičky světových sdruženářských závodníků právě z těchto států a ty by tedy měly mít rozhodné slovo k této problematice, bylo třeba vyvinout velkého úsilí v době před kongresem v Opatiji, aby se rozhodující orgány, především samotní členové tabulkové komise FIS, přesvědčili o nutnosti opravy původního německého návrhu. Šlo hlavně o takové opravy, které

ANTONÍN KUČERA

by odpovídaly potřebám sdruženářských závodníků a jejich výkony spravedlivě hodnotily.

Dá se říci, že se to podařilo. Dokonce tak daleko, že sama tabulková komise podala kongresu ve smyslu původního návrhu socialistických států svůj vlastní návrh, který byl odsouhlasen jak ve skokanské a běžecské komisi, tak i ve sdruženářské komisi a pochopitelně pak jednohlasně přijat i kongresem. Konečná úprava, která nyní bude platit nejméně 4 roky (možnost případné změny je až na příštím „pravidlovém“ kongresu v roce 1975), vypadá takto:

B Ě H

1. Za základ výpočtu je čas vítěze, který je ohodnocen 240 body.
2. Tabulky jsou rozděleny pro každou délku tratě zvlášť a mají tyto hodnoty za 1 minutu času: 15 km=9 bodů, 10 km=12 bodů, 5 km=18 bodů, 3 km

=24 bodů, 2 km=30 bodů,
1 km=36 bodů.

3. Současně bylo přijato usnesení, že se body propočítávají při případně velkých rozdílech za časem vítěze až i do minus-bodů.

SKOK

1. Zásadně se opět skáčou tři skoky, všechny tři se hodnotí, ale do výsledku se počítají jen dva nejlepší — stejně jako tomu bylo před rokem 1969.
2. Stylové známky se počítají stejně jako u skoku prostého, tedy žádné průměry a žádné přepočítávání do 60 bodů.
3. Za základ pro body za délku se bere nejdelší skok v každém kole, bez ohledu, zda je skok s pádem či bez pádu. Ten dostane 60 bodů.
4. Ostatní délky se propočítávají podle tabulek, kde byly bodové hodnoty vzaty stejně, jako u skoku prostého, tj. za 1 metr:
u můstků nad 60,5 m = 1,6 b.

u můstků 40,5—60 m = 1,8 b.
u můstků 25,5—40 m = 2,4 b.
u můstků 15,5—25 m = 3,0 b.
u můstků do 15 m = 3,6 b.

5. Také u délek se připouští možnost propočítávat body i do minus-bodů při velkých rozdílech proti nejdelšímu skoku.

Co k tomu dodat? Především to, že se prosadil rozumný návrh ke třem skokům a dva nejlepší hodnotit. A za druhé, že se podařilo prosadit úpravu bodových hodnot v běhu i skoku tak, že jsou nyní u všech kategorií ve správných relacích. Konečně i s rozhodnutím, že se za základ u skoku bere nejdelší skok bez ohledu zda je s pádem či bez pádu, možno jen souhlasit. Vždyť jsou dnes mnohé skoky, kde se dá jen těžko posoudit, zda to byl skok skutečně s pádem či bez a kromě toho toto rozhodnutí napomáhá tomu, aby závodníci při délkách více riskovali, zatímco opak by je nutil spíše k opatrnickému skákání.

Z návrhu socialistických států se nepodařila prosadit jen jedna změna, a to, aby se bral za základ pevný, předem stanovený bod, jako u skoku prostého. To by ještě zrychlilo výpo-

čet výsledků, které by se mohly vydávat ihned po doskoku každého závodníka. Při používání lineárních tabulek, jako tomu nyní je, nijak by to pořadí závodníků neovlivnilo. Tato změna nebyla zatím dostatečně „strávena“ od rozhodujících činitelů. Poukazovali na to, že by byl poškozen závodník, který by dosáhl relativně nejlepšího výsledku v tom kole, kde došlo k podstatnému zhoršení výsledků při náhlé změně povětrnostních vlivů a toto kolo by se pak při systému hodnocení dvou ze tří všeobecně pro nízké hodnoty škrtalo. Je nutno přiznat, že taková mimořádná okolnost by mohla někdy výjimečně nastat a že tyto mimořádné vlivy do určité míry eliminuje právě to rozhodnutí, že za základ se bere nejdelší skok v každém kole, i když je třeba s pádem.

Tabulky jsou naprosto jednoduché, výpočet z nich snadný a rychlý a tak nyní nezbývá již nic jiného, než aby byly co nejdříve dány rozhodčím k dispozici, aby se s nimi mohli dobře seznámit a nový, na delší dobu doufejme již definitivní, způsob si dobře osvojit.

JIRÍ ČEJKA

Když to Raška dovolí

Na chvíli se zástupci organizačního výboru ZOH v Sapporu

Zatím jsme o té zajímavé zemi, jež bude od 3. do 13. února dějištěm Zimních olympijských her, slyšeli nebo četli jen z podání druhých, především z pera trenéra Zd. Cillera, jehož „Sapporský deník“ byl vskutku nevšedním autorským výtvozem.

Nedávno jsme se s Japonskem setkali fyzicky a bezprostředně. V Praze dleli představitelé organizačního výboru ZOH na kongresu LIGH a ti si našli — jaksi mimo plán — chvíli času k rozhovoru s novináři o tom, jak pokročily přípravy na zimní olympijské hry.

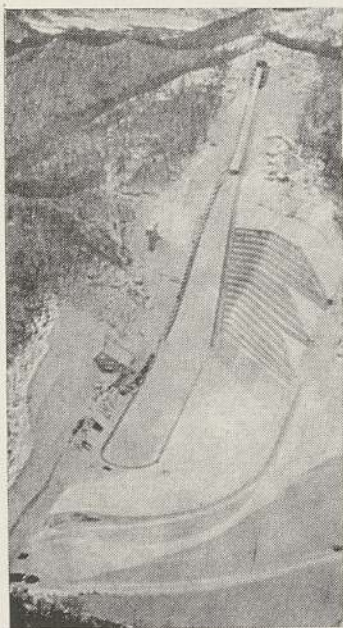
Na otázky odpovídali střídavě princ Cuenoši Takeda, vicepresident organizačního výboru ZOH a člen MOV, a generální sekretář Tomoo Sato.

● **Předseda MOV A. Brundage nemá rád olympijský gigantismus. Budou olympijské hry v Sapporu malé či velké?**

Měly by být skromné, jednoduché a příjemné, myslím si však, že se nám to v Sapporu příliš nepodaří. Snad někdy v budoucnosti...

● **Jaké budou přibližné náklady na ZOH?**

Asi 25 miliónů dolarů budou stát sportoviště a se stejnou částkou počítáme na organizační náklady. Souhrnné výdaje převyšují asi 500 miliónů dolarů, ale je v tom započítána stavba metra, letiště, komunikací a olympijské vesnice. I tak to bude asi pětina nákladů proti OH v Tokiu.

Velký můstek v Okurajamě

● Jak daleko pokročila výstavba sportovišť?

Čtrnáct objektů je hotovo. Výstavbu olympijské vesnice a tiskového střediska dokončíme v listopadu. Komunikace, letišťe a metro v prosinci. Olympijskou vesnici otevíráme 12. ledna 1972.

● Kdy ohlásily zahraniční výpravy příjezd do Sapporo?

Většina přicestuje až 22. nebo 25. ledna, tedy asi týden před ZOH, které začínají 3. února a skončí 13. února 1972.

● V kterých sportech počítá Japonsko s úspěchy na ZOH?

Naděje máme v rychlobruslařských soutěžích, ve skoku na lyžích v případě, že to Raška nebo Mork dovolí. Bez iluzí jsou naše naděje například v hokeji. V Japonsku máme registrovaných asi 500 hokejistů. ZOH by měly být nástupem k nové éře v ledním hokeji v Japonsku.

● Zahraniční sjezdáři nebyli spokojeni se sjezdovou tratí.

To je zvláštní historie. Sjezdovka byla nejdřív příliš lehká, potom jsme ji přebudovali a teď nám vyčítají, že je příliš náročná. Budeme ji přestavovat potřeby a konečná podoba bude asi středem obou krajností.

● Jaký je zájem diváků o jednotlivé sporty?

Vstupenky na krasobruslařské soutěže jsou už vyprodané. Velký zájem je o skoky na lyžích. Vstupenky na hokejový turnaj budeme prodávat, až se dovíme hrací plán. Věříme, že zápasy budou mít patřičnou odezvu. Na všechny soutěže chceme prodat asi 900 tisíc až jeden milión vstupenek.

● Kolik přijede novinářů?

Asi 1500, ale může jich být i 2000. Sportovců přivítáme asi 1500, čestných hostů a delegátů asi 1600.

● V čem jste měli největší starosti?

Se vším jsou starosti. Aby nám nic nevyrazilo dech, počítáme též s maximálně špatným počasím. Všechno musí jít jako po drátě. Teď děláme nábor tlumočnic. Jejich počet zvyšujeme ze 100 na 500. Dorozumění musí být zkrátka dokonalé.

J. NEJEDLO

Mamutí perspektiva O H R O Ž E N A ?

Projekt stavby mamutího můstku s $P=120$ m a můstku s $P=90$ m ve Sv. Petru v Krkonoších na svahu Stohu zhruba proti Alpskému hotelu vypadal v začátku velmi slibně. Spatřovali jsme v realizaci programu účinnou pomoc naší skokanské disciplíně, jež má vynikající zvuk v cizině, ale doma, zejména v Čechách, se nemůže cítit prokorem, máme-li na mysli potřebné zázemí můstků.

V případě mamutího projektu by se jednalo o investici do atraktivního zařízení, jež by dokázalo v době závodů přilákat obrovské množství lidí, v případě $P=90$ m šlo přímo o biologickou nutnost, aby naši skokani měli na čem závodit. Je známo, že můstkový fond na lyžařském stadiónu ve Sv. Petru je ve značně rozkladném stadiu. Mezi dosavadním lyžařským areálem a novým prostorem měla vzniknout určitá návaznost i provozní dělba. K můstkům proti Alpskému hotelu situovali totiž projektanti ještě sedačkovou lanovkou a slalomový svah. Předpokládané náklady na stavbu: 22 miliónů korun.

Původní profil můstku $P=120$ m měl umožňovat skoky dlouhé až 170 metrů. Po jednání kongresu FIS v Opatijí, na němž se poněkud zpřísnily normy na stavbu můstků pro lety vzduchem ve snaze přitlumit honbu za světovými rekordy, byl podroben revizí také náš projekt a bod K stanoven na 165 metrů. Korekturu provedl ing. Lado Goríšek, autor mamutího můstku v Planici, kterého skokanská komise FIS určila konzultantem. V Opatijí se také už vytvářely předpoklady pro začlenění svatopetrského přírůstku do soustavy mamutích můstků. Zahajovací závody na něm měly být v roce 1974 a v roce 1977 by se Československo dočkalo světového mistrovství v letech na lyžích. Další závody by se na našem mamutím můstku uskutečňovaly vždy po třech letech.

Takhle byl narýsován časový plán: letos se mělo pokácet asi deset hektarů lesa, v příštím roce měla přijít na řadu první etapa vlastní výstavby obou můstků a věže pro rozhodčí a v dalších dvou letech (II. etapa) by se dokončila stavba sedačkové lanovky a slalomového svahu.

Byli jsme optimističtí a už jsme se viděli jako organizátoři velkých závodů. Ale najednou dostalo obecné nadšení mírné trhliny. Základní problém vstal v otázce povolení výjimky z rajónového plánu, což je nezbytný předpoklad dalšího podnikání. V původním rajónovém plánu nebyly totiž stavby můstků a doprovodného zařízení zakotveny. Ministerstvo kultury nechce vzít na sebe odpovědnost za povolení výjimky a argumentuje tím, že něco takového není jen v jeho kompetenci, uvědomíme-li si, že se na schvalování rajónového plánu podílelo hned několik ministerských institucí a dalších organizací. Výhrady proti projektu vnesl i Krkonošský národní park, oponuje i KNV a ONV. V pozadí jejich záporného stanoviska je zřejmě obava, aby nebyly porušeny zájmy ochrany přírody. Odborníci soudí, že by odlesnění oněch deseti hektarů nepříznivě zasáhlo do porostové skladby celého svahu Stohu, že by zásah do celistvosti lesa měl za následek tvoření polomů a že navíc by hrozil možný sesuv půdy. Druhý problém vznikl v otázce investora. Vložit více než 20 miliónů je sousto nad síly Městského národního výboru ve Špindlerově Mlýně, jenž měl být původně investující organizací, proto se musí vyhledat silnější investor, případně sdružit investiční prostředky z několika zdrojů.

Projekt ve Sv. Petru se tedy dostal do slepé uličky. Nalezeme z ní cestu ven. V zájmu sportu. A nečinné překážky dobré myšlenky jen proto, abychom oponovali. Na druhé straně však vše dobře proměříme, než se rozhodneme říznout. Dojdeme k dohodě, ale nepřestapujeme na místě. To se dělá v případě Krkonoš už nepřijemně dlouhou dobu, a podívejme se, jak chřadnou ty naše milé hory v porovnání s jinými. Najdeme odvahu ke smělym činům a začneme...

JIRÍ NEJEDLO

Tabulky pro volbu délek lyží

Na četná přání a dotazy uveřejňujeme znovu návody, podle kterého je možno se řídit při rozhodování o délce lyží, které si nebo které někomu koupíme pod stromček. Záleží na odhadu lyžařských dovedností, které přinášejí největší podíl bodů, podle kterých se stanovuje přiměřená délka lyží. Délky lyží pro začátečníky jsou výrazně kratší, což považujeme za správné, ať už z hlediska snažšího zvládnutí techniky lyžování, tak hlavně z hlediska sníženého nebezpečí úrazů. V souvislosti s tím bychom chtěli upozornit, že velmi výhodné pro výcvik dospělých začátečníků jsou speciální krátké lyže, pro ženy jsou dlouhé 150, 160 cm, pro muže 170, 175 cm. Snad budou konečně na trhu!

Než začnete počítat body, malé doporučení. Nejste-li zvláště pohybově šikovni, vaše pohybová připravenost a fyzická zdatnost je na nižší úrovni, netoužte-li po velkých rychlostech a chcete-li se na lyžích pouze rekreovat, volte délku svých lyží asi o 5 cm kratší, než vám vyjde podle tabulky.

Ing. MIROSLAV CHLOUBA

TABULKA LYŽAŘSKÉ DOVEDNOSTI

1. Začátečník — první kroky na lyžích.
2. Začátečník — dovede sjezd v pluhu, začíná otáčet v pluhu.
3. Mírně pokročilý — zná oblouk v pluhu.
4. Mírně pokročilý — začíná s oblouky z přívratu.
5. Mírně pokročilý — zná oblouky z přívratu.
6. Pokročilý — začíná se snožnými oblouky.
7. Pokročilý — zná krátké snožné oblouky.
8. Velmi pokročilý — ovládá snožné oblouky i v obtížném terénu.
9. Mistrovská třída — ovládá snožné oblouky dlouhé i krátké v každém sněhu a terénu.

TABULKA BODŮ PODLE VLASTNOSTÍ LYŽAŘE

Dovednost kateg. body	Věk roky	Výška postavy body	Váha kg	Součet bodů			
1	10	80	10	190	17	90	19
2	14	70	14	185	16	85	18
3	18	60	16	180	15	75	18
4	21	50	18	175	14	65	17
5	24	45	19	170	13	55	16
6	27	40	20	165	12	50	15
7	29	35	20	160	11	45	14
8	30	30	21	155	10	40	13
9	31	25	22	150	9	35	12
		20	21	145	8	30	11
		15	19	140	7	25	9
		12	17	135	6	15	8
		10	15	130	5	14	7
		7	12	125	4		
		6	9	115	3		
		4	6	105	2		

TABULKA DÉLEK LYŽÍ PODLE DOSAŽENÝCH BODŮ

Body	Délka cm	Body	Délka cm	Body	Délka cm
87	220	65	165	43	110
85	215	63	160	41	105
83	210	61	155	39	100
81	205	59	150	37	100
79	200	57	145	35	95
77	195	55	140	33	95
75	190	53	135	31	90
73	185	51	130	≤30	kluzky
71	180	49	125		
69	175	47	120		
67	170	45	115		

Požehnaného věku 85 let se dožil 4. října řed. Otakar Holub v Jilemnici, jeden z nejstarších lyžařských pracovníků, bývalý předseda SKI Jilemnice, nositel vyznamenání I. stupně „Za zásluhy o rozvoj tělesné výchovy“. Snímek je z Hančova memoriálu v roce 1947.

Chtějí vám posloužit

Zima je v dohledu. Pro případ, že byste, milí čtenáři, potřebovali zasvěcenou informaci o tom, co vás čeká na horách, kam se chystáte, nebo kdybyste se snad dostali do nouze a potřebovali pomoc (vím, že vlastní kázní předejdete téhle eventualitě), dáváme vám k dispozici seznam stanic Horské služby v českých horách.

OBLAST HS ŠUMAVA: ústředí oblasti — Železná Ruda (tel. 79), **stanice HS** Železná Ruda - Belveder, Špičák, Hojsova Stráž - Zadov, Kašperské Hory, Klef.

OBLAST HS KRUŠNÉ HORY: ústředí oblasti - Mikulov, okres Teplice, p. Hrob, tel. Teplice 95120, **stanice HS** Klínovec, Boží Dar, Jáchymov, Pernink, Bouřňák, Telnice (tel. Ústí n. L. 9291), Klínov, Český Jiřetín, Moldava, Pyšná, Abertamy - Švýčarna.

OBLAST HS JIZERSKÉ HORY: ústředí oblasti Liberec, ul. B. Němcové 15 (tel. 23514), **stani-**

ce HS Smědava, Ještěd, Pláně pod Ještědem, Špičák u Tanv., Bedřichov (tel. Jablonec n. N. 95333), Kristiánov, Severák, Jizerka.

OBLAST HS KRKONOŠE: ústředí oblasti Špindlerův Mlýn - dům HS (tel. 93439), stanice HS Harrachov, Horní Rokytnice, Dvoračky, Vrbatova bouda,

Strážné, Luční bouda, Pec p. Sněžkou.

OBLAST HS ORLICKÉ HORY: ústředí oblasti - Dešná v Orlických horách (tel. 935), stanice HS Říčky v Orlických horách.

OBLAST HS JESENÍKY: ústředí oblasti - Šumperk OV ČTO, Žerotínova 16 (tel. 4840), stanice HS Paprsek, Petřkov,

Ramzovské sedlo, Šerák, Červenohorské sedlo, Ovčárna pod Pradědem, Karlov.

OBLAST HS BESKYDY: ústředí oblasti - Frýdek-Místek, OV ČTO - stadión, tel. 2379, stanice HS Vsačský Cáb, Portáš, Karsárny - Javorníky, Bumbálka, Gruň, Ráztoka, Pústevny, Radhošť, Ondřejník, Lysá hora, Javorový, Velký Polom.

TEST LYŽÍ 1970/71

Člověk se dnes obklopuje stále větším množstvím předmětů, kterým mají zpříjemnit, usnadnit, nebo vůbec umožnit využití volného času ve znamení rozmanitých tělocvičných aktivit. Výroba na celém světě vychází této tendenci vstřík a tak se objevuje na trhu rok od roku větší výběr těchto předmětů, jejichž kvalita je zhruba vyjádřena cenou, ale o vhodnosti použití pro toho kterého zákazníka se těžko získávají informace. Na pomoc kupujícímu přicházejí nezávislé společnosti nebo redakce odborných časopisů, které podrobují zboží testovým zkouškám a zveřejňují jejich výsledky.

Výroba a prodej lyžařské výroby a výstroje na světě je klasickou úkolkou zmíněné situace. Zejména výrobci lyží vrhají na trh každým rokem nové modely — zhruba přes dvacet různých typů vyráběných jedinou firmou. Některé z nich — zatím převážně rakouské výrobky, se objevují v posledních šesti letech na našem trhu. Informace o nich však chybí. Prospekt nejsou u nás většinou k dispozici a schopnost prodávaců poradit bývá obvykle minimální. Protože ceny cizích lyží jsou na našem trhu abnormálně vysoké, chceme tímto článkem ukázat na jeden ze způsobů, jak lze lyže testovat s velmi dobrým výsledkem a dále seznámit čtenáře se závěry tohoto testu u několika typů lyží, které na našem trhu byly, jsou nebo budou k dostání.

Odborný měsíčník Skiing zveřejňuje výsledky testů lyží soustavně již 6 let. Poslední zveřejněný test byl proveden na jaře 1970 v Mammoth Mountain (Kalif.) s 90 páry různých typů lyží, vyrobených dvaceti osmi firmami v Evropě, Asii a Severní Americe pro sezónu 1970—71. Většinou byly testovány lyže délky 210 cm a nejvíce lyží bylo laminátových.

Test je tvořen souborem dvou testů:

Bench test [vol. překl. - test měření] trval jeden týden

Slope test [vol. překl. - test na svahu] trval tři týdny

Bench test: Sestává z těchto údajů: uváděná délka lyže, vzdálenost mezi špičkou a patou, délka skluzné plochy, šířka lyže, tloušť-

ka lyže, výška klenutí, průhyb, torze, váha potřebná k uklidnění rozkmitané lyže. Ze všech 30 údajů, otištěných ve formě rozsáhlých tabulek, vyplývá, že jsou malé rozdíly ve vnějších rozměrech jednotlivých modelů, ale poměrně dost velké jsou difference v naměřeném průhybu, torzi a době potřebné k uklidnění. Porovnáním výsledků bench testu a slope testu byla získána značně objektivní kritéria pro posouzení kvality lyží ještě před jejich použitím na sněhu. Rada z nich jenom potvrzuje zásady existující již delší dobu v obecném lyžařském povědomí, některé jsou naopak překvapující. Posuďte sami:

— Tenké lyže (zpravidla kovové) jsou vhodné pro oblouky na měkkém a v hlubokém sněhu. Z testovaných lyží byly nejtenčí pod vázáním Northland V-10 a Rossignol GTA — méně než dva centimetry.

— Silné lyže, zpravidla laminátové, jsou vhodné pro jízdu na tvrdém sněhu a ledu. Nejsilnější byly lyže Vökl Zebra a Vökl Explosion — 2,6 cm.

— Kritérium pro optimální výšku klenutí (vzpruh) lyže nebylo zjištěno a není považováno za podstatné.

— Tvrdost špičky lyže a paty lyže by mělo být v poměru 1:3.

— Torzní tuhost lyže, měřená zvlášť u špičky a paty, je dnes středem pozornosti výzkumu lyžařských firem. Lyže s velkou torzní tuhostí by se měly lépe zařezávat do tvrdého sněhu, lyže torzně měkkí by se měly chovat velmi dobře na měkkém sněhu a

v terénu s ostrými boulemi. Bench testem bylo však zjištěno, že torzně tužší jsou ponejvíce kovové lyže a měkkí naproti tomu lyže laminátové, o jejichž lepší „drživost“ na tvrdém sněhu není pochyb. Vývoj tedy nyní směřuje k lyžím torzně měkkým. S výjimkou lyží Rossignol byla u všech lyží naměřena větší torze špičky než paty — za optimální rozdíl se považují 30°. Z testovaných lyží byly nejužší Erbecher Sonic II RS a Atomic Allu Glass (oba typy jsou kombinací kovu a laminátu). Nejměkkí v torzi byly laminátové Vökl EPV - 250 L a Holzner Spectral.

— Poměrně velké rozdíly ve váze lyží neměly vliv na jízdní vlastnosti.

— Schopnost lyže rychle ztlumit kmitání špičky a paty byla shledána jako důležité kritérium, určující jízdní vlastnosti. Jako nejlepší se zde projevil lyže Kissel a Fritzeier.

Slope test: Všechny proměřené lyže byly podrobeny testu na slalomových svazích a sjezdovkách, na různých druzích sněhu. Slope test prováděla skupina zkušených lyžařů, testující jezdec sjel na určitých lyžích několikakilometrový úsek, zaznamenal svůj názor na jízdní vlastnosti použitých lyží, lyže předal dalšímu test-jezdci a sám převzal jiný typ lyží k další jízdě. Takto získané údaje byly podrobně prostudovány, porovnány a zveřejněné závěry lze považovat za velice objektivní. Seznámíme čtenáře s výsledkem testu některých typů lyží v značně zkrácené formě.

FISCHER - Rakousko:

1. Imperator (250 US \$, 4500 Kčs)

Lyže složené z několika vrstev kovu a fiberglasu s jádrem z lehkého dřeva. Naprosto nevhodné pro začátečníky. Nejlépe jich využije rychlý lyžař — citel dlouhých oblouků. Konstrukteři je stavěli jako rychlé lyže pro nezávodní lyžování, ale slope test potvr-

OD ČERNÉ SKÁLY k Černému rybníku

MUDr. KAREL DANĚK, CSc.

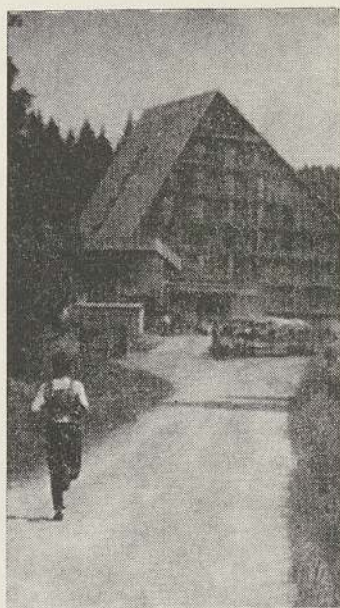
odd. tělovýchovného lékařství, Nové Město na Moravě

Novoměstský lyžařský terén, který se letošním dobudováním rekreačního a tělovýchovného střediska Černý rybník (v údolí mezi Ochozou a Harusákem) dostává znovu na úroveň dobře vybavených sportovišť, má jak známo tvar rozlehlého na jih otevřeného půlkruhu (o poloměru zhruba pět kilometrů) hřebenů, začínajících na východě Špimberkem (705) a táhnoucích se přes Pohledeckou skálu (812), Studnický vrch (820), Paseckou skálu (819), Křiby (782), Černý les (742), Brožovu skalku (789) a Bednářovec (761) na Harusák (742) a Šibenici (705). Západní okraj tohoto širokého bazénu, tvořený Harusákem a Šibenicí, je vlastně první vyšší terénní hráz, na kterou naráží sněhodárný západoseverozápadní vítr od překročení Kruných hor, a která tedy dokáže sněh vydatně „vychytávat“ a vytvořit technicky způsobilé sněhové podmičky (např. ve vrcholových polohách Harusáku, Bednářovce, Křibů a Ochozy) i tehdy, když jinde je sněhu pramálo. Navíc je tato terénní hráz zdvojnásobena, a to hřebenem Ochozy

(775 m n. m.), který probíhá severojižním směrem rovnoběžně s hřebenem Harusáku a tvoří poněkud excentricky posunuté srdce lyžařského Novoměstska.

Při příležitosti otevření střediska ČERNÝ RYBNÍK je namístě vzpomenout ve zkratce historického vývoje sportovního využití tohoto území.

Nejstarším dokladem o tělovýchovném využití Ochozy je listina Vratislava z Pernštejna z 8. září 1564, jíž tento pán povolil Novoměstským, aby „v Ochozy ku potřebě své zajíce honiti a bítí dáti mohli.“ Uvážíme-li tehdejší zaroštělý terén a k tomu i výstroj lovců, uznáme, že citovaná listina jim vlastně doporučovala vydatný trénink! 11. srpna 1580 přešla Ochoza do trvalého užívání Nového Města a 30. listopadu 1635 bylo její věnování potvrzeno s tím, že les musí být používán tak, aby „se v tom řád uchoval a les nezništil.“ Ochrana přírody v dnešní Chráněné krajinné oblasti Žďárských vrchů, vyhlášené 27. června 1970 prezidentem republiky armádním generálem Ludvíkem Svo-

Moderní objekt rekreačního střediska Černý rybník

bodou na Žakově hoře, tedy má své pořádně hluboké historické kořeny.

Až do sklonku minulého století byla zima na Novoměstsku dobou bídy, hladu a chladu, proti němuž se člověk musel jaksepatří chránit, „honem okna ucpat a zabedit“ a zásadně co nejmíň vycházet ven — a chovat se podle předpisu Karafiátových „Broučků“,

díl možnost jejich užití pro obří slalom. U nás jsou k dostání s prodejní Pragoimpo Praha.

2. Glass GT (145 US \$, 2450 Kčs)

Lyže sendvičové konstrukce s kombinací fibreglasu a dřeva a vrstvou neoprenu mezi hranami a laminátové. Vhodné pro široký kádr uživatelů od začátečníků až po ty, kteří už ovládají snožné oblouky v rychlostech kolem 45 km/hod. Pro rychlé lyžaře nevyhovují. Na našem trhu jsou již vyprodány.

3. Superglass SL, RSL, Combi (180 US \$, 3300 Kčs)

Je to stále Fischerův špičkový výrobek, jehož všechny typy mají společnou charakteristiku. Na tyto lyže si každý rychle zvykne. Typ Combi je vhodný jak pro začátečníky, tak pro lyžařské instryktory. Pro závodní účely a pro milovníky jízdy na boulicích je vhodný typ Superglass SL. Nej-

lepší dojem udělal typ RS vhodný pro obří slalom i volnou jízdu v obloucích ve větším poloměru. Tyto lyže patřily k nejlepším, které byly časopisem Skiing testovány. U nás jsou již vyprodány.

V Ö L K L — NSR:

1. Explosion (350 US \$)

Stavba je opravdu revoluční. Jádrem tvoří asi 2 mm silná deska fibreglasu zprohýbaná do ostrých příčných vln procházejících celou lyží. Frekvencí těchto vln může výrobce u jednotlivých párů individuálně přizpůsobovat požadavkům a dodávat tak lyže rozličných jízdních vlastností, daných různým průhybem lyže a různou torzí. Prostor mezi jednotlivými vlnami fibreglasové desky je vyplněn hranolky zpěněné umělé hmoty a toto jádro je z obou stran překryto dalšími vrstvami umělé hmoty. Jde tedy o lyži bez dřeva. Test označil Explosion jako lyže

s vynikajícími jízdními vlastnostmi. Ačkoliv nejsou na našem trhu, zmiňujeme se o nich tak obšírně proto, že pravděpodobně znamenají zahájení nové etapy v konstrukci sjezdových lyží.

2. Zebra (200 US \$, 3500 Kčs)

Je to vrcholný výrobek skříňové sklolaminátové konstrukce. Lyže jsou ovladatelné s minimálním úsilím a vhodné pro nejnáročnější lyžaře i závodníky. Na náš trh je přináší Pragoimpo Praha. Malý počet reklamací dokazuje neobvyklou životnost i na našich neupravených lyžařských svazích. Na lyžích Völkl startují z našich reprezentantů Pažout a Sochor.

B L I Z Z A R D — Rakousko

1. Formel Total (190 US \$, 3600 Kčs)

Jádrem těchto lyží je vyztuženo dvěma na výšku postavenými hli-

v nichž jejich autor zobrazil právě styl života lidu na Vysočině, v severovýchodní části Novoměstska. Také když byl r. 1870 založen v Novém Městě Sokol, byla jeho tehdejší několikaletá činnost zaměřena mj. výrazně na letní turistiku, vycházky apod. I zde jistě sehrála Ochoza, městský les, svou roli. Význam Ochozy v místním kulturním dění byl tak značný, že i první novoměstský časopis, zvaný „Ozvěna z Ochoze“ (s lákavým podtitulkem: filosoficko-humoristicko-satirický časopis s tendencí spiritusovou), který vycházel vždy na Silvestra od r. 1884 do r. 1904, měl jméno lesa ve svém názvu! V „Ozvěně z Ochoze“ se r. 1886 dočítáme o novoměstských zimních sportech, speciálně o klubu bruslařů, oficiálně schváleném až r. 1895; v průběhu prvních 8 let se jeho činnost přenesla převážně na lyžování, které už r. 1892 zavedl na Fryšavě, ležící na severním okraji dnešního novoměstského lyžařského terénu, lesník sportovního, humoristického a poněkud (jak praví pověst) čoujuanského zaměření, Rudolf Gabessam. Když pak 5. října 1896 schválilo moravské místopředsedství založení Klubu českých turistů v Novém Městě, který se skutečně ustavil v lednu 1897, bylo jasné, že činnost všech novoměstských tělovýchovných organizací půjde směrem k letním i zimním není divu, že 19. prosince 1897 sportům ve volné přírodě. A tak navrhl novoměstský okresní lékař dr. B. Weiss úpravu studánky pod

Černou skálou (těsně pod vrcholem Ochozy) a vybudování chaty na skále samotné. Chata byla otevřena v červenci 1898 a rozkradena koncem první světové války; byla to jen improvizovaná „samobslužná“ chata, sloužící nejen turistice a lyžování, ale i povyražení novoměstské mládeže. Uvážíme-li, že — jak pověst praví — návštěvníci chaty dokázali mj. na trakaři vyvalit z města na Černou skálu (3 km stoupajícího terénu z 600 na 750 m n. m.) celý sud piva, uznáme, že i to tehdejší povyražení mělo svoje sportovní stránky! Mezi častými letními i zimními hosty Ochozy figurovali všichni významní představitelé ho-

ráckého kulturního a sportovního života (neboť sport a kultura tu šly vždy ruku v ruce) — humorista ing. Wolfgang Flek (přezdíval si Skvrna Vlkochoď), dále básníci-lyžaři Karel V. Červinka a J. Maheň a samozřejmě jistě i novoměstští závodníci a sportovní organizátoři — například ing. Mrkvička, K. Hlaváč a jiní. Jeden z nejstarších známých obrazů malíře Jambora znázorňuje právě chatu na Černé skále!

Trat' prvních novoměstských lyžařských závodů, konaných 2. února 1910, probíhala po jižním okraji Ochozy; vedla z Holubky přes Brožkáč na Harusák. Lyžařský kurs z prvního týdne ledna 1912

Zaniklá chata na Černé skále ▶

níkovými žebry. Jsou vhodné pro rychlou jízdu v obloucích o větším poloměru. Rovněž se osvědčily v brankách obřího slalomu. Pro začátečníky je test nedoporučuje. Na našem trhu jsou již rozebřány. Na lyžích zn. Blizzard startuje čs. reprezentant Švitorka.

2. Fascination (100 US \$)

Kovové lyže sendvičové konstrukce s jádrem z lehkého dřeva. Neoprenová fólie odděluje jádro od horní vrstvy aluminia. Lyže jsou hodně točivé, vhodné pro učitele lyžování a středně pokročilé lyžaře. Na našem trhu jsou ještě k dostání.

F R I T Z M E I E R — N S R

RS - 404 (210 US \$, 3600 Kčs)

Jádro lyže je tvořeno umělou hmotou, v níž jsou tři komory vyplněné hranoly lehkého dřeva. Toto jádro je z obou stran kryté dal-

šími vrstvami fiberglasu a měkkí umělé hmoty. Lyže jsou neobyčejně homogenní.

Z bench testu vyplývá, že jde o lyže závodního charakteru. Jsou klidné v oblouku a řezou spolehlivě i nejtvrďší sněh, aniž by se musela věnovat přílišná péče ostrosti hran. Nejsou vhodné pro začátečníky. U nás je nabízí prodejna Pragoimp. Na těchto lyžích reprezentují Patřík a Dudev.

K N E I S S E L — Rakousko

Magic 77 (115 US \$, 2200 Kčs)

Jsou to nejlehčí a nejměkčí Kneisslovy lyže, určené pro začátečníky a středně pokročilé. Optimální rychlost jízdy je 35–40 km/hod. Jako zvlášť vhodné byly shledány pro ženy. Na našem trhu jsou již vyprodány.

K Ä S T L E — Rakousko

CPM - T I - Slalom (180 US \$, v Kčs dosud neurčeno)

Lyže se vyrábějí ve dvou tvrdostech. Testovány byly tvrdší. Projevily se především jako lyže vhodné pro sportovní využití. Jsou velmi točivé a spolehlivé v oblouku i na ledu. Pro začátečníky nejsou vhodné. U nás přijdou do prodeje v omezeném množství pro sezónu 1971–72.

Žádné z testovaných lyží neměly parametry odpovídající potřebám sjezdu jako sportovní disciplíny. Bylo testováno též několik typů krátkých lyží od 120 do 160 centimetrů. Tyto lyže byly testem určeny výhradně pro začátečníky. Nejlépe se projevovaly na měkkém sněhu.

Závěrem doufáme, že není příliš vzdálena doba, kdy budeme moci uvést výsledky testu našich i zahraničních novinek v lyžařské výzbroji, organizovaného pod patronací časopisu Lyžařství.

Přeložil L. PETŘÍK

Upravil K. HAMPL

využíval mj. „romantický sjezd Ochozy“ [jak to napsal K. V. Červinka] jako výcvikový terén. Rychle vzrostlá popularita Harusova kopce dala tehdy zlidovět mezi lyžaři zkratku „Harusák“, proti jejíž neilbozvučnosti marně protestoval Časopis turistů v létě 1912; jím propagovaný protínázev „Harusov“ ale nezapustil kořeny. Pro potřeby lyžování byl tu tedy terén výborný, ale chata na Černé skále jím už stačit nemohla. V srpnu 1911 se proto brněnský klub turistů rozhodl postavit chatu na vrcholu Harusáku; dva měsíce poté podal však moravský cizinecký svaz návrh vybudovat chatu na svahu Harusáku, přivrácěným k Černému rybníku. Taky se uvažovalo o volbě místa pro chatu na Devíti skalách či na Žákově hoře, jejichž lesní správa (majitelé žďárského velkostatku) však turistice přála co nejméně, a lyžování jakýsmet. Nakonec se po první světové válce přece jen realizoval první námět; chata na vrcholu Harusáku byla otevřena 22. ledna 1922 a rozšířena 8. prosince 1923. Devatenáct let poté vyhořela následkem neopatrnosti při vaření guláše; a také následkem zbrklého zacházení s hasicím přístrojem.

Lyžařské tratě se v době mezi oběma válkami vyvíjely v podobě co nejvzdálenějších, nejrozlehlejších okruhů, vedených většinou co nejpříměji, s malými úhly stoupání a klesání. Trať mezinárodních závodů z r. 1926 vedla po silnicích z Nového Města k Pohledské skále, pak po cestách a znovu po silnicích přes Studnický vrch, Fryšavu a Vlachovice na Harusák a do města. O 32 let později zopakovala mistrovská padesátka hlavní směr původní tratě; byla však už plánována mimo silnice, a plochý a nudný začáteční úsek původní tratě byl nahrazen severněji probíhající trasou přes Ochozu ke Studnicím. Po opakovaných špatných zkušenostech se už tratě roku 1960 soustředily výlučně v prostoru Ochozy a Harusáku. Vlnitý terén Ochozy pak při-

šel ke cti: ukázalo se, že vtipným „nakroucením“ tratě po obou členitých svazích hřebenu lze jí dát nejen potřebnou délku, ale také náležitou proměnlivost ve stoupání, sjezdech a směrech, samozřejmě tím i žádoucí převýšení a fyzickou náročnost. Finský sportovec Christer Boucht, který rok předtím zdolal po Nansenových stopách na lyžích napříč Grónsko, pojal velký respekt k vlnitosti tratě v Ochoze, kterou při své účasti na padesátce v r. 1966 charakterizoval jako úplně alpský terén!

Zkušenosti závodníků potvrzují i výsledky telemetrických měření tréninkového běhu na lyžích i terénního letního běhu, opětovaně prováděné od roku 1970 na Černém rybníku. Ukazuje se, že právě toto místo, kde je nyní uváděno do provozu moderní rekreačně tělovýchovné středisko jedinečné architektonické koncepce (podle projektu inž. arch. Jana Krumla), má skvělou polohu jako východiško tréninku. Kilometr na ZJZ je vrchol Harusáku, převýšený o 120 metrů — maximální úhel výstupu 160. Dva kilometry na sever je vrchol Ochozy, převýšený o 150 m; maximální úhel stoupání je tu 120. Východní okraj areálu tvoří hřeben, převýšený o 70 metrů; maximální úhel stoupání je 220. Bednářovec (761 m n. n.), vrchol

skvělých rozhledů, na němž novoměstští lyžaři pod Hančovým vedením trénovali už v lednu 1912, je od Černého rybníka vzdálen dva a čtvrt kilometru; maximální úhel stoupání je tu 130. Vesměs místa, zaznamenaná na klimatické mapě ČSSR v jedné z největších vnitrozemských souvislých ploch chladových oblastí „Ch-7“, charakterizovaných 100 až 120 dny sněhové pokrývky ročně, se srážkovým úhrnem v zimním období 300 až 400 mm, s průměrnou lednovou teplotou -3 až -4 deg, s průměrnou dubnovou teplotou +4 až 6 deg, která mnohdy nestačí na likvidaci tréninkově i rekreačně použitelné sněhové pokrývky!

Letošní mezinárodní běžecké lyžařské závody o Zlatou lyži Vysociny, chystané na 5.—6. února 1972, tedy proběhnou v terénu, který má nejen tradice, ale i perspektivy. Cesta od tradic k perspektivám je tu vydlážděna úsilím několika generací novoměstských lyžařů, turistů a všech sportovců, úsilím, jehož milníky jsou teď už tři čtvrtě století stará a dávno zaniklá lyžařská a turistická chata na Černé skále — a nový, moderní, do krajiny skvěle začleněný objekt rekreačního střediska Černý rybník v údolí mezi Harusákem a Ochozou.

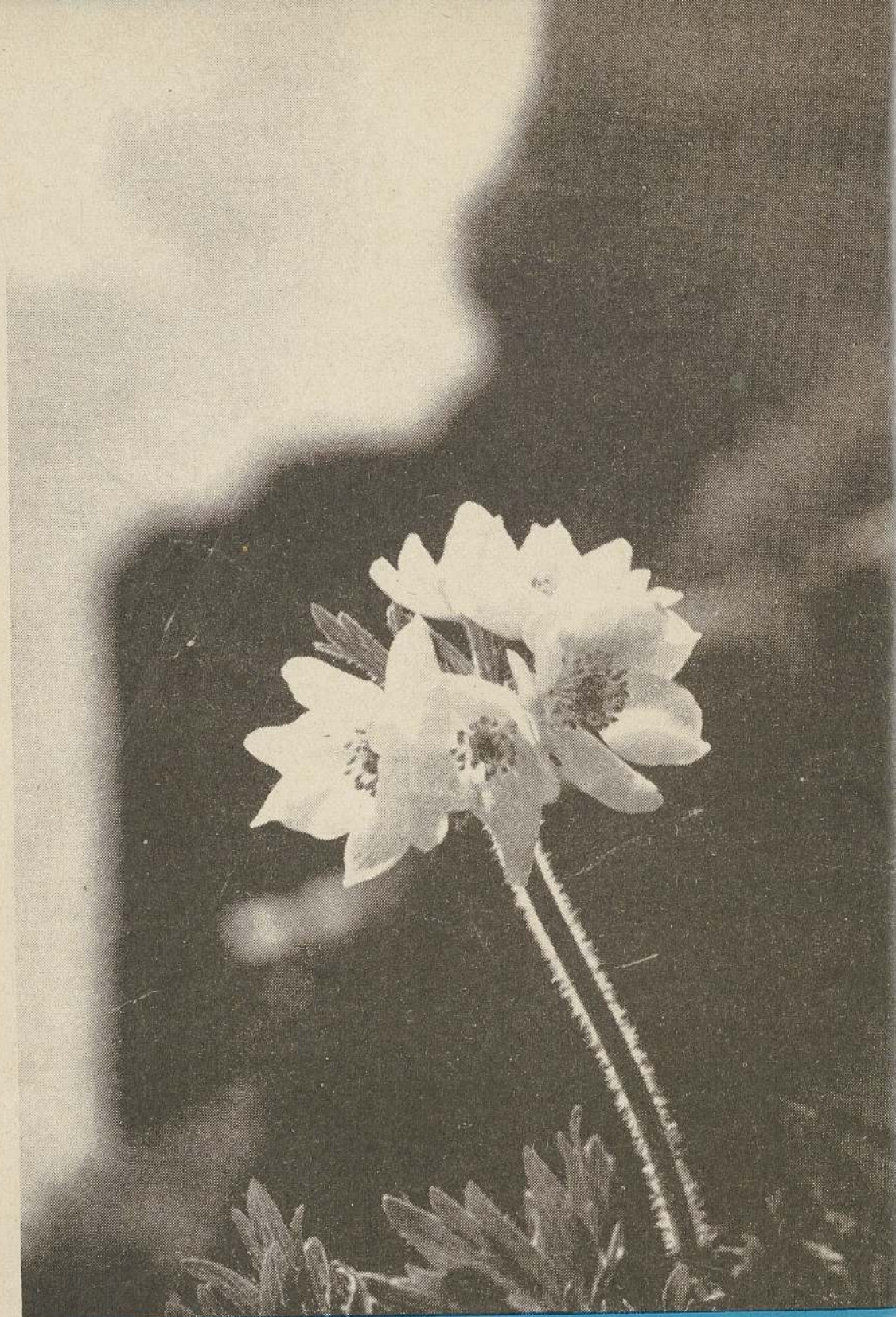

Žákovské běžecké závody mají dlouhou tradici v Novém Městě na Moravě ▶

LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělovýchovných časopisů Jan Novotný. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, předseda, B. Tvrzník, Fr. Lauer, ing. M. Chloubka a K. Eidpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 6. října 1971.

Lyžařství

ROČNÍK 57 • PROSINEC 1971 • Kčs 2,50

12

Sjezdářky Kantová, Uhrová a Škuthanová besedovaly s horníky Dolu Rozálie v Banské Štiavnici a při cestě do podzemí se musely vyzbrojit helmami a kahanci

Foto: L. Zacharides

Přejeme Raškovi a Höhnlovi, aby takhle čítankově doskakovali také na ZOH v Sapporu

Do roku 1971 vstúpilo čs. lyžiarstvo s náročnými úlohami. Celkom ich bolo pätnásť pre predsedníctvo a samozrejme celý rad ďalších pro jednotlivé úseky.

Stálu pozornosť sme venovali úseku politickovýchovnej práce a možno povedať, že prvé ovocie nám už aj priniesla. Komisia pracuje podľa plánu. Všetky úseky spracovali plány politickovýchovnej práce, na prvom mieste v práci s reprezentatívnymi družstvami. Na počesť 50. výročia založenia KSČ sme usporiadali veľmi zdarený aktív, na ktorom boli

slávnostne menované reprezentačné a olympijské družstvá a ktorý bol dôstojným otvorením záverečnej prípravy na ZOH 1972. Tento aktív ukázal, ako prakticky robiť politickovýchovnú prácu.

Hnacím motorom pre prácu celého predsedníctva ČSSR bola snaha o neustále zvyšovanie reprezentačnej úrovne čs. lyžiarov. Domnievame sa, že aj túto úlohu splnili. Aj keď snehové podmienky v sezóne 1970/1971 neboli práve najlepšie, dosiahli naši reprezentanti niekoľko vynikajúcich výsledkov, predovšetkým v prvej časti zimného obdobia. Radostná je aj skutočnosť, že sa na veľmi dobrých výsledkoch podieľajú všetky disciplíny. Dobré hodnotenie tejto sezóny je kalené len značným počtom zranení pretekárov, najmä združenárov, inak by dosiahnuté výsledky mohli byť ešte výraznejšie.

Predsedníctvo sa priebežne zaoberalo nielen činnosťou jednotlivých úsekov, ale predovšetkým prípravou a výkonomi jednotlivých reprezentantov. V máji sme uskutočnili dôkladnú previerku všetkých reprezentantov, hlavne olympionikov, a za prítomnosti trénerov družstiev sa prijali opatrenia na odstránenie nedostatkov. Do menovania reprezentačných družstiev sa vniesol poriadok tým, že sa stanovili presné kritériá, ktoré nútia pretekárov čestne si vybojovať svoju účasť v čs. lyžiarskej reprezentácii. Takto mienime postupovať aj ďalej. S mimoriadnou vážnosťou sa zaoberalo predsedníctvo, úseky disciplín a trenéri štátnych družstiev, ako aj reprezentatívna príprava na ZOH 1972. Po dobrých výsledkoch na ZOH v Grenobli v roku 1968 a na MS vo Vysokých Tatrách v roku 1970 si uvedomujeme, že sa od nás lyžiarov očakáva, že budeme pokračovať v dobrých výsledkoch i na ZOH v Sappore.

Možno konštatovať, že príprava lyžiarov na ZOH prebieha bez rušivých vplyvov a až na malé odchýlky aj podľa plánu. Výcvikové tábory prebehli v plnom plánovanom rozsahu. Výkonnostné limity sa plnia, zdravotný stav všetkých členov družstiev je dobrý a všetci olympionici prechádzajú do rozhodujúcej jesennej a zimnej prípravy s dobrým fyzickým

základom. Treba naďalej zachovať plánovanú pomoc a zabezpečiť niektoré materiálne veci a potom si myslím, že do Sappora budeme môcť ísť s určitým zdravým sebavedomím.

Reprezentácia na ZOH v Sappore je pre naše predsedníctvo otázkou cti a tak trochu aj ctižiadosti. Bolo by chybou domnievať sa, že povedzme zlepšením materiálnych podmienok sú chyby odstránené. Sme toho názoru, že reprezentáciu socialistickej vlasti treba robiť na oveľa vyššej úrovni. Tu však už len naše priania nestačila, tu musí nastúpiť náš štát s mnohostrannými možnosťami. Veľa očakávame od utvorenia štátnych orgánov v tejto oblasti. Podstatne viacej, ako sa domnievame, by sa pre štátnu reprezentáciu mohlo a malo urobiť na vysokých školách. Najmä v Bratislave, ale aj v Prahe situácia v tomto smere nie je najlepšia a veľa prichádzajúcich talentov sa nám stráca. V súvislosti s rozvojom vrcholového lyžovania bolo by rozhodne už v najbližšej budúcnosti potrebné riešiť otázky trénerov z povolania pre vrcholový šport a štátnu reprezentáciu.

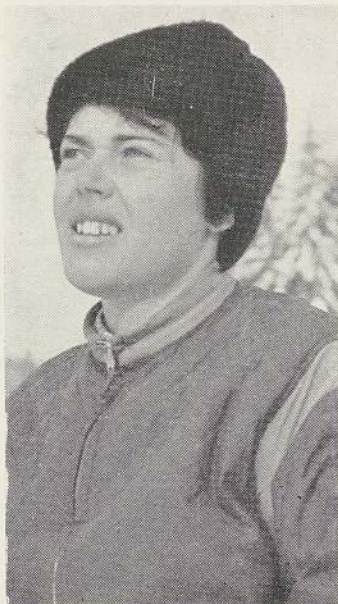
No, v našej práci nemáme len dobré výsledky, sú aj problémy základného rázu v materiálnej oblasti. V tejto súvislosti dovoľte pripomenúť, že sa chceme postupne starať o odstránenie niektorých stále trvajúcich nedostatkov v otázke výzbroje a výstroja, výstavby lyžiarskych zariadení, generálnych opráv týchto zariadení. Radi by sme pohli s otázkou údržby lyžiarskych tratí, s otázkou zliav. Prvý krok, ako sa domnievame, sme urobili na spoločnej porade nášho zväzu, zástupcov SL ČST a ÚTZ v Čechách a na Slovensku, konanej v Prahe dňa 29. septembra. V tomto smere veríme, že aj komisia pre výzbroj a výstroj môže vykonať veľký kus práce. Nečakajte však hneď výsledky, veríme však, že sme nastúpili správnu cestu k postupnej realizácii našich zámerov aj v tejto oblasti.

Najvýznamnejšou udalosťou roku bol XIV. zjazd KSČ, ktorý venoval vo svojich základných dokumentoch mimoriadnu pozornosť i otázkam ďalšieho rozvoja socialistickej telesnej výchovy a jej podielu na výchove socialistickej spoločnosti. Táto skutočnosť, ktorá má nedozerný význam pre ďalší vývoj telesnej výchovy vcelku aj v jej jednotlivých odvetviach i pre orgány všetkých stupňov, a teda aj pre náš Čs. lyžiarsky zväz, zvyšuje našu zodpovednosť za kvalitné a dôsledné plnenie úloh. Čas vytýčených úloh sme už zaradili do plánu na rok 1972, ostatné zaradíme do spresneného návrhu päťročného plánu a časť použijeme pri spracovaní výhľadového plánu rozvoja čs. lyžovania do roku 1985, najmä v oblasti výstavby lyžiarskych zariadení. Dôsledné rozpracovanie záverov XIV. zjazdu — to bude hlavná úloha celého lyžiarskeho hnutia. Dovoľte, aby som vám úprimne poďakoval za prácu, ktorú ste vykonali a vykonávajú pre úspechy nášho československého lyžiarstva, a poprial veľa zdravia, síl a pohody v roku 1972.

Umění odejít,

Byli dva, jimž ve slavnostní části schůze předsednictev Čs. svazu lyžařů, Svazu lyžařů ČSR a Slovenského lyžiarskeho zväzu v pražském Radiopaláci patřil potlesk všech přítomných, když z rukou představitelů čs. lyžařství přijímali diplom a odznak mistra sportu: sjezdař Milan Pažout a sjezdařka Miloslava Kubinová. Běžci Ján Michalko a ing. Ján Illavský dostali tuto poctu v nepřítomnosti.

Ale ti se neloučili, naopak, uznání je má povzbudit v nejlepších závodnických letech k vyšším výkonům. Ale byla tam divenka, která odcházela z jeviště, na němž se předvádí výkonnostní sport. Byla tam Miriam Cuninková, sjezdařka, nekolikánásobná mistryně repub-

sokou kvalifikační třídu v povolání — jako to ještě před jeden a půl rokem dělala ve sportu.

a umět se rozloučit

liky. Závodnice, která byla doma na sjezdových tratích a mezi slalomovými brankami, která se cítila jistá, i když lyže uháněly s větrem o závod třeba až stokilometrovou rychlostí. Loučila se, protože musela odejít. Přivodila si úraz ve sportu, který měla tak ráda, zlomila si nohu, která jí už nedovolí hnát se s větrem o závod. Zaplatila daň sportu, jenž je silně rizikovým pracovištěm.

Odejí ve 23 letech a vědět, že dráha aktivisty mizí někde v nenávratno — to musí být smutný pocit. Smutnější o to, že ona sama je bez viny, že za jejím vystoupením v závodech spadla poslední opona. Ale Miriam přijala hrozenou rukavici osudu, nepodlehla jeho ráně a jde dál do boje. Teď se její boj jmenuje život. Přehodila výhybku. Z Miriam Cuninkové se stala paní Miriam Bartovicová, z reprezentantky rehabilitační sestra v Piešťanech. A studuje dálkově, aby si vybojovala vy-

A co lyže? „Máme vlek na Bezovci u Piešťan a je tam několik mladých děvčat v oddílu, která mají touhu něco dokázat na lyžích. Budu se kolem nich motat a bude to dobré. Půjde to.“

Existuje umění odejít. Pro některé je spojeno s otázkou času, pro další s hledáním správného stylu. Miriam našla to druhé umění.

Existuje také umění rozloučit se. Měli by je zvládnout ti, pro něž sportovec pracoval. Umění rozloučit se a poděkovat jsme nezvládli vždycky na výbornou ani v lyžařském sportu. Věci se změnily v poslední době a Miriam to poznala. Loučili se s ní v pražském Radiopaláci ti nepovolnější a s mnohými díky za úspěšnou reprezentaci jí věnovali také dárek na památku. Bylo to důstojné ukončení závodní kariéry.

Ať se to stane trvalým zjevem v rodině lyžařů. -nj-

S milým, pomešším mužem, stále zajímavým a přitažlivým, vysokého inteligentního čela a šedivějících skráni jsme zaklepali na dveře budovy OV ČTO v Karlových Varech: plno titulu prom. pedagog Bohuslav Tvrzník, ústřední trenér Čs. svazu lyžařů, a já jako Lyžařství.

Otevřel nám Slávek Mašata, trenér karlovarské lyžařské základny. V pokojíku byly svazky běžek připravených k odeslání do terénu. „Velký“ trenér tak trochu záviděl onu tvůrčí atmosféru malého místnůstky funkčně podřízeného trenérského kolegy. B. Tvrzník: „Taky jsem kdysi takhle pracoval.“

Karlovarští altruisté

To jsme byli s trenéry v nejužším kontaktu, scházeli jsme se, radili, vydávali metodické listy čtyřikrát do roka. V terénu se to jen hýbalo. Teď píší u stolu samé zprávy, samé rozborů nebo oběžníky, papír na papír, a ta dřívější vůně trenérské práce je najednou ta tam. Na tu dobu mám už jen pěknou, trochu posmutnělou vzpomínku.“

Po Tvrzníkově monologu se rozpředl rozhovor v triangu:

Lyžařství: „Jak vypadáte vůbec s lyžařským sportem na Karlovarsku?“

Mašata: „Osm oddílů, dělba klasických a moderních disciplín. V samotném městě se Slovan specializuje na běže, PS Karlovy Vary vegetují sjezdařsky, podobně tomu je v Jáchymově, a v Perninku, Abertamech, Nejdku a na Božím Daru to jsou klasické lyžařské oddíly. Nově se přihlásil k životu zmíněný oddíl v Nejdku a teď ještě přibylý Nové Hamry.“

Lyžařství: „To jsou více méně údaje, čísla, jak vypadá život v oddílech, můžete jej označit za intenzivnější než dříve?“

Mašata: „Nežili jsme nadarmo. Stopy dobrého lidského úsilí nalazeme zejména na horách: vybudované středisko Slovanka na Božím Daru pro 60 lidí, běžecské standardní tratě, devět postave-

ných vleků včetně velké sedačky na Klínovec, obřák na Klínovci...“

Tvrzník: „To je dozajista dobrá bilance v hledání lepších podmínek materiálního charakteru pro rozvoj lyžařského sportu. Ale jaká je situace ve výkonnostním sportu? Domníváš se, že jdete nahoru?“

Mašata: „Na to se těžko odpovídá. Zdá se mi, že se zvyšuje výkonnost v lyžařských disciplínách, i když nerostou počty závodníků úměrně s tím. Mám na mysli vyzrálé závodníky. Kdykoliv jsme někoho dostali v mládí nahoru, odešel od nás. Třeba Ruda Höhn, sjezdářka Kantová, Kořánová, dále Hofman, Fenc, Zenkr. Hory jakoby byly příliš těsné pro ně, nedávají jim možnosti uplatnit se tak, jak by si přáli, studovat, nacházet vhodné zaměstnání. Také je přirozeně lákaly možnosti finančně silnějších oddílů. A na jednou byli pryč.“

Lyžařství: „Jste skoro čítankoví altruisté, ale není vám líto pracovat s vědomím, že výsledek shrábne někdo jiný?“

Mašata: „To je vis maior, ale už jsme se s tím smířili. Pracujeme s mládeží — to je náš styl, to je náš kapitál. Nemáme prostě síly, abychom hráli nějakou první roli. Probojovali jsme se do I. ligy družstev, ale nevešli jsme do ní, protože nemůžeme dát dohromady oněch 70 000 Kčs, které představují minimum, s nímž musí oddíl jít do nejvyšší soutěže. Přitom na druhé straně je třeba po zásluze ocenit, jak se OV ČTO

stará, abychom dostali finanční podporu k rozvíjení výkonnosti.“

Tvrzník: „Budou vždycky líhni v nejkrásnějším smyslu slova, líhni, jejíž pionýrskou práci zhodnotí nakonec někdo jiný. Zřejmě ještě platí zákon silnějšího...“

Mašata: „Práce s mládeží dává však člověku zadostiučinění. Je to vůbec nejkrásnější práce, jakou znám. Třeba ve Slovanu nám běhá více než 80 dětí na běžkách. Už pohled na ně, jak se hemží, vzbuzuje strašně pěkné pocity. Trénují ve vlastně tři Pravečkové. Táta a dva synové. Každý týden třikrát.“

Lyžařství: „Pravečkové — to budou takové nosné pilíře čs. lyžařství. V každém oddílu mají nějakého toho svého Pravečka.“

Mašata: „Praveček senior to vlastně začal. On objevoval talenty v hodinách základní tělesné výchovy a přiváděl je na lyže. To byl jeho styl. Teď se jeho synové rozhlížejí ve školách a odtud berou mladou krev do oddílu. Prostě fukáme na dveře škol, a to bude náš styl i po volbách. Ale jen abychom to všechno zvládli...“

Lyžařství: „Ale je tu také masové lyžování, vystupující teď po významných usneseních do popředí. Co uděláte v tomto směru?“

Mašata: „Už na nadcházející zimu připravujeme lyžařskou školu pro mládež. Bude mít formu šesti nedělních zájezdů na Boží Dar, kam děti vyvezeme autokary, a

tam je budou naši cvičitelé lyžařsky i lidsky vést. A pak budeme zase fukat na dveře škol...“

Tvrzník: „A jak chcete pokračovat ve zvelebování lyžařských zařízení?“

Mašata: „Slovanku rozšíříme na sto lůžek, pod Klínovcem postavíme nový slalomový svah s věží pro rozhodčí, v Nových Hamrech dokončíme vlek, rekonstruujeme lyžařský můstek v Jáchymově a nový vybudujeme v Perninku. To aby po perninském rodáku Rudovi Höhnlvi zbyla nějaká trvalá památka.“

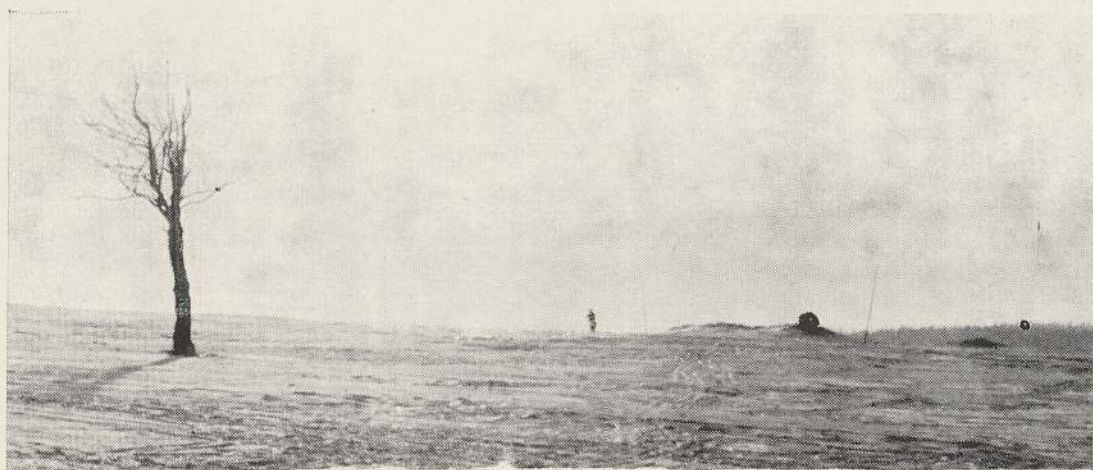
Pak jsme se rozloučili. „Velký“ trenér pokyvoval uznale hlavou. Myslím, že mu bylo dobře u srdce. Jsou to opravdu skvělí altruisté — ti lyžaři na Karlovarsku. O povolebním programu tělovýchovy jsem se toho mnoho nedočel ve vydané publikaci karlovarského okresu, ale tělovýchova tu je. Přesvědčila mě o tom její lyžařská kapitola. Je to pěkné čtení, milé a povzbudivé, i když se na papíru neobjevilo...

Zaznamenal: nj

Oprava: Do článku Jiřího Čejky o výpočtu sdruženého závodu v Lyžařství č. 11 se vloudila chyba. Místo 240 b. mělo být uvedeno 220 bodů jako základ výpočtu vítěze běhu.

Pláně v okolí Božího Daru jsou vhodné pro lyžaře-začátečníky.

Foto: V. Praveček

TRENÉR o z n a m u j e

Ve dnech 18.—26. 9. 1971 se v Jilemnici uskutečnil kontrolní výcvikový tábor lyžařů-běžců, zařazených do olympijské přípravy. Účastníci absolvovali spiroergometrické vyšetření v ÚVN Praha, test síly, 5 km - běh v terénu, test základních pohybových vlastností na dráze, 20 km - běh v terénu (Jilemnice—Žalý a zpět) a psychologické testy. Výsledky testů ukázaly nejvyšší trénovanost a výkonnost všech čtyř závodníků, zařazených do OH v celém čtyřletém cyklu. Zvlášť významné je zlepšení proti předcházejícím měřením u Henycha a Michalka. J. Fajstavr absolvoval běh na 20 km s aparaturou na dálkový přenos tepové frekvence. Všechny testy se zúčastnili i závodníci zařazení do státního družstva běžců ČSSR, státního družstva juniorů ČSSR, národního družstva ČSR, Dukly Liberec, SKI Jilemnice a LZ Vrchlabí. Výsledky některých (Böhm, Šimon, Saidl, Kubica, Rezáč a

další) jsou základem zlepšené tréninkové práce v letním období a tím základem pro další zvyšování úrovně běhu na lyžích v ČSSR.

Prom. ped.
JAROSLAV HONCŮ,
trenér družstva

Kvalifikácia „štylový rozhodca“

V dňoch 8. a 9. 10. 1971 konal sa plánovaný seminár z iniciatívy nášho skokanského úseku. Jeho ústredným motívom bolo zblížiť až ujednotiť hľadiska trénerov a štylových rozhodcov na hodnotenie štýlu skokanov-pretekárov. Seminár sa uskutočnil v Banskej Bystrici v hoteli Junior. Účastníci seminára prijali uznesenie pre ďalšiu činnosť.

„Usporiadanie seminára štylových rozhodcov-spezialistov s trénermi skokanov-pretekárov v záujme ujednotenia názorov na problematiku nácviku a zdokonaľovania techniky skokov ukázalo sa byť ako potrebné a obojstranne prospešné pre zvyšovanie výkonnosti našich skokanov-pretekárov.

Ukazuje sa nutnosť výchovy rozhodcov špecialistov-štyliarov ako zvláštnej kategórie a potreba špeciálnej výchovy a prípravy pri vlastnom tréningovom procese skokanov —

Čs. muzeum lyžařství v Jilemnici

Na společném zasedání předsednictva v Čs. svazu lyžařů, Svazu lyžařů ČSR a Slovenského lyžiarskeho zväzu se zrodila myšlenka založit Československé lyžařské muzeum. Zatleskejme jí, neboť je myšlenka na úrovni doby, neboť je správným vyjádřením partnerské spolupráce v lyžařském sportu.

Popud k budování muzeálního lyžařského stánku v Jilemnici dali lyžaři Českého lva. Podařilo se zabezpečit vhodné místnosti v objektu tamního krkonošského muzea, vypracovává se ideový scénář a architektonický projekt. Ještě před touto iniciativou se arch. K. Jarolímek zaměstnával myšlenkou zřídit lyžařské muzeum v Jilemnici a nabídl všechny své trofeje do jeho sbírek.

Zájem o pomoc při budování svého nového sourozence projevila už stávající a bezesporu slavná lyžařská muzea v nor-

ském Holmenkollenu a v rakouském Mürzaschlagu. Ohlásili se také slovenští lyžaři se svými dokumenty lyžařské minulosti, a to už původní český záměr nalezl svou československou podobu.

V jilemnickém muzeu budou uloženy všechny exponáty a dokumenty z minulosti lyžování v našich zemích až po dnešek, tedy včetně trofejí našich nejlepších závodníků, a to buď v originálech nebo kopiích — maketách. Soustředí se tu také lyžařské exponáty z různých jiných muzeí v naší vlasti, jako

např. z Muzea tělesné výchovy a sportu v Praze.

Předsednictvo a ČSSL, Svazu lyžařů ČSR a Slovenského lyžiarskeho zväzu se proto obraceli na všechny jednoty, oddíly a členy, na bývalé závodníky, trenéry, cvičitele a funkcionáře se žádostí o pomoc při realizaci projektu muzea v jedné z kolébek čs. lyžařství — v Jilemnici. Každý příspěvek, jenž obohatí sbírky, bude vítáný. Snad i čs. výrobci lyží a lyžařské výstroje by mohli dát k dispozici dnešní nejmodernější techniku tak, aby vývojová řada byla kompletní. Informace o svých příspěvcích svěřte buď přímo krkonošskému muzeu nebo příslušným národním svazům.

-nj-

účast už na trénincích při nácviku a zdokonaľování techniky.

Znalost techniky skoku celého, ale i metodiky návčiku a zdokonaľování techniky postupne zaraďovat do kvalifikačních podmínek pro získávání kvalifikace „štyľový rozhodca“, s cíľem zvýraznit objektivitu hodnotenia štyľu skokanov-pretekárov.

Základným problémom sú časného technického stavu skokanov v ČSSR i vo svete je

doskok, a tomu pri výchove skokanov venovať spoločnú zvýšenú pozornosť z oboch strán — trénerov a rozhodcov štyľu — a podstatne zvýšiť u prevažnej časti skokanov techniku tejto konečnej fázy skoku.

U merania dĺžok rozhodcami-dĺžkomařmi obsadzovať merané vzdialenosti jedným rozhodcom maximálne 2 m za účelom čo najpresnejšieho merania dĺžky, ktorá pomerne vysokým koeficientom na 1 m

skýtá značné nepresnosti v hodnotení pretekára.

Za účelom odovzdávania skúsnosti a poznatkov z vývoja v tomto športe usporadúvať tieto semináre pravidelne dvakrát ročne. Boli by pre trénerov súčasne metodickými pokynmi pri výcviku techniky skoku a pre rozhodcov osvojovaním si nových prvkov pre aplikáciu v štyľovom hodnotení.“

JOZEF A D A M
predseda skok.
úseku SLZ

VEJDE LIBEREC DO DĚJIN?

Liberec bude v týdnu od 20. do 27. února 1972 žít zcela ve znamení lyžování. Přesněji řečeno ve znamení mistrovství republiky v klasických disciplínách. Proběhne tam jak skokanský, tak i kompletní běžecký pořad, včetně mistrovské padesátky a není proto divu, že se liberečtí lyžaři na tak významnou událost důkladně připravují. Spolupořadatelé mistrovství budou OV ČTO, Ještěd a Dukla Liberec.

Závodníky však budou nejlépe zajímat sportovně provozní podmínky. Ve skocích je to celkem jasné. Dějištěm bude skokanský areál na Ještědu, který přes léto doznal některé další drobné úpravy. Oba můstky

P-70 i P-90 patří k nejlepším u nás, sněhové podmínky bývají na Ještědu vždy takřka ideální.

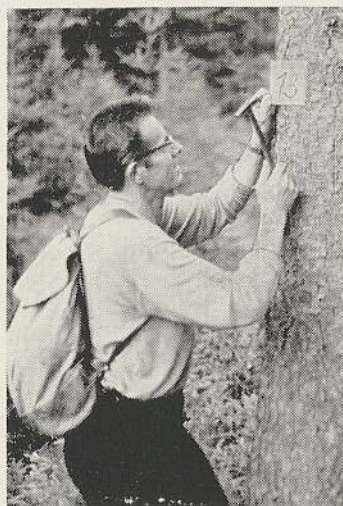
Překvapení budou asi běžci. Tedy především ti, kteří do Liberce přijížděli na tradiční závody Šátek Textilany nebo Vratislavický koberec, jejichž tratě nebyly zrovna nejšťastnější voleny. Mistrovské závody se totiž poběží na zcela nových, technicky náročných, dá se také říci moderních tratích. Jejich trasa i profil se zrodil v hlavách aktivních běžců Ještědu Liberec a ti byli také jedinými a velmi obětavými realizátory svých záměrů.

Od 1. července strávili každý víkend v Jizerských horách a se sekyrou a pilou razili pomalu cestu, po níž v únoru povedou mistrovské stopy. Tratě jsou vytyčeny v oblasti Bedřichova, Blatenského rybníku a Kristiánova, padesátka bude zasahovat až do oblasti Holubníku. Byl vytyčen základní patnáctikilometrový okruh a pětka pro ženy. Ženská desítka bude z velké části shodná s mužskou patnáctkou, 30 km se poběží na dvou okružích pat-

náctky, patnáctka bude také základem padesátky, k ní ještě přibude okruh 10 km a poběží se dva okruhy po 25 km. Téměř zcela odpadly rovinaté „placky“, na trati se stále „něco děje“. Mužská patnáctka má šest stěžejních stoupání, z nichž nejtěžší na běžce budou čekat zhruba na 3., 6., 9. a 13. kilometru. Zejména o závěrečném stoupání na 13. kilometru se běžcům bude asi ještě hodně dlouho po závodě zdát. Na trati jsou zhruba čtyři hlavní sjezdy, rychlé, s řadou odšlapů, ale s bezpečným dojezdem do rovinek nebo protisvahů.

Výhodou nově vytyčených tratí je jejich umístění ve stejné výšce — 750—850 m n. m., běžecká stopa bude téměř dokonale chráněna před vlivem slunce a větru. Dvě přemostění umožní křižování tratí a větší kontakt s divákem. Start i cíl je na známé louce v Bedřichově.

Pracovníci Ještědu Liberec tratě až do prvního sněhu stále upravovali, vylepšovali a s příchodem sněhu na nich chtějí být téměř denně. V úpravě jim má vydatně pomoci nový ratrac a sněhový skútr a samozřejmě — obětaví pomocníci. Prostě Liberec se na lyžařský svátek připravil opravdu s mimořádnou důkladností a věří, že se toto mistrovství zapíše do dějin — jako jedno z nejlepších mistrovství republiky.

Všechny běžecké tratě na mistrovství republiky v Jizerských horách budou pečlivě označeny.
Foto: J. Kotland

K odpovědnosti za úpravu tratí

Dr. Bedřich Jerie, člen právní komise Čs. svazu lyžařů

Dostal se mi do ruky spisový materiál, týkající se tiskového sporu s Interhotelem Ružomberok v souvislosti s článkem uveřejněným v Lyžařství č. 5/1971 pod názvem „Dokedy si budeme lámat nohy?“ Mám-li se k věci odborně vyjádřit, pak to mohu učinit jen s přihlédnutím k informacím, které získávám ze spisů a bez prozkoumání dalších skutečností, které se mi zdají být pro posouzení věci důležitými. Dále bych chtěl podtrhnout, že vyjadřuji jen své osobní mínění a nikoliv stanovisko právní komise Svazu lyžařů ČSSR, jejímž jsem členem, neboť takové projednání by vyžadovalo delší doby.

Polemiky v tisku bývají nezájímavé a nepříjemné. V daném případě ji však vítám, neboť dává možnost seznámit naši veřejnost, zejména sportovní, s problematikou, jejíž dosah jde mnohem dále. Rozhořčení, které vedlo pisatele článku -es k tomu, aby veřejně protestoval proti netečnosti provozovatelů lyžařských lanovek, výtahů a vleků, k úpravě lyžařských tratí, je podle mého názoru, tedy názoru lyžaře, zcela oprávněné. Sám jsem na tuto skutečnost opětovně upozorňoval a v rámci právní komise požado-

val, aby legislativní cestou byla uložena **zvláštní** povinnost majitelům a provozovatelům těchto zařízení k zajištění bezpečnosti lyžařů na sjezdových tratích, které tvoří součást technického zařízení. Proč se stavějí lyžařské výtahy a vleky? Aby umožnily lyžařům **opětovné** sjíždění na přilehlé dráze. Je dobře známo, že výtahy slouží z 95 % sjezdařům. Na **opětovném** sjíždění (10, 15 i vícekrát denně) je založeno celé zařízení nejen výtahů, ale i hotelů, které se stávají přímo investory výtahových zařízení,

což je zřejmě případ i na Malínu Brdu. Existuje spojitost mezi výtahovým zařízením (vleků, lanovek) a sjezdovou tratí. Tyto tvoří podle mého názoru celek, a to **nedílný** celek. Proto by už podle nynějšího existujícího právního řádu, konkrétně mám na mysli stavební řád, měl projekt, tj. zejména jeho vřesková část, řešit nejen otázku výtahového zařízení, ale také sjezdových tratí. Při vydávání přípustnosti ke stavbě by měl stavební úřad investorovi ukládat podmínky k zajištění bezpečnosti provozu. Při řízení o odevzdání do trvalého užívání (úřední kolaudaci) je pak povinností stavebního úřadu [je jím odbor výstavby příslušného ONV], aby kontroloval dodržení všech nařízených bezpečnostních opatření, příp. tyto doplnil o další, jako o povinnost značení a samozřejmě o povinnost řádné údržby a úpravy dráhy vlečné i sjezdové. Tato povinnost je podle mého ná-

Proč ne světově?

Měla být ve Vysokých Tatrách Velká cena Slovenska jako Světový pohár v obřím slalomu a slalomu žen. Už jsme si v kalendáři také zatrhlí termín — 3. až 5. března 1972.

V říjnu se vrátil předseda Čs. svazu lyžařů Ján Mráz z pařížského zasedání FIS s jobovou zvěstí: Světový pohár nebude. Jak je možné, že věc, jež se zdá být zcela jasná po Kongresu v Opatiji, kde byl Světový pohár Tatrám přislíben, dostala úplně opačný obsah i směr. Ján Mráz: „Dopustili jsme se chyby v tom, že náš delegát chyběl na schůzi komise, připravující návrh termínové listiny Světového poháru. Operoval jsem závazným přislíbením z Opatije, ale neuspěl jsem. Sdružení alpských zemí OPA představuje tvrz, již nelze ztéci a která zřetelně ovládá moderní lyžařské disciplíny. Ustupuje před tím i sama autorita FIS. I přesto, že jsme sami měli podíl na vyřazení

Velké ceny z termínovky Světového poháru pro letošní rok, považoval jsem pařížské rozhodnutí za určitou diskriminaci středoevropského sjezdového sportu i lyžařských svazů socialistických států. Budeme muset zvážit, zda je za těchto okolností správné, jestliže obsazujeme dosud jako samozřejmost některé zahraniční závody klasických disciplín, především pak skokanské. Potrvá-li tato nespravedlnost v jednom druhu lyžařského sportu, přejdeme k aktivní obraně v druhém a jednoduše neobešleme takové závody. Skokanský úsek přislíbil podporu této naší nové strategii.“

Alpské země prosadily na pařížském jednání, že se zavádí vedle Světového poháru

také Evropský pohár. Ján Mráz žádal, aby se tedy Velká cena Slovenska jela jako závod nové soutěže v původním termínu. Ani tento návrh neprošel. Nakonec se však došlo ke kompromisnímu řešení: uvolní-li některá země termín svého závodu Evropského poháru, dostanou jej Vysoké Tatry. Přihlásilo se Švýcarsko, které dalo k dispozici obřím slalom a slalom žen v Arose od 20. do 25. ledna. Tatranci termín přijali. Světový pohár bude ve Vysokých Tatrách v roce 1973 a 1974.

Mladší bratr Světového poháru bude mít letos tedy premiéru. Toto řekl Milan Pažout o Evropském poháru: „Bude to, myslím, dobrá soutěž. Dává šanci všem těm, kdož se nedostanou do „velké“ soutěže a takových talentovaných jezdců je v Evropě hodně. Světový pohár je opravdu jen pro nejlepší z nejlepších, a pod ním byla velká mezera. V Evropském poháru se dají navíc získat cenné FIS body. Narodila se dobrá soutěž.“ (nj)

zoru zcela samozřejmá, i když nebyla výslovně uložena, vyplývá však z vyhl. č. 104/66 Sb. o správě národního majetku, ale také z ust. § 415 o. z., podle kterého je každý povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví a na majetku, na úkor společnosti nebo jednotlivce.

Před časem bylo uvažováno o novelizaci stavebního řádu [zák. č. 87/1958 Sb. a vyhl. č. 144/1959 Ú. l.]. V rámci připomínkového řízení jsme se snažili prosadit i požadavek, aby ke stavebnímu řízení v horských oblastech byla přizvána Horská služba, jejíž stanovisko by bylo rozhodující. HS by posuzovala hlavně volbu stavebního a další okolnosti rozhodné pro bezpečnost a vystupovala by jako orgán znalý horských podmínek, který může kvalifikovaně ukládat plnění bezpečnostních předpisů. Jsem informován o tom, že v mnohých ONV je tento postup dodržován.

Interhotel připouští, že mu byl v roce 1970 přidělen RATRAC a že stroj neslouží jen k dopravě piva, ale — a cítuji: „na úpravu svahov v případe hlbokého snehu, ale že táto služba je poskytovaná dobrovolne bez právnej povinnosti na vylepšenie terénnych podmienok.“ Museli bychom tedy ještě zkoumat, k jakým službám se Ratrac dovází. Zastávám názor, že Ratrac je stroj na úpravu tratí, který může doplňkově vozit — chcete-li, i pivo, ale nikoliv aby zajišťoval dopravu potravin a pití — a doplňkově upravoval tratě a ještě k tomu jaksi dobročinně.

Jinak bych se nerad zabýval obsahem inkriminovaného článku, tak vyjádřením Interhotelu, příp. stanoviskem redakce. Je podle mého nepodstatné, jestliže pisatel článku -es vyvozuje ze skutečnosti, že ČSSR připravil koncept návrhu vyhlášky o ochraně přírody a bezpečnosti na horách [dosud nepřekročila stádium teoretických prací], odpovědnost provozovatele lyžařských zařízení za úpravu tratí, jestliže se tato povinnost může uložit provozovateli podle existujícího právního řádu. Bude na národních výborech, aby podle zák. č. 60/1961 Sb. uplatňovaly koncept vyhlášky v okruhu své pů-

sobnosti, příp. je přizpůsobovaly svým podmínkám, stejně jako pravidla o pohybu na lyžích a zmocnily HS ke kontrole bezpečnostních opatření.

Závěrem bych chtěl poukázat na příslušné ustanovení připravované vyhlášky, které by mělo s konečnou platností řešit tuto problematiku. Cituji: „Provozovatelé lanovek, výtahů a vleků jsou povinni udržovat lyžařské a jiné sportovní tratě, jak vlečné, tak sjezdové, ve stavu způsobitelném k řádnému a bezpečnému provozování sportu. Bezpečnost tratě musí být zajišťována denně před započetím provozu a v případě nutnosti provádět úpravy i během provozu. Charakter sjezdovek a tratí, nebezpečná místa, křižovatky, odbočky a příp. překážky musí být označeny. Vhodným způsobem a na viditelném místě jsou povinni vyvěsit pravidla o pohybu na lyžích, schválených HS a provést opatření k zajištění provozu zařízení.“ Jistě by uplatnění vyhlášky uvítala nejen celá naše sportovní veřejnost, ale také státní orgány, soudy, prokuratura atd., jako podklad pro své rozhodnutí. Pisatel článku -es měl tedy jako každý občan podle § 416 o. z. právo upozornit příslušné orgány na hrozící škodu. Tím plnil nejen svou občanskou po-

vinnost, ale také důležitou povinnost vyplývající z prevence. Jestliže neměl v některých inkriminovaných výročních pravdu, což Lyžařství bylo nuceno podle tiskového zákona odvolat, byl přece jen veden ušlechtilým zájmem o bezpečnost lyžařů a zejména sportující mládeže a tak jeho snaha by neměla být umlčena a zapomenuta.

2000 km přes hřebeny Alp na běžkách

Walter Bonatti v roce 1956 vedl první skupinu sportovců přes Alpy, od Julských Alp přes Dolomity do Berninské skupiny. Od té doby se nikdo o něco podobného nepokoušel. Až letos pětičlenná skupina rakouských sportovců vedená Robertem Kittlem, přemožitelem severní stěny Eigeru, si předsevzala překonat v zimě celý hřeben Alp v jeho největší délce.

Od Vídeňského lesa až do Nizzy putovali 40 dní bez ohledu na počasí. Překonalí výškově 165 000 metrů! Denní penzum 45 km, ale i 66 km. Obdivuhodný výkon, který snad nemá obdoby a těžko může být doceněn a ohodnocen. V místech společné trasy překonávali dvě Bonattiho etapy za den!

Skupina byla vyzbrojena nejmodernějším potřebným materiálem, zajišťujícím bezpečnost v exponovaném terénu. Speciální běžeckou výstroj dodala firma Fischer.

Cestou se vyskytlo mnoho obtíží a dobrodružství. Laviny, led, skalní pasáže, mlha, vítr, hluboký sníh, ale i italsí celníci. Několikrát byli na pokraji nebezpečí. Přesto však je jejich zkušenost ve vysokých horách, houževnatost a vytrvalost, mnohokrát vyčerpané, až k smrti unavené, přivedla nakonec do vytoužené Nizzy.

Závěrem jejich jména: Robert Kittl, Linec; běžec Hans-Jörg Farbmacher (Sistrans); profesionální horský vůdce Klaus Hoi (Öblarn); vojenští horští vůdce Hans Mariacher (Virgen) a Alois Schett (Villgraten).

—ch—

Běžcům za rámeček

Sportovně technické zásady lyžařských běžeckých závodů, vydané ČSSL - úsek běhu v roce 1970, zůstávají v platnosti v plném rozsahu také pro rok 1972 s těmito doplňky:

Nominační závody pro postup do mistrovství ČSSR a Tatranský pohár jsou: **Sliač** 15. a 16. ledna (15 km - M, J, 5 km - Ž, J), **Nové Město n. M.** 5. a 6. února (15 km - M, 10 km - J, 5 km - Ž, 5 km - J).

Celostátní žebříček 1972 bude sestaven z výsledků na těchto závodech - **Muži a ženy: Mistrovství ČSSR** (15, 30 km - 5 a 10 km), **Sliač** (15 km a 5 km), **Tatranský pohár** (15, 30 km - 5 a 10 km). Celkem pět závodů, z nichž budou počítány 3 nejlepší výsledky. **Juniory a juniorky: Přebory ČSSR** (10 a 5 km), **Sliač** (15 km - 5 km), **Nové Město n. M.** (10 a 5 km). Celkem 3 závody, z nichž budou počítány 2 nejlepší výsledky.

Pro sestavení juniorského družstva ČSSR 1972/73 byl vypsán - kromě přeborů ČSSR dorostu - jeden celostátní kvalifikační závod (Rokytnice n. J. 8. a 9. ledna 1972 - dva hladké běhy pro každou kategorii.

Při lyžařských závodech je bezpodmínečně nutné dodržovat „Pravidla lyžařských závodů“ se všemi doplňky. Zvlášť upozorňujeme na zákaz poskytování pomoci závodníkům v průběhu závodu a ostatní ustanovení bodu 217 Pravidel.

Národním svazům a jejich organizačním složkám bylo uloženo zajistit, aby běžecké závody měly dobrou technickou a organizační úroveň a aby se využila celá sezóna k jejich pořádání - tedy až do posledního sněhu. Týká se to závodů pro všechny kategorie a výkonnostní stupně - tedy i závodů s masovým a náborovým charakterem.

FRANT. TĀBORSKÝ,
STK - úsek běhu ČSSL

Zima již nezadržitelně klepe na dveře a nastává tudíž pro nás období příprav pro zabezpečení bohatého programu lyžařských oddílů, a to pro nás hlavně programu výcvikového a výchovného. Na nás cvičitelích všech stupňů leží tíha organizace a provádění základního lyžařského výcviku jak členů našich lyžařských oddílů, tak i široké lyžující veřejnosti. A že lyžující veřejnost má zájem o dobré lyžařské cvičitele, o tom se jistě mnohý z vás sám přesvědčil.

Rád bych se dnes na vás všechny obrátil s velkou prosbou, abyste organizační přípravě vaší výchovně výcvikové práce věnovali mimořádnou péči a pozornost. Záleží teď skutečně na každém z nás, jak prokážeme, že jsme na výši nejenom organizačně, ale hlavně v zájmu o zvyšování technické a výkonnostní

Vážení lyžařští cvičitelé!

úrovně naší lyžařské mládeže a ostatní lyžařské veřejnosti. Lyžařský cvičitel by neměl chybět při žádné organizované lyžařské výcvikové akci, a to nejen v lyžařském oddíle, ale ani u závodní lyžařské rekreace pracujících, hlavně pak při výcviku mládeže organizované závodními výbory ROH na závodech a podnikcích o vánočních a jarních prázdninách. Neměl by chybět při výcviku organizovaném v rámci rekreace pracujících ROH, SSM, PO, měl by co nejúžeji pracovat se sdruženími rodičů a přátel školy při organizování a provádění školních výchovně výcvikových kursů, měl by nabídnout své služby veřejnosti při otevřených svazích, které by měly organizovat v oblasti své místní působnosti lyžařské oddíly. Lyžařský cvičitel by prostě měl být vidět na svazích našich hor, na bílých pláních podhůří i v okolí velkých měst, když napadne a udrží se sních.

Lyžování je jedním ze sportů s nejvyššími ozdravnými účinky pro člověka. Toho jsou si vědomy naše nejvyšší stranické a tělovýchovné orgány a proto se zaměřuje pozornost a podpora na zdravé a bezpečné provozování tohoto nádherného sportu nejširšími masami naší veřejnosti, pro prospěch jednotlivce a tím i pro prospěch celé naší veřejnosti. Na tomto poli čeká lyžařské cvičitele mnoho práce, jak organizační, tak výkonné při vlastním výcviku. Odborně vedený výcvik pomáhá rychle zvyšovat lyžařskou dovednost a tím přinášet větší radost z pohybu. Odborně vedený výcvik podstatně snižuje úrazovost! A to má kromě utrpení postiženého kladný ekonomický efekt!

Vážení lyžařští cvičitelé! Prosim vás, abyste si všechny tyto souvislosti uvědomili a podle toho zintenzivněli svou cvičitelskou činnost. Záleží na každém krajském a okresním úseku sportovního lyžování, aby podle svých regionálních podmínek zorganizoval svou vlastní činnost, připravil vhodné podmínky pro činnost lyžařských oddílů ve své působnosti, jednal s příslušnými složkami, nabízel odbornou pomoc svých cvičitelů, projednával spolupráci. Jsem přesvědčen, že naleznete pochopení a podporu pro různé akce, které připravíte a zorganizujete. Je zapotřebí rychle aktivizovat a organizovat aktiv cvičitelů, dávat impulzy! Každý cvičitel ať přidá ve vlastním oddíle, a pokud tak ještě neučinil, tak ve spolupráci se ZV ROH na vlastním pracovišti! Ženy-cvičitelky! Mnoho lyžařů, hlavně těch nejmenších, čeká na vaši obětavost a péči! Věřím, že za dobrou cvičitelskou práci, která je velmi obtížná a namáhavá, mnohdy i nevděčná, se koenečně cvičitelé dočkají řádného docenění.

Proto, přátelé, vzhůru do nové zimy, dobře připraveni, s vůlí, abychom co nejvíce lyžařům připravili hodně hezkých dnů na sněhu!

Ing. MIROSLAV CHLOUBA,
místopředseda metodického úseku ČSSL
a předseda komise výuky SL ČSR

Pätnäctročné dvojčence

Také strapaté kukučky sú tie dve dievčence. Braďa im trčí smelo do sveta, oči hrajú šibalstvom. Keď sa však postavia do bránky štartu, zmení sa ich výzor na nepoznanie. Túžba po boji, dravosť lyžiara-zjazdára, zdravé sebedomie. Na trati nepoznajú sestru.

„Ja som staršia o 15 minút“ — hlási sa Soňa. „Dáša je ale nespratná, nerešpektuje ma. Keď mám siedme miesto na Slovensku v slalome, ona musí byť aspoň o jedno miesto v rebríčku predo mnou v obrovskom slalome. Nie je to drzosť?“

Nie! To je v poriadku pre Soňu aj Dašu. Tu čtvrtúhodinku, o ktorú sa Soňa skoršie ozvala na svete si medzi sebou už dávno vyrovnali. Majú se ne-smierne rady tieto pätnástročné dvojčence. Obe sú novými členkami reprezentačného družstva žien ČSSR v zjazdovom lyžovaní, mladé, ambiciózne, všetky možnosti pred sebou. Využívajú ich?

Zdá sa, že svoju príležitosť chytili za správny koniec. Kde sa zrazu vzali tieto dve Slovenky? Kdo ich vychoval, čo robia? Aké sú ich plány — ak vôbec také pätnástročné dievčatá majú svoje plány?

„Začali sme v Handlovej“ — rozprávajú o sebe. Prvým trénerom bol otec. Ten nás učil lyžovať kdesi, kam už naša pamäť nesiaha. Určite to bolo dávno pred školou. Vieme len, že pretekať sme začali v štvrtej triede ZDŠ.“

— Otec bol vašim jediným trénerom?

„Neskoršie sme v Baniku trénovali pod dozorom Stanislava Blahu a potom Františka Dolníka. Mali s nami dosť trpenia. Spočiatku sme nechceli poslúchať, no tu vždy zakročil otec vo funkcii prísneho pedagóga a vychovávateľa. Len jeho trpezlivosti a vytrvalosti,

ale aj obetavosti, môžeme ďakovať, že sme sa niečo naučili.“

— Teraz pretekáte za Strojárne Piesok. Ako ste se tam dostali?

„išlo o dohovor trénerov. Piesok je na Horehroni a odtiaľ je len skok na Chopok so zjazdovkami, výtahmi, lanovkami a skvelými terénmi. Teraz náš tréning v jednote vedie Vlado Králik.“

— Ako je to so školou a budúcnosťou? Myslím na budúcnosť civilnú, nie lyžiarsku.

„Chodíme do poslednej triedy ZDŠ v Nitrianskom Pravne. V škole nás uvoľňujú podľa potreby a my sa snažíme za

Nový „šéf“ rakouského lyžařství

Protože smlouva dosavadního ředitele rakouského lyžování profesora Franz Hoppichlera vyprší po ZOH v Sapporu a on už ji nechce obnovit, hledá rakouské lyžařství nového ředitele pro své národní družstvo. Jednu chvíli panovala domněnka, že jím bude slavný Toni Sailer, od projektu se však nakonec upustilo pro náramně a přehnaně finanční požadavky slavného borce.

Když potom oznámil Karl Schranz, že by jej tato funkce zajímala, byla jeho nabídka

podrobena studiu ve vedení rakouského lyžařství. A tu se najednou zjistilo, že rakouský šampion nedoznává takové jednohlasnosti, jaká by se očekávala. Hlavně pro svazky, které ho v současné době pojí s velkou továrnou na výrobu lyží. A tak k nesouhlasu ostatních rakouských výrobců by se eventálně mohl připojit navíc odpor některých jeho kamarádů z národního rakouského týmu. A tak, i když jeho kandidátka byla vehementně podporována samým Franz Hoppichlerem, neměla naději a tak by-

lo po „ředitelování“. Nakonec hlavní komise rakouské lyžařské federace určila jednohlasně za ředitele národního týmu Huberta Pirchnera. Ten dosud vedl tým rakouských lyžařských nadějí a navíc zastával funkci místopředsedy tyrolské krajské federace. Není ovšem vyloučeno, že Hubert Pirchner nakonec přece jen povolá Karl Schranze, aby řídil přípravu národního týmu. A nedávné zřízení „Austrian Racing Team“, což představuje dnes homogenní závodní družstvo, které bude závodit v barvách výlučně rakouských a nikoliv už v barvách několika značek výrobců, by mělo umožnit příchod Schranzův do odpovědné technické funkce. (abc)

toto pochopenie sa odvďačiť tým, že sa poctivo učíme a zameškané doháňame. Horšie známky ako dvojky nemáme.“

Pekné, však? No predsa mám len na mysli tú ich budúcnosť.

„Po skončení ZDS by sme chceli štúdovať na niektorej strednej škole a zmaturovať. Potom uvidíme čo ďalej.“

Slová rozumné, premyslené a na žiačky ZDS až prekvapujúce. Aj to čosi hovorí o špičkovom športe a postoji k životu. Dobře vychoval Juraj Kuzman, šofér z Prievizde svoje dcéry.

A športová kariéra?

„V reprezentačnom družstve nás dievčatá prijali ako kama-

rátky, najmä Darina Matošova. To je taká naša mama na sústredeniach. Chceli by sme v nastávajúcej sezóne nazbierať potrebné FIS-body a skončiť v prvej desiatke v celoštátnom rebričku.“

Určite sa im to podari.

Karol EIDLPEŠ

Je klid předzvěstí bouře?

Lýžařské problémy necelé tři měsíce před ZOH

Jsou zhruba dva druhy lidí mezi lyžaři: optimisté, pro něž olympijská účast sjezdařů na ZOH v Sapporu není už žádným problémem. Ti se odvolávají na předsedu MOV A. Brundage, který vzal na vědomí nové, značně přísnější dispozice FIS v otázce olympijské kvalifikace.

Druzí tvrdí, že klid, vládnoucí už několik měsíců, je spíš příznakem velkých bouří, které se přihnou. Jak to vypadá ve skutečnosti?

ZOH BUDOU

Zdá se, že ze strany MOV a

FIS je splněno vše, aby se ZOH uskutečnily s kompletním rozsahem lyžařských disciplín. Ještě nedávno při návštěvě Paříže požadovali organizátoři her záruky a dostali je. I kdyby snad došlo k menšímu incidentu v záležitosti jednoho či více lyžařů, kolektivní odstoupení

nepřichází v úvahu. Je dobře, že FIS na svém zasedání v Opatij podstatně změnila „písmeno a ducha“ vlastních předpisů o olympijské kvalifikaci, jež byly přijaty v roce 1969. Tehdy bylo vlastně přijatelné všechno, včetně „individuální publicity“. Dnes je doba přípravy omezena, povolena je jedině „publicita kolektivní“, anonymní. Menší nuance dělí stále ještě nový text předpisů od olympijského pravidla 26 (úhrada ušlé mzdy), takže je možná volnější interpretace.

BRUNDAGE VYČKÁVA?

Stanovisko předsedy MOV A. Brundage je zřejmě vyčkávací. Zdá se, že starý pán na nic nezapomněl a ještě méně promínil. Ví, že kvalifikační komise FIS chce vyřešit některé „případy“ (mimoходом „případ Schranz“ má už dost početnou suitu), ale příslušný materiál svěřil raději kontrolní komisi, již předsedá Hugh Weir. Ta však nebude mít dostatek času, aby problémy olympijské kvalifikace sprovodila ze světa do příjezdu závodníků do Sappora a zahájení ZOH. Na tom však mnoho nezáleží. Důležité je, že bude zachráněn dojem, prestiž. Některý sjezdař bude možná „vyřazen“, ale i kdyby to způsobilo dost hluku v postižené zemi, ZOH to nikterak nepocítí. Olympijští vítězové budou — včetně medailí. Možná, že nové hvězdy dají zapomenout třeba na ty nepřítomné.

HLAS Z LAUSANNE

Na žádost některých skandinávských zemí přijala FIS současně s novými předpisy kvali-

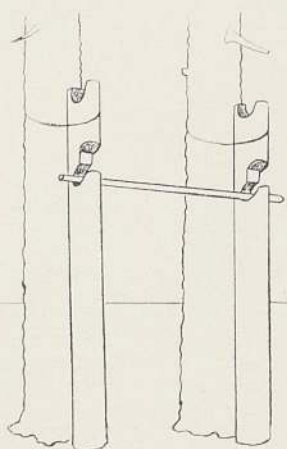
Lesník se nezapře

Zajel jsem do Klenci pod Čerchovem za lyžařským trenérem Pavlem Motyčákem. Byl jsem opravdu mile překvapen tím, jak obratně a šetrně vybudoval přírodní hrazdu pro shyby, což je jedna z testovacích disciplín a náramně dobré posilovací cvičení. Mnoho našich trenérů zřídí lesní hrazdy jednoduše tím, že dřevěnou žerď přitluče bezohledně velkými hřebíky k živému stromu — k velké „radosti“ všech lesníků. Motyčákova hrazda má výměnitelnou výšku, jak ukazuje kresba — 200 až 250 centimetrů — podle velikosti cvičence. Ke stavbě použil smrkové soušky, jejíž dlabání obstarala za několik minut motorová pila. Nosná kulatina, připojená ke kmeni jen drátem a dole jednoduše zakotvená, má průměr 15 cm. Žerď o průměru 5 cm je rovněž ze smrkové souše. Tedy opět žádný lesní pých. Žerď odnášejí lyžaři z Klenci

po tréninku domů, neboť škůdci jsou prý všude. Krása lesa zůstává neporušená...

Jen to bych měl ještě podotknout, že Pavel Motyčák je povoláním lesák...

Text a kresba: G. Koubeck

Vstříc ZOH v Sapporu

PROSINEC byl nejdůležitějším měsícem Pažoutova roku. Na prvních závodech v zahraničí se totiž rozhodne, zda čs. sjezdař č. 1 pojedou do Sappora. Olympijskou kvalifikaci Pažoutovu mají prokázat výsledky na zmíněných závodech.

CHŘIPKA A ANGÍNA řádily ve všech družstvech, připravujících se na ZOH. Jediný tým, jenž zůstal nedotčený, jsou Cillerovy běžkyně, které už dva roky neví, co je to nemoc. Přisuzuje se to vynikající tělesné a zdravotní kondici běžecího družstva.

K O M I S E V R C H O L O V Ě H O S P O R T U schválila širší nominaci čtyřčlenného běžecího týmu ČSSR do Sappora. Jeho počet nebude zvyšován. Oprávněnost olympijského startu má kvarteto dokázat ve štafetě a umístit se do šestého místa. Štafetové závody jsou až na konec běžecího pořadu v Sapporu, dva dny po padesátce. Před tím jsou ve dvou denních intervalech na pořadu třicítka a běh na 15 km. Situace trenéra J. Honců není záviděníhodná za této programové konstelace.

TRÉNINKOVÝ PLÁN „Sapporo 1972“ vypracoval Zdeněk Ciller

detailně pro každou členku družstva na každý den a na každou hodinu. Mezi prosincovými a lednovými závody vidíme časové vazby na program v Sapporu. Ciller bere na pomoc výpočtové stanice ve snaze načasovat nejlepší formu svěřenec v době ZOH, vypracoval také menstruační prognózu, hodlá zlikvidovat mrtvý bod našich reprezentantek v běhu na 5 km, trénink ordinuje podle kondiciogramu. V jeho jednadvacetidenním cyklu trénují děvčata 10 dnů záměrně „v únavě“. To jim srdce buší pro Sapporo 210 tepy, pak tu jsou tři dny odpočinku a zbytek trénink v nižších dávkách. Tak ať to Cillerovi vyjde...

SKOKANI pracovali už několikrát s videorecorderem. Trenér Bulín hodnotil přístroj jako neocenitelnou tréninkovou pomůcku. A to máme zatím k

dispozici už dost zastaralé typy videorecorderu. Nejnovější, s nimiž pracují v cizině a jenž umožní zastavit nebo zpomalit obraz, dostaneme 3. ledna a jeden bude sloužit výhradně lyžařům.

BĚŽCI měli při tréninku k dispozici přístroj, umožňující telemetrický přenos tepových hodnot při běhu, a chtějí jej použít i při tréninku v Sapporu. Zatím co celá Evropa trénovala na podzim na kolečkových lyžích (pro tenhle druh tréninku jsou už také v zahraničí postaveny tratě v lesích, buď uválcované nebo asfaltové), našim běžcům se přání nespnilo, protože se objevily komplikace s dovozem oněch dvou krátkých prkének s kolečky. Běžci se budou inspirovat Cillerovou koloběžkou, což je — mimochodem — velmi účinný tréninkový nástroj pro běh na lyžích. (nj)

fikace návrh, podle něhož by bylo možno poskytnout určitou výjimku po dobu jednoho roku. Respektoval se tu zájem některých národních federací dodržet reklamní ujednání, vypracovaná na základě předcházejících předpisů, které byly značně liberálnější. Návrh byl přijat na zasedání MOV v Lucemburku a přednesl jej markýz z Exeteru. Kompromisní řešení však neodpovídá olympijskému řádu, článek 26, a tak se už z Lausanne ozval hlas, „že článek platí pro všechny.“

PRŮMYSL OBRACÍ?

Že by se rodil obrát v lyžař-

ském průmyslu? Výrobci poskytlí národ. federacím značné částky pro oživení lyžařského sportu na základě předpisů z roku 1969. Federace z nich kryly organizaci soutěží a hradily „ušlé mzdy“ závodníkům, někdy rozumně, jindy přehnaně. Za to měli dárci právo využívat individuálních výkonů lyžaře pro své reklamní účely. Od Opatije se využívání závodníkovy jména jaksi zmírnilo. Dárci však zůstávají a chtějí své. Nedávno byl dovozce lyží v USA vyplněn předsedou kvalifikační komise Bjoernem Kjellstroemem, když reklamu interpretoval takto: „Nemůžeme vám už

bohužel představit obličej vítěze posledního ročníku Světového poháru, tady máte alespoň jeho lyže.“ Tak se už stalo, že někteří výrobci začínají hrozit: příspěvky omezíme nebo nebudou žádné. Jiní začínají vstupovat do zájmových sfér „círků“ profesionálních lyžařů vedeného Bobem Beattiem, v němž vybavují a odměňují tak, jak byli zvyklí. Je obava, aby někteří závodníci FIS nebyli po Sapporu zlákáni jako už byl přetažen bratr mistra světa ve sjezdu Bernarda Russiho...

ABC

(podle francouzského tisku)

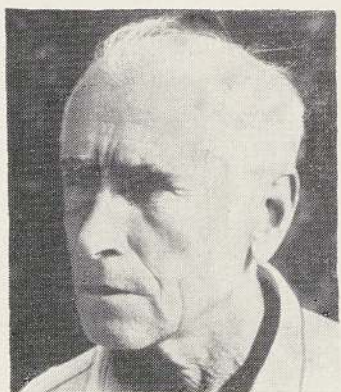
JAN KUHN

Dva jubilanti

Ve 2. polovině r. 1971 se dožívají dva dlouholetí představitelé brněnského lyžování svých sedmdesátých narozenin. Dne 13. 8. 1971 je oslavoval Jan Kuhn a 21. 12. 1971 je bude mít Karel Žůrek. Sedmdesátka je oba shodně zastihla při plné mladické svěžesti duševní i fyzické.

My vám, Karle a Honzo, děkujeme všichni za veškerou vaši nezištnou práci pro rozvoj brněnského lyžování. Vaše činnost je vzorem životního optimismu a lásky ke sportu. Přejeme vám prožití mnoha příjemných chvil ve vámi milované zimní i letní přírodě.

BRNĚNŠTÍ LYŽAŘI

KAREL ŽŮREK

Alpy v olympijských přípravách

FRANCOUZŠTÍ SJEZDÁŘI, kteří absolvovali svoje první závody v červenci a v srpnu, hlavně pak ve slalomu, ve známé Alpe d'Huez a Val d'Isère, měli ve dnech 20.-30. září další soustředění v Bormes - les - Mimosas na Středozemním moři. Vedoucí Jean Béranger nám řekl: „Tím, že vypadl Georges Mauduit, který se pokusí o štěstí jako profesionál v USA, s tím jsem tedy už dříve počítal. Ovšem přesto je můj tým náramně silný, vždyť v jeho řadách je Patric Russel,

dokonale v pořádku, stejně jako Jacqueline Rouvierová, jejíž zranění nebyla tak vážná, jak jsme se domnívali. Děvčata absolvovala těžkou přípravu v létě, na sněhu jsme začali v září a pokračovali v říjnu na ledovci v Tignes.“

ITALSKÝ SJEZDOVÝ DOROST se v nepřítomnosti špičkových závodníků, kteří trénovali buď v Austrálii či v Jižní Americe, připravoval na Stillserjochu a na Tonalepassu v tréninkových táborech. Další soustre-

oba Augertové, Penz, Rossat-Mignot, Pinel a další. Ti pak jsou už dnes obklopeni mladými, talentovanými nadějemi.

Po přípravě na sněhu v průběhu října a listopadu určitě závodníky pro první soutěže Světového poháru, a pak v polovině ledna stanovím reprezentanty pro ZOH v japonském Sapporu. Domnívám se pak, že bude třeba nejméně dvou týdnů k pořádné „japonské aklimatizaci“. V první řadě pojedeme však do Japonska se silným ženským družstvem. Ingrid Laforgueová a její sestra Britt budou už začátkem října

děni bylo začátkem října opět na Stillserjochu a na planině Rosa Cervinia už za přítomnosti Rolanda i Gustava Thöniho a obou Schmalzlů.

ŠVÝCARŠTÍ SKOKANI A SJEZDÁŘI absolvovali také letos aerodynamické testy ve větrném kanálu leteckých závodů v Emmen. Šlo o to dopátrat se nejlepší pozice při letu vzduchem a na sjezdové trati. Na obrázku je Walter Russi uvnitř tunelu radiově spojen s trénerem švýcarského týmu Berlingerem (se sluchátky) a společně pak hledají optimální sjezdový postoj. (abc)

Jak mazat TOKO Olympia

V několika posledních letech se na našem trhu objevují kvalitní zahraniční sjezdové vosky HOLMENKOL a TOKO. Mladí závodníci, kteří jich začínají užívat, jsou bez vlastních zkušeností odkázáni na instrukce uvedené na obalech, nebo vložené do krabiček. Poměrně příznivé výsledky přináší tato praxe v případě vosků Holmenkol. Instrukce přiložené ke každému vosku jsou dost podrobné a pečlivě je mladý sjezdař dokáže přeložit z němčiny a řídí se jimi z počátku důsledně, později i s přihlédnutím k vlastním zkušenostem, nehrozí nebezpečí velkého promazání.

Složitější situace nastává v případě neméně kvalitních vosků Toko Olympia. Jsou u nás prodávány v destičkách 10x8 cm, kus za 18 Kčs. Instrukce na obalu jsou příliš lapidární pro složitě situace, do jakých závodníka staví teplota, vlhkost, struktura sněhu a další činitelé, ovlivňující volbu vosků. Instrukční letáček přiložený k voskům je sice podrobnější, ale jak ukazuje praxe, už zastaralá. Firma Toko začala proto vyrábět pro potřeby závodního lyžování vosky Olympia v hranolcích 8x3 cm, vložených do praktického sáčku obsahujícího všechny

druhy tohoto vosku (žlutý, červený, modrý, bílý, zelený) a sáček označila Toko Olympia Set Alpin. Kromě přiloženého nového instruktivního letáku vyrobila ještě tzv. Toko Wachs Kompass, což jsou dva kotouče z umělé hmoty, z nichž můžeme vzájemným posunováním vyčíst nejvýhodnější kombinaci vosků Olympia pro danou situaci. Než se tento „kompas“ objeví na našem trhu (cena v NSR je DM 2,80), předkládám těm závodníkům, kteří nemají dost vlastních zkušeností s vosky Toko Olympia, údaje převedené z obou kotoučků do následující tabulky.

	0°	0°/-2°	-2°/-6°	-6°/-12°	-12° a méně
nový sníh	3č 1ž	3č 1b	3č 1b	2č 1b 1m	2m 2č
krásné počasí	II, IV	II, IV	II, IV	II, IV	II, IV
nový sníh	2č 2ž	3č 1b	3č 1b	3č 1b	2č 1b 1m
mlha, föhn	II, IV	II, IV	II, IV	II, IV	II, IV
prachový sníh	4č	4č	3č 1m	2č 2m	1č 2m 1z
krásné počasí	I	I	I	I	I
prachový sníh	3č 1ž	3č 1b	2č 1b 1m	2m 1č 1b	1b 1č 1m
mlha, föhn	I	I	I	I	1z I
střídavý sníh	3č 1ž	2č 1b 1m	2č 2m	2m 1č 1z	2m 2z
krásné počasí	II, III	I	I	I	I
střídavý sníh	2č 2ž	2č 2b	2č 1b 1m	2m 1b 1z	2z 1b 1m
mlha, föhn	II, III	I	I	I	I
vlhký až tvrdý sníh	2č 2ž	2č 1m 1z	2m 2z	1m 3z	4z
krásné počasí	II, III	I	I	I	I
vlhký až tvrdý sníh	2č 2ž	2č 1m 1b	2m 1b 1z	2z 1m 1b	3z 1b
mlha, föhn	II, III	I	I	I	I
jarní firn	3ž 1č	2č 1b	2m 1b 1č	2m 1b 1z	2z 1m 1z
	II, III	1m I	I	I	I

Použité zkratky a značky:

3č 1ž — tři díly červené, jeden díl žluté Olympia

b — bílý

I — žehlit, stáhnout cidlinou

m — modrý

II — pinzlovat

z — zelený

III — přetřít za studena žlutým

IV — rozjezdít

Všechny uvedené teplotní údaje vyjadřují teplotu sněhu!

Z instrukcí obsazených v novém letáčku Toko Olympia dále vyplývá:

1. Skluzníci nových lyží před vyjezdem na sníh stáhneme ostrou cidlinou, zažehlíme červenou Olympií, opět stáhneme cidlinou a zažehlení opakujeme. Teprve na takto připravených lyžích absolvujeme první obloky.
2. Pro lehký, prachový sníh vosky nanášíme pinzlováním třemi až čtyřmi dlouhými tahy na každé polovině skluznice.
3. Pro hrubozrný, tvrdý sníh a led vosky zažehlujeme a stahujeme cidlinou.
4. Pro slalom vždy vosk zažehlujeme a stahujeme cidlinou.
5. Je-li na trati obřího slalomu střídavě tvrdý a prachový sníh, je vhodné slabě nanést na skluznici stříbrnou pastu Toko Racine.
6. Další pasta Toko Fan TF 70/80 je určena jen k pohotovostnímu namazání při teplotách -1 až -8°C . Při nižších teplotách potřebuje dobře vyleštit.

7. Série vosků označených Toko 1, 3, 5 (14 Kčs) obsahuje vosky které se nanášejí za studena s tímto určením:

- 1 červený — pro nový, suchý, prachový sníh
- 3 stříbrný — pro vlhký jarní firn
- 5 žlutý — pro nový, vlhký sníh

Neplést Toko 1, 3, 5 s vosky Toko Olympia!

Pro závodní lyžování je použitelná známá „pětka“ vhodná pro přemazání za studena, začne-li během závodu vlhce sněžit.

Na závěr bych chtěl připomenout všem sjezdařům, kteří se snaží dobře namazat až před závodem a po závodě jsou překvapeni, jak jim to „šléně nejelo“, že mazání lyží je femeslo, jehož tajemství nikdy objevit jen v příručkách. Vyžaduje mimo jiné důkladnou praxi a tou je především snaha o kvalitní mazání lyží před každým tréninkem na sněhu. Víím, že vosky jsou drahé a není jich dostatek. Jsem ale přesvědčen, že po pečlivé přípravě lyží s pomocí vosků čs. výroby pro trénink, budete mít větší úspěchy i s vosky Toko Olympia při závodech.

Přeložil a upravil

KAREL HAMPL

Kam se Sport-turistem

Cestovní kancelář Sport-Turist připravila na zimní sezónu 1972 řadu lyžařských zahraničních zájezdů do Transylvánských Alp v Rumunsku a polských Tater, rakouských Alp, italských Dolomit i francouzských Savojských Alp. Zájezdů do socialistických států se mohou účastnit aktivní a rekreační lyžaři, zájezdy do Rakouska, Itálie a Francie jsou připraveny především pro kolektivy turistických, lyžařských, případně ostatních oddílů tělovýchovných jednot (nejméně tříčlenné kolektivy).

RUMUNSKO - PREDEAL: devítidenní zájezd do Transylvánských Alp, do střediska Predeal, které leží ve výši 1060 m n. m., obsahuje 7denní pobyt v horském hotelu Clabucet-Sosire ve dvou- až třílůžkových pokojích, polopenzi, dopravu tam i zpět lehátkovým vozem a pojištění. **Odjezdy:** 1. 1., 8. 1., 15. 1., 22. 1., 29. 1. (cena 990 Kčs pro dospělé a 650 Kčs pro děti do 10 let), 5. 2., 12. 2., 19. 2., 26. 2., 4. 3., 11. 3., 18. 3., 25. 3. (1090 Kčs — 750 Kčs).

POLSKO - ZAKOPANÉ: osmidenní zájezdy do zimního střediska polských Tater Zakopaného obsahuje: 7denní pobyt v turistickém hotelu PITK v dvou-

Sedačková lanovka vyveze lyžaře až po vrchol Virjul cu Dor (2102 metrů), druhý obrázek představuje hřeben masívu Bucegi v Transylvánských Alpách v Rumunsku.

Foto J. Vedral a J. Nejedlo

lůžkových pokojích, polopenzi, dopravu lehátkovým vozem z Prahy do Popradu a zpět, autobusem z Popradu do Zakopaného a zpět, pojištění. **Odjezdy:** 20. 2., 27. 2., 12. 3., 19. 3., cena 1440 Kčs z Prahy, 1430 Kčs z Brna, 1400 Kčs z Ostravy.

RAKOUSKO - ZELL AM SEE: obsahuje 7denní pobyt v penzionu Fliegerheim ve dvou- až třílůžkových pokojích, polopenzi, dopravu autokarem, permanentku na celou dobu pobytu, rakouské vizum, pojištění a ka-

pesné ve výši 300 ÖS. **Odjezdy:** 16. 1., 23. 1., 31. 1., Cena 2490 Kčs jen pro dospělé.

NEUKIRCHEN - KITZBÜHLSKE ALPY: 9denní zájezd obsahuje: 7denní pobyt v penzionu Kamerlander a stejné služby jako v Zell am See. **Odjezdy:** 30. 1. (za 2290 Kčs) a 6. 2. (za 2450 korun).

ITÁLIE - PERA DI FASSA (Dolomity): obsahuje: 7denní pobyt v hotelu Cristina ve 2—4 lůžkových pokojích, polopenzi, dopravu autokarem, rakouská a italská víza, pojištění a kapesné ve výši 50 ÖS a 8000 LIT. **Odjezdy:** 28. 1., 4. 2., 11. 2., a 18. 2. Cena 3250 Kčs.

FRANCIE - LES MENUIRES (Savojské Alpy). Zájezd obsahuje: ubytování v hotelu ve 2—4lůžkových pokojích, plnou penzi, dopravu autokarem, permanentku na lyžařské vleky, německá, švýcarská a francouzská víza, pojištění a kapesné ve výši 120 Ffrs a 20 Sfr. Zájezd v březnovém termínu bude stát asi 5300 Kčs.

Příhlášky přijímají kanceláře SPORT-TURIST v Praze, Brně a Ostravě.

Krkonošský národní „auto“ park

Je úplně namístě, že v rámci vědeckotechnické revoluce s přetvářením člověka přetváříme i přírodu a přizpůsobujeme ji jeho potřebám. Jaká zpodíllost oně dívky pohybovat se pěšmo nebo lyžmo tam (na Zlatém návrší), kde lze sedět pohodlně v autě. Musí se cítit jako „doma“ v těchto místech, když decibelů a smogu vstřebává právě tolik, jako ve špičce Na poříčí či Příkopech. Je tím jistě značně ulehčena aklimatizace na toto středohorské klima. Snad než úplně vymizí tento zpozdilý zvyk naší generace pohybovat se po vlastních, měly by být vytyčeny na Krkonoších přechody pro chodce či lyžaře, řešené případně světly. Tito neodpovědní lidé zdržují a ohrožují dopravu tam, kde moderní člověk tráví zaslouženou rekreaci typicky novodobým způsobem.

Nelze zásadně popřát sluchu těm zpátečnickým hlasům vytvořit parkoviště dole a na hřebeny dovolit cestu jen pěším či lyžařům. Naopak, nutno pro-

dloužit s dostavbou Labské velkobydly silnice ze Zlatého ná-

vrší až na Cestu česko-polského přátelství. Přátelství zmíněných dvou národů se jistě utuží daleko více, budou-li se na této cestě potkávat nejen turisté, ale i jejich vozidla. Proč ohrožovat lidi možností prochladnutí, jejich oběhové ústrojí námahou výstupu, když touto trasou z Míseček přes hřebeny do Špindlerova Mlýna se dostanou pohodlně autem za 30 minut a dobrý turista či lyžař se trmácí přes 3 hodiny.

Nutno uvítat projekt silnice pramen Labe, Labská bouda, Labský důl, Dívčí lávky, což umožní zřít sportovní podnik mezinárodního významu — rallye Labe — od pramene k ústí. U pramene Labe lze počítat s velkou automatickou čerpační stanicí (benzinu) a sráz podél Labského vodopádu bude překonán automobilovým patermosterem. Hydraulický a tedy velmi laciný pohon tohoto výtahu bude v dolní stanici spojen s automatickou umývárnu.auta zajedou pod vodopád, který spustí správce Labské boudy na troji krátké a dvoji dlou-

Děvčata jedna hezčí než druhá: běžecké družstvo ČSR se svým trenérem Honzlem: Grošojová, Neumannová, Hubáčová, Kofátková a Hnídková. Foto: A. Beranovský

hě zatroubení. Poplatek bude proti normálnímu dvojnásobný, protože posádka vozu bude moci zevnitř pozorovat jak vzácný přírodní úkaz vodopádu, tak vlastní očistu vozidla.

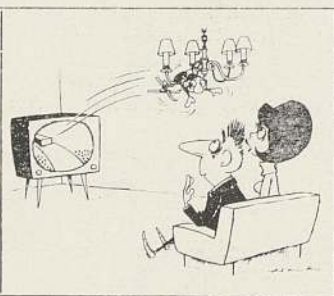
Také zimní formy motorizace se patřičně rozvinou. Labská a Luční bouda budou ideálními místy pro crossy sněžných scootrů, které tak naruší to tíživé bílé ticho. Rychlé sněhomobily dovolí kdykoliv zásobovat návštěvníky všech chat dením i nočním sortimentem. Vyjmí tak bohužel těžké pásáky a buldozery, které se nyní tak těžko prokousávají terénem a klečí. Člověk se totiž v jejich přítomnosti cítí jak za mlada na manévrech, ale pokroku nelze bránit. Aby se preventivně snížilo procento střetu sněžných vozidel, tzv. sněžná neohodovost, bude nutno s předstihem myslet na to, aby určité exponovanější cesty, údolí i svahy byly jednosměrné, např. z celé Luční hory bude možno jezdit jen dolů, zato na Studničnou pouze nahoru.

Lidé již nebudou toužit po lanovkách, protože lyžování bude přežitkem. Ušetříme tedy na jejich budování, což se již nyní perspektivně řeší. Např. lanovka na Medvědin ze Šp. Mlýna,

i když je dávno zanesena na mapách, se nestaví, zato stojí silnice na tento idylický vrcholek Krkonoš, což zase — z popochopitelných důvodů utajení — nevidíme na mapě.

Nechci nastínit všechny neutešené možnosti, nechme se překvapit. Faktem zůstává, že aspoň v Krkonoších již v brzkou předhonieme Ameriku a opěšalý zde bude ke svému prospěchu i prospěchu Krkonoš úplně zne-možněn. Bude možno opět vysadit v Krkonoších medvědy, na léto hnědé, na zimu bílé, aby barevně ladili. Budou motoristům nepoměrně méně nebezpeční než ztrěstěná vysoká a zajíci. I flora bude na tom lépe, protože nelze předpokládat, že za jízdy bude někdo trhat květiny, což se za chůze přímo nabízí.

Každý obyvatel většího města se musí s despektem dívat na parky ve svém městě. Je přirozené, že národní park, v tomto případě Krkonošský (a současně rezervace) musí mít přednost v rozvoji civilizace a motorizace před parky krajskými či dokonce městskými, ale přece jenom my Pražáci, obyvatelé hlavního města, těžko chápeme, proč třeba Stromovka či Petřínské sady mají tak málo pochopení pro pohodlí svých návštěvníků, proč nepouští auta, motocykly nebo aspoň mopedy za hranice své zeleně a nutí lidi, aby se tam po celodenní těžké práci pohybovali na vlastních nohách a tak se ještě více unavovali. Ale snad i zde jednou pochopí.

Beze slov.

IVAN ŽÍTEK

Dopisy čtenářů

Vážená redakcia,

lyžiarský oddiel TJ Spartak pri o. p. Chirana - ZZT, Stará Turá, má v rekreačnej oblasti Dubník I. v Starej Turej postavený lyžiarský vleč. Tak ako minulé roky, i teraz sa tešíme na sneh a hlavne preto, že môžeme lyžovať i v týždni po pracovnej dobe. K vleku sa ide zo Starej Turej peši 15 minút. Toto výhodné miesto s dobrou lyžovačkou je využitie hlavne v sobotu a v nedelu. V tieto dni máme i viac práce s úpravou svahu, čo robíme šlapaním pomocou lyží. A to je problém, pretože Vám píšem a prosíme o radu. Ako malý oddiel si nemôžeme dovoliť na úpravu svahu drahé zariadenie. Obraciam sa na Vás ako dlholetý odberteľ a čitateľ „Lyžarství“. V 12. čísle — december 1958 na str. 10 píše dr. Jaroslav Čturtěčka o snehovom valci na úpravu zjazdových tratí. Prosím, až je to možné, o zaslanie (oproti úhrade) podkladov (s popisom), podľa ktorých je možné zhotoviť snehový valec.

MARTIN HUDCOVIC,

Stará Turá, ul. SNP č. 89,
okres Trenčín

Výběr pro Sapporo

Japonsko už určilo první svůj výběr reprezentantů pro ZOH v Sapporu. Je to dokonalý tým tlumočnicků, kteří budou mít na starosti styk jednotlivých zahraničních výprav. Určeno bylo už víc než 500 osob a to s těmito znalostmi: 230 pro angličtinu; 40 pro francouzštinu; 98 pro němčinu; 45 pro ruštinu; 21 pro španělštinu; 1 pro italštinu; 2 pro švédštinu; 1 pro finštinu a 1 pro norštinu.

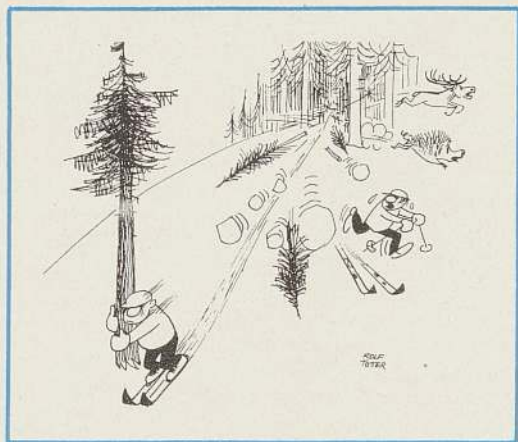
LYŽAŘSTVÍ

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Zástupce šéfredaktora tělovýchovných časopisů Alfréd Janeček. Vedoucí redaktor časopisu Jiří Nejedlo. Řídí redakční rada: M. Beran, předseda, B. Tvrzník, Fr. Lauer, ing. M. Chlouba a K. Eidlpes. Redakce: Praha-Karlín, Sokolovská 140. Telefon 82 92 65. Redakční uzávěrka: K 5. dni předchozího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Straž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Rozšiřuje Poštovní novinová služba. Cena 2,50 Kčs. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá pošta i doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS — ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Jindřišská 14, Praha 1. Uzávěrka tohoto čísla byla 6. listopadu 1971.

... a zákony lyžařského provozu budeš cítit:

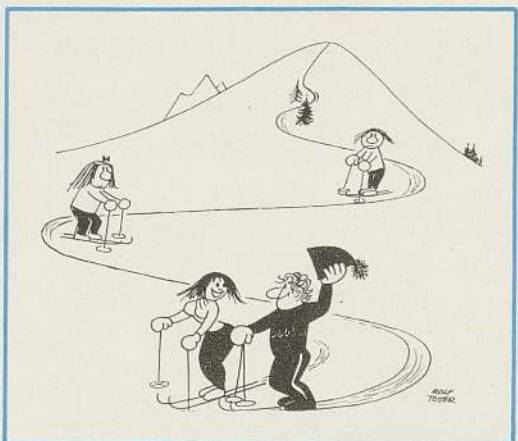
Sjíždíš-li, dbej se také nahoru

Nejezdí bezohledně, vždy měj kontrolu nad jízdou

Přední, pomalejší lyžař má přednost

Dej pozor na tvárný terén před sebou a jezdí na dohled

Nezdržuj se na nepřehledných nebo úzkých místech

*Takový paralelní slalom má mnoho cititelů
přetištěno se svolením fy TYROLIA*

Hladikova kamera objevovala první sniř na Krkonořich

**VRCHOLNÉ
LYŽAŘSKÉ SOUTĚŽE
ČSSR**

Datum	Místo	Druh závodu	Kategorie	Disciplíny
-------	-------	-------------	-----------	------------

BĚH

Dospělí a junioři:

15. 16. 1.	Sliač	CKZ — I. CL — I. VN	M, Ž	15, 5 km, štafety
		CKZ I. VN	Jl, Jky	10, 5 km
5. 6. 2.	Nové Město na Moravě	I. CL — II. VN	M, Ž	15, 30 km — 5, 10 km
		CKZ — II. VN	Jl, Jky	10 km — 5 km
19. 2.	Jizerské hory	M — ČSSR	M	50 km
24.-27. 2.	Jizerské hory	M — ČSSR	M, Ž	15, 30 — 10, 5 km, štafety
		P — ČSSR	Jl, Jky	10 — 5 km, štafety
4. 5. 3.	Mšeno nad Nisou	I. CL	M, Ž	15, 5 km, štafety
10.-12. 3.	Tatranský pohár	CKZ — mezinárodní	M, Ž	15, 30 km, 5, 10 km

Dorost:

8. 9. 1.	Rokytnice nad Jizerou	CKZ	H, D, ml. st.	2, 3, 5, 10 km, (2 závody)
3. 5. 3.	Orava	P — ČSSR	H, D, ml. st.	vše

SKOK

9. 1.	Liberec	CKZ — mezinárodní	M	P — 90 m
11. 1.	Špindlerův Mlýn	CKZ — mezinárodní	M	P — 72 m
22. 23. 1.	B. Bystrica + Štrbské pl.	Mezinárodní	M	P—90, P—90
19. 20. 2.	Liberec	M — ČSSR	M	P—70, P—90
9.-12. 3.	Tatranský pohár	CKZ — mezinárodní	M	P—70, P—90

SDRUŽENÝ ZÁVOD

1. 2. 1.	Harrachov	CKZ	M, Jl	
15. 16. 1.	Tanvald	M — ČSSR, mezinárodní	M	
		P — ČSSR	Jl	
11. 12. 3.	Tatranský pohár	CKZ — mezinárodní	M, Jl	
25. 26. 3.	Špindlerův Mlýn	CKZ	M, Jl	

SKOK A SDRUŽENÝ ZÁVOD

Dorostenci:

1. 2. 1.	Harrachov	CKZ	D ml. st.	sružený
29. 30. 1.	Tatranská Lomnica	CKZ	D ml. st.	skok, sružený
12. 13. 2.	Lomnice nad Popelkou	CKZ	D ml. st.	skok
18. 19. 3.	Harrachov	P — ČSSR	D ml. st.	skok, sružený

Datum	Místo	Druh závodu	Kategorie	Disciplíny
-------	-------	-------------	-----------	------------

SJEZD

Dospělí:

9. 9. 1.	Telnice, Chemička Ústí	CKZ — I. CL	M, Ž	2X slalom
16.-19. 1.	Rokytnice nad Jizerou LIAZ Jablonec	CKZ — I. CL	M, Ž	2X sjezd
22. 23. 1.	Vysoké Tatry	VCS (Evropský pohár)	M, Ž	slalom, obří slalom
18.-20. 2.	Špindlerův Mlýn Technika Brno	CKZ — I. CL	M, Ž	slalom, 2X obří slalom
10.-14. 3.	Chopok-sever Jasná, Liptovský Mikuláš	M — ČSSR	M, Ž	slalom, obří slalom, sjezd
15. 3.	Chopok-sever	CKZ — I. CL	M, Ž	sjezd

Dorost:

20.-23. 1.	Rokytnice nad Jizerou Spartak Rokytnice	CKZ	dci ml. st. dky ml. st.	2X sjezd
3. 5. 2.	Špindlerův Mlýn	Junior-kriterium	D	slalom, obří slalom
24.-27. 2.	Špindlerův Mlýn OV ČTO Trutnov	P — ČSSR	dci ml. st. dky ml. st.	slalom, obří slalom, sjezd
8. 9. 4.	Vysoké Tatry Start Kežmarok	CKZ	dci ml. st. dky ml. st.	slalom, obří slalom

Žactvo:

13. 16. 2.	Vrátná	Interkriterium	ž	slalom, obří slalom
18. 20. 2.	Říčky	Skikriterium	ž	slalom, obří slalom

Kalendář soutěží Svazu lyžařů ČSR

SKOK

Datum	Místo	Název, druh soutěže	Kat.	Pořadatel
28. 12.	Harrachov	KZ ČSR	D, ž	úsek skok
1. 1.	Harrachov	Pohár skláren	M, ž	J. Harrachov
8. 9. 1.	Vratislavice	PO Liberec a Jablonec	M, D, ž	Ještěd
9. 1.	Abertamy	PO Karlovy Vary	ž	Abertamy
9. 1.	Rožnov p. R.	PO Vsetín a veř.	ž	Rožnov p. R.
15. 1.	Šumperk	veř.	ž	L. Šumperk
15. 16. 1.	Harrachov	P Východočeského kraje	M, D,	
15. 16. 1.	Harrachov	KZ Východočeského kraje	ž	
15. 16. 1.	Rožnov p. R.	P Severomoravského kraje	M, D, ž	Rožnov
16. 1.	Písařov	PO Šumperk a veř.	M, D, ž	T. Písařov
16. 1.	Habartov	PO Sokolov	M, D, ž	B. Sokolov
22. 1.	Bohdíkov	veř.	ž	S. Bohdíkov
22. 23. 1.	Mšeno n. N.	KZ SK	M, D	J. Mšeno
22. 23. 1.	Machov	Štít Machova — KZ VČ kraje	M, D, ž	J. Machov
23. 1.	Kraslice	P Západočeského kraje	M, D, ž	T. Kraslice
23. 1.	Ostravice	náborový	ž	S. Ostravice
29. 1.	Nová Paka	KZ ČSR	ž	S. Nová Paka
30. 1.	Studeneč	KZ ČSR	ž	S. Studeneč
30. 1.	Zadov	veř.	M, D, ž	S. Stachy
30. 1.	Nové Město na Moravě	veř.	M	S. Nové Město na Moravě
5. 6. 2.	Frenštát + Nýdek	ČSR — SSR a KZ ČSR	ž	Frenštát + Třinec
5. 6. 2.	Rožnov p. R.	Pohár TJ Rožnov	D, ž	Rožnov
6. 2.	Dolní Bečva	Pohár Valašska	M, D	Dolní Bečva
8. 9. 2.	Štíty	PO Šumperk	ž	S. Štíty
12. 13. 2.	Lomnice n. P.	P ČSR	D	S. Lomnice n. P.
13. 2.	Ostravice	VC Bezkyd	M, D, ž	S. Ostravice
19. 2.	Štíty	veř.	M, D, ž	S. Štíty
19. 20. 2.	Vsetín	Zimní olympiáda mládeže	ž	OSL Vsetín
19. 20. 2.	Nové Město na Moravě	P JM kraje	D, ž	S. Nové Město na Moravě
20. 2.	Habartov	veř.	M, D, ž	B. Habartov
20. 2.	Zadov	VC Šumavanu	M, D, ž	Š. Vimperk
26. 27. 2.	Plavý	M ČSR	M	S. Tanvald
27. 28. 2.	Liberec	KZ SČ kraje	ž	Slávie Liberec
5. 3.	Harrachov	Krakonoš, KZ ČSR	M	J. Harrachov
11. 12. 3.	Albrechtice	P SČ kraje	M, D, ž	T. Albrechtice
12. 3.	Červenohorské sedlo	veřeř.	M, D	L. Šumperk
15. 16. 3.	Harrachov	P ČSR	ž	J. Harrachov

ZÁVOD SDRUŽENÝ

Datum	Místo	Název, druh soutěže	Kat.	Pořadatel
1. 2. 1.	Harrachov	KZ ČSR	ž	J. Harrachov
8. 9. 1.	Machov	KZ ČSR+P VČ kraje	D	J. Machov
8. 9. 1.	Vratislavice	PO Liberec, Jablonec	M, J, ž	Ještěd Liberec
8. 9. 1.	Abertamy	P ZČ kraje	ž	Abertamy
9. 1.	Rožnov p. R.	PO Vsetín a veř.	ž	Rožnov p. R.
15. 16. 1.	Tanvald	M ČSSR+M ČSR	M, J	Tanvald
15. 16. 1.	Nová Paka	KZ ČSR	ž	S. Nová Paka
15. 16. 1.	Rožnov p. R.	P SM kraje	M, D, ž	Rožnov p. R.
16. 1.	Písařov	PO Šumperk a veř.	M, D, ž	T. Písařov
22. 23. 1.	Tanvald	KZ ČSR	ž	S. Tanvald
22. 23. 1.	Mšeno n. N.	KZ SČ kraje	M, J, D	J. Mšeno
29. 30. 1.	Studenec	KZ ČSR+P VČ kraje	ž	S. Studenec
29. 30. 1.	Nové Město na Moravě	KZ ČSR	M, J	S. Nové Město
5. 6. 2.	Rožnov p. R.	Pohár TJ Rožnov — KZ ČSR	M, J, D	Rožnov p. R.
5. 6. 2.	Frenštát	ČSR — SSR	ž	MEZ Frenštát
8. 9. 2.	Štíty	PO Šumperk	ž	S. Štíty
12. 13. 2.	Lomnice nad Popelkou	P ČSR	D	S. Lomnice n. P.
19. 20. 2.	Liberec	KZ ČSR	ž	Sl. Liberec
19. 20. 2.	Nové Město na Moravě	P JM kraje	D	S. Nové Město na Moravě
27. 28. 2.	Liberec	KZ SČ kraje	ž	Slávie Liberec
4. 5. 3.	Nové Město v Kruš. hor.	KZ ČSR	M, J	B. Osek
11. 12. 3.	Albrechtice	P SČ kraje	M, J, D, ž	T. Albrechtice
18. 19. 3.	Harrachov	P ČSR	ž	J. Harrachov
25. 26. 3.	Špindlerův Mlýn	KZ ČSR	D, ž	S. Tanvald

BĚH

Datum	Místo	Název, druh soutěže	Kat.	Pořadatel
Prosinec	Jizerské hory	Náborový závod a veř.	vše	J. Mšeno
	Bedřichov	Zkrácené tratě	M, ž, D	SVS Liberec
	Jiřetín	Na prvním sněhu, veř.	D, ž	T. Jiřetín
18. 12.	Česká Třebová	Kritérium, veř.	vše	L. Česká Třebová
18. 19. 12.	Praděd	Memoriál P. Brlky, veř.	M, ž, D	Universita Brno
19. 12.	Šerlich	Štít Šerlichu, veř.	M, ž, D	OLS Ústí nad Orlicí
19. 12.	Richtrovky	Štít Richtrovek, veř.	M, ž	VŠ Praha+FTVS
19. 12.	Frenštát	Veřejný	D, ž	MEZ Frenštát
22. 12.	Česká Třebová	Kritérium, veř. - um. osvětlení	vše	L. Česká Třebová
26. 12.	Špindlerův Mlýn	První sníh, veř.	vše	SN ÚV ČSTV
26. 12.	Pustevny	PO Nový Jičín a veř., KZ SM	vše	MEZ Frenštát
27. 12.	Nové Město na Moravě	Přebor S. Nové Město, veř.	vše	S. Nové Město na Moravě
30. 12.	Frenštát	Kritérium, veř.	M, ž, D	MEZ Frenštát
30. 12.	Kubova Huť	Náborový a veř.	D, ž	ČZ Strakonice
31. 12.	Vrchlabí	Kritérium, veř.	vše	ÚLZ Vrchlabí
31. 12.	Modrava	Kontr. závod JČ kraje	M, ž, J	ČZ Strakonice
31. 12.	Nové Město na Moravě	Silvestrovské kritérium, veř.	vše	S. Nové Město na Moravě
1. 1.	Rychnov n. N.	PO Jablonec a veř.	D, ž	Spartak Rychnov n. N.
2. 1.	Adolfov	PO Ústí n. L. a veř.	vše	RH Ústí nad Labem
2. 1.	Horní Branná	Hornobránská lyže, veř., štafety, P VČ kraje	M, ž, D	S. Horní Branná
2. 1.	Česká Třebová	Veřejný	D, ž	Lokomotiva Česká Třebová
2. 1.	Lípno	PO Č. Budějovice a Č. Krumlov	vše	Motor České Budějovice
2. 1.	Kubova Huť	KZ JČ kraje a veř.	D, ž	ČZ Strakonice
2. 1.	Žďár nad Sázavou	Žďárská patnáctka, veř.	vše	ŽĐAS Žďár nad Sázavou
2. 1.	Dolní Lomná	PO Frýdek-Místek a veř.	vše	S. Dolní Lomná
2. 1.	Karlovy	Mem. ing. Malkrába, veř.	M, ž, D	Ostroj Opava
2. 1.	Kněhyně	KZ SM kraje, veř.	ž	S. Kněhyně
8. 1.	Machov	PO a veř.	M, ž, D	VEBA Machov
8. 1.	Žamberk	Zámeckým parkem, veř.	vše	S. Žamberk

Datum	Místo	Název, druh soutěže	Kat.	Pořadatel
8. 1.	Zdíkov	Zdíkov. samoty, PO Prachatic, veř.	vše	S. Zdíkov
8. 1.	Tesák	PO Přerov a veř.	vše	OLS Přerov
8. 1.	Útěchov	Liga JM kraje a veř.	J, D, ž	Start Brno
8. 9. 1.	Rokytnice nad Jizerou	KZ ČSR a veř., CKZ, liga	D	Sp. Rokytnice
8. 9. 1.	Vrchlabí	Pohár AZV, II. liga, veř., nom.	M, Ž	Autoškoda Vrchlabí
8. 9. 1.	Svratka	II. liga (Morava) a veř., nom.	M, Ž	Spartak Svratka
8. 9. 1.	Harrachov	Čertova pláň, div. a veř.	M, Ž	Slávie Zdravotník
8. 9. 1.	Špičák	Napříč Šumavou, veř.	vše	Lokomotiva Plzeň
9. 1.	Nové Město v Kruš. horách	KZ SC kraje, veř.	ž	Baník Osek
9. 1.	Jihlava	Liga JM kraje a veř.	D, ž	Dynamo Jihlava
9. 1.	Rožnov	PO Vsetín a veř.	ž	TJ Rožnov
9. 1.	Štítý	PO Šumperk a veř.	ž	S. Štítý
15. 1.	Bedřichov	KZ SC kraje a veř.	ž	SVŠ Liberec
15. 1.	Trutnov	Trutnovská patnáctka, P VČ kraje, div., veř.	vše	Lokomotiva Trutnov
15. 1.	Hlinsko	PO a veř.	vše	Sp. Hlinsko
15. 1.	Česká Třebová	PO a veř.	D, ž	Lokomotiva Česká Třebová
15. 1.	Radňovice	Liga JM kraje žactva 2. kolo ligy mládeže, veř.	D, ž	TJ Radňovice
15. 16. 1.	Mšeno	P SC kraje a veř.	D	Jiskra Mšeno
15. 16. 1.	Boží Dar	Stít Krušných hor, veř.	vše	Slovan Karlovy Vary
15. 16. 1.	Třeštk	Dufkiv memoriál, div., veř.	M, Ž	Jiskra Otrokovice
16. 1.	Bobí louky	Cena zotav. ÚRO, MP, div., veř.	M, Ž, D	Slávie ÚRO Žižkov
16. 1.	Zadov	Stašská patnáctka, PO Strakonice, KZ JČ kraje	vše	S. Stachy
16. 1.	Hořice	Jihomor. liga žactva, veř.	D, ž	Metra Blansko
16. 1.	Čeřínek	Jihlavská patnáctka, veř.	vše	Dynamo Jihlava
16. 1.	Rožnov	PSM kraje a veř.	vše	TJ Rožnov
18. 19. 1.	Nové Město na Moravě	Oblastní přeb. VŠ	M, Ž	Universita Brno
19. 20. 1.	Churáňov	Oblastní přeb. VŠ, vys. liga	M, Ž	VSŽ Suchdol
22. 1.	Bedřichov	Šátek Textilany, veř., liga SC	M, Ž, D	Textilana Liberec
22. 1.	Police n. M.	Cena Police, KP, div., veř.	M, Ž, D	Sp. Police n. M.
22. 1.	Jičín	Cena Prachovských skal, veř.	vše	TJ Jičín
22. 1.	Pohořany	PO Olomouc a veř.	ž	TJ Pohořany
22. 23. 1.	Capartice	Domažlic. 30 km, II. liga A	M, Ž	J. Domažlice
22. 23. 1.	Česká Třebová	II. liga B, veř.	M, Ž	Lokomotiva Česká Třebová
22. 23. 1.	Mšeno	P SC kraje a veř.	ž	J. Mšeno
23. 1.	Bedřichov	Vratislav. kob., liga SC, veř.	M, Ž, D	J. Vratislavice
23. 1.	Podousí	Mem. Valička, liga JM, veř.	D, ž	S. Vyškov
23. 1.	Nýdek	Veřejný	ž	S. Nýdek
28. 29. 1.	Vsetín	Zimní olympiáda mládeže, veř.	D, ž	Vsetín
29. 1.	Nová Ves	Veřejný	ž	S. Nová Ves n. M.
29. 1.	Číčov	Mem. O. Pokorného, PO Třebíč	vše	TJ Třebíč
29. 30. 1.	Svratka	KZ, dor. liga, P SM	D	Sp. Svratka
29. 30. 1.	Nové Město	P JM kraje a veř.	ž	S. Nové Město na Moravě
29. 30. 1.	Zadov	P JČ kraje a veř.	vše	OSL Prachatic
29. 30. 1.	Abertamy	Stít Abertam, veř.	ž	RZ Abertamy
29. 30. 1.	Mariánské Lázně	Kolem pramenů, veř.	M, Ž, D	Sn. Mariánské Lázně
30. 1.	Čeladná	Veřejný	ž	S. Čeladná
30. 1.	Karlovice	Mem. J. Tomšů, KZ SM, veř.	M, Ž, D	SKI Velké Karlovice
30. 1.	Beskydy	Sedměsátka, veř.	M, Ž	VP Lískovec
30. 1.	Bedřichov	Mem. expedice Peru, 50 km, veř.	M, Ž	Liberec, horol.
5. 6. 2.	Nové Město na Moravě	Zlatá lyže M, ČSR, nom. na M ČSR	M, Ž, J	S. Nové Město na Moravě
5. 6. 2.	Adolfov	Telnická patnáctka, veř.	M, Ž, J, D	RH Ústí nad Labem
5. 6. 2.	Haltrava	Haltravou, veř.	M, Ž, J, D	S. Díly
5. 6. 2.	Rožnov	Pohár TJ, veř.	M, Ž, D	TJ Rožnov
6. 2.	Jedlí	KZ SM kraje, veř.	M, Ž, D	S. Jedlí
6. 7. 2.	Špičák	P ČSR	ž	RH Plzeň
9. 10. 2.	Špičák	P ČSR	D	RH Plzeň
12. 2.	Držkov	Veřejný	D, ž	J. Držkov
12. 2.	Zdíkov	Okr. ol. mládeže	ž	OLS Prachatic
12. 2.	Vrbno	KZ SM kraje, veř.	ž	S. Vrbno p. P.
12. 13. 2.	Špičák	M dosp. a P juniorů ČSR	M, Ž, J	RH Plzeň
12. 13. 2.	Adolfov	Veřejný	ž	RH Ústí n. L.

Datum	Místo	Název, druh soutěže	Kat.	Pořadatel
12. 13. 2.	Pernink	Perninské běhy, veř.	vše	S. Pernink
12. 13. 2.	Přimda	Veřejný	M, Ž, D	T. Přimda
13. 2.	Pecka	Harantův okruh, veř.	vše	J. Pecka
13. 2.	Nové Město na Moravě	Párkové závody, veř.	Ž	Nové Město na Moravě
13. 2.	Moravský Beroun	Veřejný	D ml., Ž	Gr. Moravský Beroun
13. 2.	Bruntál	Pohár MNV, veř.	M, Ž, D	Sj. Bruntál
13. 2.	Horní Bečva	100 let Valašského Meziříčí, veř.	M, Ž, D	TJ Valašské Meziříčí
13. 2.	Veřovice	Memoriál Černocho, veř.	Ž	S. Veřovice
16. 17. 2.	Jilemnice	VŠ liga	M, Ž	Slávie MFF Praha
19. 2.	Lučany	Lučanský pohár, veř.	D, Ž	J. Lučany
19. 2.	Jedlová	Veřejný	D, Ž	S. Varnsdorf
19. 2.	Trutnov	Štafety, KP, veř.	D, Ž	L. Trutnov
19. 2.	Špičák	Zlatá lyže Šumavy, veř.	vše	Sj. Plzeň
19. 2.	Bruntál	Pohár 25. února, veř.	Ž	Sj. Bruntál
19. 20. 2.	Horní Míšečky	Přes 3 kopce, div., veř., (štaf. 30, 10)	M, Ž, D	Vršovice 1870
19. 20. 2.	Herálec	Devět skal, P JM kraje, veř.	M, Ž, J	S. Herálec
20. 2.	Jedlová	Veřejný	M, Ž, J	S. Varnsdorf
20. 2.	Malé Svatoňovice	Schejbalův mem., štaf., veř.	vše	S. M. Svatoňovice
20. 2.	Špičák	Pohár RH, veř.	M, Ž, D	RH Plzeň
20. 2.	Rýmařov	Třícítka, veř.	M, Ž	J. Rýmařov
20. 2.	Vsetín	Mitkův memoriál, veř.	M, Ž, D	Z. Vsetín
20. 2.	Jeseníky	Kraj. olympiáda mládeže, veř.	Ž	
22. 23. 2.	Rýmařov	PO Bruntál a Opava, veř.	M, Ž, D	J. Rýmařov
26. 2.	Zlatá Olešnice	PO Jablonec, štaf., veř.	D, Ž	S. Zlatá Olešnice
26. 2.	Jičín	Prachovská padesátka, KP, veř.	M	TJ Jičín
26. 2.	Nové Město na Moravě	Mzm. Zd. Mandyse, SM liga, veř.	D, Ž	Nové Město na Moravě
26. 2.	Břidličná	Hutnická vložka, veř.	vše	K. Břidličná
26. 2.	Velké Karlovice	Veřejný	Ž	SKI Velké Karlovice
26. 27. 2.	Adolfov	Okresní kolo SHM	vše	RH Ústí nad Labem
26. 27. 2.	Podouší	Hrnův memoriál, div., veř.	M, Ž	S. Vyskov
27. 2.	Nejdek	Nejdecká stezka, veř.	vše	J. Nejdek
27. 2.	Útěchov	Propagační, veř.	Ž	Start Brno
27. 2.	Kněhyně	Veřejný	Ž	S. Kněhyně
27. 2.	Velký Polom	Třícítka, P SM kraje, veř.	M, Ž, D	TJ Doubrava
27. 2.	Jeseníky	Krajská olympiáda	D	
28. 2.-3. 3.	Harrachov	Akad. mistrovství ČSR	M, Ž	Stav. fakulta
4. 5. 3.	Harrachov	II. liga A, veř.	M, Ž	Stav. fakulta
4. 5. 3.	Pústevny	Šrubařův memoriál, veř., II. liga B, P SM kraje, št.	M, Ž	MEZ Frenštát
4. 5. 3.	Štíty	Div. a veř.	M, Ž	S. Štíty
8. 9. 3.	Mariánská	Liga VŠ	M, Ž	Slávie VŠCHT
11. 3.	Pomezní boudy	Krakonošův štít, div., veř.	vše	RH Pardubice
11. 12. 3.	Abertamy	Štafety míru, veř.	vše	RZ Abertamy
11. 12. 3.	Domažlice	Šumavské hvozdy, veř.	M, Ž, D	J. Domažlice
11. 12. 3.	Tři Studně	JM liga, finále, veř.	Ž	TJ Tři Studně
12. 3.	Zadov	Jarní běh, veř.	vše	S. Stachy
12. 3.	Tři Studně	Štafety, veř.	vše	TJ Tři Studně
12. 3.	Čeříněk	Poslední stopa, veř.	vše	Dynamo Jihlava
12. 3.	Praděd	Seniorská 15 km, veř.	M, Ž	Mor. Mariánské Údolí
12. 3.	Kněhyně	Přebor Bečvy, veř.	Ž	TJ Rožnov
18. 19. 3.	Jilemnice	KZ, dor. liga, veř.	D	Ski Jilemnice
18. 3.	Velké Hamry II	PO Jablonec, veř.	M, Ž, D	S. Velké Hamry
18. 3.	Domašov	50 km akademiků, veř.	M, Ž	Universita Brno
19. 3.	Kubova Huť	Boubín. štafety, veř., P JČ kraje	vše	ČZ Strakonice
19. 3.	Boží Dar	Karlův běh, veř.	M, Ž, D	Sn. Karlovy Vary
19. 3.	Špindlerův Mlýn	Po hřebenech, 70, 25 km	M, Ž	Sl. ÚV ČSTV
25. 3.	Plavy	Veřejný	D, Ž	SEBA Tanvald
25. 3.	Přebuz	Kolem Přebuze, veř.	M, Ž	RH Sokolov
25. 26. 3.	Adolfov	Veřejný	vše	RH Ústí nad Labem
26. 3.	Nové Hutě	Jarní běh, veř.	vše	Hraničář Nové Hutě
26. 3.	Dvoračky	Memoriál kpt. Jaroše, veř.	M, Ž, D	Mladá Boleslav

SJEZDOVÉ DISCIPLÍNY

Datum	Místo	Název, druh soutěže	Kat.	Pořadatel
26. 12.	Špičák (Šumava)	Vánoční slalom, veř.	M, D	TJ Klatovy
1. 2. 1.	Klínky	Štít, liga SČ, os	Ž	CHZ Litvínov
8. 9. 1.	Klínovec	Svazový KZ, s, os	ž	VTŽ Chomutov
8. 1.	Ondřejník	Náborový, veř., s, os	ž	TJ Frýdlant
8. 1.	Veřovice	Veřejný, s	ž	TJ Veřovice
8. 1.	Soláň	Slalom mládeže, s	ž	T. Studénka
8. 9. 1.	Červenohorské sedlo	PO Šumperk, veř., s, os	M, D, ž	L. Šumperk
8. 9. 1.	Severák	Liga SČ, KZ, s	D	Bižuterie Jablonec
8. 9. 1.	Jáchymov	P ZČ, s	D	Jáchymov
8. 9. 1.	Kleť	KZ JČ, s, os	M, ž, D, ž	PS České Budějovice
14. 16. 1.	Bouřňák	P SČ, liga SČ, vše	ž	L. Teplice
15. 1.	Ostravice	P Ostravy, veř., s	ž	Hutní montáže
15. 1.	Jeseník	PO Šumperk, veř., s, sj	ž	Řet. Česká Ves
15. 16. 1.	Gruň	Veřejný, s, os	ž	Dolní Benešov
15. 16. 1.	Srní	KZ ZČ, s	ž	ZČE Plzeň
15. 16. 1.	Deštná	Svazový KZ, s	D	Nové Město nad Metují
15. 16. 1.	Mikulčín vrch	Veřejný, s, os	ž	Sl. Uherské Hradiště
16. 1.	Soláň	PO Vsetín, veř., s	ž	TJ Rožnov
16. 1.	Dolní Bečva	Memoriál Kulišťáka, s	ž	Dolní Bečva
16. 1.	Horní Bečva	PO Přerov, s, os	M, ž, D, ž	Přerovské strojírny
16. 1.	Špičák	Par. slalom, veř., s	M, D	TJ Klatovy
16. 1.	Konečná - Bílá	Malá valaška, s	ž	Bezkyd Bílá
16. 12. 1.	Špindlerův Mlýn	Div. A, liga VŠ, sj	M, ž	Slávie Ekonom.
20. 23. 1.	Špindlerův Mlýn	II. liga dr. Čechy, sj	M, ž	Slávie Ekonom.
22. 23. 1.	Pec pod Sněžkou	Svazový KZ, sj	ž	Pec pod Sněžkou
22. 23. 1.	Kubova Huť	P JČ, s	M, ž, D, ž	Sp. Strakonice
22. 23. 1.	Špičák	P ZČ, sj	D	Sj. Plzeň
22. 23. 1.	Řeka	II. liga dr. Morava, os	M, ž	Sl. Havířov
22. 23. 1.	Radhošť	Závod družstev, s, os	D	TJ Rožnov
22. 23. 1.	Vrbno	PO Bruntál, veř., vše	M, ž	S. Vrbno
23. 27. 1.	Špindlerův Mlýn	Obl. P vysokých škol, vše	M, ž	Slávie FTVS
23. 1.	Ondřejník	Velká cena, veř., s	D	TJ Frýdlant
23. 1.	Dolní Lomná	Hornická přílba, veř., os	ž	ČSA Karviná
23. 1.	Vsetín	Štít, veř., s	D, ž	TJ Vsetín
24. 26. 1.	Karlovy	P vysokých škol Morava	M, ž	UP Olomouc
28. 29. 1.	Vsetín	Obl. ml., veř., s	D, ž	OLS Vsetín
28. 29. 1.	Herlíkovice	Svazový KZ, os	D	Sp. Vrchlabí
29. 30. 1.	Javorníky	Vsadkový pohár, div. F, s, os	M, ž	MEZ Vsetín
29. 1.	Kopřivnice	Memoriál F. Knebla, veř., os	ž	T. Kopřivnice
29. 1.	Velký Polom	III. kolo SHM, veř., s,	ž	Sl. Ostrava
29. 30. 1.	Karlovy	PO Opava, veř., s, os	M, ž, D, ž	Ostroj Opava
29. 30. 1.	Rokytnice	Div. B, os	M, ž	AZNP Mladá Boleslav
29. 30. 1.	Jánské Lázně	Div. E, sj	M, ž	S. Jánské Lázně
29. 30. 1.	Jáchymov	Div. C, sj	M, ž	TJ Jáchymov
29. 30. 1.	Ještěd	Ještěd. poh. liga SČ, sj, os	ž	Textilana Liberec
29. 30. 1.	Chocholka	P VČ, sj	ž	S. Stará Paka
29. 30. 1.	Nové Hamry	KZ ZČ, s, os	ž	Nové Hamry
29. 30. 1.	Karlovy	Oblast. závod žactva, s, os	ž	OP Prostějov
30. 1.	Horní Bečva	Tel. baňka, veř., s	ž	Valašské Mezíříčí
30. 1.	Skalky	Veřejný, s	ž	Nový Jičín
30. 1.-2. 2.	Špindlerův Mlýn	P ČSR, s, sj	D	Sl. ČSR
3. 5. 2.	Špindlerův Mlýn	Krit. jun., mez., s, os	D	Sl. ČSR

Datum	Místo	Název, druh soutěže	Kat.	Pořadatel
5. 6. 2.	Bouřňák	II. liga (Čechy), s	M, Ž	L. Teplice
5. 6. 2.	Špičák na Šumavě	Div. C, os	M, Ž	Sj. Plzeň
5. 6. 2.	Klíny	Div. D, P SČ, s	M, Ž	CHZ Litvínov
5. 6. 2.	Špindlerův Mlýn	Div. E, P VČ, s	M, Ž	T. Pardubice
5. 6. 2.	Žacléř	P VČ, s, os	ž	B. Žacléř
5. 2.	Jeseník	Čen. žel., veř., os	ž	Řet. Česká Ves
5. 6. 2.	Pustevny	P SM, s, os	M, Ž	B. Ostrava
5. 6. 2.	Mandlová hora	Liga SČ, s, os	ž	S. Frýdštejn
5. 6. 2.	U křížku	Liga SČ, s, os	D	TJ Desná
5. 6. 2.	Kleť	Vločka, veřejný, s, os	M, Ž, D, ž	PS České Budějovice
5. 6. 2.	Mariánské Lázně	KZ ZČ, s	ž	TJ Mariánské Lázně
5. 6. 2.	Mik. vrch	P JM, s, os	D	Sp. Uherský Brod
5. 6. 2.	Javorína	P JM, s, os	ž	Sl. Uherské Hradiště
6. 2.	Soláň	Veřejný, s	D	TJ Studénka
6. 9. 2.	Špindlerův Mlýn	P, KU, liga VŠ, s, os	M, Ž	Slávie — hum.
9. 10. 2.	Špindlerův Mlýn	Div. A, s, os	M, Ž	Slávie FTVS
12. 13. 2.	Špindlerův Mlýn	Div. B, středoč., sj	M, Ž	Sn. ÚV ČSTV
12. 13. 2.	Kleť	P JČ, os	M, Ž, D, ž	Motor České Budějovice
12. 13. 2.	Popelnice	Div. D, P SČ, os	M, Ž	SEBA Tanvald
12. 13. 2.	Pec	Div. E, P VČ, os	M, Ž, D	L. Trutnov
12. 13. 2.	Jáchymov	P ZČ, s, os	ž	TJ Jáchymov
12. 13. 1.	Špičák na Šumavě	P ZČ, os	D	TJ Špičák
12. 13. 2.	Prácheň	Liga SČ, s, os	ž	SZ Česká Lípa
12. 13. 2.	Klínovec	P SČ, liga SČ, s, os	D	VTŽ Chomutov
12. 13. 2.	Karlov	P SM, s, os	ž	Ostroj Opava
12. 13. 2.	Bílá	P SM, s, os	D	VŽKG Ostrava
12. 13. 2.	Červenohorské sedlo	Obl. div., s, os	M, Ž	KV Brno
13. 18. 2.	Špindlerův Mlýn	Ak. mistr., mez., vše	M, Ž	KTV — fak. hum.
16. 2.	Podštát	Okresní kolo SHM, veř., sj	ž	Sig. Hranice
18. 20. 2.	Mik. vrch	Svazový KZ, s, os	D	Sp. Uherský Brod
19. 20. 2.	Špičák	P ZČ, sj	ž	TJ Špičák
19. 20. 2.	Jáchymov	P ZČ, os	M, Ž	Jáchymov
19. 2.	Gruň	Mem. E. Stuchlíka, os	M, Ž, D	Dolní Benešov
19. 20. 2.	Karlov	PO Olomouc, veř., s, os	M, Ž, D, ž	OSL Olomouc
20. 2.	Soláň	Veřejný, s	D, ž	TJ Rožnov
20. 2.	Ondřejník	Mem. Krompolce, veř., s	M, Ž	TJ Frýdlant
20. 2.	Čeladná	Kraj. olympiáda mládeže, veř., s	ž	Svaz lyžařů SM
26. 2.	Pálkovic	Malá Ondrášova cena, s	ž	Frýdek-Místek
26. 27. 2.	Loučná	Okres. SHM, veř., s	ž	OSL Šumperk
26. 27. 2.	Karlov	Cena Opavy, s, os	D	TJ Os. Opava
26. 27. 2.	Velké Karlovice	Veřejný, s	ž	SKI Turist
26. 27. 2.	Javoří důl	Div. B, s	M, Ž	SONP Kladno
26. 27. 2.	Špičák v Jíz. horách	Div. D, P SČ, sj	M, Ž	Bižuterie Jablonec
26. 27. 2.	Špičák na Šumavě	Div. C, sj	M, Ž	RH Sušice
26. 27. 2.	Hartmanice	KZ JČ, sj, os	ž	D. Sušice
26. 27. 2.	Pyšná	Štít Jírkova, sj, os	ž	VJS Jirkov
26. 27. 2.	Špindlerův Mlýn	KZ VČ, s	ž	T. Pardubice
26. 27. 2.	Karlov	Div. F, s, os	M, Ž	OP Prostějov
27. 2.	Bílá	Sl. mládeže, os	ž	VŽKG Ostrava
27. 2.	Dolní Bečva	Mem. H. Košenovský, os	M, Ž, D	J. Dolní Bečva
27. 2.	Konečná	Zboj. val., s	M, Ž, D	Bezkyd Bílá

Datum	Místo	Název, druh soutěže	Kat.	Pořadatel
28. 2. 3. 3.	Klínovec	Mistrovství ČSR, vše	M, Ž	VTŽ Chomutov
4. 5. 3.	Ještěd	II. liga dr. Čechy, os	M, Ž	Ještěd Liberec
4. 5. 3.	Červenohorské sedlo	II. liga dr. Morava, s	M, Ž	Technika Brno
4. 5. 3.	Spíčák na Šumavě	Velká cena, veř., s	M, Ž	VŠ Plzeň
4. 3.	Prkenný Důl	Mem. A. Poláka, veř., os	M, Ž	B. Žacléř
4. 5. 3.	Špindlerův Mlýn	P VČ, s	D	
4. 5. 3.	Boubín	Velké ceny, veř., s, os	M, Ž, D, ž	Sp. Strakonice
4. 5. 3.	Lysá hora	Mem. L. Mišurce, s, os	D	Frýdek-Místek
4. 5. 3.	Velká Javořina	P JM, sj	ž	Sl. Uherské Hradiště
5. 3.	Javorníky	Vsadský poh., s	ž	MEZ Vsetín
5. 7. 3.	Javoří důl	Liga VŠ, s, os	M, Ž	Slávie VŠZ Praha
8. 9. 3.	Javoří důl	Div. A, MV Praha, s, os	M, Ž	Slávie VŠZ Praha
10. 12. 3.	Ještěd	P dor. dr. ČSR, s, os	D	Ještěd Liberec
11. 3.	Strážné	MNV Strážné, veř., s	ž	KRNAP Strážné
12. 3.	Spíčák na Šumavě	Jarní slalom, veř., s	M, Ž, D	TJ Klatovy
10. 12. 3.	Kohútka	ČSR—SSR, s, os	ž	TJ Gottwaldov
19. 21. 3.	Jař. vrch	P ČSR, s, os	ž	TŽ Třinec
18. 19. 3.	Kohútka	II. liga Morava	M, Ž	TJ Gottwaldov
18. 3.	Pustevny	Cena Pusteven, s	D	MEZ Frenštát
18. 19. 3.	Nové Hamry	Veřejný, s	D	Nové Hamry
19. 3.	Pustevny	Kah. banka, veř., os	M, Ž	B. Ostrava
19. 3.	Rokytnice	Veřejný, os	D, ž	Sp. Rokytnice
25. 26. 3.	Lysá hora	Ond. cena, div. F, s, os	M, Ž	Frýdek-Místek
25. 26. 3.	Klínovec	P ZČ, s - Štít Klínovce	M, Ž	PS Karlovy Vary
26. 3.	Velký Polom	Jarní, veř., s	M, Ž, D	TJ Doubrava
26. 3.	Špindlerův Mlýn	KZ VČ, os	ž	Sn. Špindlerův Mlýn
8. 9. 4.	Praděd	Veřejný, s, os	ž	Ostr. Opava
30. 4.	Boubín	Jarní, veř., s	D, ž	Sp. Strakonice
6. 5.	Modrý důl	Cena KRNAP, veř., os	D, ž	KRNAP Strážné

Vysvětlivky: M ČSSR (mistrovství republiky), P ČSSR (přebor juniorů), CKZ (celost. kval. závod), VN (výběrový nominační závod), I. CL (I. celostátní liga), KZ (kvalifikační závod), P (přebor), PO (přebor okresu), div. (divize), SČ, ZČ, VČ, JČ, SM, JM (zkratky krajů), s (slalom), os (obří slalom), sj (sjezd), M (muži), Ž (ženy), D (dorost), ž (žactvo). Tučně vysazeno (závod celostátního významu nebo národní soutěž).

Kalendár pretekov Slovenského lyžiarskeho zväzu

BEH

Dátum	Miesto	Názov, druh pretekov	Kat.	Poriadateľ
26. 12.	Štrbské pleso	Ver.	vše	ČH Vysoké Tatry
2. 1.	Štrbské pleso	Ver.	vše	Sn. Smokovec
8. 9. 1.	Vršatec	SKP, SL, SLD, OKP, LLŽ - z	M, Ž, J, ž	Dubnica
8. 1.	Dolný Kubín	OKP, LLŽ - s	ž	Dolný Kubín
9. 1.	Podkonice	OKP, LLŽ - z	ž	T. Podkonice
9. 1.	Smokovec	OKP, LLŽ - j	ž	Sn. Smokovec
16. 1.	Závažná Poruba	OKP, LLŽ - s	ž	P. Závažná Poruba
16. 1.	Trenčín	Ver. (Memoriál gen. Goliana)	vše	TJ Trenčín
16. 1.	Gerlachov	Ver. (Memoriál padlých)	vše	D. Gerlachov
22. 1.	Svit	Ver. (Cena Iskry)	M, Ž, D	I. Svit
23. 1.	Závažná Poruba	SKP, SL, SLD	vše	P. Závažná Poruba
23. 1.	Turčianske Teplice	Ver., OKP, LLŽ - j	vše+ž	B. Trenčianske Teplice
23. 1.	Tatranská Lomnica	OKP, LLŽ - j	ž	T. Tatranská Lomnica
23. 1.	Dolany	Ver., OKP, LLŽ - z	vše+ž	Druž. Dolany
23. 1.	Myjava	Ver.	vše	Sp. Myjava
29. 1.	Hybe	OKP, LLŽ - s	ž	Druž. Hybe
29. 1.	Vyhne	OKP, LLŽ - j	ž	B. Vyhne
29. 1.	Prešov	OKP, LLŽ - v	ž	Št. Prešov
29. 1.	Skycov	OKP, LLŽ - z	ž	Druž. Skycov
29. 1.	Kúp. Kováčová	Ver. (Memoriál hrdinov SNP)	vše	Pr. Kováčová
29. 1.	Kúp. Borda	Ver. (Poh. Drag. hrdinov)	vše	Sj. Sečovice
30. 1.	Košice	SKP-SL, SLD, (Štít Košíc)	vše	VŠT Košice
30. 1.	Vyhne	Ver. (Trubanov memoriál)	vše	B. Vyhne
5. 6. 2.	Svit	Cena kamaráta (finále)	ž	I. Svit
6. 2.	Mlynky	Ver. (P. Slov. rudohoria)	vše	B. Mlynky
6. 2.	Podkonice	Ver. (Podkonická päfnástka)	vše	T. Podkonice
12. 13. 2.	Kremnica	SKP-SL, SLD (VC Kremnice)	vše	TJ Kremnica
19. 2.	Zlaté Moravce	Ver. (P. Calex)	vše	Calex Zlaté Moravce
19. 20. 2.	Králiky	SKP-LLŽ (majstrovstvá SSR)	vše	Dukla Banská Bystrica
20. 2.	Banská Štiavnica	Ver. (Biela stuba), štaf.	M, Ž, D	Banská Štiavnica
27. 2.	Chvojnica	Ver. (Cena CHZWP Nováky)	D, ž	I. Nováky
27. 2.	Donovaly	Ver. (Memoriál Mídrjakov)	vše+ž	T. Harmanec
5. 3.	Čingov	Ver. (Pohár kpt. Nálepku)	M	L. Spišská Nová Ves
18. 3.	Králiky	Ver. (Memoriál ing. Zátareckého)	vše	Dukla Banská Bystrica
19. 3.	Nízke Tatry	SKP-SL, SLD	vše	K. Liptovský Hrádok
25. 26. 3.	Tatranská Lomnica	SKP-SL, SLD (majstr. SSR)	vše	Tatranská Lomnica
2. 4.	Štrbské Pleso	Ver. (Memoriál hrdinov SNP)	vše	ČH Vysoké Tatry

SKOK

Dátum	Miesto	Názov, druh pretekov	Kat.	Poriadateľ
19. 12.	Štrbské Pleso	CKP-VN	M, J	ČH Vysoké Tatry
26. 28. 12.	Štrbské Pleso	CKP (ev. kr. jun.)	J	ČH Vysoké Tatry
31. 12.	Králiky	SKP-SLD, LLŽ (Silvestr. cena)	M, J, D, Ž	S. Králiky
16. 1.	Selce	SKP-SLD, LLŽ	D, Ž	Druž. Selce
23. 1.	Banská Bystrica	Štít FV (M-FIS)	M, J	Dukla Banská Bystrica
30. 1.	Tatranská Lomnica	SKP-SLD, LLŽ	D, Ž	Tatran Tatranská Lomnica
5. 6. 2.	Štrbské Pleso	SKP (majstrov. SSR)	M, J	ČH Vysoké Tatry
5. 6. 2.	Frenštát	Stretnutie ČSR—SSR	Ž	Frenštát
19. 20. 2.	Banská Bystrica	SKP-SLD, LLŽ	D, Ž	Dukla Banská Bystrica
27. 2.	Kremnica	SKP-SLD, LLŽ	D, Ž	TJ Kremnica
4. 3.	Králiky	SKP	M, J	S. Králiky
2. 4.	Králiky	SKP	M, J	Dukla Banská Bystrica
3. 9.	Banská Bystrica	SKP-SLD, LLŽ	D, Ž	Dukla Banská Bystrica
24. 9.	Banská Bystrica	SKP-SLD, LLŽ	D, Ž	Dukla Banská Bystrica
15. 10.	Banská Bystrica	SKP-SLD, LLŽ	D, Ž	Dukla Banská Bystrica

ZÁVOD ZDRUŽENÝ

15. 16. 1.	Selce	SKP	D, Ž	Druž. Selce
29. 30. 1.	Tatranská Lomnica	CKP, SKP	D, Ž	Tatran Tatranská Lomnica
26. 27. 2.	Kremnica	SKP (majstr. SSR)	D, Ž	TJ Kremnica

ZJAZDOVÉ PRETEKY

31. 12.	Hrebienok	Novoročný slalom, ver.	M, Ž	Sn. Smokovec
1. 2. 1.	určí ŠT	Obl. kval., SLD — s, j, v, z — s	D	
8. 9. 1.	Lučivná	SK — s	M, Ž	B. Istebné
8. 9. 1.	určí ŠT	OK, LLŽ — s	Ž	
8. 9. 1.	Malino-Brdo	Štít Ružomberoka, ver. — s, os	M, Ž, D	TJ Ružomberok
15. 16. 1.	určí ŠT	Obl. kval. SLD — s, j, v, z — os	D	
15. 16. 1.	určí ŠT	Obl. kval. LLŽ — s, j, v, z — os	Ž	
22. 23. 1.	Martinské hole	SK — s	Ž	Str. Martin
22. 23. 1.	Remata	Nočný slalom — s	M, Ž, D	B. Handlová
22. 23. 1.	Trenčianske Teplice	Hal. mem., ver. — s	D	Slovan Trenčianske Teplice
29. 30. 1.	určí ŠT	Ob. kv. SLD — j, s, v, z — zj	D	
29. 30. 1.	Opalisko	II. liga, os	M, Ž	Závažná Poruba
29. 30. 1.	Poráč	Slov. kval. — os	Ž	B. Spišská Nová Ves
3. 5. 2.	určí ŠT	Obl. kv. LLŽ — s, j, v, z — zj	Ž	
5. 8. 2.	Chopok	Slov. kv., majstr. SSR — zj	M, Ž	VŠT Košice
9. 12. 2.	Chopok	Slov. kv., majstr. SSR — zj	D	VŠT Košice
13. 16. 1.	Vrátna	Interkrit. — s, os	Ž	MF Žilina
12. 13. 2.	Vysoká	Cena Podkoníc, ver., zj	M, Ž	T. Podkonice
12. 13. 2.	Lípovec	Pohár J. Vehce, ver. — s	M, Ž, D	OZ Prešov
18. 20. 2.	Říčky	Interkrit. — s, os	Ž	Říčky v Orlických horách
19. 20. 2.	Plejsy	Slov. kv., majstr. SSR — s, os	M, Ž	Poz. Krompachy
19. 20. 2.	Rejkovo	Cena lastovičky — s	Ž	ZDŠ Tisovec
20. 2.	Svit	Memoriál S. Cagašika — ver. — s	M, Ž, D	Iskra Svít
26. 27. 2.	Zvolen	Mem. L. Leštácha, ver. — s, os	D	Buč. Zvolen
26. 27. 2.	Jesen. dol.	Štít Lyca, ver. — zj, os	M, Ž, D	Belá, okres Martin
26. 27. 2.	Mlynky	Kahanec — ver. — os	M, Ž, D	B. Mlynky

Dátum	Miesto	Názov, druh pretekov	Kat.	Poriadateľ
27. 2.	Hrebienok	Prix Grand hotel — s	zam.	Interhotel
27. 28. 2.	Bratislava	O pioniersku lyžu	ž	SZMS Bratislava
4. 5. 3.	Vrátna	Slov. kv., majstr. SSS, Jánošík. val.	M, Ž	VŠD Žilina
11. 12. 3.	Kľač	Pohár Hornej Nitry — os	M, Ž, D	Nem. Pravno
16. 3.	Chopok - s	VCDJ — mez. — s, os	M, Ž	Jasná Mikuláš
18. 19. 3.	Mlynky	Majstr. SSR — os	D	Elán Rožnava
25. 26. 3.	Martinské hole	Slov. kv., II. liga, majstr. SSR — s	M, Ž	Stroj. Martin
2. 4.	Skalnaté Pleso	Veľkonočné preteky, ver. — os	M, Ž, D	Tatran Tatranská Lomnica
16. 4.	Žiarska dolina	Cena Liptov. hol. — os	M, Ž	Stavo. Lipt. Mikuláš
22. 4.	Popradské pleso	Dračej br., ver. — zj	M, Ž, D	ČH Vysoké Tatry
22. 23. 4.	Zelené pleso	Štít Jastrabej — zj	M, Ž, D	Tatran Tatranská Lomnica
30. 4.	Malá S. Dol.	Jarný slalom, ver. — s	M, Ž, D	Sn. Smokovec
8. 9. 5.	Roháče	Gor. klub. — mez., os	M, Ž	
1. 2. 7.	Zmrzlá dolina	Letný slalom — FIS B — s	M, Ž	

Vysvetlivky: M FIS (mez. preteky), VN (výberový nominačný pretek), CKP (celoštátne kval. preteky), SKP (slovenské kvalifikačné preteky), OKP (oblastné kval. preteky), s (sever), j (juh), v (východ), z (západ), SL (II. liga), SLD (Slovenská liga dorastu), LLZ (lyžiarska liga žiactva), s (slalom), os (obří slalom), zj (zjazd).